This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07024399 7

Digitized by Google

RCX
Davi
Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS

ET GREC VULGAIRE.

Davier
Digitized by Google

Digitized by Google

DICTIONNAIRE
FRANÇAIS
ET GREC VULGAIRE,

DANS LEQUEL SONT SPÉCIFIÉES LES DIFFÉRENTES ACCEPTIONS DES MOTS FRANÇAIS, AVEC LES TERMES GRECS QUI LEUR CORRESPONDENT, ET LES CARACTÉRISTIQUES DES VERBES;

PAR P. J. DAVIERS,

MISSIONNAIRE DANS LE LEVANT,
PRÊTRE DE LA CONGRÉGATION DE LA MISSION
DITE DE SAINT-LAZARE.

ASTOR LIBRARY
NEW-YORK

PARIS,
DE L'IMPRIMERIE ROYALE.

M DCCC XXX.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRÉFACE.

Les défauts qu'un long usage de la langue grecque vulgaire ou moderne m'a fait remarquer dans les dictionnaires que les Grecs ont mis au jour depuis le commencement de ce siècle, m'ont déterminé à publier celui-ci. J'ai travaillé spécialement pour ceux que leurs affaires ou la curiosité attirent vers les célèbres contrées de la Grèce et de l'Asie, et qui, pour l'agrément et l'utilité des communications, ont surtout besoin d'entendre et de parler l'idiome le plus usité dans le Péloponnèse, l'Attique et l'Archipel et sur les côtes, comme en plusieurs endroits de la Turquie d'Europe et de l'Asie mineure.

J'espère que mon travail ne sera pas non plus inutile aux Grecs qui voudront étudier le français, parce qu'ils ne trouveront nulle part ailleurs un moyen plus prompt et plus facile de connaître les différentes acceptions des mots tant grecs que français, et que la considération des progrès que fait le grec moderne vers son perfectionnement, en se rapprochant de l'ancien, ne m'a point permis de négliger un bon nombre de termes qui sont au-dessus du vulgaire, mais qui peuvent se trouver dans les ouvrages nouveaux que composeront les Grecs,

Digitized by Google

et dans les discours qui seront prononcés aux grandes assemblées des représentans de la Grèce.

Les différens genres des noms sont marqués dans le Dictionnaire par leurs articles : ὁ pour le masculin, ἡ pour le féminin, τὸ pour le neutre. Quand les noms sont au pluriel, οἱ désigne le masculin ; αἱ, αἱ, le féminin ; τὰ, le neutre.

A chaque adjectif j'ai marqué, après le masculin, la finale du féminin et celle du neutre : par exemple, pour le mot *Bon*, καλὸς-ἡ-ὸν, au lieu de mettre au long καλὸς, καλὴ, καλὸν ; pour le mot *Pesant*, βαρὺς-εῖα-ὺ, au lieu de βαρὺς, βαρεῖα, βαρὺ.

Les comparatifs et les superlatifs se formant du positif, comme dans le latin, il était inutile de les exprimer.

Pour ne pas trop grossir l'ouvrage, je n'ai mis ni les participes ni les passifs des verbes, parce qu'ils sont formés de l'actif, suivant les règles que donne la grammaire. Il faut cependant observer que les verbes passifs en grec ont la double signification du passif et du verbe pronominal : ainsi de βλέπω, *je vois*, on fait βλέπομαι, qui signifie également *je me vois* et *je suis vu*.

Ma principale attention, après ce qui regarde la justesse des expressions, a été de spécifier la caractéristique du prétérit des verbes, parce qu'elle sert à former le futur, l'impératif et le subjonctif, et par conséquent l'infinitif, qui dans le grec vulgaire n'est que le subjonctif ; et que la caractéristique du présent n'est employée à l'impératif et au subjonctif que lorsqu'il s'agit d'une action continue ou d'une

Digitized by Google

obligation qui ne cesse jamais. Ainsi pour le verbe français *Écrire* j'ai mis γεγράφω-ψα : ce qui signifie que γεγράφω, *j'écris*, présent de l'indicatif, fait au prétérit ἔγεγραψα, qui représente les divers prétérits de la langue française ; d'où viennent pour le futur θέλει γεγράψω, pour l'impératif γεγράψε, et pour le subjonctif νὰ γεγράψω.

Il en est de même du verbe *Estimer*, ψηφῶ-ησα, pour dire que ψηφῶ, *j'estime*, fait au prétérit ἐψήφησα, *j'estimai, j'ai estimé :* de là, au futur, θέλει ψηφήσω ; à l'impératif, ψήφησε ; au subjonctif, νὰ ψηφήσω. On trouvera un exemple des verbes neutres qui ont la terminaison du passif en grec, au mot *Dormir*, κοιμοῦμαι-ήθηκα. Du présent κοιμοῦμαι, *je dors*, viennent au prétérit ἐκοιμήθηκα, *je dormis, j'ai dormi ;* au futur, θέλει κοιμηθῶ, et au subjonctif, νὰ κοιμηθῶ : mais à l'impératif le θ se change en σ, et l'on dit κοιμήσου.

Comme dans le grec moderne il y a un grand nombre d'expressions que l'on ne peut rendre en français par un seul mot et qui n'ont pas pu entrer dans le Dictionnaire, voici quelques observations qui en faciliteront l'intelligence, et que ne doivent point négliger ceux qui veulent comprendre promptement ce qu'ils auront occasion de lire ou d'entendre.

La caractéristique du prétérit des verbes sert à former trois sortes de substantifs, pour indiquer l'action du verbe, celui qui fait l'action, et le prix de l'action ou de l'ouvrage. On forme les substantifs qui expriment l'action du verbe, en retranchant l'augment syllabique du prétérit et en mettant μα

Digitized by Google

à la place de la finale dudit prétérit. Ainsi de σημαδεύω, *je marque*, au prétérit ἐσημάδευσα, on fait σημάδευμα, *l'action de marquer*; de πωλῶ, *je vends*, ἐπώλησα, *j'ai vendu*, vient πώλημα, *l'action de vendre*, que nous rendons par le mot *vente*, lequel a un sens plus étendu que πώλημα, parce que la vente faite se rend en grec par πώλησις; de ξεπιπτώω, *je débande*, vient ξεπίπτωμα, *l'action de débander*.

Dans les verbes en ἄζω, au prétérit ασα, le nom conserve le σ: de ἀνεζάζω, *je hausse, je mets plus haut*, on fait ἀνέζασμα, *l'action de hausser*; de même dans les verbes en ἴζω. Dans les verbes dont le prétérit est en ψα ou ξα, la finale du substantif est en μον; de γεγράφω-ἐγεγραψα, vient γεγράμμον, *l'action d'écrire*, qui signifie aussi *écriture*; de ῥίχνω, *je jette*, ἔῤῥιξα, *je jetai*, ῥῖξιμον, *l'action de jeter*.

Pour marquer celui qui fait l'action, à la place de la finale du prétérit on met της: ainsi de ἀναγνώω, *je lis*, vient ἀναγνωστης, *lecteur*; de σημειώω, σημειωτης, *marqueur*, et les autres que nous avons en français, et quelques-uns que nous n'avons pas, comme ἐξαφανιστης, *celui qui anéantit*; συναθροιστης, *celui qui rassemble*.

On forme les substantifs qui indiquent le prix ou le salaire, comme les précédens, en mettant pour finale τικον: ainsi de ἀλήθω, *je mouds*, viennent ἄλεσα et ἀλέτικον, *le prix de la mouture*; de ῥάφω, *je couds*, ῥάπτικον, *le prix de la couture, la façon d'un habit*.

Digitized by Google

Outre les substantifs dérivés des verbes, il y en a d'autres en grec qui dérivent des noms. De καλάθη, *panier*, vient καλαθᾶς, *qui fait* ou *vend des paniers*; de κλειδί, *clef*, viennent κλειδᾶς et κλειδαρᾶς, *serrurier*; de ὡρολόγι, *montre*, *horloge*, ὡρολογᾶς, *horloger*, &c.

A la place de ας d'autres noms prennent άρης: de ἐργαστήρι, *boutique*, on fait ἐργαστηριάρης, *boutiquier*, *artisan*; de περιβόλι, *jardin*, περιβολιάρης, *jardinier*.

Ces noms en ᾶς et άρης indiquent une profession, et sont souvent représentés ou remplacés par la terminaison τζής qui vient du turc, et qui est très-usitée, même parmi les Grecs, pour marquer l'état d'une personne.

Il y a de plus dans la langue grecque plusieurs adjectifs dont nous n'avons point d'analogues dans notre langue et qu'il est bon d'indiquer; ce sont principalement ceux qui marquent privation ou excès, et ceux que nous exprimons par *facile à*, *difficile à*.

Les adjectifs qui énoncent privation, se reconnaissent par α ou αν mis devant un verbe contraire à l'état de la chose: de βάφω, *je teins*, on fait ἄβαφος, *non teint*; de βαφτίζω, *je baptise*, ἀβάφτιστος, *non baptisé*.

Ceux qui marquent excès se rendent par παρὰ placé devant l'adjectif ordinaire: μικρὸς, *petit*; παρὰμικρὸς, *excessivement petit*: μακρὺς, *long*; παρὰμακρὺς, *trop long*. La préposition κατὰ remplace assez souvent παρὰ: ainsi l'on dit καπνοπνι-

Digitized by Google

μένος, *excessivement fatigué*; καταζυλισμένος, *tout froissé*.

Les adjectifs qui marquent facilité sont précédés d'εὔκολο ou καλο, suivi de l'adjectif simple : ainsi εὐκολοκίνητος, *facile à mouvoir*; καλόψητος, *facile à cuire*. Ceux qui énoncent difficulté ont δύσκολο ou κακο devant l'adjectif simple : ainsi δυσκολοπίστευτος, *difficile à croire*; κακομέτρητος, *que l'on ne peut bien mesurer*.

Ὁμο devant un nom soit substantif soit adjectif, ou devant un verbe, annonce unité ou identité : ὁμοφρονῶ, *je suis du même avis*; ὁμοπιστία, *identité de foi*; ὁμοπάτελος, *du même pays*.

Ἄξιο devant les noms marque le mérite, soit en bien, soit en mal. Διήγητος, *que l'on peut raconter*; ἀξιοδιήγητος, *qui mérite d'être raconté*. Μιμητὸς, *imitable*; ἀξιομίμητος, *qui mérite d'être imité*.

La préposition ἀπὸ devant un verbe exprime souvent, ou l'effet total, ou la fin de l'action. Γράφω, *j'écris*; ἀπογράφω, *j'achève d'écrire*. Τυφλώνω, *j'aveugle*; ἀποτυφλώνω, *j'aveugle entièrement*.

Dans la langue grecque il y a des diminutifs qui se trouvent rarement dans le Dictionnaire. Il suffit de les indiquer pour qu'on les reconnaisse dans l'occasion. Dans les substantifs on ajoute ι ou άκι. Σπίτι, *maison*; σπιτάκι, *maisonnette, petite maison*. Ἀγόρι, *garçon*; ἀγοράκι, *petit garçon*. Dans les adjectifs on ajoute τζικὸς à la racine du mot. Μικρὸς, *petit*; μικρουτζικὸς, *un peu petit, bien petit*. Μεγάλος, *grand*; μεγαλουτζικὸς, *un peu grand*.

Digitized by Google

Lorsqu'il y a plusieurs mots grecs qui signifient la même chose en français, ils se trouvent dans le Dictionnaire au mot qui leur correspond ; ce mot cité ailleurs comme acception d'une autre expression, on ne trouvera guère à côté qu'un seul terme grec : pour voir les autres, il faut recourir au mot même dans le Dictionnaire. On pourrait aussi jeter un coup d'œil sur d'autres termes à peu près synonymes, parce que, quand les expressions grecques ont été abondantes, je les ai partagées entre les noms qui ont la même signification, à quelques nuances près, tâchant de mettre à chacun sa juste valeur, ou les expressions les plus propres. Ceux qui savent le grec et le français jugeront si j'ai toujours bien réussi.

Digitized by Google

Digitized by Google

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS

ET GREC VULGAIRE.

A, première lettre de l'alphabet, et troisième personne du verbe *Avoir*. *Il a*, ἔχει.

A, préposition qui marque le datif, εἰς.—signifiant *après*, μετὰ. *A deux mois de là*, μετὰ δύο μήνας. —signifiant *avec*, μὲ. *Vous vivez à peu de frais*, ζῆτε μὲ ὀλίγα ἔξοδα.

ABAISSEMENT, s. m. χαμήλωσις, ἡ· χαμήλωμα, τὸ. —d'une chose élevée pour la mettre plus bas, καθέσις, ἡ. | humiliation, ταπείνωσις, ἡ.

ABAISSER, v. a. χαμηλώνω-εις-ωσα.— une chose élevée pour la rapprocher, καθέζω-εις-εσα. | humilier, ταπεινώνω-εις-ωσα.—(s'), devant Dieu, ταπεινώνομαι-όθηκα.— devant un homme, προσπίπτω-εις-εσα, προσκλίνομαι-κλίθηκα.

ABANDON, s. m. παράτησις, ἡ· ἄφεσις, ἡ· παράτημα, τὸ· καταλείψις, ἡ.

ABANDONNER, v. a. παρατῶ-ας-ησα, παρατῶ-ησα, ἀφήνω-εις-ηκα et ησα, ξαπολῶ-ας-ησα, καταλείπω-εις-ψα, ἀπαρνιάζω-σα.—(s'), au vice, παραδίνομαι-δόθηκα. | perdre courage, ξεκαρδίζομαι-ίσθηκα.

ABASOURDIR, v. a. παραζαλίζω-ισα.

ABÂTARDIR, v. a. ἐκτρέπω-ψα, χαλῶ-ασα, φθείρω-εσα. —(s'). Voyez *Dégénérer*.

ABAT-JOUR, s. m. αὐτήλιον, τὸ· ἀμπαδζοῦρι, τὸ.

ABATTEMENT, s. m. —pour le corps, ἀδυναμία, ἡ. —pour l'ame, θλίψις, ἡ.— de courage, ξεκάρδισμα, τὸ.

ABATTRE, v. act. καταβάλλω-αλα, καταπονῶ-εσα.— une maison, χαλῶ-ασα, κρεμνίζω-σα. | faire perdre

Digitized by Google

la force, ἐξανίζω-ισα. | jeter, faire tomber, ῥίχνω-ξα. — (s'), en parlant du vent, παύει, imp. | en parlant d'un cheval, σκοντάπτω-αψα.

ABBÉ, s. m. ἄββας, ὁ· ἡγούμενος, ὁ.

ABCÈS, s. m. ἀπόστημα, τὸ.

ABDIQUER, v. n. παραιτῶ-ησα.

ABEILLE, s. f. μέλισσα, ἡ.

ABHORRÉ, E, part. βδελυκτὸς-ὴ-ὸν.

ABHORRER, v. a. βδελύττομαι-ξθηκα, συχαίνομαι-άθηκα.

ABÎME, s. m. ἄβυσσος, ἡ. | gouffre, βάραθρος, ὁ· βάραθρον, τὸ· βόθρος, ὁ.

ABÎMER, v. a. βυθίζω-σα, καταποντίζω-σα. | ruiner, καταφθείρω-ερα, καταχαλῶ-ασα. — (s'), v. pr. *Être abîmé de dettes*, ἔχω χρέη περισσά.

ABJECT, E, adj. ποταπὸς-ὴ-όν.

ABJECTION, s. f. ποταπότης, ἡ. Voyez *Humiliation, Mépris.*

ABJURATION, s. f. ἀπάρνησις, ἡ· ἐξώμοσις, ἡ.

ABJURER, v. a. ἀπαρνοῦμαι-ήθηκα, ἀπαρνοῦμαι-ήθηκα.

ABLUTION, s. f. πλύσμον, τὸ.

ABNÉGATION, s. f. ἀπάρνησις, ἡ.

ABOIEMENT, s. m. ὑλακτὴ, ἡ· γαύγισμα, τὸ· γαυγισμὸς, ὁ.

ABOIS, s. m. pl. — (être aux); εἰς τὰ ὀλοίθια εἶμαι.

ABOLIR, v. a. ἀχυρῶ-ησα, ἀναιρῶ-ησα, συκώνω-σα, λειώνω-ωσα. — (s'), être aboli, passif d'*abolir*. | en parlant d'un usage, παύει, χάνεται.

ABOLITION, s. f. — d'une loi, ἀκύρωσις, ἡ. — d'une dette, λείωσις, ἡ· λειωμὸς, ὁ.

ABOMINABLE, adj. βδελυκτὸς-ὴ-ὸν, μυσαρὸς-ὴ-όν, συχαμένος-η-ον.

ABOMINABLEMENT, adv. βδελυκτῶς, βδελυκτὰ, συχαμένα.

ABOMINATION, s. f. βδελυγία, ἡ· βδέλυγμα, τὸ· συχαμὸς, ὁ. — (avoir en). Voy. *Abhorrer.*

ABONDAMMENT, adv. πλουσιοπαρόχως, πλουσιὰ, πολύ.

ABONDANCE, s. f. πλήθος, τὸ· ἀφθονία, ἡ· δαψίλεια, ἡ.

ABONDANT, E, adj. πλήθυος-α-ον, ἄφθονος-η-ον; πλουσιοπάροχος-η-ον.

ABONDER, v. n. πλημμυρίνωται, εὐπορῶ-ησα. *Tout abonde chez vous*; ὅλα ἔχεις περισσά. | en son sens, πληροφοροῦμαι μὲ τὸν νοῦ μου.

ABORD, s. m. πλησίασις, ἡ· κόντυμα, τὸ. | venue, ἔρχομὸς, ὁ. — (d'), adv. εὐθὺς, ἐξ ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς.

Digitized by Google

ABORDABLE, adj. Voyez *Accessible.*

ABORDAGE, s. m. *συμπλοκή, ἡ.* — de deux vaisseaux l'un contre l'autre, *συνόρμησις, ἡ.*

ABORDER, v. act. attaquer à l'abordage, *συμπλέκομαι.* — l'un contre l'autre, *συνορμῶ-ησα.* — quelqu'un, s'approcher de lui, *πλησιάζω-σα, προσπελάζω-ξα.* — une question, *ἐπέρχομαι εἰς.... Il n'a pas osé aborder la question, ἀπέφυγε τὸ τὰ μάλιστα περὶ...* | jeter l'ancre, *ἀγκύζω-ξα.*

ABORTIF, IVE, adj. *μελλὼν ὀπὸ δὲν ὀεμαίζει.*

ABOUCHEMENT, s. m. *ἀντάμωσις, ἡ· συνομιλία, ἡ.*

ABOUCHER (s'), v. pron. *συνέρχομαι εἰς συνομιλίαν.*

ABOUTIR, v. n. *περατοῦμαι-ήθηκα.* | tendre à, *κλίνω-εις, ὑποβλέπω εἰς τὸ τὰ, καταντῶ-ησα.* | se terminer par, *πλεύω-υσα. L'affaire aboutit à un combat, ὑπὸ ...ἐγένετο μία μάχη. Où aboutira cela? ποῦ τὰ πλέῳ τοῦτο; τί τὰ τύχῃ;*

ABOYER, v. n. *γλακτῶ-ησα, γαυγίζω-ισα.*

ABOYEUR, s. m. *γαυγιστής, ὁ.*

ABRÉGÉ, s. m. *ὄπτομη, ἡ· σύνοψις, ἡ.* — (en), *εἰς κοντολογίαν, ὡς βραχυλογία.*

ABRÉGÉ, E, adject. part. *κονταιμένος-η-ον.*

ABRÉGER, v. a. *συντέμνω-να, ὀπτέμνω-τα, βραχύνω, κονταίνω.*

ABREUVER, v. a. *ποτίζω-ισα.* — (s'), être abreuvé, *ποτίζομαι.*

ABREUVOIR, s. m. *βοτζὸς, ὁ.* — pour une cage, *ποτίστρα, ἡ· ποτίστρον, τὸ.*

ABRÉVIATION, s. f. *συγκοπὴ, ἡ.* — dans l'écriture, *σημάδιον γράμμα, τὸ.*

ABRI, subs. masc. *σκεπὴ, ἡ.* | asile, *καταφυγὴ, ἡ· ἄζυλον, τὸ. Être à l'abri d'une erreur, εἶμαι εἰς ἀσφάλειαν. — du danger, εἶμαι ἐξώκινδύνου.*

ABRICOT, s. m. *ἀρμενιακὸν μῆλον, τὸ.* — à noyau doux, *καΐσι, τὸ.* — à noyau amer, *ζαρταλοῦδι, τὸ.*

ABRICOTIER, s. m. *καϊσιὰ, ἡ· ζαρταλουδιὰ, ἡ.*

ABRITER, v. a. *περισκέπω-ψα.*

ABROGATION, s. f. Voyez *Abolition.*

ABROGER, v. act. Voyez *Abolir.*

ABRUTIR, v. act. *ἀνόητον κάμνω-ἔκαμα, ἀνόητον καταστήνω-ησα.* — (s'), *ἀνόητος γίνομαι-ἐγίνηκα, ὅσαν ζῶον γίνομαι.*

ABSENCE, s. f. *ἀπουσία, ἡ.* — d'esprit, inattention,

Digitized by Google

ἀφεσιξία, ἡ. — d'esprit, commencement de folie, voyez *Aliénation*. | en son absence, λείποντας αὐτὸς.

ABSENT, E, adj. ἀπὼν-οντος, λείποντας. — (être), λείπω-ἔλειψα.

ABSENTER (s'), v. pron. λείπω πλημμελῶς.

ABSINTHE, s. f. ἀψίνθιον, τὸ· ἀψιθιὰ, ἡ.

ABSOLU, E, adj. ἀπόλυτος-η-ον. | qui ne dépend de personne, αὐτεξούσιος-α-ον.

ABSOLUMENT, adv. ἀπολύτως, ἀποφασιμένα, ἀποφασιστικὰ. — rien, μηδὲ πίποτις.

ABSOLUTION, s. f. — d'un criminel que l'on absout, ἀπόλυσις, ἡ. — sacramentelle, συγχώρειον, τὸ· συγχώρεσις, ἡ· ἄφεσις, ἡ.

ABSORBER, v. a. ῥυφῶ-ησα. *Vos affaires absorbent mon temps, αἱ δουλειαί σου πίρνουν τὸν καιρόν μου.* — (s') dans une idée, βυθίζομαι-ίσθηκα.

ABSOUDRE, v. a. déclarer innocent, ἀθῳώνω. — un criminel, ἀπολύω-υσα. — dans le sacrement, συγχωρῶ-ησα.

ABSTENIR (s'), v. pron. ἀπέχω, ἐγκρατεύομαι.

ABSTINENCE, s. f. ἐγκράτεια, ἡ.

ABSTINENT, E, adj. ἐγκρατὴς-ὲς.

ABSTRACTION, s. f. ἀφαίρεσις, ἡ. *Faire abstraction de... χωρίζω μὲ τὸν νοῦν.*

ABSTRAIRE, v. a. ἀφαιρῶ-ησα, χωρίζω μὲ τὸν νοῦν.

ABSTRAIT, E, adj. *Questions abstraites*, ὑπόθεσις ὑψηλαις. *Un homme abstrait*, ὁποῦ ἔχει τὸν νοῦν εἰς ἕνα πρᾶγμα, καὶ δὲν λογιάζει τί τοῦ λέγουσι· τί ἔχει τὰ κάμη.

ABSTRUS, E, adj. difficile à comprendre, δυσνόητος-η-ον, σκοτεινὸς-ὴ-όν, δυσκαταλήπτὸς-ὴ-όν.

ABSURDE, adj. παράλογος-η-ον, ἄτοπος-η-ον.

ABSURDITÉ, s. f. παραλογία, ἡ· ἀτοπία, ἡ.

ABUS, s. m. mauvais emploi d'une chose, κακομεταχείρησις, ἡ· κατάχρησις, ἡ. | erreur, πλάνη, ἡ. | mauvais usages, κακαῖς πράξες. | pris adverb. οὐδαμῶς.

ABUSER, v. a. et n. κακομεταχειρίζομαι - ίσθηκα. — d'une personne, φθείρω-σα. | tromper, ἀπατῶ-ησα, γελῶ-ασα. — (s'), se tromper soi-même, πλανῦμαι-ήθηκα, ἀπατῦμαι-ήθηκα.

ABUSIF, IVE, adj. καταχρηστικὸς-ὴ-όν.

ABUSIVEMENT, adv. καταχρηστικῶς.

ACADÉMICIEN, s. m. ἀκαδημικὸς, ὁ.

Digitized by Google

ACADÉMIE, s. f. ἀκαδημία, ἡ.

ACADÉMIQUE, adj. ἀκαδημικὸς-ἡ-όν.

ACCABLANT, E, adject. ὀπιθάρων-ον-ος, βαρύτατος-η-ον. | ennuyeux, ἀνοχλητικὸς-ἀ-όν. | insupportable. *Voyez* ce mot.

ACCABLEMENT, s. m. — de l'esprit, βάρος, τὸ· θλῖψις, ἡ. — du corps, ἀδυναμία, ἡ· ἀχαμνία, ἡ.

ACCABLER, v. a. καταβαρύνω-τα, ὀπιφορτίζω-ισα. — l'esprit, στενοχωρῶ-έσα, θλίβω-ψα.

ACCÉDER, v. n. Voyez *Consentir*.

ACCÉLÉRER, v. a. ἐπιταχύνω-υσα, βιάζω-σα. Voy. *Hâter*.

ACCENT, s. m. τόνος, ὁ.

ACCENTUER, v. a. βάνω τὸν τόνον.

ACCEPTABLE, adj. δεκτικὸς-ἡ-όν, ἀξιοδεκτὸς-ἡ-όν.

ACCEPTATION, s. f. ὑποδοχή, ἡ· δέξιμον, τό.

ACCEPTER, v. a. δέχομαι-χθηκα, ἀποδέχομαι-έχθηκα. | consentir, συγχωρῶ-έσα.

ACCEPTION, s. f. — de personne, προσωπολημψία, ἡ. | en termes de grammaire, σημασία, ἡ.

ACCÈS, s. m. πλησιασμὸς, ὁ· προσέσις, ἡ. — de fièvre, εἰσβολὴ, ἡ. | de difficile accès (pour un lieu), ἀπρόσιτος-η-ον. | (pour un homme), δυσκολοσήμοτος-η-ον.

ACCESSIBLE, adject. — (un lieu), εὐπρόσιτος-η-ον. — (un homme), εὐκολοσήμοτος.

ACCESSION, s. f. Voyez *Consentement, Jonction*.

ACCESSOIRE, s. m. ἐπόμενον, τὸ. — adj. ἑπόμενος-η-ον.

ACCIDENT, s. m. συμβεβηκὸς, ὁ· σύμβαμα, τὸ· τύχη, ἡ· σύμβαν, τὸ.

ACCIDENTEL, LE, adject. ἐπεισακτὸς-ἡ-όν, ἀπὸ τύχην, κατὰ σύμβαμα.

ACCLAMATION, s. f. ὀπιφώνησις, ἡ· ὀπιφώνημα, τὸ.

ACCLIMATER (s'), v. pron. συνηθίζομαι εἰς τὸ κλίμα.

ACCOLER, v. a. joindre, ἑνώνω-ωσα, σμίγω-ξα. | mettre auprès, βάνω κοντά.

ACCOMMODEMENT, s. m. — d'une chose, σίασμα, τὸ· διόρθωσις, ἡ. — entre des personnes, accord, θεμασμὸς, ὁ· συμβιβασμὸς, ὁ· διαλλαγὴ, ἡ. | réconciliation, φιλίωσις, ἡ.

ACCOMMODER, v. a. — une chose, φτιάνω-σα, σιάζω-σα, διορθώνω-ωσα. — des personnes qui se querellent, πειράζω-ασα, σιάνω-σα, ἀναπαύω-υσα. | être bon....

Digitized by Google

Cela m'accommodera, ἥνα εἶναι καλὸν διὰ λόγου μου. — (s'), πειάζω-σα, σύνομαι-ώμην. — au temps, πράζω κατὰ τὸν καιρόν. — d'une chose, la prendre pour soi, πέρνω-έπηκα. —, accepter, δέχομαι.

ACCOMPAGNEMENT, s. m. Voyez *Cortége, Suite.*

ACCOMPAGNER, v. a. συντροφεύω-σα, συνοδεύω-υσα, συντροφιάζω-ασα.

ACCOMPLI, E, adj. ὁλόπλης-ὲς, τέλειος-α-ον.

ACCOMPLIR, v. a. ὁλοπληρῶ-εις-ησα, πληρώνω-ωσα. —ses obligations, ἐκπληρώνω-ωσα. | achever, ὁλοπλῶ-ησα, τελειώνω-ωσα. *Il a dix ans accomplis*, ἐβούλωσεν δέκα χρόνους.

ACCOMPLISSEMENT, s. m. ὁλοπλήρωσις, ἡ· πλήρωμα, τὸ· ἐκπλήρωσις, ἡ.

ACCORD, s. m. union de plusieurs, ὁμόνοια, ἡ. — de voix, συμφωνία, ἡ. | arrangement, σασμὸς, ὁ· πειασμὸς, ὁ.

ACCORDER, v. a. mettre d'accord, πειάζω-ασα, συμφωνῶ-ησα. — une grâce, χαρίζω-σα. | en termes de grammaire, συντάσσω-ξα. — Voyez *Donner.* — (s'), συμφωνῶ, πειάζω, comme à l'actif.

ACCOSTER, v. a. συμπήγνω-ωσα.

ACCOUCHÉE, s. f. λοχοῦσα, ἡ.

ACCOUCHEMENT, s. m. λοχουσιὰ, ἡ· γέννα, ἡ.

ACCOUCHER, v. n. γεννῶ-ησα.

ACCOUCHEUSE, s. f. μαμμή, ἡ.

ACCOUDER (s'), v. pron. ἀκουμπίζω εἰς τὸν ἀγκῶνα.

ACCOUPLEMENT, s. m. συνουσιασμὸς τῶν ζώων.

ACCOUPLER, v. act. des bœufs sous le joug, ζευγῶ-ησα.

ACCOURCIR, v. act. κοντεύω-σα, σμικραίνω-ανα. —(s'), κοντὸς γίνομαι, μικραίνω-ανα.

ACCOURCISSEMENT, s. m. diminution en longueur. Voyez *Contraction.*

ACCOURIR, v. n. τσιτύδω, τρέχω-ξα. — plusieurs ensemble, συντρέχω-ξα.

ACCOUTRER (s'), v. pr. se parer, στολίζομαι.

ACCOUTUMÉ, E, adject. συνηθισμένος-η-ον, μαθημένος-η-ον.

ACCOUTUMER, v. a. ἐθίζω-σα, συνηθίζω-ισα. — (s'), συνηθίζομαι-ώθηκα, μαθαίνω-ἔμαθα.

ACCRÉDITER, v. a. donner de la considération, δίδω ὑπόληψιν, καλὸν ὄνομα· συσταί-

Digitized by Google

νω. — une nouvelle, βεβαιόνω-ωσα. — (s'), prendre du crédit, λαμβάνω ὑπόληψιν.

ACCROC, s. m. déchirure, ῥῆξις, ἡ.

ACCROCHE, s. f. difficulté, δυσκολία, ἡ· ἐμπόδιον, τὸ· δυσκαιρία, ἡ.

ACCROCHER, v. a. prendre avec un crochet, ἀγγυροφώνω-ωσα, πάνω-ασα. | joindre, σμίγω. | suspendre à un crochet, κρεμάζω-άξα.

ACCROIRE, v. n. faire accroire, ἀπατῶ-ησα. — (s'en faire), λανθάνομαι-άσθηκα, ἀπατῶμαι-ήθηκα.

ACCROITRE, v. a. et s'accroître, αὐξάνω-ασα, αὐξαίνω-ησα.

ACCUEIL, s. m. ὑποδοχή, ἡ· καλοδέξιμον, τὸ.

ACCUEILLIR, v. a. ὑποδέχομαι-χθηκα, καλοδέχομαι. — les raisons, δέχομαι. | attaquer, surprendre. *Nous fûmes accueillis d'une tempête*, ἔλαχεν μία ἀπεμοζάλη.

ACCUMULATION, s. f. σώρευμα, τὸ.

ACCUMULER, v. a. ὀθησωρεύω, σωρεύω-υσα, σωρεύζω-ασα. | rassembler, συναζω-ξα.

ACCUSABLE, adj. ἐλεγκτὸς-ὴ-ὸν.

ACCUSATEUR, s. masc. κατήγορος, ὁ· μανταπυτὴς, ὁ.

ACCUSATIF, s. m. cas des noms, αἰπαπκὴ, ἡ.

ACCUSATION, s. f. μανταπύσις, ἡ· κατηγορία, ἡ. — en justice, ἐγκάλεσις, ἡ.

ACCUSER, v. a. κατηγορῶ-ησα, μανταπύω-σα. — la réception de..., δηλοπιῶ ὅπ... — (s'), se trahir, προδίνομαι-δόθηκα.

ACÈRE, adj. συφὸς-ὴ-ὸν, συφὸς-ὴ-ὸν. | non mûr, ἄγουρος.

ACÉRER, v. a. τζελπιώνω-ωσα, ἀτζαλώνω-ωσα.

ACHARNEMENT, s. m. ἰσχυρογνωμία, ἡ· πίσμα, τὸ.

ACHARNER, v. a. ἐρεθίζω-σα. — l'un contre l'autre, παραπιῶ-ησα. — (s') au pillage, παραδίνομαι-δόθηκα· contre quelqu'un, καταρρέχω-ξα· au jeu, ἀπακτῶς δίνομαι-δόθηκα εἰς....

ACHAT, s. m. ἀγορὰ, ἡ· ἀγόρασις, ἡ· ἀγορασμὸς, ὁ.

ACHE, s. f. ἐλεοσέληνον, τὸ.

ACHEMINEMENT, s. masc. Voyez *Moyen, Voie.*

ACHEMINER, v. a. une lettre, πέλνω-ἔπελα. | conduire à.... προοδεύω-υσα· φέρνω-ἔφερα. | faciliter, εὐκολαίνω. — (s'), ὁδεύομαι-θηκα. *Vos affaires s'acheminent bien*, αἱ δουλειαί σου καλὰ πηγαίνουσι, καλὰ γυρίζουσι.

Digitized by Google

ACHETÉ, E, part. ἀγορασμένος-η-ον.

ACHETER, v. a. ἀγοράζω-ασα.

ACHETEUR, s. m. ἀγοραστής, ὁ.

ACHEVÉ, E, adj. et part. τελειωμένος-η-ον. | parfait, τέλειος-α-ον.

ACHÈVEMENT, s. m. ἀποτελείωμα, τό· ἀποτελειωμὸς, ὁ.

ACHEVER, v. a. τελειόω-ωσα, ἐκτελῶ-ησα, ἐκπλεύω-υσα, ἀποτελειόω-ωσα.

ACIDE, adj. ὀξὺς-εῖα-ὺ, δρυμὺς-εῖα-ὺ.

ACIDITÉ, s. f. ὀξύτης, ἡ· δρυμότης, ἡ.

ACIER, s. m. τζελέκι, τὸ· ἀτζάλι, τὸ.

ACOLYTE, s. m. ἀκόλυτος, ὁ.

ACONIT, s. m. ἀκόνιτον, τό.

ACQUÉREUR, s. m. ἀποκτητὴς, ὁ.

ACQUÉRIR, v. a. ἀποκτῶ-ήσα. | gagner, κερδαίνω-ησα, ἀποκτίζω-ισα.

ACQUIESCER, v. n. δέχομαι-δέχθηκα, στέργω-ξα.

ACQUIS, E, part. ἀποκτημένος-η-ον, ἀποτασμένος-η-ον.

ACQUISITION, s. f. ἀπόκτησις, ἡ· ἀπόκτημα, τό.

ACQUIT, s. m. quittance finale, ἐξοφλίσιον, τό. *Pour l'acquit de la conscience*, διὰ τὴν συνείδησιν.

ACQUITTER, v. a. achever de payer, ξεπληρώνω-ωσα, ἐξοφλίζω-ισα. — un accusé, λυῶ-υσα, ἐλεύθερόνω-σα. — (s') de ses devoirs, ἀποπληρόνω-ωσα, ἐκπληρῶ-ησα.

ACRE, adj. Voyez *Acide*.

ACTE, s. m. πράξις, ἡ· ἔργον, τό. — d'achat, ἐγγεφον, τό· πωσεσύπι, τό.

ACTIF, IVE, adj. vif, σπρτὸς-ἡ-ὸν. | qui a de la force, ἐνεργητικὸς-ἡ-ὸν. | qui travaille toujours, ἀκατάσχετος-ἡ-ὸν. | dettes actives, ὁπού ἔχει τὰ λάβῃ.

ACTION, s. f. ἐνέργεια, ἡ. — de grâces, εὐχαριστησις, ἡ. | combat, μάχη, ἡ. Voyez *Acte, Effet*.

ACTIONNER, v. a. citer en justice, ἐγκαλῶ-εσα, πράζω εἰς κριτήριον.

ACTIVITÉ, s. f. ἐνεργεία, ἡ· προθυμία, ἡ.

ACTUEL, LE, adj. παρὸν-οῦσα-όν, παρῶν-οῦσα. — (péché), πρόχειρον ἁμαρτία, ἡ.

ACTUELLEMENT, adv. τώρα, κατὰ τὸ παρὸν.

ADAPTER, v. a. ἁρμόζω, προσαρμόζω-ωσα.

ADDITION, s. f. πρόθεσις, ἡ· πρόσθηκη, ἡ. — arithmétique, ψῆφος, ἡ· σῶμα, ἡ.

ADDITIONNER, v. a. συνάπτω-σα, συμμάρω.

Digitized by Google

ADHÉRER, v. n. νεύω-σα. Voyez *Consentir.*

ADHÉSION, s. f. νεύσις, ἡ· | union, ἕνωσις, ἡ. | consentement, σέρξιμον, τὸ.

ADIEU, s. m. ἔχετ ὑγιέα, ὑπάγε εἰς τὸ καλόν. — (dire), ἀποχαιρετῶ-ησα. | faire ses adieux, ἀφήνω ὑγιέα.

ADJACENT, E, adj. παρακείμενος-η-ον, ὁποῦ εἶναι κοντά, πλησιαῖος-α-ον, θαυμαστὸς-ὴ-ὸν.

ADJECTIF, s. m. ἐπίθετον, τὸ.

ADJOINDRE, v. a. παρατίθημι, βάλλω μαζύ.

ADJOINT, E, part. d'*adjoindre.* — s. m. συμβοηθὸς, ὁ.

ADJUDANT, s. m. συμβοηθὸς, ὁ.

ADJUGER, v. a. ἐπικρίνω, ἀποφασίζω-σα.

ADJURER, v. a. ἐξορκίζω-ισα.

ADMETTRE, v. a. δέχομαι, ἀποδέχομαι-χθηκα.

ADMINISTRATEUR, s. m. διοικητὴς, ὁ· ἐπισκέπτης, ὁ. — des sacremens, μεταδότης, ὁ· οἰκονόμος, ὁ.

ADMINISTRATION, s. f. ἐπισασία, ἡ· διοίκησις, ἡ. — des sacremens, μετάδοσις, ἡ. — de la justice, ἐκτέλεσις, ἡ.

ADMINISTRER, v. a. διακῶ-ησα, κυβερνῶ-ησα. — les sacremens, μεταδίδω-δοσα.

ADMIRABLE, adj. θαυμασμός, ὁ.

ADMIRATION, s. f. θαυμασμὸς, ὁ.

ADMIRER, v. a. θαυμάζω. | être dans l'admiration, θαυμάζομαι-σθηκα.

ADMISSIBLE, adj. ἀποδεκτὸς-ὴ-ὸν, δεχθητὸς-ὴ-ὸν.

ADMISSION, s. f. ἀποδοχὴ, ἡ· ἀποδέξιμον, τὸ.

ADMONÉTER, v. a. νουθετῶ-ησα. Voyez *Avertir.*

ADMONITION, s. f. νουθεσία, ἡ. Voyez *Avis.*

ADOLESCENCE, s. f. ἐφηβία, ἡ.

ADOLESCENT, s. m. ἔφηβος, ὁ.

ADONNÉ, E, part. δεδομένος-η-ον.

ADONNER (s'), v. pr. δίδομαι, παραδίνομαι-σθηκα.

ADOPTER, v. a. υἱοθετῶ-ησα. — les sentimens, δέχομαι-χθηκα. — les mœurs, συνηθίζομαι-σθηκα εἰς τὰ....

ADOPTION, s. f. υἱοθέτησις, ἡ.

ADORABLE, adj. σεβαστὸς-ὴ-ὸν, λατρευτὸς, ἀξιολατρευτὸς-ὴ-ὸν, ἀξιοπροσκυνητὸς-ὴ-ὸν.

ADORATEUR, s. m. λατρευτὴς, ὁ· προσκυνητὴς, ὁ.

ADORATION, s. f. λατρεία, ἡ· προσκύνησις, ἡ· προσκύνημα, τὸ.

ADORER, v. a. λατρεύω-υσα, προσκυνῶ-ησα.

Digitized by Google

ADOUCIR, v. a. γλυκαίνω. — quelqu'un, καταφραύνω-υσα. — (s'), cesser, en parlant du froid, παύει, ὀλιγοστεύει.

ADOUCISSEMENT, s. m. γλύκασμα. — de la douleur, ἐλάφρωσις, ἡ. — de caractère, φραύνσις, ἡ.

ADRAGANT, s. m. τραγάκανθα, ἡ.

ADRESSE, s. f. dextérité, ἐπιδεξιότης, ἡ· δεξιοσύνη, ἡ. — d'une lettre, ἐπιγραφή, ἡ. | ruse, πανουργία, ἡ.

ADRESSER, v. a. envoyer, διευθύνω-σα. — la parole, μιλῶ-ησα, προσκαλῶ-εσα. — (s') à quelqu'un, recourir, προστρέχω-ξα. *Cela s'adresse à vous*, διὰ λόγου σας εἶναι, λέγεται.

ADROIT, E, adj. ἐπιδέξιος-α-ον, δεξιὸς-ὰ-ὸν.

ADROITEMENT, adv. ἐπιδεξίως, μὲ ἐπιδεξιότητα, μὲ δεξιοσύνην.

ADVERBE, s. m. ἐπίρρημα, τὸ.

ADVERBIAL, E, adj. ἐπιρρηματικὸς-ὴ-ὸν.

ADVERSAIRE, ADVERSE, adject. ἐναντίος-ία-ον, ἀντιδικὸς-ὴ-ὸν.

ADULATEUR, s. m. κολακευτὴς, ὁ.

ADULATION, s. f. κολακεία, ἡ.

ADULTÈRE, s. m. μοιχεία, ἡ. — (commettre un), μοιχεύω-σα, μοιχεῦμαι.

ADULTÈRE, adj. μοιχὸς, ὁ, ἡ.

ADULTÉRER, v. a. Voyez *Altérer, Falsifier.*

ADULTÉRIN, E, adj. νόθος-η-ον.

AÉRER, v. a. ἀεριζω-σα.

AFFABILITÉ, s. fém. εὐπροσηγορία, ἡ· γλυκομιλία, ἡ· φιλοστοργία, ἡ.

AFFABLE, adj. εὐπροσήγορος-η-ον, γλυκόμιλος-η-ον, φιλόστοργος-η-ον.

AFFADIR, v. a. ἀποσαίνω-νησα.

AFFADISSEMENT, s. m. Voyez *Dégoût, Nausée.*

AFFAIBLIR, v. a. ἐξασθενίζω-ισα, ἀδυνατίζω-ισα.

AFFAIBLISSEMENT, s. m. ἀδυναμία, ἡ.

AFFAIRE, s. f. δουλεία, ἡ· ὑπόθεσις, ἡ. — (avoir), ἔχω δουλείαν. | avoir affaire de ..... τὸ χρειάζομαι. | avoir d'autres affaires en tête, ἄλλα ἔχω νὰ λογιάσω. | combat, μάχη, ἡ.

AFFAISSEMENT, s. masc. πίεσμα, τὸ· καταπάτημα, τὸ. — du corps, ἀδυναμία, ἡ. — de l'esprit, θλῖψις, ἡ.

AFFAISSER, v. a. πιέζω-σα, καταπατῶ-σα. — (s'), comme à l'actif. — le corps

Digitized by Google

ou l'esprit, ἀδυναμίαμαστήκα.

AFFAMÉ, E, part. πεινασμένος-η-ον.

AFFAMER, v. a. ἀποξηλώνει πείνα.

AFFECTATION, s. f. ἐπιτήδευσις, ἡ· ζήλωσις, ἡ.

AFFECTÉ, E, part. d'*affecter*. | maniéré, ἐπιτηδευτὸς-ὴ-όν.

AFFECTER, v. a. rechercher avec trop de soin, ἀρτύνομαι-ύθηκα, ἀποστηθίζω-ισα. *Il affecte de paraître riche*, θέλει νὰ φαίνῃ πλούσιος. | assigner, διορίζω-σα. | attrister, πικραίνω-να, θλίβω-ψα. | toucher, ἐγγίζω-σα. — (s'), se chagriner, θλίβομαι-ύφθηκα, στενοχωρέμαι-έθηκα.

AFFECTION, s. f. ἀγάπη, ἡ· ἀγαπητικότης, ἡ· | goût, πόθος, ὁ· χάρις, ἡ. — pieuse, καπάνυξις, ἡ.

AFFECTIONNÉ, E, part. ὁποῦ ἔχει ἀγάπην, πόθον.

AFFECTIONNER (s'), v. pr. βάνω πόθον. — à une personne, φέρω ἀγάπην.

AFFECTUEUSEMENT, adv. ἀγαπητικά.

AFFECTUEUX, EUSE, adj. εὐσπλαγχνικὸς-ὴ-όν.

AFFERMÉ, E, part. νοικιασμένος-η-ον.

AFFERMER, v. a. νοικιάζω-σα.

AFFERMIR, v. a. ἐρείδω-σα, στερεώνω-ωσα, καθιστόνω-ωσα.

AFFERMISSEMENT, s. m. στερέωσις, ἡ· στερέωμα, τὸ.

AFFICHER, v. a. φανερόνω-νω. — sa honte, φανερὸν δείχνω-ξα. — sa science, καυχολογῶ-ησα.

AFFIDÉ, E, adj. ἐμπιστεμένος-η-ον, πιστὸς-ὴ-όν. | sûr, βέβαιος-α-ον.

AFFILER, v. act. Voyez *Aiguiser*.

AFFINER, v. a. λιγαίζω-ισα, ξεκαθαρίζω-ισα.

AFFINITÉ, s. f. ἀγχιστία, ἡ· κηδεία, ἡ· κῆδος, τὸ.

AFFIRMATIF, IVE, adj. καταφατικὸς-ὴ-όν, βεβαιωτικὸς-ὴ-όν.

AFFIRMATION, s. f. κατάφασις, ἡ· βεβαίωσις, ἡ.

AFFIRMER, v. a. καταφάσκω, βεβαιώνω-σα.

AFFLICTION, s. f. θλῖψις, ἡ· λύπη, ἡ· πίκρα, ἡ.

AFFLIGEANT, E, adject. λυπηρὸς-ὰ-όν.

AFFLIGER, v. act. θλίβω-ψα, πικραίνω-νω, λυπίζω-σα, κακοκαρδίζω-σα. — (s'), ἀνυφορωπίζω-σα, θλίβομαι-ύφθηκα.

AFFLUENCE, s. f. εὐπορία, ἡ· χαρὰ, ἡ. Voyez *Abondance, Concours*.

AFFLUER, v. n. ἐπιρρέω-υσα. | abonder, πλεονάζω-

Digitized by Google

σα, εἶναι πολύ. | concourir, συντρέχω-ξα.

AFFRANCHIR, v. a. ἀπελευθερῶ-σα, ἐλευθερόω-ωσα, ἀπολύω-υσα. — une lettre, πληρόω-ωσα.

AFFRANCHISSEMENT, s. m. ἀπελευθέρωσις, ἡ.

AFFRÉTER, v. a. ναυλόω-ωσα.

AFFREUSEMENT, adv. τρομακτικῶς, τρομερῶς.

AFFREUX, EUSE, adj. τρομακτικός-ή-όν, φοβερός-ά-όν, τρομερός-ά-όν.

AFFRONT, s. m. καταισχύνη, ἡ· ὕβρις, ἡ· ἀτιμία, ἡ.— par paroles, ὕβρισία, ἡ· βαγεσμός, ὁ. Voyez *Mépris.* — (faire), ἀτιμάω-ησα, καταφρονῶ-εσα — (faire) par paroles, βαγεύζω-σα.

AFFRONTER, v. a. le péril, la mort, καταφρονῶ, δὲν φοβοῦμαι, στρεῶς τίκομαι.

AFFÛT, s. m. τὸ ἀμάξι, τὸ ὑποπόδιον τοῦ κανωνίου. — (être à l'), veiller, ἀγρυπνῶ-ησα, παρακολουθῶ πᾶις περίσσοῦς. | terme de chasse, παρατηρῶ τὸ κυνήγι.

AFIN, — conj. ὅπως, ἵνα, διὰνα, avec le subjonctif.

AGADEMENT, s. m. des dents, μυδρίασις, ἡ· μυδρίασμα, τὸ.

AGACER, v. a. les dents, μυδριάζω-ασα. | exciter, κεντῶ-ησα, παρακίζω-ξα. | irriter, παροξύνω-σα, ἀναγερώνω-σα, τζιγκρίζω-σα.

AGE, s. m. ἡλικία, ἡ. — (grand), γῆρας, τὸ.

AGÉ, E, adj. προβεβηκὼς εἰς ἡλικίαν. *Il est âgé de vingt ans,* εἴκοσι χρόνων εἶναι.

AGENOUILLER (s'), v. pr. γονατίζω-σα.

AGENT, s. m. ὑπηρέτης, ὁ.— de commerce, μεσίτης, ὁ.

AGGRAVER, v. a. παραβαρύνω -υνα. | surcharger, ὑπερφορτίζω-σα. | augmenter, αὐξάνω-ησα.

AGILE, adj. εὐκίνητος-η-ον, εὔρροφος-η-ον. Voyez *Léger.*

AGILEMENT, adv. εὐκινήτως. | vîte, ἐλαφρῶς. —

AGILITÉ, s. f. εὐκινησία, ἡ. | légèreté, ἐλαφρότης, ἡ.

AGIR, v. n. ἐργάζομαι-σθηκα. | opérer sur... ἐνεργῶ-ησα. *Il s'agit de...* ὁ λόγος εἶναι περὶ.... *Il s'agit de savoir,* θέλει νὰ ἐξευρεθῇ. *De quoi s'agit-il?* τί εἶναι;

AGISSANT, E, adj. Voyez *Actif.*

AGITATION, s. f. κίνησις, ἡ· — par secousse, κλόνισμα, τὸ. | remuement, κούνησις, ἡ.

AGITER, v. a. κλονίζω-σα. — comme le vent, κλονῶ-ησα. | remuer, κουνῶ-ησα.

Digitized by Google

—une question, μελῶ-ησα περί. — (parlant d'un tremblement de terre), διασείω-ισα. Voyez *Inquiéter*.

AGNEAU, s. m. ἀμνός, ὁ· ἀρνίον, τὸ· ἀρνί, τὸ.

AGONIE, s. f. ἀγωνία, ἡ· ψυχομαχισμός, ὁ. — (être à l'), ἀγωνῶ-ησα, ψυχομαχῶ-ησα.

AGRANDIR, v. a. μεγαλύνω-υσα, μεγαλώνω-ωσα, αὐξάνω-ησα, πλατύνω-υσα.

AGRANDISSEMENT, s. m. μεγάλωσις, ἡ.

AGRÉABLE, adj. εὐάρεστος-ον, ἀρεσὸς-ὴ-ὸν. | amusant, τέρπνος-η-ον.

AGRÉABLEMENT, adv. ἀρεστὰ, εὐαρέστως. — (parler), τερπνα.

AGRÉER, v. a. δέχομαι, καλοδέχομαι-δέχθηκα.

AGRÉGATION, s. f. συναρίθμησις, ἡ.

AGRÉGER, v. a. συναριθμῶ-ησα, βάνω εἰς τὴν συντροφίαν.

AGRÉMENT, s. m. grâce, χάρις, ἡ. | beauté, εὐμορφία, ἡ. | consentement, σύγχυσις, ἡ· θέλημα, τὸ. | chose qui plaît dans un discours, τερπνότης, ἡ· εὐάρεστος, ἡ.

AGRÈS, s. m. pl. τὰ ἀναγκαῖα πλοίου.

AGRESSEUR, s. m. ἐπιτήδειος ὁποῦ ἀρχινᾷ τὰ κάμῃ κακὸν, ὁποῦ ἐγκαλεῖ...

AGRICULTURE, s. f. γεωργικὴ, ἡ.

AGRIFFER (s'), v. pron. πιάνομαι μὲ τὰς ὀνύχας.

AGRIPPER, v. a. ἁρπάζω-ξα.

AGROUPER (s'), v. pr. μαζώνομαι-χθηκα.

AGUERRIR, v. a. γυμνάζω εἰς πολέμους. — (s'), συνηθίζομαι εἰς τοὺς κόπους καὶ κινδύνους τοῦ πολέμου.

AGUET, s. m. Être aux aguets. Voyez *Épier, Observer*.

AH! interj. ἄχ! αἰ!

AHEURTEMENT, s. masc. πείσμα, τὸ.

AHEURTER (s'), v. pron. βάλλω πείσμα.

AIDE, s. f. secours, βοήθεια, ἡ· συνδρομὴ, ἡ.

AIDE, s. m. qui aide, βοηθὸς, ὁ· βοηθητὴς, ὁ. — de camp, ὑπουργὸς, ὁ.

AIDER, v. a. βοηθῶ-ησα, συμβοηθῶ-ησα. — (s'), de quelque chose, μεταχειρίζομαι-ίσθηκα.

AÏEUL, s. m. grand-père, παππὸς, ὁ· παππούλης, ὁ.

AÏEULE, s. f. γιαγιὰ, ἡ.

AÏEUX, s. m. pl. les ancêtres, οἱ προγονοι, οἱ πατέρες.

AIGLE, s. m. ἀετὸς, ὁ.

AIGRE, adj. ξυνος-ὴ-ὸν.

Digitized by Google

ὀξὺς-εῖα-ὺ, δριμὺς-ῆ-ὺν. | fâcheux, πικρὸς-ὰ-ὸν. — (fruit), ξυφος-ή-όν.

AIGREFIN, s. m. se rend par l'adjectif μαιευόλος-ή-ον.

AIGRELET, TE, adj. un peu aigre, ξυνουτζικὸς-ή-όν.

AIGREMOINE, s. f. εὐπατόριον, τὰ.

AIGREUR, s. f. ξυνάδα, ἡ· ὀξύτης, ἡ. — dans les paroles, ὀξυθυμία, ἡ.

AIGRIR, v. a. ξυνίζω-σα. — quelqu'un, παροργίζω-σα, παροξύνω-σα. — la douleur, αὐξάνω-νσα. — (faire), ξυνιδιάζω-σα. — (s'), ξυνίζω-σα.

AIGU, Ë, adj. ὀξὺς-εῖα-ὺ, μυτερὸς-ὰ-ὸν.

AIGUILLE, s. f. βελόνη, ἡ· βελόνα, ἡ.

AIGUILLON, s. m. κεντεῖ, τὸ· κεντησιέι, τὸ.

AIGUILLONNER, v. a. κεντῶ-ησα. — quelqu'un, δριγίρω-ηρα, παροτσικῶ-ησα.

AIGUISER, v. a. ἀκονῶ-ησα, ἀκονίζω-σα, τροχῶ-ησα. — l'esprit, ἀξύνω-υσα. | exciter l'appétit, διδω ὄρεξιν.

AIL, s. m. σκόρδος, ὁ· σκόρδον, τὸ.

AILE, s. f. πτερὸν, τὸ· φτερὸν, τὸ· φτερύγα, ἡ. — d'une armée, μέρος, τὸ· πάσις, ἡ.

AILÉ, E, adj. πτερωτὸς-ὴ-όν.

AILLEURS, adv. ἀλλοῦ, εἰς ἄλλον τόπον. — (d'), ἀλλοθεν, ἀπ' ἀλλοῦ. | de plus, περέσσι, περιπλέον.

AIMABLE, adj. ἀξιοαγάπητος-ή-όν.

AIMANT, s. m. μαγνητὴς, ὁ.

AIMANTER, v. a. μαγνητίζω-ισα.

AIMÉ, E, part. ἠγαπημένος-η-ον.

AIMER, v. a. ἀγαπῶ-ησα. — à.... ἀγαπῶ-να, ἀρέσομαι εἰς τὸ.... — mieux, préférer, καλλιὰ ἔχω, προτιμῶησα, προκρίνω-να. — (s'), ἀγαπῶ τὸν ἑαυτόν μου.

AÎNÉ, E, adj. πρωτότοκος-η-ον, πρωτογενὴς-ὴ-ές. — de deux, μεγαλήτερος-ὰ-ον. *Mon frère aîné*, ὁ μεγαλήτερος μου ἀδελφός.

AÎNESSE, s. f. πρωτοτοκία, ἡ.

AINSI, adv. οὕτως, ἔτζι, πιουπερόπως, ἐδεμέτοι.

AINSI QUE, adv. καθὼς, ὡς, ὡς καθὼς, ὅπως, ὥσπερ.

AIR, s. m. ἀὴρ, ὁ· μέρος, ὁ· ἀέρι, τὸ. — de chant, σπὸς, ὁ· χαρὰς, ὁ. | vent, ἄνεμος, ὁ. | apparence, ὄψις, ἡ. | prestance, καμαρσία, ἡ. | manière, τρόπος, ὁ. | ressemblance, ὁμοίωσις, ἡ.

Digitized by Google

| avoir l'air de... paraître, φαίνομαι-ἐφάνην-κα. | se donner l'air de.... προσποιοῦμαι-ήθην-κα.

AIRAIN, s. masc. χαλκὸς, ὁ· χάλκωμα, τὸ. — (cœur d'), σκληρόκαρδος-ν-ον. — (front d'), ὁποῦ δὲν ἐντρέπεται.

AIRE, s. f. ἀλώνι, τὸ. | surface, ὑπιφάνεια, ἡ. | nid de l'aigle, φωλία, ἡ.

AISANCE, s. f. facilité, εὐκολία, ἡ· ἐλευθερόστομος, ἡ· ἀναπαύσις, ἡ.— (fosse d'), πόρτσις, ἡ· ἀναπαύσις, ἡ.— (avoir de l'). Voyez *Aise*.

AISE, s. fém. — (être à son), εἶμαι καλὰ. | avoir de quoi vivre commodément, ἔχω κυβέρνησιν, κυβερνοῦμαι-ήθην-κα.

AISE, adj. εἶναι εὐχαριστημένος-η-ον. *Je suis bien aise*, χαίρομαι-ἐχάρην-κα.

AISÉ, E, adject. facile, εὔκολος-η-ον. — dans ses manières, ἐλεύθερος-α-ον. | famille aisée, πλουσία, κυβερνημένη φαμιλία, ἡ.

AISÉMENT, adv. εὐκόλως, εὔκολα.

AISSELLE, s. f. μασχάλη, ἡ.

AJOURNER, v. a. différer, ἀναβάλλω-λα. | citer en justice, ἐγκαλῶ-εσα.

AJOUTER, v. a. προσθέτω-σα, σμίγω-ξα. — foi, πιστεύω-υσα. | joindre avec... συνάπλω-σα.

AJUSTEMENT, s. m. στασμὸς, ὁ· διόρθωσις, ἡ. | ornement, στολισμὸς, ὁ· στολίδι, τὸ.

AJUSTER, v. a. arranger, διορθώνω-ωσα, στάνω-στα. — deux pièces ensemble, προσαρμόζω-σα, συνάπλω-σα. | orner, στολίζω-σα.

ALAMBIC, s. m. ἀμβύξ, ὁ· λαμπικὸς, ὁ· λουλάκι, τὸ· ρεμπικὶ, τὸ.

ALAMBIQUER, v. a. εὐγάζω μὲ τὸν λαμπικόν. | chercher des subtilités, λεπτολογῶ-ησα, λεπτολογεύω-σα. — une question, καπὶ βάθος ἐξετάζω. — (s'), tâcher en toute manière, μὲ καθὲ τρόπον παιδεύω-σα.

ALARME, s. f. τρομάρα, ἡ· φόβος, ὁι | inquiétude, ἀνησυχία, ἡ.

ALARMER, v. a τρομάζω-ξα, φοβίζω-σα. | troubler, συγχίζω-σα.—(s'), craindre, s'effrayer, φοβοῦμαι-ήθην-κα, τρομάζω-ξα.

ALBÂTRE, s. m. ἀλάβαστρον, τὸ.

ALÊNE, s. f. συβλὶν, τὸ· συβλὶ, τὸ.

ALENTOUR, adv. γύρωθεν, περιγύρου, ὁλογυρισὰ.

ALENTOURS, s. m. pl. ce qui environne, τὰ περίχωρα.

Digitized by Google

ALERTE, s. f. peur subite, φόβος ἐξαφνιὸς, ὁ.

ALERTE, adj. ἔξυπνος-η-ον, ζωηρὸς-ά-όν. Voyez *Actif, Vigilant.*

ALGÈBRE, s. f. ἀλγέβρα, ἡ.

ALGÉBRIQUE, adj. ἀλγεβραϊκὸς-ή-όν.

ALGUE, s. f. plante de mer, φῦκος, ὁ· φύκια, τὰ· ἄϋλι, τὸ.

ALIÉNATION, s. f. ἀλλοτροίωσις, ἡ· ἀπαλλοτροίωσις, ἡ· ἀποξένωσις, ἡ. — d'esprit, παραφροσύνη, ἡ· ἀρχὴ τρελλάδας, ἡ. | vente, πώλησις, ἡ· ἀλλοίωσις, ἡ.

ALIÉNÉ, E, adject. fou, τρελὸς-ή-όν.

ALIÉNER, v. a. ἀλλοτροιῶ-ησα, ξενώνω-ωσα, ἀλλοιώνω-ωσα. — l'esprit, rendre fou, τρελλαίνω. | vendre. *Voyez* ce mot. | refroidir l'amitié, ψυχραίνω-ανα.

ALIGNEMENT, s. m. εὐθυγεμμία, ἡ.

ALIGNER, v. a. βάλλω εἰς ἴσιαν ἀεφίδαν.

ALIMENT, s. m. τροφὴ, ἡ· ζωοτροφία, ἡ· ζωοτροφὴ, ἡ· φαγὶ, τὸ.

ALIMENS, plur. τὰ φαγιτὰ.

ALIMENTAIRE, adj. σιτικὸς-ὴ-όν. — (pension), σιτηρέσιον, τὸ.

ALIMENTER, v. a. τρέφω-ψα, σιτίζω-σα, ταΐζω-σα.

ALITÉ, E, adject. καταπεπτωκὼς-υῖα-ὸς, ὁποῦ κεῖται ἀπὸ ἀῤῥωστίαν.

ALLAITEMENT, s. m. βύζασμα, τὸ.

ALLAITER, v. a. βυζάνω-σα.

ALLÉCHER, v. a. ἐφελκῶ-υσα, δελεάζω-ασα, ἀξιγκεύω-υσα.

ALLÉE, s. f. περίπατος, ὁ· ὁδὸς, ἡ.

ALLÉGEMENT, s. m. ξελάφωσις, ἡ.

ALLÉGER, v. a. ἐλαφρύνω-υσα. | ôter une partie de la charge, ξεβαρύνω-υσα. | rendre plus léger, κάμνω ἐλαφρύτερον.

ALLÉGORIE, s. f. ἀλληγορία, ἡ.

ALLÉGORIQUE, adj. ἀλληγορικὸς-ὴ-όν.

ALLÉGORISER, v. a. ἀλληγορῶ-ησα.

ALLÈGRE, adj. χαρούμενος-η-ον.

ALLÈGREMENT, adv. χαρούμενα.

ALLÉGRESSE, s. f. χαρὰ, ἡ· εὐφροσύνη, ἡ· ἀναγαλλίασις, ἡ· ἀγαλλίασις, ἡ. — (être dans l'), ἀναγαλλιάζω-σα, ἀναγαλλιάζομαι-άσθηκα.

ALLÉGUER, v. act. προβάλλω-λα.

ALLER, v. n. ὑπάγω, πηγαίνω-ἔπηγα. — aux voix,

Digitized by Google

συνάζω τᾶς ψήφους; πεῖς γνώμαις. *La médecine l'a fait aller, τὴν ὀκίνησε, ἐδούλεψε. Il y va de ma vie, κρέμεται ἡ ζωή μου.*—à fond, en parlant d'un navire, βυθίζομαι-σθηκα. | se disposer, être sur le point de.... *Je vais partir, τώρα μοιάζω, εἶμαι διατὰ μοιάσω.* | se laisser aller à.... ἀφίνομαι-σθηκα.

ALLIAGE, s. m. μέγμα, τὸ.

ALLIANCE, s. f. de famille. Voyez *Affinité*. —des souverains, συμμαχεία, ἡ. —(l'ancienne), ἡ παλαιὰ διαλλαγή, διαθήκη.—(la nouvelle), ἡ νέα διαθήκη, διαλλαγή.

ALLIER, v. a. ἑνώνω, ζάλλω μαζύ. — des métaux, μιγνύω-σα.

ALLOUER, v. a. ἀποφαίζω, διαιρίζω-σα.

ALLUMÉ, E, part. ἀφλούμενος-η-ον.

ALLUMER, v. a. ἄπτω-ψα, ἀνάβω-ψα, ἀνάπτω, ἀναύγω-σα. — (s'), comme à l'actif.

ALLUMETTE, s. f. διαφοκέει, διαφοκίει, τὸ.

ALLURE, s. f. démarche, ὑπάγμα, τὸ· περιπάτημα, τὸ· βάδισμα, τὸ. | conduite, φέρσιμον, τὸ· πολίτευμα, τὸ.

ALLUSION, s. f. παροιμασία, ἡ.

ALLUVION, s. f. προσκλυσις, ἡ.

ALOÈS, s. m. ἀλοὴ, ἡ.

ALONGEMENT, s. m. μάκρυμα, τὸ.

ALONGER, v. a. μακρύνω-σα, μακραίνω-να.

ALORS, adv. τότες, τότ.

ALOSE, s. f. poisson, θρίσσα, ἡ.

ALOUETTE, s. f. τζιτζιλιάρος, ὁ· καρυδαλὲς, ὁ.

ALOURDIR, v. a. παπαγώνω-κα, βαρύνω-σα.

ALPHABET, s. m. ἀλφάβητον, τὸ.

ALTÉRATION, s. f. ἐπείωσις, ἡ· ἀλλοίωσις, ἡ. — de la monnaie, κιβδήλωσις, ἡ. | soif, δίψα, ἡ.

ALTÉRÉ, E, participe.—(être), avoir soif, δίψω.

ALTÉRER, v. a. ἐπρῶ-ησα, ἀλλοιώνω-ωσα. — l'amitié, ψυχραίνω, χαλῶ-ασα. — la monnaie, κιβδηλώνω-ωσα. | gâter, φθείρω-ερα. | exciter la soif, προξενῶ δίψαν.

ALTERNATIF, IVE, adj. ἀλληλοδιάδοχος-η-ον. | réciproque, ἀμοιβαῖος-α-ον.

ALTERNATIVE, s. f. *J'ai l'alternative*, ἔχω τὴν ὁκλογὴν ἀναμεταξὺ δύω.

ALTERNATIVEMENT, adv. ἀλληλοδιαδόχως.

ALTESSE, s. f. ὑψηλότης, ἡ.

ALTIER, ÈRE, adj. ὑπερη-

Digitized by Google

φανος-η-ον., ὑψηλόφρονος-η-ον.

ALUN, s. m. σύψις, ἡ· συπῆρεία, ἡ· συφὴ, ἡ.

ALVÉOLE, s. m. γυψάλι, τὸ.

AMABILITÉ, s. f. ἀξιοαγαπησύνη, τὸ.

AMADOU, s. m. ἐνανυμα, τὸ· ἴσκα, ἡ.

AMADOUER, v. a. Voyez *Adoucir, Flatter.*

AMAIGRIR, v. n. ἀπήκωξα, λιγεύω-σα, γλυναίνω-σα.

AMAIGRISSEMENT, s. m. πῆξις, ἡ· γλύτευμα, τὸ· λίγεμα, τὸ· φύσεσις, ἡ.

AMALGAMER, v. a. μιγνύω-σα. | confondre, mêler, ἀναπατώνω-ωσα.

AMANDE, s. f. ἀμύγδαλον, τὸ· ἀμύγαλδον, τὸ.— d'un noyau, κουκούτζι, τὸ.

AMANDIER, s. m. ἀμυγδαλιὰ, ἡ· ἀμυγαλδιὰ, ἡ.

AMANT, s. masc. ἀγαπητὸς, ὁ.

AMARANTE, s. fém. ἀμάραντος, ὁ.

AMARRER, v. a. un navire, δένω-σα.

AMAS, s. m. tas, σωρὸς, ὁ. | réunion, συνάθροισις, ἡ.

AMASSER, v. a. μαζώνω-ξα. | réunir, συναθροίζω-σα.

AMATEUR, s. m. ἐρεστὴς, ὁ.

AMBASSADE, s. f. πρεσβεία, ἡ.

AMBASSADEUR, s. masc. πρέσβυς, ὁ· ἔλτζις, ὁ.

AMBIGU, Ë, adj. ἀμφίλογος-η-ον. | incertain, ἀβέβαιος-α-ον.

AMBIGUITÉ, s. f. ἀμφιλογία, ἡ· ἀμφιβόλησις, ἡ.

AMBITIEUX, EUSE, adj. φιλότιμος-η-α, φιλόδοξος-η-ον.

AMBITION, s. f. φιλοτιμία, ἡ· φιλοδοξία, ἡ.

AMBITIONNER, v. a. ποθῶ-ησα, ἀναζητῶ-ησα.

AMBRE, s. m. ἤλεκτρον, τὸ.

AMBRETTE, s. f. μύανος, ὁ.

AMBULANT, E, adj. βαδίζοντας, ὁ· περιπατῶν, ὁ.

AME, s. fém. ψυχὴ, ἡ.— (rendre l'), παραδίνω τὴν ψυχὴν. | courage, καρδία, ἡ.

AMÉLIORATION, s. f. βελτίωσις, ἡ· καλλιτέρευσις, ἡ· καλλιτέρευμα, τὸ.

AMÉLIORER, v. a. βελτιῶ-ησα, καλλιτερίζω-σα.—(s'), καλλιτερεύω.

AMENDE, s. f. peine, ζημειὰ χρηματικὴ, ἡ· ντζερεμὲς, ὁ· κλώπα, ἡ.

AMENDEMENT, s. m. des mœurs, διόρθωσις, ἡ.— d'une maladie, καλλιτέρευμα, τὸ· ἐλάφρωσις, ἡ.

AMENER, v. act. φέρω, φέρτω-ἤνεγκα.— les voiles, καταβάζω-σα. | conduire, ὁδηγῶ-ησα.

AMÉNITÉ, s. f. πραότης, ἡ· εὐφροσύνη, ἡ· χάρις, ἡ

Digitized by Google

AMER, ÈRE, adject. πικρός-ά-όν.

AMÈREMENT, adv. πικρῶς, πικρά.

AMERTUME, s. f. πικρότης, ἡ· πικρία, ἡ· πικράδα, ἡ. | chagrin, πίκρα, ἡ.

AMEUTER, v. a. Voyez *Exciter*.

AMI, s. m. φίλος, ὁ. AMIE, s. f. φιλέα, ἡ.

AMIABLEMENT, adv. à l'amiable, φιλικά, ἡδέως.

AMICALEMENT, adv. φιλικῶς, ἠγαπημένα.

AMICT, s. m. κάλυμμα, τό.

AMINCIR, v. a. λιανίζω-σα, λεπύνω-σα.

AMIRAL, s. m. ἀρχιθαλάσσιος, ὁ· ἀμιρᾶλης, ὁ· σολαρχὶς, ὁ.

AMITIÉ, s. f. φιλία, ἡ· ἀγάπη, ἡ. — (faire), δείχνω εὐνοιαν. | faveur, χάρις, ἡ.

AMMONIAQUE, s. f. ἀμμωνιακόν, τό.

AMNISTIE, s. f. ἀμνηστία, ἡ· συγχώρεσις, ἡ.

AMOLLIR, v. a. μαλακώνω-ωσα, ἀπαλαίνω-να, χαυνόνω-ωσα.

AMOLLISSEMENT, s. m. μαλάκωμα, τό· μαλάκευμα, τό.

AMOME, s. m. ἄμωμον, τό.

AMONCELER, v. a. σωρεύω-υσα.

AMORCE, s. f. ἔτσουμα, τό. Voyez *Appât*.

AMORCER, v. a. δελεάζω-σα, κολακεύω διὰ ἀπάτην.

AMORTIR, v. a. ἀδυνατίζω-σα, ἀψυχόνω-σα. — une rente, payer le capital, ἀνωρῶ-ησα.

AMOVIBLE, adj. κινητός-ή-όν, μεταθέτ-ή-ον. — (juge), ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ συγκληθῇ.

AMOUR, s. m. ἀγάπη, ἡ· ἔρως, ὁ. — propre, φιλαυτία, ἡ.

AMOURACHER (s'), v. pr. παραδίνομαι εἰς τρελλὰς ἀγάπας.

AMOUREUX, EUSE, adj. ἀγαπητικός-ή-όν.

AMPHIBIE, adj. ἀμφίβιος-α-ον.

AMPHIBOLOGIE, s. f. ἀμφιβολογία, ἡ.

AMPHITHÉÂTRE, s. m. ἀμφιθέατρον, τό.

AMPLE, adj. εὐρύχωρος-α-ον, ἀπλόχωρος-η-ον. Voyez *Grand, Large*.

AMPLEMENT, adv. Voyez *Abondamment*.

AMPLIFICATION, s. f. παρέκτασις, ἡ· ἐξάπλωσις, ἡ. | exagération, παρεμβύζησις, ἡ.

AMPLIFIER, v. a. développer un sujet, ἁπλῶνω-ωσα, ἐξαπλώνω-ωσα. | agrandir, exagérer, παρεμβύζαίνω-ησα.

AMPOULE, s. f. tumeur aux mains, φούσκα, ἡ· φλυ-

Digitized by Google

κπαίνα, ἡ. | vase de verre, φιάλη, ἡ· ἄμουλα, ἡ.

AMPOULÉ, E, adject. en parlant d'un discours, &c., ἐμφατικὸς-ἡ-όν, φουσκομένος-η-ον.

AMPUTATION, s. f. ἀποκοπή, ἡ· ἀποτομή, ἡ.

AMPUTER, v. a. ἀποτομῶ-ησα, κόβω-ψα.

AMUSANT, E, adject. τερπνὸς-ἡ-όν, ἀρεστὸς-ἡ-όν, χαείσις-εσα-εν.

AMUSEMENT, s. m. διασκέδασις, ἡ· διασκέδασμα, τὸ. | divertissement, ξεφάντωσις, ἡ.

AMUSER, v. a. réjouir, εὐφραίνω-ανα. | tromper, ἀπατῶ-ησα. Voyez *Arrêter, Retarder.* — (s'); διασκεδάζω-ασα. | se divertir, ξεφαντόνομαι-ηκα.

AN, s. m. χρόνος, ὁ· ἔτος, τὸ.—(le jour de l'), ἀρχιχρονία, ἡ. Voyez *Année.*

ANACHORÈTE, s. m. ἀναχωρητὴς, ὁ.

ANALOGIE, s. f. ἀναλογία, ἡ.

ANALOGIQUE, adj. ἀναλογικὸς-ἡ-όν.

ANALOGUE, adj. ἀνάλογος-η-ον.

ANALYSE, s. f. ἀνάλυσις, ἡ· σύνοψις, ἡ.

ANALYSER, v. a. ἀναλύω-υσα. | abréger, κονταίνω.

ANALYTIQUE, adj. ἀναλυτικὸς-ἡ-όν.

ANARCHIE, s. f. ἀναρχία, ἡ.

ANARCHIQUE, adj. ἀναρχικὸς-ἡ-όν.

ANATHÉMATISER, v. act. ἀναθεματίζω-σα.

ANATHÈME, s. m. ἀνάθημα, τὸ· ἀφορισμὸς, ὁ.

ANATOMIE, s. fém. ἀνατομία, ἡ.

ANATOMIQUE, adj. ἀνατομικὸς-ἡ-όν.

ANCÊTRES, s. m. plur. οἱ προγονοι.

ANCIEN, NE, adj. ἀρχαῖος-αία-αῖον, παλαιὸς-ἀ-όν, παλιὸς-ἀ-όν.

ANCIENNEMENT, adv. παλαιῶς, παλαιὰ, τὸν παλαιὸν καιρόν.

ANCIENNETÉ, s. f. παλαιότης, ἡ· παλαιοσύνη, ἡ.

ANCRE, s. f. ἄγκυρα, ἡ· σίδερον τοῦ καραβίου.—(jeter l'), ἀφίζω-ξα.—(lever l'), σαλπάρω-ησα, συκώνω τὸ σίδερον.

ANCRÉ, E, adj. ἀφιγμένος-η-ον, ἀφαμένος-η-ον.

ANCRER (s'), v. pr. Voy. *s'Affermir, s'Établir.*

ANE, s. m. ὄνος, ὁ· γαΐδαρος, ὁ· γάδαρος, ὁ· γαϊδοῦρι, τὸ. Voyez *Ignorant.*

ANÉANTIR, v. a. ἐξουδενίζω-σα, ἐξουθένω, ἐξουθενίζω-σα. | ruiner, ἀφανίζω.—(s'),

Digitized by Google

s'humilier, ταπεινώνομαι, ταπεινοῦμαι-οῦμαι.

ANÉANTISSEMENT, s. m. ἐξουδένησις, ἡ. | ruine, ἀφανισμός, ὁ. | humiliation, ταπείνωσις, ἡ.

ANECDOTE, s. f. ἀνέκδοτον, τὸ.

ANÉMONE, s. f. ἀνεμώνη, ἡ.

ANESSE, s. f. ὄνος, ἡ· γαϊδοῦρα, ἡ.

ANET, s. m. ἄνηθον, τὸ.

ANGE, s. m. ἄγγελος, ὁ.

ANGÉLIQUE, adj. ἀγγελικὸς-ὴ-όν.

ANGLE, s. m. γωνία, ἡ.

ANGLETERRE, s. f. Ἀγγλία, ἡ.

ANGLICAN, E, adj. ἀγγλικὸς-ὴ-όν.

ANGOISSE, s. f. ἀδημονία, ἡ· ἄχθος, τὸ· στενοχωρία, ἡ· βασανὸν, τὸ· σκλέπη, τὸ. Voy. *Chagrin.*

ANGUILLE, s. f. ἔγχελυς, ἡ· χέλι, τὸ.

ANGULAIRE, adj. γωνιώδης-ες.

ANIMAL, s. m. ζῶον, τὸ. — (règne), τάξις τῶν ζώων. — adj. ζωικὸς-ὴ-όν.

ANIMATION, s. f. ἐμψύχωσις, ἡ.

ANIMER, v. a. ἐμψυχῶ-ῶσα, ἐμψυχόνω-σα. | encourager, exciter, ἐγκαρδιώνω-σα. — (s'). Voyez *s'Échauffer, s'Encourager.*

ANIMOSITÉ, s. f. Σύμωσις, ἡ· ρίζα, ἡ. | inimitié, ἐχθρία, ἡ. | courage, εὐψυχία, ἡ. Voyez *Acharnement.*

ANIS, s. m. ἄνισον, τὸ· γλυκάνισον, τὸ.

ANNALES, s. f. pl. τὰ χρονικά.

ANNEAU, s. m. bague, δακτυλίδι, τὸ· βεργίτα, ἡ. — de chaîne, κρικέλι, τὸ· κουρκέλι, τὸ. — de porte, χαλκᾶς, ὁ.

ANNÉE, s. f. χρόνος, ὁ· ἔτος, τὸ. | de cette année, ἐφετινὸς-ὴ-όν. *Cela est arrivé cette année,* ἐφέτος ἔτυχεν.

ANNEXER, v. a. ἐπισυνάπω-σα, βάλλω μαζύ.

ANNIVERSAIRE, adj. ἐνιαύσιος-α-ον. — s. m. χρονικὸν, τὸ.

ANNONCE, s. f. μήνυμα, τὸ· προσαγγελία, ἡ. | publication, δημοσίευσις, ἡ.

ANNONCER, v. a. προσαγγέλω, μηνύω-υσα. — d'avance, προμηνῶ-ησα. | donner avis, μηνῶ-ησα, δίδω εἴδησιν.

ANNONCIATION, s. f. fête, Εὐαγγελισμὸς, ὁ.

ANNUEL, LE, adj. ἐτήσιος-α-ον, χρονικὸς-ὴ-όν.

ANNULLER, v. a. ἀκυρῶ-ησα, χαλῶ-ασα.

ANOBLIR, v. a. εὐγενίζω-σα, κάμνω εὐγενήν.

Digitized by Google

ANOBLISSEMENT, s. m. εὐγένισμα, τὸ.

ANOMAL, E, adject. irrégulier, ἀνωμαλὸς-ἡ-ὸν.

ANON, s. m. ὀνάριον, τὸ· γαιδουρόπουλον, τὸ.

ANONYME, adj. ἀνώνυμος-η-ον.

ANSE, s. f. de vase, χερῦλι, τὸ· χέρι, τὸ. | petit golfe, κόλπος, ὁ.

ANTAGONISTE, s. m. ἀνταγωνιστὴς, ὁ.

ANTÉCÉDEMMENT, adv. προτήτερα.

ANTÉCÉDENT, E, adject. προηγούμενος-η-ον. | précédent, προτήτερος-α-ον, προπερυσὶνος-η-ὸν. — s. m. προηγούμενον, τὸ.

ANTECHRIST, s. m. ἀντίχριστος, ὁ.

ANTENNE, s. f. καρχήσιον, τὸ· ἀντίνα, ἡ.

ANTÉRIEUR, E, πρότερος, προτήτερος-α-ον. | qui est devant, ἐμπρόσθιος-α-ον.

ANTÉRIEUREMENT, adv. προτηγούμενος, προτήτερα.

ANTICHAMBRE, s. f. προσκήνιον, τὸ.

ANTICHRÉTIEN, NE, adj. ἀναντίος τοῦ χριστιανισμοῦ.

ANTICIPATION, s. f. πρόληψις, ἡ. — (par), παρομπροτὰ. — sur les droits, προπελατισμὸς, ὁ· ἁρπαγμὸς, ὁ.

ANTICIPER, v. n. commencer avant le temps, προκαταρχῶ-ησα. — sur les droits, προπελατίζω-ισα, ἁρπάζω-ξα, πίρνω-ἔπιασα.

ANTIDOTE, s. m. ἀντίδοτον, τὸ.

ANTIENNE, s. f. ἀντίφωνον, τὸ· ἀντιφώνη, ἡ.

ANTIMOINE, s. m. minéral, ἀντιμόνιον, τὸ· στίμμα, τὸ.

ANTIPATHIE, s. f. ἀντιπάθια, ἡ.

ANTIQUAILLE, s. f. παλιουρία, ἡ.

ANTIQUE, adj. παλαιὸς-ὰ-ὸν, ἀρχαῖος-αία-αῖον.

ANTIQUITÉ, s. f. παλαιότης, ἡ. — (dans l'), τὸν παλαιὸν καιρὸν, εἰς τοὺς παλαιοὺς καιροὺς. | une chose antique, παλαιὸν πρᾶγμα, τὸ.

ANTITHÈSE, s. f. ἀντίθεσις, ἡ.

ANTRE, s. m. ἄντρον, τὸ· σπήλαιον, τὸ.

ANXIÉTÉ, s. f. Voy. *Angoisse, Inquiétude.* — (qui est dans l'), ἐγνοιασμένος-η-ον, στενοχωρημένος-η-ον.

AORISTE, s. m. ἀόριστος, ὁ.

AOÛT, s. m. αὐγουστος, ὁ.

APAISER, v. a. adoucir, καταπραΰνω-υνα. | rendre traitable, ἡμερεύω-υσα. — (s'), en parlant d'une tempête, παύει.

APATHIE, s. f. ἀπάθια, ἡ.

Digitized by Google

APATHIQUE, adj. ἀπαθὴς, ὁ et ἡ.

APERCEVOIR, v. a. βλέπω-ιδα, ἀρχηνῶ τὰ πρῶτα. — par l'esprit, βλέπω, ἐνόω-ησα. — (s'), νοέω-σα, κατανοέω-λαβα.

APLANIR, v. a. rendre uni, ὁμαλίζω-σα, ἰσάζω-ασα, ἰσόνω-σα. — les difficultés, ἰσάζω-σα, εὐκολύνω-σα. — la terre avec le cylindre, κυλινδρεύω-σα.

APLANISSEMENT, s. m. ὁμαλισμὸς, ὁ· ἰσασμὸς, ὁ.

APLATIR, v. a. πιέζω-σα, συμπιέζω-σα.

APOCALYPSE, s. f. Ἀποκάλυψις, ἡ.

APOCRYPHE, adj. ἀπόκρυφος-η-ον.

APOGÉE, s. m. ἀπόγειον, τὸ.

APOLOGIE, s. f. ἀπολογία, ἡ.

APOLOGÉTIQUE, adj. ἀπολογητικὸς-ἡ-όν.

APOPLEXIE, s. f. ἀποπληξία, ἡ· γουσιῦχα, ἡ· νταμλὰς, ὁ. *Il a eu une attaque d'apoplexie*, τὸν ἐκτύπησε ὁ νταμλάς.

APOSTASIE, s. f. ἀποστασία, ἡ.

APOSTASIER, v. n. ἀποστατῶ-ησα.

APOSTAT, s. m. ἀποστάτης, ὁ.

APOSTÈME, s. m. ἀπόστημα, τὸ.

APOSTER, v. a. de faux témoins, σαρπατίζω-σα. — des hommes pour faire un mauvais coup, ξύνω-ἔβαλα.

APOSTOLAT, s. m. ἀποστολὴ, ἡ.

APOSTOLIQUE, adj. ἀποστολικὸς-ἡ-όν.

APOSTROPHE, s. f. ἀποστροφὴ, ἡ.

APOSTROPHER, v. act. adresser la parole à... ἀποστρέφω τὸν λόγον πρὸς.... | dire des choses désagréables, ἐλέγχω-ξα, ἐπιπλήττω-ξα.

APOTHICAIRE, s. m. ἀποθηκάριος, ὁ· φαρμακοπώλης, ὁ.

APÔTRE, s. m. ἀπόστολος, ὁ.

APPARAÎTRE, v. n. se montrer, ἐμφαίνομαι-φάνηκα, ἐμφανίζομαι-σθηκα.

APPAREIL, s. m. préparatif, ἑτοιμασία, ἡ. — d'une plaie, ἔμπλαστρον, τὸ. — d'une fracture. Voyez *Ligature*. | magnificence, μεγαλοπρέπεια, ἡ.

APPAREILLER, v. a. joindre ensemble deux choses pareilles, παρομοιάζω-σα. | mettre à la voile, partir, κάμνω πανία, μουσούλα, ἀναχωρῶ.

APPAREMMENT, adv. κατὰ τὸ φαινόμενον.

APPARENCE, s. f. φαινόμενον, τὸ. | probabilité, πιθανότης, ἡ.

APPARENT, E, adj. φαινομενικὸς-ὴ-όν.

Digitized by Google

APPARIER, v. a. πειαίζω-σα, ζευγαρόνω-ωσα.

APPARITION, s. f. ἐμφανισμὸς, ὁ· ἐμφάνια, ἡ.

APPARTENANT, E, adject. qui appartient, ἀνήκων.

APPARTENIR, être à.... εἶμαι, avec le génitif. | convenir, se rapporter, ἀνήκω, πρεπόκω. | revenir comme de droit, τυχαίνω-ἔτυχα. *Il m'appartient de...* μὲ ἐγγίζει νὰ...

APPÂT, s. m. amorce, δόλωμα, τὸ.

APPÂTER, v. act. Voyez *Amorcer.*

APPAUVRIR, v. act. φτωχεύω-υσα, καταξαίνω, κάμνω φτωχὸν. | devenir pauvre, φτωχαίνω-ανα, γίνομαι φτωχὸς.

APPAUVRISSEMENT, s. m. φτώχυμα.

APPEL, s. m. invitation, κάλεσις, ἡ· πρόκάλεσμα, τὸ. — en jugement, ἐγκάλεσμα, τὸ· ἐγκάλεσις, ἡ. | provocation, πρόκάλεσις, ἡ.

APPELER, v. a. κράζω-ξα, φωνάζω-ξα. | nommer, ὀνομάζω-σα. | inviter, καλῶ-εσα.

APPESANTIR, v. a. βαρύνω-υσα. — (s'), devenir lourd, γίνομαι βαρὺς.

APPESANTISSEMENT, s. m. βάρος, τὸ.

APPÉTISSANT, E, adject. ὀρεκτικὸς-ὴ-ὸν. | agréable au goût, νόστιμος-η-ον.

APPÉTIT, s. m. ὄρεξις, ἡ.

APPLAUDIR, v. n. battre des mains, ἐπικροτῶ-ησα. — en se moquant, κροταλίζω-ισα. | louer, ἐπαινῶ-εσα. — (s') d'avoir fait... χαίρομαι-ἐχάρηκα.

APPLAUDISSEMENT, s. m. κρότησις, ἡ· κρότος, ὁ. — par badinage, κροταλισμὸς, ὁ. | louange, ἔπαινος, ὁ· εὐφήμησις, ἡ· κρόταλισμα, τὸ.

APPLICATION, s. f. de l'esprit, προσοχὴ, ἡ· τύχασις, ἡ· πόθος, ὁ. — d'une chose matérielle, προσάρμωσις, ἡ. Voyez *Destination.*

APPLIQUER, v. a. adapter, ἐφαρμόπω-σα. — un remède, δίνω-ἔδωσα. — les sangsues, βάλλω-λα. | destiner, διορίζω-ισα. | attribuer, ἀποδίδω-δωσα. — (s'), faire attention, προσέχω-ξα. — à une chose, s'y occuper, καταγίνομαι-γάνηκα. | avoir du zèle, βάλλω πόθον.

APPORTER, v. a. φέρω, φέρνω-ἔφερα. — sur ses épaules, κουβαλῶ-ησα. — ses soins, βάλλω-ἔβαλα. | procurer, προξενῶ-ησα.

APPOSER, v. a. ἐπιβάλλω-λα, ἐπιπάττω.

APPRÉCIATEUR, s. masc. ἀποτιμητὴς, ὁ.

Digitized by Google

APPRÉCIATION, s. f. διαίμησις, ἡ. Voyez *Estime.*

APPRÉCIER, v. a. ψηφῶησα, διαιμῶησα.

APPRÉHENDER, v. a. saisir, πιέζω-ασα. | craindre, φοβοῦμαι-ήθηκα.

APPRÉHENSION, s. fém. crainte, φόβος, ὁ. — de l'esprit, idée, νόησις, ἡ.

APPRENDRE, v. a. s'instruire, μανθάνω, μαθαίνω-ἔμαθα. | enseigner, διδάσκω-ξα, διδασκαλεύω-σα. — par ouï-dire, ἀκούω-σα. | sentir. *Il apprendra qui je suis,* θέλει πξεύρει.

APPRENTI, s.m. μαθητὴς, ὁ.

APPRENTISSAGE, s. masc. πρωτοπειρία, ἡ· μαθήτευμα, τὸ.

APPRÊT, s. m. ἑτοιμασία, ἡ. — des viandes, ἄρτυμα, τὸ.

APPRÊTER, v. a. ἑτοιμάζω-σα. — les vivres, ἀρτύνω-σα. — à rire, σοξενῶ γέλωτα.

APPRIVOISÉ, E, part. ἡμερος-α-ον.

APPRIVOISER, v. a. ἡμερώνω-σα. | adoucir, πραΰνω-σα. — (s'), ἡμερεύω-σα.

APPROBATION, s. f. acceptation, σηξιμον, τὸ. | témoignage, μαρτυρία, ἡ. — pour la confession, ἄδεια, ἡ· θέλημα, τὸ.

APPROCHER, v. n. πλησιάζω-σα, κοντεύω-σα, σημώνω-σα. — en similitude, ὁμοιάζω-σα. | mettre auprès, βάλλω κοντά.

APPROFONDIR, v. a. creuser, βαθύνω-υσα. — une question, ἐξετάζω κατὰ βάθος, διερευνῶ-ησα.

APPROPRIER, v. a. accommoder à... Voyez *Accommoder.* — (s'), ἴδιον ποιῶησα, ἰδιοποιοῦμαι-ήθηκα, σφετερίζω-σα.

APPROUVER, v. a. trouver bon, καλὸν κρίνω. | donner son approbation, δέχομαι ὡς δοκιμόν.

APPUI, s. m. ἔρεισμα, τὸ· σήριγμα, τὸ. | affermissement, στρέωμα, τὸ.

APPUYER, v. a. mettre un appui, ερείζω-ξα, σηείζω-ισα. | mettre contre, ἀκουμβίζω-σα. — (s'), ἀκουμβίζω-σα.

APRE, adj. au goût, δριμὺς-εῖα-ὺ, δριμὸς-ὴ-όν, συφὸς-ὴ-όν. — (homme), αὐσηρὸς-ὰ-όν. — (chemin), ὁδὸς δύσβατος, ἡ.

APREMENT, adv. δριμέως, αὐσηρῶς.

APRÈS, prép. μετὰ, ὕστερα, ὕστερα ἀπὸ. — quelqu'un, par derrière, κατόπι νηός. — demain, μεταύριον. *D'après cela,* ἀπὸ τοῦτο. — (l') dîner, s.m. ἀπόγευμα, τὸ. — (l') souper, s. masc. ἀπόδειπνον, τὸ. | de là, ὅθεν.

Digitized by Google

APRETÉ, s. f. δριμύτης, ἡ· δριμότης, ἡ. — des fruits, συφότης, ἡ.

APTE, adj. ἐπιτηδειος-α-ον, ἄξιος-α-ον.

APTITUDE, s. f. ἐπιτηδειότης, ἡ· ἐπιτηδειοσύνη, ἡ.

AQUATIQUE, adj. qui vit dans l'eau, ὑδρόβιος-α-ον.

AQUEDUC, s. m. ἀγωγός, ὁ· ὑδραγωγεῖον, τὸ· ἀγός, ὁ.

AQUEUX, EUSE, adj. où il y a beaucoup d'eau, ὑδατώδης-ες. —, en parlant des fruits, νερουλὸς-ἡ-ὸν.

AQUILIN, adj. γρυπὸς-ἡ-ὸν. — (nez), ἀετομύτη, ἡ.

AQUILON, s. m. βορέας, ὁ· βορειάς, ὁ.

ARABE, s. m. Ἄραψ, ὁ· Ἀράπης, ὁ.

ARABE, ARABIQUE, adj. ἀραβικὸς-ἡ-ὸν.

ARAIGNÉE, s. f. ἀράχνη, ἡ· ἀλεφαντὴ, ἡ· σφαλάγγη, τὸ. — (toile d'), ἀραχνιὰ, ἡ.

ARBITRAGE, s. m. διαλλαγὴ, ἡ.

ARBITRAIRE, adj. θεσαυρὲτος-ἡ-ὸν.

ARBITRE, s. m. volonté, θέλησις, ἡ. — (le libre), αὐτεξούσιον, τὸ. | juge par arbitrage, διαλλακτὴς, ὁ· κριτὴς αἱρετὸς, ὁ· διαιτητὴς, ὁ.

ARBITRER, v. act. juger comme arbitre, ἀποφασίζω-σα, κρίνω-να.

ARBORER, v. act. στήνω-έστησα, σαίνω-υσα. *Il arbore l'impiété*, φανερώνεται ἀσεβὴς.

ARBRE, s. m. δένδρον, τὸ. — de la croix, τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ.

ARBRISSEAU, s. m. θάμνος, ὁ· δενδρουλάκι, τὸ.

ARBUSTE, s. m. δενδρύδιον, τὸ· δενδράκι, τὸ.

ARC, s. m. τόξον, τὸ· τοξάρι, τὸ· δοξάρι, τὸ. — en ciel, οὐρανίον τόξον, τὸ· ἶρις, ἡ· κυαναυγεία, ἡ.

ARCADE, s. f. ἀψὶς, ἡ· καμάρα, ἡ· δοξάρι, τὸ.

ARCEAU, s. m. τόξον ἑνὸς θόλου.

ARCHANGE, s. m. ἀρχάγγελος, ὁ.

ARCHE, s. f. κιβωτὸς, ἡ. — d'alliance, ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης. — d'un pont, τόξον, τὸ· καμάρα, ἡ.

ARCHEVÊQUE, s. m. ἀρχιεπίσκοπος, ὁ.

ARCHIDUC, s. masc. ἀρχιδούξ, ὁ.

ARCHITECTE, s. m. ἀρχιτέκτων, ὁ· οἰκοδόμος, ὁ.

ARCHITECTURE, s. f. ἀρχιτεκτονικὴ, ἡ.

ARCHIVES, s. f. pl. ἀρχαῖα, τὰ· ἀρχεῖα, τὰ· ἀρχεῖον, τὸ· χαρτοφυλακία, ἡ.

ARCTIQUE, adj. ἀρκτικὸς-ἡ-όν.

Digitized by Google

ARDEMMENT, adv. θερμῶς, θερμά, λαβρέως.

ARDENT, E, adj brûlant, καυστικός-ή-όν, καυτερός-ά-όν, πεφλεγμένος, λαβρεώδης-ή-ον. | fervent, ἔνθερμος, θερμός-ή-όν.

ARDEUR, s. f. καῦσος, ἡ· κάλφα, ἡ· καύμων, τὸ· ζέσις, ἡ· λάβρα, ἡ. | ferveur, θερμότης, ἡ. | zèle, ζῆλος, ὁ.

ARGENT, s. m. ἄργυρος, ὁ· ἀργύριον, τὸ· ἀσῆμι, τὸ. — (vif), διάργυρος, ὁ· ἀδιάργυρος, ὁ. — monnayé, ἄσπρα, τὰ. — trait, μπρήλαις, ἡ· ἀσημοσύρμα, τὸ. — (mine d'), ἀσημοφλέβα, ἡ.

ARGENTER, v. a. ἀσημώνω-ωσα, ἀργυρώνω-ωσα.

ARGENTERIE, s. f. ἀσημικά, τά.

ARGENTEUR, s. m. ἀσημωτής, ὁ.

ARGILE, s. f. ἄργιλος, ὁ· γαλήνη, ἡ· πηλός, ὁ. — (d'), πήλινος-η-ον.

ARGILEUX, EUSE, adject. γλαιώδης-ες.

ARGUMENT, s. m. ἐπιχείρημα, τὸ· συλλογισμός, ὁ.

ARGUMENTER, v. n. συλλογίζομαι, διαλογίζομαι-σθηκα.

ARGUTIE, s. f. ψιλολογία, ἡ· ψιλοκοπία, ἡ· σόφισμα, τὸ.

ARIDE, adj. ξηρός-ά-όν, ξερός-ή-όν, ἄνυδρος-α-ον.

ARIDITÉ, s. f. ξηρότης, ἡ· ξερόπα, ἡ· ἀνυδρία, ἡ.

ARITHMÉTICIEN, s. masc. ἀριθμητικός, ὁ.

ARITHMÉTIQUE, s. fém. ἀριθμητική, ἡ.

ARLEQUIN, s. m. μίμος, ὁ.

ARME, s. fém. ἄρμα, τὸ· ὅπλον, τὸ.

ARMES, s. f. pl. armoiries, σημαῖα, ἡ· ἄρμα, ἡ.

ARMÉ, E, adj. ἀρματωμένος-η-ον, ἔνοπλος-η-ον. *A main armée*, μὲ τὴν βίαν, μὲ τὰ ἄρματα, εἰς τὸ χέρι.

ARMÉE, s. f. στρατεύμα, τὸ· ἄσκερ, τὸ.

ARMEMENT, s. masc. ἁρμάτωμα, τὸ. | vaisseau de guerre, πλοῖον πολεμικόν, τὸ.

ARMER, v. a. ἁρματώνω-ωσα, ὁπλίζω-σα.

ARMILLAIRE, adject. — (sphère), σφαῖρα κρικωτή, ἡ.

ARMISTICE, s. m. ἀνακωχὴ ἁρμάτων, ἡ.

ARMOIRE, s. f. ἁρμάριον, τὸ· σκευοθήκη, ἡ· ἁρμάρι, τὸ· ντουλάμπι, τὸ.

ARMURE, s. f. ὁπλισμός, ὁ· ὅπλισμα, τὸ. — complète, πανοπλία, ἡ.

ARMURIER, s. m. ὁπλοποιός, ὁ· τουφεκτζής, ὁ.

AROMATE, s. m. ἀρώματον, τὸ.

AROMATIQUE, adj. ἀρωματικός, μυροδικός-ή-όν.

Digitized by Google

AROMATISER, v. a. ἀρωματίζω-σα.

ARPENT, s. m. πλέθρον, τὸ.

ARPENTER, v. a. μετρῶ τὴν γὴν μὲ τὸ πλέθρον.

ARPENTEUR, s. m. μετρητὴς τῆς γῆς, ὁ.

ARQUÉ, E, adject. τοξοειδὴς-ὲς.

ARRACHER, v. a. εὐγάλω, εὐγάνω-αλα. — un arbre, ζεκωῶ, ἀνακωῶ-ασα. | déraciner, ξερριζώνω-σα. | ôter de force, πάρνω-ηρα μὲ βίαν, ἁρπάζω-ξα.

ARRACHE-PIED (d'), adv. ἀδιακόπως.

ARRACHEUR, s. m. ξερριζωτὴς, ὁ· ξεεριζωτὴς, ὁ.

ARRANGEMENT, s. m. σιασμὸς, ὁ· διόρθωσις, ἡ. | accord, συμβιβασμὸς, ὁ. | disposition des parties d'un tout, διάθεσις, ἡ· τάξις, ἡ.

ARRANGER, v. a. διορθώνω-σα, σιάνω-σα. — une affaire, σιάνω-σα, πλεύω-ῦσα. | mettre en ordre, διατίθω, βάνω εἰς τάξιν.

ARRENTEMENT, s. m. νοικίασμα, τὸ. — d'une terre, πάκτωσις, ἡ· πάκτωμα, τὸ.

ARRENTER, v. a. νοικιάζω-σα. — une terre, πακτώνω-σα.

ARRÊT, s. m. jugement, δίκη, ἡ· ἀπόφασις, ἡ. | prison militaire, φυλακὴ, ἡ.

ARRÊTÉ, s. m. ἀπόφασις, ἡ.

ARRÊTER, v. a. retarder, χαμαιτῶ-ησα. | empêcher, ἐμποδίζω-σα. | saisir, πιάνω-σα. | décerner, ἀποφασίζω-σα. — un compte, παρατρεύω-εῦσα. — (s'), χαμαιτῶ-ησα, στέκομαι-άθηκα.

ARRHES, s. f. pl. ἀῤῥαβὼν, ἀῤῥαβῶνας, ὁ.

ARRIÈRE, adv. ὀπίσω. — (l'), s. m. τὸ ὄπισθεν μέρος. — garde, s. f. ὀπισθοφυλακὴ, ἡ. — pensée, s. f. σκοπὸς κρυφὸς, ὁ. — saison, s. f. τέλος τοῦ φθινοπώρου, τὸ.

ARRIÉRÉ, s. masc. d'une dette, ὁ τὰ ἀπομένει νὰ πληρωθῇ.

ARRIVAGE, s. m. φθάσμα, τὸ.

ARRIVÉE, s. f. φθασμὸν, τὸ· φθάσμα, τὸ.

ARRIVER, v. n. φθάνω-σα. — à bon port, καταυοδοῦμαι-ήθηκα, σώνω καταυόδιον. — avant, προφθάνω-σα. — v. imp. *Il arrive, &c.* συμβαίνει, συνέβη, τυχαίνει, ἔτυχε.

ARROGANCE, s. f. ἀλαζωνία, ἡ· ἀποκοπὴ, ἡ· αὐθάδεια, ἡ.

ARROGAMMENT, adv. μὲ ἀποκοπὰν, αὐθαδῶς, ἀποκοπά.

ARROGANT, E, adj. ἀλαζὼν, ὁ· ἀποκοπὸς-ὴ-ὸν· αὐθαδὴς-ὲς.

ARROGER (s'), v. pron. ἰδιοποιοῦμαι. | prendre, πάρνω-ἔπηρα, ἁρπάζω-ξα.

Digitized by Google

ARRONDIR, v. a. σλεγγυλὸν κάμνω-ἔκαμα, σλεγγυλεύω-σα, σλεγγυλίζω-σα.

ARRONDISSEMENT, s. m. σλεγγύλωμα, τὸ. | les alentours d'une ville, περίχωρα, τὰ. | division de territoire. Voyez *Étendue*.

ARROSAGE, s. m. πότισμα, τὸ· πότισις, ἡ.

ARROSER, v. a. ποτίζω-σα. | mouiller, βρέχω-ξα.

ARROSOIR, s. m. ποτίστρα, ἡ· ποτιστήρι, τὸ.

ARSENAL, s. m. ἁρμαποθήκη, ἡ· ὁπλοθήκη, ἡ· παρσανὰς, ὁ.

ARSENIC, s. m. ἀρσενικὸν, τὸ.—rouge, σανδαράχη, ἡ.

ART, s. m. τέχνη, ἡ.—libéral, ἐλευθέρη τέχνη.

ARTÈRE, s. f. ἀρτηρία, ἡ.

ARTICHAUT, s. m. plante, ἀγκιναριὰ, ἡ.—fruit, ἀγκινάρα, ἡ· κιτάρα, ἡ.

ARTICLE, s. m. ἄρθρον, τὸ.—de la mort, τὰ ὀλοίδια τοῦ θανάτου, ἡ ὥρα τοῦ θανάτου.

ARTICULATION, s. f. κλείδωσις, ἡ· ἄρθρωσις, ἡ. | prononciation, φορὰ, ἡ.

ARTICULER, v. a. καθαρῶς φορίζω-σα, μιλῶ-ησα παρρικά.

ARTIFICE, s. m. τέχνευμα, τὸ· τέχνημα, τὸ.—(feu d'), πυροτεχνία, ἡ.

ARTIFICIEL, LE, adj. τεχνικὸς, ἐντεχνος-η-ον.

ARTIFICIELLEMENT, ARTIFICIEUSEMENT, adv. τεχνικῶς, τεχνικὰ, μὲ τέχνην.

ARTIFICIEUX, EUSE, adj. δολερὸς, πονηρὸς-ὴ-ὸν.

ARTILLERIE, s. f. ἀρταλλαρία, ἡ.

ARTISAN, s. masc. τεχνίτης, ὁ.

ARTISTEMENT, adv. ἐντέχνως, μαεστρικὰ.

ASCENSION, s. fém. fête, Ἀνάληψις, ἡ.

ASCÈTE, s. m. ἀσκητὴς, ὁ.

ASCÉTIQUE, adj. ἀσκητικὸς-ὴ-όν.

ASIATIQUE, adj. ἀσιατικὸς-ὴ-όν.

ASIE, s. f. Ἀσία, ἡ.

ASILE, s. m. ἄσυλον, τὸ· καταφύγιον, τὸ· καταφυγὴ, ἡ.

ASPECT, s. m. θεωρία, ἡ· ὄψις, ἡ.

ASPERGE, s. f. ἀσπαράγγια, ἡ· ἀσπάραγγος, ὁ.

ASPERGER, v. a. ῥαντίζω-σα, ῥαντουρίζω-σα.

ASPERSION, s. fém. ῥάντισμα, τὸ· ῥαντισμὸς, ὁ.

ASPERSOIR, s. m. ῥαντιστήρι, τὸ· ῥαντιστέλ, τὸ.

ASPIC, s. m. ἀσπὶς, ἀσπίδα, ἡ.

ASPIRATION, s. f. πνοὴ, ἡ.—grammaticale, δασεῖα, ἡ.

ASPIRER, v. a. γυρεύω νὰ

Digitized by Google

φαλίζω, ἐπιδυμῶ-σα. — une lettre, διανύω-να.

Assaillir, v. a. ὁρμῶ, ἐφορμῶ-ησα (κατὰ τινός).

Assaisonnement, s. m. ἄρτυμα, τὸ· καρύκευμα, τὸ.

Assaisonner, v. a. les mets, ἀρτύνω-σα.

Assassin, s. m. λῃστής, ὁ· φονέας, ὁ· φονεύς, ὁ. — adj. φονικὸς-ὴ-ὸν.

Assassinat, s. m. φονικὸν, τὸ· δολοφονία, ἡ.

Assassiner, v. a. λῃστεύω-σα, φονεύω-σα, κατασκοτώνω-σα. | ennuyer à l'excès, ἐνοχλῶ-ησα.

Assaut, s. m. προσβολὴ, ἡ· ἐφόρμησις, ἡ.

Assemblage, s. m. συνάθροισμα, τὸ· συναρμογὴ, ἡ.

Assemblée, s. f. συνάθροισις, ἡ· συντροφία, ἡ· συμμάζωξις, ἡ· σύνοδος, ἡ.

Assembler, v. a. συναθροίζω-σα, συμμαζώνω-σα, συνάζω-ξα, μαζώτω-σα.

Asseoir, v. a. καθίζω-σα. — (s'), καθοῦμαι, καθίζω-σα.

Assertion, s. f. διαβεβαίωσις, ἡ.

Asservir, v. a. ὑποτάπω, ὑποτάζω-ξα, ὑποδουλώνω-σα. — ses passions, δαμάζω, καταδαμάζω-σα.

Assesseur, s. m. πάρεδρος, ὁ· σύνεδρος, ὁ.

Assiette, s. f. σκαπανὶ, τὸ. | Assez, adv. ἱκανὰ, ἔλις, ἱκανῶς. — souvent, συχνάκις. — peu, ὀλίγοι.

Assidu, e, adj. ἐπιδελὴς, σπουδαῖος-α-ον. — (travail), ἀδιάλειπτος, παντάπασι-η-ον. — (être), προσμένω-νῶ.

Assiduité, s. f. ἐπιδελέχεια, ἡ· καθαρεύουσα, ἡ· συνεχὴς, τὸ.

Assidument, adv. ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.

Assiéger, v. a. πολιορκῶ-ησα. | ennuyer, ἐνοχλῶ-ησα.

Assiette, s. f. παρεμβολὴ, ἡ· παπαμοχὲς, ὁ· πάτον, τὸ. | situation (de l'esprit), σάλαμον, τὸ· (d'une ville), τοποθεσία, ἡ.

Assigner, v. a. διορίζω-σα, ὑποφασίζω-σα.

Assimiler, v. a. εἰκάζω-σα, παρομοιάζω-σα, ὁμοιῶ-ησα.

Assistance, s. f. présence, παρουσία, ἡ. | secours, βοήθεια, ἡ. — près d'un malade, παρέσισις, ἡ.

Assistant, s. m. παρισὸς, ὁ· συμβουλευτὴς, ὁ.

Assister, v. a. παρεστήκω, παρεστέκομαι-στάθηκα. | aider, βοηθῶ-ησα. | être présent, εἶμαι παρὸν.

Association, s. f. συναιρεία, ἡ· σύναψις, ἡ· συντροφία, ἡ.

Associé, s. m. σύντροφος, ὁ.

Digitized by Google

Associer, v. act. *δίνω-έδωσα διὰ σύντροφον.*—(s'), prendre pour associé, *πέρνω διὰ σύντροφον.*

Assommer, v. a. *καταπατώ-σα.*

Assomption, s. f. (de la S.te Vierge), *μετάβασις τῆς Θεοτόκου, ἡ.*

Assortiment, s. m. *τὰ χειαζόμενα· χειαζόμενα, τὰ.*

Assortir, v. a. *ὁπισυνάθω-σα, περιάζω-σα.* — une boutique, *φερμπεύω τὰ χειαζόμενα, τὸ χειώδες.*

Assoupir, v. a. *ἀποκαρώνω-ωσα.* — une douleur, *καταπαύω, καταφραύνω-σα.* — (s'), *ἀποκοιμοῦμαι-ήθηκα.* — (en parlant d'une douleur), *παύει, φραύνεται, ὀλιγοστεύει.*

Assoupissement, s. m. *ἀποκάρωμα, τὸ· ἀποκοίμημα, τὸ.*

Assouplir, v. a. *λυγίσον πιῶ, ἡμερεύω-σα.*

Assourdir, v. a. *ξεκουφαίνω, κουφίζω-σα.*

Assouvir, v. a. *χορταίνω-σα.*

Assouvissement, s. m. *χόρτασμα, τὸ.*

Assujettir, v. act. soumettre, *ὑποβάλλω-λα, ὑποτάσσω, ὑποτάζω-ξα.* — les passions, *καταδαμάζω-σα.* | obliger à... *βιάζω-σα, ὑποχρεώνω-σα.*

Assujettissement, s. m. *ὑπόταξις, ἡ· ὑποταγή, ἡ.*

Assurance, s. f. *ἀσφάλεια, ἡ· βεβαιότης, ἡ.* | gage, *ἐγγύσια, ἡ. Parler avec assurance, ὁμιλῶ χωρὶς φόβον.*

Assurément, adv. *βεβαίως, βέβαια, ἀσφαλῶς.*

Assurer, v. a. *βεβαιώνω-ωσα.* — une marchandise, *ἀσφαλίζω-ισα, σικουρέρω-σα.* — (s'), *διαβεβαιοῦμαι-ήθηκα.* — de quelqu'un, le prendre, *πιάνω-ασα.* — du crédit, *ἀπολαμβάνω-λαβα.*

Assureur, s. m. *σικουρεδόρος, ὁ· ἀσφαλιστής, ὁ.*

Asthmatique, adj. *ἀσθματικὸς-ή-όν.*

Asthme, s. m. *ἄσθμα, τὸ.*

Astre, s. masc. *ἀστὴρ, ὁ· ἄστρον, τὸ.*

Astreindre, v. a. *ἀναγκάζω-σα, σφίγγω-ξα.*

Astringent, e, adj. *συναπτικὸς-ή-όν.*

Astronome, s. m. *ἀστρονόμος, ὁ.*

Astronomie, s. f. *ἀστρονομία, ἡ.*

Astronomique, adject. *ἀστρονομικὸς-ή-όν.*

Astuce, s. f. *πανουργία, ἡ.*

Athée, s. m. *ἄθεος, ὁ.*

Athéisme, s. m. *ἀθεΐα, ἡ· ἀθεϊσμός, ὁ.*

Athlète, s. m. *ἀθλητής, ὁ· πεχλιβάνης, ὁ.*

Digitized by Google

ATMOSPHÈRE, subs. fém. ἀτμοσφαίρα, ἡ.

ATOME, s. m. ἄτομον, τὸ.

ATOUR, s. m. τολισμὸς, ὁ· τολίδια, τὰ.

ATROCE, adj. σκληρὸς-ἡ-όν, ἀπηνὴς-ές.

ATROCITÉ, s. f. σκληροσύνη, ἡ· ὠμότης, ἡ· ἀπήνεια, ἡ.

ATTACHE, s. f. lien, δέσμὸς, ὁ· τὰ δέσμα· δέσιμον, τὸ.

ATTACHEMENT, s. masc. προσκόλλησις, ἡ. — de l'esprit ou des yeux à un objet, προσήλωμα, τὸ. | amitié, ἀγάπη, ἡ.

ATTACHER, v. a. lier, δέω-σα.—l'esprit à.... προσηλώνω-σα. — au vice &c., προσκολλῶ-ησα.—(s'), s'adonner, δίνομαι-ἐδόθηκα.

ATTAQUE, s. f. εἰσβολὴ, ἡ· ὁρμησις, ἡ.—de fièvre, εἰσβολὴ, ἡ· ἅναψις, ἡ· ἄξαψις, ἡ.

ATTAQUER, v. act. ὁρμῶ-ησα κατά τινος. | commencer le premier, ἀρχνῶ-ησα.—(s') à quelqu'un, l'insulter, ὑβρίζω-σα· le provoquer, προκαλῶ-εσα.

ATTEINDRE, v. act. προφθάνω-αξα. | parvenir à... φθάνω-ξα.—au but, κυπῶ-ησα, εὑρίσκω-ηὗρα.

ATTEINT, E, part. d'*Atteindre.* — de maladie, πασμένος-η-ον.

ATTEINTE, s. fém. coup, κτύπος, ὁ· βαρεσιὰ, ἡ. | tort, βλάβη, ἡ.—(donner), endommager, βλάπω-φα, ζημιώνω-σα.

ATTELER, v. a. ζεύγω εἰς τὸ ἅμαξι.

ATTENANT, E, adj. près, πλησίος-α-ον.—, adv. κοντὰ, πλησίως, πλησίον.

ATTENDANT (en), adv. ἕως τόσον.

ATTENDRE, v. a. προσμένω, ἀναμένω-ηνα, χαρτηρῶ-ησα, ἀπαντίχω-ξα.—(s') à...espérer, ἐλπίζω-σα· craindre, φοβοῦμαι-ήθηκα.

ATTENDRIR, v. act. ἀπαλύνω-σα, πρυφερώνω-σα. | exciter la compassion, κινῶ εἰς εὐσπλαγχνίαν. | exciter la dévotion, παρακινῶ εἰς εὐλάβειαν.

ATTENDRISSEMENT, s. m. pitié, εὐσπλαγχνία, ἡ. Voy. *Amollissement.*

ATTENDU QUE, conj. ἐπειδὴ καὶ, ἐξ αἰτίας ὁποῦ.

ATTENTAT, s. m. ἔγκλημα, τὸ· κρίμα, τὸ· παράνομία, ἡ.

ATTENTE, s. fém. προσδοκία, ἡ· ἀπάντησις, ἡ. | espoir, ἐλπίδα, ἡ.

ATTENTER, v. a. ἐπιβουλεύομαι-ὑθηκα.

ATTENTIF, IVE, adject. προσεκτικὸς-ἡ-όν.

Digitized by Google

ATTENTION, s. f. προσοχή, ἡ· πρόσεξις, ἡ· σύχασις, ἡ. | soin, ἐπιμέλεια, ἡ· ἔγνοια, ἡ· φροντὶς-ίδος, ἡ.

ATTENTIVEMENT, adv. προσεκτικῶς.

ATTÉNUER, v. act. diminuer, σμικραίνω-ανα. | affaiblir, ἀδυνατῶ-ησα.

ATTERRER, v. a. jeter par terre, ῥίχνω-ξα κάτω. | effrayer, ξιπάζω-σα, τρομάζω-ξα.

ATTESTATION, s. f. μαρτυρία, ἡ· μαρτύρησις, ἡ.

ATTESTER, v. a. μαρτυρῶ-ησα. | prendre à témoin, ἐπικαλοῦμαι διὰ μάρτυρα.

ATTIÉDIR, v. a. χλιαίνω. — (s'), en parlant de l'âme, ψυχαπομαι.

ATTIÉDISSEMENT, s. m. ψύχαμα, τὸ.

ATTIRANT, E, adj. ἑλκυστικὸς-ὴ-όν, συρτικὸς-ὴ-όν.

ATTIRER, v. a. σύρω, σύρω-υσα, τραβίζω-ξα. | appâter, ἐλκύω-σα, ἀξιγκεύω-σα.

ATTISER, v. a. τυφῶ, συμπῶ-ησα. — la discorde, παροξύνω-σά.

ATTOUCHEMENT, s. m. ἔγγισμα, τὸ· ἐγγισμὸς, ὁ· ψηλάφησις, ἡ.

ATTRACTION, s. f. ἕλξις, ἡ· τράβισμα, τὸ.

ATTRAIT, s. m. ἑλκύον, τὸ· θέλγηθρον, τὸ· ἀξίγκευμα, τὸ.

ATTRAPER, v. a. quelqu'un qui court, προφθάνω-ξα. — la fièvre, κερδαίνω-ησα-έψα. — au piége, παγιδεύω-σα. | prendre, πιάνω-σα. | tromper, ἀπατῶ-ησα, γελῶ-ασα.

ATTRAPOIRE, s. f. piége, παγίδα, ἡ. | fourberie, πονηρεία, ἡ.

ATTRIBUER, v. a. ἀποδίδω-δωσα, προστίθεμαι. — (s'). Voyez *s'Arroger*.

ATTRIBUT, s. m. ἴδιον, τὸ· ἰδίωμα, τὸ· προτέρημα, τὸ.

ATTRIBUTION, s. f. ἀπόδοσις, ἡ· ἀπονομὴ, ἡ.

ATTRISTER, v. a. θλίβω-σα, λύπω-ησα, πικραίνω-ανα.

ATTRITION, s. f. ἀπτειξὴ, ἡ.

ATTROUPEMENT, s. masc. συνάθροισις, ἡ· δημηγερσία, ἡ.

ATTROUPER, v. a. συνάζω-ξα, ἐγείρω εἰς ἐπανάστασιν.

AUBE, s. f. du jour, αὐγὴ, ἡ· αὐγήτζα, ἡ. | vêtement sacerdotal, στιχάριον, τὸ.

AUBÉPINE, s. f. λευκάκανθα, ἡ.

AUBERGE, s. f. πανδοχεῖον, τὸ· ὁσταρία, ἡ.

AUBERGISTE, s. m. ὁσταρεὺς, ὁ.

AUCUN, UNE, adj. οὐδεὶς, κανένας, κανεῖς, μηδεὶς, μηδένας.

Digitized by Google

ATMOSPHÈRE, subs. fém. ἀτμοσφαίρα, ἡ.

ATOME, s. m. ἄτομον, τὸ.

ATOUR, s. m. τουλισμὸς, ὁ· τουλίδια, τὰ.

ATROCE, adj. σκληρὸς-ἡ-όν, ἀπηνὴς-ἐς.

ATROCITÉ, s. f. σκληροσύνη, ἡ· ὠμότης, ἡ· ἀπήνεια, ἡ.

ATTACHE, s. f. lien, δεσμὸς, ὁ· τὰ δεσμὰ· δέσιμον, τὸ.

ATTACHEMENT, s. masc. προσκόλλησις, ἡ. — de l'esprit ou des yeux à un objet, προσήλωμα, τὸ. | amitié, ἀγάπη, ἡ.

ATTACHER, v. a. lier, δέω-σα.—l'esprit à.... προσηλώνω-σα. — au vice &c., προσκολλῶ-ησα.—(s'), s'adonner, δίνομαι-ἐδόθην.

ATTAQUE, s. f. εἰσβολὴ, ἡ· ὁρμησις, ἡ.—de fièvre, εἰσβολὴ, ἡ· ἄναψις, ἡ· ἄξαψις, ἡ.

ATTAQUER, v. act. ὁρμῶησα κατά τινος. | commencer le premier, ἀρχνῶ-ησα.—(s') à quelqu'un, l'insulter, ὑβρίζω-σα· le provoquer, προκαλῶ-εσα.

ATTEINDRE, v. act. προφθάνω-αξα. | parvenir à... φθάνω-ξα.—au but, κυπῶησα, εὑρίσκω-ῆυρα.

ATTEINT, E, part. d'*Atteindre*. — de maladie, πασμένος-η-ον.

ATTEINTE, s. fém. coup, κτύπος, ὁ· βαρεσιὰ, ἡ. | tort, βλάβη, ἡ.—(donner), endommager, βλάπω-ψα, ζημιώνω-σα.

ATTELER, v. a. ζεύγω εἰς τὸ ἅμαξι.

ATTENANT, E, adj. près, πλησίος-α-ον.—, adv. κοντὰ, πλησίως, πλησίον.

ATTENDANT (en), adv. ἕως τόσον.

ATTENDRE, v. a. προσμένω, ἀναμένω-ηνα, καρτερῶ-ησα, ἀπαντήχω-ξα.—(s') à...espérer, ἐλπίζω-σα· craindre, φοβοῦμαι-ήθηκα.

ATTENDRIR, v. act. ἀπαλύνω-σα, τρυφερώνω-σα. | exciter la compassion, κινῶ εἰς εὐσπλαγχνίαν. | exciter la dévotion, παρακινῶ εἰς εὐλάβειαν.

ATTENDRISSEMENT, s. m. pitié, εὐσπλαγχνία, ἡ. Voy. *Amollissement*.

ATTENDU QUE, conj. ἐπειδὴ καὶ, ἐξ αἰτίας ὁποῦ.

ATTENTAT, s. m. ἔγκλημα, τὸ· κρίμα, τὸ· παρανομία, ἡ.

ATTENTE, s. fém. προσδοκία, ἡ· ἀπάντησις, ἡ. | espoir, ἐλπίδα, ἡ.

ATTENTER, v. a. ἐπιβουλεύομαι-ύθηκα.

ATTENTIF, IVE, adject. προσεκτικὸς-ἡ-όν.

Digitized by Google

ATTENTION, s. f. προσοχή, ἡ· πρόσεξις, ἡ· στάσις, ἡ. | soin, ἐπιμέλεια, ἡ· ἔγνοια, ἡ· φροντὶς-ίδος, ἡ.

ATTENTIVEMENT, adv. προσεκτικῶς.

ATTÉNUER, v. act. diminuer, σμικραίνω-ανα. | affaiblir, ἀδυνατῶ-ησα.

ATTERRER, v. a. jeter par terre, ῥίχνω-ξα κάτω. | effrayer, ξιπάζω-σα, τρομάζω-ξα.

ATTESTATION, s. f. μαρτυρία, ἡ· μαρτύρησις, ἡ.

ATTESTER, v. a. μαρτυρῶ-ησα. | prendre à témoin, ἐπικαλοῦμαι διὰ μάρτυρα.

ATTIÉDIR, v. a. χλιαίνω. —(s'), en parlant de l'âme, ψυχραίνομαι.

ATTIÉDISSEMENT, s. m. ψύχραμα, τὸ.

ATTIRANT, E, adj. ἑλκυστικὸς-ὴ-όν, συρτικὸς-ὴ-όν.

ATTIRER, v. a. σύρω, σύρω-υσα, τραβίζω-ξα. | appâter, ἑλκύω-σα, ἀξιγκεύω-σα.

ATTISER, v. a. τυφῶ, συμπῶ-ησα. — la discorde, παροξύνω-σά.

ATTOUCHEMENT, s. m. ἔγγισμα, τὸ· ἐγγισμὸς, ὁ· ψηλάφησις, ἡ.

ATTRACTION, s. f. ἕλξις, ἡ· τράβισμα, τὸ.

ATTRAIT, s. m. ἑλκύον, τὸ· θέλγηθρον, τὸ· ἀξίγκευμα, τὸ.

ATTRAPER, v. a. quelqu'un qui court, προφθάνω-ξα. — la fièvre, κερδαίνω-ησα-ἐψα. — au piége, παγιδεύω-σα. | prendre, πιάνω-σά. | tromper, ἀπατῶ-ησα, γελῶ-ασα.

ATTRAPOIRE, s. f. piége, παγίδα, ἡ. | fourberie, πονηρία, ἡ.

ATTRIBUER, v. a. ἀποδίδω-δωσα, προσνέμω-μα. —(s'). Voyez *s'Arroger*.

ATTRIBUT, s. m. ἴδιον, τὸ· ἰδίωμα, τὸ· προτέρημα, τὸ.

ATTRIBUTION, s. f. ἀπόδοσις, ἡ· ἀπονομὴ, ἡ.

ATTRISTER, v. a. θλίβω-σα, λύπω-ησα, πικραίνω-ανα.

ATTRITION, s. f. ἀπτειξὴ, ἡ.

ATTROUPEMENT, s. masc. συνάθροισις, ἡ· δημηγερσία, ἡ.

ATTROUPER, v. a. συνάζω-ξα, ἐγείρω εἰς ἐπανάστασιν.

AUBE, s. f. du jour, αὐγὴ, ἡ· αὐγήτζα, ἡ. | vêtement sacerdotal, στιχάριον, τὸ.

AUBÉPINE, s. f. λευκάκανθα, ἡ.

AUBERGE, s. f. πανδοχεῖον, τὸ· ὁσταρία, ἡ.

AUBERGISTE, s. m. ὁσταρίης, ὁ.

AUCUN, UNE, adj. οὐδὲις, κανένας, κανεῖς, μηδὲις, μηδένας.

Digitized by Google

AUCUNEMENT, adv. nullement, παντελῶς, καθόλου μηδαμῶς. | en quelque sorte, εἴς κατένα τρόπον.

AUDACE, s. f. αὐθάδεια, ἡ· τολμὴ, ἡ· ἀποκοπὰ, ἡ.

AUDACIEUSEMENT, adv. αὐθαδῶς, τολμηρὰ, ἀποκοπά.

AUDACIEUX, EUSE, adj. αὐθαδὴς-ές, τολμηρὸς-ἡ-όν, ἀποκοπὸς-ἡ-όν.

AUDITEUR, s. m. ἀκροατὴς, ὁ.

AUDITOIRE, s. m. ἀκροατήριον.

AUGMENT, s. m. AUGMENTATION, s. f. αὔξησις, ἡ· αὔξισμα, τὸ· αὔξημα, τὸ.

AUGMENTER, v. a. αὐξάνω-ησα, αὐξαίνω-ησα.

AUGURE, s. m. présage, οἰωνὸς, ὁ· προμήνυμα, τὸ· σημάδι, τὸ. | celui qui présage, οἰωνοσκόπος, ὁ· μάντης, ὁ.

AUGURER, v. n. οἰωνίζομαι-σθηκα, μαντεύω-υσα. | présager, προμηνύω-υσα.

AUGUSTE, adj. σεβάσμιος-α-ον, σεμνὸς-ἡ-όν, σεβαστὸς-ἡ-όν.

AUJOURD'HUI, adv. σήμερον, σήμερα.

AULIQUE, adject. αὐλικὸς-ἡ-όν.

AUMÔNE, s. f. ἐλεημοσύνη, ἡ· ψυχικὸν, τὸ.

AUMÔNIER, s. m. διηγάτης τῶν ἐλεημοσύνων. —, adj. ἐλεημοσυνικὸς-ἡ-όν.

AUNE, s. f. mesure, πῆχυς, ὁ· πῆχη, ἡ. —, s. masc. arbre, κλήθρα, ἡ.

AUPARAVANT, adv. πρότερον, προτήτερα, προτήτερος.

AUPRÈS, prép. πλησίον, σιμὰ, κοντὰ, παρὰ, avec le gén. | en comparaison, ὡς, πρὸς.

AURICULAIRE, adj. ὠτικὸς-ἡ-όν. — (témoin), μάρτυρας ἀκοῆς, ὁ.

AURONE, s. f. ἀβρότονον, τὸ.

AURORE, s. f. αὐγὴ, ἡ. Voyez *Aube*.

AUSPICE, s. masc. Voyez *Augure*. | protection, ὑπεράσπισις, ἡ· σύστασις, ἡ.

AUSSI, conj. ὁμοίως, καὶ, ἀκόμη. | autant, τόσον. | c'est pourquoi, διὰ τοῦτο. — bien, car, ἐπειδὴ.

AUSSITÔT, adv. εὐθὺς, παρευθὺς, ἐν τῷ ἅμα. — que, εὐθὺς ὁπού.

AUSTÈRE, adj. αὐστηρὸς-ἡ-όν· σκληρὸς-ἡ-όν. | grave, σοβαρὸς-ἡ-όν.

AUSTÈREMENT, adv. αὐστηρῶς, αὐστηρά.

AUSTÉRITÉ, s. f. αὐστηρότης, ἡ. | mortification, ἀπονέκρωσις, ἡ.

AUSTRAL, E, adj. μεσημβρινὸς-ἡ-όν.

AUTANT, adv. τόσον, ὅσον, καθὼς. — que, τόσον ἔσον.

Digitized by Google

—(d') plus, τόσον περισσότερον. — (d') que. Voy. *Car, Puisque*, &c.

AUTEL, s. m. βῆμα, τὸ· θυσιαστήριον, τὸ· ἀλτάριον, τὸ.

AUTEUR, s. m. αὐτουργὸς, ὁ. — d'un livre, συγγραφεὺς-εως, ὁ. | cause, αἴτιος, ὁ. | inventeur, ἐφευρετὴς, ὁ.

AUTHENTICITÉ, s. f. ἀξιοπιστία, ἡ· αὐθεντικὸν, τὸ.

AUTHENTIQUE, adj. αὐθεντικὸς-ἡ-όν, μαρτυρημένος-η-ον.

AUTHENTIQUEMENT, adv. αὐθεντικῶς.

AUTHENTIQUER, v. a. ἐπικυρῶ-ῶσα, μαρτυρῶ μὲ ὑπογραφήν.

AUTOGRAPHE, adj. αὐτόγραφος-η-ον.

AUTOMNE, s. m. et f. φθινόπωρον, τὸ· χυόπωρος, ὁ. — (d'), φθινοπωρινὸς-ἡ-όν.

AUTORISER, v. a. donner le pouvoir, δίδω τὴν ἐξουσίαν. — une chose, la confirmer, στερεώνω, δυναμώνα-ωσα.

AUTORITÉ, s. f. pouvoir, ἐξουσία, ἡ. | crédit, ὑπόληψις, ἡ. — qui mérite créance, ἀξιοπιστία, ἡ. | passage d'un auteur, μαρτυρία, ἡ.

AUTOUR, prép. πέριξ, τριγύρω, τριγύρου.

AUTRE, adj. ἕτερος-α-ον, ἄλλος-η-ον.

AUTREFOIS, adv. ἄλλοτε, τὴν παλαιὸν καιρὸν, ἄλλοτες.

AUTREMENT, adv. ἀλλέως, μὲ ἄλλον τρόπον.

AUTRE PART, adv. ἀλλοῦ, ἀλλαχοῦ. — (d'), de plus, ἐπειτα, ἀλλαχόθεν.

AUTRUCHE, s. f. στρουθὸς, ὁ· χαμηλόπουλι, τὸ.

AUTRUI, s. masc. Voyez *Autre*.

AUXILIAIRE, adj. βοηθητικὸς-ἡ-όν. | allié, σύμμαχος-η-ον.

AVALER, v. a. καταπίνω-να.

AVANCE, s. f. partie saillante d'un édifice, ἐξοχὴ, ἡ. *Faire les avances*, κάμνω τὰ πρῶτα κινήματα. — d'une dépense, ἐξοδιάζω.

AVANCE (d'), adv. ἀπ' ἔμπροσθεν, παρ' ὀμπρὸς.

AVANCEMENT, s. m. dans les sciences, προκοπὴ, ἡ. — en marchant, &c., προχώρησις, ἡ.

AVANCER, v. n. aller plus loin, προχωρῶ-ησα, πιγαίνω ὀμπρὸς. — dans la science, la vertu, προκόπτω-ψα. — la main, ἁπλώνω-σα. — une chose, la mettre plus près, βάλλω πλέον κοντά. — de l'argent. Voyez *Prêter*. | se présenter, παρρησιάζομαι-άσθηκα.

AVANIE, s. f. ἀβανία, ἡ. | insulte, ὕβρις, ἡ.

AVANT, prép. πρὸ avec

Digitized by Google

le génitif, ωεσπιεσα ἀπό. — de.... πρὶν νὰ, πρικοῦ νὰ, πρὸ τοῦ νὰ. — (en), περ' ἐμπρὸς, παρ' ὁμπρός.

AVANT-GARDE, s. f. ωεφυλακὴ, ἡ.

AVANT-HIER, adv. ωεχθὲς.

AVANT-PROPOS, s. m. πρόλογος, ὁ· ωεφοίμιον, τὸ.

AVANTAGE, s. m. ὄφελος, τὸ· ὠφέλιμον, τὸ· ὠφέλεια, ἡ. | gain, διάφορον, τὸ· κέρδος, τὸ. | supériorité en talens, ὑπεροχὴ, ἡ.

AVANTAGER, v. act. δίδω ἔδωσα πειωύπερον.

AVANTAGEUSEMENT, adv. ὠφελίμως, μὲ ὄφελος.

AVANTAGEUX, EUSE, adj. ἐπωφελὴς-ὲς, ὠφέλιμος-η-ον, ὠφελετὸς-ὴ-ὸν.

AVARE, adj. φιλάργυρος-η-ον, ἀκριβὸς-ὴ-ὸν.

AVARICE, s. f. φιλαργυρία, ἡ· ἀκρίβεια, ἡ.

AVEC, prép. σὺν, μὲ, μετὰ, avec le génitif.

AVÉNEMENT, s. m. venue, ἐρχομὸς, ὁ. — au trône, ἀναγόρευσις, ἡ.

AVENIR, v. imp. Voyez *Arriver*.

AVENIR, s. m. μέλλον, τὸ· ἐρχόμενον, τὸ.

AVENTURE, s. f. ce qui est arrivé, τύχη, ἡ. | sort, μοῖρα, ἡ· ῥιζικὸν, τὸ.

AVENTURER, v. act. ῥίψω, κινδυνεύω-σα.

AVENTURIER, s. m. χαμένων τύχαις, ὁποῦ δὲν ἔχει σάσιμον.

AVENUE, s. f. εἴσοδος, ἡ. | allée d'arbres, περίπατος, ὁ.

AVÉRER, v. a. ἀληθεύω, ἀποδείχνω ἀληθὲς.

AVERSE, s. f. βροχὴ ἀφνήδιος καὶ ραγδαία.

AVERSION, s. f. ἀνηπαθεια, ἡ· ἀποστροφὴ, ἡ.

AVERTIR, v. a. ἑρμηνεύω-υσα, νουθετῶ-ησα. | donner avis d'une chose, δίδω εἴδησιν.

AVERTISSEMENT, s. masc. ἑρμηνεία, ἡ· νουθεσία, ἡ.

AVEU, s. m. ὁμολογία, ἡ· ὁμολόγησις, ἡ. | approbation, ἄδεια, ἡ· θέλημα, τὸ. | consentement. *Voyez* ce mot.

AVEUGLE, adj. τυφλὸς-ὴ-ὸν, σκεπασὸς-ὴ-ὸν.

AVEUGLEMENT, s. masc. τυφλότης, ἡ· τυφλάδα, ἡ· τυφλία, ἡ. — d'esprit, σκότωσις, ἡ· τυφλότης, ἡ.

AVEUGLÉMENT, adv. τυφλῶς, τυφλὰ. | sans réflexion, ἀσυλλογιστῶς, ἀσυλλογιστὰ.

AVEUGLER, v. a. τυφλώνω-ωσα. — l'esprit, σκοτίζω-ισα. | éblouir, ἀναπώνω-ωσα.

AVIDE, adj. πλεονέκτης-ες, ἄπληστος-η-ον.

Digitized by Google

AVIDITÉ, s. f. πλεονεξία, ἡ· ἀπλησία, ἡ.

AVILIR, v. a. ἀχειῶ-ησα, εὐπελίζω-σα, ξεπμίζω-σα, ἀπμῶ-ησα.

AVILISSEMENT, s. masc. ἀχείωμα, τὸ· ξεπίμησις, ἡ.

AVIRON, s. masc. rame, κουπὶ, τὸ.

AVIS, s. masc. avertissement, ἑρμήνεια, ἡ. — d'une chose, nouvelle, εἴδησις, ἡ. | instruction, γνῶσία, ἡ. | conseil, βουλὴ, ἡ· συμβουλὴ, ἡ. | opinion, γνώμη, ἡ.

AVISÉ, E, adj. prudent, φρόνιμος-η-ον. | qui a de l'esprit, γνωστικὸς-ὴ-ὸν, συνετὸς-ὴ-ὸν. | averti, ἑρμηνευμένος-η-ον.

AVISER, v. act. donner avis de... δίδω εἴδησιν, μηνῶ-ησα, μηνύω-υσα. — (s'), s'imaginer de.... λογαίζω-σα. | oser. *Il s'est avisé de menacer*, ἐτόλμησε νὰ φοβερίσῃ.

AVITAILLER, v. act. ἐμβάλλω ζωοτροφίαν.

AVOCAT, s. m. συνήγορος, ὁ· δικανικὸς, ὁ. | intercesseur, μεσίτης, ὁ.

AVOINE, s. f. βρόμη, τὸ· βρώμη, ἡ.

AVOIR, v. act. ἔχω-εἶχα-ἔλαβα. | v. imp. εἶναι-ἦτον &c. | s. m. *Son avoir*, τὸ ἔχειν του.

AVOISINER, v. n. γειτονεύω-σα, εἶμαι κοντά.

AVORTEMENT, s. m. ἀπόβαλμα, τὸ· ἀπόβασις, ἡ· ἀπόβολὴ, ἡ.

AVORTER, v. n. ἀποβάλλω, ἀποβάλλομαι, ῥίχνω τὸ παιδὶ.

AVORTON, s. m. ἀποβαρσαελκὸν παιδὶ, τὸ· ἀπόβαλμα, τὸ.

AVOUER, v. a. ὁμολογῶ-ησα, γνώσκω ὡς ἀληθινόν.

AVRIL, s. m. mois, ἀπρίλλιος, ὁ.

AXE, s. m. ἄξον, τὸ.

AXIOME, s. m. ἀξίωμα, τὸ.

AZUR, s. m. κύανος, ὁ· λαζούελι, τὸ· γαλάζιον, τὸ.

AZURÉ, E, adject. γλαυκὸς-ὴ-ὸν, γαλανὸς-ὴ-ὸν, γαλάζιος, γεφύριος-α-ον.

AZYME, adj. ἄζυμος-η-ον.

BAB

BABIL, s. m. φλυαρία, ἡ· φαυλαπὰ, ἡ· πολυλογία, ἡ· φαυλάπομα, τὸ.

BABILLARD, E, adject. φλύαρος-η-ον, πολύλογος-η-ον, φαυλαπὰς, ὁ.

BAC

BABILLER, v. n. φλυαρῶ-ησα, πολυλογῶ-ησα, φαυλαπίζω-σα.

BABIOLE, s. f. γινία, ἡ· νένια, τὰ.

BACLER, verbe act. finir

Digitized by Google

vîte, ταχέως, ὀκυπλῶ-ησα.

BADAUD, E, adject. βάταλος-η-ον, χασκὰς, ὁ, ἡ.

BADIN, E, adject. χλευαστικὸς-ἡ-ὸν, ἀστεῖος-εία-εῖον. — (enfant), τρελοὺτζικος-η-ον.

BADINAGE, s. m. χλευασμὸς, ὁ· χωσατὰς, ὁ· ἀστειότης, ἡ· χωσάτυμα, τὸ.

BADINER, v. n. ἀστείζομαι-σθηκα, χωσατεύω-υσα.

BAFOUER, v. act. ἐξευτελίζω-σα.

BÂFRER, v. n. τρώγω μὲ λαιμαργίαν, ἔφαγα.

BÂFREUR, s. m. φαγὰς, ὁ.

BAGAGE, s. m. ἐφοδία, ἡ· ἀποσκευὴ, ἡ.

BAGARRE, s. f. θόρυβος, ὁ· ταραχὴ, ἡ. | dispute, ἀχόνοια, ἡ· καῦγας, ὁ.

BAGATELLE, s. f. οὐτιδανὸν πρᾶγμα, τὸ.

BAGUE, s. f. δακτυλίδι, τὸ· δακτυλίδιον, τὸ.

BAGUETTE, s. f. ῥάβδος, ἡ· βίτζα, ἡ.

BAIE, s. f. graine de laurier, κουκούτζι, τὸ. | petit golfe, ὄχθος, ὁ· μικρὸς κόλπος, ὁ.

BAIGNER, v. a. βρέχω-ξα, καταβρέχω-ξα, ζαλούω-λουσα.

BAIGNOIRE, s. f. λουτρὸν, τὸ· λουτὴρ, ὁ.

BAIL, s. m. arrentement, νοικι, τὸ· νοικίασμα, τὸ· παπωσία, ἡ· πάκτος, ὁ.

BÂILLEMENT, s. m. χαμουδίασμα, τὸ· χαμουρίασμα, τὸ.

BÂILLER, v. n. χαμουδιάζω-σα, χαμουριάζω-σα.

BAIN, s. m. λουτρὸν, τὸ· χαμάμι, τὸ.

BAISER, v. act. φιλῶ-ησα. | s. m. φίλημα, τὸ.

BAISSE, s. f. des valeurs, ξεπεσμὸς, ὁ.

BAISSER, v. a. faire plus bas, χαμηλώνω-σα. | mettre plus bas, καταβάζω-σα. | diminuer de valeur, ξεπέφτω-εσα. *Le jour baisse*, βραδιάζει. — (se), s'incliner, σκύφτω-φα.

BAL, s. masc. χορὸς, ὁ· μπάλλο, τὸ.

BALAFRE, s. f. λαβωματιὰ εἰς τὸ πρόσωπον· οὐλὰς, ὁ.

BALAI, s. m. σάρωμα, τὸ· σκούπα, ἡ· φρουαλιὰ, ἡ.

BALANCE, s. f. ζυγαριὰ, ἡ· ταθμὸς, ὁ· ταθμὶ, ἡ. — (poids de), ζύγι, τὸ. — (plat de), καυνὶ, τὸ.

BALANCER, v. a. égaler, ταθμίζω-σα. | examiner les raisons, ταράζομαι-σθηκα. | être irrésolu, ἀπορῶ-ησα, δὲν ἀποφασίζομαι-σθηκα. — (se), ταλαντίζομαι-σθηκα.

BALAYER, v. a. σαρώνω-ωσα, σκουπίζω-ισα, φρουαλῶ-ησα.

BALAYEUR, s. m. σαρωτὴς,

Digitized by Google

ὁ· σκουπιστής, ὁ. Balayeuse, σκουπιστική, ἡ.

Balayures, s. f. pl. σαρώματα, τὰ· σκουπίδια, τὰ· κούτζουλα, τὰ· φρουσαλίδια, τὰ· σκύβαλα, τὰ.

Balbutier, v. n. prononcer mal, ψελλίζω-σα, τραυλίζω-σα. | dire des inepties, μωρολογῶ-ησα.

Baldaquin, s. m. παραπέτασμα, τὸ.

Baleine, s. f. φάλαινα, ἡ· κῆτος, ὁ, ἡ.

Baliste, s. f. λιθοβόλος μηχανή, ἡ.

Baliverne, s. f. ματαιολογία, ἡ· λεπτολογία, ἡ.

Baliverner, v. n. ματαιολογῶ-ησα.

Balle, s. f. pour jouer, πάλλα, ἡ· σφαῖρα, ἡ. — de fusil, βόλι, τὸ. — de marchandises, μπάλα, ἡ.

Ballot, s. m. δέμα, τὸ· μπαλόπον, τὸ.

Ballotter, v. a. se jouer de quelqu'un, παιπαίζω-ξα. — une affaire, la discuter, ἐξετάζω-ξα. | agiter, ταράττω-ξα, κλονῶ-ησα.

Balsamine, s. f. βαλσαμίνη, ἡ.

Balsamique, adj. βαλσαμικὸς-ἡ-όν.

Ban, s. m. de mariage, ἀναβιβάσεις, ἡ. Voyez *Bannissement*.

Banal, e, adj. trivial, χυδαῖος-αία-αῖον.

Banc, s. m. σκαμνὶ, τὸ· βάθρον, τὸ. — de sable, ξέρρις, ἡ· ξηρός, ὁ.

Bandage, s. m. δεσμὸς, ὁ· δέσμον, τὸ.

Bande, s. f. morceau de toile coupé en long, φασκιὰ, ἡ. | troupe, συνοδία, ἡ· συντροφία, ἡ. — de voleurs, λόχος, ὁ· πάγμα, τὸ. *Faire bande à part*, χωρίζομαι.

Bandeau, s. m. καφαλοδέσιμον, τὸ· διάδημα, τὸ. — sur les yeux, κάλυμμα, τὸ. *Faire tomber le bandeau*, εὐγάζω ἀπὸ τὴν ἀπάτην.

Bander, v. a. une plaie, δένω-σα. | tendre, τανύω-σα, σκληρύνω-ησα.

Bandit, s. m. κακοῦργος, ὁ· πλανεμένος, ὁ.

Bannière, s. f. φλάμπουρον, τὸ· σημαία, ἡ· μπαντιέρα, ἡ.

Bannir, v. act. ἐξορίζω-σα. | chasser, διώκω. Voy. *Exclure*.

Bannissement, s. masc. ἐξορία, ἡ· ἐξορισμὸς, ὁ.

Banque, s. f. μπάνκο, τὸ.

Banqueroute, s. f. μπαγιοφλουσλούκι, τὸ· φαλίτα, ἡ· χρεωκοπία, ἡ.

Banqueroutier, s. m. χρεωκόπος, ὁ· μπαγιοφλοῦς, ὁ.

Banquet, s. m. συμπό-

Digitized by Google

σιον, τὸ· εὐωχία, ἡ· ζυμαφέτη, τὸ.

BANQUIER, s. m. τραπεζίτης, ὁ· σαεάφης, ὁ.

BAPTÊME, s. m. βάπτισμα, τὸ· βάφισμα, τὸ.

BAPTISER, v. a. βαπτίζω-σα, βαφτίζω-σα.

BAPTISMAL, E, adj. βαφτιστήρειος-α-ον, βαφτιστικὸς-ὴ-όν.

BAPTISTÈRE, s. m. βαφτιστήελον, τὸ.—(extrait), τὸ βαφτιστικὸν.

BAQUET, s. m. μαστίλλον, τὸ.

BARAQUE, s. f. καλύβη, ἡ· καλύβα, ἡ.

BARBARE, adj. βάρβαρος-η-ον, σκληρὸς-ὴ-όν.

BARBARIE, s. f. βαρβαρότης, ἡ· σκληρότης, ἡ. | pays, Βαρβαρία, ἡ.

BARBE, s. f. γένειον, τὸ.

BARBIER, s. masc. μπαρμπέρης, ὁ.

BARBOTTE, s. f. κληεία, ἡ.

BARBOUILLAGE, s. masc. μαυντζούρα, ἡ. | écrit mal rédigé, ἀπακὸν σύγγεαμμα, τὸ.

BARBOUILLER, v. a. μουρδαρεύω-σα, λερώνω-σα.—(se), ternir sa réputation, ξεφημίζομαι-σθηκα.

BARDANE, s. f. ξάνθιον, τὸ· καλιτζίδα, ἡ.

BARGUIGNER, v. n. δυσάζω-σα.

BARIL, s. m. βαρέλι, τὸ.

BAROMÈTRE, s. m. βαρόμετρον, τὸ.

BARON, s. m. μπαρόνος, ὁ.

BAROQUE, adj. ἄνισος-η-ον· ἄγισος-η-ον.

BARQUE, s. f. βάρκα, ἡ· καΐκι, τὸ.

BARRE, s. f. μπάρρα, ἡ· σάγγα, ἡ. | ligne que l'on tire avec la plume, σειρὰ, ἡ.—d'argent, μοχλὸς, ὁ· βέργα, ἡ.

BARREAUX, s. m. pl. κιγκλίδες, αἱ· παρμακλίκια, τὰ.

BARRER, v. a. σαγγώνω-σα, κλείω μὲ τὸν μοχλὸν.—le chemin, ἐμποδίζω-σα.

BARRICADE, s. f. χαρακώμα, τὸ.

BARRICADER, v. a. χαρακώνω-σα, φεάζω-ξα.

BARRIÈRE, s. f. φεάγμα, τὸ.—d'une cour, μαρρίκρα, ἡ. | obstacle, ἐμπόδιον, τὸ.

BARRIQUE, s. f. κάδος, ὁ· βουτζί, τὸ.

BAS, SE, adj. χαμηλὸς-ὴ-όν.—avec un nom de pays, κάτω. *La basse Italie*, ἡ κάτω Ἰταλία. | expression basse, χυδαϊκὴ λέξις. | de basse condition, χαμερπὴς. | faire main basse, tuer, φονεύω-σα. | abject, obscur. *Voyez ces mots.*

BAS, adv.—(en), κάτω, χάμω.

Digitized by Google

Bas, s. m. chausse, *καλτζα*, ἡ· *τζωρέμπι*, τὸ.

Basané, e, adj. *μελαγχρὸς-ή-όν*.

Basculer, s. fém. *σηκώπρας*, ὁ.

Base, s. f. *βάσις*, ἡ· *θεμέλιον*, τὸ.

Bas-fonds, s. m. pl. *ῥηχὰ νερὰ*, τὰ· *βραχέα*, τὰ· *ξηράις*, ἡ.

Basilic, s. m. plante, *βασιλικὸς*, ὁ. —, animal, *βασιλίσκος*, ὁ.

Basilique, s. f. église, *ἐκκλησία*, ἡ.

Bassement, adv. *χυδαϊκῶς, ἀχρείως*.

Bassesse, s. f. *εὐτέλεια*, ἡ· *αἰσχύνη*, ἡ.

Bassin, s. m. *ὑδροδοχεῖον*, τὸ· *λεκάνη*, ἡ. — d'eau dans un jardin, *χαβούζι*, τὸ· *χαβούσα*, ἡ. — de balance, *καντάρι*, τὸ.

Bassiner, v. a. une plaie, *πλύνω-να*, *βρέχω-ξα*. — un lit, *ζεσταίνω-ασα*, *θερμαίνω-να*.

Bassinet, s. m. de fusil, *πηγαδάκι*, τὸ· *κύπτις*, τὸ. —, plante, *βατράχιον*, τὸ.

Bastion, s. m. *ὠχυρίσμα*, τὸ.

Bastonnade, s. f. *ῥαυδιὰ*, ἡ· *ξυλοκοπιμὸς*, ὁ. — (donner la), *ῥαυδίζω-σα*, *ξυλοκοπῶ-ησα*. — (recevoir la), *τρώγω ῥαβδί*.

Bât, s. m. *σαμάρι*, τὸ· *ὄπισάγμα*, τὸ.

Bataille, s. f. *μάχη*, ἡ. — (front de), *πρωτολοχία*, ἡ. — (ordre de), *παράταξις*, ἡ. — (ranger en), *παρατάσσω-ξα*. *La bataille a été livrée, ἐδόθη ἡ μάχη.*

Batailler, v. n. *μάχομαι-χθηκα*, *πολεμῶ-ησα*.

Bataillon, s. m. *σύνταγμα*, τὸ· *λόχος*, ὁ.

Bâtard, e, adject. *νόθος-η-ον*.

Bateau, s. m. *πλοιάριον*, τὸ· *σκαφίδιον*, τὸ· *καΐκι*, τὸ.

Batelier, s. masc. *καϊκτζὴς*, ὁ.

Bâter, v. a. *σαμαρώνω-σα*, *σαμαρώνω-σα*, *ὀπισθάπω-ξα*.

Bâtier, s. m. *σαμαρὰς*, ὁ.

Bâtiment, s. m. édifice, *κτίσιον*, τὸ· *οἰκοδομὴ*, ἡ. | navire, *καράβι*, τὸ· *πλοῖον*, τὸ.

Bâtir, v. a. *κτίζω-σα*, *οἰκοδομῶ-ησα*.

Bâtisse, s. f. *κτίσις*, ἡ· *κτίσιον*, τὸ· *κτίσιμον*, τὸ.

Bâton, s. m. *βακτηρὸν*, τὸ· *ῥάβδι*, τὸ· *δεκανίκι*, τὸ. — de vieillesse, *βακτηρία*, ἡ· *βοήθεια εἰς τὰ γεράματα*, ἡ. — (coup de), *κοπανιὰ*, ἡ.

Bâtonner, v. act. *ῥαβδίζω-σα*, *ξυλίζω-σα*, *δέρνω-έδειρα*.

Battant, s. m. de cloche, *γλωσσίδι*, τὸ· *ροπτρὸν*, τὸ. —

Digitized by Google

de porte, θύχη, ἡ· κανάτη, τὸ· κόπανος, ὁ.

BATTEMENT, s. masc. des mains, κρότος, ὁ.—du cœur, καρδιόκτυπος, ὁ· πελμὸς, ὁ.—des ailes, πέρυξις, ἡ.

BATTERIE, s. f. dispute, ἔρις, ἡ· μάλαγμα, τὸ.—de canons, ἁρμάδα κανόνιων, ἡ.—de fusil, τζελέκι, τὸ.—de cuisine, σαχάνια, τὰ· μαγειρικὰ σκεύη, τὰ.

BATTOIR, s. m. κόπανος, ὁ.

BATTRE, v. act. frapper, κτυπῶ-ησα, πόπω-σα.—quelqu'un, δέρνω-ερα.—avec excès, κοπανίζω-σα.—l'ennemi, νικῶ-ησα.—les bois, περιτρέχω-ξα.—la campagne, être en délire, παραμιλῶ-ησα.—des mains, κροτῶ-ησα.—froid, recevoir froidement, δέχομαι ψυχρῶς.—(se), combattre, πολεμῶ-ησα, μάχομαι-χήθηκα.

BAUDET, s. m. γάδαρος, ὁ.

BAUDRIER, s. m. ζωστὴρ τοῦ σπαθίου, ὁ.

BAUME, s. m. βάλσαμον, τὸ.

BAVARD, E, adj. φλυαπᾶς, ὁ· φλύαρος-η-ον.

BAVARDER, v. n. ἀδιάκριτα λαλῶ-ησα. Voy. *Babiller.*

BAVE, s. f. salive, σάλιον, τὸ· σίελος, ὁ.—d'un animal, ἀφρὸς, ὁ.

BAVER, v. n. σιελίζω-σα, ἀφρίζω-σα.

BAVEUX, EUSE, adj. σαλιάρης, ὁ, ἡ.

BÉANT, E, adj. χάσκων, ὁ, ἡ. | se tenir la gueule béante, χάσκω-κα.

BÉATIFICATION, s. f. μακαρισμὸς, ὁ.

BÉATIFIER, v. act. μακαρίζω-σα, συναριθμῶ τῆς μακαρίοις.

BÉATIFIQUE, adj. μακαριστικὸς-ὴ-όν.

BÉATITUDE, s. f. μακαριότης, ἡ.—de l'évangile, μακαρισμὸς, ὁ.

BEAU, BELLE, adj. ὡραῖος-αία-αῖον, εὔμορφος-η-ον, ὄμορφος-η-ον. | avoir beau faire, beau dire, ματαίως κάμνω, λέγω. | tout beau, adv. ἀγάλια, σιάσου.

BEAUCOUP, adv. πολύ. | adj. pl. avec des choses qui se comptent, πολλοὶ-αῖς-ὰ.

BEAU-FILS, s. m. σεῦγερος, ὁ. | gendre, γαμπρὸς, ὁ.

BEAU-PÈRE, s. m. πενθερὸς, ὁ.

BEAUTÉ, s. f. ὡραιότης, ἡ· εὐμορφία, ἡ· ὀμορφία, ἡ.

BEC, s. m. des oiseaux, ῥύγχος, τὸ· ῥάμφος, ὁ· μύτη, ἡ.—(avoir bon), μιλῶ μὲ εὐπαιδείαν, μὲ εὐκολίαν. | pointe, ἀκμὴ, ἡ.—de navire, ἔμβολος, ὁ.

BÉCASSE, s. f. ξυλόκοτα, ἡ· ἀσκολοπᾶς, ὁ· μπεκάτζα, ἡ.

Digitized by Google

Bec-figue, s. m. συκαλίς, ή· συκοφάγος, ὁ.

Bèche, s. f. λοπάς, ἡ· σκαπάνη, ἡ.

Bêcher, v. act. σκάπτω-σω, σκάψω-ψω.

Béchique, adj. ὠφελιμος-η-ον· διὰ τὸν βήχα.

Becqueter, v. a. τζιμπῶ-πησα, πίπω-κα.

Bégaiement, s. m. τραύλισμα, τὸ· ψέλλισμα, τὸ.

Bégayer, v. n. τραυλίζω-σα, ψελλίζω-ισα, τζιυδίζω-σα.

Bègue, adj. ψελλὸς-ὴ-ὸν, τζιυδὸς-ὴ-ὸν, τραυλὸς-ὴ-ὸν.

Beignet, s. m. ἀρπαλάγαν, τὸ· τηγανίτα, ἡ.

Bêlement, s. m. βληχὴ, ἡ· βέλασμα, τὸ.

Bêler, v. n. βληχῶμαι-χᾶσθαι, βελάζω-ασα.

Belette, s. f. γαλῆ, ἡ· τυμφότζα, ἡ· ἰκτὶς, ἡ.

Bélier, s. masc. κριὸς, ὁ· κριάρι, τὸ.

Bellement, adv. doucement, ἀγάλι ἀγάλι.

Belle-mère, s. f. mère de la femme, πενθερὰ, ἡ. | épouse du père, μητρυιὰ, ἡ.

Belligérant, e, adject. πολεμῶν-ουσα.

Belliqueux, euse, adj. πολεμικὸς-ὴ-όν.

Bénédiction, s. f. εὐλογία, ἡ· εὐχὴ, ἡ. *Combler quelqu'un de bénédictions*, ἀγαθὰ πολλὰ εὔχομαι.

Bénéfice, s. m. gain, κέρδος, τὸ· διάφορον, τὸ.

Bénévole, adj. εὐμενὴς-ὲς.

Béni, e, Bénit, e, adj. εὐλογημένος-η-ον. — (pain), ἀρτὶ εὐλογίας. — (eau), ἁγιασμὸς, ὁ.

Bénignité, s. f. εὐμένεια, ἡ· καλοσύνη, ἡ.

Bénin, igne, adj. εὐμενὴς-ὲς, πραὸς-ὴ-όν.

Bénir, v. a. εὐλογῶ-ήσα. | **souhaiter du bien**, εὔχομαι-ήθηκα. | **consacrer**, ἁγιάζω-σα, ἀφιερόνω-ωσα.

Béquille, s. f. βακτηρία, ἡ· παπρίτζα, ἡ.

Bercail, s. m. μάνδρα, ἡ· κοιμίσιον, τὸ· μαντρὶ, τὸ.

Berceau, s. m. κουνιὰ, ἡ· κοιμὶς-ίδος, ἡ· σερμαγίτζα, ἡ. — **de treille**, δράνα, ἡ. — **d'arbres**, σκέπη ἔδους, ἡ. | **commencement, source**, ἀρχὴ, ἡ· πηγὴ, ἡ. *Dès le berceau*, ἀπ' ἀρχῆς.

Bercer, v. a. κινῶ, κουνῶ-ησα. | **tromper**, ἀπατῶ-ησα.

Berger, s. m. ποιμὴν, ὁ· βοσκὸς, ὁ.

Bergerie, s. f. μάνδρα, ἡ· ποιμνὴ, ἡ· μαντρὶ, τὸ.

Berlue, s. f. ἴλιγγος, ὁ. — (**avoir la**), ἰλιγγιάζω-σα.

Berner, v. a. se moquer, περιγελῶ-ασα.

Besace, s. f. δισάκι, τὸ.

Digitized by Google

Besaiguë, s. f. instrument, δίσσομος πελεκὺς, ὁ.

Besogne, s. f. ἐργασία, ἡ· δουλειὰ, ἡ.

Besoin, s. m. χρεία, ἡ· ἀνάγκη, ἡ. — (avoir), ἔχω χρείαν. Il se tourne aussi par être nécessaire, χρειάζομαι. *J'ai besoin de vous*, μοῦ χρειάζεσαι.

Bestial, e, adj. ζωδικὸς-ὴ-όν, κτηνώδης-ες.

Bestiaux, s. m. plur. τὰ ζῶα, τὰ κτῆνα, τὰ θρέμματα.

Bétail, s. masc. Voyez *Bestiaux*. — (gros), ἀγέλη, ἡ. — (menu), πόιμνιον, τὸ.

Bête, s. f. ζῶον, τὸ. — de charge, κτῆνος, τὸ. — féroce, θηρίον, τὸ. — fauve, ζῶον κυρὸν, τὸ. — morte, φόνιον, τὸ. — à cornes, κερασφόρον ζῶον, τὸ. | qui n'a pas d'esprit. Voyez *Imbécille*.

Bêtement, adv. ἀλόγως.

Bêtise, s. f. ἀνοησία, ἡ· μωρία, ἡ.

Bette, s. f. πάζι, τὸ. — rave, κοκκινογούλι, τὸ· παντζάρι, τὸ.

Beuglement, s. m. μούγεσμα, τὸ· μύκημα, τὸ.

Bugler, v. n. mugir, μυγείζω-σα. | crier, βοᾶ-ᾶσα.

Beurre, s. m. βούτυρον, τὸ. — (de), βουτύρινος-η-ον.

Bévue, s. f. λάθος, τὸ· πλάνη, ἡ.

Bey, s. m. prince turc, μπέϊς, ὁ.

Bézoard, s. m. παντζούχι, τὸ.

Biais, s. m. obliquité, πλάγιον, τὸ· λοξότης, ἡ. | moyen détourné, πέχνασμα, τὸ· παιουρνία, ἡ.

Biaiser, v. n. δὲν ἀποκρίνομαι σωστὰ ἢ ἁπλᾶ, πλαγίως ἀποκρίνομαι-ίθηκα.

Biberon, s. m. μπεκρῆς, ὁ· οἰνοπότης, ὁ.

Bible, s. f. βίβλος, ἡ· τὰ ἅγια βιβλία· θεία γραφὴ, ἡ.

Bibliothécaire, s. masc. βιβλιοφύλαξ, ὁ.

Bibliothéque, s. f. βιβλιοθήκη, ἡ.

Biche, s. f. ἔλαφος, ἡ.

Bidet, s. m. πουλάρι, τὸ· ὄννος, ὁ.

Bien, s. m. ἀγαθὸν, τὸ· καλὸν, τὸ. — (faire du), κάμνω καλὸν, εὐεργετῶ-ησα. | utilité, σύμφερον, τὸ. —, adv. καλὰ, καλῶς, ἀγαθῶς. | beaucoup, πολὺ. | environ. *Il y a bien deux ans*, θὰ κὰ εἶναι δύο χρόνια. — que, conj. quoique, ἀγκαλὰ νὰ, μ' ὅλον ὁπού.

Bien-être, s. m. καλὴ καπάσιτις, ἡ· καλοπέρασις, τὸ.

Bienfaisance, s. f. εὐεργεσία, ἡ· καλοσύνη, ἡ.

Bienfaisant, e, adj. καλοπόιος, ἀγαθοπόιος-οία-οῖον.

Digitized by Google

BIENFAIT, s. m. εὐεργεσία, ἡ· καλοσύνη, ἡ· χάρις, ἡ· εὐεργέτημα, τὸ.

BIENFAITEUR, s. m. εὐεργέτης, ὁ.

BIENFAITRICE, s. f. εὐεργέθεια, ἡ· εὐεργέτις-ιδος, ἡ.

BIENHEUREUX, EUSE, adj. μακάριος-α-ον.

BIENSÉANCE, s. f. εὐπρέπεια, ἡ· πρεπωδύνη, ἡ· πρέπον, τὸ.

BIENSÉANT, E, adj. εὐπρεπὴς-ὲς.

BIENTÔT, adv. εἰς ὀλίγον, μετὰ λίγον, εὐθὺς.

BIENVEILLANCE, s. f. εὐμένεια, ἡ· εὔνοια, ἡ.

BIENVEILLANT, E, adj. εὐμενὴς-ὲς, εὐνοϊκὸς-ὴ-ὸν.

BIENVENU, E, adj. εὐπροσδέκητος-η-ον. *Soyez le bienvenu*, καλῶς ὁρίσατε.

BIENVENUE, s. f. entrée, εἴσοδος, ἡ.

BIÈRE, s. fém. boisson, μπύρα, ἡ· πίσα, ἡ· ζύθος, τὸ. | cercueil, φέρετρον, τὸ.

BIGAME, s. m. δίγαμος, ὁ.

BIGAMIE, s. f. διγαμία, ἡ.

BIGARRÉ, E, adj. παρδαλὸς-ὴ-όν, ποικίλος-η-ον.

BIGARRER, v. a. ποικίλλω-λα.

BIGARRURE, s. f. ποικιλία, ἡ. | ouvrage bigarré, ποίκιλμα, τὸ.

BIJOU, s. m. τζοβαΐρι, τὸ. | au fig. très-beau, ὡραιότατος-η-ον.

BIJOUTERIE, s. f. τζοβαιρικὸν, τὸ.

BIJOUTIER, s. m. τζοβαιρτζὴς, ὁ.

BILE, s. f. χολὴ, ἡ.

BILIEUX, EUSE, adj. χολώδης-ες, χαλεπὸς-ὴ-όν.

BILLET, s. m. petite lettre, ὀπισολίδιον, τὸ. | obligation, χειρόγραφον, τὸ· ὁμολογία, ἡ.

BILLOT, s. m. κορμὸς, ὁ.

BISAÏEUL, s. m. προπάππος, ὁ.

BISAÏEULE, s. f. προμάμμα, ἡ.

BISCUIT, s. m. παξιμάδι, τὸ· καλμπάδι, τὸ.

BISE, s. f. vent de nord, βορέας, ὁ.

BISSEXTILE, adj. δίσεκτος-η-ον.

BITUME, s. m. ἄσφαλτος, ὁ.

BITUMINEUX, EUSE, adj. ἀσφαλτώδης-ες.

BIZARRE, adj. extraordinaire, παράξενος-η-ον. | capricieux, φαντασιώδης-ες. | difficile, δύσκολος-η-ον.

BIZARRERIE, s. f. παραξενάδα, ἡ. | caprice, φαντασία, ἡ.

BLAIREAU, s. m. τζακάλης, ὁ.

BLÂMABLE, adj. ἀξιοκατάκριτος-η-ον, ἄξιος-α-ον ἐλέγχου.

Digitized by Google

Blâme, s. m. ἔλεγχος, ὁ· μέμψις, ἡ.

Blâmer, v. act. ἐλέγχω-ξα, μέμφομαι-ψηκα.

Blanc, s. m. ἄσπρον, τὸ. Voy. *Blancheur.* | but, σημάδι, τὸ· σκοπὸς, ὁ. —, adj. λευκὸς-ἡ-όν, ἄσπρος-η-ον.

Blanchâtre, adj. λευκουτζικὸς-ἡ-όν, ἀσπρουτζικὸς-ἡ-όν.

Blancheur, s. f. λευκάτης, ἡ· ἀσπράδα, ἡ· ἄσπρον, τὸ.

Blanchîment, s. m. ἄσπρισμα, τὸ.

Blanchir, v. a. ἀσπρείζω-σα, λευκαίνω-ανα. — le linge, πλύνω-να. | disculper, ἀθῳόνω-σα. | vieillir, γηράζω-σα, γερίζω-σα.

Blanchissage, s. m. du linge, πλύσιμον, τὸ.

Blanchisseur, euse, s. m. et f. πλύστης, ὁ· πλύστρα, ἡ.

Blasphémateur, s. m. βλάσφημος, ὁ.

Blasphématoire, adject. βλάσφημος-η-ον.

Blasphème, s. m. βλασφημία, ἡ.

Blasphémer, v. n. βλασφημῶ-ας-ησα, βλασλιμῶ-ησα. | dire des injures, donner des malédictions à quelqu'un, βλασημῶ-ησα.

Blé, s. m. σῖτος, ὁ· γέννημα, τὸ. | froment, σιτάρι, τὸ. | champs ensemencés. *Les blés sont beaux*, τὰ σπαρτὰ εἶναι εὔμορφα.

Blême, adj. ὠχρὸς-ὰ-όν, χλωμὸς-ὴ-όν.

Blêmir, v. n. χλωμίζω-σα.

Blesser, v. act. λαβώνω-σα, πληγώνω-σα. | nuire, βλάπτω-ψα. | déplaire, καταφαίνομαι-φάνηκα. *Il se blesse de tout*, τὰ πάντα τοῦ κακοφαίνονται.

Blessure, s. f. λαβωματιὰ, ἡ· τραῦμα, τὸ· πληγὴ, ἡ.

Bleu, e, adj. κυανὸς-α-ον, μαβὺς-ιὰ-ὺ, γαλάζιος-α-ον.

Bleu, s. masc. μαβὺ, τὸ· γαλάζιον, τὸ.

Bloc, s. m. grosse pierre, μεγάλη πέτρα, ἡ. *Vendre en bloc, tout ensemble*, πουλῶ, ὅλα μαζὺ, τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλον.

Blocus, s. m. ἀποκλεισμα, τὸ· ἀποκλεισις, ἡ.

Blond, e, adj. ξανθὸς-ὴ-όν, ξανθὸς-ὴ-όν.

Blondir, v. n. ξανθαίνω, ξανθίζομαι-σθηκα.

Bloquer, v. a. ἀποκλείω-σα.

Bluet, s. m. κύανος, ὁ.

Bluette, s. f. ἀστίδα, ἡ.

Bluteau, s. m. κρησέρι, ἡ· κόσκινον, τὸ.

Bluter, v. a. κοσκινίζω-ισα.

Digitized by Google

BOCAGE, s. m. μικρὸν δάσος, τὸ· νέμος, τὸ.

BŒUF, s. m. βοῦς, ὁ· βόδι, τὸ· βουδί, τὸ· βοίδι, τὸ.

BOIRE, v. act. πίνω-ἔπια. —, s. m. la boisson, ποτὸν, τὸ· ποτὸν, τὸ· ποτὸς, ὁ.

BOIS, s. m. ξύλον, τὸ. | forêt, δάσος, τὸ· λάγκος, ὁ.— (de), adj. ξυλιτὲς-ἡ-ὸν.

BOISSEAU, s. m. μόδιον, τὸ.

BOÎTE, s. m. θήκη, ἡ· κουτὶ, τὸ· πυξὶς, ἡ.

BOITER, v. n. κουτζαίνω-αια, χωλαίνω-αια.

BOITEUX, EUSE, adj. κουτζὸς-ἡ-ὸν, παπαλὴς, ὁ.

BOMBARDE, s. f. λουμπέρδα, ἡ.

BOMBARDER, v. a. λουμπαρδάρω-ησα.

BOMBE, s. f. ἐμβόμβη, ἡ· μπόμπα, ἡ· κουμπάρα, ἡ.

BON, BONNE, adj. καλὸς-ἡ-ὸν, ἀγαθὸς-ἡ-ὸν. | agréable, νόστιμος-η-ον. | à propos, καλὸς-ἡ-ὸν, εὔλογος-η-ον.

BON, BIEN, adv. καλὰ. | interj. de contentement, εὖγε· de surprise, πάπαγ.

BONACE, s. fém. calme, γαλήνη, ἡ· εὐδία, ἡ.

BOND, s. m. πήδημα, τὸ. — (faire faux), manquer, ἀπολείπω-λα.

BONDE, s. f. ὀπτέμιον, τὸ· τάπα, ἡ.

BONDIR, v. n. πηδῶ-ησα, σκιρτῶ-ησα. | en parlant du cœur, ἀνακατώνομαι, ναυτῶ-ησα.

BONDISSEMENT, s. m. πήδημα, ἡ· σκίρτημα, τὸ. — de cœur, ναυτία, ἡ.

BONDONNER, v. act. un tonneau, φορίζω-ξα.

BONHEUR, s. m. εὐδαιμονία, ἡ· εὐτυχία, ἡ· καλοεμιὰ, ἡ· καλὴ τύχη, ἡ.—(par), adv. καλοεμιὰ, εὐτυχῶς.

BONHOMIE, s. f. ἁπλότης, ἡ.

BON-HOMME, s. m. simple, ἀπονήρευτος, ὁ.

BONIFICATION, s. f. καλοπίρευσις, ἡ.—dans un paiement, χάεμ, ἡ.

BONIFIER, v. a. améliorer, καλοπρεύω-υσα, κάμνω καλόπερον. — dans un achat, κάμνω χάεμ.

BONJOUR, s. masc. καλὴ ἡμέρα, σᾶς εὔχομαι τὴν καλὴν ἡμέραν.

BONNEMENT, adv. sans malice, ἀκάκως. | avec simplicité, ἁπλᾶς.

BONNET, s. m. σκούφια, ἡ· καλουπάκι, τὸ.

BONNETIER, s. m. σκουφᾶς, ὁ.

BONSOIR, s. m. καλὴ σπέρα.

BONTÉ, s. f. ἀγαθότης, ἡ· καλοσύνη, ἡ.

BORAX, s. m. χρυσοκόλλα, ἡ.

Digitized by Google

Bord, s. m. χεῖλος, τὸ. — de la mer, χαλός, ὁ. — des rivières, ὄχθος, ὁ· ὄχθη, ἡ. — d'un habit, λῶμα, τὸ. | navire, πλοῖον, τὸ· ναῦς, ὁ. *A notre bord*, εἰς τὸ πλοῖον μας.

Bordel, s. m. πορνεῖον, τὸ· πορνοστάσιον, τὸ.

Border, v. a. περιάπτω-σα, περιζώνω-σα. — un habit, βάνω ποδυμέι, στείπ.

Bordure, s. f. περβάζι, τὸ. — d'habit, στείπ, τὸ.

Borgne, adj. σπραβὸς-ὴ-όν, μονόφθαλμος-η-ον.

Borne, s. f. ὅριον, τὸ· ταλίκι, τὸ. | confins, σύνορα, τὰ. | bout de la carrière, πέρμα, τὸ.

Borner, v. a. ὁριζω-σα, βάνω ὅριον. | mettre des limites entre les possessions, ταλιπιάζω-σα. | terminer, περατῶ-ησα. — (se), se modérer, κρατιοῦμαι-ήθηκα. | se borner à..., se contenter, εὐχαριστοῦμαι-ήθηκα. *Je me borne à dire... τοῦτο μόνον λέγω.*

Bosphore, s. m. βόσφορος, ὁ· πορθμὸς, ὁ.

Bosquet, s. m. ὑλάριον, τὸ· δασάκι, τὸ.

Bosse, s. f. κύφος, τὸ· κύρτωμα, τὸ· καμποῦρα, ἡ. | relief, ἔκτυπον, τὸ· ἐγκόλαμμα, τὸ. — des vases de métal qui tombent, ζούλισμα, τὸ.

Bossu, e, adj. κυρτὸς-ὴ-όν, ζομπὸς-ὴ-όν, κυφὸς-ὴ-όν, καμπούρης, ὁ.

Botanique, s. f. βοτανικὴ, ἡ.

Botaniste, s. m. βοτανικὸς, ὁ· βοτανικὸς, ὁ.

Botte, s. f. faisceau, δέμάτι, τὸ· ἄμαλλα, ἡ. | chaussure, ὑπόδημα, τὸ· τζάγκα, τὸ. | coup, κτύπημα, τὸ.

Botteler, v. a. lier en bottes, δεματιάζω-σα, ἀμαλλεύω-υσα.

Bouc, s. m. τράγος, ὁ. — (de), τραγίσιος-α-ον. — (peau de), τραγὴ, ἡ.

Bouche, s. f. στόμα, τὸ. — d'une rivière, στόμα, τὸ· ἐκβολὴ, ἡ.

Bouchée, s. f. βλωμὸς, ὁ· μπουκούνι, τὸ.

Boucher, v. a. ἐμφράττω, φράζω-ξα. — le passage, κλείω-ισα.

Boucher, s. m. qui vend la viande, χασάπης, ὁ· μακελλάρης, ὁ.

Boucherie, s. f. μακελλεῖον, τὸ. | carnage, σφαγὴ, ἡ· αἱματοχυσία, ἡ.

Bouchon, s. masc. pour fermer, ὀβιστόμιον, τὸ· τάπα, ἡ. — pour frotter, ψήκτρα, ἡ. | cabaret, καπηλεῖον, τὸ.

Digitized by Google

Bouchonner, v. a. chiffonner, ζουλίζω-σα.

Boucle, s. f. περόνη, ἡ. — d'oreille, ἐνώπιον, τὸ· σκολαρίου, τὸ. — pour souliers, φίμπια, ἡ: βουκλα, ἡ.

Boucler, v. a. περόνω-σα, βουκλάνω-σα.

Bouclier, s. m. ἄσπις, ὁ.

Boudder, v. n. σκυθρωπάζω-σα, χολιάζω-σα.

Boudderie, s. f. χολίασμα, τὸ.

Boudin, s. m. καρύκι, τὸ· λουκανικὸν, τὸ.

Boue, s. f. πηλὸς, ὁ· λάσπη, ἡ· βόρβορος, ὁ.

Boueux, euse, adj. πηλώδης-ες, λασπώδης-ες, λασπερὸς-ὰ-ὸν.

Bouffée, s. f. ῥιπὴ, ἡ· ὁρμὴ, ἡ. — de vent, ἄελλα, ἡ· ἀνεμόσυρτα, τὸ.

Bouffir, v. n. φρίσκομαι-σθηκα.

Bouffon, s. m. γελαπτὴς, ὁ· αὐτὸς, ὁ· χαραπτὴς, ὁ· μασκαρᾶς, ὁ. —, adj. γελοῖος-α-ον, βωμολοχικὸς-ὴ-όν.

Bouffonner, v. n. χαραπτεύω-υσα, βωμολοχεύομαι-εύθηκα, αὐτάζομαι-σθηκα.

Bouffonnerie, s. f. αὐτασμὸς, ὁ· χάραπτον, τὸ. — vile, βωμολοχία. — fine, γελοιασμὸς, ὁ.

Bouger, v. n. κινοῦμαι-ήθηκα, σαλεύομαι.

Bougie, s. f. κερὶ, τὸ· κήριον, τὸ.

Bouillant, e, adj. βεφίζων, ἀναβεφιὸς-ὴ-ὸν, ζεματιὸς-ὴ-ὸν. — (arroser d'eau), ζεματίζω-σα. — (caractère), ὀξύθυμος-η-ον, ἀψὶς-ὲς. | prompt, ardent, ὁρμητικὸς-ὴ-όν.

Bouilli, s. m. le bouilli, βεφιὸν, τὸ.

Bouillie, s. f. πόλτος, ὁ· λαπὰς, ὁ.

Bouillir, v. n. βεφίζω-σα, ζέω-σα.

Bouillon, s. m. ζουμὶ, τὸ· ζουμάον, τὸ. — qu'on donne à une chose qu'on met sur le feu, βεφίσμα, τὸ· βεφίσις, ἡ. — de l'âge, ὁρμὴ, ἡ· ζέσις, ἡ. — blanc, plante, πλώμος λευκὸς, ὁ.

Bouillonnement, s. m. ἀναβεφισμα, τὸ.

Bouillonner, v. n. ἀναβεφίζω-σα. | en parlant de la mer, παφλάζω-σα.

Boulanger, s. m. ἀρτοποιὸς, ὁ· ψωμᾶς, ὁ.

Boulangerie, s. f. ψωμαπτὸν, τὸ.

Boule, s. f. σφαῖρα, ἡ· βῶλος, τὸ· βόλι, τὸ· τόπι, τὸ. — de neige, βώλος, ὁ.

Boulet, s. m. βόλιον, τὸ· μπάλα, ἡ. — rouge, βόλι πυρωμένον, τὸ· μπάλα πυρωμένη, ἡ.

Digitized by Google

BOULETTE, s. f. βολάκι, τὸ· σφαιρίδιον, τὸ.

BOULEVART, s. m. περιπάτημα, τὸ. | défense, φράγμα, τὸ. | promenade, περίπατος, ὁ.

BOULEVERSEMENT, s. m. ἀναπόπωσις, ἡ· σύγχισμα, τὸ.

BOULEVERSER, v. a. συγχύζω-σα, βάλλω ἄνω κάτω, ἀναποδογυρίζω-σα.

BOUQUET, s. m. δέμα λουλουδίων, τὸ.

BOUQUIN, s. m. παλαιὸν βιβλίον, τὸ.

BOURBE, s. f. λάσπη, ἡ· βούλκα, ἡ· βόρβορος, ὁ.

BOURBEUX, EUSE, adj. βυσσώδης-ες, λασπώδης-ες. | trouble, θολὸς-ἡ-όν, θολερὸς-ἡ-όν.

BOURBIER, s. m. βουλκότοπος, ὁ.

BOURDAINE, s. f. arbrisseau, ῥάμνος, ὁ.

BOURDE, s. f. ψεύμα, τὸ.

BOURDON, s. m. grosse mouche, κοπρομέλισσα, ἡ. | bâton, βακτηρία, ἡ.

BOURDONNEMENT, s. m. βόμβος, ὁ· βοή, ἡ.

BOURDONNER, v. n. βομβίζω-σα, βοΐζω-σα.

BOURG, s. masc. κάμη, ἡ· μεγάλον χωρίον, τὸ.

BOURGEOIS, s. masc. πολίτης, ὁ.

BOURGEOISIE, s. f. (droit de), πολιτία, ἡ.

BOURGEON, s. m. ὄζος, ὁ· μάτι τῶν δένδρων, τὸ. | bouton au visage, ἐξάνθημα, τὸ.

BOURGEONNER, v. n. βλαστάνω-σα, ἀναίγω-ξα.

BOURRACHE, s. f. βουγλωσσον, τὸ.

BOURRASQUE, s. f. ἀνεμοζάλη, ἡ· ἀνεμοσκαλὴ, ἡ. | emportement, ὀργὴ, ἡ· ἀλλαδὰ, ἡ.

BOURRE, s. f. γνάφαλον, τὸ· τουπὶ, τὸ.

BOURREAU, s. m. exécuteur, δήμιος, ὁ· ντελάδης, ὁ. | cruel, σκληρὸς-ἡ-όν.

BOURRELER, v. a. τυραννῶσα, βασανίζω-σα. *Être bourrelé de remords*, βασανίζομαι-σθηκα.

BOURRER, v. act. remplir, γεμίζω-σα. | mettre la bourre, βάνω τὸ τουπὶ.

BOURRIQUE, s. f. ὄνος, ἡ· γαϊδοῦρα, ἡ.

BOURSE, s. f. βούρσα, ἡ· πουγγὶ, τὸ· βαλάντιον, τὸ.

BOURSOUFLAGE, s. masc. φυσκωμα, τὸ.

BOURSOUFLER, v. a. φυσκώνω-σα.

BOUSSOLE, s. f. πυξὶς ναυτικὴ, ἡ· μπουσολᾶς, ὁ.

BOUT, s. masc. ἄκρα, ἡ· πέρας, τὸ· ἄκρια, ἡ. *A tout bout de champ*, εἰς καθ' εἷ-

Digitized by Google

μὴν. *Sur le bout du doigt*, ἐπιπλῶς. *Au bout du compte*, πλὸς πάντων. — (pousser quelqu'un à), φέρνω εἰς τὰ ἴσια. — (mettre la patience à), παροργίζω-σα. — (venir à), réussir, ἐπιτυχαίνω-χα.

Boutade, s. f. φαντασία, ἡ.

Boutargue, s. f. αὐγοτάριχον, τὸ.

Boute-feu, s. m. ἐμπρηστὴς, ὁ.

Bouteille, s. f. φιάλη, ἡ· λάγηνος, ὁ· γαστέρα, ἡ· μπουτίλια, ἡ.

Boutique, s. f. ἐργαστῆρι, τὸ· ἀποθήκη, ἡ.

Boutiquier, s. m. ἐργαστηριάρης, ὁ.

Bouton, s. masc. d'habit, κομπὶ, τὸ· κόμβος, ὁ. — d'arbre, μάτι, τὸ. — des fleurs, βαβούλι, τὸ. — sur le corps, κουκούδι, τὸ. — sur le visage, σπειρὶ, τὸ· σπυριὰ, ἡ. — de feu, καυτὴρ, ὁ.

Boutonner, v. a. κομπώνω-σα. | v. n. se dit des arbres, ἀνοίγω-ξα, βλαστάνω-σα.

Boutonnière, s. f. κομπωλιὰ, ἡ.

Bouvure, s. f. d'arbre, κλόνος, ὁ.

Bouvier, s. m. βουκόλος, ὁ· βουδόξοσπος, ὁ.

Boyau, s. m. ἔντερον, τὸ. *Descente de boyaux*, αἰσάσιμον, τὸ.

Bracelet, s. m. βραχιόλι, τὸ· χλιδὼν, ὁ.

Braie, s. f. πίσα, ἡ. | braies, linge que l'on met sous les enfans, κωλόπανον, τὸ· κωλόπανα, ἡ.

Braillard, s. m. κραχτὴς, ὁ· φωναλὰς, ὁ.

Brailler, v. n. κραυγάζω-σα.

Braire, v. n. γαρύζω-σα, βρυχῶμαι-χήθηκα.

Braise, s. f. καρβουνιὰ, ἡ· ἀνθρακιὰ, ἡ.

Bran, s. m. de son, πίτυρον, τὸ.

Brancard, s. m. λεπίρα, ἡ.

Branchage, s. m. κλόνοι, οἱ· κλαδία, τὰ.

Branche, s. f. κλάδος, ὁ· κλαδὶ, τὸ. — (jeune), κλόνος, ὁ· κλωνάρι, τὸ. — de famille, γενεὰ, ἡ. — de commerce, εἶδος, τὸ. | partie, μέρος, τὸ. — ursine, plante, ἄκανθος, ὁ.

Branchu, e, adj. κλαδώδης-ες, κλαδερὸς-ὰ-ὸν.

Brandevin, s. m. ῥακὶ, τὸ.

Brandiller, v. a. κουνῶ-νησα.

Brandon, s. m. δᾷς, ἡ.

Branle, **Branlement**, s. m. κίνησις, ἡ· κούνισμα, τὸ. | secousse, σάγμα, τὸ. — (donner le), commencer, παρακινῶ-νησα, ἀρχινῶ-νησα.

Branler, v. n. se mouvoir, κινοῦμαι-ήθηκα, σαλεύω-

Digitized by Google

υσα, πείσομαι - σθηκα. — au manche, être suspect, ὑπόπτος εἶμαι. | agiter, κινῶ-ησα, κουνῶ-ησα.

BRAQUER, v.a. διευθύνω-σα.

BRAS, s. m. βραχίων, ὁ· μισράτζον, τὸ. — servant à embrasser, ἀγκάλαις, ἡ. *Prendre dans ses bras*, εἰς τὰς ἀγκάλας λαμβάνω-ἔλαβα. | force, δύναμις, ἡ. — de mer, πορθμός, ὁ. — de rivière, ῥεῖθρον, τὸ.

BRASIER, s. m. ἀνθρακιά, ἡ.

BRASSE, s. fém. mesure, ὀργιά, ἡ· ὀργυιά, ἡ· ῥίφι, τὸ.

BRASSÉE, s. f. ce qu'on peut prendre avec les bras, ἀγκαλιά, ἡ.

BRASSER, v. a. φυρῶ-ασα, ἀνακατώνω-ωσα. — un ouvrage, le faire à la hâte, κάμνω-ἔκαμα ταχιτά. | tramer, μηχανεύομαι-ήθηκα.

BRAVADE, s. f. φαρφαριά, ἡ· ὑπερηφία, ἡ.

BRAVE, adj. courageux, ἀνδρεῖος-α-ον, γενναῖος-α-ον. | bon, ἀγαθός-ή-όν, καλός-ή-όν. | honnête, τιμημένος-η-ον.

BRAVEMENT, adv. γενναίως, ἀνδρειωμένα, ἀνδρείως.

BRAVER, v. a. mépriser, καταφρονῶ-εσα.

BRAVOURE, s. f. ἀνδρεία, ἡ· ἀνδραγαθία, ἡ· παλικαριά, ἡ· παλικαρισιά, ἡ.

BREBIS, s. f. πρόβατον, τὸ. — (de), προβατίνος-η-ον.

BRÈCHE, s. f. de muraille, χαλάσφα, ἡ. — à un couteau, χάραγμα, τὸ. — à l'honneur, ἀτιμία, ἡ· βλάβη, ἡ.

BREDOUILLER, v. n. ψελλίζω-σα.

BREF, ÈVE, adj. βραχύς-εῖα-ύ. Voyez *Court*. —, adv. εἰς βραχυλογίαν. — du pape, δίπλωμα, τὸ· ἐπιστολή, ἡ.

BRELAN, s. m. γουρδούμι, τὸ· κυβεία, ἡ.

BREUVAGE, s. m. ποτόν, τὸ· ποτόν, τὸ.

BREVET, s. m. χαρακτικὸν γράμμα, τὸ.

BRÉVIAIRE, s. m. ὡράριον, τὸ.

BRIDE, s. f. χαλινάρι, τὸ· σαλιβάρι, τὸ. | rênes, λώρια, τὰ· λουρία, τὰ.

BRIDER, v. act. χαλινώνω-ωσα, σαλιβαρώνω-σα.

BRIDON, s. masc. χαλινός, ὁ.

BRIÈVEMENT, adv. εἰς κοντολογίαν, ὀλιγολόγως.

BRIÉVETÉ, s. f. βραχύτης, ἡ· συντομία, ἡ. — dans les paroles, κοντολογία, ἡ.

BRIGAND, s. m. λῃστής, ὁ· κλέπτης, ὁ. | assassin, φονιάς, ὁ.

BRIGANDAGE, s. m. λῃστεία, ἡ· λῄστευμα, τὸ. — (exercer le), λῃστεύω-σα, κατατρυγόνω-σα.

Digitized by Google

Brigue, s. f. (voy. *Sollicitation*), παρακίνησις, ἡ. | faction, φατεία, ἡ. | intrigue, ἀπῦσις, ἡ· μηχάνευμα, τὸ.

Briguer, v. a. ἀναζητῶ-ησα. Voyez *Ambitionner*.

Brillant, e, adj. λαμπρὸς-ὰ-ὸν. | étincelant, ἀστρῦβόλος-η-ον. — (le), s. m. λάμψις, ἡ· λαμπρότης, ἡ· λαμπρὸν, τὸ.

Briller, v. n. λάμπω-ψα.

Brin, s. m. d'herbe, πόαιον, τὸ.

Brique, s. f. πύελον, τὸ· πλίνθος, ὁ.

Briquet, s. m. τζακμάκι, τὸ· πυροβόλος, ὁ.

Brisant, s. m. écueil, σκόπελος, ὁ.

Brise, s. f. vent doux, αὔρα, ἡ.

Brisées, s. f. pl. — (aller sur les), παιτῶ τὸν ἴδιον δρόμον ὡσὰν, avec le nom. | entrer en concurrence, ἀμιλλοῦμαι-ήθηκα, avec l'accusatif.

Brisement, s. m. συντρίψιμον, τὸ.

Briser, v. a. mettre en pièces, συντρίβω-ψα, ασῶ-ασα, καταπτοαπίζω-σα. — (se), en parlant d'un navire, προσκρούομαι-σθηκα, σπαρώχνομαι, τζακίζομαι-σθηκα.

Brocard, s. m. plaisanterie, σκόμμα, τὸ.

Broche, s. f. ὀβελὸς, ὁ· σούβλα, ἡ· σουβλὶ, τὸ. — pour faire des bas, βελόνι, τὸ.

Brocher, v. a. faire des bas, πλέχω-ξα. | faire négligemment, ἀπροσεξιάζω-σα. — un livre, ῥάπω, ῥάβ-γω-ψα.

Brochet, s. m. poisson, λούκιος, ὁ.

Brocoli, s. m. λαχανοβλάστεσι, ἡ.

Brodequin, s. m. κόθουρνος, ὁ.

Broder, v. a. κεντῶ-ησα. — une histoire, καλλοπίζω-σα.

Broderie, s. f. κέντημα, τὸ· λῶμα, τὸ.

Brodeur, s. m. κεντητὴς, ὁ.

Broncher, v. n. σκοντάπω-ψα, σκονταύγω-ψα. | faillir, σφάλλω-λα, πταίω-ξα.

Bronze, s. m. μπρούντζος, ὁ. — (cœur de), σκληρὴ καρδία, ἡ.

Brosse, s. f. βρούτζα, ἡ· σκουπίτζα, ἡ· ψήκτεσι, ἡ.

Brosser, v. a. σκουπίζω μὲ τὴν βρούτζαν.

Brouette, s. f. μονότροχον ἀμάξιον, τὸ.

Brouillard, s. m. γνοφὸς, ὁ· ὁμίχλη, ἡ· καταχνιὰ, ἡ.

Brouiller, v. a. συγχύζω-σα, ἀνακατώνω-ωσα. — des personnes, ψυχραίνω, ἔχθραν προξενῶ-ησα. *Le ciel se brouille*, συνφιάζει. — (se),

Digitized by Google

en parlant, *χάνομαι-χάφηκα, τὰ χάκω-ασα.*

Brouillerie, s. f. *μάλωμα, τὸ· δυχόνοια, ἡ.*

Brouillon, s. m. manuscrit négligé, *αὐτοσχέδιον, τὸ.* | qui met le trouble, *ἀνακατώτης, ὁ· ξορυβοποιός, ὁ.*

Broussailles, s. f. pl. *θάμνοι, οἱ· φρύγανα, τὰ.*

Brouter, v. act. *τρόγω, ἔφαγα.*

Broyer, v. a. *τρίβω-ψα.* — en pilant, *κουπανίζω-σα.*

Bru, s. f. *νυμφή, ἡ.*

Bruine, s. f. *πάχνη, ἡ· ψιχάλα, ἡ.*

Bruire, v. n. *βομβῶ-ησα, βοῶ-ησα.*

Bruissement, s. m. *βόμβος, ὁ· ψόφος, ὁ.*

Bruit, s. m. son, *ψόφος, ὁ· βοή, ἡ.* | trouble, *παραχή, ἡ· ξορυβάς, ὁ.* — clair, *κλαγγή, ἡ.* — d'une porte qui se ferme, *τρισμός, ὁ.* — de la voix, *ἦχος, ὁ.* | nouvelle, *λόγος, ὁ,* — (sans), adv. *ἡσύχως.*

Brûlant, e, adj. *καυστικός-ή-όν, καυσώδης-ες. Il est brûlant, καύγει.* — (chaleur), *καῦμα, τὸ· κάψα, ἡ.*

Brûler, v. act. *καίω, καύσω-ψα.* —, v. n. être brûlant, *καύγω, φλέγω-ξα.* — (se), *καῆμαι, καύσομαι-καῦσα.* | mettre le feu aux broussailles, *καψαλίζω-σα. Le soleil brûle les plantes, ψύγω.* | s'enflammer, *ἀναφθοῦμαι - θηκα.* — entièrement, *κατακαύγω-ψα.*

Brûlot, s. m. *ἐμπρηστὸν πλοῖον, τὸ.*

Brûlure, s. f. *καῦσις, ἡ· κάψιμον, τὸ.*

Brume, s. f. Voy. *Brouillard.*

Brun, e, adj. *μελανὸς-ἡ-όν, μελαγχρινὸς-ἡ-όν.*

Brunir, v. n. *μελαίνομαι-άνθηκα.* —, v. act. rendre brun, *μελαγχρινίζω-σα.* — l'argent, *λαμπρύνω-σα.* — l'or, *γλύφω-ψα, γαλίζω-σα.*

Brusque, adj. emporté, *δριμὺς-ἡ-ὺ, ὀξύθυμος-η-ον.* | inattendu, *ἀφνήθλος-α-ον.* — (vin), *ξυφὸν κρασί, τὸ.*

Brusquement, adv. *μὲ δριμύτητα, ὁρμητικῶς.* | tout-à-coup, *ἀφνιδίως.*

Brusquer, v. act. quelqu'un, *μιλῶ μὲ ὀργήν.* — une affaire, *κάμνω χωρὶς περιποῦσαν φρονιμάδα, βιάζομαι-σθηκα.*

Brusquerie, s. f. *δριμύτης, ἡ· ὀξύθυμον, τὸ.*

Brut, e, adject. *ἀνέργαστος-η-ον. Manières brutes, ἀνήμεροι τρόποι, οἱ.*

Brutal, e, adj. qui tient de la brute, *θηριώδης-ες, ἄγριος-α-ον.* | inhumain, *ἀσπλαγχνος-ες, σκληρὸς-ά-όν.*

Digitized by Google

Brutalité, s. f. ἀγριότης, ἡ· ἀγριοσύνη, ἡ. | parole indécente, λόγος ἀπρεπής, ὁ.

Brute, s. f. ζῶον, τὸ· θήριον, τὸ.

Bruyant, e, adj. ἠχητικὸς-ἡ-όν, ψοφώδης-ες. — (assemblée), θορυβώδης, παραχώδης-ες.

Bruyère, s. f. μυρίκη, ἡ.

Bubon, s. m. βούβων, ὁ· κοιλοπόδι, τὸ.

Bûche, s. fém. κόρμος, ὁ· κάντζουφον, τὸ.

Bûcher, s. masc. pour mettre le bois, ξυλοθήκη, ἡ. | pile de bois pour brûler les corps, πύρα, ἡ.

Bûcheron, s. m. ξυλοκόπος, ὁ.

Buée, s. f. lessive, μπουγάδα, ἡ· κονία, ἡ. — (lieu de la), buanderie, πλύσις, ἡ.

Buffet, s. m. ἀρμάριον, τὸ· ντουλάμπα, τὸ.

Buffle, s. m. animal, βουβάλι, τὸ. — (peau de), βουβαλόδερμα, τὸ.

Buglose, s. f. βούγλωσσον, τὸ.

Buis, s. m. arbre, πύξος, ὁ· πυξάρι, τὸ· τζιμσίρι, τὸ.

Buisson, s. m. βάτος, ὁ· θάμνος, ὁ. — ardent, πυρόκαυθα, ἡ.

Bulbe, s. f. racine ronde, βουλβός, ὁ.

Bulle, s. f. d'air, φούσκα, ἡ. — du pape, βούλλα, ἡ· διαταγή, ἡ· δίπλωμα, τὸ.

Bureau, s. masc. table à plusieurs tiroirs, δέσκ, ὁ. — de douane, τελώνιον, τὸ. | conseil, συνέδριον, τὸ· βουλευτήριον, τὸ. — d'archives, χαρτοφυλάκιον, τὸ.

Burette, s. f. ἀμπουλάκι, τὸ· ἀμπουλάκι, τὸ.

Burin, s. m. γλυφεῖον, τὸ· σμίλα, ἡ· σμίγλα, ἡ.

Buriner, v. a. γλύφω-ψα.

Burlesque, adj. γελοιόσ-ά-ον.

Buste, s. m. περισήδιον, τὸ· στροπμή, ἡ.

But, s. m. σκοπός, ὁ. *De but en blanc*, ἀπροσδοκήτως.

Buter, v. neutre, donner contre une pierre, σκοντάπτω-ψα. | viser à... ἔχω σκοπόν.

Butin, s. m. λάφυρα, τὰ· λεία, ἡ.

Butiner, v. n. λαφυραγωγῶ, λειατεύω-ησα.

Butor, s. m. imbécille, ἀνοήσθητος-η-ον.

Butte, s. f. tertre, λόφος, ὁ· λοφίδιον, τὸ. — (être en), ὑποκείμαι-ήκεα.

Buvable, adj. πόσιμος-η-ον.

Buveur, s. m. φιλοπότης, ὁ· ποτής, ὁ.

Buvotter, v. n. σιγὰ πίνω, κάτω καθ' ἑαυτὸν, τζουτζώ-σα, σιχνοπίνω-να.

Byssus, s. m. lin, βύσσος, ὁ.

Digitized by Google

Çà, interj. ἄγε. — et là, adv. ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. | en deçà, ἀπ' ἐδῶ.

Cabale, s. f. faction, σύστις, ἡ· συνωμοσία, ἡ. | intrigue, μηχάνευμα, τὸ.

Cabaler, v. n. κρυφίως μηχανεύομαι-ηθηκα.

Cabaleur, s. m. σασιαστὴς, ὁ· μηχανευτὴς, ὁ.

Cabane, s. f. καλυβὴ, ἡ· καπάνη, ἡ.

Cabaret, s. masc. καπηλεῖον, τὸ· ταβέρνα, ἡ. — pour servir le café, ὑποποτήριον, τὸ. | herbe, ἄσαρον, τὸ.

Cabaretier, s. m. κάπηλος, ὁ· ταβερνάρης, ὁ.

Cabestan, s. m. ἐργάτης, ὁ.

Cabinet, s. m. ταμεῖον, τὸ· δωμάτιον, τὸ. — d'étude, σπουδαστήριον, τὸ. | conseil des rois, αὐλὴ, ἡ· βασιλικὴ βουλὴ, ἡ.

Câble, s. m. pour jeter l'ancre, γουμένα, ἡ· κάβλον, τὸ. | pour attacher, κάλος, ὁ· παλαμάρι, τὸ· παλαμαρία, ἡ.

Cabrer (se), v. pr. ἀναχαιτίζω-σα.

Cabriole, s. f. πήδημα, τὸ· σκίρτημα, τὸ.

Cabrioler, v. n. σκιρτῶ-ησα.

Cabus (chou), adj. m. κραμβὴ, ἡ.

Cache, s. f. καπάδυσις, ἡ· κρύπη, ἡ.

Cacher, v. a. κρύπτω-ψα, κρύβω-βσα-ψα. | taire, ἀποσιωπῶ-ησα. | couvrir, σκεπάζω-σα. | mettre dans une armoire, χώνω-σα.

Cachet, s. masc. sceau, σφραγὶς-ίδος, ἡ· βούλα, ἡ.

Cacheter, v. a. βουλώνω-σα, σφραγίζω-σα.

Cachette, s. f. κρύπτον, τὸ· κρύπτρα, ἡ· χωστῆρι, τὸ. — (en), adv. κρυφίως, κρυφᾶ.

Cachot, s. m. κρυπτὴ, ἡ· σκοτεινὴ φυλακὴ, ἡ.

Cadavre, s. m. νέκρος, ὁ· σῶμα νεκρὸν, τὸ· λείψανον, τὸ. — (de), cadavéreux, νεκρώδης-ες.

Cadeau, s. m. δῶρον, τὸ.

Cadenas, s. m. κλεῖθρον, τὸ· κατόχιον, τὸ· λουκέτον, τὸ· περόνη, τὸ.

Cadence, s. f. ῥυθμὸς, ὁ· μετρημένος μόδος, ὁ.

Cadencer, v. a. εὐρυθμῶ-ησα, ῥυθμίζω-σα.

Cadenette, s. f. πλεξοῦδα, ἡ.

Cadet, s. masc. de deux frères, νεώτερος, ὁ· δεύτερος, ὁ· ὑστερογεννὴς, ὁ. — de tous, ὑστερεννὸς, ὁ.

Cadran, s. m. ὡρολόγιον, τὸ. — solaire, ἡλιακὸν ὡρολόγιον, τὸ. — d'une montre, τὸ φόσωμα τοῦ ὡρολογίου.

Cadre, s. m. περβάζιον, τὸ· περβάζι, τὸ. — d'un ouvrage, διάταξις, ἡ.

Digitized by Google

CADRER, v. n. *ἁρμόζω-σα.*

CADUC, UQUE, adj. *γεραλέος-α-ον.* — (mal), *ἐπιληψία, ἡ.* Voyez *Fragile.*

CADUCITÉ, s. f. infirmité, *ἀδένεια, ἡ.* — de l'âge, *γεροντικὴ ἡλικία, ἡ.*

CAFÉ, s. m. *καφφὲς, ὁ· καφὲς, ὁ· κααβὲς, ὁ.* | lieu où l'on se réunit, *καφενὲς, ὁ· καφφενές, ὁ.*

CAFETIER, s. masc. *καφετζῆς, ὁ.*

CAFETIÈRE, s. f. *ἐμαφόρι, τὸ· μπεῖκι, τὸ.*

CAGE, s. f. *κλουβὶ, τὸ.* — de fer pour les animaux, *γαλεάγρα, ἡ.* — d'une maison, *τὰ πάνω πέρα πέρα.* — (mettre en), *φυλακώνω-σα.*

CAHIER, s. masc. *πιτακὶ, τὸ.*

CAHUTE, s. f. *καλύβιον, τὸ· αὐγάκι, τὸ.*

CAÏEU, s. m. *βολβάκιον, τὸ· βλαστάρι, τὸ*

CAILLE, s. f. *ὀρτύκι, τὸ· φρεπαλίτζα, ἡ.*

CAILLÉ, E, participe. — (lait), *πικτὸν γάλα, τὸ· διαζούρπι, τὸ· καζούρπι, τὸ.*

CAILLEMENT, s. m. *πῆξις, ἡ· πήξιμον, τὸ.*

CAILLER, v. a. *πήγω-σα, πήζω-σα, πήγω-ξα.*

CAILLETTE, s. f. caillelait, *πηνύα, ἡ· τροφαλὶς, ἡ· γάλιον, τὸ.*

CAILLOU, s. m. *χαλίκι, τὸ· λιθάρι, τὸ.*

CAISSE, s. f. *κιβωτὸς, ὁ· σεντοῦκι, τὸ· κασέλα, ἡ.* — de négociant, *ἀργυροθήκη, ἡ· κάσσα, ἡ.* — militaire, *στρατιωτικὰ χρήματα, τὰ.* | tambour, *τύμπανον, τὸ.*

CAISSIER, s. m. *ταμείας, ὁ· καστέρης, ὁ.*

CAJOLER, v. a. *χωπεύω-σα, κολακεύω-υσα, γαλιφεύω-σα.*

CAJOLERIE, s. f. *χωπία, ἡ· κολάκευμα, τὸ.*

CAL, s. m. *πῦλος, ὁ· ῥόζος, ὁ· κάλος, ὁ.*

CALAMENT, s. m. plante, *καλαμὶς, ἡ.*

CALAMINE, s. f. pierre, *καδμεία, ἡ.*

CALAMITÉ, s. f. *συμφορὰ, ἡ· ἀποτυχία, ἡ· δυστυχία, ἡ· βάσανον, τὸ.*

CALAMITEUX, EUSE, adj. *δυστυχὴς-ὲς, δυστυχὸς-ὴ-ὸν.*

CALANDRE, s. f. ver, *σαράκι, τὸ.*

CALCINATION, s. f. *διάκαυσις, ἡ.*

CALCINER, v. a. réduire en chaux, *διακαίω-αυσα, κάμνω ἄσβεστον.*

CALCUL, s. m. compte, *λογαριασμὸς, ὁ.* | maladie, *λίθος, ὁ.*

CALCULATEUR, s. m. *λογαριαστὴς, ὁ· λογισὴς, ὁ.*

Digitized by Google

CALCULER, v. act. λογαριάζω, λογίζομαι-ηκα.

CALCULEUX, EUSE, adj. λιθώδης-ες.

CALE, s. f. petite rade, κόλπος, ὁ. — (le fond de), τὰ κατώτερον μέρος τῦ πλοίυ.

CALEBASSE, s. f. καλαμύνθι, τὸ.

CALEÇON, s. m. ἐσώβραχον, τὸ.

CALÉFACTION, s. f. θέρμανσις, ἡ· ζέσμα, τὸ.

CALENDRIER, s. m. ἡμερολόγιον, τὸ.

CALER, v. a. abaisser les voiles, καταβάζω-σα.

CALFAT, s. m. καλαφάτης, ὁ.

CALFATER, v. a. καλαφατίζω-σα.

CALFEÎTRER, v. a. καλαφατίζω-σα, φράζω-ξα ταῖς τρύπαις.

CALIBRE, s. m. grandeur, grosseur, μέγεθος, τὸ.

CALICE, s. m. κάλυξ-ικος, ὁ· κύλιξ, ὁ· ποτήριον, τὸ. — pour la sainte messe, δισκοποτήριον, τὸ. — (boire le), souffrir, παθαίνω-θα, ὑποφέρω-ρα.

CALIFE, s. m. καλίφης, ὁ.

CALLEUX, EUSE, adj. τυλώδης-ες.

CALLOSITÉ, s. f. τύλωσις, ἡ.

CALME, s. m. γαλήνη, ἡ· ἀπανεμία, ἡ· μπονάτζα, ἡ. — de l'ame, εὐθυμία, ἡ· ἡσυχία, ἡ.

CALME, adj. serein, γαληνὸς-ὲς, ἥσυχος-η-ον.

CALMER, v. act. ἡσυχάζω-σα. — les flots, καταστέλλω-ειλα, γαληνιῶ-σα. | apaiser, καταπαύω-υσα. | adoucir, καταπραΰνω-να.

CALOMNIATEUR, s. masc. συκοφάντης, ὁ· διαβολεὺς, ὁ· διάβολος, ὁ.

CALOMNIATRICE, s. fém. διαβολὶσσα, ἡ.

CALOMNIE, s. f. συκοφαντία, ἡ· διαβολή, ἡ.

CALOMNIER, v. a. συκοφαντῶ-ησα, διαβάλλω-σα.

CALOMNIEUX, EUSE, adj. συκοφαντικὸς-ὴ-όν· διαβολικὸς-ὴ-όν.

CALOTTE, s. f. φέσι, τὸ· πιλίδιον, τὸ.

CALQUER, v. a. imiter, μιμοῦμαι-ήθηκα.

CALVAIRE, s. m. κρανίου τόπος, ὁ.

CAMARADE, s. m. σύντροφος, ὁ.

CAMARD, E, adj. κουτζομύτης, ὁ, ἡ.

CAMÉLÉON, s. m. χαμαιλέων, ὁ.

CAMOMILLE, s. f. plante, χαμομήλα, ἡ.

CAMP, s. m. στρατόπεδον, τὸ· οὐρδί, τὸ.

CAMPAGNARD, s. m. ἄγροικος, ὁ· χωριάτης, ὁ.

Digitized by Google

CAMPAGNE, s. f. terre, ἄγρος, ὁ· κάμπος, ὁ.— (rase), plaine, πεδίον, τὸ· πελάδα, ἡ. — (battre la), en parlant d'un malade, παραμιλῶ-ησα· d'un orateur, γυρεύω τὰ λόγια, ἐμπερδεύομαι-ήθηκα. | village, χωρειόν, τὸ. | guerre, στρατεία, ἡ. — (pièces de), μικρὰ καπόνια, τά.

CAMPEMENT, s. m. στρατοπέδευσις, ἡ.

CAMPER, v. n. στρατοπεδεύω-υσα, στρατοπεδεύομαι-εύθηκα. — (se), se placer, βάνομαι-πθηκα.

CAMPHRE, s. m. καμφορᾶ, ἡ· κάμφορος, ἡ.

CAMUS, E, adj. σαμὸς-ἡ-ὸν.

CANAILLE, s. f. δημαπίδιον, τὸ.

CANAL, s. m. tuyau, σωλὴν, ὁ· κυούνι, τὸ. — ouvert, αὐλάκι, τὸ. — de rivière, ῥεῖθρον, τὸ. — pour la navigation, διώρυξ-υγος, ὁ· καπάλι, τὸ. | moyen, ὁδὸς, ἡ. *Par le canal de.....* διὰ, avec le génitif.

CANARD, s. m. νῆσσα, ἡ· πάπια, ἡ.

CANCER, s. m. καρκίνος, ὁ· φάγουσα, ἡ.

CANCRE, s. m. καρκίνος, ὁ.

CANDÉLABRE, s. m. πολυκανδήλον, τὸ.

CANDEUR, s. f. ἰλικρινότης, ἡ· ἁπλότης, ἡ. — d'ame, καθαρότης τῆς ψυχῆς, ἡ.

CANDIDAT, s. m. ὑποψήφιος, ὁ.

CANDI (sucre), part. κάντον, τὸ.

CANEVAS, s. m. grosse toile, καναβάτζον, τὸ. | dessein d'un ouvrage, σχέδιον, τὸ.

CANICULE, s. f. constellation, κύων, ὁ. — (chaleur de), κυνόκαυμα, τὸ.

CANIF, s. m. κονδυλομάχαιρον, τὸ· τεμπεσέμι, τὸ.

CANIN, E, adj. σκυλικὸς-ἡ-ὸν, κυνικὸς-ἡ-ὸν. — (faim), βουλιμία, ἡ.

CANNE, s. f. roseau, κάλαμος, ὁ· καλάμι, τὸ. | bâton, ῥάβδος, ἡ.

CANNELLE, s. f. κανέλλα, ἡ.

CANON, s. m. κανόνι, τὸ· πόπι, τὸ. — de fusil, λαμνὶ, τὸ. | décret, κανὼν-όνος, ὁ.

CANONIAL, E, adj. κανονικὸς-ἡ-ὸν.

CANONIQUE, adj. κανονικὸς-ἡ-ὸν.

CANONISATION, s. f. κανονισμὸς, ὁ.

CANONISER, v. a. συναριθμῶ τοῖς ἁγίοις.

CANONNADE, s. f. κανονιὰ, ἡ· κανόνισμα, τὸ.

CANONNER, v. a. ῥίπτω-ιξα πόπια.

CANONNIER, s. m. τοπτζὴς, ὁ· κανονιέρης, ὁ.

Digitized by Google

CANOT, s. m. βάρκα, ἡ· μονόξυλον, τὸ.

CANTHARIDE, s. f. καν θαρίδα, ἡ.

CANTINE, s. f. κρασοπουλεῖον, τὸ. | lieu pour garder le vin, καπάδα, ἡ.

CANTIQUE, s. m. ᾆσμα, τὸ· ὕμνος, ὁ.

CANTON, s. m. κώμη, ἡ· καδήλιν, τὸ. — suisse, ἐπαρχία, ἡ.

CANTONNER (se), v. pr. καταλαίνομαι-ήθηκα.

CANULE, s. f. σωληνίσκος, ὁ· σωλὴν, ὁ· μασούρι, τὸ.

CAP, s. m. ἀκρωτήριον, τὸ· κάβος, ὁ. — (doubler le), ἀπερνῶ-ασα. — (armé de pied en), πάνοπλος-η-ον. — (armure de pied en), πανοπλία, ἡ.

CAPABLE, adj. ἄξιος-α-ον, ἱκανὸς-ἡ-όν, δεινὸς-ἡ-όν. — (être), pouvoir, δύναμαι-ήθηκα.

CAPACITÉ, s. fém. amplitude, ἁπλοχωρία, ἡ. — pouvoir, δύναμις, ἡ· ἀξιοσύνη, ἡ. — (homme de grande), σοφὸς καὶ δεινὸς-ἡ-όν.

CAPARAÇON, s. m. ἐφίππιον, τὸ· χαδίον, τὸ· σάγισμα, τὸ.

CAPE, s. f. σιγοῦνα, ἡ. — (rire sous), ὑπογελῶ-ασα.

CAPILLAIRE, adj. τριχώδης-ες.

CAPILLAIRE, s. m. plante, ἀδίαντον, το.

CAPILOTADE, s. f. μοσθωτὸν, τὸ. — (mettre en), καταπερμαπίζω-σα, κάμνω-μα κομμάτια.

CAPITAINE, s. m. de navire, ναύαρχος, ὁ. — de troupes, στρατηγὸς, ὁ. On se sert vulgairement pour les deux de καπιτάνεος, ὁ.

CAPITAL, E, adj. principal, κύριος-α-ον, πρώτος-η-ον. — (crime), θανατικὸς-ἡ-όν. — (point), τὸ κεφαλαιον. — (ville), βασιλευοῦσα, ἡ· μητρόπολις, ἡ. —, s. masc. d'une somme, κεφάλι, τὸ· ἰσαμένον, τὸ.

CAPITEUX, EUSE, adject. κεφαλοκρούσης-ες.

CAPITULATION, s. f. συνθήκη παραδόσεως, ἡ.

CAPITULER, v. n. παραδίδομαι μὲ συνθήκην.

CAPOTE, s. f. φεσλείδα, ἡ· καπότο, τὸ.

CÂPRE, subst. f. κάπαρι, τὸ.

CAPRICE, s. m. φαντασία, ἡ. — de la fortune, μεταβολαῖς, αἱ.

CAPRICIEUSEMENT, adv. μὲ φαντασίαν, ἀλλόκοτα.

CAPRICIEUX, EUSE, adj. φαντασιάρης, ὁ, ἡ· παράξενος-η-ον, ἀλλόκοτος-η-ον, δύσκολος-η-ον, ἄστατος-η-ον

Digitized by Google

CAPRICORNE, s. m. αἰγόκερως-ωτος, ὁ.

CAPSULE, s. f. κάψα, ἡ· καψάκη, ἡ.

CAPTER, v. act. θηρεύω-σα.

CAPTIEUX, EUSE, adject. σοφιστικὸς-ἡ-όν, ἀπατηλὸς-ἡ-όν.

CAPTIF, IVE, adj. αἰχμάλωτος-η-ον, σκλαβὸς-ἡ-όν.

CAPTIVER, v. a. assujettir, ὑποτάσσω-ξα.—la bienveillance, ἀποκτῶ-ησα.

CAPTIVITÉ, s. f. αἰχμαλωσία, ἡ· σκλαβιὰ, ἡ.

CAPTURE, s. fém. butin, λάφυρα, τὰ· λεῖα, ἡ. | l'action de prendre, πάσιμον, τὸ.

CAPTURER, v. a. prendre, πιάνω-σα.

CAQUETER, v. n. φλυαρῶ-ησα, ἀδολεχῶ-ησα.

CAQUETERIE, s. f. φλυάρισμα, τὸ· φαυλαπὰ, ἡ· ἀδολεχία, ἡ.

CAR, conj. διότι, ἐπειδὴ, γὰρ.

CARACTÈRE, s. masc. marque, χαρακτὴρ, ὁ. | naturel, φυσικὸν, τὸ. | lettres, γράμματα, τὰ. | fermeté, σταθερότης, ἡ· εὐρώστεια, ἡ.

CARACTÉRISER, v. a. χαρακτηρίζω-σα.

CARACTÉRISTIQUE, adj. χαρακτηριστικὸς-ἡ-όν.

CARAFE, s. f. καράφα, ἡ.

CARAT, s. m. καράτι, τὸ.

CARAVANE, s. f. καραβάνι, τὸ.

CARCAN, s. m. κριπέλλα, ἡ.

CARCASSE, s. f. σκέλεθρον, τὸ· καρκάσι, τὸ.

CARDAMOME, s. m. καρδάμωμος, ὁ.

CARDE, s. f. pour la laine, λανάρα, ἡ.

CARDER, v. a. λαναρίζω-ισα, ξαίνω-ησα.

CARDEUR, s. m. λαναρὴς, ὁ.

CARDIALGIE, s. f. καρδιαλγία, ἡ.

CARDINAL, s. m. καρδινάλης, ὁ.

CARDINAL, E, adj. πρώτιστος-η-ον, κυριόπρωτος-α-ον.

CARDON, s. m. σκόλυμος, ὁ.

CARÊME, s. m. τεσσαρακοστὴ, ἡ· σαρακοστὴ, ἡ.

CARÈNE, s. f. καρίνα, ἡ.

CARESSE, s. f. χάϊδια, ἡ· χάδυμα, τὸ. *Faire des caresses, accueillir,* φιλοφρονοῦμαι.

CARESSER, v. a. χαϊδεύω-υσα.

CARGAISON, s. f. φορτίον τῆς καραβίδος, τὸ· φόρτωμα, τὸ.

CARIE, s. f. σαπρὸν, τὸ· σαπρότης, ἡ.

CARIÉ, E, adj. σαπρὸς-ἡ-όν, καπνισμένος-η-ον.

CARIER (se), v. pr. σήπομαι-σθηκα, σαπίζω-σα.

Digitized by Google

CARNAGE, s. m. σφαγή, ἡ· κήτος, ὁ· αἱματοχυσία, ἡ· σκοτωμὸς, ὁ. — (respirer le), φόνον πνέω-υσα.

CARNASSIER, ÈRE, adj. σαρκοβόρος-η-ον.

CARNAVAL, s. masc. ἀποκρειὰ, ἡ· κρεωφαγία, ἡ.

CAROTTE, s. f. σίσαρον, τὸ· δαυκίον, τὸ· χαβούτζι, τὸ. — de tabac, καρότον, τὸ.

CAROUBE, s. m. ξυλοκέρατον, τὸ· κεράτιον, τὸ.

CARPE, s. f. κυπρῖνος, ὁ· σαζάνι, τὸ.

CARQUOIS, s. m. φαρέτρα, ἡ· σαγιτθήκη, ἡ.

CARRÉ, s. m. τετράγωνον, τὸ. — (couper en), τετραγωνίζω-σα. — de jardin, πρασιὰ, ἡ.

CARRÉ, E, adject. τετράγωνος-η-ον.

CARREAU, s. m. ἀβακίσκος, ὁ· πύξλον, τὸ. — de vitre, ὕαλος, ὁ· ντζάμι, τὸ. | coussin, μαξιλλάρι, τὸ. | foudre, ἀστεροπλέκι, τὸ· κεραυνὸς, ὁ.

CARREFOUR, s. m. à trois rues, τρίοδος, ἡ. — à quatre rues, τετράοδον, τὸ· σταυροδρόμι, τὸ.

CARRELER, v. a. στρώνω-σα.

CARRER, v. a. τετραγωνίζω-σα. — (se) en marchant, ἀβασταίνω, πορπατῶ-ησα ἐλαζόνως.

CARRIÈRE, s. fém. de pierres, λατομία, ἡ. | à parcourir, στάδιον, τὸ. | genre de vie, κατάστασις, ἡ. | la vie elle-même, βίος, ὁ.

CARROSSE, s. m. καροῦτζα, ἡ· καρότζα, ἡ.

CARTE, s. f. pour jouer, χαρτὸν, τὸ. — de géographie, χαρτὶ γεογραφικὴ, ἡ· πίναξ-ακος, ὁ. — d'un pays, τοπογραφία, ἡ. | au figuré, carte blanche, ἐξουσία, ἡ. | brouiller les cartes, συγχύζω-σα. — (perdre la), χάνομαι, συγχύζομαι-θηκα.

CARTEL, s. masc. πρόκλησις, ἡ.

CARTON, s. m. χαρτόνι, τὸ.

CARTOUCHE, s. f. de fusil, φυσίκι, τὸ.

CAS, s. m. accident, συμβὰν-άντος, τὸ· συμβεβηκὸς, τὸ. — fortuit, τύχη, ἡ· ῥιζικὸν, τὸ. *En cas de mort*, ἐὰν ἀποθάνῃ. — (en ce), πτῶσ. — (en tout), ὅπ καὶ ἂν συνέβη. | affaire, ὑπόθεσις, ἡ. — de conscience, ἠθικὴ ἀμφισβήτησις, ἡ. | circonstance, περίστασις, ἡ. | estime, ψῆφος τιμὴ, ἡ. *Faire cas de quelqu'un*, ψηφῶ-ησα. | crime, ἔγκλημα, τὸ. — des noms, πτῶσις, ἡ.

CASAQUE, s. f. χλαμὺς-ύδος, ἡ. — (tourner), chan-

Digitized by Google

ger de parti, γωείζω-σα, βάνομαι ὀναπίον.

Cascade, s. f. καταῤῥάκτης, ὁ.

Case, s. f. θήκη, ἡ.

Caser, v. a. mettre en ordre, βάνω εἰς τάξιν, διατάτ|ω-ξα. — (se), s'établir en un endroit, καταβαίνομαι θηκα.

Caserne, s. f. στεγαπωτικὸς οἶκος, ὁ· κησλᾶς, ὁ.

Casque, s. m. περικεφαλαία, ἡ.

Cassation, s. f. d'une sentence, ἀκύρωσις, ἡ.

Casser, v. act. rompre, τζακίζω-σα, απῶ-ασα. — une sentence, ἀκυρῶ-ησα. — un officier, ἀποῤῥίπ|ω-ξα. — aux gages, ὀκμισὸν ποιῶ-ησα. — la tête par ses paroles, ζαλίζω-ισα. | affaiblir, ἀδυατῶ-ησα.

Casserole, s. f. χύτρα, ἡ· καασαρόλα, ἡ.

Cassette, s. f. κασιλάκι, τὸ· σιγπυκάκι, τὸ.

Cassonade, s. f. ἀλεξανδρινὸς ζάχαρι, ἡ.

Caste, s. f. tribu, φυλὴ, ἡ.

Castor, s. m. κάστωρ, ὁ· κάστωρας, ὁ· κασώρι, τὸ.

Castration, s. f. εὐνούχισμα, τὸ.

Casuel, le, adj. τυχηρὸς-ὴ-ὸν, τυχαῖος-α-ον. — (le), τὰ τυχερὰ εἰσοδήματα.

Casuiste, s. masc. ἠθικὸς θεολόγος, ὁ.

Catalogue, s. m. κατάλογος, ὁ· κατάστιχον, τὸ.

Cataplasme, s. m. κατάπλασμα, τὸ.

Cataracte, s. f. καταῤῥάκτης, ὁ. | maladie de l'œil, ὑποχύσις, ἡ.

Catarre, s. m. καταῤῥοὴ, ἡ· κατάῤῥον, τὸ.

Catarreux, euse, adj. καταῤῥοϊκὸς-ὴ-ὸν.

Catastrophe, s. f. καταστροφὴ, ἡ.

Catéchiser, v. a. κατηχίζω-σα.

Catéchisme, s. m. κατήχησις, ἡ· χριστιανικὴ διδασκαλία, ἡ.

Catéchiste, s. m. κατηχητὴς, ὁ.

Catégorie, s. f. κατηγορία, ἡ.

Catégorique, adj. κατηγορικὸς-ὴ-ὸν. | exact, ἀκριβὴς-ὲς. | convenable, εὐάρμοσος-η-ον.

Cathédrale, s. f. église, ἀρχιερατικὴ ἐκκλησία, ἡ.

Catholicisme, s. m. καθολικισμὸς, ὁ.

Catholique, adj. καθολικὸς-ὴ-ὸν.

Catholiquement, adv. καθολικῶς, καθολικά.

Cause, s. fém. αἰτία, ἡ· ἀφορμὴ, αἴτιον, τὸ. | en

Digitized by Google

justice, δίκη, ἡ· κρισολόγημα, τὸ. | parti, μέρος, τὸ. *Je soutiens sa cause*, τὴν διαφοιτεύω-σα. | à cause de, διὰ, ἐξ αἰτίας. | à cause que, διατὶ, διότι.

CAUSER, v. act. αἰτιολογῶ-ησα, γίνομαι αἴτιος. | parler, διαλέγομαι, συνομιλῶ-ησα, φλυαρῶ-ησα.

CAUSEUR, s. m. πολυλόγος, ὁ.

CAUSTIQUE, adj. καυστικὸς-ὴ-όν. | satirique, mordant, σαπυρικὸς-ὴ-όν.

CAUTÈRE, s. m. καυτήριον, τὸ· φοντανέλλα, ἡ.

CAUTÉRISER, v. a. καυτηρίζω-σα.

CAUTION, s. f. assurance, ἐγγύη, ἡ· ἐγγύησις, ἡ. | garant, ἐγγυήτης, ὁ· κηφίλης, ὁ.

CAUTIONNER, v. a. ὑποκρίνομαι διὰ..., γίνομαι κηφίλης, τίθεμαι διὰ....

CAVALCADE, s. f. ἱππασία, ἡ.

CAVALE, s. f. φοραδὰ, ἡ.

CAVALERIE, s. f. ἵππικον, τὸ· καβαλλερία, ἡ.

CAVALIER, s. m. ἱππεύς-έως, ὁ· καβαλλάρης, ὁ.

CAVE, s. f. οἰνοθήκη, ἡ· κάναβα, ἡ· κατωκέλι, τὸ.

CAVER, v. act. creuser, σκάπτω-σα.

CAVERNE, s. f. σπήλαιον, τὸ· σπηλιὰ, ἡ.

CAVILLATION, s. fém. σόφισμα, τὸ.

CAVITÉ, s. f. κοίλωμα, τὸ· κοιλότης, ἡ.

CE, CETTE, CECI, pronom, αὗτος-η-ο, οὗτος-η-ο, τοῦτος-η-ο. | ce qui, ce que, ὅτι.

CÉCITÉ, s. f. τυφλότης, ἡ.

CÉDER, v. a. παραχωρῶ-ησα. | laisser, παρατῶ-ησα, ἀφήνω-ηκα, ἀπαρνιάζω-ασα. | vendre, πουλῶ-ησα. | se rendre, παραδίδομαι-όμηκα. | être vaincu, νικοῦμαι-ήμηκα.

CÉDRAT, s. m. κίδρος, ὁ. | fruit, κίδρον, τὸ.

CÈDRE, s. m. κέδρος, ὁ.

CÉDULE, s. f. γραμμὴ, ἡ· ὁμολογία, ἡ.

CEINDRE, v. a. περιζωννύω, ζώνω-ωσα.

CEINTURE, s. f. ζώνη, ἡ.

CEINTURON, s. m. ζωστὴρος, ὁ· ζωνάρι, τὸ.

CÉLÉBRANT, s. m. ἱερουργῶν, ὁ.

CÉLÉBRATION, s. f. des mystères, ἱερουργία, ἡ. — des fêtes, ἑορτασμὸς, ὁ.

CÉLÈBRE, adj. περίφημος-η-ον, περιβόητος-η-ον, εὔκλεὴς-ὲς.

CÉLÉBRER, v. act. une fête, ἑορτάζω. — la messe, λειτουργῶ-ησα. — un mariage, εὐλογῶ-ησα. | hono-

Digitized by Google

rer, δοξάζω-σα. | vanter, εὐφημῶ, ὑπερφημῶ-ησα.

Célébrité, s. f. εὐφημία, ἡ· εὐκλεία, ἡ· ὄνομα, τὸ.

Celer, v. a. ἀποκρύπτω, ἀποκρύζω-ψα.

Céleri, s. m. σέλινον, τὸ.

Célérité, s. f. ταχύτης, ἡ. — (avec), ταχέως.

Céleste, adj. οὐρανίος, ἐπουρανίος-η-ον. | divin, θεσπέσιος-α-ον.

Célibat, s. m. ἀγαμία, ἡ.

Célibataire, s. m. ἄγαμος, ὁ, ἡ.

Cellier, s. m. Voyez *Cave*.

Cellule, s. f. κέλλειον, τὸ· οἰκημάτιον, τὸ.

Celui, Celle, Cela, pronom, ἐκεῖνος-η-ο. — qui, ἐκεῖνος ὅπου, ὅστις, ὁποῖος-α-ον.

Cénacle, s. m. ἀνώγαιον, τὸ· ἀνώγεον, τὸ.

Cendre, s. f. σποδιά, ἡ· ἀχνιὰ, ἡ. — (réduire en), ἀφανίζω-σα, κάμνω σποδιάν, ἀχνιάν.

Cendré, e, Cendreux, euse, adject. σποδιερὸς-ὴ-ὸν, πεφρώδης-ες.

Cène, s. f. ὁ δεῖπνος ὁ μυστικός.

Cénobite, s. m. κοινοβίτης, ὁ.

Cens, s. m. κῆνσος, ὁ· τίμησις, ἡ.

Censal, s. m. courtier, μεσίτης, ὁ.

Censeur, s. m. τιμητὴς, ὁ. | critique, κατήορος, ὁ. | examinateur, ἐξεταστὴς, ὁ.

Censure, s. f. dignité, τιμητεία, ἡ. | examen, ἐξέτασις, ἡ. | condamnation, καταδίκη, ἡ. — ecclésiastique, ἀποτίμησις, ἡ· ἀρχία, ἡ.

Censurer, v. a. ἐπιτιμῶ-ησα. | condamner, καταδικάζω-σα. | reprendre, ἐλέγχω-ξα, μωμύζω-σα.

Cent, s. masc. ἑκατὸν. — (le), la centaine, ἑκατοστὴ, ἡ· τὸ ἑκατὸν. | deux cents, διακόσιοι-αι-α. | trois cents, τριακόσιοι-αι-α.

Centaurée, s. f. κενταύριον, τὸ.

Centenier, s. m. ἑκατοντάρχης, ὁ.

Centième, s. m. ἑκατοστὸν, τὸ· ἑκατοστὴ, ἡ. —, adj. ἑκατοστὸς-ὴ-ὸν. | cent-unième, ἑκατοστὸς πρῶτος-η-ον.

Central, e, adj. κεντρικὸς-ὴ-ὸν.

Centre, s. m. κέντρον, τὸ· | le milieu, μέση, ἡ.

Centuple, adj. ἑκατονταπλάσιος-α-ον. — (au), ἐπ' ἑκατοστὰ, ἑκατὸν διὰ ἕνα.

Centurion, s. m. centenier, ἑκατόνταρχος, ὁ.

Cep, s. masc. pied de la vigne, κούρβουλον, τὸ· στέ-

Digitized by Google

χος, ὁ. | l'arbre de la vigne en entier, κλῆμα, τὸ.

CEPENDANT, adv. et conj. ἄμως, μ' ὅλον τοῦτο, ἐὼς τόσον. | pendant cela, ἐν τοσούτῳ, ἐπὶ τούτου.

CÉPHALIQUE, adj. κεφαλικὸς-ἡ-όν.

CEPS, s. m. pl. δέσμα, τὰ· σίδερα, τὰ.

CERCEAU, s. masc. pour lier, λύγος, ὁ.

CERCLE, s. m. figure, κύκλος, ὁ. — de tonneau, τζερκὶ, τὸ· βέργι, τὸ. | assemblée, συνάθροισις, ἡ· συντροφία, ἡ.

CERCLER, v. act. βάλλω-ἔβαλα τζερκία.

CERCUEIL, s. m. φέρετρον, τὸ· καπάλεκτρον, τὸ.

CÉRÉMONIE, s. f. sacrée, πλετὴ, ἡ. — d'usage, τζερεμονίαις, ἡ· τιμαῖς, ἡ. | pompe, πομπὴ, ἡ.

CERF, s. m. ἔλαφος, ὁ· λάφι, τὸ. — (de), ἐλάφειος-α-ον, ἐλαφήσιος-α-ον. — volant, insecte, κάνθαρος, ὁ.

CERFEUIL, s. m. χαιρέφυλλον, τὸ.

CERISE, s. f. κερέσιον, τὸ· κερέσι, τὸ.

CERISIER, s. m. κερεσιὰ, ἡ· κέρασος, ὁ.

CERNE, s. m. cercle, κύκλος, ὁ.

CERNER, v. a. entourer, κυκλώνω-ωσα, περιτριγυίζωσα. — une place, περιαθοῦμαι.

CERTAIN, E, adject. βέβαιος-α-ον, δῆλος-η-ον, ἀτρεκὴς-ές, ἀσφαλὴς-ές. — (le), τὸ βέβαιον. — (un), κάποιος πὴς. | déterminé, διαπεγμένος-η-ον, διωρισμένος-η-ον. | quelqu'un, πνὰς, πὴς.

CERTAINEMENT, adv. βεβαίως, βέβαια.

CERTIFICAT, s. m. μαρτυρικὸν γεγράμμα, τὸ.

CERTIFIER, v. a. attester, μαρτυρῶ-ησα. | assurer, βεβαιώνω-σα.

CERTITUDE, s. f. βεβαιότης, ἡ· βεβαιοσύνη, ἡ.

CÉRUSE, s. f. ψιμμύθιον, τὸ· ἀσπεσέδι, τὸ.

CERVEAU, s. masc. ἐγκέφαλος, ὁ. — (rhume de), συνάχη, ἡ.

CERVELAS, s. m. λουκανικὸν, τὸ.

CERVELLE, s. f. μυελὸς, ὁ· ὁμφαλὸς, ὁ· μυαλὸν, τὸ. | au fig. νοῦς, ὁ. — (homme sans), ἄφρονος-η-ον. — (brûler la), σποτώνω μὲ μίαν πιστολιὰν.

CESSATION, s. f. interruption, σχόλασις, ἡ· παύσις, ἡ. — définitive, καπάπαυσις, ἡ.

CESSE, s. f. (sans), ἀκαπαπαύστως, ἀσχόλαστα.

Digitized by Google

CESSER, v. n. παύω, καταπαύω-υσα. — (faire), χαλῶ, χαλάζω-ασα, avec un régime personnel à l'accusatif.

CESSION, s. f. παραχώρησις, ἡ· παράπτωσις, ἡ· ὑπείξις, ἡ. — (faire), παραπτῶ-πτωσα.

CET, pronom. Voy. *Ce.*

CHACUN, E, pronom distrib. καθὲ εἷς· καθ' ἕνας, μία, ἕνα· ἕκαστος.

CHAGRIN, s. m. θλῖψις, ἡ· λύπη, ἡ· πίκρα, ἡ. | peau, σαγρί, τὸ.

CHAGRIN, E, adj. λυπημένος-η-ον, πικραμένος-η-ον, θλιμμένος-η-ον, σκυθρωπὸς-ὴ-ὸν.

CHAGRINANT, E, adj. λυπηρὸς-ὰ-ὸν.

CHAGRINER, v. a. θλίβω-ψα, λυπῶ-πησα, πικραίνω.

CHAÎNE, s. f. ἅλυσις, ἡ· ἁλυσίδα, ἡ. — de tisserand, σήμων, ὁ. | suite, enchaînement, σειρὰ, ἡ· συνειρμὸς, ὁ. — de montagnes, σειρὰ βυνῶν, ἡ. | attachement, δεσμὸς, ὁ. — s, au plur. liens, prison, τὰ δέσμα.

CHAÎNETTE, s. f. ἁλύσιον, τὸ· καδένα, ἡ.

CHAÎNON, s. m. κρίκος, ὁ· κρικέλλα, ἡ.

CHAIR, s. f. opposé à l'esprit, σάρξ-κος, ἡ· σάρκα, ἡ. | viande, κρέας, τὸ.

CHAIRE, s. f. siége élevé, καθέδρα, ἡ. — où l'on prêche, ἄμβων, ὁ· ἀμβωνας, ὁ.

CHAISE, s. f. καθέδρα, ἡ· καρέγλα, ἡ· καρέκλα, ἡ. — percée, ἀναγκαῖον, τὸ· πόρεψις, ἡ.

CHALEUR, s. f. θερμότης, ἡ· ζέση, ἡ. — de la fièvre, καῦμα, τὸ. — (grande), καῦμα, ἡ· καῦμα, τὸ· καῦλα, ἡ. — de l'âge, θερμὸν, τὸ. — du débat, ὁρμὴ, ἡ. — du combat, ἀκμὴ, ἡ· ζέσις, ἡ.

CHALOUPE, s. f. σκάφη, ἡ· μπάρκα, ἡ.

CHALUMEAU, s. m. tuyau, σωλὴν-ος, ὁ. | pour souffler le feu, φλογέρα, ἡ. | pour fredonner, κάλαμος, ὁ. — (jouer du), καλαμίζω-σα.

CHAMAILLER (se), v. pr. μαλώνω-σα, διαμάχομαι-ηκα.

CHAMBRE, s. f. κάμερα, ἡ· ὄδας, ὁ· κοίτων-ωνος, ὁ. | assemblée, συνέδριον, τὸ.

CHAMEAU, s. m. κάμηλος, ὁ· καμήλα, ἡ· νταβές, ὁ. — (de), adj. καμήλειος-α-ον.

CHAMELIER, s. m. νταβετζὴς, ὁ· καμελιέρης, ὁ.

CHAMOIS, s. m. ἀγελόγιδα, ἡ.

CHAMP, s. m. campagne, ἄγρος, ὁ· κάμπος, ὁ. — de bataille, χῶρος, ὁ· τόπος τῆς μάχης. | pièce de terre, κοφάφι, τὸ· παρλὰς, ὁ. | ma-

Digitized by Google

tière, ὑπόθεσις, ἡ. | occasion, ἀφορμὴ, ἡ. — (sur le), εὐθὺς, παρευθὺς, παραυτίκα.

CHAMPÊTRE, adj. ἄγροικος-η-ον.

CHAMPIGNON, s. m. μανιτάριον, τὸ· μύκης, ὁ· ἀμανίτης, ὁ.

CHAMPION, s. m. ἀθλητὴς, ὁ. | guerrier, πολέμαρχος, ὁ.

CHANCE, s. f. sort, τύχη, ἡ.

CHANCELANT, E, adject. peu ferme, ἄξαπος-η-ον, ἀβέβαιος-η-ον. | irrésolu, ἀναποφάστος-η-ον.

CHANCELER, v. n. παραφέρομαι-ρθηκα, κλονίζομαι-σθηκα. — en parlant, τραυλίζω-σα. — en marchant, σφαδάζω-σα.

CHANCELIER, s. m. d'un état, σφραγιδοφύλαξ, ὁ. | notaire, καγκελλάριος, ὁ.

CHANCELLERIE, s. fém. γραμματοφυλάκιον, τὸ· καγκελλαρία, ἡ.

CHANCRE, s. m. καρκίνος, ὁ.

CHANDELEUR, s. f. fête, Ὑπαπαντὴ, ἡ.

CHANDELIER, s. m. κηροπήγιον, τὸ· λυχνία, ἡ· σανιτάλι, τὸ.

CHANDELLE, s. f. κηρίον, τὸ· κηρὶ, τὸ.

CHANGE, s. m. ἀλλαγὴ, ἡ. — d'argent, κάμπιον, τὸ. — — (prendre le), λαμβάνομαι-αθηκα.

CHANGEANT, E, adj. μεταβλητὸς-ὴ-ὸν, μεταβολος-η-ον.

CHANGEMENT, s. m. μεταβολὴ, ἡ.

CHANGER, v. a. troquer, ἀλλάζω-ξα. | transformer, τρέπω-ψα. | modifier, μεταβάλλω-λα, ἀλλάζω-ξα.

CHANOINE, s. m. καλογερικὸς, ὁ.

CHANSON, s. f. τραγούδι, τὸ. — (air de), σκοπὸς, ὁ.

CHANT, s. m. ἆσμα, τὸ· ψάλσιμον, τὸ. — d'un poème, ἔπος, τὸ. — du coq, λάλημα, τὸ. — du rossignol, φωνὴ, ἡ. — harmonieux, μέλος, ὁ.

CHANTER, v. a. ἄδω, ψάλλω-λα. — des choses profanes, τραγουδῶ-ησα. —, en parlant des oiseaux, κοιλαδῶ-ησα. | célébrer, δοξάζω-σα, δοξολογῶ-ησα.

CHANTEUR, CHANTRE, s. m. ψάλτης, ὁ. — de chansons, τραγουδιστὴς, ὁ.

CHANVRE, s. m. κάνναβις, ἡ· καννάβι, τὸ. | graine, καναβούλι, τὸ.

CHAOS, s. m. χάος, τὸ. | désordre, ἀταξία, ἡ.

CHAPE, s. f. λειτουργὶς, ἡ· κάπα, ἡ.

CHAPEAU, s. m. σκιάδι, τὸ· καπέλι, τὸ· καπέλο, τὸ.

CHAPELET, s. m. κομβολόγιον, τὸ· κομπολόι, ἡ.

Digitized by Google

CHAPELLE, s. f. *ναΐδιον*, τὸ· *καπέλλα*, ἡ.

CHAPITEAU, s. m. *ἐπιτύλιον*, τὸ.

CHAPITRE, s. m. d'un livre, *κεφάλαιον*, τὸ. — de chanoines, *συνέλευσις*, ἡ· *συνέδριον*, τὸ. | sujet, *ὑπόθεσις*, ἡ. | réprimande, *ἐπιπίμησις*, ἡ.

CHAPITRER, v. a. réprimander, *ἐλέγχω-ξα*, *ἐπιπμῶ-ησα*.

CHAPON, s. m. *καππώνι*, τὸ· *καπούνι*, τὸ.

CHAQUE, adj. Voy. *Chacun*.

CHAR, s. m. *ἅμαξα*, ἡ.

CHARBON, s. m. *ἄνθραξ-ακος*, ὁ· *κάρβουνον*, τὸ. — de peste, *καρβούνι*, τὸ.

CHARBONNER, v. a. *καρβουνιάζω-σα*.

CHARBONNIER, s. m. *καρβουνάρης*, ὁ· *ἀνθρακεὺς*, ὁ.

CHARDON, s. m. *σκόλυμος*, ὁ· *ἄκανθος*, ὁ. — étoilé, *τείβολον*, τὸ· *τειβόλι*, τὸ. — bénit, *ἄκαρνα*, ἡ· *ἀτρακτυλίδα*, ἡ.

CHARDONNERET, s. masc. *καρδέλι*, τὸ· *καρδελίνα*, ἡ.

CHARDONNETTE, s. fém. *ἀγελαγκυνάδα*, ἡ.

CHARGE, s. f. fardeau, *φορτίον*, τὸ· *φόρτωμα*, τὸ· *γομάρι*, τὸ. | pesanteur, *βάρος*, τὸ. | dignité, *ἐπάγγελμα*, τὸ· *ἀξία*, ἡ· *ἀξιότης*, ἡ. | condition, *σύμβασις*, ἡ. *A la charge de....μὲ τὴν σύμβασιν νά.....* | dette, *χρέος*. — de troupes, *ωεσσόλα*, ἡ· *ὁρμή*, ἡ. | chef d'accusation, *ἔγκλημα*, τὸ.

CHARGER, v. a. *φορτώνω-σα*, *ἐπιφορτίζω-ισα*. — sa conscience, *βαρύνω-σα*, *φορτώνω-σα*. — d'une commission, *παραγγέλλω-ειλα*. | ordonner, *διορίζω-σα*, *ωεσσάζω-ξα*. | attaquer, *ἐφορμῶ-ησα*. — (se), promettre, *ὑποχρεώνομαι-έθηκα*, *τάζω-ξα*.

CHARIER, v. a. *μεταφέρω μὲ ἁμαξίον*, *μὲ ἁμάξι*.

CHARITABLE, adj. *ἐλεήμων*, *ἐλεημονικὸς-ὴ-όν*, *φιλόστοργος-η-ον*.

CHARITÉ, s. f. amour, *ἀγάπη*, ἡ. | aumône, *ἐλεημοσύνη*, ἡ· *ψυχικόν*, τό.

CHARIVARI, s. m. *πάταγος*, ὁ.

CHARLATAN, s. m. *ἀγύρτης*, ὁ.

CHARLATANERIE, s. fém. *ἀγυρτεία*, ἡ.

CHARMANT, E, adj. beau, *ὡραῖος-α-ον*. — (pays), *ἡδυσεία-ύ*. — (homme), *εὐτραέπελος-η-ον*. — (caractère), *εὐάρεστος-η-ον*.

CHARME, s. m. enchantement, *γοητεία*, ἡ. | attrait, *θέλγητρον*, τὸ. | agrément,

Digitized by Google

εὐαρεστότης, ἡ. | arbre, κάρφος, ὁ.

CHARMER, v. a. enchanter, γοητεύω-υσα, μαγεύω-υσα. —la douleur, καταπραΰνω-να. | plaire, εὐαρεστῶ-ησα.

CHARNEL, LE, adj. σαρκικὸς-ἡ-ὸν.

CHARNELLEMENT, adv. σαρκικῶς, σαρκικά.

CHARNEUX, EUSE, adj. σαρκώδης-ες.

CHARNIER, s. m. κρεοδόχειον, τὸ.

CHARNIÈRE, s. f. σροφίγξ-γος, ἡ.

CHARNU, E, adj. σαρκώδης-ες.

CHAROGNE, s. f. ψόφιον, τὸ· βρόμος, ὁ· λέσι, τὸ.

CHARPENTE, s. f. ξύλωσις, ἡ· ξυλικὸν, τὸ.

CHARPENTIER, s. m. ξυλοκόπος, ὁ· δουλγιέρης, ὁ.

CHARPIE, s. f. μοτὸς, ὁ· φυτίλι, τὸ.

CHARRETÉE, s. f. ἁμαξιὰ, ἡ.

CHARRETIER, s. m. ἁμαξᾶς, ὁ· ἀεσαμπατζῆς, ὁ.

CHARRETTE, s. f. ἁμάξι, τὸ· ἀρραμπᾶς, ὁ.

CHARROI, s. m. ἁμαξαδικὸν, τὸ.

CHARRUE, s. f. ἀεράθρον, τὸ· ἀλεθρὶ, τὸ· ἄροτρον, τὸ.

CHASSE, s. f. κυνῆγι, τὸ.—(donner la), καταδιώκω-ξα.

CHÂSSE, subst. féminin, de reliques, λειψανοθήκη, ἡ.

CHASSER, v. a. aller à la chasse, κυνηγῶ-ησα. | forcer de s'éloigner, διώχνω, διώκω-ξα, ἀποδιώχνω-ξα. | faire partir, εὐγάλλω-λα.

CHASSEUR, s. m. κυνηγὸς, ὁ· κυνηγάρης, ὁ.

CHASSIE, s. f. λήμη, ἡ· τζίμπλα, ἡ.

CHASSIEUX, EUSE, adj. τζιμπλιάρης, ὁ.

CHÂSSIS, s. m. τὰ ξύλικα τοῦ παραθυρίου.

CHASTE, adj. ἁγνὸς-ἡ-ὸν, ἐγκρατὴς-ὲς, σώφρων, ὁ, ἡ.

CHASTEMENT, adv. ἐγκρατῶς, μὲ σωφροσύνη.

CHASTETÉ, s. f. ἐγκράτεια, ἡ· ἁγνεία, ἡ· σωφροσύνη, ἡ· καθαρότης, ἡ.

CHASUBLE, s. f. φελόνιον, τὸ.

CHAT, s. m. γάτος, ὁ· κάτης, ὁ· γάτα, ἡ.

CHÂTAIGNE, s. f. κάσανον, τὸ.

CHÂTAIGNIER, s. m. κασανιὰ, ἡ.

CHÂTEAU, s. m. φρούριον, τὸ· κάσρον, τὸ. | palais, παλάτιον, τὸ.

CHAT-HUANT, s. m. κουκουβάϊα, ἡ· κικκιβάϊα, ἡ.

CHÂTIER, v. act. punir, παιδεύω-υσα, τιμωρῶ-ησα. | corriger, διορθόνω-ωσα.

CHÂTIMENT, s. m. punition, τιμωρία, ἡ· παιδεία, ἡ·

Digitized by Google

παίδευσις, ἡ. | correction, διόρθωσις, ἡ.

CHATON, s. m. petit rebat, γαϊδάκι, τὸ. — de bague, κύτη, ἡ. | fleurs de certains arbres, ἀνθήλια, τὰ.

CHATOUILLEMENT, s. m. γαργαλισμὸς, ὁ.

CHATOUILLER, v. a. γαργαλίζω-σα.

CHATOUILLEUX, EUSE, adj. φοβούμενος-η-ον τὸν γαργαλισμόν. | irascible, ὀξύθυμος, ὁ.

CHÂTRER, v. a. εὐνουχίζω-σα, μουνουχίζω-σα.

CHAUD, s. m. θερμὸν, τὸ· ζέστη, ἡ· ζέσα, ἡ.

CHAUD, E, adj. θερμὸς-ἡ-όν, ζεστὸς-ἡ-όν. — (fièvre), καῦμα, τὸ. | tout récent, πρόσφατος-η-ον.

CHAUDEMENT, adv. θερμῶς, ζεστὰ.

CHAUDIÈRE, s. f. CHAUDRON, s. m. λέβης, ἡ· καζάνι, τὸ.

CHAUDRONNIER, s. masc. καζαντζῆς, ὁ.

CHAUFFER, v. act. θερμαίνω-ανα, ζεσταίνω-ασα.

CHAUFFERETTE, s. f. θερμάστρα, ἡ.

CHAUME, s. m. καλάμη, ἡ· ἀνθήλιν, τὸ· ράπναις, ἡ.

CHAUMIÈRE, s. f. Voyez *Cabane*.

CHAUSSE, s. f. vêtement de jambe, κάλτζα, ἡ.

CHAUSSÉE, s. f. élévation faite avec de la terre, ὕψωμα, τὸ. — au bord d'une rivière, πρόχωμα, τὸ. — (rez de), ἔδαφος, τὸ.

CHAUSSER, v. a. ποδαίνω-ησα, βάλλω κάλτζαις.

CHAUSSE-TRAPE, s. fém. τρίβολος, ὁ.

CHAUSSON, s. m. τζωράπι, τὸ.

CHAUVE, adj. φαλακρὸς-ὰ-ὸν.

CHAUVE-SOURIS, s. fém. νυκτερὶς, ἡ· νυκτερίδα, ἡ.

CHAUX, s. f. ἄσβεστος, ὁ· ἀσβάσης, ὁ.

CHAVIRER, v. n. se renverser, πλαγιάζω-σα, γυρίζω-σα, μετατρέπομαι-θηκα.

CHEF, s. m. tête, κεφαλὴ, ἡ· κεφάλι, τὸ. — d'une armée, στρατηγὸς, ὁ. — de parti, τσαΐαρχος, ὁ. — de l'église, προϊστὸς, ὁ. — d'accusation, ἔγκλημα, τὸ. — d'œuvre, ἔργον τέλειον, τὸ. — lieu, πρῶτος τόπος, ὁ.

CHÉLIDOINE, s. f. χελιδόνια, τὰ.

CHEMIN, s. m. ὁδὸς, ἡ· δρόμος, ὁ· στράτα, ἡ. | moyen, μέσον, τὸ.

CHÉMINÉE, s. f. κάμινος, ὁ· ἀδζάκι, τὸ.

CHEMISE, s. f. ὑποκάμισον, τὸ.

CHÊNE, s. m. δρὺς-ὸς, ἡ·

Digitized by Google

βαλανιὰ, ἡ· μισὲς, ὁ. — vert, πράσινος, ὁ· πρινάρι, τὸ.

CHENET, s. m. πυροστιὰ, ἡ.

CHENEVIS, s. m. κάνναβις, ἡ· καναβούρι, τὸ.

CHENIL, s. m. τόπος διὰ τοὺς σκύλους.

CHENILLE, s. f. κάμπη, ἡ· κάμπα, ἡ.

CHER, ÈRE, adj. ἀκριβὸς-ὴ-όν, ἠγαπητὸς-ὴ-όν. | pour le prix, ἀκριβὸς-ὴ-όν.

CHERCHER, v. act. ζητῶ-ησα, γυρεύω-σα. — une chose en fouillant partout, ἐρευνῶ-ησα, διερευνῶ-ησα, χαλεύω-υσα. — la cause des choses, ἐξετάζω-ξα, ἐρευνῶ-ησα. — querelle, προκαλῶ-εσα. — (se) soi-même, τὸν ἑαυτόν μου γυρεύω. — (sans), ἀγυρευτά, χωρὶς νὰ γυρεύω. | qui se cherche soi-même, φίλαυτος-η-ον.

CHÈRE, s. f. τροφὴ, ἡ. — (bonne), καλὸν τραπέζι, τὸ. — (mauvaise), εὐτελὴς τροφὴ, ἡ.

CHÈREMENT, adv. ἀκριβὰ, ἀκριβῶς. | avec amour, ἀκριβῶς, τρυφερῶς.

CHÉRIR, v. a. ἀγαπῶ-ησα πολλὰ, ὑπεραγαπῶ-ησα.

CHERTÉ, s. f. ἀκρίβεια, ἡ.

CHÉRUBIN, s. m. χερουβὶμ, ὁ.

CHERVIS, s. m. σίσαρον, τὸ.

CHÉTIF, IVE, adj. misérable, ἀχρεῖος-α-ον, ἀχαμνὸς-ὴ-όν.

CHEVAL, s. m. ἵππος, ὁ· ἄλογον, τὸ; plur. τὰ ἀλόγατα. — (aller à), ἱππεύω-σα, καβαλικεύω-υσα, ἱππάζομαι-άσθην.

CHEVALERIE, s. f. ἱππεία, ἡ· καβαλλιὲρία, ἡ.

CHEVALET, s. m. ἱππάριον, τὸ.

CHEVALIER, s. m. ἱππεὺς, ὁ· καβαλλιέρης, ὁ. — d'industrie, παιοῦργος, ὁ.

CHEVELU, E, adj. μαλλιαρὸς-ὴ-όν. — (racine), τριχώδης-ες.

CHEVELURE, s. f. κόμη, ἡ· μαλλιὰ, τὰ. — d'une comète, ἀκτῖνες, ἡ· οὐρὰ, ἡ.

CHEVET, s. m. προσκέφαλον, τὸ.

CHEVEU, s. m. τρίχα, ἡ. Au pl. τὰ μαλιὰ· τὰ μαλλία.

CHEVILLE, s. f. clou de bois, πάσσαλος, ὁ· πασσύλι, τὸ· καρφὶ, τὸ· καβίλλα, ἡ. — du pied, ἀστραγαλὸς, ὁ. — que l'on met à une barrique, σφήνα, ἡ.

CHEVILLER, v. a. πασσαλεύω-υσα.

CHÈVRE, s. fém. αἴγα, ἡ· γίδα, ἡ· κατζίκα, ἡ.

CHEVREAU, s. m. κατζικάκι, τὸ.

CHÈVRE-FEUILLE, s. m. ἀγελόκλημα, τὸ.

Digitized by Google

CHEVREUIL, s. m. ζαρκάδι, τὸ· δορκὰς, ὁ.

CHEVRON, s. m. δοκὸς, ὁ· δοκὶς, ἡ· γρεντὴ, ἡ.

CHEVROTIN, s. m. peau, μοδοτόμαργον, τὸ.

CHEZ, prép. εἰς, εἰς τὸν οἶκον. | parmi, μεταξὺ avec le génitif.

CHICANE, s. f. σκῶμμα, τὸ. | ruse, τέχνασμα, τὸ.

CHICANER, v. n. φιλονικῶ-σα, σκώπτω-σα. | critiquer, ψηφιδιάζω-σα, ἐλέγχω-ξα.

CHICANEUR, s. m. ἐριστὴς, ὁ· δικανικὸς, ὁ· ψηφιδιαστὴς, ὁ.

CHICHE, adj. φειδωλὸς-ὴ-ὸν, ἀκριβὸς-ὴ-ὸν, σφικτὸς-ὴ-ὸν. — (pois), ῥοβίδι, τὸ· ἐρέβινθος, ὁ.

CHICHEMENT, adv. φειδωλῶς, μὲ ἀκρίβειαν.

CHICORÉE, s. f. ἀντίδι, τὸ· ἀντιβία, ἡ. — sauvage, ῥάδικι, τὸ· πικρὶς, ἡ.

CHIEN, s. m. σκύλος, ὁ· σκυλὶ, τὸ. — de mer, σκυλόψαρον, τὸ.

CHIENDENT, s. m. σκυλόχορτον, τὸ.

CHIENNE, s. f. σκύλα, ἡ.

CHIER, v. n. χέζω-σαι.

CHIFFON, s. masc. vieux morceau, παλαιόπανα, τὰ· γρυπάρι, τὸ· κουρέλι, τὸ. | toile chiffonnée, ῥάκος, τὸ.

CHIFFONNER, v. a. ῥακώνω-ωσα, ζουλίζω-σα.

CHIFFRE, s. m. ἀριθμητικὸν σημεῖον, τὸ· γούμερον, τὸ. | écriture secrète, γραφὴ διὰ σημείων, ἡ. | cachet, σφραγὶς, ἡ.

CHIFFRER, v. n. λογαριάζω-σα, ἀριθμῶ-ησα.

CHIGNON, s. m. ζενίκιον, τὸ· μεταυχένιον, τὸ.

CHIMÈRE, s. f. illusion, φαντασία, ἡ.

CHIMÉRIQUE, adj. φαντασιώδης-ες.

CHIMIE, s. f. χυμικὴ, ἡ· χυμεία, ἡ.

CHIMIQUE, adj. χυμικὸς-ὴ-όν.

CHIROMANCIE, s. f. χειρομαντεία, ἡ.

CHIRURGIE, s. f. χειρουργικὴ, ἡ· χειρουργία, ἡ.

CHIRURGIEN, subs. masc. χειροῦργος, ὁ.

CHLAMYDE, s. f. χλαμὺς, ἡ.

CHOC, s. m. heurt, σύγκρουσις, ἡ. | attaque, ἔφοδος, ἡ· ἐπίθεσις, ἡ· εἰσβολὴ, ἡ.

CHOCOLAT, s. m. τζιοκολάτα, ἡ.

CHOISIR, v. act. ἐκλέγω-ξα, διαλέγω-ξα.

CHOIX, s. m. ἐκλογὴ, ἡ· διάλεξις, ἡ· διάλεγμα, τὸ. | option, ἐκλογὴ, ἡ.

CHOMER, v. act. ἑορτάζω-σα, ἀργεύω-σα.

CHOQUANT, E, adj. injurieux, ὑβριστικὸς-ὴ-όν. | désa-

Digitized by Google

gréable, ἀηδὴς-ές, δυσάρεστος-η-ον.

CHOQUER, v. a. heurter, κρούω-σα, προσκρούω-σα, σκοπόχνω-ξα. | offenser, λυπῶ-ησα, ὑβρίζω-σα. | déplaire, δὲν ἀρέσω-σα, κακοφαίνομαι-άνηκα. — (se), être choqué. Voyez *s'Indigner*.

CHOSE, s. f. πρᾶγμα, τὸ. — (quelque), κατί τό. On sous-entend souvent le mot πράγματα, en mettant l'adjectif au neutre pluriel. *Les choses saintes*, τὰ ἅγια· *bonnes*, τὰ ἀγαθὰ· *mauvaises*, τὰ κακά.

CHOU, s. m. κραμβή, ἡ· κραμβεῖ, τὸ· λάχανον, τὸ. — fleur, κουνουπίδι, τό.

CHOUETTE, s. f. γλαῦξ-κος, ἡ.

CHOYER, v. a. διαπνύω-υσα.

CHRÊME, s. m. χρῖσμα, τὸ· ἅγιον μύρον, τό.

CHRÉTIEN, NE, adj. χριστιανὸς-ἡ-όν. — (de), χριστιανικὸς-ἡ-όν.

CHRÉTIENNEMENT, adv. χριστιανικῶς, χριστιανικά.

CHRÉTIENTÉ, s. f. χριστιανοσύνη, ἡ.

CHRIST, s. m. Χριστὸς, ὁ. — (Jésus), ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

CHRISTIANISME, s. masc. χριστιανισμὸς, ὁ.

CHRONIQUE, s. f. χρονικά, τά. —, adject. χρονικὸς-ἡ-όν.

CHRONOLOGIE, s. f. χρονολογία, ἡ· χρονογραφία, ἡ.

CHRONOLOGIQUE, adject. χρονολογικὸς-ἡ-όν.

CHRYSALIDE, s. f. χρυσαλίδα, ἡ.

CHUCHOTER, v. n. ψιθυρίζω-σα.

CHUT, interj. σιγά, τζί, σιωπή.

CHUTE, s. f. πίσιμον, τὸ. — d'un empire, καταστροφή, ἡ. — d'eau. Voyez *Cascade*. | faute, σφάλμα, τὸ. | disgrâce, δυσχία, ἡ.

CHYLE, s. m. χυλὸς, ὁ.

CI, adv. ἐδῶ. — dessus, ἀνωτέρω. — dessous, κατωτέρω. — devant, πρόσθεν. — après, ἔπειτα. — gît, ὧδε κεῖται.

CIBLE, s. f. but, σκοπὸς, ὁ.

CIBOIRE, s. m. ἀρτοφώριον, τὸ· κιβώριον, τὸ.

CIBOULE, s. f. κρομμυδάκι, τὸ.

CICATRICE, s. f. οὐλή, ἡ· πληγωματιά, ἡ· στίγμα, τὸ.

CICATRISER, v. a. οὐλόω-ωσα. — (se), σφαλεῖ ἡ πληγή.

CIDRE, s. m. σίκερα, ἡ.

CIEL, s. m. οὐρανὸς, ὁ. — de lit, οὐρανισκὸς, ὁ. | air, ἀήρ, ὁ· ἀέρας, ὁ.

CIERGE, s. m. κηρί, τὸ. — bénit, ἅγιον κηρί.

CIGALE, s. f. τζίντζιφας, ἡ.

Digitized by Google

CIGOGNE, s. f. πελαργὸς, ὁ· λελέκι, τὸ.

CIGUË, s. f. κώνειον, τὸ.

CIL, s. m. βλεφαρίδα, ἡ.

CILLER, v. act. σκαρδαμύσσω-σα, βλεφαρίζω-σα.

CIME, s. fém. κορυφὴ, ἡ· κορφὴ, ἡ. — de l'honneur, τὸ ἄκρον τῆς τιμῆς.

CIMENT, s. m. ψαμμωτὸν, τὸ· χοισάνι, τὸ.

CIMENTER, v. a. consolider, ὀβικυρῶ-ησα, βεβαιώνω-ωσα.

CIMETIÈRE, s. m. κοιμητήριον, τὸ· μιζαριστάνι, τὸ.

CINABRE, s. m. κιναβάρι, τὸ.

CINGLER, v. n. πλέω-υσα, ἀρμενίζω-σα. —, v. a. frapper, ῥαβδίζω-σα, δέρνω-ἔδειρα.

CINNAMOME, s. m. κινάμωμον, τὸ.

CINQ, adj. num. πέντε. — cents, πενταπόσιοι-αις-α. — centième (le), πενταποσιοστὸν, τὸ.

CINQUANTAINE, s. f. πεντηκοντὰς, ἡ.

CINQUANTE, adj. num. πεντήκοντα, πενήντα.

CINQUANTIÈME, adj. πεντηκοστὸς-ἡ-όν.

CINQUIÈME, adj. πέμπτος-η-ον. — (le), πέμπτον, τὸ.

CINTRE, s. m. voûte, καμάρα, ἡ· θόλος, ὁ. | forme de voûte, σχῆμα, ὁ.

CINTRER, v. a. καμπυλιάζω-σα.

CIRAGE, s. masc. κήρωμα, τὸ.

CIRCONCIRE, v. act. περιτέμνω-να, περιτμίζω-σα, συνεπεύω-σα.

CIRCONCISION, s. f. περιτομὴ, ἡ· συνεπὰ, τὸ.

CIRCONFÉRENCE, s. fém. περιφέρεια, ἡ.

CIRCONFLEXE, adj. περικαμπύλος-η-ον.

CIRCONLOCUTION, s. fém. περίφρασις, ἡ.

CIRCONSCRIRE, v. a. περιγράφω.

CIRCONSPECT, E, adject. σχαστικὸς-ἡ-όν.

CIRCONSPECTION, s. fém. περιφύλαξις, ἡ· σχάσις, ἡ.

CIRCONSTANCE, s. f. περίστασις, ἡ.

CIRCONSTANCIER, v. act. λέγω πᾶς περίστασις.

CIRCONVALLATION, s. f. ταφρεία, ἡ.

CIRCUIT, s. m. περιβολὴ, ἡ· γύρος, ὁ. | voyage autour, περιοδεύσις, ἡ.

CIRCULAIRE, adj. ἐγκύκλιος-α-ον. — (mouvement), περιφορὰ, ἡ.

CIRCULATION, s. f. περιδρομὴ, ἡ. — du sang, αἱματοχυρισιὰ, ἡ.

CIRCULER, v. n. aller et venir, περιτρέχω-ξα. *Il*

Digitized by Google

circule une nouvelle, que... τρέχει ὁ λόγος, ὅτι...

CIRE, s. f. κηρός, τὸ· κηροῦ, ὁ. — (de), adj. κήρινος-η-ον. — (figure de), κηρόπλαστον, τὸ. — d'Espagne, βουλωκέρι, τό. — des oreilles, κρύθεα, ἡ.

CIRER, v. a. κηρόω-ωσα.

CIRIER, s. m. κηροῦργος, ὁ· κηροπλάστης, ὁ.

CIRON, s. m. ἄκαρι, τὸ.

CIRQUE, s. m. ἱππόδρομος, ὁ· ἱπποδρόμιον, τὸ.

CISEAU, s. m. de sculpteur, γλυφεῖον, τὸ· σμίλα, ἡ.

CISEAUX, s. m. pl. ψαλίδι, τὸ· ψαλίδιον, τὸ.

CISELER, v. a. γλύφω-ψα. — en relief, ἀναγλύφω-ψα.

CISELURE, s. f. γλυφή, ἡ.

CITADELLE, s. f. ἀκρόπολις, ἡ· φρούριον, τὸ.

CITATION, s. f. assignation, κλῆσις, ἡ· ἀνακάλεσις, ἡ. — d'un auteur, ἀναφορά, ἡ.

CITER, v. act. assigner, καλῶ-εσα, ἀνακαλῶ-εσα. — un passage, ἀναφέρω, παραφέρω-εγκα.

CITÉRIEUR, E, adj. ἐνδότερος-α-ον.

CITERNE, s. f. σισέρνα, ἡ· γισέρνα, ἡ.

CITOYEN, s. masc. πολίτης, ὁ.

CITRON, s. m. κίτριον, τὸ· λεμόνι, τὸ· λεμόνι, τὸ.

CITRONNELLE, s. f. μελισσοβότανον, τὸ.

CITRONNIER, s. m. limonier, λεμονιά, ἡ· κιτριά, ἡ.

CITROUILLE, s. f. plante, κολοκυνθιά, ἡ. | fruit, κολοκύνθη, τὸ.

CIVIL, E, adj. πολιτικὸς-ἡ-όν. — (guerre), ἐμφύλιος πόλεμος, ὁ. | honnête, χαρτοπήθης-ες.

CIVILISER, v. a. adoucir les mœurs, ἡμερεύω-υσα, πολιτεύω-υσα.

CIVILITÉ, s. f. εὐπαξία, ἡ· χαρτοπήθεια, ἡ. *Faire des civilités à quelqu'un,* φιλοφρονοῦμαι.

CLABAUDER, v. n. crier, φωνάζω-σα.

CLABAUDERIE, s. f. κραυγή, ἡ.

CLAIE, s. f. πάλαρος, ὁ.

CLAIR, E, adj. qui a de la clarté, λαμπρὸς-ά-όν, φωτεινὸς-ἡ-όν. | pur, καθαρὸς-ἡ-όν, πασχριτικὸς-ἡ-όν. | transparent, διαυγὴς-ές. | peu abondant, ἀπάνιος-α-ον. | peu serré, en parlant d'une étoffe, ἀραιὸς-ά-όν. | évident, φανερὸς-ά-όν, σαφὴς-ές, δῆλος-η-ον. *Il fait clair, il est jour,* φέγγει, ξημερώνει.

CLAIR, adv. clairement, καθαρῶς, πασχελικά, σαφῶς.

CLAIRAN, s. m. clochette, κωδώνι, τὸ· κουδούνι, τὸ.

Digitized by Google

CLAIRVOYANT, E, adj. ὀξυδερκὴς-ὲς.

CLAIRVOYANCE, s. f. ὀξυδερκία, ἡ· αἰγλήνοια, ἡ.

CLAMEUR, s. f. κραυγὴ, ἡ· κεκράγασις, ἡ.

CLANDESTIN, E, adj. κρυφαῖος-α-ον, κρυφὸς-ὴ-ὸν, λαθραῖος-α-ον.

CLANDESTINEMENT, adv. κρυφᾷ, λάθρᾳ.

CLAQUE, s. f. κύπημα, τὸ.

CLAQUEMENT, s. m. des mains, κρότος, ὁ.

CLAQUER, v. n. applaudir, κροτῶ-ησα. — des dents, τρομῶ-ησα. — (faire), κρύω-σα.

CLARIFICATION, s. f. καθάρισμα, τὸ· ἥδησις, ἡ.

CLARIFIER, v. a. καθαρίζω-σα· ἡδύζω-σα. — (se), en parlant du vin; καταλλάζω-ξα.

CLARTÉ, s. f. éclat, λαμπρότης, ἡ. — du discours, καθαρότης, ἡ. — des preuves, σαφὲς, τὸ· φανερὸν, τὸ. | lumière, φέγγος, τὸ· φῶς, τὸ.

CLASSE, s. f. τάξις-εως, ἡ. | lieu où se réunissent les élèves, διδασκαλεῖον, τὸ· χολεῖον, τὸ.

CLASSER, v. a. διαπάσσω-σα, διατάζω-ξα.

CLAUSE, s. f. ἄρθρον, τὸ· κεφαλαῖον μίας διαπαγῆς ἢ συμβάσεως, τὸ.

CLAUSTRAL, E, adj. μοναστικὸς-ὴ-ὸν.

CLEF, s. fém. κλειδίον, τὸ. κλειδὶ, τὸ.

CLÉMENCE, s. f. φειδότης, ἡ· ὄκνειρεια, ἡ.

CLÉMENT, E, adj. ὀκνικὸς-ὴ, φειδὸς-ὴ-ὸν.

CLERC, s. m. κληρικὸς, ὁ· ζιάχορος, ὁ. — de procureur, μαθητὴς, ὁ. — (pas de), σφάλμα, τὸ.

CLÉRICAL, E, adj. κληρικὸς-ὴ-ὸν.

CLERGÉ, s. m. κλῆρος, ὁ.

CLIENT, s. masc. πελάτης, ὁ.

CLIENTE, s. f. πελατίδα, ἡ.

CLIENTÈLE, s. f. πελατία, ἡ.

CLIGNER, v. a. νεύω-σα, σκαρδαμύττω-ξα.

CLIMAT, s. m. κλίμα, τὸ.

CLIMATÉRIQUE, adj. κλιματηρικὸς-ὴ-ὸν.

CLIN D'ŒIL, s. m. σκαρδαμυγμὸς, ὁ. *En un clin d'œil*, εἰς μίαν μαπὰν.

CLINQUANT, s. m. πέταλον, τὸ. | fausse beauté, ψευτικὴ ὠφελότης, ἡ.

CLIQUETIS, s. m. κλαγγὴ ὁπλῶν, ἡ.

CLOAQUE, s. m. βόρβορος, ὁ· λάσπη, ἡ. — des vices, ἀτζαλιαῖς τῶν ἐλατημάτων.

CLOCHE, s. f. κωδόνι, τὸ· καμπάνα, ἡ.

Digitized by Google

CLOCHER, s. m. καμπαναρεῖον, τὸ.

CLOCHER, v. n. κυτζαίνω-νω, χωλαίνω-ανα. | n'être pas juste, δὲν εἶναι σωστὸς-ὴ-ὸν.

CLOCHETTE, s. f. κουδουνάκι, τὸ· καμπανάκι, τὸ.

CLOISON, s. f. φράγμα, τὸ. — autour, περιφράγμα, τὸ. — entre deux, διαφράγμα, τὸ.

CLOÎTRE, s. m. κλειθρον, τὸ. | couvent, μοναστήρι, τὸ· μοναστήριον, τὸ.

CLOÎTRER, v. act. καταχλείω-ισα.

CLOPINER, v. n. χωλεύω-υσα.

CLORE, v. a. Voy. *Fermer, Terminer.* — un compte, πλεύω-σα, καθαρίζω-σα. | enfermer de murailles, περικλείω-ισα.

CLOS, E, part. σφαλιστὸς-ὴ-ὸν. *Il est nuit close,* ἐσφάλισεν ἡ ἡμέρα.

CLOS, s. masc. τόπος περικλεισμένος, ὁ.

CLOSSER, v. n. κλώσσω-ησα.

CLÔTURE, s. f. περιφράγμα, τὸ. — d'une assemblée, λύσις, ἡ. Voyez *Conclusion, Fin.* — (garder la), δὲν εὐχαίνω-ηκα.

CLOU, s. m. ἧλος, ὁ· καρφὶ, τὸ. — de girofle, καρυόφαλον, τὸ.

CLOUER, v. a. καρφώνω-σα.

CLYSTÈRE, s. m. κλυστήρι, τὸ.

COACTIF, IVE, adj. ὁποῦ ἔχει ἐξουσίαν νὰ βιάσῃ.

COADJUTEUR, s. m. συμβοηθὸς-ὴ-ὸν.

COAGULATION, s. f. πῆξις, ἡ.

COAGULER, v. act. figer, πηγνύω-ξα. — (se), πήσσω-ξα, πήζω-ξα.

COALISER (se), v. n. ἐνώνομαι-ῆθηκα.

COASSER, v. n. κωάζω-σα.

COCHE, s. f. entaillure, χαραγματὰ, ἡ· γλυφὶς, ἡ. | truie, σκρόφα, ἡ· γουρούνα, ἡ.

COCHENILLE, s. f. κρεμέσι, τὸ· κερμέζι, τὸ.

COCHER, s. m. ἁμαξᾶς, ὁ.

COCHER, v. a. χαράζω-ξα.

COCHON, s. m. γουρούνι, τὸ· χοῖρος, ὁ.

COCHONNERIE, s. f. γουρουσύνη, ἡ· ἀπαστρεία, ἡ.

COCON, s. m. βομβύκιον, τὸ· κουκούλι, τὸ.

COCTION, s. f. βράσις, ἡ· ἕψησις, ἡ.

CODE, s. m. des lois, νόμος, ὁ.

CODICILLE, s. m. διαθήκη, ἡ.

COERCITIF, IVE, adj. ὀπτικὸς-ὴ-ὸν.

Digitized by Google

Coéternel, le, adj. *συναΐδιος-α-ον.*

Cœur, s. m. *καρδία, ἡ.* | affection, *καρδία, ἡ· ψυχή, ἡ.* | mémoire, *μνήμη, ἡ. Savoir par cœur, διὰ μνήμης ἔχω, ἡξευρῶ ἀπ-οὖσω.* | milieu, *μέσον, τὸ· μέση, ἡ. Au cœur de la Grèce, εἰς τὴν μέσην Ἑλλάδα.* | courage, *καρδία, ἡ· θάρσος, τὸ.*

Coffin, s. m. *κοφίνι, τὸ.*

Coffre, s. m. *κιβώτιον, τὸ· σεντούκι, τὸ.*

Cognassier, s. m. *κυδωνιά, ἡ.*

Cognée, s. f. *ἀξίνη, ἡ· πελεκὺς, ὁ. Jeter le manche après la cognée, παρατῶ ἀπ' ἀπελπισίαν.*

Cogner, v. a. *κρούω-σα, ἀμπώθω-σα.*

Cohabitation, s. f. *συνοίκησις, ἡ.*

Cohabiter, v. n. *συγκατοικῶ-ησα.*

Cohéritier, s. m. *συγκληρονόμος, ὁ.*

Cohorte, s. f. *σπεῖρα, ἡ· τάγμα, τὸ.*

Coiffe, s. f. *σκούφια, ἡ.*

Coiffer, v. a. *σκουφώνω-σα, στεφάζω-ασα τὴν κεφαλήν.*

Coiffure, s. f. *σκούφωμα, τὸ· κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, τὸ.*

Coin, s. m. fruit du cognassier, *κυδώνι, τὸ· κυδώνιον, τὸ.* | angle, *γωνία, ἡ· ἀγκώνη, ἡ.* — pour fendre du bois, *σφήνα, ἡ.* — de la monnaie, *τύπος, ὁ. Regarder du coin de l'œil, κρυφοκοιτάζω-ξα.* — du feu, *ἑστία, ἡ.*

Coïncider, v. n. *συμπίπω-πτσα, εἶναι εἰς τὸν ἴδιον καιρόν.*

Col, Cou, s. m. *λαιμὸς, ὁ· τράχηλος, ὁ.*

Colère, s. f. *ὀργή, ἡ· θυμὸς, ὁ.*

Colérique, adj. *ὀργίλος-η-ον, θυμώδης-ες, ἀψόθυμος-η-ον, ἀψὺς-ὲς.* — (humeur), *ὀργιλώτης, ἡ.*

Colique, s. f. *χολικὴ, ἡ.*

Collaborateur, s. m. *συνεργὸς, ὁ.*

Collation, s. f. comparaison, *σύγκρισις, ἡ.* | léger repas, *δειλινὸν, τὸ.*

Collationner, v. a. comparer, *συγκρίνω-σα.* | goûter, *κάμνω δειλινὸν, δειλινίζω-σα.*

Colle, s. f. *κόλλα, ἡ.*

Collecte, s. f. *μάζωσις, ἡ· ἔρανος, ὁ.*

Collectif, ive, adj. *περικλειπικὸς-ἡ-όν.*

Collectivement, adv. *περικλειπῶς, ὅλα μαζύ.*

Collection, s. f. *συλλογὴ, ἡ· σύλλεξις, ἡ.*

Collége, s. m. maison d'éducation, *διδασκαλεῖον, τὸ· κολλέγιον, τὸ.*

Digitized by Google

Collégue, s. m. dans une charge de magistrature, σύναρχος, ὁ. | collaborateur, συνεργὸς, ὁ.

Coller, v. a. κολλῶ-ησα.

Collet, s. m. περιτραχήλιον, τὸ. | cou, λαιμὸς, ὁ. — (prendre au), ἁρπῶ ἀπὸ τὸ περιτραχήλιον. — (mettre la main sur le), πιάνω-σα.

Collier, s. m. ornement, στρεπτὸν, τὸ· μαργαριτάρι, τὸ· περιδέραιον, τὸ· καϊνέτα, ἡ. — de chien, κρικέλλα, ἡ· δέραιον, τὸ· χαρχάλι, τὸ.

Colline, s. f. λόφος, ὁ· βουνάκι, τὸ.

Collision, s. f. συγκρουσμὸς, ὁ· σύγκρουσις, ἡ.

Colloque, s. m. διάλογος, ὁ. | entretien, συνομίλημα, τὸ.

Collusion, s. f. συγκακουργία, ἡ.

Collyre, s. m. κολλύριον, τὸ.

Colombe, s. f. περιστερὰ, ἡ.

Colombier, s. m. περιστερεὼν-ώνος, ὁ.

Colon, s. masc. habitant d'une colonie, ἄποικος, ὁ.

Colonie, s. f. ἀποικία, ἡ.

Colonne, s. f. σύλος, ὁ· κολόννα, ἡ. — d'armée, τάγμα, τὸ· σῖχος, ὁ.

Coloquinte, s. f. κολοκυνθὶς-ίδος, ἡ.

Colorer, v. a. χρωματίζω-σα. | déguiser, cacher, καλύπτω-ψα. — en excusant, προφασίζω-σα.

Coloris, s. m. χρωματισμὸς, ὁ.

Colossal, e, adj. κολοσσαῖος-α-ον.

Colosse, s. masc. κολοσσὸς, ὁ.

Colporter, v. a. φέρνω, διανὰ πουλήσω. — des nouvelles, διαδίδω-έδωκα.

Colure, s. m. κόλουρος, ὁ.

Combat, s. m. μάχη, ἡ· ἁμάχη, ἡ. — naval, ναυμαχία, ἡ. — de cavalerie, ἱππομαχία, ἡ. | effort pour soutenir une chose, ἄγων-ωνος, ὁ.

Combattant, s. m. πολεμιστὴς, ὁ· μαχήτης, ὁ.

Combattre, v. act. et n. μάχομαι-ήθηκα, πολεμῶ-ησα. | faire des efforts pour... ἀγωνίζω-σα, ἀγωνίζομαι-σθηκα. *Sans avoir combattu*, ἀπολεμιστὶ, ἀπολέμητα.

Combien, adverbe, πόσον. Avec un nom au pluriel, πόσοι-αις-α.

Combinaison, subs. fém. σύναψις, ἡ.

Combiner, v. a. συνάπτω-ψα. | amalgamer, ἑνώνω-ωσα.

Comble, s. m. ὕπαιθρον, τὸ. | le plus haut degré, κορωνίδα, ἡ. — (mesure), adj. ἔκπλεος-α-ον, ὑπερχυόμενος-η-

Digitized by Google

Pour comble de malheur, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀτυχήμασι.

COMBLER, v. a. remplir, γεμίζω-σα. — les désirs, ἐκπληρῶ-ησα. — de bienfaits, καταμαρμαίρω-σα. — de malédictions, ἐπαφορίζω-ισα.

COMBUSTIBLE, adj. καύσιμος-η-ον.

COMBUSTION, s. f. καῦσις, ἡ· ἐμπύρευμα, τὸ. | désordre, σύγχυσις, ἡ. — (mettre en), συγχέω-υσα.

COMÉDIE, s. f. κωμῳδία, ἡ.

COMÉDIEN, s. m. κωμῳδιάρης, ὁ.

COMESTIBLES, s. m. pl. τὰ πρὸς τὴν τροφήν.

COMÈTE, s. f. κομήτης, ὁ.

COMIQUE, adj. κωμικὸς-ἡ-όν. | risible, γελοῖος-α-ον.

COMMANDANT, s. m. ἄρχων, ὁ· ἐξουσιαστής, ὁ. — d'armée, στρατηγὸς, ὁ. — d'un vaisseau, ναυαρχὸς, ὁ.

COMMANDEMENT, s. m. autorité, ἐξουσία, ἡ. | ordre, προσταγὴ, ἡ· ὁρισμὸς, ὁ. — de Dieu, ἡ ἐντολὴ, οἱ ὁρισμοὶ τοῦ Θεοῦ.

COMMANDER, v. act. ordonner, προστάζω-ξα, ὁρίζω-σα. | avoir l'autorité, ἐξουσιάζω-σα, κυριεύω-υσα. | prescrire, διορίζω-σα. — à ses passions, ἐπικρατῶ-ησα, ἐγκρατῶ-ησα.

COMME, adv. ὅσον, σὺν, ὅσπερ, καθάς, ὡς, ὡς καθώς. — si, ὡσὰν νὰ, καθὼς νὰ. | puisque, ἐπειδὴ, ἐπειδὴ καὶ. | dès que, εὐθὺς ὁπού.

COMMÉMORATION, s. fém. ἀνάμνησις, ἡ.

COMMENÇANT, E, adj. ἀρχάριος-α-ον.

COMMENCEMENT, s. m. ἀρχὴ, ἡ. — (sans), adj. ἄναρχος-η-ον.

COMMENCER, v. a. ἀρχῶ-ησα, ἀρχιῶ-ησα. | mettre la main à, καταχειρίζω-σα, καταχαρίζω-σα, ἐπιχειρίζω-σα.

COMMENSAL, s. m. συντραπέζιος, ὁ.

COMMENT, adverbe, πῶς, ποίας λογῆς.

COMMENTAIRE, s. m. ἐξήγησις, ἡ· ἐξήγημα, τὸ.

COMMENTATEUR, s. masc ἐξηγητὴς, ὁ.

COMMENTER, v. a. ἐξηγοῦμαι-ήθηκα, παρεξηγῶ-ησα, χαλιάζω-σα.

COMMERÇANT, s. m. ἔμπορος, ὁ· πραγματευτὴς, ὁ.

COMMERCE, s. m. πραγμάτεια, ἡ. — charnel, συνουσία, ἡ. | relation, ἀναφορὰ, ἡ· συγκοινωνία, ἡ.

COMMÈRE, s. f. ἀνάδοχος, ἡ.

COMMETTRE, v. a. faire, προξάζω-ξα, πραξίω-ξα, καίμνω-μα. | confier, πιστεύω-υσα, ἐμπιστεύω-υσα. — quelqu'un à un office, διορίζω-σα.

Digitized by Google

Commis, e, part. de *Commettre*. | s. masc. écrivain, γεαμματικός, ὁ.

Commisération, s. f. ἐλεημοσύνη, ἡ· οἶκτος, ὁ.— (avoir), συλλυποῦμαι-ήθηκα, οἰκτίρω-σα.

Commissaire, s. m. ἐπιμελητής, ὁ. — de police, ἀστυνόμος, ὁ· ζαμπίτης, ὁ.

Commission, s. f. παρακλῆσις, ἡ. | réunion de personnes, οἱ ἐπιμελητάι. | ordre, ἐντολή, ἡ.

Commode, adject. d'un usage facile, εὐχρηστος-η-ον. | avantageux, ὠφέλιμος-η-ον. | convenable, ἐπιτήδειος-α-ον. | facile, εὔκολος-η-ον. | relâché, ἀνειμένος-η-ον.

Commodité, s. f. ἐπιτηδειότης, ἡ. — du temps, εὐκαιρεία, ἡ. — de la vie, τὰ ἀναγκαῖα. | lieu secret, ἀνάπαυσις, ἡ· πόρεψις, ἡ· χεῖα, ἡ.

Commotion, s. f. συγκίνησις, ἡ. | trouble, σύγχυσις, ἡ· ταραχή, ἡ.

Commuer, v. act. μεταβάλλω-λα, ἀλλάζω-ξα.

Commun, e, adj. κοινός-ή-όν. | public, δήμοσιος-ία-ον. | abondant, ἄφθονος-η-ον. | vulgaire, εὐτελής-ές.— (en), εἰς τὸ κοινόν, μαζύ.

Communauté, s. f. κοινότης, ἡ.

Communément, adv. κοινῶς, κοινά. | le plus, ὁ πλεῖστος.

Communicable, adj. μεταδοτικός-ή-όν, κοινωνικός-ή-όν.

Communicatif, ive, adj. ὁμιλητικός-ή-όν.

Communication, s. f. μετάδοσις, ἡ· συγκοινωνία, ἡ. — de contagion, ἔκδοσις, ἡ. | passage, ὁδός, ἡ· πόρος, ὁ.

Communier, v. n. μεταλαμβάνω-βα, κοινωνῶ-ησα.

Communion, s. f. κοινωνία, ἡ· μεταλάμβασις, ἡ. — de l'église, καθολική, ἡ.

Communiquer, v. a. κοινωνῶ-ησα, μεταδίδω-δοσα. — avec les pestiférés, σμίγω-ξα, σμίγομαι-χθηκα. | s'entretenir, συνομιλῶ-ησα. | répandre une nouvelle, κοινολογῶ-ησα.

Commutation, s. f. μεταβολή, ἡ· ἀλλαγή, ἡ· ἀλλαξιά, ἡ.

Compacte, adj. πυκνός-ή-όν, συμπαγής-ές.

Compagne, s. f. σύντροφος, ἡ. | épouse, σύζυγος, ἡ.

Compagnie, s. f. συντροφία, ἡ. — de perdreaux, κοπάδι, τὸ.

Compagnon, s. m. σύντροφος, ὁ· ἑταῖρος, ὁ. — de métier, καλφᾶς, ὁ.

Comparable, adj. παρεμβλητος-η-ον, συγκριτικός-ή-όν,

Digitized by Google

Comparaison, s. f. *σύγκρισις, ἡ· παρομοίωσις, ἡ.* — (sans), *ἀσυγκρίτως.* — (en), *ὡ συγκρισεῖ, ὡσὲς.*

Comparaître, v. n. *παρρησιάζομαι-σθηκα.*

Comparatif, ive, adj. *συγκριτικὸς-ἡ-ὸν.*

Comparer, v. a. *παραβάλλω-λα, συγκρίνω-σα, ὁμοιώνω-σα.*

Compartiment, s. masc. *μερὶς-ίδος, ἡ. Diviser en compartimens, μερίζω-σα.*

Compas, s. m. *διαβήτης, ὁ· περιέλι, τὸ.*

Compasser, v. a. *διαμετρῶ-ησα.* | examiner, *ἐξετάζω-ξα.* — ses actions, *δινεύθύνω-σα, διαπάττω-ξα.*

Compassion, s. f. *οἶκτος, ὁ· λύπησις, ἡ· ἔλεος, τὸ.* — (faire), exciter la pitié, *παρακαῶ εἰς ἔλεος ἢ εὐσπλαγχνίαν.* — de la Sainte Vierge, *συλλύπη, ἡ· οἱ πόνοι τῆς Παναγίας.* — (avoir), *λυποῦμαι-ήθηκα, ἐλεῶ-ησα.* — (sans), *ἀσπλαγχνα, χωρὶς ἔλεος.*

Compatible, adj. *ὁποῦ δύναται νὰ εἶναι μαζύ.*

Compatir, v. n. *συμπαθῶ-εσα, λυποῦμαι-ήθηκα, συλλυποῦμαι, συμπάσχω-θησα.* | s'accorder, *συμφωνῶ-ησα.*

Compatissant, e, adj. *σπλαγχνικὸς-ἡ-ὸν.*

Compatriote, s. m. *συμπατριώτης, ὁ.*

Compensation, s. fém. *ἀμοιβὴ, ἡ.*

Compenser, v. a. *ἀμοίβω-ψα.* | satisfaire, *ἀποπληρώνω-ωσα.*

Compère, s. m. *ἀνάδοχος, ὁ· συναγάδοχος, ὁ.*

Compétent, e, adj. suffisant, *ἱκανὸς-ἡ-ὸν.* | convenable, *ἁρμόδιος-α-ον.* — (juge), *ὁποῦ ἔχει ἐξουσίαν.*

Compéter, v. n. appartenir, *ἀνήκω-ξα.*

Compétiteur, s. m. *ἀντίζηλος, ὁ· συναγωνιστὴς, ὁ.*

Compilation, s. f. *σύναψις, ἡ.*

Compiler, v. a. *συνάπτω-ψα.*

Complainte, s. f. *παράπονον, τὸ.*

Complaire, v. n. *ἀρέσκω-ησα.* — (se) en quelqu'un, *εὐδοκῶ-ησα.* — à quelque chose, *ἡδοῦμαι, ἀρέσκομαι.*

Complaisance, s. f. *ἀρεσκεία, ἡ· φιλαρεσκεία, ἡ.* — dans l'Écriture sainte, *εὐδωκεία, ἡ.*

Complaisant, e, adj. *εὐάρεστος-η-ον, ὁποῦ ἀγαπᾶ νὰ κάμνῃ τῶν ἄλλων τὴν ὄρεξιν.*

Complément, s. m. *συμπλήρωμα, τὸ· ξεπλήρωμα, τὸ.*

Complet, ète, adj. *ἐντελὴς-ὲς, τέλειος-α-ον, πλήρης-ες.*

Digitized by Google

COMPLÉTEMENT, adv. ὁλοτελῶς, ὁλότελα, τελείως.

COMPLÉTER, v. act. συμπληρῶ-ησα. | achever, ἀποτελῶ-ησα, τελειόνω-σα.

COMPLEXE, adj. συνθετικὸς-ὴ-όν.

COMPLEXION, s. f. κράσις, ἡ· ἕξις, ἡ.

COMPLICATION, s. f. συμπλοκὴ, ἡ. — de maladies, πολλαῖς ἀῤῥωστίαις μιζὺ.

COMPLICE, s. m. συμφαιστὴς, ὁ· συνένοχος, ὁ. Au fém. συμφαιστρὶς, ἡ. — dans la cause, συναίτιος-ία-ον.

COMPLICITÉ, s. f. συνέργημα, τὸ.

COMPLIMENT, s. m. χαιρέτισμα, τὸ· ἀσπασμὸς, ὁ. Voy. *Félicitation.*

COMPLIMENTER, v. a. haranguer, θεσπιῳδεύω-σα. | féliciter, συγχαίρομαι-χάρηκα. | saluer par une tierce personne, ἀσπάζομαι-σθηκα.

COMPLIQUER, v. act. συμπλέκω-ξα. | embrouiller, ἐμπερδεύω-υσα.

COMPLOT, s. m. συνωμοσία, ἡ. — (qui est du), συνωμότης, ὁ· συνεστώτης, ὁ.

COMPLOTER, v. act. et n. συνώμωνω-σα.

COMPONCTION, s. f. κατάνυξις, ἡ· συντριβὴ, ἡ.

COMPORTER, v. act. permettre, παραχωρῶ-ησα, δέχομαι-χθηκα. — (se), πολιτεύομαι-ύθηκα, φέρομαι-θηκα.

COMPOSÉ, s. m. σύνθετον, τὸ· συνθεμένον, τὸ.

COMPOSER, v. a. συνθέτω-εσα. | capituler, συμβιβάζομαι-σθηκα.

COMPOSITEUR, s. m. συνθετὴς, ὁ.

COMPOSITION, s. f. σύνθεσις, ἡ. | accord, συμβίβασις, ἡ.

COMPRÉHENSIBLE, adj. καταληπτὸς-ὴ-όν.

COMPRÉHENSION, s. fém. κατάληψις, ἡ· ἀπείκασις, ἡ.

COMPRENDRE, v. a. καταλαμβάνω-λαβα, καταγῶ-ησα, ἀπεικάζω-σα. | contenir, περιέχω, κατέχω-λαβα, περιλαμβάνω-λαβα.

COMPRESSE, s. f. μοτὸς, ὁ.

COMPRESSION, s. f. κατάπίεσις, ἡ. — de douleur, σφῖξις, ἡ.

COMPRIMER, v. a. πιέζω-σα, σφίγγω-ξα. | retenir, κρατῶ-ησα.

COMPROMETTRE, v. act. mettre en danger, βάνω εἰς κίνδυνον. — (se), βάνομαι εἰς κίνδυνον. — de peste, μολώνομαι-θηκα.

COMPROMIS, E, part. de peste, μολωμένος-η-ον. | s. m. arbitrage, ἐπιτροπὴ, ἡ.

COMPTANT, adv. μετρητὰ.

Digitized by Google

Compte, s. masc. λογαριασμὸς, ὁ. | profit, κέρδος, τὸ· ὄφελος, τὸ. | faire compte de, estimer, τιμῶ-ησα, ψηφῶ-ησα. | faire compte que, λογάζω-ασα. *Au bout du compte*, τὸ τελευταῖον.

Compter, v. a. λογαριάζω-σα, μετρῶ-ησα. — sur, ἐλπίζω-ισα. — pour, νομίζω-σα. — que, être certain, εἶμαι βέβαιος-α-ον. | nombrer, ἀριθμῶ-ησα.

Comptoir, s. m. ἀβάξιον, τὸ· σκριτόριο, τὸ.

Comte, s. m. κόμης, ὁ.

Concasser, v. a. συντρίβω-ψα, κοπανίζω-σα.

Concave, adj. κοιλὸς-ἡ-ὸν· βαθυλὸς-ἡ-ὸν, γαβαθωτὸς-ἡ-ὸν.

Concavité, s. f. κοιλότης, ἡ· κοίλωμα, τὸ· βαθυλότης, ἡ· γαβαθώτης, ἡ.

Concéder, v. a. Voyez *Accorder*.

Concentrer, v. a. renfermer, περικλείω-ησα. — (se) en soi-même, συμμαζώνομαι-χθηκα.

Conception, s. f. σύλληψις, ἡ. | intelligence, ἀγχίνοια, ἡ.

Concernant, prép. περὶ avec le génitif.

Concerner, v. a. αἰτήκω-ξα, ἐγγίζω-ξα, ἀποβλέπω, ἐποβλέπω-εἰδα.

Concert, s. m. συμφωνία, ἡ. — (qui est de), σύμφωνος-η-ον. — (de), adv. ὁμοσυμφώνου, ἀντάμα, μαζύ.

Concerter, v. act. βουλεύομαι-θηκα. — (se) sur quelque chose, συμβουλεύομαι περὶ. | s'accorder, συμφωνῶ-ησα.

Concession, s. f. ἐπιχώρησις, ἡ· συγχώρησις, ἡ. | abandon, παραίτησις, ἡ.

Concevable, adj. καταληπτὸς-ἡ-ὸν.

Concevoir, v. a. comprendre, ἀπιοκάζω-σα, καταλαμβάνω, καταλαβαίνω-λαβα. — des soupçons, λαμβάνω, λαβαίνω-λαβα. — de grands desseins, μεγάλα διανοῶ-ησα. | devenir enceinte, συλλαμβάνω-βα, ἐγγαστρώνομαι-θηκα.

Concierge, s. m. φυλακὰς, ὁ· φύλαξ-ακος, ὁ.

Concile, s. m. σύνοδος, ἡ. — général, οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ. — particulier, τοπικὴ σύνοδος, ἡ. *Il se tint un concile*, ἐκάθη μία σύνοδος.

Conciliable, adj. συναλλακτὸς-ἡ-ὸν, περιαστὸς-ἡ-ὸν.

Conciliabule, s. m. ψευτικὴ σύνοδος, ἡ. | assemblée secrète à mauvaise fin, συνέδριον, τὸ.

Conciliateur, s. masc. διαλλακτὴς, ὁ.

Digitized by Google

CONCILIER, v. a. συναλλάττω-ξα, φιλιῶνω-σα. — (se) l'amitié, ἀποκτῶ-ησα. | procurer, προξενῶ-ησα. | accorder les intérêts, περιάζω-σα.

CONCIS, E, adj. σύντμος-η-ον, βραχυλόγος-η-ον.

CONCISION, s. fém. συντομία, ἡ.

CONCITOYEN, s. m. συμπολίτης, ὁ.

CONCLURE, v. n. tirer une conséquence, συμπεραίνω-ηνα. | v. a. décider, ἀποφασίζω-σα. | finir, πλείόνω-σα.

CONCLUSION, s. f. συμπέρασμα, τὸ· συνέπεια, ἡ. — d'un discours, ἀνακεφαλαίωσις, ἡ. | décision, ἀπόφασις, ἡ.

CONCOMBRE, s. m. ἀγγοῦρι, τὸ. | la plante, ἀγγουριά, ἡ.

CONCOMITANCE, s. fém. συνέπεια, ἡ.

CONCORDANCE, s. f. συμφωνία, ἡ.

CONCORDAT, s. m. συμφώνημα, τὸ· συνθήκη, ἡ.

CONCORDE, s. fém. ὁμόνοια, ἡ.

CONCORDER, v. n. Voyez *s'Accorder*.

CONCOURIR, v. n. συντρέχω-ξα, συνεργῶ-ησα. | aider, βοηθῶ-ησα.

CONCOURS, s. masc. συνδρομή, ἡ. — de voyelles, σύγκρουσις, ἡ.

CONCUBINAGE, s. m. πορνεύμα, τὸ· πορνεία, ἡ.

CONCUBINAIRE, s. m. πορνὸς, ὁ.

CONCUBINE, s. f. πόρνη, ἡ· παλλακίδα, ἡ.

CONCUPISCENCE, s. fém. σαρκικὴ ἐπιθυμία, ἡ.

CONCURRENCE, s. fém. ἄμιλλα, ἡ· συνεργία, ἡ.

CONCURRENT, s. m. Voy. *Compétiteur*.

CONDAMNABLE, adj. ἀξιοκαταδίκαστος-η-ον.

CONDAMNATION, s. fém. καταδίκη, ἡ· ἀπόφασις, ἡ· καταδίκασις, ἡ.

CONDAMNER, v. a. καταδικάζω-σα, ἀποφασίζω-σα. | blâmer, μέμφομαι-φθηκα. — un passage, φεσίζω-ξα.

CONDENSATION, s. fém. πύκνωσις, ἡ.

CONDENSER, v. a. πυκνώνω-σα. — (se), en parlant des nuages, συμμαζώνομαι-χθηκα.

CONDESCENDANCE, s. f. συγκατάβασις, ἡ.

CONDESCENDRE, v. n. συγκαταβαίνω-βηκα.

CONDISCIPLE, s. m. συμμαθητὴς, ὁ.

CONDITION, s. f. κατάστασις, ἡ· στασιμὸν, τὸ· au plur. τὰ στασίματα. — (homme de),

Digitized by Google

εὐφωνία, ἡ. — d'une traite, συνέχεια, ἡ.

CONDITIONNEL, LE, adj. ὑποθετικός-ἡ-όν.

CONDITIONNELLEMENT, adv. ὑποθετικῶς.

CONDITIONNER, v. a. ct. κάμνω σωστὰ καὶ καλά.

CONDOLÉANCE, s. f. συλλύπησις, ἡ. συμπάθεια, ἡ.

CONDUCTEUR, s. m. ὁδηγός, ὁ. — de marchandises, ἀγωγιάτης, ὁ.

CONDUIRE, v. a. ὁδηγῶ-ησα, φέρω-εγκα, πηγαίνω-πῆγα μαζύ. | administrer, διοικῶ-ησα. — les travaux, παρατέθημαι-πέθηκα. — (se), se comporter, πολιτεύομαι-εύθηκα, φέρνομαι-θηκα. | agir, πράζω-ξα.

CONDUIT, s. m. canal, σωληνάς, ὁ· κιούνια, τὰ. | rigole, αὐλάκι, τὸ· χαντάκι, τὸ.

CONDUITE, s. f. ὁδηγία, ἡ. | direction, ἐπιστασία, ἡ. | manière de se comporter, πολίτευμα, τὸ· φέρσιμον, τὸ.

CONFÉDÉRATION, s. fém. συμμαχία, ἡ.

CONFÉDÉRÉ, E, adj. σύμμαχος-η-ον.

CONFÉDÉRER (se), v. pr. μοιράζομαι-σθηκα, ἐνώνομαι-θηκα, κάμνω-μα συμμαχίαν.

CONFÉRENCE, s. f. συνομιλία, ἡ.

CONFÉRER, v. n. parler de, συνομιλῶ-ησα. | v. act. donner, δίνω-δοκα, χαρίζω-σα.

CONFESSE, s. — (aller à), πηγαίνω-γα, ἐξομολογοῦμαι.

CONFESSER, v. a. avouer, ὁμολογῶ-ησα. | entendre les confessions, ξαγορεύω-σα. — (se), ἐξομολογοῦμαι-ήθηκα, ξαγορεύομαι-ήθηκα.

CONFESSEUR, s. m. ἐξομολογητής, ὁ· ξαγορευτής, ὁ· πνευματικός, ὁ. | saint, ὁμολογητής, ὁ· ὅσιος, fém. ὁσία.

CONFESSION, s. f. aveu, ὁμολογία, ἡ. — de la foi, ὁμολόγησις, ἡ. — sacramentelle, ἐξομολόγησις, ἡ· ξαγορία, ἡ· ἐξαγορία, ἡ.

CONFESSIONNAL, s. masc. ξαγορευτήρι, τὸ.

CONFIANCE, s. f. πίστις, ἡ· θάρρος, τὸ. — (homme de), πιστός-ἡ-όν. — (digne de), ἀξιόπιστος-η-ον. *Avoir confiance en quelqu'un*, ἐμπιστεύομαι-εύθηκα, ἔχω θάρρος.

CONFIDEMMENT, adv. μὲ θάρρος.

CONFIDENCE, s. f. συγκοινωνία τῶν κρυφῶν. — (faire), φανερώνω, κοινωνῶ κατὶ κρυφόν. — (être dans la), εἶμαι εἰς τὰ κρυφὰ πινός, ἠξεύρω-εγκα.

CONFIDENT, s. masc. ami intime à qui l'on confie les secrets, ἐμπιστευθείς, ὁ.

Digitized by Google

CONFIER, v. a. ἐμπιστεύω-σα, θαρρεύω-υσα.

CONFIGURATION, s. fém. σχηματισμός, ὁ.

CONFINER, v. n. toucher aux confins, συνορεύω-υσα. | reléguer, ἐξορίζω-σα, ἀποπέμπω-ψα. — (se), ἀναχωρῶ-ησα.

CONFINS, s. m. pl. σύνορα, τά.

CONFIRE, v. a. βράζω μὲ ζάχαριν ἢ μέλι.

CONFIRMATION, s. f. βεβαίωσις, ἡ· ἐπικύρωσις, ἡ. | sacrement, χρίσμα, τὸ· ἁγία μύρωσις, ἡ.

CONFIRMER, v. a. assurer, βεβαιώνω-σα. — une loi, ἐπικυρῶ-ησα. | donner le sacrement de confirmation, μυρώνω-ωσα; χρισμάρω-ησα.

CONFISCATION, s. f. δήμευσις, ἡ· δημευσία, ἡ.

CONFISQUER, v. act. δημεύω-υσα.

CONFITURES, s. fém. pl. πορικὰ βεφσμένα μὲ ζάχαριν ἢ μέλι· ζαχαρώτα, τά.

CONFLIT, s. m. σύγκρουσις, ἡ. | combat, μάχη, ἡ. — des opinions, ἀναπόπτης, ἡ.

CONFLUENT, s. m. σύρρευσις, ἡ.

CONFONDRE, v. a. συγχύζω-σα. | bouleverser, ἀνακατώνω-ωσα. — par discours, ἀποσοφώνω-ωσα. | couvrir de confusion, αἰσχύνω-υνα, ἐντροπιάζω-σα. | prendre une chose pour une autre, δὲν διακρίνω, πέρνω τὸ ἕνα ἀντὶ τὸ ἄλλο.

CONFORMATION, s. fém. σχηματισμός, ὁ.

CONFORME, adject. semblable, ὅμοιος-α-ον, ὁμοιοία-ον. | qui s'accorde avec, σύμφωνος-η-ον. | de même figure, σύμμορφος-η-ον. *Actions conformes à la vertu*, κατ' ἀρετὴν πράξεις.

CONFORMÉMENT, adv. semblablement, ὁμοίως. — à, κατὰ avec l'acc.

CONFORMER, v. a. rendre conforme, φεφσαρμόζω-ωσα, ἁρμόζω-ωσα. | donner la forme, σχηματίζω-σα. — (se) aux lois, aux usages, πράττω κατὰ. — à la volonté, πρωίζω-ασα, ὑποτάζομαι, συγκαταβαίνω-ηκα. *Je me suis conformé aux ordres*, κατὰ τοῖς φεφσαγαῖς ἐφέρθηκα.

CONFORMITÉ, s. f. ὁμοιότης, ἡ. | analogie, ἀναλογία, ἡ. — à la volonté de Dieu, ὑποταγὴ, ἡ. — de sentimens, ὁμοφροσύνη, ἡ. — d'affections, ὁμοιοπάθεια, ἡ.

CONFORTER, v. a. ἐνδυναμώνω-σα. | encourager, ἐγκαρδιώνω-ωσα. — dans la douleur, consoler, παρηγορῶ-ησα.

Digitized by Google

CONFRATERNITÉ, s. fém. ἑταιρεία, ἡ.

CONFRÈRE, s. m. συναδελφὸς, ὁ.

CONFRÉRIE, s. f. ἀδελφοσύνη, ἡ· συναδελφοσύνη, ἡ.

CONFRONTER, v. act. des témoins, παῤῥησιάζω μαζὺ, συμπαραζαίνω-ησα. | comparer, παραβάλλω-λα.

CONFUSÉMENT, adv. συγχυσμένα, ἀνακατωμένα.

CONFUSION, s. f. σύγχυσις, ἡ. | honte, ἐντροπὴ, ἡ· καταισχύνη, ἡ.

CONGÉ, s. masc. *Prendre congé de*, ἀποχαιρετῶ-ησα.

CONGÉDIER, v. act. ἀποπέμπω-ψα, ἀπολῶ-ησα.

CONGELER, v. a. κρυσαλλώνω-ωσα.

CONGRATULATION, s. fém. συναγαλλίασις, ἡ.

CONGRÉGATION, s. fém. συνάθροισις, ἡ· ἀδελφότης, ἡ.

CONGRÈS, s. m. συνέλευσις, ἡ.

CONGRU, E, adj. ἁρμόδιος-α-ον.

CONJECTURE, s. f. πκμήειον, τὸ· συμπέρασμα, τὸ.

CONJECTURER, v. n. πκμαίρωμαι-θηκα, συμπεραίνωσα, διασοχάζομαι-σθηκα.

CONJOINT, E, adj. συζυγὸς, ὁ, ἡ.

CONJOINTEMENT, adv. ἅμα, ὁμοῦ, μαζὺ, ἀγκάμα.

CONJONCTION, s. f. σύνδεσμος, ὁ· ἕνωσις, ἡ. — des planètes, σύναξις, ἡ· σύζευξις, ἡ.

CONJONCTURE, s. f. περίστασις, ἡ. — favorable, εὐκαιρία, ἡ.

CONJUGAISON, s. f. συζυγία, ἡ.

CONJUGAL, E, adj. γαμικὸς-ὴ-ὸν, τῆς ὑπανδρίας.

CONJUGALEMENT, adv. γαμικῶς.

CONJUGUER, v. a. κλίνω, συζυγιάζω-σα.

CONJURATEUR, CONJURÉ, s. m. συνωμότης, ὁ.

CONJURATION, s. f. complot, συνωμοσία, ἡ· σύστασις, ἡ. | prière, παράκλησις, ἡ. | exorcisme, ἐξόρκισις, ἡ.

CONJURER, v. act. prier, παρακαλῶ-εσα. | exorciser, ἐξορκίζω-σα. | faire un complot, συνωμώνω-σα.

CONNAISSANCE, s. f. γνώσις, ἡ· γνώρισις, ἡ. | avis, εἴδησις, ἡ. | usage des sens, αἴσθησις, ἡ. — (perdre), λιγοθυμῶ-ησα. — de diverses personnes, γνωριμία, ἡ. | examen, prendre connaissance, ἐξετάζω. *Avoir connaissance de*.... ἔχω εἴδησιν.

CONNAITRE, v. a. γνωρίζω-σα, γινώσκω-γνώσα. — d'un crime, ἐξετάζω-ξα, ἐρευνῶ-

ησαι διὰ... | se connaître à... ,πξεύρω-εσα.

CONNEXION, CONNEXITÉ, s. fém. συναφεια, ἡ· συνάρτησις, ἡ.

CONNIVENCE, s. f. συγκακουργία, ἡ. | indulgence coupable, κριματώδης συγκατάβασις, ἡ.

CONQUÉRANT, s. m. νικητὴς, ὁ.

CONQUÉRIR, v. a. ἀποκτῶ-ησα δι' ἁρμάτων, κυριεύω-υσα.

CONSACRER, v. a. ἀφιερώνω-ωσα, καθιερώνω-ωσα.— (se), s'adonner, δίδομαι-δόθηκα.

CONSANGUIN, E, adject. συγγενὴς-ὲς.

CONSANGUINITÉ, s. fém. συγγένεια, ἡ.

CONSCIENCE, s. f. συνείδησις, ἡ. *Avoir la conscience de sa faiblesse*, αἰσθάνομαι-σθηκα.

CONSCIENCIEUX, EUSE, adj. ἴσιος ἄνθρωπος, ὁ.

CONSÉCRATION, s. f. ἀφιέρωσις, ἡ· καθιέρωσις, ἡ. — d'un évêque, χειροτόνησις, ἡ. — de la messe, μετουσίωσις, ἡ.

CONSÉCUTIF, IVE, adj. συνακολουθὸς-ὴ-ὸν, ἐπακολουθὸς-ὴ-ὸν.

CONSÉCUTIVEMENT, adv. ἐπομένως, ἀκολουθᾶ.

CONSEIL, s. m. avis, συμβουλὴ, ἡ.— (homme de bon), καλόβουλος, ὁ. | assemblée, βουλὴ, ἡ· συμβούλιον, τὸ.

CONSEILLER, s. m. σύμβουλος, ὁ. | membre d'un conseil, συμβουλευτὴς, ὁ.

CONSEILLER, v. a. συμβουλεύω-υσα, βουλεύω-υσα.

CONSENTEMENT, s. masc. συγκατάνευσις, ἡ· τέρζιμον, τὸ· θέλημα, τὸ. | unanimité de sentimens, ὁμοφωνία, ἡ· ὁμογνωμία, ἡ.

CONSENTIR, v. n. συγκατανεύω-υσα, τερζῶ-ξα, σέργω-ξα.

CONSÉQUEMMENT, adv. ἀκολουθῶς.

CONSÉQUENCE, s. f. conclusion, συμπέρασμα, τὸ. | suite, συνακολούθησις, ἡ· ἀκολουθία, ἡ. — (chose de), ἀξιόλογος-η-ον. — (en), ἐξ ἀκολουθίας, ὅθεν.

CONSÉQUENT, E, adject. ἀκολουθὸς-ὴ-ὸν. — (le), τὸ ἑπομένον. — (par), ἑπομένως, τὸ λοιπὸν.

CONSERVATEUR, s. masc. διατηρητὴς, ὁ· διαφυλακτὴς, ὁ.

CONSERVATION, s. fém. διατήρησις, ἡ· φύλαξις, ἡ.

CONSERVE, s. f. γλυκίσματα, τὰ· μαντζούνι, τὸ. — (navire qui va de), συμπλεοῦσα ναῦς, ἡ.

CONSERVER, v. a. διατηρῶ-ησα. | garder, φυλάγω-ξα, διαφυλάγω-ξα. — la

Digitized by Google

crainte de Dieu, βασῶ-ᾶξω. | sauver, σάῖζω-σαι, σάνω-σαι.

CONSIDÉRABLE, adj. ἀξιόλογος-η-ον, ἀξιοφύλακτος-η-ον, περίβλεπτος-η-ον. | illustre, ὀπιφανὴς-ές, περιφανὴς-ές.

CONSIDÉRABLEMENT, adv. πολλὰ, πολύ.

CONSIDÉRATION, s. f. σκέψις, ἡ· σύγκρισις, ἡ· διάκρισις, ἡ. | estime, ἀξίωσις, ἡ· ὑπόληψις, ἡ. | honneur, τιμὴ, ἡ· σέβας, τὸ.

CONSIDÉRER, v. a. περισκέπτομαι-φθηκα, ταχάζομαι-σθηκα. | examiner, ἐξετάζω-ξα. | estimer, ψηφῶ-ησα, τιμῶ-ησα.

CONSIGNATION, s. f. παράδοσις, ἡ· ἐγχείρησις, ἡ.

CONSIGNER, v. a. παραδίδω-δοκα, ἐγχειρῶ-ησα.

CONSISTANCE, s. f. solidité, στερεότης, ἡ· παχυτής, ἡ.

CONSISTER, v. n. στέκομαι-άβηκα-τέθεικα. — (faire), βάνω-ἔβαλα-τέθεικα.

CONSOLANT, E, adj. παρηγορητικὸς-ὴ-όν.

CONSOLATEUR, TRICE, s. m. et f. παρήγορος, ὁ, ἡ· παρηγορητὴς, ὁ, ἡ.

CONSOLATION, s. f. παρηγορία, ἡ· παράκλησις, ἡ.

CONSOLER, v. a. παρηγορῶ-ησα. — (se), παρηγοροῦμαι-ήθηκα.

CONSOLIDATION, s. fém. στερέωσις, ἡ· πάχωμα, τὸ.

CONSOLIDER, v. a. στερεώνω-ωσα, συμπυκνώνω-ωσα, παχύνω-σα.

CONSOMMATEUR, s. m. qui achève, ἐκπλέτης, ὁ. | qui dépense, use, καταλύτης, ὁ.

CONSOMMATION, s. fém. achèvement, συντέλεσις, ἡ· συντέλειά, ἡ· ἐκτέλεσις, ἡ. — du mariage, ἐπὶ γάμου συνουσία, ἡ. | dépense, καταλύσις, ἡ· δαπάνη, ἡ.

CONSOMMÉ, E, adj. parfait, τέλειος-α-ον. — dans les affaires, habile, ἔμπειρος-η-ον.

CONSOMMER, v. a. ἐκπλώσαι, ἐκτελῶ-ησα. | dépenser, user, καταλύω-υσα.

CONSOMPTION, s. f. κατανάλωσις, ἡ.

CONSONNANCE, s. f. ὁμοφωνία, ἡ.

CONSONNANT, E, adj. ὁμόφωνος-η-ον.

CONSONNE, s. f. σύμφωνον, τὸ.

CONSPIRATEUR, s. masc. συνωμότης, ὁ.

CONSPIRATION, s. f. συνωμοσία, ἡ.

CONSPIRER, v. n. conjurer, συνωμώνω-ωσα. | concourir, συμπίχα-ξα.

CONSPUER, v. act. καταφρύω-σα.

Digitized by Google

CONSTAMMENT, adv. εὐσταθῶς, σταθερῶ.

CONSTANCE, s. f. εὐστάθεια, ἡ· σταθερότης, ἡ· σταθερσύνη, ἡ. Voyez *Courage*, *Persévérance*.

CONSTANT, E, adj. σταθερὸς-ὰ-ὸν, ἐμμενὴς-ὲς. | indubitable, βέβαιος-η-ον.

CONSTATER, v. act. ἀποδείκνυ-ξα, ἐλέγχω-ξα.

CONSTELLATION, s. fém. ἀστερισμὸς, ὁ.

CONSTER, v. imp. καταδηλον εἶναι.

CONSTERNATION, s. fém. μεγάλη θλῖψις, ἡ· καταπληξις, ἡ.

CONSTERNER, v. a. καταπλήττω-ξα, καταβάλλω-λα, θλίβω-ψα πολλά.

CONSTIPATION, s. f. σύψις, ἡ· συμπίλωσις, ἡ.

CONSTIPER, v. act. σύφω-ψα.

CONSTITUER, v. a. συσταίνω-νησα, καταστα̃ίνω-νησα. | mettre, βάλλω-λα.

CONSTITUTION, s. f. établissement, κατάστασις, ἡ. | complexion, κρᾶσις, ἡ. | loi, διαταγὴ, ἡ· διάταγμα, τὸ· κανῶνας, ὁ.

CONSTRINGENT, E, adj. συστολικὸς-ὴ-ὸν.

CONSTRUCTION, s. f. κατασκευὴ, ἡ· κατασκεύασις, ἡ. — des mots, σύνταξις, ἡ. — d'un édifice, οἰκοδόμησις, ἡ.

CONSTRUIRE, v. a. κατασκευάζω-σα, κάμνω-μα. Voy. *Bâtir*. — une phrase, συντάττω-ξα, συντάσσω-ξα.

CONSUBSTANTIALITÉ, s. f. ὁμοουσιότης, ἡ.

CONSUBSTANTIEL, LE, adj. ὁμοούσιος-α-ον.

CONSUL, s. m. d'un état, ὕπατος, ὁ. — envoyé par un souverain, κάπηλος, ὁ.

CONSULAIRE, adj. ὑπατικὸς-ὴ-ὸν. | du consul, τοῦ ὑπάτου.

CONSULAT, s. m. ὑπατεία, ἡ· προνοσλάτον, τὸ.

CONSULTATION, s. f. συμβούλευμα, τὸ.

CONSULTER, v. act. συμβουλεύομαι-εύθηκα. — un oracle, ἐρωτῶ-ησα. — ses forces, ἐξετάζω-ξα. — les intérêts, φροντίζω διὰ τὸ σύμφερον.

CONSUMER, v. a. détruire, φθείρω-εσα, καταναλίσκω-λωσα, καταλύω-υσα, ἀναλίσκω-λωσα. — (se), ἀναλίσκομαι-λώθηκα.

CONTACT, s. m. συναφὴ, ἡ· ἔγγισμα δύο γραμμάτων.

CONTAGIEUX, EUSE, adj. λοιμικὸς-ὴ-ὸν, ἐπιδημικὸς-ὴ-ὸν, κολλητικὸς-ὴ-ὸν.

CONTAGION, s. f. λοιμὸς, ὁ. — de peste, μολυσμὸς, ὁ· μίασμα, τὸ. | maladie épidémique, ἐπιδημία, ἡ. — des

Digitized by Google

vices, μολυσμὸς, ὁ· διαφθορὰ, ἡ.

CONTAMINER, v. a. μολύνω-σα, μιαίνω-ασα, μολύνω-σα.

CONTE, s. m. μῦθος, ὁ· παραμύθι, τὸ.

CONTEMPLATIF, IVE, adj. σκεπτικὸς-ἡ-όν, θεωρητικὸς-ἡ-όν.

CONTEMPLATION, s. fém. σκέψις, ἡ· θεώρησις, ἡ.

CONTEMPLER, v. a. περισκέπτομαι-πθηκα, θεωρῶ-ησα. | méditer, μελετῶ-ησα.

CONTEMPORAIN, E, adj. σύγχρονος-η-ον, τοῦ ἰδίου καιροῦ.

CONTENANCE, s. f. maintien, χῆμα, τὸ. — (faire bonne), θέχνω θάρσος, καθερότητα.—(perdre), περάπτομαι-χθηκα. Voyez *Capacité*.

CONTENIR, v. a. περιέχω, χωρῶ-ησα, πέρνω-εῖσα. | retenir, κρατῶ-ησα, συγκρατῶ-ησα. — (se), κραποῦμαι-θηκα, ἐγκατέυομαι-θηκα.

CONTENT, E, adj. εὐχαριστημένος-η-ον. | tout joyeux, χαρούμενος-η-ον.

CONTENTEMENT, s. masc. εὐχαρίστησις, ἡ· εὐφροσύνη, ἡ.

CONTENTER, v. a. εὐχαριστῶ-ας-ησα. | plaire, ἀρέσκω ἤρεσα. — (se), εὐχαριστοῦμαι, ἀρκοῦμαι-ήθηκα.

CONTENTIEUX, EUSE, adj. ἐριστικὸς-ἡ-όν.

CONTENTION, s. f. ἔρις, ἡ· μάλωμα, τὸ. — d'esprit, ἔντασις, ἡ· ὀπόνοια, ἡ.

CONTER, v. a. διηγοῦμαι-ήθηκα. | dire. *On vous en a conté sur . . . .* σοῦ εἶπαι πρὶ . . . μυθεύθηκαι πρὶ . . . *On le conte ainsi*, οὕτως ἱστορεῖται.

CONTESTATION, s. fém. ἔρις, ἡ· φιλονεικία, ἡ. Voyez *Dispute*.

CONTESTER, v. n. disputer, φιλονεικῶ-ησα. | v. act. ἀμφισβητῶ-ησα περὶ . . , ἀναλέγω διὰ . . . *On ne peut contester cela*, ἀναντίρρητον εἶναι, ἀναμφίβολον εἶναι.

CONTEUR, s. m. διηγητὴς, ὁ. | qui trompe, μυθοπλάστης, ὁ.

CONTEXTURE, s. f. συμπλοκὴ, ἡ· ὑφὴ, ἡ· συμπλέξιμον, τὸ.

CONTIGU, Ë, adj. συναφὴς-ὲς, ὁποῦ εἶναι κολλητά.

CONTINENCE, s. f. ἐγκράπια, ἡ.

CONTINENT, E, adj. ἐγκρατὴς-ὲς. — (le), s. m. ἤπειρος, ὁ· στερεὰ, ἡ· στεριὰ, ἡ.

CONTINU, E, adj. συνεχὴς-ὲς.

CONTINUATION, s. f. ἐξακολούθησις, ἡ.

CONTINUEL, LE, adj. συνεχὴς-ὲς, παντοπινὸς-ἡ-όν; ὁλημερινὸς-ἡ-όν, ἀσχόλαστος-η-ον.

Digitized by Google

CONTINUELLEMENT, adv. ἀσχόλασα, παντοπνεὰ, συνεχῶς, ἀκαταπαυστῶς.

CONTINUER, v. a. ἐξακολουθῶ-ησα, ἀκολουθῶ-ησα, διατελῶ-ησα. | durer, διαμένω-μινα. | prolonger, ὀκτείνω-ηνα.

CONTINUITÉ, s. fém. συνέχεια, ἡ.

CONTORSION, s. f. συστροφὴ, σλεγγούλισμα, τὸ· ἀποκόρδισις, ἡ. *Faire des contorsions*, ἀποκορδίζομαι-σθηκα.

CONTOUR, s. m. περιτείγυεον, τὸ.

CONTRACTER, v. a. συναλλάπω-ξα, κάμνω συνθήκην, συμβαίζομαι-σθηκα. — des habitudes, συνηθίζομαι-σθηκα, πέρνω συνήθειαν. — des dettes, κάμνω χρέη. — (se), se retirer, συστέλλομαι-ήσθηκα, τσεβιοῦμαι-ίσθηκα. | en parlant du bois, τζιριάζωασα.

CONTRACTION, s. f. συστολὴ, ἡ· τσεβίσμα, τὸ. | en grammaire, συναίρεσις, ἡ.

CONTRADICTION, s. fém. ἀντιλογία, ἡ· ἀντίφασις, ἡ. | opposition, ἐναντότης, ἡ· ἀντίσασις, ἡ.

CONTRADICTOIRE, adject. ἀντιφατικὸς-ἡ-ὸν.

CONTRAINDRE, v. a. ἀνάγκάζω-σα, βιάζω-σα, στενοχωρῶ-εσα-ησα.

CONTRAINTE, s. f. βία, ἡ· στενοχώρεμα, τὸ· σκλέπη, τὸ.

CONTRAIRE, adj. ἐναντος-α-ον. — (au), adv. ἐξ ἐναντίας, τὸ ἐναντίον.

CONTRARIANT, E, adject. ἐναντιωματικὸς-ἡ-ὸν.

CONTRARIER, v. a. de paroles, ἀντιλέγω-είπα· d'action, ἀντισέκομαι-σλάθηκα, ἐναντώνομαι-ώθηκα.

CONTRARIÉTÉ, s. f. ἐναντίωσις, ἡ· ἀντίσασις, ἡ.

CONTRASTE, s. m. ἀντίθεσις, ἡ. | différence, διαφορὰ, ἡ.

CONTRASTER, v. n. διαφέρω-εσα.

CONTRAT, s. m. συνάλλαγμα, τὸ· συνθήκη, ἡ· σύμβασις, ἡ.

CONTRAVENTION, s. fém. παράβασις, ἡ.

CONTRE, prép. ἐναντίον, κατὰ, avec le gén. | auprès, κοντὰ.

CONTRE-BALANCER, v. a. ἀντιζυγιάζω-σα, ἰσοσταθμίζω-σα.

CONTREBANDE, s. f. γιασάκι, τὸ· διασάκι, τὸ. | marchandise, περιορισμένη φραγμαπεία, ἡ.

CONTRECARRER, v. a. ἐναντώνομαι-θηκα.

CONTRE-CŒUR (à), adv. ἀκουσίως.

CONTRE-COUP, s. masc. ἀντικτυπιὰ, ἡ.

Digitized by Google

CONTREDIRE, v. a. ἀντιλέγω-είπα.

CONTREDIT (sans), adv. ἀναπρρήτως.

CONTRÉE, s. f. χώρα, ἡ· τόπος, ὁ.

CONTREFAIRE, v. a. quelqu'un, μιμοῦμαι διὰ περιγέλοιον. — l'écriture, μιμοῦμαι-ήθηκα. | déguiser, παραποιῶ-ησα. — le fou, ψευδοποιοῦμαι νὰ εἶμαι τρελός.

CONTREFAIT, E, partic. mal tourné, διάστροφος, ὁ, ἡ.

CONTREMANDER, v. act. ἀνακαλῶ-εσα. | donner un ordre contraire, ἀντιπροσλαλῶ-ξα.

CONTRE-MARQUER, v. a. ἀντισημειώνω-σα.

CONTRE-POIDS, s. masc. ἀντίζυγι, τὸ· ἀντίσταθμον, τὸ.

CONTRE-POISON, s. masc. ἀντιφάρμακον, τὸ.

CONTRE-SEING, s. masc. ὑπογραφή, ἡ.

CONTRE-SENS, s. masc. — (faire un), ἄλλον διὰ ἄλλον νοῶ, λέγω.

CONTRE-TEMPS, s. masc. ἀκαιρία, ἡ. — (à), ἀκαίρως, παρὰ καιρόν.

CONTREVENIR, v. n. παραβαίνω-ηκα.

CONTRIBUER, v. n. συνεισφέρω-ερα, συμφέρω-ερα, συμβάλλω-λα.

CONTRIBUTION, s. f. impôt, δόσιμον, τὸ.

CONTRISTER, v. a. λύπωνα, θλίβω-ψα.

CONTRIT, E, adj. συντετριμένος-η-ον, πικραμένος-η-ον, καταπονγμένος-η-ον.

CONTRITION, s. f. συντριβή, ἡ· πίκρα, ἡ.

CONTROUVER, v. a. πλάσσω-σα, συκοφαντῶ-ησα.

CONTROVERSE, s. f. ἔρις διὰ φράγματα τῆς πίστεως, ἡ.

CONTUMACE, s. f. ἀπείθεια, ἡ· φιλοδικία, ἡ. | adj. qui manque à l'assignation, φιλόδικος-η-ον.

CONTUSION, s. f. θλάσις, ἡ· σύντριψις, ἡ· ζούλιγμα, τὸ.

CONVAINCRE, v. a. καταλέγχω-ξα. — (se), s'assurer, βεβαιώνομαι-θηκα. | persuader, καταπείθω-εισα.

CONVALESCENCE, s. fém. ἀνάῤῥωσις, ἡ· ξαῤῥώτησις, ἡ· ξαῤῥώτημα, τὸ.

CONVALESCENT, E, adj. ἐξαῤῥωτημένος-η-ον.

CONVENABLE, adj. ἁρμόδιος-α-ον, ἄρμοστος-η-ον, πρέπων-ουσα, ἐπιτήδειος-α-ον.

CONVENABLEMENT, adv. πρεπούμενα, πρεπόντως.

CONVENANCE, s. f. πρέπον, τὸ· εὐπρέπεια, ἡ. — (être à la), ἁρμόζω-σα.

CONVENIR, v. n. ἀνήκω-ξα. | s'accorder, συμβιβά-

Digitized by Google

ζομαι-θηκα. — sur le prix, περιάζω-σα. *Il convient*, πρέπον εἶναι. | avouer, ὁμολογῶ-ησα.

CONVENTICULE, s. masc. κρυφὴ συνομιλία, ἡ· κρυφὴ συνάθροισις, ἡ.

CONVENTION, s. f. condition, σύμβασις, ἡ.

CONVERSATION, s. fém. συναναστροφή, ἡ· διατριβή, ἡ· συνομιλία, ἡ· ἀμιλία, ἡ.

CONVERSER, v. n. συναναστρέφομαι-φθηκα· συνομιλῶ-ησα, ἀμιλέυω-σα.

CONVERSION, s. f. changement de mœurs, μεταστροφή, ἡ. | changement d'une chose, ἀλλαγή, ἡ· ἐπιστροφή, ἡ. | mouvement militaire, περιστροφή, ἡ.

CONVERTIR, v. a. un pécheur, μεταστρέφω-ψα. | changer, ἀλλάζω-ξα, ἐπιστρέφω-ψα, μεταβάλλω-λα. — (se), changer de vie, ἀλλάζω-ξα. —, en parlant d'un pécheur, μεταστρέφομαι-άφηκα. — à la foi, χριζω-σα εἰς...

CONVEXE, adj. κυρτὸς-ἡ-όν, καμπύλος-η-ον.

CONVEXITÉ, s. f. καμπυλότης, ἡ· κυρτὸν, τὸ.

CONVICTION, s. f. πεποίσθησις, ἡ.

CONVIER, v. a. καλῶ-εσα, προσκαλῶ-εσα. — ensemble, συγκαλῶ-εσα.

CONVIVE, s. m. συντρόπεζος, ὁ.

CONVOCATION, s. f. σύγκλησις, ἡ.

CONVOI, s. m. funèbre, κήδεια, ἡ· κήδος, τὸ. — de navires, κονβόϊον, τὸ· πολλὰ καράβια μαζὺ, μὲ ἕνα πολεμικὸν.

CONVOITER, v. a. ὀρέγομαι-χθηκα, ποθῶ-ησα.

CONVOITISE, s. f. μεγάλη ἐπιθυμία, ἡ· ἀποθυμία κακὴ, ἡ.

CONVOQUER, v. a. συγκαλῶ-εσα, συλλέγω-ξα.

CONVOYER, v. act. συνοδεύω, διὰ νὰ διαφυλάττω.

CONVULSIF, IVE, adject. σπασμωδικὸς-ἡ-όν, σπασμώδης-ες.

CONVULSION, s. f. σπασμὸς, ὁ· σπασμός, ὁ· πασμάρισμα, τὸ.

CONYSE, s. f. herbe aux puces, κονύζα, ἡ· ψυλλόχορτον, τὸ.

COOPÉRATEUR, TRICE, s. m. et fém. συνεργὸς, ὁ, ἡ.

COOPÉRATION, s. f. συνεργία, ἡ.

COOPÉRER, v. a. συνεργῶ-ησα, βοηθῶ-ησα, συνεργάζομαι-σθηκα.

COPEAU, s. m. πελεκούδι, τὸ.

COPIE, s. f. ἀντιγραφὴ, ἡ· ἀντίγραφον, τὸ. | action de copier, μεταγραφὴ, ἡ.

Digitized by Google

Copier, v. a. μεταγεάφω-ψα, ἀνταγεάφω-ψα, κοπιάρω-σα. | imiter, μιμοῦμαι. — une statue, εἰκάζω-σα.

Copieusement, adv. ἀφθόνως, πλήθια.

Copieux, euse, adj. πλήθος-α-ον, ἄφθονος-η-ον.

Copiste, s. m. μεταγεαφεύς, ὁ· γεαμματικός, ὁ.

Copte ou Cophte, s. m. Κόπτης, ὁ.

Coq, s. masc. πετεινός, ὁ· ἀλέκτωρας, ὁ. — à l'âne, μωρολογία, ἡ. — d'Inde, γαλάτος, ὁ· μισίρκα, ἡ.

Coque, s. f. κέλυφος, τὸ· τζόφλιον, τὸ· τζέφλα, ἡ.

Coquelicot, s. m. ἀγελοπαπαρούνα, ἡ.

Coqueluche, s. fém. βήχας, ὁ.

Coquemar, s. m. ἰμπαρίκι, τὸ.

Coquetterie, s. f. καλλωπισμός, ὁ.

Coquillage, s. m. κογχύλιον, τὸ.

Coquille, s. f. κογχυλή, ἡ· ὄσλεφκον, τὸ. — de limaçon, κόχλος, ὁ.

Coquin, s. m. κακότροπος, ὁ.

Coquinerie, s. f. πονηρία, ἡ.

Cor, s. m. durillon, πύλος, ὁ· κότζι, τὸ· κάλος, ὁ. — de chasse, κέρατον, τὸ. *A cor et à cri*, μὲ ὅλην τὴν δυναμήν.

Corail, s. m. κοράλλιον, τὸ.

Corbeau, s. m. κόραξ, ὁ· κόρακας, ὁ.

Corbeille, s. f. κόφινος, ὁ· κανίσλι, τὸ· καλάθιον, τὸ. — (grande), κανίσλα, ἡ.

Cordages, s. m. pl. τὰ χοινία τοῦ πλοίου.

Corde, s. f. χοινίον, τὸ· χοινί, τὸ. — d'instrument, χορδή, ἡ· κόρδα, ἡ.

Cordeau, s. m. d'architecte, σλάθμη, ἡ· σλαθμός, ὁ. | petite corde, σκοινάκι, τὸ. | cordelette, σκοινάκι, τὸ· σπάγος, ὁ.

Cordeler, v. act. πλέκω-ξα ὅσαν χοινί.

Corder, v. a. lier avec une corde, δένω-σα. — (se), durcir, σκληρύνομαι-θηκα.

Corderie, s. f. χοινάρικον, τὸ.

Cordial, e, adj. καρδιακός-ή-όν. — (ami), ἐγκάρδιος-α-ον.

Cordialement, adv. καρδιακά, ὁλοψύχως.

Cordialité, s. f. φιλαφεσύνη, ἡ.

Cordier, s. masc. χοινᾶς, ὁ.

Cordon, s. m. χαινάρι, τὸ. — de troupes, ἔνοπλος κύκλος, ὁ.

Digitized by Google

CORDONNER, v. a. στλέκω-ξα.

CORDONNIER, s. m. τζαγκάρης, ὁ.

CORIACE, adject. σκίπνος-η-ον.

CORME, s. m. σοῦρβον, τὸ.

CORMIER, s. m. σουρβιά, ἡ.

CORMORAN, s. m. φαλακρόκοραξ-κος, ὁ.

CORNE, s. f. κέρατον, τὸ. — du pied des animaux, ὁπλή, ἡ· νύχι, τὸ.

CORNEILLE, s. f. κορώνη, ἡ· καρακάξα, ἡ· γερατζίνα, ἡ.

CORNEMUSE, s. f. ἀσκοτζαμπούνα, ἡ· τζαμπούνα, ἡ.

CORNER, v. n. σαλπίζω-σα· au fig. φωνάζω-ξα. | en parlant des oreilles, βομβόω-ησα.

CORNET, s. m. κεράπιον, τὸ. — pour l'encre, καλαμάει, τὸ· μελανδήκη, ἡ. — pour les dés, πύργος, ὁ. — de papier, χόνειον, τὸ.

CORNETTE, s. f. étendard, σημαῖα, ἡ.

CORNICHE, s. f. κορωνίς-ίδος, ἡ· κορνίτζα, ἡ· ῥάφι, τὸ.

CORNICHON, s. masc. ἀγγούρι ξύδατον, τὸ.

CORNOUILLE, s. f. κρανίον, τὸ· καρούμπα, ἡ.

CORNOUILLER, s. masc. κρανειά, ἡ.

CORNU, E, adj. κερατοφόρος-α-ον.

COROLLAIRE, s. m. θεωδήκη, ἡ· ὄπιθοφορά, ἡ.

CORPORAL, s. m. ὀθόνη, ἡ· κορποφόλι, τὸ.

CORPORATION, s. f. κοινότης, ἡ.

CORPORÉITÉ, s. f. σωματότης, ἡ.

CORPOREL, LE, adj. σωματικὸς-ὴ-όν, κορμικὸς-ὴ-όν.

CORPORELLEMENT, adv. σωματικῶς, σωματικά.

CORPS, s. m. σῶμα, τὸ· κορμί, τὸ. — d'une phrase, συντεχία, ἡ. — d'armée, τάγμα, τὸ. — de garde, φυλακή, ἡ. | consistance, στρεότης, ἡ. | force (en parlant du vin), δύναμις, ἡ.

CORPULENCE, s. f. πολυσαρκία, ἡ· κορμαρόσύνη, ἡ· κορμαλιά, ἡ. — (bonne), εὐσαρκία, ἡ.

CORPULENT, E, adj. σωματώδης-ες, κορμαρός, ὁ, ἡ.

CORPUSCULE, s. m. σωμάπον, τὸ· ἄτομον, τὸ.

CORRECT, E, adj. ἀκριβὴς-ὲς, ὀρθὸς-ὴ-όν, σωστὸς-ὴ-όν.

CORRECTEMENT, adv. ὀρθῶς, ὀρθά, σωστά.

CORRECTEUR, s. m. διορθωτὴς, ὁ.

CORRECTION, s. f. διόρθωσις, ἡ. | punition, παιδεύσις, ἡ. | admonition, ἐρμηνία, ἡ. | réprimande, ἔλεγξις, ἡ.

Digitized by Google

CORRÉLATIF, IVE, adj. ἀναφορικός-ή-όν, σχετικός-ή-όν.

CORRÉLATION, s. f. ἀναφορά, ἡ· σχέσις, ἡ.

CORRESPONDANCE, s. f. rapport, ἀναφορά, ἡ. — par lettres, ἀλληλογραφία, ἡ. — aux soins, ἀντιπαράκρισις, ἡ.

CORRESPONDANT, s. m. de commerce, συμπραγματευόμενος, ὁ.

CORRESPONDRE, v. n. ἀντιπαράκρίνομαι-θην. | s'accorder, συμφωνῶ-ησα, πειράζω-σα. | être vis-à-vis, ἀντικείμαι.

CORRIGER, v. a. διορθόω-σα, διαδιορθόω-σα. | tempérer, συγκεραννῦ-ασα. | punir, παιδεύω-υσα, τιμωρῶ-ησα.

CORRIGIBLE, adj. εὐδιόρθωτος-η-ον.

CORROBORER, v. a. δυναμόω-ωσα.

CORRODER, v. a. ἀναβιβρώσκω-σα, φαγέω-σα, κατατρώγω-φαγα.

CORROMPRE, v. a. φθείρω-ειρα, διαφθείρω-ειρα, χαλῶ-ασα, διασήφω-ησα. — (se), en parlant de la viande, σαπίζω-σα.

CORROMPU, E, part. de *Corrompre*, φθαρμένος-η-ον.

CORROSIF, IVE, adj. ἀκαβρωτικός-ή-όν.

CORROSION, s. f. ἀπόβρωσις, ἡ· καπνοφαγμός, ὁ.

CORROYER, v. act. δέψω-ησα.

CORROYEUR, s. m. βυρσοδέψης, ὁ.

CORRUPTEUR, s. m. φθορεύς, ὁ. CORRUPTRICE, s. f. διαφθείρουσα, ἡ.

CORRUPTIBLE, adj. φθαρτός-ή-όν.

CORRUPTION, s. f. φθορά, ἡ· διαφθορά, ἡ. — du corps, σάπισμα, τό.

CORSAIRE, s. m. πειρατής, ὁ· κουρσάρος, ὁ. — (de), πειρατικός-ή-όν. — (faire le métier de), πειρατεύω-σα.

CORTÉGE, s. m. συνοδία, ἡ· παρακομπή, ἡ.

CORVÉE, s. f. ἀγγαρεία, ἡ· ἀγγαρία, ἡ.

CORYPHÉE, s. m. κορυφαῖος, ὁ.

COSMOGRAPHIE, s. fém. κοσμογραφή, ἡ.

COSMOLOGIE, s. f. κοσμολογία, ἡ.

COSSE, s. f. φλοιός, ὁ· τζόφλιον, τό· τζώφλιον, τό.

COSSU, E, adject. riche, πλούσιος-α-ον.

CÔTE, s. f. πλευρόν, τό· πλευρά, ἡ. — d'une montagne, κατήφορος, ὁ. — de la mer, παραθαλάσσιον, τό· ἀκρογιαλιά, ἡ· αἰγιαλός, ὁ.

CÔTÉ, s. m. flanc, πλευ-

Digitized by Google

ρὸν, τὸ. | face, πλάγιον, τὸ· πλάγι, τὸ. | partie, parti, μέρος, τὸ. — (de), πλαγίως, σλεχδά.

COTEAU, s. m. καπήφορος, ὁ· βουνάκι, τὸ· λόφος, ὁ.

CÔTELETTE, s. f. φρισόλα, ἡ.

COTER, v. act. σημειώνω-σα.

COTERIE, s. f. ἑταιρεία, ἡ.

COTISER (se), v. pr. συνεισφέρω-σα.

COTON, s. m. βαμβάκι, τὸ· μπαμπάκι, τὸ. | bourre, γναφαλον, τὸ. | duvet sur certains fruits, χνούδι, τὸ.

CÔTOYER, v. a. en mer, παραπλέω-υσα, ὑπαπλέω-υσα. — quelqu'un, παραδεύω-υσα.

COU, s. masc. λαιμὸς, ὁ· τεφάχηλος, ὁ.

COUCHANT (le), s. masc. δύσις, ἡ· δυτικὸν μέρος, τὸ.

COUCHE, s. f. lit, κοίτη, ἡ· κλίνη, ἡ. | accouchement, γίνα, ἡ· λοχεία, ἡ. — de terre, στρώσις, ἡ.

COUCHÉ, E, participe du verbe *Coucher*. — (être, rester), κεῖμαι-μήθηκα. *Ici est couché, ci-gît*, ἐδὼ κεῖται, κοίμαι. *Il est couché, il est malade au lit*, κοίτεται ἄρρωστος.

COUCHER, v. a. et n. πλαγιάζω-σα. | étendre, ἐξαπλώνω-σα, στρώνω-σα. — au jeu, βάλλω-λα. — par terre, ῥίχνω κάτω, τορῶ-εσα. — par écrit, γεάφω-ψα. — quelqu'un sur une liste, ἀναγεάφω-ψα. | passer la nuit, ὑπερνύω-υσα. — (se), πλαγιάζω-σα. —, en parlant du soleil, δύνω-σα, βασιλεύω-υσα.

COUCHER, s. m. πλαγίασμα, τὸ. — des astres, βασιλεύμα, τὸ· βούτημα, τὸ.

COUCHETTE, s. f. γεβδεκάκι, τὸ· κλινάριον, τὸ.

COUDE, s. m. ἄγκωνας, ὁ. | angle, γωνία, ἡ.

COUDÉE, s. f. πῆχη, ἡ.

COUDOYER, v. a. κουνιῶ-νησα.

COUDRE, v. a. ῥάπω-ψα, ῥαύζω-υσα.

COUDRIER, s. m. λεπτοκαρυά, ἡ.

COULANT, E, adj. τρεχούμενος-η-ον, ῥέων-ουσα. — (nœud), βρόχος, ὁ· συρταυλιά, ἡ.

COULER, v. n. ῥέω-υσα, τρέχω-ξα. — de tous côtés, διαῤῥέω-υσα. —, en parlant du temps, περνῶ-ασα. —, v. a. passer à la chausse, περνῶ-ασα, σλεχγλίζω-σα. — des métaux, χωνεύω-υσα. — à fond un navire, καταβυθίζω-ισα. | aller à fond, βυθίζομαι-σθηκα, βουλιάζω-σα.

Digitized by Google

—sur une chose, en parler légèrement, μετὰ βίας ἐγχίζω-ξα, παρέρχομαι-ῆλθα. — à fond des raisonnemens, καθελέγχω-ξα. | verser, mettre furtivement, χύνω, βάνω κρυφά.

COULEUR, s. f. χρῶμα, τὸ.

COULEUVRE, s. f. ὄφις, ὁ· φίδι, τὸ.

COULEUVRÉE, s. f. βρυωνία, ἡ.

COULIS, s. m. ζουμὶ πικτὸν, τὸ.

COULISSE, s. f. rainure, χαράκι, τὸ.

COULOIR, s. masc. COULOIRE, s. f. σκεπαγγιεῖον, τὸ· ἰθμὸς, ὁ.

COUP, s. m. κτύπημα, τὸ· βάρυμα, τὸ. —, exprimant le bruit du tonnerre, κτύπος, ὁ. | plaie, πληγὴ, ἡ. — de grâce, πληγὴ τελευταία, ἡ. — de pied, κλοτζιὰ, ἡ. — de poing, γροθιὰ, ἡ· πουγνιὰ, ἡ. — de bâton, κοπανιὰ, ἡ. — de couteau, μαχαιριὰ, ἡ. | œuvre, ἔργον, τὸ. — hardi, τόλμημα, τὸ. — (mauvais), κακούργημα, τὸ. — d'essai, δοκίμιον, τὸ· δοκιμὴ, ἡ. — de filet, ῥίψιμον, τὸ. — de fortune, τυχηρὸν, τὸ. — de maître, μαστορικὸν, τὸ. — d'œil, ὀμματιὰ, ἡ· μαιὰ, ἡ. — de plume, κονδυλιὰ, ἡ. — de sang, παμπλὰς, ὁ. — de soleil, βάρυμα ἡλίου, τὸ. — de vent, ῥιπὴ, ἡ· ζάλη, ἡ· ἀνεμοσάλευμα, τὸ. — du ciel, δάκτυλος τοῦ Θεοῦ, ὁ. | fois, φορὲς, ἡ. *A petits coups*, ὀλίγον κατ' ὀλίγον. — (du premier), ὁπ πρωτοβολῆς, εὐθὺς. — (tout-à-), αἰξαφνὰ, ἐξαιφνὴς. — (après), ἄκαιρα, ἀργὰ. — (sur), ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου. *A coup sûr, sans danger*, ἀκινδύνως· *certainement*, βεβαίως. — (pour le), διὰ τοῦτην φορὲν, τώρα δὲ.

COUPABLE, adj. ἔνοχος-ον· φταισὴς, ὁ, τρὰ, ἡ· πταιστὴς, ὁ, τρὰ, ἡ. — (être), φταίγω-ξα.

COUPANT, E, adj. κοπτερὸς-ὰ-ὸν.

COUPE, s. fém. action de couper, κόψιμον, τὸ. | vase, ποτήριον, τὸ.

COUPE-GORGE, s. m. lieu dangereux, φονεύου τόπος, ὁ.

COUPER, v. a. κόπω-ψα, κόβγω-ψα. — la gorge, φονεύω-υσα, σφάζω-ξα. | séparer, χωρίζω-σα. — la parole, διακόπω-ψα. — court, βραχυτέμνω-να, πλεύω-υσα. | partager, fendre, χίζω-σα. — les vivres, ἐμποδίζω καὶ φέρειν... | châtrer, μουρουχίζω-σα. — (se), en parlant de deux rues, συρώνονται. — dans ses paroles, περιπύπτω-σα, λέγω ἀσυτία.

Digitized by Google

—, en parlant du vin, χαλοῦμαι-άσθηκα.

COUPEROSE, s. f. χάλκανθος, ὁ.

COUPLE, s. m. ζεῦγος, ὁ· ζευγάρι, τὸ.

COUPLET, s. m. στροφή, ἡ.

COUPON, s. m. κομμάτι, τὸ· κομμένον, τὸ.

COUPURE, s. f. κόψιμον, τὸ· κοψία, ἡ.

COUR, s. f. αὐλή, ἡ. *Faire la cour à quelqu'un*, θεραπεύω-σα, γυρεύω καὶ ἔχω τὴν φιλίαν τοῦ. — de justice, δικαστήριον, τὸ. — (basse), ὀρνιθοτρόφιον, τὸ.

COURAGE, s. m. θάρσος, ὁ· καρδία, ἡ. | valeur, ἀνδρεία, ἡ. | constance, καρτερία, ἡ. *Je n'ai pas le courage*, δὲν μὲ βαστᾶ ἡ καρδία. — (avoir le), πλημῶ-ησα. — (perdre), ἀπελπίζω-ασα, ἀπελπίζω-ασα. | interj. *Ne craignez pas*, θαρσεῖτε.

COURAGEUSEMENT, adv. μὲ καρδίαν, θαρραλαίως.

COURAGEUX, EUSE, adj. θαρραλαῖος-α-ον, ἀλκιμοῦς-ᾶ-ὸν. — dans l'adversité, καρτερικὸς-ή-όν. *Il est courageux*, ἔχει καρδίαν.

COURAMMENT, adv. τρεχούμενα, τρεχάτα.

COURANT, s. masc. ῥεῦμα, τὸ· ῥευσιμον, τὸ· τρέχαμα, τὸ. | présent, l'année courante, πάρων -ουσα. | qui a cours (en parlant de la monnaie), ἐφῆς πρᾶ.

COURBE, adj. καμπύλος-η-ον, στρεβλός-ή-όν.

COURBÉ, E, adj. καμπύλος-η-ον, καμπὸς-ή-όν.

COURBER, v. a. καμπυλώνω-σα, στρεβλώνω-σα, σκαρδώνω-σα, καμπῶ-φα.

COURBETTE, s. f. que fait le cheval, σάρτησις, ἡ. *Faire la courbette devant quelqu'un*, ὑποπίπτω-σα.

COURBURE, s. f. καμπή, ἡ. — d'une roue, ἀψὶς-ίδος, ἡ.

COUREUR, s. m. φυσόδρομος, ὁ.

COURGE, s. f. κολοκύνθη, τὸ. | la plante, κολοκυνθιά, ἡ.

COURIR, v. n. τρέχω-ξα. — après les honneurs, κυνηγῶ-ησα. | s'écouler, ἀπορρέω-υσα. | parcourir, περιτρέχω-ξα. | poursuivre, διώκω-ξα. — risque, κινδυνεύω-υσα. — (faire) des bruits, διασείρω-ισα. *Il court un bruit*, ἀδειάζει ὁ λόγος. *Il court des maladies*, εἶναι ἡ μετέρχονται ἀῤῥωστίαι.

COURONNE, s. f. στέφανος, ὁ· στεφάνι, τὸ. — d'épines, ἀκάνθινος στέφανος, ὁ. | diadème, διάδημα, τὸ. | royauté, βασίλειον, τὸ. — (droits de la), τὰ βασιλικὰ δίκαια.

COURONNEMENT, s. m.

Digitized by Google

στεφάνωσις, ἡ· στεφάνωμα, τὸ.

COURONNER, v. a. στεφανώνω-ωσα. — une entreprise, ὁλοκληρῶ-ωσα, κορυφόω-ωσα.

COURRIER, s. m. δρομεύς, ὁ· ταχυδρόμος, ὁ· κουρριέρης, ὁ.

COURROIE, s. f. λουρὶ, τὸ.

COURROUCER, v. a. παροργίζω-σα — (se), en parlant de la mer, ἀγελιώνομαι, κυματώνομαι, φουσκώνομαι.

COURROUX, s. m. ὀργὴ, ἡ· θυμὸς, ὁ. — de la mer, ἀγελίευμα, τὸ· σάλος, ὁ.

COURS, s. m. des eaux, ῥοὴ, ἡ· ῥεύσιμον, τὸ· τρέξιμον, τὸ. — de ventre, διάρροια, ἡ· κίνησις, ἡ. — des astres, γύρος, ὁ· ὀπισθροφὴ, ἡ. — des marchandises, πρμὴ, ἡ. — des monnaies, πέρασις, ἡ· κοῦρσον, τὸ. | suite, se rend de diverses manières. Le cours des affaires, τὰ πράγματα. — des temps, οἱ καιροὶ. — de la vie, ὁ καιρὸς. | promenade, ὁδὸς, ἡ· περίπατος, ὁ.

COURSE, s. f. τρέξιμον, τὸ. — de chevaux, ἱπποδρομία, ἡ. — de pirate ou corsaire, κοῦρσος, ὁ. | espace que l'on a parcouru, δρόμος, ὁ. | irruption, εἰσβολὴ, ἡ. — pour piller, λαφυραγωγία, ἡ. | voyage, ὁδοιπορία, ἡ.

COURSIER, s. m. cheval, ἵππος, ὁ· ἄλογον, τὸ.

COURT, E, adj. βραχὺς-εῖα-ὺ, κοντὸς-ὴ-ὸν. | succinct, σύντομος-η-ον. | en parlant du jour, μικρὸς-ὴ-ὸν. Qui a la vue courte, μώλωψ, ὁ· κοντοβίστης, ὁ.

COURT, adv. — (couper), ἀποκόπω-κοψα. — (rester), dans un discours, τὰ χάνωσα. — (s'arrêter), ἀξαφνιὰ σίχομαι. — (tenir), κοντοκρατῶ-ησα.

COURTAUD, s. m. κοντὸς ἢ χορτὸς, ὁ.

COURTE-HALEINE, s. fém. στένοψος, ἡ· ἄσθμα, τὸ.

COURTE-POINTE, s. fém. πάπλωμα, τὸ· σλομὴ, ἡ.

COURTIER, s. m. ξενητὴς, ὁ· σεμσάλης, ὁ.

COURTILIÈRE, s. f. insecte, τριγκόκουρας, ὁ.

COURTINE, s. f. κωνωπεῖον, τὸ.

COURTISAN, s. m. αὐλητὸς, ὁ· αὐλητὴς, ὁ.

COURTISANE, s. f. πόρνη, ἡ.

COUSIN, s. m. ἐξάδελφος, ὁ· ἀξάδελφος, ὁ. | insecte, κουνοῦπι, τὸ.

COUSINE, s. f. ἐξαδέλφη, ἡ· ἀξαδέλφη, ἡ.

COUSSIN, s. m. μαξιλάρι, τὸ· τριγκέφαλον, τὸ.

COUSU, E, part. du verbe *Coudre*, ῥαμμένος-η-ον.

COÛT, s. masc. dépense, δαπανὴ, ἡ.

Digitized by Google

COUTEAU, s. m. μαχαίρι, τὸ.

COUTELAS, s. m. μάχαιρα, ἡ.

COUTELIER, s. m. μαχαιρᾶς, ὁ.

COÛTER, v. n. κοστίζω-σα, κουστεύω-υσα. | être difficile. *Il en coûte pour trouver*, δυσκολὸν εἶναι νὰ... χρειάζεται κόπος. | être triste. *Il m'en coûte de vous dire cela*, μὲ λύπην σᾶς λέγω τοῦτο. | être cause, προξενῶ-ησα. | faire perdre. *Cette parole lui coûta la vie*, διὰ τοῦτον τὸν λόγον ἔχασε τὴν ζωήν. | déplaire, κακοφαίνεται.

COÛTEUX, EUSE, adj. πολυέξοδος-η-ον.

COUTRE, s. m. ὑνὶ τῆ ἀλέθρου, τὸ· εὐλάκα, ἡ.

COUTUME, s. f. συνήθεια, ἡ· συνήθι, τὸ· ἀδέτ, τὸ. — (prendre la), πέρνω τὸ συνήθι, συνηθίζομαι-σθηκα.

COUTURE, s. f. ῥάψιμον, τὸ· ῥαφὴ, ἡ. *A plate couture*, κατὰ κράτος.

COUTURIÈRE, s. f. ῥάπτισσα, ἡ· ῥαύπισσα, ἡ.

COUVENT, s. m. μοναστήριον, τὸ.

COUVER, v. act. κλωσῶ-ησα. *Le feu couve sous la cendre*, εἶναι κρυμμένη ἡ φωτιὰ ὑπὸ τῆς σαχτῆς. — (se). *Il se couve quelque chose de fâcheux*, ἔχομεν ἄχαμνα συμβάντα.

COUVERCLE, s. m. πῶμα, τὸ· σκέπασμα, τὸ· σκεπαστήρι, τὸ.

COUVERT, s. m. ce que l'on met sur la table, τὰ τῆ τραπέζου. — (mettre le), στρώνω τὸ τραπέζι. | logement, σίτος, τὸ. — (à), adv. ὑπὸ τῆς σκέπης. | en sûreté, εἰς ἀσφαλείαν.

COUVERT, E, adj. et part. ἀποσκεπασὸς-ή-ὸν, σκεπασμένος-η-ον. — de boutons, γεμάτος-η-ον. — (temps), σκοτεινὸς-ὴ-ὸν, συννεφιασμένος-η-ον.

COUVERTEMENT, adv. secrètement, κρυφίως.

COUVERTURE, s. f. σκέπη, ἡ· σκέπασμα, τὸ. — de lit, πάπλωμα, τὸ.

COUVEUSE, s. f. κλωσσιὰ, ἡ· κλωσσοῦδα, ἡ.

COUVREUR, s. m. σκεπαστὴς, ὁ.

COUVRIR, v. a. σκεπάζω-σα, καλύπτω-ψα. | joncher, στρώνω-σα. | déguiser, ἀποσκεπάζω-σα. — de honte, ἐντροπιάζω-σα, ἀπιμάζω-σα. — (se) de gloire, ἀποκτῶ-ησα δόξαν. —, en parlant du temps, συννεφιάζει, αγχιάζεται ὁ καιρὸς.

CRABE, s. m. τζαγανὸς, ὁ· καρκῖνος, ὁ.

Digitized by Google

CRACHAT, s. m. φτύσμα, τὸ· πτύσμα, τὸ.

CRACHEMENT, s. m. φτύσις, ἡ· φτύσιμον, τὸ.

CRACHER, v. n. πτύω-υσα, φτύω-υσα. — au visage, καταφτύω-υσα.

CRACHEUR, s. m. σαλιάρης, ὁ· φτυστὴς, ὁ.

CRAIE, s. f. κιμωλία γῆ, ἡ· κιμπισέλι, τὸ.

CRAINDRE, v. act. φοβοῦμαι-ήθηκα.

CRAINTE, s. f. φόβας, ὁ. — (sans), adv. ἀφόβως, ἄφοβα.

CRAINTIF, IVE, adj. φοβητζιάρης-ες, δειλὸς-ἡ-όν.

CRAMPE, s. f. μυδίασμα, τὸ.

CRAMPON, s. masc. ἄγκυστρον, τὸ· ἀγκρύφι, τὸ.

CRAMPONNER, v. a. ἀγκρυφίζω-σα. | saisir, ἁρπῶ-αξα.

CRAN, s. m. χαραγματα, ἡ· γλυφὶς, ἡ.

CRÂNE, s. m. κράνιον, τὸ.

CRAPAUD, s. m. φρύνος, ὁ· κουβακὰς, ὁ· καρκάλι, τὸ.

CRAPAUDINE, s. f. σιδηρεῖτις, ἡ.

CRAPULE, s. f. κραιπάλη, ἡ· ζουλαμμία, ἡ.

CRAPULEUX, EUSE, adj. κραιπαλώδης-ες.

CRAQUEMENT, s. m. τρίξιμον, τὸ.

CRAQUER, v. n. τρίζω-ξα.

CRASSE, s. f. ῥύπος, ὁ· λαίσκα, ἡ· λέκα, ἡ. — des métaux, σκουρία, ἡ. — de la laine, γεφάρι, ὁ. | adject. — (avarice), ρυπαρία, ἡ. — (ignorance), ἄκρα ἀμάθια, ἡ.

CRASSEUX, EUSE, adject. ῥυπώδης-ες, λερωμένος-η-ον, μουρδαρικὸς-ἡ-όν.

CRAVATE, s. f. περιτραχήλιον, τὸ· λαιμομάντηλον, τὸ.

CRAYON, s. m. γραφεῖον, τὸ· κριούνι, τὸ. | ébauche, σχεδίασμα, τὸ. | léger dessin, σκιαγραφιὰ, ἡ.

CRAYONNER, v. a. σχεδιάζω-σα, σκιαγραφω-ῆα.

CRÉANCE, s. f. croyance, πίστις, ἡ. | dette à recevoir, χρέως ὁπού ἔχω νὰ λαβῶ. — (lettre de), συστατικὰ γράμματα, τὰ.

CRÉANCIER, s. m. χρήστης, ὁ· δανειστὴς, ὁ. CRÉANCIÈRE, s. f. δανειστρὶς, ἡ.

CRÉATEUR, s. m. πλάστης, ὁ. — du monde, δημιουργὸς, ὁ.

CRÉATION, s. f. πλάσις, ἡ· ποίησις, ἡ. — du monde, πλάσις, ἡ· κτίσις, ἡ· δημιουργία, ἡ. — de quelque office, κατάστημα, τὸ.

CRÉATURE, s. f. πλάσμα, τὸ· κτίσμα, τὸ. | client, πελάτης, ὁ.

Digitized by Google

Crécelle, s. f. κρόταλον, τὸ.

Crèche, s. f. φάτνη, ἡ· παχνὶ, τὸ.

Crédibilité, s. f. αἰτία πίστεως, ἡ· πιστευτικὸν, τὸ.

Crédit, s. m. considération, ὑπόληψις, ἡ. | croyance, πίστις, ἡ. — (vendre à), βαρεῖ. — (sans), argent comptant, μετρητὰ. — des marchands. *Il n'a point de crédit*, δὲν τοῦ πιστεύουσι, δὲν ἔχει χρέδιτο.

Crédule, adj. παχυπειθὴς-ὲς, ἐλαφρόπιστος-η-ον, εὐκολόπιστος-η-ον. — (peu), δυσκολόπιστος-η-ον.

Crédulité, s. f. εὐκολοπιστία, ἡ· παχυπάθεια, ἡ.

Créer, v. act. ποιῶ-ησα, πλάττω, πλάσσω-σα. — un office, καταστίνω-ησα.

Crémaillère, s. f. κρεμάθρα, ἡ.

Crème, s. f. ἀφρόγαλον, τὸ· καιμάκι, τὸ. — de tartre, τρυγίας, ὁ. | au fig. l'élite, ἄνθος, τὸ.

CrénEau, s. m. ἔπαλξις, ἡ.

Crêper, v. a. συρρικνόω-να.

Crépi, s. m. σοβᾶς, ὁ.

Crépir, v. act. σοβαπίζω-σα. — (l'action de), le travail de celui qui crépit, σοβάτισμα, τὸ.

Crépu, e, adj. οὖλος-η-ον, κατζαρός-ή-όν, συμπεφορ-η-ον.

Crépuscule, s. m. μούχρωμα, τὸ.

Cresson, s. m. plante, κάρδαμος, ὁ· σισύμβριον, τὸ. — d'eau, νεροδρόσος, ὁ.

Crête, s. fém. λόφος, ὁ· κρισὲ, ἡ· κορέλι, τὸ· ῥιγλὴ, ἡ.

Creuser, v. act. fouir, σκάπτω-ψα, σκαύω-ψα. | rendre profond, βαθύνω-υνα. —, en parlant des eaux, χαράσσω-ξα. | approfondir un sujet, διερευνῶ-ησα.

Creuset, s. m. χωνευτήριον, τὸ.

Creux, s. masc. cavité, κοιλότης, ἡ· βαθύτημα, τὸ. | fosse, λάκκος, ὁ.

Creux, euse, adj. κοῖλος-η-ον. | vide, κούφιος-α-ον. | concave, βαθουλὸς-ὴ-ὸν. Yeux creux, μάπα, ἡ ὄμματα χωμένα. —, en parlant des idées, μάπιος-α-ον.

Crevasse, s. f. σκασμὴ, ἡ· σκασμάδα, ἡ.

Crevasser, v. a. σκάζω-σα. — (se), σκῶ-ασα, χῶ-ασα.

Crève-cœur, s. m. très-grande douleur, καρδιοσφάξιμον, τὸ.

Crever, v. a. rompre, σκάζω-σα. | v. n. σκῶ, σκῶ-ασα. | mourir, ψοφῶ-ησα.

Cri, s. m. clameur, κραυγὴ, ἡ· χουγίασμα, τὸ. — re-

Digitized by Google

tentissant, βοή, ἡ. | voix, φωνή, ἡ. — des enfans, βέγγισμα, τό. — de guerre, ἀλαλαγμός, ὁ. — public, proclamation, ἀνακήρυξις, ἡ. | opinion, γνώμη, ἡ.

CRIBLE, s. m. κόσκινον, τὸ· δρομόνι, τό.

CRIBLER, v. a. κοσκινίζω-σα. — de blessures, κατατιλιγόπω-ωσα.

CRIBLEUR, s. m. κοσκινιστής, ὁ.

CRIBLURE, s. f. κοσκίνισμα, τό.

CRIER, v. n. φωνάζω-ξα, κεκραυγάζω-σα, γρυγκάζω-σα. — à pleine tête, βοῶ-ησα. — après quelqu'un, l'appeler, καλῶ-ξα. | gronder, ἐλέγχω-ξα. | publier, διαλαλῶ-ησα, κηρύττω-ξα. —, en parlant d'un enfant au berceau, βαγίζω-σα. —, en parlant d'une porte, des antennes, τρίζω-σα.

CRIEUR, s. m. public, κῆρυξ, ὁ· παλλάκης, ὁ.

CRIME, s. m. ἔγκλημα, τὸ· κρίμα, τὸ· ἁμαρτία, ἡ· μεγάλον φαλίξιμον, τό. *Faire un crime à quelqu'un de...* ἐγκαλῶ-ησα, κατηγορῶ-ησα.

CRIMINEL, LE, adj. ἔνοχος-η-ον, ἐγκληματικός-ή-όν. — (vie), κεκμαπώδης-ες. — (jugement, poursuite), ἀνακριτικός-ή-όν.

CRIN, s. m. τρίχα, ἡ.

CRINIÈRE, s. f. χαίτη, ἡ.

CRISE, s. f. moment critique du malade, κρίσις, ἡ. | danger, κίνδυνος, ὁ.

CRISPATION, s. f. ζάρωμα, τὸ· συστολή, ἡ.

CRISTAL, s. m. κρύσταλλον, τὸ. — des eaux, διαύγεια, ἡ.

CRISTALLIN, E, adj. κρυσταλλινος-η-ον.

CRISTALLISER, v. a. κρυσταλλώνω-σα.

CRITIQUE, s. f. ἀνάκρισις, ἡ. | l'art de juger, κριτικὴ τέχνη, ἡ. | censure maligne, ψόγος, ὁ.

CRITIQUE, adj. κριτικός-ή-όν. | dangereux, κινδυνώδης-ες.

CRITIQUER, v. act. κατακρίνω-να, ψέγω-ξα, ἐλέγχω-ξα.

CROASSEMENT, s. masc. κρώγμὸς, ὁ.

CROASSER, v. n. κρώζω-ξα.

CROC, s. m. τζιγκέλι, τὸ· ἀγκίστρι, τό. — de batelier, κοντὸς, ὁ. — en jambe, ὑποσκέλισμα, τὸ· πεδοκύκλωμα, τό. — en jambe (donner un), πεδοκυκλώνω-ωσα.

CROCHET, s. masc. petit croc, ἀγκίστρι, τὸ· ἄγκιστρον, τό. — pour attirer les branches, ἄγκρυφι, τό. — de bois, χατζούνι, τό.

Digitized by Google

Crocheteur, s. m. φορτοβάκτης, ὁ.

Crochu, e, adj. ἀγκύλος-η-ον, ἀγκιόρωπος-η-ὸν.

Crocodile, s. m. κροκόδειλος, ὁ.

Croire, v. n. πιστεύω-σα. | penser, λογίζω-σα, νομίζω-σα, θαῤῥῶ-εῦσα.

Croisade, s. f. ἱερὰ στρατεία, ἡ.

Croisée, s. f. fenêtre, παραθύριον, τὸ.

Croiser, v. a. σταυρόω-ωσα. — sur mer, πλεῦσα, περιτρέχω-ξα. | contrarier, ἀναπόνομαι-θηκα.

Croisés, s. m. pl. σταυροφόροι, οἱ.

Croissance, s. f. αὔξησις, ἡ.

Croissant, s. m. de la lune, νέα σελήνη, ἡ.

Croître, v. n. αὐξάνω-ησα, μεγαλύνω-σα, αὐξάνομαι-ήσθηκα.

Croix, s. f. σταυρὸς, ὁ. — (le signe de la), ὁ σταυὸς, τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. | affliction, βάσανον, τὸ· θλῖψις, ἡ· στενοχωρία, ἡ· σταυὸς, ὁ. — (le bois de la vraie), τὸ τίμιον ξύλον.

Croquer, v. a. manger, τρώγω-έφαγα. | ébaucher, σχεδιάζω-σα.

Croquis, s. m. σχεδίασμα, τὸ.

Crosse, s. f. τσιμπακὴ ῥάβδος, ἡ· πατσεφάκε, τὸ. — de fusil, κοντάκι, τὸ.

Crotte, s. f. boue, λάσπη, ἡ. | fiente, κόπρος, ὁ· κοπριὰ, ἡ.

Crotter, v. a. λασπώνω-σα.

Crottin, s. masc. σβουνιὰ, ἡ.

Croulement, s. m. κρήμνισμα, τὸ· βουλίασμα, τὸ.

Crouler, v. n. κρημνίζω-σα, βουλιάζω-σα.

Croupe, s. f. τὰ ὀπίσθια τῶν ζώων. — d'une montagne, λόφος, ὁ.

Croupière, s. f. κουσκούνι, τὸ. *Tailler des croupières*, ἀνακατώνω τοὺς δουλείας, ἐνοχλῶ-ησα.

Croupir, v. n. en parlant de l'eau, λιμνάζω-σα. — dans le vice, ἀπομαῦνω δυσμένως τοῦ ἑλαττωμάτου.

Croûte, s. f. φλούδα, ἡ· κρούστα, ἡ· πίπαλον, τὸ.

Croyable, adj. πιστευτὸς-ὴ-ὸν.

Croyance, s. f. πίστις, ἡ. — saine en matière de religion, ὀρθοδοξία, ἡ.

Cru, e, adj. non cuit, ὠμὸς-ὴ-ὸν. —, en parlant d'une réponse, σκληρὸς-ὰ-ὸν. | part. de *Croire*, v. a. et de *Croître*, v. n. | de difficile digestion, δυσκολο-

Digitized by Google

κούτευτος-η-ον. | s. m. fond de terre, ἄγερος, ὁ.

Cruauté, s. f. σκληρότης, ἡ· σκληρωσύνη, ἡ.

Cruche, s. f. σίαμνα, ἡ· ὑδρία, ἡ.

Crucifiement, s. masc. σταύρωσις, ἡ· σταύρωμα, τὸ.

Crucifier, v. a. σταυρόω-ωσα.

Crucifix, s. m. σταυρωμένος, ὁ· σταυερὸς, ὁ.

Crudité, s. f. ὠμότης, ἡ. — de l'estomac, ὠμότησις, ἡ.

Crue, s. f. augmentation, αὔξησις, ἡ. | agrandissement, μεγάλωμα, τὸ.

Cruel, le, adj. σκληερὸς-ὴ-όν.

Cruellement, adv. σκληρῶς, σκληερὰ.

Crument, adv. σκληερὰ, ἀγελίως. | sévèrement, αὐστηερὰ. | sans honnêteté, χωελὶς εὐταξίαν.

Crypte, s. f. κρύπτη, ἡ.

Cube, s. m. κύβος, ὁ.

Cubique, adj. κυβικὸς-ὴ-όν.

Cueillette, s. f. συλλογὴ, ἡ· μάζευσις, ἡ.

Cueillir, v. a. συνάζω-ξα, μαζώνω-ωσα, μαζεύω-ψα-υσα. — des fruits, καρπολογῶ-ησα.

Cuiller, s. f. χουλιάει, τὸ. — (grande), χουλιάερα, ἡ.

Cuir, s. m. σκύτος, τὸ· δέρμα, τὸ· πμάει, τὸ.

Cuirasse, s. fém. θώεκας, ὁ.

Cuirassier, s. m. θωεκοφόρος, ὁ.

Cuire, v. a. ψήνω-σα. | v. n. ψήνομαι-θηκα, ψάνωσα. | causer de la douleur, en parlant d'une plaie, καύγω-ψα. *Il vous en cuira*, θὰ νὰ τὸ μετανοιώσητε.

Cuisant, e, adject. qui brûle, καυστικὸς-ὴ-όν. —, en parlant des remords, δριμὺς-εῖα-ὺ, σκληερὸς-ὴ-όν.

Cuisine, s. f. lieu où l'on prépare les viandes, μαγειρεῖον, τὸ. | l'art d'apprêter les mets, μαγείρευμα, τὸ. — (ustensiles de), μαγίειτα, τὰ.

Cuisiner, v. act. faire la cuisine, μαγειρεύω-υσα.

Cuisinier, s. m. μάγειερας, ὁ· fém. μαγίειτσα, ἡ.

Cuisse, s. f. μηερὸς, τὸ· μπελὶ, τὸ· σκελὶ, τὸ.

Cuisson, s. f. action de cuire, ψήσιμον, τὸ. | douleur, καύμα, τὸ· ἄλγος, τὸ.

Cuivre, s. m. χαλκὸς, ὁ· μπακίερι, τὸ. — (de), χαλκένιος-α-ον, μπακιρένιος-α-ον.

Cul, s. m. κῶλος, ὁ· πρωκτὸς, ὁ. — de sac, σλεπὰ ὁπού δὲν ἔχει ἔξοδον.

Culasse, s. f. βάθος, τὸ.

Digitized by Google

CULBUTE, s. f. κυβίστημα, τὸ. | chute, ἐγκρέμισμα, τὸ.

CULBUTER, v. act. faire faire la culbute, ὑποσκελίζω-σα. — l'ennemi, εἰς φύγην τρέπω-ψα. | tomber, καταπεύτω-σα, κραμπίζω-σα, κραμπίζομαι-σθηκα.

CULOTTE, s. f. βεσάκι, τὸ· βεσάκος, τὸ.

CULTE, s. m. λατρεία, ἡ· σέβας, τὸ· σεβασμὸς, ὁ. — (rendre un), σέβω-ψα.

CULTIVATEUR, s. masc. γεωργὸς, ὁ· ζευγᾶς, ὁ.

CULTIVER, v. a. καλλιεργῶπαα, γεωργῶ-ηαα, καλουργίζω-αα, δουλεύω τὴν γήν. — les sciences, καπαγίτομαι εἰς... — les arbres, les plantes, θεραπεύω-υσα, καλουργίζω-σα. — la mémoire, ἀσκῶ-υσα.

CULTURE, s. f. γεωργία, ἡ· καλλιέργεια., ἡ. | action de cultiver, καλούργισμα, τὸ. — des sciences, φρονησ-ίδος διὰ... ἡ. — de l'esprit, ἄσκησις, ἡ. — (défaut de) dans l'esprit, ἀπαιδευσία, ἡ.

CUMIN, s. m. κύμινος, ὁ.

CUMULER, v. act. σωρεύω-υσα.

CUPIDE, adj. πλεονεκτικὸς-ὴ-ὸν.

CUPIDITÉ, s. f. avarice, πλεονεξία, ἡ· ἀπληστία, ἡ. | désir immodéré, ἄκρα ἐπιθυμία, ἡ· ἀποθυμία, ἡ· λακτάρα, ἡ.

CURABLE, adj. ἰάσιμος-η-ον, ἰατρευτὸς-ὴ-ὸν.

CURAGE, s. m. καθάρισμα, τὸ· πάστρευμα, τὸ.

CURATELLE, s. f. ἐπιτροπὴ, ἡ.

CURATEUR, s. m. ἐπίτροπος, ὁ.

CURATRICE, s. f. ἐπιτροπεύουσα, ἡ.

CURE, s. f. bénéfice du curé, ἐφημερία, ἡ. | soin, φροντισ-ίδος, ἡ. — d'un chirurgien, θεραπεία, ἡ.

CURÉ, s. m. ἐφημέριος, ὁ· πάστορας, ὁ.

CURE-DENT, s. m. δοντογλυφίδα, ἡ· σκαλισήρι, τὸ.

CURER, v. act. πάστρεύω-ψα. — les dents, σκαλίζω-σα.

CURIEUX, EUSE, adj. περίεργος-η-ον. | extraordinaire, παράξενος-η-ον. — à voir, ἀξιοθέατος-η-ον.

CURIOSITÉ, s. f. περιεργία, ἡ. — (une), πρᾶγμα ἀπάνιον, τὸ.

CUTANÉ, E, adj. δερματικὸς-ὴ-ὸν.

CUVE, s. f. λῆνος, ὁ· λαζα, ἡ.

CUVER, v. n. en parlant du vin, βεσίζω-σα. | v. act. son vin, χουνεύω-υσα, χωνεύω-υσα.

CUVETTE, s. f. λεκάνη, ἡ

Digitized by Google

CUVIER, s. m. *καδδος, ὁ· μαστίλον, τὸ.*

CYCLE, s. m. *κύκλος, ὁ.*

CYGNE, s. m. *κύκνος, ὁ.*

CYLINDRE, s. m. *κύλινδρος, ὁ.* — (passer le), *κυλινδρίζω-σα.*

CYLINDRIQUE, adj. *κυλινδρικὸς-ὴ-ὸν.*

CYMBALE, s. f. *κύμβαλον, τὸ.*

CYNIQUE, adj. *κυνικὸς-ὴ-ὸν.*

CYNISME, s. m. *κυνισμὸς, ὁ.*

CYPRÈS, s. m. *κυπάρισσος, ἡ· κυπαρισσία, ἡ.* — (de), *κυπαρίσσινος-η-ον.*

CYTISE, s. m. arbuste, *κύτισος, ὁ.*

DAN

D'ABORD, adv. *πρῶτον, ἐν πρώτοις.*

DAGUE, s. f. *ξιφίδιον, τὸ· μαχαίρι, τὸ.*

DAIGNER, v. n. *καταδέχομαι-χθηκα.*

DAIM, s. m. *δορκὰς, ὁ· ζαρκάδι, τὸ.*

DAIS, s. m. *σύσκιος, ὁ· σκιὰς-άδος, ἡ.*

DALMATIQUE, s. f. *δαλματικὴ, ἡ.*

DAM, s. m. — (la peine du), *ἡ ἡμωρία τῆς ἡμερώσεως.*

DAME, s. f. *κυρία, ἡ· δέσποινα, ἡ· ἀρχόντισσα, ἡ.*

DAMIER, s. m. échiquier, *δάμα, ἡ.*

DAMNABLE, adj. *καταδίκης ἄξιος-ία-ον, κολαστὸς-ὴ-ὸν.*

DAMNATION, s. f. *κόλασις, ἡ· καταδίκασις, ἡ.*

DAMNER, v. act. *κολάζω-σα.* — (se), *κολάζομαι-σθηκα.*

DANGER, s. m. *κίνδυνος, ὁ.* — (être en), *κινδυνεύω-υσα.*

DANGEREUSEMENT, adv. *μὲ κίνδυνον, βαρυπατά.*

DANGEREUX, EUSE, adj. *κινδυνώδης-ες.* — (homme), *φευκταῖος-α-ον.*

DANS, prép. *ἐν, εἰς. Dans la pensée de... μὲ τὸν συλλογισμὸν νὰ.....* | après. *Dans dix jours, μετὰ δέκα ἡμέρες.*

DANSE, s. f. *χορὸς, ὁ.*

DANSER, v. n. *χορεύω-σα.*

DANSEUR, s. m. *χορευτὴς, ὁ.* — de corde, *χοινοβάτης, ὁ.*

DARD, s. m. *αἰκοντίον, τὸ· δόρυ, τὸ· κοντάρι, τὸ.* | aiguillon, *κεντρὶ, τὸ· ἄρδις, ἡ.*

DARDER, v. a. lancer un trait, *αἰκοντίζω-σα, σύρω-σα. Le soleil darde ses rayons, ἀκτινοβολῶ-ησα.* — un regard, *κοιτάζω μὲ ἄγριον μάτι.*

DARTRE, s. f. *λειχὴν, ἡ.*

DARTREUX, EUSE, adject. *λειχηνώδης-ες.*

Digitized by Google

DATE, s. fém. ἡμερα τῆς γεγραφῆς, ἡ.

DATER, v. act. γεγράφω τὴν ἡμέραν, τὸν καιρὸν.

DATIF, s. masc. cas des noms, δοτικὴ, ἡ.

DATTE, s. f. χουρμάδα, ἡ· φοινίκια, τὰ.

DATTIER, s. m. φοινικιὰ, ἡ· χουρμαδιὰ, ἡ.

DAUBER, v. act. battre, δέρνω-ἔδειρα. | blâmer fortement, καταλέγχω-ξα.

DAUPHIN, s. masc. δελφὶν, ὁ.

DAVANTAGE, adv. πλέον, περισσότερον, πλειότερον, παραπάνω.

DE, prép. génitif des noms, τοῦ, τῆς· ablatif des noms, ἀπὸ τὸν, ἀπὸ τὴν, ἀπὸ τὸ. —, devant un nom de matière, ἀπὸ· devant un nom d'instrument, μὲ. *Frapper de verges*, κτυπῶ μὲ ῥάβδους. | durant (l'article ne s'exprime pas, et le nom se met à l'accusatif). *Il l'a fait de jour*, τὸ ἔκαμε τὴν ἡμέραν· *de nuit*, τὴν νύκτα. | marquant la cause, ἀπὸ. *De chagrin*, ἀπὸ πίκραν. | touchant, διὰ, περὶ. *Tu as médit de moi*, εἶπες κακὸν διὰ ἐμένα. —, entre un nom et un verbe, γὰ· entre deux verbes, νὰ, à moins que *de* ne se tourne par *de ce que*. | sur, περὶ, διὰ. —, signifiant l'origine, ἀπὸ, ὀπ, ἐξ. — plus, περισσότερον.

DÉ, s. m. à coudre, δακτυλίθρα, ἡ· à jouer, κύβος, ὁ· ζάρι, τὸ.

DÉBALLER, v. act. ἀνοίγω τὰς μπάλας.

DÉBANDADE, s. f. (à la), ἀτάκτως, ἄτακτα.

DÉBANDER, v. act. une plaie, ξεζώνω-σα, λύω-σα. — un arc, ξεπιτώνω-νισα. — l'esprit, ξεχουβάζω-σα. — (se), se disperser, χωρίζομαι ἄτακτα. —, en parlant de l'esprit, ἀναπαύομαι-ύθηκα.

DÉBARBOUILLER, v. act. ποδαρεύω-υσα, πλύνω-να.

DÉBARQUEMENT, s. m. de troupes, ἀπεβίβασις, ἡ· ἀπεβίβασμα, τὸ· συμπαρμὸ, τὸ.

DÉBARQUER, v. act. des troupes, ἀπεβιβάζω, εὐγαλω. — des marchandises, εὐγαλίζω, εὐγάλω-λα. — (se), καταζαίνω, εὐγαίνω ἀπὸ τὸ πλοῖον, ἀπὸ τὸ καϊκί.

DÉBARRASSER, v. a. ξεμπερδεύω-υσα. | dégager, ἀπολύω-υσα, ἐλευθερώνω-ωσα. — un lieu, mettre en ordre ce qu'il contient, διατάσσω-ξα. — (se) de quelqu'un, ἐλευθερώνομαι-ώθηκα.

DÉBARRER, v act. une porte, σικώνω τὴν μοχλὸν·

Digitized by Google

εὐχάλω τὸν μοχλὸν, τὴν μπάρραν.

DÉBAT, s. masc. dispute, ἔρις, ἡ· μάλωμα, τὸ.— d'une affaire en justice, ἐξέτασις, ἡ.

DÉBÂTER, v. a. ξεσαμαρώνω-ωσα.

DÉBATTRE, v. a. φιλονεικῶ-ησα, ἐρίζω-σα.— une question, un compte, ἐξετάζω-ξα.— son droit, δικαιολογοῦμαι-ήθηκα.— (se) contre la force, ἀντιζιάζομαι-σθηκα.— contre la mort, ἀγωνίζομαι-σθηκα. | s'agiter fortement, διασείομαι-σθηκα, παρεξέπομαι-χθηκα, ἀπαρεξέπω-ξα.

DÉBAUCHE, s. f. ἀσωτία, ἡ. | partie de divertissement, πάρτυ, ἡ.

DÉBAUCHÉ, E, adj. ἄσωτος-η-ον.

DÉBAUCHER, v. act. corrompre, διαφθείρω-ερα. | tromper pour porter au mal, ἀπατῶ-ησα.— les soldats, les troupes, ἀπάγω-ξα, παρακινῶ νὰ παραπτύσι, φθείρω-ερα.— (se), ἀσωτῶ-ησα, διαφθείρομαι-άρθηκα.

DÉBAUCHEUR, s. masc. διαφθορεὺς, ὁ.

DÉBILE, adj. ἀδύνατος-η-ον, ἀδενὴς-ές.

DÉBILITÉ, s. f. ἀδυναμία, ἡ· ἀδένεια, ἡ.

DÉBILITER, v. a. ἀδυνατίζω-σα.

DÉBIT, s. masc. vente, πούλησις, ἡ· πούλημα, τὸ.— (de bon), εὐπουλητὸς-ὴ-ὸν.— d'un discours, φόφοερὰ, ἡ.

DÉBITER, v. act. πουλῶ-ησα, πωλῶ-ησα.— des nouvelles, διαπάρνω-ηκα.— un discours, φοφέρνω-ερα. *Il débite bien sa marchandise*, εὔκολα ὁμιλεῖ, μὲ εὐρράδειαν ὁμιλεῖ.

DÉBITEUR, s. m. χρεώστης, ὁ· χρεοφειλέτης, ὁ.

DÉBLAYER, v. a. ξεμπερδεύω-υσα, παστρεύω-υσα.

DÉBOIRE, s. m. mauvais goût, ἀνοσία, ἡ. | chagrin, θλῖψις, ἡ· ἀηδία, ἡ· πίκρα, ἡ.

DÉBOITEMENT, s. masc. d'un os, ἐξάρθρωσις, ἡ.

DÉBOITER, v. act. ἐξαρθρώνω-ωσα, εὐχάλω-λα.

DÉBONDER, v. a. ξεσυμπώνω, ἀνοίγω-ξα.— (se), dire ce que l'on tenait caché, ξεφορτώνομαι, ἀνοίγω τὴν καρδίαν. | sortir avec impétuosité, ὁρμέω-υσα μὲ ὁρμήν.

DÉBONNAIRE, adj. γλυκὸς-ὴ-ὸν, εὐήθης-ες.

DÉBORDÉ, E, adject. débauché, ἄσωτος-η-ον, φτερμένος-η-ον.

DÉBORDEMENT, s. masc. d'une rivière, ξεχείλισμα,

Digitized by Google

τὸ· πλημμύεισμα, τὸ· πλημμύρα, ἡ.— des mœurs, διαφθορά, ἡ· ἀπαξία, ἡ. — des ennemis, εἴσοδος, ἡ:

Déborder, v. n. ξεχειλίζω-σα, πλημμυρίζω-σα, πλημμυρῶ-ησα. | avancer en dehors, εὐγαίνω-ηκα. — la ligne de l'ennemi, ξεπερνῶ-ασα.— (se), se livrer à la débauche, φθείρομαι-φθάρ-ηκα.

Débotter, v. act. ξεπο-δαίνω-ησα.

Débouché, s. m. issue, ἔξοδος, ἡ. | moyen, τρόπος, ὁ. — pour les marchandises, πούλημα, τό.

Déboucher, v. a. ξεσυμβίζω-σα, ἀνοίγω-ξα. — un canal, ξεφεύζω-ξα, παστρεύω-υσα. | sortir d'un défilé, εὐγαίνω-ηκα.

Débouquer, v. n. sortir d'un détroit, εὐγαίνω-ηκα.

Débourber, v. a. εὐγάλω ἀπὸ τὴν λάσπην, ἀπὸ τὸν πηλόν. | nettoyer, ξελασπώνω.

Débours, Déboursé, s. m. τὰ ἐξωδιασμένα.

Débourser, v. a. εὐγάζω-αλα ἄσπρα. | dépenser, ἐξωδιάζω-ασα.

Debout, adv. ὀρθῶς, ὀρθά, ὁλορθά. — (qui est), adj. ὀρθός-ή-όν, ὁλορθός-ή-όν. — , interj. σήτα, συκωθῆτε, sing. σύκω.

Débouter, v. act. ἀπορρίχνω τὴν ζήτησιν. *Être débouté de ses espérances*, χάνω-ἔχασα τὰς ἐλπίδας μου, ἐχάθηκαν αἱ ἐλπίδες μου.

Déboutonner, v. a. ξεκομπιάζω-σα, ξεκυμπώνω-σα.

Débrider, v. act. ξεχαλινόνω-ωσα. — (sans), ἀδιακόπως, συνεχῶς.

Débris, s. m. pl. λείψανα, τὰ· ἀποβλοιπα, τὰ. — d'un édifice, χαλασιὰ, τὰ.

Débrouiller, v. a. ξεμπερδεύω-σα.— une question, διαλύω-υσα. — un compte, παστρεύω-ψα.

Débrutir, v. act. polir une glace, λεπύνω-σα. — un enfant, ἠθοποιῶ-ίησα, δίνω-ἔδωσα τρόπους καλοῦς.

Débusquer, v. a. διώχνω-ξα.

Début, s. m. ἀρχή, ἡ.

Débuter, v. n. ἀρχινῶ-ησα, ἀρχίζω-σα.

Deçà, en-deçà, prép. παρὰ 'δῶ, παρ' ἐδῶ.

Décacheter, v. act. ξεσφραγγίζω-σα, ξεβουλώνω-ωσα.

Décadence, s. f. ξεπέσιμον, τὸ· ξεπεσμός, ὁ.

Décalogue, s. m. δεκαλόγος, ὁ.

Décamper, v. n. ἀνασηκοπεδεύω-υσα. | fuir, φεύγω-ἔφηγα ταχέως.

Digitized by Google

Décapitation, s. fém. ἀποκεφαλισμὸς, ὁ.

Décapiter, v. a. ἀποκεφαλίζω-σα.

Décarrher, v. act. ξεκρεμάω-άσω.

Décéder, v. n. mourir, πλευτῶ-ησα, ἀποθνήσκω, ἀποθανῶ-ανα.

Décélement, s. masc. φανέρωμα, τὸ.

Déceler, v. a. φανερώνω-ωσα; ξεσκεπάζω-σα. | indiquer, δείχνω-ξα.

Décembre, s. m. δεκέμβριος, ὁ.

Décemment, adv. εὐκόσμως, εὐπρεπῶς.

Décence, s. f. εὐκοσμία, ἡ· εὐπρέπεια, ἡ· σεμνότης, ἡ.

Décent, e, adj. εὐπρεπὴς-ές, εὔκοσμος-η-ον, σεμνὸς-ὴ-όν.

Décerner, v. a. ἀποφασίζω-σα, ψηφίζομαι-σθηκα. | ordonner, δείζω-σα, ἐντέλλομαι-σθηκα.

Décès, s. m. θάνατος, ὁ· πλευτή, ἡ.

Déchaîner, v. a. ôter la chaîne, λύω-σα· ἀπολύω-υσα. — contre quelqu'un, παροξύζω-σα, βάλλω-έβαλα ἐναντίον. *Les vents sont déchaînés*, ἐπικρατοῦσι οἱ ἄνεμοι.

Décharge, s. f. ξεφόρτωμα, τὸ. — d'arme à feu, ῥίψιμον, τὸ· ἐκβολὴ, ἡ. — de dette, λύσις, ἡ· ἀπογὴ, ἡ· ὁμολογία, ἡ. — d'une maison, ἀποθήκη, ἡ· μαγαζὶ, τὸ. — d'humeurs, ἔκρεσι, ἡ. — d'un accusé, μάρτυρία πρὸς ἀθώωσιν, ἡ· ἀθώωσις, ἡ. | soulagement, ἐλάφρωσις, ἡ.

Déchargement, s. masc. ξεφόρτωσις, ἡ.

Décharger, v. a. ξεφορτώνω-ωσα. | alléger, ξελαφρύνω-να. — un accusé, ἀθωώνω-ωσα. — une arme à feu, ῥίπτω, ῥίχνω-ξα. — d'une dette, ἐλευθερώνω-σα. — un coup, κτυπῶ-ησα. — (se), en parlant d'une rivière, ἐγχύνεται. — sur quelqu'un d'un soin, ἀφήνω-κα, παραιτῶ-ησα. — d'une faute, ῥίχνω-ξα. | en parlant des humeurs, ῥέω-υσα.

Décharner, v. a. ξεμαγεύω-υσα.

Décharner, v. a. ôter la chair, ξεσαρκώζω-σα. | rendre maigre. Voy. *Amaigrir*.

Déchaussement, s. m. de la vigne, γυρεία, ἡ.

Déchausser, v. a. εὐγάζω ταῖς καραῖς, τὰ ὑποδήματα. — les arbres, σκαλίζω-σα.

Déchéance, s. f. ἀποβολὴ, ἡ.

Déchet, s. m. ὀλιγοτύσις, ἡ. — dans les monnaies,

Digitized by Google

ξέπεσμα, τὸ. — des vins, φύρημα, τὸ.

DÉCHIFFRER, v. act. lire une écriture difficile, διαζάίζω-σα, τὰ. εὐγαίζω-λα. | en expliquant, διαλύω-υσα, ἐξηγῶ-ησα.

DÉCHIQUETER, v. a. couper en petits morceaux, κατακόπω-ψα. | faire des entailles, κόβγω, χίζω-σα.

DÉCHIREMENT, s. masc. ξέχισμα, τὸ. — de cœur, πόνος δριμὺς, ὁ.

DÉCHIRER, v. a. ξεχίζω-σα, ἀπεχίσω-ξα, ξερύζω-σα, ξερκῶ-ησα. — la réputation, ἀπμαίζω-σα, καταλαλῶ-ησα.

DÉCHIRURE, s. fém. ξέχισις, ἡ.

DÉCHOIR, v. n. ἐκπίπω, ξεπέφτω-σα. | diminuer, ὀλιγοστεύω-ησα.

DÉCIDÉMENT, adv. ἀποφασιστικὰ.

DÉCIDER, v. a. ἀποφασίζω-σα. — (se), ἀποφασίζομαι-σθηκα.

DÉCIMER, v. a. ἀποδεκατῶ-ησα.

DÉCIMAL, E, adj. δεκαδικὸς-ὴ-ὸν.

DÉCISIF, IVE, adj. ἀποφασιστικὸς-ὴ-ὸν. | qui donne la solution, διαλυτικὸς-ὴ-ὸν.

DÉCISION, s. f. ἀπόφασις, ἡ. | solution, λύσις, ἡ.

DÉCISIVEMENT, adv. ἀποφασιστικῶς.

DÉCLAMATEUR, s. masc. φωνασκὸς, ὁ.

DÉCLAMATION, s. f. ἐκφώνησις, ἡ. | blâme, κατηγορία, ἡ.

DÉCLAMER, v. n. ῥητορεύω-υσα, ἐκφωνέω-ησα. — contre, κατηγορῶ-ησα.

DÉCLARATION, s. f. ἐκδήλωσις, ἡ· σαφήνισις, ἡ. — de guerre, δηλοποίησις, ἡ· κήρυξις, ἡ.

DÉCLARER, v. act. δηλοποιῶ-ίησα, φανερώνω-ωσα. — la guerre, κηρύπω-ξα. | attester, μαρτυρῶ-ησα. — (se), φανερώνομαι-θηκα.

DÉCLIN, s. m. ξεπεσμὸς, ὁ· παρακμὴ, ἡ.

DÉCLINABLE, adj. κλιτὸς-ὴ-ὸν.

DÉCLINAISON, s. f. κλίσις, ἡ.

DÉCLINER, v. a. un nom, κλίνω-να. | éluder, ἀποφεύγω-ηγα, ἐκκλίνω-να. | en parlant de la boussole, ἀπόκλισις ἐλαφὰ, et du jour, ξεπνέπω-σα. — son nom, φανερώνω-σα.

DÉCLOUER, v. a. ξεκαρφώνω-ωσα.

DÉCOCHER, v. act. une flèche, ἀκοντίζω-σα, ῥίπω-σα.

DÉCOCTION, s. f. ἀπέψη-

Digitized by Google

μα, τὸ· ἀπέψησις, ἡ· ζουμὶ ὑπὸ . . . τὸ.

Décoiffer, v. a. ξεσκουφώνω-ωσα.

Décollation, s. f. ἀποκεφάλισμα, τὸ.

Décollement, s. masc. ξεκόλλημα, τὸ.

Décoller, v. act. décapiter, ἀποκεφαλίζω-σα. — une chose collée, ξεκολλῶ-ησα.

Décombres, s. masc. pl. ἐρείπια, τὰ· λιθάρια, τὰ.

Décompte, s. m. ὑφαίρεσις, ἡ. | déchet, ἀλιγόστευσις, ἡ.

Décompter, v. n. ὑφαιρῶ-ησα, ξεπέτω-εσα. *Il en décomptera*, θὲν εἶναι καθὼς λογιάζει.

Déconcerter, v. a. συγχύζω-σα, διαταράζω-ξα.

Déconfire, v. a. tailler en pièces, κατακόπω-σα.

Déconforter, v. a. Voy. *Décourager*.

Décoration, s. f. στολισμὸς, ὁ· στόλισμα, τὸ. | marque d'honneur, παράσημον, τὸ.

Décorer, v. a. στολίζω-σα. | donner une décoration, χαρίζω ἕνα παράσημον.

Découcher, v. n. κοιμοῦμαι ἔξω τοῦ οἴκου.

Découdre, v. act. παρατρέλύω-σα, ξεῤῥάπω-σα, ξιλώνω-σα. — (se), παραλυοῦμαι. — (en). Voyez *Terminer*.

Découlement, s. masc. ῥοὴ, ἡ· ῥεῦσις, ἡ.

Découler, v. n. ἀπορέω-ησα. — goutte à goutte, σταλάζω-σα, στελαίζω-ξα.

Découper, v. act. διακόπω-ψα. | mettre en morceaux, κομματιάζω-σα.

Découragement, s. m. ἀποκαρδίωσις, ἡ· δειλίασις, ἡ· δειλίασμα, τὸ· ξεκαρδισμα, τὸ. | perte de confiance, ἀπόλεσις θάῤῥους, ἡ.

Décourager, v. a. ôter le courage, ξεκαρδιώνω-ωσα, ἀφαίρω τὴν καρδίαν. | ôter la confiance, ξεθαῤῥύνω-να. — (se), χάνω τὸ θάῤῥος, τὴν καρδίαν· δειλιάζω-σα.

Décours, s. masc. de la lune, χάσις, ἡ.

Découvert (à), adv. ξεσκεπασιὰ, φανερὰ.

Découverte, s. f. εὕρημα, τὸ. | l'action de découvrir, εὕρεσις, ἡ. — (aller à la), ἐρευνῶ-ησα. *Aller à la découverte de l'ennemi*, κατασκοπεύω-υσα. — (vaisseau qui va à la), κατασκοπικὸν πλοῖον.

Découvrir, v. a. ôter la couverture, ξεσκεπάζω-σα. | dévoiler une chose qu'on ignore, φανερώνω-σα. | mon-

Digitized by Google

trer, δεικτῶ-ξα. — un secret, εὑρίσκω - ηνεγκα. | dégarnir les frontières, ἀφίνω τὰ σύνορα χωρὶς ἀνθρώπων. — le visage, ἀποκαλύπτω, ξεσκεπάζω - σα. | comprendre l'intention, καταλαμβάνω-αβα. | apercevoir, βλέπω, ὁράω-άσα.

DÉCRASSER, v. a. ξελερώνω-ωσα, πλύνω-να.

DÉCRÉDITER, v. a. ξεπιμῶ-ησα, ἀσημαίνω τὴν τιμὴν, τὴν ὑπόληψιν.

DÉCRÉPIT, E, adj. ὑπερμήρης, ὁ, ἡ.

DÉCRÉPITUDE, s. f. ἔσχατον γῆρας, τὸ.

DÉCRET, s. m. διαταγὴ, ἡ· ψεφοθάγμα, τὸ· κάνων, ὁ. — d'une assemblée, ψήφισμα, τὸ.

DÉCRÉTER, v. act. διατάσσω-ξα, ἀποφασίζω-σα.

DÉCRI, s. m. ξεπίμησις, ἡ. | de la monnaie, ξεπεσμὸς, ὁ.

DÉCRIER, v. act. Voyez *Déréditer*.

DÉCRIRE, v. a. περιγράφω-ψα. | rapporter en détail, διηγοῦμαι-ήθηκα.

DÉCROCHER, v. act. ξεκρεμάζω-σα.

DÉCROISSEMENT, s. masc. ὀλιγόστευσις, ἡ· ξεπεσμὸς, ὁ.

DÉCROÎTRE, v. n. ὀλιγοστεύω-σα, λιγαίνω-ανα, ξεπεύω-εσα.

DÉCROTTER, v. act. σπρεύω-υσα, ξελασπώνω-ώσα.

DÉCUPLE, adj. δεκαπλάσιος-ία-ον.

DÉDAIGNER, v. a. καταφρονῶ-εσα, δὲν καταδέχομαι-χθηκα.

DÉDAIGNEUSEMENT, adv. καταφρονητικῶς.

DÉDAIGNEUX, EUSE, adj. καταφρονητικὸς-ὴ-όν.

DÉDAIN, s. m. καταφρόνησις, ἡ· ἀκαταδεξία, ἡ.

DEDANS, adv. μέσα, ἔσω, εἰς. — (le), τὸ ἐσωτερικὸν.

DÉDICACE, s. f. ἀφιέρωσις, ἡ· ἐγκαινιασμὸς, ὁ.

DÉDICATOIRE, adj. ἀφιερωτικὸς-ὴ-όν.

DÉDIER, v. a. ἀφιερώνω-σα.

DÉDIRE (se), v. pr. παλινωδεύω-υσα. — d'un marché, εὐχαίνω ἀπὸ τὸν λόγον. | nier ce que l'on avait avancé, ἀρνοῦμαι ὅτι εἶπα.

DÉDIT, s. m. ἀνάκλησις, ἡ.

DÉDOMMAGEMENT, s. m. ἀμοιβὴ, ἡ· ξεζημίωσις, ἡ.

DÉDOMMAGER, v. a. ἀμείβω-ψα, πληρώνω τὴν ζημίαν.

DÉDUCTION, s. f. ἀφαίρεσις, ἡ.

DÉDUIRE, v. act. ἀφαιρῶ-εσα, εὐγάλω-λα. | conclure, συμπεραίνω-ανα. — par écrit, narrer, περιγράφω-ψα.

DÉFAILLANCE, s. f. λει-

Digitized by Google

πνιγμός, ὁ· λιποψυχία, ἡ. — (tomber en), λιποψυχῶ-ησα, λιποθυμῶ-ησα.

Défaire, v. act. χαλῶ-ασα, διαλύω-σα. | affaiblir, en parlant d'une maladie, ἀδυνατίζω-σα. — l'ennemi, ἀφανίζω-σα. | délivrer, ἐλευθερώνω-ωσα. — (se), abandonner, παραιτῶ-ησα. | vendre, πουλῶ-ησα.

Défaite, s. fém. d'une armée, τροπή, ἡ· χαλασμός, ὁ· ἀφανισμός, ὁ· ἧττα, ἡ. | prétexte, excuse, πρόφασις, ἡ· σκῆψις, ἡ.

Défalquer, v. a. Voyez *Déduire*.

Défaut, s. m. vice naturel ou acquis, ἐλάττωμα, τὸ· ψεγάδι, τὸ. | manque, ἔλλειψις, ἡ. | imperfection, ἀπλειότης, ἡ. | refus de se présenter en justice, φυγοδικία, ἡ. — joint à un substantif, se rend par ἀ ou ἀν que l'on met devant le mot. — de prudence, ἀφροσύνη, ἡ· d'humidité, ἀνυδρία, ἡ. — (au), à la place, ἀντί, εἰς τὸν τόπον, λειπουργός.

Défaveur, s. f. ἀπέχθεια, ἡ.

Défavorable, adj. ἀνεπίτρεπτος-α-ον.

Défavorablement, adv. mal, κακῶς.

Défectif, adj. masc. — (verbe), ἀνώμαλον ῥῆμα, τὸ.

Défection, s. f. παραίτησις, ἡ· ἀποστασία, ἡ.

Défectueux, -euse, adj. ἐλλειπὴς-ές.

Défendeur, s. m. ἐγκαλουμένος, ὁ.

Défendre, v. a. protéger, διαφυλάττω-υσα, διαφρουρέω-υσα. | prohiber, ἀπαγορεύω-υσα, πεπροείλω-σα. — (se), s'excuser, προφασίζομαι-ισθην. | refuser, ἀρνοῦμαι-ήθην.

Défense, s. fém. protection, διαφύλαξις, ἡ· ὑπεράσπισις, ἡ. | prohibition, ἀπαγόρευσις, ἡ· πεπροεσμός, ὁ. — en justice, συνηγορία, ἡ. — d'une place, φρούριον, τὸ.

Défenseur, s. m. διαφυλακτής, ὁ· διαφρουρητής, ὁ· ὑπερασπιστής, ὁ. — en justice, συνήγορος, ὁ.

Défensif, ive, adject. διαφρουρητικός-ή-όν.

Déférence, s. f. συγκατάβασις, ἡ. *Ayez cette déférence, κάμε τοῦτην τὴν χάριν.*

Déférer, v. n. condescendre, συγκαταβαίνω-ηκα. — au sentiment de..., εἶμαι τῆς γνώμης, ἀκολουθῶ τὴν γνώμην. | v. a. une charge, δίδω, χαρίζω-σα. | dénoncer, ἐγκαλῶ-εσα; μαρτύρω-υσα.

Digitized by Google

Déferler, v. a. ἀνοίγω-ξα τὰ πανία.

Déferrer, v. a. εὐγάλω τὸ σιδηρόν. — un cheval, εὐγάλω τὸ πέταλον.

Défi, s. m. πρόκλησις, ἡ.

Défiance, s. f. δυσπιστία, ἡ· ὀλίγον θαῤῥοῦς, τὸ. | soupçon, ὑπονόμια, ἡ.

Défiant, e, adj. ὑποπτικός-ή-όν.

Déficit, s. m. ἐλλεῖπον, τὸ.

Défier, v. act. προκαλῶ-εσα. — (se), προκαλοῦμαι-έσθηκα. | se fier peu à..., δυσπιστῶ-ησα, δὲν θαῤῥεύομαι-ύθηκα. | craindre, φοβοῦμαι-ήθηκα. | avoir des soupçons, ὑποπτεύω-υσα.

Défigurer, v. act. ἀχημίζω-σα, χαλῶ-ασα, ἀχηματίζω-σα.

Défilé, s. m. στενὴ διέξοδος, ἡ· μπογάζι, τὸ.

Défiler, v. act. ξαρμηθαίζω-σα. | en parlant d'une armée, πηγαίνω κατὰ σειρήν.

Définir, v. a. ὁρίζω-σα. | décrire, περιγράφω-φα. | décider, ἀποφασίζω-σα.

Définitif, ive, adject. ἀποφατικὸς-ή-όν, τελευταῖος-α-ον.

Définition, s. f. d'une chose, ὁρισμός, ὁ. | résolution, ἀπόφασις, ἡ.

Définitivement, adv. τελευταίως, ἀποφατικά.

Défleurir, v. n. ἀπανθίζω-σα.

Défoncer, v. act. ξεπατώνω-ωσα. — un terrain, σκάπω-φα βαθιά.

Défrayer, v. a. πληρώνω τὰ ἔξοδα.

Défricher, v. a. καλλιεργῶ-ησα, ὀργώνω-σα.

Défroncer, v. a. ξεζαρώνω-ωσα.

Défunt, e, adj. ἀποθαμένος-η-ον, συγχωρεμένος-η-ον.

Dégagement, s. m. ἐλευθέρωμα, τὸ. | affranchissement d'embarras, ἐλευθέρωσις, ἡ.

Dégager, v. a. délivrer, ἐλευθερώνω-σα. — une chose embarrassée, ξεμπερδεύω-υσα. — la tête, ξελαφρύνω-να. | défaire une gageure, λύω-ύσα.

Dégaîner, v. a. ξεθηκαρώνω-ωσα.

Dégarnir, v. act. une maison, εὐγάλω τὰ σκεύη. — une chose de ses ornemens, ξεστολίζω-σα. — une ville, εὐγάλω τοὺς φρουρούντας. — les rangs, λεπύνω τοῖς σειρεῖς.

Dégât, s. m. φθορά, ἡ· ἀφανισμός, ὁ. | perte, ζημία, ἡ. | ravage des terres, ἐρήμωσις, ἡ.

Dégauchir, v. a. διορθώνω-ωσα.

Digitized by Google

DÉGEL, s. m. ξηπάγωμα, τὸ.

DÉGELER, v. n. ξεπαγώνω-ωσα.

DÉGÉNÉRER, v. n. ἐκφεύγω-πεφευγα. — en maladie, ἀποβαίνω-ηκα.

DÉGLUER, v. a. ξεκολλῶ-ησα.

DÉGOISER, v. a. en parlant des oiseaux, λαλῶ-ησα, κοιλαδῶ-ησα. — contre quelqu'un, critiquer, καταφίνω-να.

DÉGORGEMENT, s. masc. ξεχείλισμα, τὸ. — de bile, ὀκροή, ἡ.

DÉGORGER, v. a. un canal, πασπρεύω-υσα, ἀνοίγω-ξα. | vomir, ξερνῶ-ασα. | en parlant d'une rivière, ξεχειλίζω-σα.

DÉGOURDIR, v. act. les membres, ξεμουδιάζω-σα. — l'eau, χλιαίνω-ανα. — quelqu'un, ἐξυπνῶ-ησα, ἡδυποιῶ-ησα.

DÉGOÛT, s. m. pour les mets, ἀνορεξία, ἡ. — des choses, ἀηδία, ἡ· ἄσα, ἡ. | aversion, ἀποστροφή, ἡ. | peine, λύπη, ἡ· κακοκαρδισμα, τὸ.

DÉGOÛTANT, E, adject. ἀσιάδης-ες, ἀηδής-ὲς.

DÉGOÛTER, v. a. ποιῶ ξενα ἀηδίαν, ἀνορεξίαν. — (se), ἀηδιάζω-σα. — de l'étude, χάνω τὸν πόθον, χάνω καρδίαν. — de quelqu'un, παραιτῶ-ησα, ἀποστρέφομαι-αφηκα.

DÉGOUTTER, v. n. ταλζω-ξα, ταλάζω-ξα.

DÉGRADATION, s. f. d'un office, καταβιβασμὸς, ὁ. | déshonneur, ἀτιμία, ἡ· ἀτιμωσις, ὁ. | dégât, φθορὰ, ἡ· ζημία, ἡ.

DÉGRADER, v. act. d'un office, καταβιβάζω-σα. — une maison, ἀτιμάζω-σα, ἀφανίζω-σα. | avilir, ἀτιμάζω-σα, ἀτιμῶ-ησα, ἀχρειῶ.

DÉGRAISSER, v. act. εὐγαλω τὸ πάχος: | ôter les taches, ξεκερώνω-ωσα.

DEGRÉ, s. m. βαθμὸς, ὁ. — d'un escalier, κλίμαξ, ὁ· σκαλίδι, τὸ· πασσαμάκι, τὸ. — de géométrie, μέτρ, ἡ· μοίρα, ἡ.

DÉGRÉER, v. act. ξαρματώνω-ωσα.

DÉGROSSIR, v. a. λεπύνω-να.

DÉGUENILLÉ, E, adject. ῥακόδυτος-η-ον.

DÉGUERPIR, v. n. φεύγω διὰ φόβον. — (faire), φυγαδεύω-υσα.

DÉGUISER, v. a. ἀλλάζω τὸ χρῶμα, μεταπλάττω, μεταβάλλω-λα. — (se), ἀλλάζω χρῶμα, γίνομαι πετάλης. — sa voix, ἀλλάζω-ξα. — la vérité, σκεπάζω-σα.

Digitized by Google

DÉHARNACHER, v. a. ξεσαρώνω-ωσα τον ἄλογον.

DEHORS, adv. ἔξω, ὄξω, — (le), τὸ ἐξωτερικὸν, τὸ ἔξωθεν μέρος. — (par), ἀπ' ἔξω, ἐξωθεν, ἀπ' ὄξω. | apparence, τὸ φαίνεσθαι. | bienséance, τὸ πρέπον.

DÉICIDE, s. m. θεοκτονία, ἡ.

DÉIFIER, v. a. ἀποθεώνω-ωσα.

DÉJÀ, adv. ἤδη, ἤν.

DÉJEÛNER, s. m. δεῖγμα, τὸ.

DÉJEÛNER, v. n. δειγνύμαι-ύσθηκα.

DÉLABREMENT, s. masc. χαλασμὸς, ὁ· ἀφαιμαξις, ὁ.

DÉLABRER, v. a. φθείρω-ειρα. χαλῶ-ασα.

DÉLACER, v. a. λύω-ύσα.

DÉLAI, s. masc. retard, ἀργοπορία, ἡ· ἀναβολὴ, ἡ. — fixe, διωρία, ἡ.

DÉLAISSER, v. a. παραιτῶ-ησα, παραπῶ-ησα, ἀφήνω-ηκα, ἀφίνω-ισα.

DÉLASSEMENT, s. masc. ξεκούρασμα, τὸ· ἀναψυχὴ, ἡ.

DÉLASSER, v. act. ξεκουράζω-σα, ἀναψύχω-ξα. — (se), ἀναπαύομαι-ύσθηκα.

DÉLATEUR, s. m. καταδρὸς, ὁ· μαντατευτὴς, ὁ.

DÉLAYER, v. a. συγκερνῶ-ασα. — un solide dans un liquide, διαλύω-υσα.

DÉLECTABLE, adject. τερπνὸς-ὴ-ὸν.

DÉLECTATION, s. f. εὐφροσύνη, ἡ· εὐχαρίστησις, ἡ· τέρψις, ἡ.

DÉLECTER, v. act. τέρπω-ψα, εὐφραίνω-ανα.

DÉLÉGATION, s. f. ἐπιτροπὴ, ἡ.

DÉLÉGUER, v. a. βάλλω δικὴ ἐπίτροπον. — une chose à, ἀφήνω; διορίζω-σα.

DÉLESTER, v. a. ξεσαβουρώνω-ωσα.

DÉLIBÉRATIF, IVE, adj. βουλευτικὸς-ὴ-ὸν.

DÉLIBÉRATION, s. f. βουλὴ, ἡ· συμβούλευμα, τὸ. | réflexion, σύσκεψις, ἡ· συμβουλεύσις, ἡ.

DÉLIBÉRER, v. n. βουλεύομαι-ύθηκα. | décider, ἀποφασίζω-σα. *De propos délibéré*, ὁκ προαιρέσεως, προμελετημένα.

DÉLICAT, E, adj. tendre, τρυφερὸς-ὰ-ὸν, ἁπαλὸς-ὴ-ὸν. —, en parlant de la viande, λεπτὸς-ὴ-ὸν. | fin, délié, λεπτὸς-ὴ-ὸν, ψιλὸς-ὴ-ὸν. | difficile à contenter, δύσκολος-η-ον. | dangereux, κινδυνώδης-ες. —, en parlant de l'esprit, de la pensée, λεπτὸς-ὴ-ὸν, ἀστεῖος-εία-εῖον.

DÉLICATEMENT, adv. τρυφερῶς, ἁβρῶς. — (écrit), κομψῶς.

Digitized by Google

Délicatesse, s. f. τρυφερότης, ή· ἁβρότης, ή. — de l'enfance, ἀπαλότης, ή. | finesse, λεπτοσύνη, ή. — d'une langue, ῥοσιμάδα, ή. — de tempérament, ἀσθένεια, ή. — des circonstances, δυσκολία, ή.

Délices, s. f. pl. τρυφαῖς, ή· ἡδοναῖς, ή.

Délicieux, euse, adj. ἡδονικός-ή-όν, ἡδυς-εῖα-ύ.

Délié, e, adj. λεπτός-ή-όν. — (esprit), λεπτόνους, ὁ, ή.

Délier, v. a. λύω-σα, ξεδένω-σα.

Délinquant, e, adject. ἔνοχος-η-ον, φταίσης, ὁ· φταισλεχὲ, ή.

Délire, s. m. d'un malade, παραλήρημα, τὸ· παραμιλιὰ, ή. — des passions, παραφρόνησις, ή. — (être en), παραφρονῶ-ησα, παραμιλῶ-ησα.

Délit, s. m. ἔγκλημα, τὸ· παρανομία, ή. — (en flagrant), ὀπ αὐτοφώρω, εἰς τὸ κάμωμα, εἰς τὸ φτέξιμον.

Délivrance, s. f. ἐλευθέρωσις, ή· ἀπελευθέρωσις, ή. — d'une somme, παραίδοσις, ή.

Délivrer, v. a. ἐλευθερόνω-ωσα. — des marchandises, παραδίδω-δοσα.

Déloger, v. n. changer de demeure, ἀλλάζω αὐλ. | v. a. ôter d'une maison, ἐγκάλω ἀπὸ . . . | chasser l'ennemi, διώχνω-ξα. | s'enfuir, φεύγω-φυγα.

Déloyal, e, adj. ἀεσδοκικός-ή-όν, ἄπιστος-η-ον.

Déloyauté, s. f. ἀπιστία, ή.

Déluge, s. m. κατακλυσμὸς, ὁ.

Démagogue, s. m. δημαγωγὸς, ὁ.

Démaillotter, v. a. ξεφασκιώνω-ωσα.

Demain, adv. αὔριον. — (après), μεθαύριον, μεταύριον.

Démancher, v. a. ξεμανικώνω-ωσα· ἐγκάλω τὸ μανίκι, τὴν λαβήν.

Demande, s. f. ζήτημα, τὸ· ζήτησις, ή· αἴτημα, τὸ. | interrogation, ἐρώτησις, ή· ἀρώτησις, ή· ἐρώτημα, τὸ. | appel, κράξημεν, τὸ.

Demander, v. act. αἰτῶ-ησα, ζητῶ-ησα-ηξα, γυρεύω-υσα. | interroger, ἐρωτῶ-ησα, ἀρρωτῶ-ησα-ηξα. — en grâce, δέομαι-ήθηκα. | appeler, κράζω-ξα. | exiger, ἀπαιτῶ-ησα, ἐπιζητῶ-ησα-ξα. *Cela demande de la peine*, θέλει κόπον.

Demandeur, s. m. ζητητὴς, ὁ. | importun, ἐνοχλητικὸς-ή-όν.

Démangeaison, s. fém.

Digitized by Google

κτησμός, ὁ· φαγούρα, ἡ· ξυσμάδα, ἡ. — (avoir), κτήζομαι-ήθηκα.

DÉMANGER, v. a. κτήζωσα, τρώγω.

DÉMANTELER, v. a. une ville, καταδαφίζω τὴ πίχη.

DÉMANTIBULER, v. a. τζακίζω-σα, συντρίβω-ψα.

DÉMARCHE, s. f. manière de marcher, βάδισμα, τὸ· περιπάτημα, τὸ· πορπάτημα, τὸ. | conduite, πολίτευμα, τὸ· φέρσιμον, τὸ. | action, πραάξις, ἡ. — (faire la première), ἀρχινῶ-ησα. — (faire une fausse), λαυθάνομαι, ἀβρότως πολιτεύομαι-ύθηκα. *Faire des démarches pour*, δουλεύω-σα, φρογτίζω-σα.

DÉMARQUER, v. a. ξεσημαδεύω-υσα.

DÉMASQUER, v. a. ξεσκεπάζω-σα, φανερώνω-ωσα. | ôter le masque, εὐγάλω τὸ προσωπείδιον.

DÉMÂTER, v. a. ôter les mâts, εὐγάλω, σηκώνω τὰ κατάρτια, ἡ. | rompre, casser les mâts, τζακίζω, ἀπῶ τὰ κατάρτια.

DÉMÊLÉ, s. m. ἔλις, ἡ· μάλωμα, τὸ· καυγᾶς, ὁ. | différent, διαφορά, ἡ.

DÉMÊLER, v. a. ξεμπερδεύω-υσα. | distinguer, διακρίνω-να. | reconnaître dans la foule, γνωρίζω-σα. | éclaircir, διασαφέω-ησα. — (se), se délivrer, ἐλευθερώνομαι-ώθηκα.

DÉMÊLOIR, s. m. διαυγείον, τὸ.

DÉMEMBREMENT, s. m. διαμοίρασμα, τὸ. | partie, μέρος, τὸ.

DÉMEMBRER, v. a. διαμοιράζω-σα.

DÉMÉNAGER, v. n. κουβαλῶ τὰ κίνητα, τὰ σκεύη ἀπὸ τὸ σπίτι.

DÉMENCE, s. fém. παραφροσύνη, ἡ· ἄνοια, ἡ· ἀφροσύνη, ἡ· λολάδα, ἡ.

DÉMENER (se), v. pron. κινοῦμαι-ήθηκα, παρίστομαι-χθηκα.

DÉMENTI, s. m. — (donner un), καταλέγχω-ξα.

DÉMENTIR, v. a. λέγω τὸ ἐναντίον, ἀνταλέγω-εῖπα. — (se), retomber dans le mal, ξεπίπω-πεσα. | n'être pas ferme, σαθρῶς δὲν εἶμαι. *Ses actions démentent ses promesses*, ἄλλα πάζει ἄλλα πράζει.

DÉMESURÉ, E, adj. ὑπέρμετρος-α-ον.

DÉMESURÉMENT, adv. ὑπερμέτρως.

DÉMETTRE, v. act. un membre, ἐξαρθρώνω-ωσα, εὐγάλω, εὐγάνω, σλεκβουλίζω-σα, σλεκγρουλίζω-σα. — d'une place, εὐγάλω, κατ-

Digitized by Google

βάζω - σα. — (se), d'une place, παρεμπιπτω - πεσα. — un membre, εὐγαλω. *Je me suis démis la main*, εὐγαλα τὸ χέρι μου.

DÉMEUBLER, v. a. σκιώνω, εὐγαλω τὰ σκεύη, τὰ κινητὰ τοῦ οἴκου · κατακερμίζω-σα.

DEMEURE, s. f. καταπικία, ἡ · οἰκητήριον, τὸ. — (à), pour rester, διατριβὴ ὑπομένη.

DEMEURER, v. n. habiter, κατοικῶ - ησα. | rester, μένω, ὑπομείνω-να, ἀπομένω-να. | s'arrêter, σταματῶ-ησα. | être de reste, περισσεύω-υσα. | persister, σίκομαρσάδηκα, μένω-να. — d'accord, avouer, ὁμολογῶ-ησα. | s'accorder, συμφωνῶ - ησα. *Demeurons-en là*, φθάνει ἕως ἐδῶ.

DEMI, E, adj. ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ · μισὸς-ή-όν. Il se combine avec les verbes pour dire *à demi:* voir à —, μισοβλέπω : et également avec les noms : — mal, μισὸν κακὸν · — pourri, μισὸν σαθρόν. *A mi-chemin*, εἰς τὴν μισὴν σβράπαν. Deux et —, δύο καὶ μισόν · midi et —, μεσὶ μέρι καὶ μισὴ ὥρα.

DEMIE, s. f. la moitié, τὸ ἥμισυ, τὸ μισόν.

DÉMISSION, s. f. παρεμπιπτησις, ἡ · παρέπησις, ἡ.

DÉMOCRATIE, s. f. δημοκρατία, ἡ.

DÉMOCRATIQUE, adj. δημοκρατικὸς-ὴ-όν.

DEMOISELLE, s. f. κοκόνα, ἡ.

DÉMOLIR, v. act. χαλῶ-ασα, γρεμνίζω-σα. — jusqu'au fondement, καταβαθίζω-σα.

DÉMOLITION, s. fém. χάλασμα, τὸ · διάφυσμα, τὸ.

DÉMON, s. m. δαίμων, ὁ · διάβολος, ὁ · δαιμόνιον, τὸ.

DÉMONIAQUE, adj. δαιμονισμένος-η-ον.

DÉMONSTRATIF, IVE, adj. ἀποδεικτικὸς-ὴ-όν.

DÉMONSTRATION, s. fém. ἀπόδειξις, ἡ.

DÉMONTER, v. a. ôter la monture, πέρνω τὴν ἵππον. | renverser, ἀποκρούω-σα, ῥίχνω-ξα. — un canon, καταβάλλω-σα. — quelqu'un, le troubler, ταραχίζω - σα. — une montre, ἀναλύω-υσα.

DÉMONTRER, v. a. ἀποδείκνυ-ξα, ἀποδείχνω-ξα.

DÉMORALISER, v. a. διαφθείρω-εφ.

DÉMORDRE, v. n. lâcher sa proie, laisser ce que l'on a entrepris, ἀφήνω-κα, παραιτῶ-ησα. | changer d'avis, ἀλλάζω-ξα. *Il n'en démord pas*, ἀμετάπιστος εἶναι.

DÉMURER, v. a. χαλῶ τὸ τεῖχος.

Digitized by Google

DÉPEUPLER, v. a. ἐρημόω-ωσα.

DÉPIT, s. m. ὀργή, ἡ· ἀγανάκτησις, ἡ· πείσμα, τὸ. *En dépit de lui*, διὰ τὸ πείσμα του.

DÉPITER (se), v. pr. ὀργίζομαι-σθηκα.

DÉPLACÉ, E, adj. qui se fait mal-à-propos, ἄκαιρος-η-ον, ἀνάρμοστος-η-ον. | dans un emploi, ἀνεπιτήδειος-α-ον.

DÉPLACER, v. act. mettre ailleurs, μεταποτίζω-σα, βάλλω ἄλλου. | ôter de sa place, εὐχάλω ἀπὸ. | prendre la place, πέρνω τὸν τόπον.

DÉPLAIRE, v. n. ἀπαρέσκω-σα, κακοφαίνομαι-φάνηκα, δὲν ἀρέσω-σα, δυσαρεστῶ-ησα. — (se), κακοκαρδίζομαι-ίσθηκα, δυσαρεσοῦμαι.

DÉPLAISANT, E, adject. δυσάρεστος-η-ον.

DÉPLAISIR, s. m. δυσαρέσκεια, ἡ· ἀηδεία, ἡ· λύπη, ἡ.

DÉPLIER, v. a. ξεδιπλώνω-ωσα, ἀπλώνω-ωσα, ἐξαπλώνω-ωσα.

DÉPLISSER, v. act. ξεσυνφρώνω-ωσα.

DÉPLORABLE, adj. ἀξιοθρήνητος-η-ον, λυπηρός-ά-όν, λυπηρός-ά-όν.

DÉPLORABLEMENT, adv. ἀξιοθρήτως, λυπηρά.

DÉPLORER, v. act. θρηνῶ-ησα.

DÉPLOYER, v. a. ἀναπτύσσω-ξα, ἀναπτύσσω-ξα. — son savoir, δείχνω-ξα, ἐπιδείχνω-ξα. *Rire à gorge déployée*, ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια.

DÉPLUMER, v. a. μαδίζω-σα.

DÉPONENT, adj. m. ἀποθετικὸς-ὴ-όν.

DÉPOPULATION, s. fém. ἐρήμωσις, ἡ.

DÉPORTATION, s. f. ἐξορισμός, ὁ.

DÉPORTEMENT, s. masc. Voyez *Conduite*.

DÉPORTER, v. a. ἐξορίζω καὶ μεταφέρω-εγκ.

DÉPOSER, v. a. les armes, ἀποπίτω, -βάνω κάτω. — le commandement, ἀφήνω. — en justice, μαρτυρῶ-ησα. — d'une place, εὐχάζω-σα, καθιζάζω-σα. — une somme, βάλλω ἀμανάτι, ἐγχυρῶ-ησα. | laisser un sédiment, καταλλαίζω-σα, καθαρίζομαι-σθηκα, ἀφήνω-κα.

DÉPOSITAIRE, s. m. et f. παρακαταθηκοφύλαξ-ακος.

DÉPOSITION, s. f. destitution, καθαίρεσμος, ὁ. — en justice, rapport, ἀναφορά, ἡ. | témoignage, μαρτυρία, ἡ.

DÉPOSSÉDER, v. a. ξεχάλω-κα, ἀποδύω-υσα.

DÉPÔT, s. m. παρακαταθήκη, ἡ· ἀμανάτι, τὸ· ἐγχύρωμα, τὸ. — de plaie, ἀπόγ-

Digitized by Google

μα, τὸ. — d'huile, ἀμούσι, τὸ. — de vin, λάσπη, ἡ. — d'urine, καταχάσωμα, τὸ. | lieu où l'on dépose des objets, ἀποθήκη, ἡ.

DÉPOUILLE, s. fém. peau d'animal, δέρμα, τὸ. — prise sur l'ennemi, λάφυρα, τά. — ôtée à quelqu'un, ἀπόγδυμα, τὸ.

DÉPOUILLER, v. a. ἐκδύω-υσα, γδύνω-σα. | laisser toute pudeur, παραιτῶ-ησα. — un compte, παρρεύω-υσα, συνάπτω-ψα.

DÉPOURVOIR, v. a. ὑστερῶ-ησα, ὑστερέω-υσα.

DÉPOURVU, E, part. ὑστερημένος-η-ον. | adj. μὴ προμηθευμένος-η-ον, ἀπαρασκευος-η-ον. — (au), adv. ἀπροσδοκήτως, ἐξ ἀπροσδοκήτου.

DÉPRAVATION, s. f. διαφθορά, ἡ.

DÉPRAVER, v. a. διαφθείρω-ερα, χαλῶ-ασα.

DÉPRÉCATIF, IVE, adj. δεητικὸς-ἡ-όν.

DÉPRÉCIER, v. a. ἀχρειόνω-ωσα. | ôter l'estime, κάμνω τὰ ψυφάτα ὀλιγότερον.

DÉPRÉDATEUR, s. masc. λῃστής, ὁ· συλητής, ὁ.

DÉPRÉDATION, s. f. λῃστεία, ἡ· ἁρπαγή, ἡ.

DÉPRESSION, s. f. πίεσις, ἡ. | humiliation, ταπείνωσις, ἡ.

DÉPRIMER, v. πιέζω, υσα, καταπιέζω-σα. | humilier, ταπεινόνω-ωσα. | déprécier, déprisер, ξευπρώ-ησα.

DEPUIS, prép. devant un nom, ἀπό, ἐξ, — à la fin de la phrase, ἀφ' ὅτου, ὕστερα, ὑστερογενές. — quand? ἀπὸ ποτε; — que, ἀφ' οὗ, ἀφότης. — peu, ἀπὸ ὀλίγου. — combien de temps? ἀπὸ πόσον καιρόν;

DÉPURER, v. a. καθαρίζω-σα.

DÉPUTATION, s. f. πρεσβεία, ἡ.

DÉPUTER, v. a. ἀποστέλλω-ειλα. — pour une commission, βάλλω ὑπόθεσιν.

DÉRACINEMENT, s. masc. ξερίζωμα, τὸ· ἐκρίζωσις, ἡ.

DÉRACINER, v. act. ξεριζώνω-σα, ἐκριζώνω-σα.

DÉRAISONNABLE, adject. ἄλογος-η-ον. — (demande), ζήτησις ἐκκακία εἰς τὴν δικαιοσύνην, εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον.

DÉRAISONNER, v. n. ἀλογῶς μιλῶ-ησα, παραμιλῶ-ησα.

DÉRANGÉ, E, adj. ἀτακτος-η-ον.

DÉRANGEMENT, s. masc. ἀταξία, ἡ· ἀτύχημα, τὸ. | trouble, σύγχυσις, ἡ.

DÉRANGER, v. act. troubler l'ordre, συγχύζω-σα. | incommoder, ἐνοχλῶ-ησα. —

Digitized by Google

quelqu'un, le pervertir, φθείρω-ρα. — l'estomac, χαλῶ-άσαι. | ôter de son rang, ξαναδιαίζω-σα. — (se), laisser place à quelqu'un, ἀφίνω-ηκα ἄνδρα.

DERRIÈRE, adv. πάλιν.

DÉRÉGLÉ, E, adj. ἄτακτος-η-ον.

DÉRÉGLEMENT, s. masc. ἀταξία, ἡ. — des saisons, ἀκρασία, ἡ.

DÉRÉGLER, v. a. ἀτακτῶ-ησα, χαλῶ-άσα, φθείρω-ρα.

DÉRIDER, v. a. ξεζαρώνω-ωσα.

DÉRISION, s. fém. πειγέλασμα, τὸ. πειγέλοιον, τὸ.

DÉRIVATION, s. f. παραγωγή, ἡ.

DÉRIVER, v. a. et n. παράγομαι, παράγω-αξα. | s'éloigner, ξεμακρύνω ἀπὸ τὴν ὁδόν, ἀποκλίνω-να. | provenir, ἀπέρχομαι-ῆρχα.

DERNIER, ÈRE, adj. ἔσχατος-η-ον, ὕστερος-η-ον, ὑστερινός-ή-όν. — (l'an), ὁ ἀπερασμένος χρόνος.

DERNIÈREMENT, adverbe, πρώην, πρὸ ὀλίγου.

DÉROBÉE (à la), adv. κρυφά.

DÉROBER, v. act. voler, κλέπτω-ψα, κλεύγω-ψα. — à la connaissance, ὑποκρύπτω-ψα. | soustraire, γλυτώνω-σα; σώζω-σα. — (se), éviter, ἀποφεύγω-γα. — aux affaires, ἀπασχολῶ-λα, χαλάζω-σα ἀπό...

DÉROGER, v. n. παράβαίνω ἐναντίον εἰς...

DÉROUILLER, v. act. ξεσκουριάζω-ασα.

DÉROUTE, s. f. τροπή, ἡ. φυγή, ἡ. — (mettre en), τρέπω εἰς φύγην.

DÉROUTER, v. act. σύρνω ἀπὸ τὴν σειράν. | déconcerter, συγχύζω-σα. — (se), ξεσυρμίζω-σα. | se troubler, συγχύζομαι-σμηκα.

DERRIÈRE, adv. ὀπίσω. — (par), ἀπ' ὀπίσω, ὄπισθεν. — (le), τὸ ὀπίσω μέρος, κῶλος, ὁ. — (ce qui est), ὀπισινός-ή-όν.

DERVICHE, s. masc. δερβίσης, ὁ.

DES, prép. et art. réunis, pour *de les*, τῶν. | art. indéf. *Il y a des hommes*, εἶναι ἄνθρωποι: *des* se supprime.

DÈS, prépos. ἀπό, avec l'accusatif; ἐκ, ἐξ, avec le génitif. — lors, ἀπὸ τότε. — que, puisque, ἐπειδή, ἐπειδὴ κῆ. | aussitôt que, εὐθὺς ὁποῦ.

DÉSABUSER, v. a. ξαπατῶ-ησα, εὐγάλω ἀπὸ τὴν ἀπάτην, μεταπίθω-εισα. — (se), μεταπίθομαι-σμηκα.

DÉSACCOUPLER, v. a. ξεχωρίζω-σα, ἀπεζευγαρώνω-σα.

Digitized by Google

Désaccoutumer, v. act. ξευνηθίζω-σα.

Désagréable, adj. ἀρεσὸς-ὴ-όν, ἀηδὴς-ές, δυσαρέστος-ε-ον. — à entendre, au goût, ἄνοστος-ε-ος.

Désagrément, s. m. masc. chagrin, πίκρα, ἡ. | déplaisir, ἀηδία, ἡ· δυσαρέσκεια, ἡ.

Désaltérer, v. a. καταπαύω τὴν δίψαν, κόπτω τὴν δίψαν.

Désapprendre, v. a. ξεμαθαίνω-θα.

Désapprouver, v. act. ἀποδυμάζω-σα. | blâmer, ἐλέγχω-ξα.

Désargenter, v. a. ξασημόνω-ωσα.

Désarmement, s. masc. ξαρμάτωμα, τὸ.

Désarmer, v. a. ξαρματώνω-ωσα. | ôter les armes de, πίρνω τὰ ἅπλα. — la colère, παύω-υσα, καταπαύω-υσα. | adoucir, καταπραΰνω-να.

Désastre, s. m. δυσύχημα, τὸ· ἀπύχημα, τὸ.

Désastreux, euse, adj. ἄθλιος-α-ον, δυσυχὴς-ές.

Désavantage, s. m. préjudice, βλάϐη, ἡ. | perte, ζημία, ἡ· ζημίωμα, τὸ.

Désavantageux, euse, adj. qui cause de la perte, ζημιώδης-ες. | nuisible, βλαϐερὸς-ὰ-ὸν. | contraire, ἐναντίος-α-ον. | en parlant d'un poste, ἀνεπιτήδειος-α-ος.

Désaveu, s. m. ἀπάρνησις, ἡ· ἄρνησις, ἡ.

Désavouer, v. a. ἀρνοῦμαι-ήθηκα. | désapprouver, ἀποδυμάζω-σα.

Desceller, v. act. ξασφραγίζω-σα, ξεζουλώνω-σα.

Descendance, s. f. γένος, τὸ.

Descendans (les), s. m. pl. μεταγενέστεροι, οἱ· ἀπόγονοι, οἱ.

Descendre, v. n. καταϐαίνω-ἔϐηκα. | abaisser, καταϐάζω-σα, καταϐιϐάζω-σα. | tirer son origine, καταγόμαι-ήχθη.

Descente, s. f. κατάϐασις, ἡ. | rupture, ἀπόσπασμον, τὸ. — de l'ennemi, εἰσολὴ, ἡ. | penchant d'une colline, κατήφορος, ὁ.

Description, s. f. περιγραφὴ, ἡ.

Désemparer, v. n. ἀφήνω. — (sans), συνεχῶς.

Désemplir, v. n. ξεγεμίζω-σα.

Désenchanter, v. act. ξεμαγεύω-υσα.

Désenfler, v. a. ξεφουσκώνω-ωσα.

Désenivrer, v. a. ξεμεθῶ-σα.

Désennuyer, v. a. πίπτω-ῥα, διασκεδάζω-σα.

Digitized by Google

Désenrhumer, v. a. ξερευμαπίζω-σα.

Désenrouer, v. act. ξεβεγγικιάζω-σα.

Désensorceler, v. act. ξεμαγεύω-υσα.

Désentortiller, v. act. ξεσπίφω-φα.

Désert, s. m. ἔρημος, ὁ· ἐρημία, ἡ.

Désert, e, adj. ἔρημος-η-ον. | non habité, ἀκατοίκητος-η-ον.

Déserter, v. n. λειποτακτῶ-ησα, φεύγω-ηγα.

Déserteur, s. m. φυγάς, ὁ· λειποτάκτης, ὁ· φευγάτος, ὁ. — de la foi, ἀποστάτης, ὁ.

Désertion, s. f. φυγή, ἡ· λειποταξία, ἡ.

Désespérer, v. a. ἀπελπίζω-σα, χάνω τὴν ἐλπίδαν. — quelqu'un, παραπικραίνω-ανα, θλίβω-βσα. — (se), ἀδημονῶ-ησα, θλίβομαι-βηκα.

Désespoir, s. m. ἀπελπισία, ἡ. — (être au), λειπῦμαι, μου καυοφαίνεται.

Déshabiller, v. act. ἐκδύω-σα, ἐκδύνω-σα.

Déshabituer, v. act. ξασυνηθίζω-σα.

Déshériter, v. a. ξεκληρῶ-ησα, ἀποκληρώνω-σα.

Déshonnête, adj. ἄτιμος-η-ον, αἰσχὸς-ὰ-όν, ἄχαμος-η-ον. — (gain), αἰσχροκέρδεια, ἡ· αἰσχρὸν κέρδος, τό.

Déshonnêtement, adv. αἰσχρῶς, ἀχαμα.

Déshonnêteté, s. fém. αἰσχρότης, ἡ· ἀχαμία, ἡ.

Déshonneur, s. masc. ἀτιμία, ἡ· αἰσχύνη, ἡ.

Déshonorer, v. a. ἀτιμῶ-ησα, ἀτιμάζω-σα, καταισχύνω-να.

Désignation, s. fém. σημείωσις, ἡ· ἀνάδειξις, ἡ.

Désigner, v. a. σημειόνω-ωσα, ἀναδεικνύω-ξα. — le jour, διορίζω-σα.

Éminence, s. f. κατάληξις, ἡ· λῆξις, ἡ.

Désir, s. m. ἐπιθυμία, ἡ· πόθος, ὁ.

Désirable, adj. ἐπιθυμητος-η-όν.

Désirer, v. a. ἐπιθυμῶ-ησα, λαχταρῶ-ησα, ἐπιποθῶ-ησα.

Désistement, s. masc. παραίτησις, ἡ.

Désister (se), v. pron. παραιτῶ-ησα.

Dès-lors, adv. ἀπὸ τότε. | par conséquent, ἐξ ἀπολουθίας, τὸ λοιπὸν, λοιπὸν, τὸ λοιπον.

Désobéir, v. n. ἀπυπακούω-σα.

Désobéissance, s. fém. ἀπυπακοή, ἡ.

Désobéissant, e, adj. ἀπυπακουὸς-ή-όν, ἀπειθὴς-ές.

Désobliger, v act dé-

Digitized by Google

plaire, δυσαρεστῶ-ησαι. | faire peine, ἐγκίζω-σα, σκρούω-σα.

DÉSOBSTRUER, v. a. ἀνοίγω-ξα, ξεφράζω-ξα.

DÉSŒUPÉ, E, DÉSŒUVRÉ, E, adject. ἄεργος-η-ον, ὀκνὸς-ὴ-ὸν, ἀργὸς-ὴ-ὸν.

DÉSŒUVREMENT, s. m. ἀργία, ἡ· ὀκνία, ἡ.

DÉSOLANT, E, adj. θλιβερότατος-η-ον, λυπηρότατος-η-ον.

DÉSOLATION, s. f. ἄχθος, τὸ· θλῖψις, ἡ· λύπη, ἡ. | ravage, ἐρήμωσις, ἡ.

DÉSOLER, v. a. σκληρῶς θλίβω, λύπην. | ravager, ἐρημώνω-ωσα, ἀφανίζω-σα.

DÉSORDONNÉ, E, adject. ἄτακτος-η-ον.

DÉSORDRE, s. m. ἀταξία, ἡ. | confusion, σύγχυσις, ἡ. | trouble, ταραχὴ, ἡ.

DÉSORGANISER, v. a. συγχύζω-σα; διαταράττω-ξα.

DÉSORIENTER, v. a. κάμνω τὰ μὴν γνωρίσῃ τὸν δρόμον. | troubler, ταράζω-ξα, ζαλίζω-σα.

DÉSORMAIS, adv. ἀπ' ἐδῶ καὶ ὁμπρὸς.

DÉSOURDIR, v. a. ξυφαίνω-ανα.

DESPOTE, s. masc. δεσπότης, ὁ.

DESPOTIQUE, adj. δεσποτικὸς-ὴ-ὸν

DESPOTISME, s. m. δεσποτία, ἡ.

DESSAISIR (se), v. pron. ἀφήνω-σα.

DESSALER, v. a. ξαλμυρίζω-σα, ξαλατίζω-σα.

DESSANGLER, v. a. ἀπολύω-σα.

DESSÉCHEMENT, s. masc. ξήραμα, τὸ· ξήρασις, ἡ.

DESSÉCHER, v. a. ξεραίνω-ανα, ξηραίνω-ανα. — (se), ξεραίνομαι-άθηκα, ξηραίνομαι-άθηκα.

DESSEIN, s. m. γνώμη, ἡ· βούλευμα, τὸ. | but, σκοπὸς, ὁ. — (à), μὲ σκοπὸν. — (changer de), μεταβουλεύομαι-εύθηκα.

DESSELLER, v. a. ξεσελλάνω-ωσα.

DESSERRER, v. a. λύω-σα. *Il ne desserre pas les dents*, δὲν λέγει λόγον.

DESSERT, s. m. ἀποφάγια, τὰ· πολικὰ, τὰ.

DESSERVIR, v. a. ἀσύντακτα φαγητὰ ἀπὸ τὴν τραπέζαν. — une paroisse, ἐπιτροπικῶς ἐφημερεύω-υσα. — quelqu'un, εἶμαι ἐναντίος. — quelqu'un auprès d'un grand, τοῦ ὑστερεύω τὴν εὐνοίαν ἢ τὴν ὑπόληψίν.

DESSILLER, v. a. ἀνοίγω-ξα τὰ μάτια.

DESSIN, s. m. art, ἐγχειρεσία, ἡ. — tracé, σχέδιον,

Digitized by Google

τὸ· σχεδίασμα, τὸ. — ébauché, σκιαγραφία, ἡ.

DESSINATEUR, s. masc. σχεδιαστὴς, ὁ.

DESSINER, v. a. σχεδιάζω-σα, σκιαγραφῶ-φα.

DESSOUDER, v. a. ξεκολλῶ-ησα.

DESSOUS, adv. κάτω, ἀπὸ κάτω, παρακάτω. | prépos. *Au dessous de*, ὑπὸ, avec le génitif; ἀπὸ κάτω, ἀπὸ, avec l'accusatif. — (le), τὸ ὑποκάτω μέρος. — (avoir le), νικῶμαι-ήθηκα, ὑπερβαίνομαι, ξεπροσῶμαι-άρθηκα.

DESSUS, adv. ἐπάνω, ἄνω. — (le), ἄνωθεν μέρος, τὸ· τὸ ἐπάνω. | prép. ὑπὲρ, avec le génitif; παρεπάνω ἀπὸ, avec l'acc. | au delà, πέραν. — (avoir le), νικῶ-ησα, περδεύω-φα.

DESTIN, s. m. μοῖρα, ἡ· ῥιζικὸν, τὸ· κισμέτι, τὸ· εἱμαρμένη, ἡ.

DESTINATION, s. f. διορισμὸς, ὁ. | le lieu où l'on est envoyé, ὁ διορισμένος τόπος.

DESTINÉE, s. fém. Voyez *Destin*.

DESTINER, v. a. διορίζω-σα, ἀποφασίζω-σα.

DESTITUABLE, adj. ἀπολυτὸς-ὴ-ὸν.

DESTITUÉ, E, adj. Voy. *Dépourvu*.

DESTITUER, v. act. ôter d'une place, κόβω-λα; καταβιβάζω-σα; ἀποβάλλω-λα.

DESTITUTION, s. fém. ἔνταλμα, τὸ· ὑπόμνησις ἀπαγγελμάτου, ἡ· καταβίβασις, ἡ.

DESTRUCTEUR, s. masc. ἀφανιστὴς, ὁ· ἐξολοθρευτὴς, οἱ

DESTRUCTIF, IVE, adj. ἀφανιστικὸς-ὴ-ὸν, ἐξολοθρευτικὸς-ὴ-ὸν.

DESTRUCTION, s. f. ἀφανισμὸς, ὁ· χαλασμὸς, ὁ· ἐξολόθρευσις, ἡ· ἐξολόθρευμα, τὸ.

DÉSUÉTUDE, s. f. ξεσυνήθισις, ἡ· ἀσυθεια, ἡ.

DÉSUNION, s. f. διάσασις, ἡ· | séparation, ξεχωρισμὸς, ὁ.

DÉSUNIR, v. a. séparer, χωρίζω-σα, διαιρῶ-ησα. | mettre en querelle, σκοξετῶ διάσασιν.

DÉTACHEMENT, s. masc. des choses du monde, ξεκόλλημα, ἡ. — de troupes, λόχος, ὁ.

DÉTACHER, v. act. une chose liée, λύω-σα, ἀπολύω-σα. | séparer, χωρίζω-σα. — une chose suspendue, ξεκρεμῶ-ασα. — l'affection, ξεκολλῶ-ησα. | ôter, εὐγάλω. — des troupes contre, ἐκπέμπω, στέλλω-στειλα. | ôter les taches, παστρεύω-υσα, ξιλιμπίζω-σα.

DÉTAIL, s. m. — (vendre

Digitized by Google

en), πουλῶ λαπιπῆς. | récit circonstancié, διήγησις μὲ τὰ περισσότερα.

DÉTAILLER, v. a. raconter, διηγοῦμαι μὲ περισσότερα.

DÉTEINDRE, v. a. ξεβάφω-ψα.

DÉTELER, v. act. λύω τὰ ἀλόγατα, ξεζεύγω-ψα.

DÉTENDRE, v. a. ξεπιντώνω-ωσα. — l'esprit, ἀναπαύω-υσα.

DÉTENIR, v. act. κρατῶ-ησα-ηξα.

DÉTENTE, s. f. d'arme à feu, λύκος, ὁ· σκανδάλι, τὸ.

DÉTENTION, s. f. d'une chose, κράτημα, τὸ· κατοχή, ἡ. — d'un prisonnier, φυλάκωμα, τὸ· εἰργμὸς, ὁ.

DÉTÉRIORATION, s. fém. d'une chose déjà mauvaise, χειροπόρευμα, τὸ. — d'une chose bonne, φθορὰ, ἡ· χαλασμὸς, ὁ.

DÉTÉRIORER, v. act. une chose, φθείρω-σα, χαλῶ-ασα. — de plus en plus, χειροπορεύω-υσα.

DÉTERMINATION, s. fém. résolution, ἀπόφασις, ἡ.

DÉTERMINÉ, E, adject. Voyez *Hardi*.

DÉTERMINÉMENT, adv. ἀποφασιστικῶς.

DÉTERMINER, v. a. décider, ἀποφασίζω-σα. — quelqu'un, χάμνω τὰ ἀποφασίσῃ.

DÉTERRER, v. a. ξεπαύγω-υσα, ξεπάπω-ψα, ξεχώνω-σα. *Visage de déterré*, πικρὸς θεόσωπον, τὸ.

DÉTESTABLE, adj. βδελυκτὸς-ὴ-ὸν, συχαμένος-η-ον, βδελυρὸς-ὰ-ὸν. — (chemin), ἄβατος-η-ον.

DÉTESTATION, s. f. βδελυρία, ἡ· σύχασις, ἡ· μίσος, τὸ.

DÉTESTER, v. act. βδελύτ'ομαι-ῦτηκα, συχαίνομαι-άθηκα, μισῶ-ησα.

DÉTONATION, s. f. κρότος, ὁ· πάταγος, ὁ.

DÉTONER, v. a. ἐχαλάσω-ηκα ἀπὸ τὸν τόνον, διαφορῶ-ησα.

DÉTORDRE, v. a. ξεστρίφω-ψα.

DÉTORQUER, v. a. παρεξηγῶ-ησα.

DÉTORSE, s. f. entorse, στραβούλισμα, τὸ.

DÉTOUR, s. m. sinuosité, γύρος, ὁ. | ruse, πανουργία, ἡ· γύρος, ὁ. | circonlocution, περίφρασις, ἡ.

DÉTOURNER, v. a. l'eau, ἐκτρέπω-ψα, ἀνοίγω ἄλλον πέρασμα. — les yeux, γυρίζω ἄλλου τὰ μάτια. | dissuader, ἐμποδίζω-σα, μεταπείθω. — les fonds, παρεκτρέπω-ψα. | voler, κλέπω-ψα. — un passage d'auteur, παρεξηγῶ-ησα. — (se) du chemin,

Digitized by Google

ἀφνέω-σα. | s'égarer, ξεπλανίζω-σα. — d'une chose avec horreur, ἀποστρέφομαι-φθην-κα.

DÉTRACTER, v. act. médire, καταλαλῶ-ησα.

DÉTRACTEUR, s. masc. καταλαλητής, ὁ· fém. τρια, ἡ· καταλαλὸς, ὁ.

DÉTRACTION, s. f. καταλαλιὰ, ἡ.

DÉTRAQUER, v. a. χαλῶ, ἀπακτῶ-ησα. — quelqu'un, διαστρέφω, φθείρω-σα.

DÉTREMPER, v. act. διαλύω-υσα. — un outil, ξεβάφω-φα.

DÉTRESSE, s. f. στενοχωρία, ἡ· ἀπορία, ἡ. — (mettre dans la), στενοχωρῶ-ησα.

DÉTRIMENT, s. m. ζημία, ἡ· βλάβη, ἡ.

DÉTROIT, s. m. πορθμὸς, ὁ· στενὸν, τὸ· μπογάζι, τὸ.

DÉTROMPER, v. a. ξαπατῶ-ησα, εὐγάλω ἀπὸ τὴν ἀπάτην, ἀπὸ τὴν πλάνην. *Il est bien détrompé*, πολὺ ἀλλείως λογιάζει.

DÉTRÔNER, v. act. καταβάλλω ἀπὸ τὸν θρόνον.

DÉTROUSSER, v. act. un passant, le piller, κλέπτω-φα, γδύνω-σα. — un vêtement, λύω-σα.

DÉTRUIRE, v. act. χαλῶ, χαλνῶ-σα, ἀφανίζω-σα, καταστρέφω-φα. — un édifice, χαλῶ, κρημνίζω-σα, γκρεμίζω-σα. — en entier, ῥαφίζω-σα. — la réputation, συκώνω τὸ ὄνομα, τὴν φήμην, ἀπομαίζω-σα. — une difficulté, καταλύω-σα.

DETTE, s. f. χρέος, τὸ. — (avouer une), ὁμολογῶ-ησα, γνωρίζω-σα.

DEUIL, s. m. θλῖψις, ἡ· πένθος, τὸ.

DEUTÉRONOME, s. masc. δευτερονόμιον, τὸ.

DEUX, adj. δύο. — à —, ἀπὸ δύο.

DEUXIÈME, adject. num. δεύτερος-α-ον, η-ον.

DEUXIÈMEMENT, adv. δεύτερον.

DÉVALER, v. n. se précipiter, κρημνίζομαι, καταφέρομαι-ῃνεγκα.

DÉVALISER, v. a. κλέπτω-φα, γδύνω-σα.

DEVANCER, v. a. précéder, πηγαίνω ὅμωρος. | gagner le devant, ξεπερνῶ-ασα. | surpasser, ὑπερβαίνω-έβηκα. | être avant, εἶμαι πρωτύτερος, παλαιότερος.

DEVANT, prép. ἔμπροσθεν, ἐνώπιον, avec le gén., ὁμοῦ, εἰς, ἄντικρυ, ἄντικρὺς. | en face, καπέναντι. | adv. ὅμωρος, ὁμόσπλα. — (aller au), πηγαίνω εἰς ὑπάντησιν. | prévenir, προλαμβάνω-λαβα. —, joint à un

Digitized by Google

verbe, προ. *Nous l'avons dit ci-devant*, προειπαμεν. — (envoyer), προπεμπω-ψα. — (de, par), ἀπ' ὀμματος, ἀπ' ἐμπροσθεν. *Par devant les juges*, ὀμματος, ἐνώπιον. — (le), s. m. ἐμπροσθεν, τὸ· τὸ ὀμπροσθινὸν μέρος. — (de), adj. ὀμπροσθινὸς-ἡ-ὸν.

DÉVASTATION, s. f. ἐρήμωσις, ἡ· καταπόρθησις, ἡ.

DÉVASTER, v. a. ἐρημώνω-ωσα, καταπορθῶ-ησα.

DÉVELOPPEMENT, s. m. ξετύλιγμα, τὸ. — du corps, αὔξησις, ἡ. — des troupes, ἐξελιγμὸς, ὁ. | explication, ξεδιάλησις, ἡ· ἐξήγησις, ἡ.

DÉVELOPPER, v. act. ôter l'enveloppe, ξετυλίγω, ξετυλίγω-ξα. — sa pensée, ἐξηγοῦμαι-ήθηκα. — des talens, ὁπιδύχνω-ξα. | expliquer, paraphraser, ἐξηγῶ-ησα, παραφράζω-σα.

DEVENIR, v. n. γίνομαι-ἐγένηκα. — devant un adjectif se rend souvent par un seul verbe. — vieux, γερίζω-σα.

DÉVERGONDÉ, E, adject. ἀδιάντροπος-η-ον.

DEVERS, prép. προς. *Par devers soi*, εἰς τὴν ἐξουσίαν του, προ χειρῶν.

DÉVERSER, v. n. pencher, κλίνω-να. | se courber, σκολιάζομαι.

DÉVIATION, s. f. ἀποπλάνησις, ἡ· ἀπόδευσις, ἡ.

DÉVIDER, v. a. πλυγαίζω-σα, ἀγκουφίζω-σα.

DÉVIDOIR, s. m. πλυγαίδι, τὸ· ῥόμβος, ὁ· ἀγκούφι, τὸ.

DÉVIER, v. n. παρασλεγατῶ-ησα, ξεσκραπίζομαι-άθηκα, ἀποπλανοῦμαι-έθηκα.

DEVIN, s. m. μάντης, ὁ· μάντη-εως, ὁ.

DEVINER, v. a. μαντεύω-υσα, προμηνύω-υσα.

DEVINERESSE, s. f. μάντισσα, ἡ.

DEVISE, s. f. συμβολικὸν, τὸ.

DÉVOILER, v. act. ôter le voile, συκώνω τὸ κάλυμμα, τὴν σκεπὴν. | découvrir, φανερώνω-ωσα, ξεσκεπάζω-σα.

DEVOIR, s. m. χρέος, τὸ. — (rentrer en son), ἀναφέρω-ησα, σκρέφομαι εἰς τὸ χρέος μου. | civilité, χρέος, τὸ.

DEVOIR, v. a. χρεωσῶ-ησα, χρεώνω-ωσα. *Il faut*, πρέπει. — suivi d'un infinitif, ἔχω νὰ. *Je dois aller*, ἔχω νὰ πάγω. | quand le verbe se rapporte au futur, μέλλω-να. *Il doit venir*, μέλλει νὰ ἔλθη.

DÉVORANT, E, adj. καταφάγων-ουσα. — (feu), μαλεσὸν πῦρ, τὸ. — (faim), βουλιμία, ἡ.

DÉVORER, v. act. κατα-

Digitized by Google

τρώγω-φαγα.— son chagrin, καταπίνω-πιν-α. | en parlant du temps, du feu, καταναλίσκω-σομαι, καπελύω-σα.

DÉVOT, E, adj. εὐλαβὴς-ὲς, εὐσεβὴς-ὲς.

DÉVOTEMENT, adv. εὐλαβῶς, εὐσεβῶς.

DÉVOTION, s. f. εὐλάβεια, ἡ· εὐσέβεια, ἡ. *Faire ses dévotions*, μεταλαβαίνω-λαβα.

DÉVOUEMENT, s. masc. ἀφιέρωμα, τὸ· ἀφιέρωσις, ἡ. | attachement, φιλοστοργία, ἡ.

DÉVOUER, v. a. ἀφιερώνω-ωσα. — (se) à l'étude, à quelqu'un, παραδίδομαι. — à la mort, ὑποδέχομαι-χθην-α.

DEXTÉRITÉ, s. f. ἐπιδεξιότης, ἡ· δεξιότης, ἡ. — (avec), ὑποδεξίως.

DIABLE, s. m. διάβολος, ὁ· δαίμονας, ὁ.

DIABLERIE, s. f. διαβολιὰ, ἡ. Voyez *Sortilége*.

DIABLESSE, s. f. διάβολίσσα, ἡ.

DIABOLIQUE, adj. διαβολικὸς-ὴ-ὸν. — (esprit), πονηρὸς-ὰ-ὸν.

DIACONAT, s. m. διακονικὸν, τὸ· διακόνιον, τὸ.

DIACONESSE, s. f. διακόνισσα, ἡ.

DIACRE, s. m. διάκονος, ὁ.

DIADÈME, s. m. διάδημα, τὸ.

DIAGONAL, E, adj. διαγώνιος-α-ον.

DIALECTE, s. m. διάλεκτος, ἡ· ἰδίωμα, τὸ.

DIALECTIQUE, s. f. διαλεκτικὴ, ἡ.

DIALECTIQUE, adj. διαλεκτικὸς-ὴ-ὸν.

DIALOGUE, s. m. διάλογος, ὁ.

DIAMANT, s. m. ἀδάμας-αντος, ὁ· διαμάντι, τὸ. — (de), adj. ἀδαμάντινος-η-ον.

DIAMÈTRE, s. m. διάμετρος, ὁ.

DIAMÉTRALEMENT, adv. ἐκ διαμέτρου.

DIAPHANE, adj. διαφανὴς-ὲς.

DIARRHÉE, s. f. διάῤῥοια, ἡ.

DIATRIBE, s. f. διατριβὴ, ἡ· ἔλεγχος πικρὸς, ὁ.

DICTAME, s. m. δίκταμον, τὸ.

DICTATEUR, s. m. δικτάτωρ-ωρος, ὁ.

DICTATURE, s. f. δικτατορία, ἡ.

DICTÉE, s. f. ὑπαγόρευσις, ἡ.

DICTER, v. a. ὑπαγορεύω-ευσα, δικτάρω-ηνα. — la loi, ὑπαγορεύω, διοδεύω-σα.

DICTION, s. fém. ῥῆσις, ἡ· λέξις, ἡ.

DICTIONNAIRE, s. masc. λεξικὸν, τὸ.

Digitized by Google

DIDACTIQUE, adj. διδακτικὸς-ἡ-όν.

DIÈTE, s. f. δίαιτα, ἡ. | assemblée, συνάθροισις, ἡ.

DIEU, s. m. Θεὸς, ὁ. *Dieu veuille, plût à Dieu*, ὁ Θεὸς τὰ δόσῃ ἄμποθες. *S'il plaît à Dieu*, ἂν δόσῃ ὁ Θεὸς. *Dieu merci*, δόξα τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. *Grand Dieu!* Θέε μου! παπποδύναμε Θέε! *Fête-Dieu*, τῆς ἁγίας δωρεᾶς.

DIFFAMANT, E, adj. δύσφημος-η-ον, ὑβριστικὸς-ἡ-όν.

DIFFAMATEUR, s. masc. δυσφημιστὴς, ὁ· σπλίτης, ὁ.

DIFFAMATION, s. f. δυσφημία, ἡ· σπλίτευσις, ἡ.

DIFFAMATOIRE, adj. σπλιτευτικὸς-ἡ-όν.

DIFFAMER, v. act. δυσφημῶ-ησα, ἀτιμῶ-ησα, σπλιτεύω-υσα.

DIFFÉREMMENT, adv. διαφορετικῶς, διαφόρως.

DIFFÉRENCE, s. f. διαφορὰ, ἡ.

DIFFÉRENCIER, v. a. κάμνω, σημειώνω τὴν διαφοράν.

DIFFÉRENT, E, adj. διαφορετικὸς-ἡ-όν, διάφορος-η-ον. — (être), διαφέρω-εσα.

DIFFÉRENT, s. m. διαφορὰ, ἡ· ἔρις, ἡ· παβάς, ὁ.

DIFFÉRER, v. a. remettre à un autre temps, ἀναβάλλω-λα. | trainer en longueur, σύρνω τὸν καιρόν, μακροκαιρίζω-σα. | v. n. être différent, διαφέρω-εσα, διαφέρνω-να, ἔχω διαφορὰν.

DIFFICILE, adj. δύσκολος-η-ον, κακόβολος-η-ον. — à, devant un verbe, se rend souvent par δυς et un adjectif verbal. — à comprendre, δυσνόητος-η-ον. — à passer, δύσβατος-η-ον. Dans le bas vulgaire, à la place de δυς on met κακο ou δυσκολο. — à cuire, κακόψητος-η-ον.

DIFFICILEMENT, adv. δυσκόλως, δύσκολα.

DIFFICULTÉ, s. f. δυσκολία, ἡ.

DIFFORME, adj. δύσμορφος-η-ον, ἄσχημος-η-ον.

DIFFORMITÉ, s. f. ἀσχημία, ἡ· ἀσχημότης, ἡ· ἀμορφία, ἡ.

DIFFUS, E, adj. μακρολόγος-η-ον, διεξοδικὸς-ἡ-όν.

DIGÉRER, v. act. χωνεύω-υσα, χουνεύω-υσα. — un affront, ὑποφέρω-εσα. — un projet, ἀκριβὰ ἐξετάζω-ξα. *Discours mal digéré*, λόγος ἀσύσταπος, ὁ.

DIGESTION, s. f. χώνευσις, ἡ· χούνευσις, ἡ.

DIGNE, adj. ἄξιος-ία-ιον. — de, se rend aussi par ἄξιο et un adjectif. — de louange, ἀξιοπαίνετος-η-ον. — de mémoire, ἀξιομνημόνευτος-η-ον. — (juger), ἀξιώνω. — (être), ἀξίζω.

Digitized by Google

DIGNEMENT, adv. ἀξίως, ἄξια.

DIGNITÉ, s. f. ἀξιότης, ἡ· ἀξία, ἡ. | place, ἀξίωμα, τὸ· μασούπι, τὸ. | au plur. honneurs, ἡ τιμαῖς.

DIGRESSION, s. f. παρέκβασις, ἡ. — (faire une), παρεκβαίνω-βηκα-βησα.

DIGUE, s. f. χεῖμα, τὸ· μόλος, ὁ.

DILACÉRATION, s. f. καταξέσχισις, ἡ.

DILACÉRER, v. a. τζερκῶ-ησα, καταξεσχίζω-σα.

DILAPIDATION, s. f. καταδαπάνη, ἡ· κακὸν ἐξόδευμα, τὸ.

DILAPIDER, v. a. κακοξοδιάζω-σα, τρώγω. — en vivant somptueusement, ἀσωτεύω-σα, διασκορπίζω-σα, διασκορπῶ-ησα.

DILATATION, s. f. ἐξάπλωσις, ἡ.

DILATER, v. a. ἁπλώνω-ωσα. — le cœur, εὐφεσίνω-ανα.

DILATOIRE, adj. ἀναβολικὸς-ἡ-όν.

DILEMME, s. m. δίλημμα, τὸ.

DILIGEMMENT, adv. δημελῶς, δημελά, ἀσουδαίως. | vîte, ταχιά, ὀγλίγωρα.

DILIGENCE, s. f. δημέλεια, ἡ· ἀσουδή, ἡ. | promptitude, ταχύτης, ἡ. Voyez *Célérité*.

DILIGENT, E, adject. soigneux, δημελὴς-ές, ἀσουδαῖος-α-ον. | prompt, ὀγλίγωρος-η-ον.

DILIGENTER, v. a. presser, βιάζω-σα.

DIMANCHE, s. m. κυριακή, ἡ.

DIMENSION, s. f. διαμέτρησις, ἡ. — (prendre), διαμετρῶ-ησα: *Prendre ses dimensions*, παρασκευάζομαι-σθηκα.

DIMINUER, v. act. ὀλιγοστεύω-σα. | rendre plus petit, σμικραίνω-ανα. | en s'exhalant, φυσαίνω-ασα. — la monnaie, ξεπεύτω-σα. — le prix, καπεδάζω-σα. | commencer à cesser, παύω-υσα, ξεθυμαίνω-ανα.

DIMINUTIF, IVE, adject. ὑποκοριστικὸς-ἡ-όν.

DIMINUTION, s. f. ὀλιγοστεύσις, ἡ. — de monnaie, ξεπάσιμον, τὸ. — en grandeur, σμίκραμα, τὸ. — de poids, ἐλάφρωμα, τὸ. — de prix, καπέβασις, ἡ.

DINDE, s. f. μισελοπικὴ ὀρνίθα, ἡ· γιάνα, ἡ· κούρκα, ἡ.

DINDON, s. m. γιάνος, ὁ· μισελοπικὸς ἀλέκτωρας, ὁ.

DÎNER, s. m. ἄριστον, τὸ· γεύμα, τὸ.

DÎNER, v. n. ἀριστεύω-υσα, γεύομαι-σθηκα.

Digitized by Google

DIOCÈSE, s. m. διοίκησις, ἡ.

DIOPTRIQUE, s. f. διοπτρικὴ, ἡ.

DIPHTHONGUE, s. f. δίφθογγος, ἡ.

DIPLÔME, s. m. δίπλωμα, τὸ.

DIRE, v. a. λέγω-εἶπα. — (c'est-à-), δίλαδι, ἤγουν, τοῦτ' ἔστι. — (pour ainsi), διαιτὰ εἶπω οὕτως.

DIRE, s. m. λόγος, ὁ.

DIRECT, E, adj. ἴσιος-ία-ον.

DIRECTEMENT, adv. ἰσίως, ἴσια.

DIRECTEUR, s. m. διοικητὴς, ὁ. — de conscience, πνευματικὸς, ὁ.

DIRECTION, s. fém. conduite, ὁδήγησις, ἡ· ὁδηγία, ἡ. — de l'aimant, διεύθυνσις, ἡ.

DIRIGER, v. a. conduire, ὁδηγῶ-ησα. — vers un objet, διευθύνω-να, ἀναφέρω-εγκα. | gouverner, διοικῶ-ησα, κυβερνῶ-ησα.

DIRIMANT, E, adj. διαλυτικὸς-ὴ-ὸν.

DISCERNEMENT, s. masc. διάκρισις, ἡ. — (sans), ἀδιακρίτως, ἀκρίτως.

DISCERNER, v. a. διακρίνω-να.

DISCIPLE, s. m. μαθητὴς, ὁ.

DISCIPLINE, s. f. ordre, τάξις, ἡ. — militaire, στρατιωτικοὶ νόμοι, οἱ. — ecclésiastique, ἐκκλησιαστικοὶ νόμοι, οἱ. | instruction, μαθήτευσις, ἡ. | punition, μαστίγωμα, τὸ. | instrument, fouet, μάστιγα, ἡ.

DISCIPLINER, v. a. corriger, παιδεύω-υσα, διορθώνω-σα. — les troupes, εὐπαίδωξα.

DISCONTINUATION, s. f. διάλειψις, ἡ· σχόλασμα, τὸ.

DISCONTINUER, v. a. διακόπω-ψα, παύω-σα. — (sans), ἀδιαλείπως.

DISCONVENANCE, s. fém. ἀναρμοσία, ἡ.

DISCONVENIR, v. n. nier, ἐξαρνεῖσθαι-σθηκα, δὲν ὁμολογῶ-ησα.

DISCORDANCE, s. f. διαφωνία, ἡ.

DISCORDANT, E, adj. διάφωνος-ο-ον, ἀσύμφωνος-ο-ον.

DISCORDE, s. f. διχόνοια, ἡ· διχοστασία, ἡ.

DISCOUREUR, s. m. πολυλόγος, ὁ.

DISCOURIR, v. n. ὁμιλῶ-ησα. — de bagatelles, κουβεντιάζω-σα.

DISCOURS, s. m. ὁμιλία, ἡ· λόγος, ὁ.

DISCRÉDIT, s. m. ξεπίμμα, τὸ· ξεπίμησις, ἡ.

DISCRÉDITER, v. act. συκώνω τὴν ὑπόληψιν, ἀδυναπίζω τὴν ὑπόληψιν, ξεπιμῶ-ησα.

DISCRET, ÈTE, adj. φρο-

Digitized by Google

κμὸς-ἡ-ὸν, συνετὸς-ἡ-ὸν. | qui garde un secret, στεγανὸς-ἡ-ὸν.

DISCRÈTEMENT, adv. μὲ διάκρισιν.

DISCRÉTION, s. f. διακρίσις, ἡ. | prudence, σωφροσύνη, ἡ· φρονιμάδα, ἡ. *A discrétion, à souhait*, κατὰ γνώμην. — (se rendre à), παραδίδομαι πλέως εἰς τὸν νικητήν.

DISCULPER, v. a. ἀθωώνω-ωσα. — (se), s'excuser, ἀπολογοῦμαι.

DISCUSSION, s. f. ἐξέτασις, ἡ. | dispute, ἔρις, ἡ.

DISCUTER, v. a. ἐξετάζω-ξα, ἀκριβοεξετάζω-ξα.

DISERT, E, adj. ἐλλόγιμος-η-ον, εὔγλωσσος-η-ον.

DISETTE, s. f. ἀκρίβεια, ἡ· ἀπορία, ἡ. | manque d'une chose, ἔλλειψις, ἡ· ἀκτημοσύνη, ἡ.

DISGRÂCE, s. f. malheur, δυσυχία, ἡ. | défaveur, στέρησις τῆς εὐνοίας.

DISGRACIER, v. a. ὑστερῶ τὴν εὔνοιαν. *Être disgracié*, χάνω τὴν εὔνοιαν.

DISGRACIEUX, EUSE, adj. δυσχερὴς-ὲς, δυσάρεστος-η-ον. | dur, σκληρὸς-ὰ-ὸν.

DISJONCTIF, IVE, adject. διαζευκτικὸς-ὴ-ὸν.

DISJONCTION, s. f. ξεχώρησις, ἡ.

DISLOCATION, s. f. ἐξάρθρωσις, ἡ. — d'une armée, διαχωρισμὸς, ὁ.

DISLOQUER, v. act. ἐξαρθρώνω-ωσα, εὐγάλω-λα.

DISPARAÎTRE, v. n. ἀφανίζομαι-σθηκα, ἄφαντος γίνομαι-ἐγίνηκα.

DISPARATE, adj. ἀνάρμοστος-η-ον.

DISPARITÉ, s. f. ἀνομοιότης, ἡ· διαφορὰ, ἡ.

DISPENDIEUX, EUSE, adj. πολυέξοδος-η-ον, πολυδάπανος-η-ον.

DISPENSATEUR, s. masc. διαμοιραστὴς, ὁ. — des mystères, οἰκονόμος, ὁ.

DISPENSATION, s. f. διαμοίρασις, ἡ· διανέμησις, ἡ.

DISPENSE, s. f. θέλημα, τὸ· ἄδεια, ἡ· διαντζα, ἡ.

DISPENSER, v. a. ἐξαιρῶ ἀπὸ τὸ χρέος τοῦ νόμου. *Dispensez-moi de faire*, παραχώρεσε νὰ μὴν κάμω. — d'un vœu, d'un serment, λύω τὸν ὅρκον. | distribuer, διαμοιράζω-σα, διανέμω-μα.

DISPERSER, v. a. σκορπῶ-πισα, διασκορπίζω-σα. | répandre çà et là, διασπείρω-σειρα.

DISPERSION, s. f. διασκόρπισις, ἡ· σκόρπισμα, τὸ.

DISPONIBLE, adj. μεταχειρίσιμος-α-ον.

DISPOS, adj. m. εὐδιάθε-

Digitized by Google

πος-η-ον. | pour le corps, ἐλαφρὸς-η-όν, εὐκίνητος-η-ον.

Disposer, v. a. mettre en ordre, διατάττω-ξα, διαθέτω-σα, βάλλω εἰς τάξιν. | préparer, προετοιμάζω-σα. — d'un bien, l'aliéner, ἀποξενῶ-ησα. — des emplois, διαμοιράζω-σα. — de quelqu'un, ὁρίζω-σα, ὁδηγῶ-ησα.

Disposition, s. f. ordre, διάταξις, ἡ· τάξις, ἡ. | état de l'ame, διάθεσις, ἡ. | inclination, κλίσις, ἡ. | intention, γνώμη, ἡ. | préparation, προετοιμασία, ἡ. — pour un acte religieux, διάθεσις, ἡ· ἑτοιμασία, ἡ. | aptitude, ὀπηδειότης, ἡ. | pouvoir, ἐξουσία, ἡ. — de l'air, κράσις, ἡ. — testamentaire, διαθήκη, ἡ. — d'une loi, διαταγή, ἡ· διάταξις, ἡ.

Dispute, s. f. dissension, διχόνοια, ἡ. | querelle, ἔρις, ἡ· μάλωμα, τὸ· καυγᾶς, ὁ. — sur un sujet, φιλονεικία, ἡ· διάλεξις, ἡ.

Disputer, v. n. συνερίζομαι-σθηκα, μαλώνω-σα. — sur un sujet, φιλονεικῶ-ησα, διαλέγομαι-χθηκα. *Le disputer à quelqu'un*, ἀμιλλοῦμαι-ήθηκα. *Il dispute le premier rang*, δὲν ἀφήνει τὰ πρώτα.

Disputeur, s. m. φιλόνεικος, ὁ.

Disque, s. m. δίσκος, ὁ.

Dissection, s. f. διατομή, ἡ.

Dissemblable, adj. ἀνόμοιος-α-ον.

Dissemblance, s. fém. ἀνομοιότης, ἡ.

Disséminer, v. act. διασπείρω-ειρα, διασπείρω-σα.

Dissension, s. f. διχόνοια, ἡ. | différent, διαφορά, ἡ. — dans un état, διάστασις, ἡ.

Disséquer, v. act. διατέμνω-τμα, ἀνατρέμζω-σα.

Dissertation, s. f. διάλεξις, ἡ.

Disserter, v. n. διαλογίζομαι-σθηκα, διαλέγομαι-χθηκα.

Dissimulation, s. fém. προσποίησις, ἡ.

Dissimuler, v. a. feindre, προσποιοῦμαι-ήθηκα. | cacher, ὑποκρύπτω-ψα. | nier, ἀρνοῦμαι-ήθηκα. — une injure, κάμνω-τὸν κωφόν, τὸν τυφλόν, παρωρῶ-ησα. *Un homme dissimulé*, κρυψίνους, ὁ.

Dissipation, s. f. récréation, διασκέδασις, ἡ. — de bien, ἀνάλωσις, ἡ.

Dissiper, v. a. son bien, ἀναλώνω-ωσα. | disperser, σκορπίζω-σα. | distraire, ξεγελαστίζω-σα, διασκεδάζω-σα.

Dissolu, e, adj. ἄσωτος-η-ον, ἄκρατος-η-ον. — (parole),

Digitized by Google

λόγος ἄσημος, ἀπζαλος, ἀχαμπὸς.

Dissolution, s. f. action de dissoudre, διάλυσις, ἡ. | mauvaise vie, ἀσωτία, ἡ· ἀπώλεια, ἡ. — de mariage, ἀπαίρεσις, ἡ· ξεχωρισμὸς, ὁ.

Dissolvant, e, **Dissolutif**, ive, adj. διακυπικὸς-ἡ-όν.

Dissonance, s. f. ἀσυμφωνία, ἡ.

Dissonant, e, adj. ἀσύμφωνος-η-ον.

Dissoudre, v. a. λειώνω-ώσα, διαλύω-υσα.

Dissuader, v. a. μεταπείθω-σα, παρατρέπω-ψα.

Dissyllabe, s. m. δισσύλλαβον, τὸ.

Dissyllabique, adj. δισσύλλαβος-η-ον.

Distance, s. f. διάστημα, τὸ. | différence, διαφορὰ, ἡ. — (être à grande), μακριὰ. — (à peu de), κοντὰ. — (suivre à grande), ἀπὸ μακριὰ. *A la distance de peu de jours*, μετὰ ὀλίγαις ἡμέραις.

Distant, e, adj. se rend par l'adverbe μακριὰ, μακρὰν, μακρυὰ.

Distillateur, s. masc. ἀλαμβικαρυστὴς, ὁ.

Distillation, s. f. ἀπόσασις, ἡ. | opération chimique, χυλισμὸς, ὁ· ἀλαμβικάρυσμα, τὸ.

Distiller, v. n. couler goutte à goutte, ἀποσάζω-ξα, σαλάζω-ξα. | v. a. à l'alambic, χυλίζω-σα, λαμβικάρω-σα, ἀλαμβικάρω-ησα. — sa rage, verser, χύνω-σα.

Distinct, e, adj. différent, διαφορετικὸς-ἡ-ὸν. | clair, παστρικὸς-ἡ-όν, καθαρὸς-ὰ-όν.

Distinctement, adv. καθαρῶς, παστρικὰ.

Distinctif, ive, adject. διακριτικὸς-ἡ-όν.

Distinction, s. f. διάκρισις, ἡ. | honneur, τιμὴ, ἡ. | séparation, ξεχωρισμὸς, ὁ· διαίρεσις, ἡ. — (de), noble, εὐγενὴς-ὲς.

Distinguer, v. a. διακρίνω-να. | honorer, τιμῶ-ησα. — (se), εὐδοκιμῶ-ησα, ἀποδείχνομαι-χθηκα.

Distraction, s. f. ξελογιασμὸς, ὁ· ἀφεσσιξία, ἡ. | séparation, ξεχώρισις, ἡ. | vol, κλεψιὰ, ἡ.

Distraire, v. a. séparer, ξεχωρίζω-σα. — par fraude, κρυφίως πέρνω-ἔπηκα, κλέπτω-ψα. — l'attention, ξελογιάζω-σα. — (se), se récréer, ἀναπαύομαι-ύθηκα, διασκεδάζομαι-σθηκα.

Distribuer, v. act. διαμοιράζω-ασα, μοιράζω-ασα. | disposer en ordre, διατάττω-ξα.

Digitized by Google

DISTRIBUTIF, IVE, adj. ἐξ ἴσου μοιρίζοντας.

DISTRIBUTION, s. f. μοίρασις, ἡ· διανομή, ἡ. | ordre, τάξις, ἡ· διατύξις, ἡ.

DISTRICT, s. m. πέλαγος, τό.

DIVAGUER, v. n. ἀποπλανῶμαι-ήθην, ἐξῶ τῆς ὑποθέσεως μιλῶ-ησα.

DIVAN, s. m. διβάνι, τό.

DIVERGENCE, s. f. διάστασις, ἡ.

DIVERS, E, adj. Voyez *Différent. Diverses personnes*, μερικοί, κάποιοι ἄνθρωποι.

DIVERSEMENT, adv. διαφόρως. | autrement, ἀλλέως.

DIVERSIFIER, v. a. μεταβάλλω-λα, μεταλλάζω-σα.

DIVERSION, s. f. παρατροπή, ἡ. — (faire), παρατρέπω-ψα.

DIVERSITÉ, s. f. διαφορά, ἡ· ἑτερότης, ἡ.

DIVERTIR, v. a. distraire, παρατρέπω-ψα, ξελογιάζω-σα. | réjouir, εὐφραίνω-να, τέρπω-ψα. — les fonds publics, voles, κλέπω-ψα: les employer contre leur destination, μεταχαρίζομαι εἰς ἄλλο παρὰ τὸ διορισμένον. — (se), εὐφραίνομαι-άνθην, ξεφαντώνομαι, χαροποιοῦμαι-ήθην.

DIVERTISSANT, E, adject. εὐφρανετικός-ή-όν, τερπνός-ή-όν.

DIVERTISSEMENT, s. m. plaisir, ξεφάντωσις, ἡ· ξεφάντωμα, τό.

DIVIDENDE, s. m. μεριζόμενον, τό.

DIVIN, E, adj. θεῖος-α-ον, θεϊκός-ή-όν.

DIVINATION, s. f. μάντευμα, τό· μαντική, ἡ.

DIVINEMENT, adv. θεϊκῶς, θεϊκά. | admirablement, θαυμασίως.

DIVINISER, v. a. ἀποθεώνω-ωσα.

DIVINITÉ, s. f. θεότης, ἡ· θεότητα, ἡ.

DIVISER, v. a. διαιρῶ-ησα, μερίζω-σα, μοιράζω-σα. | séparer, χωρίζω-σα.

DIVISEUR, s. masc. μεριστής, ὁ.

DIVISIBLE, adj. διαιρετός-ή-όν, μεριστός-ή-όν.

DIVISION, s. f. διαίρεσις, ἡ· μέρισμα, τό· μοίρασις, ἡ. | séparation, χώρισμα, τό. | désunion, διαφωνία, ἡ· μάλωμα, τό. | corps d'armée, τάγμα, σύνταγμα, τό.

DIURNE, adj. ἡμερινός-ή-όν, τῆς ἡμέρας.

DIVORCE, s. m. διαζύγιον, τό· διάζευξις, ἡ· διαζύγιον, τό. — (faire), παρατρῶ τὸν ἄνδρα, τὴν γυναῖκα, χωρίζομαι-σθηκα.

DIVULGATION, s. f. διαλάλησις, ἡ· διαλάλημα, τό· κοινολόγημα, τό.

Digitized by Google

DIVULGUER, v. a. διαδίδω, λῶ-ησα, κοινολογῶ-ησα.

DIX, adj. num. δέκα. *De dix angles*, δεκάγωνος-η-ον. *De dix lettres*, δεκαγράμματος-η-ον. *De dix ans*, δεκαέτης, ἡς. On forme ainsi beaucoup d'adjectifs.

DIXIÈME, adj. δέκατος-η-ον.

DIXME, DÎME, s. f. δεκάτη, ἡς.

DIZAINE, s. f. δεκάς, ἀδος, ἡ.

DOCILE, adj. εὐπειθής-ές, ὑποπτικός-ή-όν.

DOCILITÉ, s. f. εὐπείθεια, ἡ, ὑπακοή, ἡς, ἡ.

DOCTE, adject. πεπαιδευμένος, πολυμαθής-ές, ἐπιστήμων-ον.

DOCTEMENT, adv. ἐπιστημόνως, ὀπταμένως.

DOCTEUR, s. m. διδάσκαλος, ὁ — de l'église, ῥωπικὸς, ὁ, ἡ — médecin, ἰατρός, ὁ, ἡ.

DOCTRINE, s. f. παίδευσις, λίας, ἡ, ἡ (point de) δόγμα, τὸ.

DOGMATIQUE, adj. δογματικός-ή-όν.

DOGMATISER, v. n. δογματίζω.

DÔME, s. m. θόλος, ὁ.

DOL, s. m. δόλος, ὁ.

DOLÉANCE, s. f. ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἡ (faire) ὀδύρομαι-ησάμην.

DOMAINE, s. m. ἀγρὸς, οὐ, ὁ, ἡ, κτεώτης, ὁ, ἡ bien, ὑπάρξις, εως, ἡ.

DÔME, s. m. θόλος, ὁ.

DOMESTIQUE, s. m. οἰκέτης, ὁ, ἡ adj. οἰκιακός-ή-όν, — s. (troubles), entre les citoyens, ἐμφυλίοις παραζαῖς, ἀδίστασις. — s. (animaux), θρέμματα, τὰ οἰκιακὰ ζῶα.

DOMICILE, s. m. οἰκητήριον, τὸ, κατοικία, ἡ, οἰκία, ἡ.

DOMICILIÉ, E, adj. οἰκῶν, ὁ, οἰκήσασα, ἡ.

DOMINANT, E, adject. κυριεύων-ουσα.

DOMINATION, s. f. κυρίευσις, εως, ἡ, δυναστεία, ἡ.

DOMINER, v. a. κυριεύω-ευσα, ἐξουσιάζω-σα, δυναστεύω-ευσα. — (en plus élevé), ὑπερέχω-εξα.

DOMINICAL, E, adj. κυριακὸς-ή-όν.

DOMMAGE, s. m. ζημία, ἡ, βλάβος, ἡ. — (cause du) βλαπτήριον, ζημιωτήριον.

DOMMAGEABLE, adj. ζημιωτικὸς-ή-όν, βλαβερὸς-ή-όν.

DOMPTER, v. a. δαμάζω, κατασταμάζω.

DOMPTEUR, s. m. δαμαστὴς, οῦ, ὁ.

DON, s. m. δῶρον, ου, τὸ, ἔμμορα, τὰ, δόσις, εως, ἡ.

DONATAIRE, s. m. δωρεάτης, ου, ὁ,

Donateur, s. masc. δώτηρ, ὁ.

Donation, s. f. δόσις, ἡ· χάεσμα, τὸ.

Donc, conj. οὖν, τοιγαροῦν, λοιπόν.

Donner, v. act. en pur don, χαρίζω-σα, δάπτω-σα, δωρέομαι-ήσα. — une chose, δίδω, δίνω-έδωσα. | procurer, προξενῶ-ησα. | assigner, διορίζω-σα. | attribuer, ἀπο-δίδω-σα. | livrer, παραδίνω-δοσα. | tomber. *Il a donné dans le piége*, πέπτωκεν εἰς τὴν παγίδα. | avoir vue, βλέπω-εἶδα. *Cette maison donne sur la mer*, οὗτος ὁ οἶκος βλέπει εἰς τὴν θάλασσαν. | charger l'ennemi, ὁρμῶ-ησα. | frapper, κτυπῶ-ησα. — son temps, ἐξοδεύω-ευσα. — au but, τυγχάνω-ηυσα, ἐπιτυγχάνω. — la chasse, καταδιώκω-ξα. — (se) la peine, λαμβάνω-ἔλαβα. — (se) de garde, φυλάττομαι-χθησα.

Dont, de qui, τοῦ οἵου.

Dorénavant, adv. ἀπ' ἐδῶ καὶ ὁμπρός, ἀπὸ δῶ καὶ ὁμπρός.

Dorer, v. act. χρυσόνω-σα, μαλαμαπόνω-σα.

Doreur, s. m. χρυσωτής, ὁ· μαλαμωτής, ὁ.

Dormant, e, adject. endormi, καταμελής-ές. — e (eau), νερὸ ποὺ δὲν ρέει.

Dormir, v. n. κοιμοῦμαι-ήθηκα. | en parlant de l'eau, δὲν ρέει.

Dortoir, s. masc. κοίτων, ὁ.

Dorure, s. f. μαλαμάτωμα, τὸ· χρύσωμα, τὸ.

Dos, s. masc. ῥάχη, ἡ. — (avoir quelqu'un à), ἔχω τινὰ ἐχθρόν. — (avoir sur le), ἔχω εἰς τὰ ὦμοι. — (tourner le), γυρίζω ταῖς πλάταις.

Dose, s. f. δόσις, ἡ.

Dossier, s. m. ἀνωμβισιόριτης ῥάχης. — d'un procès, γεμμάτα, τὰ· χαρτιά, τὰ.

Dot, s. fém. προῖκα, ἡ· προικιό, τὸ· προικίον, τὸ.

Doter, v. a. προικίζω-σα, δίνω τὴν προῖκαν.

Douairé, s. masc. ἀντιπροῖκα, ἡ.

Douane, s. f. τελώνιον, τὸ· κουμερκιό, τὸ.

Douanier, s. m. κουμερκιάρης, ὁ.

Double, adj. διπλοῦς-ῆ-οῦν, διπλοῦς-ῆ-οῦν. Voyez *Dissimulé*. — (le), s. masc. τὸ διπλοῦν, τὸ διπλάσιον. — d'un acte, ἀντίγραφον, τὸ.

Doublement, adv. διπλᾶ, διπλῶς.

Doubler, v. a. διπλόνω-σα, διπλασιάζω-σα. — le cap, ἐπερνῶ-ασα. — un habit, βάλλω ἀστάρι, ἐσώπανον· ἀσταρώνω-σα, ἐσωπανιάζω-σα.

Digitized by Google

DOUBLURE, s. f. ἐσώπανον, τὸ· ἀστέα, τὸ· φόδρα, ἡ.

DOUCEMENT, adv. avec douceur, γλυκά, πραέως. | lentement, ἀγάλι, βραδέως, σιγά. | d'une voix basse, σιγά, σιγαρά.

DOUCEUR, s. f. γλυκύτης, ἡ· γλυκάδα, ἡ. | vertu, πραότης, ἡ. | agrément, ἡδονή, ἡ. | friandise, τὰ γλυκά.

DOUER, v. a. δωρέω, χαρίζω-σα, avec l'acc.

DOUILLET, TE, adj. τρυφερός-ά-όν· δια τὴν κράσιν.

DOULEUR, s. f. πόνος, ὁ. — de l'ame, πίκρα, ἡ· θλῖψις, ἡ.

DOULOUREUX, EUSE, adj. πονετικός-ή-όν. | affligeant, θλιβερός-ά-όν, πικρός-ά-όν.

DOUTE, s. m. ἀμφιβολία, ἡ· δισταγμός, ὁ. — (sans), adv. ἀναμφιβόλως.

DOUTER, v. n. ἀμφιβάλλω-λα, δισταζω-ξα. — (se), ὑπονοέω-ησα, ἔχω ὑπόνοιαν. | conjecturer, στοχάζομαι-σθην.

DOUTEUX, EUSE, adject. ἀμφίβολος-η-ον.

DOUVE, s. fem. φόσα, ἡ· δόχη, ἡ. | fossé d'un château, ὀρύγη, τὸ.

DOUX, UCE, adj. γλυκύς-εῖα-ύ. | qui a la vertu de douceur, πράος-η-ον. — au tact, ἁπαλός-ή-όν. | approvisé, ἥμερος-α-ον. | agréable, ἡδύς-εῖα-ύ, γλυκύς-εῖα-ύ. | facile à monter, εὔβατος-η-ον. — (métal), ὄμπυ λυγίζει.

DOUZAINE, s. f. δωδεκαρία, ἡ· δωδεκάδα, ἡ.

DOUZE, adj. δώδεκα, ind. — cents, χίλιοι διακόσιοι-αι-α.

DOUZIÈME, adj. δωδέκατος-η-ον. — (le), s. m. δωδέκατον, τὸ.

DOYEN, s. m. δέκανος, ὁ. — d'âge, πρεσβύτερος, ὁ.

DRACHME, s. f. δραχμή, ἡ.

DRAGÉE, s. f. κουφέτα, ἡ.

DRAGON, s. m. δράκοντος, ὁ.

DRAMATIQUE, adj. δραματικός-ή-όν.

DRAME, s. m. δράμα, τὸ.

DRAP, s. m. étoffe, τζόχα, ἡ. — d'or, χρυσή, τὸ. — de soie, μεταξωτόν, τὸ. — de lit, στρῶσι, τὸ. — (de), adj. τζοχάνιος-α-ον.

DRAPEAU, s. masc. étendard, φλάμπουρον, τὸ· ἐμπρέσα, ἡ· σημαία, ἡ.

DRAPER, v. act. *Voyez Garnir, Railler.*

DRAPIER, s. masc. τζοχατζής, ὁ.

DRESSER, v. act. rendre droit, ἰσιώνω-σα· ἐπιστρέφω, ὑψόω-σα, ἀνέμω-σα, ἐγείρω-σα, ἐπανίστημι. — des piéges, une tente,

Digitized by Google

πλέω-ησα, πίνω-σα. | préparer, ἑτοιμάζω-σα. | former, ἀσκέω-ησα. — un cheval, le dompter, δαμάζω-σα. *Les cheveux me dressent à la tête*, ἀνατείνω-χάζω-σα. | élever les enfans, ἀνατρέφω-φα. — à..., συνηθίζω-σα. — (se) sur les pieds, συνεγείρομαι-έγηκα.

DROGMAN, s. m. δραγουμάνος, ὁ.

DROGUE, s. f. φάρμακον, τὸ. | chose de peu de valeur, οὐδέπαλον πρᾶγμα, τὸ.

DROGUISTE, s. m. ἀπτζιάρης, ὁ.

DROIT, s. masc. justice, δίκαιον, τὸ· νομιὸν, τὸ. | pouvoir, ἐξουσία, ἡ. | privilége, προνόμιον, τὸ. | science des lois, δικαστικὴ, ἡ· νομικὴ, ἡ. | imposition, δάσμος, τὸ.

DROIT, adv. ἰσία, ἰσίως, ὀρθὰ, ὀρθῶς. *A bon droit*, μὲ καλὸ δίκαιον.

DROIT, E, adj. ἴσος-α-ον, ὀρθὸς-ὴ-ὸν. | juste, δίκαιος-α-ον. | sincère, εἰλικρινὸς-ὴ-ὸν, εἰλικρινὴς-ὲς. | opposé à gauche, δεξιὸς-ὰ-ὸν.

DROITE, s. f. ἡ δεξιὰ. — (à), εἰς τὴν δεξιὰν, εἰς τὸ δεξιὸν μέρος.

DROITURE, s. f. εὐθύτης, ἡ· ὀρθότης, ἡ. | équité, δικαιοσύνη, ἡ.

DRÔLE, adj. γελοῖος-ὰ-ὸν. | s. m. πανοῦργος, ὁ· ἄστιος, ὁ. — (mauvais), πονηρὸς, ὁ.

DRÔLERIE, s. fém. ἀστιότης, ἡ.

DROMADAIRE, s. m. δρομὰς-άδος, ὁ· χρησκάμηλος, ἡ.

DRU, E, adj. πυκνὸς-ὴ-ὸν.

DU, art. τοῦ, τῆς.

DÛ, s. m. dette, χρέος, τὸ.

DUC, s. masc. δούκας, ὁ· δουξ, ὁ.

DUCAT, DUCHÉ, s. masc. δουκάτον, τὸ.

DUCTILE, adj. σφυρήλατος-η-ον.

DUEL, s. m. μονομαχία, ἡ.

DULIE, s. f. δουλεία, ἡ.

DÛMENT, adv. πρεπόντως.

DUNE, s. f. λόφος, ὁ.

DUPE, s. f. ἀπατημένος-η-ον, γελασμένος-η-ον. — (être), ἀπατοῦμαι-ήθηκα, γελοῦμαι-άσθηκα.

DUPER, v. act. tromper, ἀπατῶ-ησα, γελῶ-ασα.

DUPERIE, s. f. ἀπάτημα, τὸ· ξεπλάτεσμα, τὸ.

DUPLICITÉ, s. f. δολοφροσύνη, ἡ.

DUR, E, adj. σκληρὸς-ὰ-ὸν. | cru, ὠμὸς-ὴ-ὸν. | sévère, αὐστηρὸς-ὰ-ὸν. | difficile, δύσκολος-η-ον. | ferme, τραχὺς-εῖα-ὺ.

DURABLE, adj. πολυχρονεμένος-η-ὸν, ὁποῦ νὰ βαστᾷ.

DURANT, prép. διὰ, εἰς, avec l'acc.; ὅπῃ, avec le gén.

Digitized by Google

DURCIR, v. act. σκληρύνω-υνα. | v. n. se durcir, σκληρύνομαι-ύθηκα.

DURÉE, s. f. διαμονή, ἡ· καιρός, ὁ. — (de longue), adj. πολυχρόνιος-α-ον, πολυκαιρινός-ή-όν. — (de courte), ὀλιγοχρόνιος-α-ον.

DUREMENT, adv. σκληρά, σκληρῶς. | austèrement, αὐστηρῶς, αὐστηρά.

DURER, v. n. διαμένω-ειμα, βαστῶ-άξα, ἐπικρατῶ-ησα, ὑπομονῆζω-τῶ. *Le temps dure*, ὁ καιρὸς μοῦ φαίνεται μακρύς.

DURETÉ, s. f. σκληρότης, ἡ. | austérité, αὐστηρότης, ἡ. — de style, τραχύτης, ἡ. — d'oreille, δυσκολοακουσιά, ἡ. | paroles dures, λόγια βαρεῖς, λόγια βαρειά.

DURILLON, s. m. πῶλος, ὁ· κάλος, ὁ.

DUVET, s. m. χνούδι, τό.

DYNASTIE, s. fem. δυναστεία, ἡ.

DYPTIQUES, s. m. pl. et mieux DIPTYQUES, δίπτυχα, τά.

DYSSENTERIE, s. f. δυσεντερία, ἡ.

DYSURIE, s. fem. δυσουρία, ἡ.

EBA

EAU, s. f. ὕδωρ, ὁ· νερόν, τό. — bénite, ἁγίασμα, τό· ἁγιασμός, ὁ. | pluie, βροχή, ἡ. — courante, τρεχάμενον νερόν, τό. — dormante, ἀσάλευτον νερόν, τό. — forte, ἀσημόνερον, τό. — de vie, ῥακή, τό. — des fruits, ζουμί, τό· νερόν, τό. — (à fleur d'), κατ' ἐπιπολήν τοῦ νεροῦ.

ÉBAHIR (s'), v. pron. θαυμαζομαι-άσθηκα.

ÉBAHISSEMENT, s. masc. ἔκπληξις, ἡ· θαυμασμός, ὁ.

ÉBAUCHE, s. f. σχεδίασμα, τό.

ÉBAUCHER, v. a. σχεδιάζω-σα, σκιαγραφῶ-ῆφα.

EBR

ÉBÈNE, s. m. ἔβενος, ὁ.

ÉBLOUIR, v. a. θαμπώνω-ωσα, ἐκθαμβῶ-ωσα. | tromper, ἀπατῶ-ησα.

ÉBLOUISSANT, E, adject. λαμπρόπαπος-η-ον.

ÉBLOUISSEMENT, s. masc. θάμπωμα, τό· θαμπάδα, ἡ.

ÉBORGNER, v. act. σβερκόνω-σα, εὐγάλνω ἕνα μάτι.

ÉBOULEMENT, s. m. βουλίασμα, τό· κρήμνισμα, τό.

ÉBOULER (s'), v. pr. βουλιάζω-σα, καταρρημνίζομαι.

ÉBOURGEONNER, v. act. κλαδεύω-σα, ξυαρίζω-σα.

ÉBRANCHER, v. a. ξεκλο-

Digitized by Google

τεμαλίζω-σα, | σκυλεύω-σα.

ÉBRANLEMENT, s. masc. κίνημα, τό· πάταγμα, τό· σάσιμος, ὁ. — de l'ame, πάθος, τό· ἔκπληξις, ἡ.

ÉBRANLER, v. a. σείω-σα, κλωνίζω-σα; σαλεύω-σα. | remuer l'ame, κινῶ-ησα. | frapper de terreur, ἐκπλήττω-ξα. — (s'), en parlant des troupes, κινοῦμαι, κινήσομαι.

ÉBRÉCHER, v. a. καμπύλω-ναμα χάραγμα.

ÉBRUITER, v. a. διαλαλῶ-ησα.

ÉBULLITION, s. fém. ἀνάβασις, ἡ· ἐκχείμασμα, τό. — de sang, ἀνάζεσις, ἡ.

ÉCAILLE, s. f. λέπις, ἡ· κέπι, τό. — d'huître, de tortue, ὄστρακον, τό.

ÉCAILLER, v. a. λεπίζω-σα, ξύω-σα τὰ λέπιδα. — (s'), εὐγάλλομαι, χωρίζομαι ὀστέων λέπιδα.

ÉCAILLEUX, EUSE, adject. λεπιδωτὸς-ή-όν.

ÉCALADE, s. f. σκαλάτον, τό· κύπτος, ὁ.

ÉCART, s. masc. παράσπασμα, τό. — de conduite, φύξιμον, τό. — (à l'), παράμερα, χώρις. — (mettre à l'), ἀφίνω-κα, ἀμελῶ-ησα.

ÉCARTÉ, É, adj. πανώμενος-η-ον.

ÉCARTER, v. a. ξεκλαρίζω-σα, ἀποκλαρίζω-σα. — (s'), du chemin, ξεστρατίζομαι, χάνω τὸν δρόμον.

ÉCCLÉSIASTE, s. m. Ἐκκλησιαστής, ὁ.

ÉCCLÉSIASTIQUE, s. masc. ἐκκλησιαστικὸς, ὁ. | adj. ἐκκλησιαστικὸς-ή-όν.

ÉCCLÉSIASTIQUEMENT, ἐκκλησιαστικῶς.

ÉCERVELÉ, É, adj. ξεμυαλισμένος-η-ον, ἀσύλλογος-η-ον.

ÉCHAFAUD, s. m. ἀνάσσαθεα, ἡ· ἀνάζαθρον, τό.

ÉCHAFAUDAGE, s. masc. σκαλοσιά, ἡ· σανίδωμα, τό.

ÉCHALAS, s. m. σκιλάδι, τό· σκίγγιον, τό· χαράκι, τό.

ÉCHALASSER, v. a. σκιλιάω-σα, βάνω χαράκια.

ÉCHANCRER, v. a. συμπίνω-μα, κόπω τὸ χείλος.

ÉCHANGE, s. m. ἀλλαγή, ἡ· ἀλλαξιά, ἡ.

ÉCHANGER, v. a. ἀλλάζω-ξα, καλιεύω-ρα ἀλλαξιάν.

ÉCHANSON, s. masc. οἰνοχόος, ὁ.

ÉCHANTELON, s. m. μόσσες, τὸ· ὑπαγίτι, τό.

ÉCHAPPÉE, s. f. ἀφέρτος ἀραξιᾶς, ἡ.

ÉCHAPPER, v. n. διαφεύγω-ξα, χλαπώνω-σα, σάζομαι-ώθηκα, ἐκφεύγω-ηξα. | sortir, fuir, φεύγω, ξεφεύγω, σκαπουλλάζω-σα. — (s'), oser. *Il s'échappe jusqu'à insulter*, ἀλαλῶ-ησα. *Il lui échappe*

Digitized by Google

ÉCOT, s. masc. ἔρανος, ὁ· ῥεφετὲς, ὁ· κουσμᾶς, ὁ.

ÉCOULEMENT, s. m. τρέξιμον, τὸ· ῥεύσιμον, τὸ.

ÉCOULER (s'), v. pr. se répandre, χύνομαι-ήθηκα. | couler, τρέχω-ξα, ῥέω-υσα. | en parlant du temps, ἀπορῶ-αθα, διαβαίνω-ηκα· de l'argent, τρέχω, ἐξοδεύομαι-ύθηκα.

ÉCOURTER, v. act. κόπτω τὴν οὐρὰν. | rendre plus court, λογεύω-θσα.

ÉCOUTE, s. f. *Être aux écoutes*, παραφυλεύω-υσα, προσέχω-ξα. | prison secrète, βίγλα, ἡ.

ÉCOUTER, v. a. ἀκροᾶζομαι-σθηκα; ἀκούω-σα; ἐφηκροῦμαι-ήθηκα. — quelqu'un, suivre ses conseils, ἀκούω-σα. — (s'), être trop attentif à sa santé, ἔχω μείωσιν ἐγνοίαν διὰ τὴν ὑγίειάν μου.

ÉCRASER, v. a. τρίβω-ψα, συντρίβω-ψα. | aplatir, σιμῶ, πλακώνω-σα. *Nez écrasé*, πλακοτὴ, σιμὴ μύτη, ἡ. | surpasser de beaucoup, ὑπερβαίνω-ηκα, ἀφανίζω-σα.

ÉCREVISSE, s. f. καρκίνος, ὁ· ἀστακὸς, ὁ.

ÉCRIER (s'), v. pr. κραυγάζω, φωνάζω-ξα, ἐκφωνῶ-ησα.

ÉCRIRE, v. a. γράφω-ψα.

ÉCRIT, s. m. σύγγραμμα, τὸ· γράμμα, τὸ.

ÉCRITEAU, s. m. ἐπιγραφὴ, ἡ.

ÉCRITOIRE, s. f. καλαμάρι, τὸ.

ÉCRITURE, s. f. γράψιμον, τὸ· γραφὴ, ἡ. — sainte, ἡ ἁγία γραφὴ, ἡ.

ÉCRIVAIN, s. m. qui écrit, γραφεὺς, ὁ· γραμματικὸς, ὁ. | auteur, συγγραφεὺς-έως, ὁ.

ÉCRIVASSIER, s. m. ἀναξιος γραφεὺς, ὁ.

ÉCROU, s. masc. ἔλιξ-κος, ἡ.

ÉCROUELLES, s. f. plur. χελωνάκι, τὸ· σκιλλόκυκις, ἡ.

ÉCROULEMENT, s. m. βυλίασμα, τὸ.

ÉCROULER (s'), v. pron. βουλιάζω-σα, χρημνίζω-σα, γρεμίζω-σα.

ÉCROÛTER, v. a. ξεφουρνίζω-σα.

ÉCU, s. masc. bouclier, ἄσπις, -ίδος, ἡ. | monnaie, σκούδον, τὸ. *Il a perdu ses écus*, ἔχασε τὰ ἀσπρα του.

ÉCUEIL, s. m. σκόπελος, ὁ· βράχος, ὁ· πέτρα, ἡ.

ÉCUELLE, s. f. τζάκαλα, τὸ· τρυβλίον, τὸ.

ÉCUME, s. f. ἀφρὸς, ὁ.

ÉCUMER, v. n. jeter de l'écume, ἀφρίζω-σα. | ôter l'écume, ἐξαφρίζω-σα. — les mers, λῃστεύω-υσα.

ÉCUMEUX, EUSE, adject. ἀφρώδης-ες, ἀφριῶδ-ης-ες.

Digitized by Google

ÉFFURER, v. a. ταραχύνω-υσα.

ÉFFUREUL, s. m. ἀδυσ-ερός.

ÉFFUSION, s. f. χύσις, ἡ.

ÉFFUSION, s. m. ἐγκέφαλος, τὸ.

ÉFFUSSON, s. masc. ἐγκέφαλος, τὸ.

ÉFFUSSONNER, v. act. κεντρύω-υσα, κεντρίζω-σα.

ÉFFUYER, v. act. ξεσκονίζω-σα.

ÉFFUYANT, E, adj. ἀποσκορακιστικός-ή-όν.

ÉFFUYATION, s. f. ἀποσκορακισμός, ὁ.

ÉFFUYE, s. m. κτίσμα, τὸ.

ÉFFUYER, v. a. bâtir, οἰκοδομῶ-ησα, κτίζω-σα. donner bon exemple, δίδω καλὸν παράδειγμα.

ÉFFUYT, s. m. ἀποσκορακισμός, ὁ.

ÉGAILLER, s. m. ἀποσκορακισμός, ὁ.

ÉGAILLON, s. f. ἀποσκορακισμός, ὁ.

ÉGALITÉ, s. f. ἰσότης, ἡ.

ÉGARÉMENT, s. m. ἀποσκορακισμός, ὁ.

ÉGARER, v. act. ἀποσκορακίζω-σα.

ÉGARER, v. act. ἀποσκορακίζω-σα.

ÉGARER, v. act. ἀποσκορακίζω-σα

EFFORCER (s'), v. pron. παλίζω-σα, ανασπαδῶ-σομαι, βιάζομαι - σθηκα, πολεμῶ-σομαι.

EFFORT, s. m. πάχος, τό· ανασπάδισις, ἡ· βία, ἡ. — (avec), adv. μὲ βίαν.

EFFRACTION, s. fém. τζάκισμα, τό.

EFFRAYANT, E, adj. τρομακτικὸς-ἡ-όν.

EFFRAYER, v. a. τρομάζω-ξα, σκιάζω - σα. — (s'), τρομάζω, comme à l'actif.

EFFRÉNÉ, E, adj. ἀχαλίνωτος-η-ον.

EFFROI, s. m. τρόμος, ὁ· τρομάρα, ἡ· σκίασμα, τό.

EFFRONTÉ, E, adj. ἀναιδὴς-ὴς, ἀναίσχυντος-η-ον, ἀδιάντροπος-η-ον, ἀναιδὴς-ὴς, ἀπητζίπητος-η-ον.

EFFRONTERIE, s. f. ἀναίδεια, ἡ· ἀδιαντροπιά, ἡ· ἀπητζιπωμιά, τό· ἀναισθησία, ἡ.

EFFROYABLE, adj. V. ay. *Effrayant.* | très-laid, ἀηδεμόπαυτος-η-ον.

EFFROYABLEMENT, adv. ὑπερβολικά.

EFFUSION, s. f. ἔκχυσις, ἡ· ἀπόχυσις, ἡ. *Il a parlé avec effusion*, ἤνοιξε τὴν καρδίαν του.

ÉGAL, E, adj. ἴσος-η-ον, ἴσιος-ια-ιον. — (son), son pareil, τζιέρι, τό. | uniforme, ἴδιος-α-ον. *Cela m'est égal*, μοῦ ἔνι τὸ ἴδιον.

ÉGALEMENT, adv. ἰσῶς, ἴσια, ἐξ ἰσοῦ.

ÉGALER, v. act. ἰσάζω, ἰσιάζω-σα. — (s') à quelqu'un, ἀνταμοιάζομαι-σθηκα.

ÉGALISER, v. act. ἰσιάζω-σα. — un terrain, ἐξαλίζω-σα, ἰσιάζω-σα.

ÉGALITÉ, s. f. ἰσότης, ἡ.

ÉGARD, s. m. σχέσις, ἡ· συλλογὴ, ἡ· *Avoir égard à*... ἀνταμώνω-ξα, συλλογοῦμαι-σθηκα. *Avoir des égards pour*, σέβομαι, ἀκροάνω. *A l'égard de*, διὰ, πρὸς. *Eu égard à*, κατὰ, διὰ, avec l'accusatif.

ÉGAREMENT, s. m. πλάνη, ἡ· παραπλάνημα, τό. — d'esprit, démence, παραφροσύνη, ἡ. | désordre, ἀκαταστασία, ἡ.

ÉGARER, v. act. quelque chose, χάνω - ασα. — quelqu'un, πλάνω - τσα, ξεστρατίζω - πύω - νόω. — (s'), πλανιέμαι-έθηκα, ξεστρατίζομαι-σθηκα, παραπλανιόμαι-νήθηκα.

ÉGAYER, v. a. χαροποιῶ-ησα, ὑπερευφραίνω-ανα.

ÉGIDE, s. f. αἰγὶς-ίδος, ἡ.

ÉGLISE, s. f. ἐκκλησία, ἡ.

ÉGLOGUE, s. f. ἐκλογὴ, ἡ.

ÉGOÏSME, s. m. ἐγωϊσμὸς, ἡ.

ÉGOÏSTE, s. m. ἐγωϊστὴς, ὁ· fém. ἐγωϊστρια, ἡ.

ÉGRAINER, v. ξεκοκκίζω-σα.

Digitized by Google

ÉGOSILLER (s') v. pron. μιλῶ, φωνάζω δυνατά.

ÉGOUT, s. m. cheuse des eaux, συλαγωγός, ὁ. | conduit, αἰμάγδι, τὸ. | ἀγκάνι, τὸ.

ÉGOUTTER, v. n. στυλάζω, καταστυλάζω-ξα. — (s'), le même. | sécher, στυγνώνω.

ÉGRATIGNER, v. a. γρατζουνίζω-σα, τζουγκουνίζω-σα, σγαφίζω-σα.

ÉGRATIGNURE, s. f. τζουγκούνισμα, τὸ· σγάφισμα, τὸ.

ÉGRENER, v. act. τινάζω τὸ σπάρτι καὶ τὸ φλοιόδι.

ÉGRILLARD, E, adj. ἐξυπνάκιας-α-ικον.

ÉGYPTIEN, NE, adj. Αἰγύπτιος-α-ιον.

ÉLABORATION, s. f. ἐπεξεργασία.

ÉLAGUER, v. a. κλαδεύω-υσα. — un ouvrage, συντόμευσις, καὶ διορθώσεις.

ÉLAN, s. m. ὁρμή, ἡ.

ÉLANCEMENT, s. m. ῥίγμα μὲ βίαν. | douleur, σούβλισμα, τὸ. Je sens des élancements, μοῦ σουβλίζει συνεχῶς.

ÉLANCER (s') v. pron. ῥίπτομαι μὲ ὁρμήν.

ÉLARGIR, v. act. rendre plus large, πλατύνω, πλαταίνω, φαρδαίνω, φαρδύνω. — un prisonnier, ἐλευθερώνω, ξεφυλακώνω.

ÉLARGISSEMENT, s. m. πλάτυσμα, τὸ· φάρδυσμα, τὸ. — d'un prisonnier, ξεφυλάκισμα, τὸ.

ÉLASTICITÉ, s. f. ἔλαυσις, ἡ· ἐλαστικόν, τὸ.

ÉLASTIQUE, adj. ἐλαστικός-ἡ-όν.

ÉLECTEUR, s. m. ἐκλεκτής, ὁ.

ÉLECTION, s. f. ἐκλογή, ἡ· διάλεξις, ἡ· διαλεγμός, ὁ.

ÉLECTIF, IVE, adj. κατ' ἐκλογήν.

ÉLECTRICITÉ, s. f. ἤλεκτρον, τὸ.

ÉLECTRIQUE, adj. ἠλεκτρικός-ἡ-όν.

ÉLECTRISATION, s. fém. ἠλέκτρισμα, τὸ· ἠλεκτρισμός, ὁ.

ÉLECTRISER, v. a. ἠλεκτρίζω-σα.

ÉLECTUAIRE, s. m. μαρτζούνι ἰατρικόν, τὸ.

ÉLÉGANCE, s. f. καλλονή, ἡ· χαριεντισμός, ὁ· ζαριφιλίκι, τὸ.

ÉLÉGANT, E, adj. γλαφυρός-ά-όν, κομψός-ή-όν, ξακουστός-ή-όν.

ÉLÉMENT, s. m. στοιχεῖον, τὸ. L'étude est son élément, ἀρέσκεται πολὺ εἰς τὰ γράμματα.

ÉLÉMENTAIRE, adj. στοιχειώδης.

ÉLÉPHANT, s. m. ἐλέφας, ὁ | ἐλεφαντοκόκαλον, τὸ.

ÉLÉVATION, s. f.

Digitized by Google

ή· ὑπεροψία, τὸ· σύκαμα, τὸ· | hauteur, ὕψος, τὸ· ὑψηλὸς τόπος, ὁ· λόφος, ὁ. — d'esprit, ὑψηλάνεια, ἡ. — en dignité, ὠφελίσεως, ἡ· ὠφελίσεμα, τὸ.

ÉLÈVE, s. m. μαθητὴς, ὁ.

ÉLEVER, v. a. faire plus haut, ὑψώνω-ωσα, ὑψηλώνω-ωσα. | lever, ανηκώνω, ἀνεκώνω-ωσα. | dresser, ἐγείρω-ἔρσα. | nourrir, ἀνατρέφω-ἔθρεψα. — en dignité, ὠφελίζω-σα. — (s') s'enorgueillir, ὑπερφανεύομαι-εύθηκα.

ÉLIGIBLE, adj. ὁποῦ δύναται νὰ ἐκλεχθῇ.

ÉLIRE, v. a. ἐκλέγω-ξα, διαλέγω-ξα.

ÉLISION, s. f. ἔκθλιψις, ἡ.

ÉLITE, s. fém. troupes, στρατιῶται διάλεκτοι, οἱ· ἐκλεκτοὶ στρατιῶται, οἱ.

ÉLIXIR, s. m. ἐλιξήριον, τὸ.

ELLE, pron. fém. αὐτὴ, ἐκείνη.

ELLÉBORE, s. m. ἐλλέβορος, ὁ· σκάφη, ἡ.

ÉLOCUTION, s. fém. φράσις, ἡ.

ÉLOGE, s. m. ἐγκώμιον, τὸ· ἔπαινος, ὁ· ἐγκωμίασμα, τὸ.

ÉLOIGNEMENT, s. masc. ξεμάκρυμα, τὸ· ξεμακρύσμα, τὸ· | aversion, ἀποστροφὴ, ἡ. | absence, ἀπουσία, ἡ. | distance, διάστημα, τὸ.

ÉLOIGNÉ, E, s. partic. — (être), εἶμαι μακρυά.

ÉLOIGNER, v. a. ξεμακρύνω-σα. | séparer, χωρίζω-σα. | aigrir l'esprit, ἀποτειχύνω-ωσα. | reléguer, ἐξορίζω-σα. — une pensée, διώχνω-ξα. | différer, ἀναβάλλω-λα. — (s') de son devoir, λείπω-πα. | abandonner, παραιτοῦμαι.

ÉLOQUEMMENT, adv. εὐγλώσσως, μὲ εὐφράδειαν.

ÉLOQUENCE, s. f. εὐγλωσσία, ἡ· εὐφράδεια, ἡ.

ÉLOQUENT, E, adject. εὔγλωσσος-η-ον, εὐφραδὴς-ές.

ÉLU, E, adj. ἐκλεκτὸς-ὴ-ὸν.

ÉLUDER, v. a. ἀποφεύγω· ἐκδέχομαι.

ÉMAIL, s. m. σμάλτο, τὸ.

ÉMAILLER, v. a. σμαλτίζω-σα, σμαλτώνω-σα. —

ÉMANATION, s. f. ἀπόρροια, ἡ.

ÉMANCIPATION, s. fém. ἐλευθέρωμα, τὸ.

ÉMANCIPER, v. a. ἐλευθερόνω· ἀπελευθερόνω· χειραφετίζω· ἀπαλλάσσω· | (s') ἐλευθερεύομαι· ἀποκόπτω· ἀποκόπομαι· ἀποκόπω-ηκα.

ÉMANER, v. n. προέρχομαι· χύνομαι· ἐκβάλλω-σα· ἐκβάλλομαι.

EMBARRAGE, s. m. ἐμπόδισμα, τὸ· παρεμπόδισμα, τὸ.

Digitized by Google

EMBAILLER, v. act. πεντηλύπω-ξα, μπαλάρω-σα.

EMBALLEUR, s. m. μπαλαδόρος, ὁ.

EMBARQUER, v. act. βάίνω εἰς τὸ πλοῖον, ἐμπαρκάρω. — (s'), ἐμπαρκάρομαι -πάσθηκα. — dans une affaire, ἐμπερδεύομαι.

EMBARRAS, s. m. ἐμπέρδεμα, τὸ · σύγχυσις, ἡ. | obstacle, ἐμπόδιον, τὸ. | inquiétude, ἐνόχλησις, ἡ · στενοχωρία, ἡ. | irrésolution, ἀποφασις, ἡ.

EMBARRASSANT, E, adj. difficile, δύσκολος-η-ον. | ennuyant, ἐνοχλητικός-ἡ-όν.

EMBARRASSER, v. a. ἐμπερδεύω-υσα. | ennuyer, ἐνοχλῶ - ησα. | gêner, στενοχωρῶ-ησα. — (s'), ἐμπερδεύομαι-ύθηκα. —, se troubler, συγχύζομαι - σθηκα. — dans une chose, ἀνακατώνομαι. | en parlant de la tête d'un malade, παραμιλεῖ, ἐμπερδεύεται.

EMBAUMER, v. a. βαλσαμώνω - ωσα. | donner une odeur agréable, εὐωδιάζω-σα.

EMBELLIR, v. act. εὐμορφίζω-σα, κοσμῶ-ησα. | orner, στολίζω-σα. — une histoire, καλλοπίζω - σα. | devenir beau, γίνομαι ὁμορφότερος.

EMBELLISSEMENT, s. m. εὐμόρφισμα, τὸ · καλλόπισμα, τὸ.

EMBLÉE, s. f. — (prendre d'), πάνω κατὰ φρόντα ἀρπαχτά.

EMBLÈME, s. m. ἔμβλημα, τὸ.

EMBOÎTEMENT, s. masc. ἄρθρωσις, ἡ.

EMBOÎTER, v. act. συναρθρώνω-σα. | mettre dans des boîtes, συνάπω εἰς θήκαις.

EMBONPOINT, s. m. εὐεξία, ἡ · εὐσαρκία, ἡ. — d'un homme gras, πάχος, τὸ. *L'excès d'embonpoint comprime l'ame*, ὑπὸ τοῦ πάχους πνίγεται ἡ ψυχή.

EMBOSSER, v. a. mettre un vaisseau de travers pour attaquer, βάίνω πλαγιὰ τὴν ναῦν, τὸ πλοῖον.

EMBOUCHURE, s. f. στόμα, τὸ · στόμιον, τὸ.

EMBOURBER, v. a. βίζχνω εἰς τὴν λάσπην, εἰς τὸν πηλόν. — dans une affaire, ἐμπερδεύω. — (s'), πύτω, πιάνομαι εἰς πηλον, λάσπην. — dans une affaire, ἐμπλέκομαι-χθηκα.

EMBRASEMENT, s. masc. ἐμπρησις, ἡ · ἐμπρησμός, ὁ.

EMBRASER, v. act. καταναλίσκω, καίω - ψα - υσα. — l'ame, φλογίζω-σα.

EMBRASSEMENT, s. masc. ἀγκαλίασμα, τὸ.

Digitized by Google

EMBRASSER, v. a. ἀγκαλιάζω-σα. | contenir, χωρῶ-ησα, | entreprendre, καταπιάνω-σα. | saisir, πιάνω-σα.

EMBROCHER, v. a. βάνω εἰς τὴν σουβλάν.

EMBROUILLER, v. a. ἐμπερδεύω-υσα, συγχύζω-σα.

EMBÛCHE, s. fém. ἔνεδρα, ἡ· ἐπιβουλή, ἡ· παγίδα, ἡ.

EMBÛSCADE, s. f. ἔνεδρα, ἡ.

EMBUSQUER, v. act. ἐνεδρεύω, βάνω εἰς ἔνεδραν.

ÉMERAUDE, s. f. σμάραγδος, ὁ.

ÉMERVEILLER, v. a. θεξενῶ-ησα θαυμασμόν. — (s'), θαυμαζω-σα, θαυμαζομαι-σθηκα.

ÉMÉTIQUE, s. m. ἐμετικόν, τὸ.

ÉMETTRE, v. act. ἐκφέρω, θεσφέρω-εγκα, θεσβάλλω-λα.

ÉMEUTE, s. f. sédition, δημαγωγία, ἡ. | tumulte, θόρυβος, ὁ.

ÉMIER, ÉMIETTER, v. a. θρύπτω-σα, τρίβω-ψα.

ÉMINENCE, s. f. ἐξοχή, ἡ. ὕψος, τὸ· λόφος, ὁ. | titre, ἐξοχότης, ἡ.

ÉMINENT, E, adj. ἔξοχος-η-ον, | élevé, ὑψηλός-ή-όν.

ÉMIR, s. m. ἐμίρης, ὁ.

ÉMISSION, s. f. ἐκβολή, ἡ. — d'un vœu, θεσφορά, ἡ.

EMMAILLOTTER, v. a. φασκιώνω-ωσα, σπαργανώνω-ωσα.

EMMANCHER, v. a. βάνω λάβην, μανίκι.

EMMANUEL, s. m. Ἐμμανουήλ, ὁ.

EMMENER, v. a. ἀπάγω-ξα, φέρω-εγκα, πέρνω - ἔπιεσα πινὰ μαζύ μου.

EMMIELLER, v. a. μελιτώνω-ωσα.

ÉMOLLIENT, E, adj. μαλακτικὸς-ή-όν.

ÉMOLUMENT, s. m. ὀφέλημα, τὸ· κέρδος, τὸ.

ÉMONDER, v. a. κλαδεύω-υσα.

ÉMOTION, s. f. κίνησις, ἡ. | trouble, συγχύσις, ἡ.

ÉMOUDRE, v. a. aiguiser à la roue, τροχῶ-ησα.

ÉMOUSSER, v. a. ἀμβλύνω - να. — l'esprit, καταμβλύνω, ἀδυναπίζω-σα. | ôter la mousse des arbres, ξύγαίζω τὴν βρύα.

ÉMOUVOIR, v. a. mettre en mouvement, κινῶ-ησα, βάνω εἰς κίνησιν. | agiter, ταράζω-ξα. — la compassion, παρακινῶ εἰς ἔλεος. | toucher, παρακινῶ-ησα, ἐγγίζω-ξα.

EMPAILLER, v. a. γαλίτσω μὲ ἄχερα.

EMPALER, v. a. παλουκώνω-ωσα.

EMPAN, subs. masc. πιθαμὴ, ἡ.

Digitized by Google

EMPAQUETER, v. a. συνάζω καὶ δένω μαζύ.

EMPARER (s'), v. pron. κυριεύω-υσα, πιάνω-ασα.

EMPAUMER, v. act. πιάνω μὲ τὴν παλάμην.

EMPÊCHEMENT, s. masc. ἐμπόδιον, τὸ.

EMPÊCHER, v. a. ἐμποδίζω-σα. — (s') de, κρατιεῦμαι-ήθηκα.

EMPEREUR, s. m. αὐτοκράτωρ, ὁ.

EMPESER, v. a. κολλῶ δι' ἀμύλου.

EMPESTER, v. act. φέρνω τὴν παγούκλαν. | infecter, βρομῶ.

EMPÊTRER, v. act. μεταπιάνω-ξα, μπερδεύω-υσα.

EMPHASE, s. f. ἔμφασις, ἡ.

EMPHATIQUE, adj. ἐμφατικὸς-ὴ-ὸν.

EMPIÉTER, v. a. πιάνω εἰς τὰ ξένα, ἁρπάζω τὰ δίκαια τῶν ἄλλων.

EMPIRE, s. m. αὐτοκρατορία, ἡ· ἰμπέριον, τὸ. | domaine, ἰσχύς, ἡ· ἐξουσία, ἡ.

EMPIRER, v. n. χειροπερεύω-υσα.

EMPIRIQUE, adj. ἐμπειρικὸς-ὴ-ὸν. | charlatan, ἀλήτης, ὁ.

EMPLACEMENT, s. masc. τόπος, ὁ· τοποθεσία, ἡ.

EMPLÂTRE, s. m. ἐμπλαστρον, τὸ.

EMPLETTE, s. f. achat, ἀγόρασις, ἡ· ἀγόρασμα, τὸ.

EMPLIR, v. a. γεμίζω-σα, γεμώνω-σα.

EMPLOI, s. masc. usage, χρῆσις, ἡ. | office, ἐπάγγελμα, τὸ· ὑπηρεσία, ἡ. | occupation, δούλεψις, ἡ· δουλειὰ, ἡ. — (haut), dignité, ἀξιότης, ἡ. — (faire bon), καταλαμπαχειρίζομαι-σθηκα. — (faire mauvais), κακομπαχειρίζομαι-σθηκα.

EMPLOYER, v. act. faire usage, μεταχειρίζομαι-σθηκα. — ses soins, βάνω τὶς φροντίδαις. — le temps, ξοδεύω-σα, ἐξοδεύζω-σα. — quelqu'un, δίδω ἐπάγγελμα, δουλεύω. — (s'), s'appliquer à, καταγίνομαι-γίνηκα.

EMPOCHER, v. act. χώνω εἰς τὴν τζέπην.

EMPOIGNER, v. a. πιάνω μὲ φούχταν, φουκτώνω-ωσα. | saisir, ἁρπάζω-ξα.

EMPOIS, s. m. ὕλα, ἡ.

EMPOISONNEMENT, s. m. φαρμακεύμα, τὸ.

EMPOISONNER, v. a. φαρμακεύω-υσα. *Langue empoisonnée*, φαρμακερὴ γλῶσσα, ἡ. | infecter, βρομῶ-ησα. | corrompre, διαφθείρω-σα.

EMPOISONNEUR, s. masc. φαρμακευτὴς, ὁ.

EMPOISSER, v. a. enduire de poix, πισσόνω-σα.

Digitized by Google

EMPORTÉ, E, adj. colérique, θυμώδης-ες, ὀξύθυμος-η-ον.

EMPORTEMENT, s. masc. θυμός, ὁ· ὀργή, ἡ.

EMPORTER, v. act. πέρνω, φέρω ἀπό ἕνα τόπον, μεταφέρνω-εγκα. | ôter, ἀσηκώνω-σα, πέρνω-ἔπηγα. | entraîner, σύρνω-εγκα. | obtenir, ἀπολαμβάνω-σα. | avoir le dessus, νικῶ-ηκα, ὑπερίσχυω-ηκα. | peser plus, ξυγιάζω πλειότερα. — (s') de colère, θυμώνω-ωσα.

EMPOURPRER, v. act. πορφυρώνω-ωσα.

EMPREINDRE, v. a. ἐντυπώνω-ωσα.

EMPREINTE, s. f. ἐντύπωμα, τό.

EMPRESSEMENT, s. masc. précipitation, βία, ἡ· σπουδή, ἡ· | zèle, σπουδή, ἡ· πόθος, ὁ.

EMPRESSER (s'), v. pron. βιάζομαι-άσθηκα, ὀρμῶμαι-ώμην. | mettre de l'ardeur, βάνω σπουδήν· πόθον.

EMPRISONNEMENT, s. m. φυλάκωμα, τό.

EMPRISONNER, v. a. φυλακώνω-ωσα.

EMPRUNT, s. m. δάνεισμα, τό. — (d'), adj. δανικός-ή-όν, δανεισμένος-η-ον.

EMPRUNTER, v. a. δανείζομαι-όσθηκα | prendre, πέρνω. *La lune emprunte sa lumière du soleil*, τό φεγγάρι παίρνει τό φῶς του ἀπό τόν ἥλιον.

EMPUANTIR, v. n. καταβρομῶ-ησα.

ÉMU, E, part. κινημένος-η-ον, παρακινημένος-η-ον. — (être), παρεκινοῦμαι-ήθηκα.

ÉMULATION, s. f. ἄμιλλα, ἡ· συναγώνισις, ἡ.

ÉMULE, s. m. συναγωνιστής, ὁ, ἡ.

EN, prép. ἐν, εἰς. | pour, διά. *Armer en guerre*, ἁρμηνώνω διά πόλεμον. | par, διά. *En récompense*, διά ἀνταμοιβήν. | signifiant la manière, ὡς ὅταν. *Être en étranger*, ἐνδημῶ ὡς ξένος. | de, ἀπό. *Il en mêlert*, ἀπό αὐτό ἀποθάνει. | explétif, s'omet. *Il en agit mal à mon égard*, κακῶς συμπεριφέρεται πρός ἐμένα. *Il en est ainsi*, οὕτως εἶναι.

ENCADRER, v. a. βάνω τό πρόσωπο, βάνω εἰς κάδρον.

ENCAGER, v. a. βάνω εἰς τό κλουβί.

ENCAISSER, v. a. βάλλω εἰς κυτούλι.

ENCAN, s. m. δημοπρασία, ἡ· ἁγκάντο, τό.

ENCEINDRE, v. a. περιζωνώνω-ωσα, περιζώνω-ωσα.

ENCEINT, E, partic.

Digitized by Google

(femme), ἐγκασῤῥωμένη, ϛαρεμένη γυναῖκα, ἡ.

ENCEINTE, s. f. lieu renfermé, τόπος περιφεγγμένος. — (une), le contour, περιφέγγμα, τὸ· περικύκλωμα, τὸ. | mur, ἔρκος, τὸ. — sacrée, ἱερόν, τὸ.

ENCENS, s. m. λιβάνι, τὸ· λίβανος, ὁ· θυμίαμα, τὸ. | louange, ἔπαινος, ὁ· κολακεία, ἡ.

ENCENSEMENT, s. masc. θυμίασις, ἡ· θυμίαμα, τὸ.

ENCENSER, v. a. θυμιάζω-σα. | flatter, κολακεύω-υσα.

ENCENSOIR, s. m. θυμιατήριον, τὸ.

ENCHAÎNEMENT, s. masc. action d'enchaîner, ἁλυσίδωμα, τὸ· ἁλυσίδωσις, ἡ. | suite, σειρὰ, ἡ. | union, ἕνωσις, ἡ.

ENCHAÎNER, v. act. lier avec une chaîne, ἁλυσιδένω-σα, δένω μὲ ἁλυσίδαν. — les choses, les idées, ἑνώνω-σα, συνάπτω - ψα. | assujettir, σκλαβώνω-ωσα. — le cœur, νικῶ-ησα, περιδαίνω-ησα.

ENCHANTEMENT, s. masc. μάγευμα, τὸ· γοήτευμα, τὸ· βάσκαμα, τὸ· βασκανία, ἡ.

ENCHANTER, v. a. ensorceler, μαγεύω-υσα, γοητεύω-υσα, βασκαίνω-ανα. | réjouir, εὐφραίνω-ανα. | attirer, σύρω-ρα.

ENCHÂSSER, v. a. ἐμπήγω-ξα, ἐμβάλλω-λα, περισαρμόττω-σα.

ENCHÂSSURE, s. f. περισάρμωσις, ἡ· ἐμβολὴ, ἡ.

ENCHÈRE, s. fém. αὔξησις τιμῆς ἑνὸς πραγμάτου ὑπὸ πουλεῖται. — (mettre à l'), ὑπερβάλλω-λα, ἀναβάζω-σα.

ENCHÉRIR, v. n. devenir cher, ἀκριβαίνω-ανα, γίνομαι ἀκριβός ἀπερος. | augmenter, αὐξάνω τὴν τιμήν. | surpasser, ὑπερβαίνω-έβηκα.

ENCHÉRISSEMENT, s. m. ἀκρίζεσμα, τὸ· αὔξησις τῆς τιμῆς.

ENCLAVER, v. act. περικλείω-ησα.

ENCLIN, E, adj. ὁποῦ κλίνει, ὁποῦ φέρνεται.

ENCLORE, v. act. περικλείω-σα, φράζω-ξα περιγύρω, κάμνω-μα τράφον, περιφράζω-σα.

ENCLOS, E, part. περιφεγγμένος-η-ον.

ENCLOUER, v. a. καρφώνω-ωσα. — un cheval, ϛλάπω-ψα μὲ τὸ καρφί.

ENCLUME, s. f. ἀμόνι, τὸ· ἀκμόνι, τὸ.

ENCOIGNURE, s. f. γωνιὰ, ἡ.

ENCOLURE, s. f. forme, σχῆμα, τὸ.

ENCOMBRER, v. act. embarrasser, ἐμποδίζω-σα. | remplir, ὑπεργεμίζω-σα.

Digitized by Google

ENCONTRE (à l'), prép. ἐναντίον, ἐναντίως.

ENCORE, adv. ἀκόμα, ἀκόμη. | de plus, ἔτι, καί, après un mot. | au moins, τὸ λιγώτερον, τὸ λιγότερον. — que, ἄγκαλα. Voyez *Quoique*.

ENCOURAGEMENT, s. m. ἐγκαρδίωμα, τὸ· ἐγκαρδίωσις, ἡ.

ENCOURAGER, v. act. ἐγκαρδιώνω-ωσα.

ENCOURIR, v. act. attirer sur soi, σύρνω εἰς τὸν ἑαυτόν μοῦ. | tomber dans, πέφτω εἰς.

ENCRASSER, v. a. λερώνω-σα, μουρδαρεύω-υσα.

ENCRE, s. f. μελάνι, τὸ.

ENCRIER, s. m. μελανοδόχι, ἡ· καλαμάρι, τὸ.

ENCUIRASSER, v. a. θωρακίζω-ισα.

ENCYCLIQUE, adj. ἐγκύκλιος-η-ον.

ENDETTER, v. act. καταχρεώνω-ωσα. — (s'), καταχρεώνομαι-ώθηκα.

ENDIABLÉ, E, adj. μαγιώδης-ες, διαβολευμένος-η-ον.

ENDOCTRINER, v. a. διδάσκω-αξα. | persuader, καταπείθω-πεισα.

ENDOMMAGER, v. a. quelqu'un, βλάπτω-φα, ζημιώνω-ωσα. — une chose, χαλῶ-άσα.

ENDORMIR, v. a. ναρκώνω-ωσα. | engourdir, μουδιάζω-σα. | causer de l'ennui, προξενῶ-ησα ἀηδίαν. — (s'), ἀποκοιμοῦμαι-ήθηκα. — dans le vice, ἐπαμένω-ηνα, ἀποκοιμοῦμαι-ήθηκα.

ENDROIT, s. m. τόπος, ὁ. | partie, μέρος, τὸ.

ENDUIRE, v. act. ἀλείφω-ψα, καταχρίω-σα.

ENDUIT, E, part. ἀλειμμένος-η-ον. | crépi, σοβαδισμένος-η-ον.

ENDUIT, s. m. ἄλειμμα, τὸ. — d'une maison, ἀσβέστωμα, τὸ· σοβάς, ὁ.

ENDURANT, E, adj. patient, ὑπομονητικός-ή-όν.

ENDURCIR, v. act. rendre dur, σκληρύνω-ωσα, σκληρύνω-να, κάμνω-μα σκληρόν. — au travail, συνηθίζω-σα εἰς τὸν κόπον. — (s'), s'obstiner, πεισματώνω-σα.

ENDURCISSEMENT, s. m. σκλήρωμα, τὸ. — du cœur, σκληροκαρδία, ἡ. — de l'ame, σκλήρωμα τῆς ψυχῆς.

ENDURER, v. a. ὑποφέρνω-εγκα.

ÉNERGIE, s. fém. ἐνεργία, ἡ.

ÉNERGIQUE, adj. ἐνεργητικός-ή-όν.

ÉNERGUMÈNE, s. m. et f. ἐνεργούμενος-νη.

ENERVER, v. a. ἐκνευρώ-

Digitized by Google

ησα, ἐξαδίπιζω-σα, ἐδυνατίζω-σα.

ENFANCE, s. f. νηπιότης, ἡ. — (tomber en), μωραίνω, γίνομαι μωρός.

ENFANT, s. m. παῖδ, τὸ· παιδίον, τὸ. — (petit), πήκτον, τὸ. — par rapport au père, τέκνον, τὸ.

ENFANTEMENT, s. masc. γέννησις, ἡ· γέννα, ἡ.

ENFANTER, v. act. ἔκτεκον, γεννῶ-νησα.

ENFANTILLAGE, s. masc. παιδιαρίσιον, τὸ.

ENFANTIN, E, adj. παιδιαρικὸς-ἡ-όν, νηπιώδης-ες.

ENFARINER, v. a. ἀλευρόω-ωσα.

ENFER, s. m. κόλασις, ἡ· ᾅδης, ὁ.

ENFERMER, v. a. σφαλλῶ, σφαλνῶ, σφαλίζω-ιξα, ἐγκλείω-εισα. | cacher, κρύπτω-ωσα. | contenir, περιέχω-χεσα.

ENFILADE, s. f. στίχα, ἡ.

ENFILER, v. act. une aiguille, περᾶν-ασα τὴν ῥάμα. — des perles, ἀρμαδίζω-σα. — un chemin, πρόσω ἴναι ὁρόμου. | percer, τρυπῶ-ησα.

ENFIN, adv. τέλος πάντων.

ENFLAMMER, v. a. ἐκπυρῶ-ῶσα, φλογίζω-σα. | exciter, ἄπλω-πλα, παροξυνῶ-υνα. — le courage, ἐγκαρδιώνω-σα. — (s'), prendre feu, πυρώνασα φοῖαν. — d'amour, φλογίζομαι-σθηκα. — de colère, παροργίζομαι-σθηκα.

ENFLER, v. a. φουσκόνω-σα, ὄγκω-ξα, φουντώνω-ωσα. | augmenter, αὐξάνω-νησα. | v. pr. s'enfler, φρίζω-σα, φουσκόνω-σα, ὄγκομαι-χθηκα.

ENFLURE, s. f. φούσκωμα, τὸ· φρίσμα, τὸ. — de style, ὄγκος, ὁ. | vanité, κενοδοξία, ἡ.

ENFONCEMENT, s. masc. profondeur, βάθος, τὸ· βαθουλότης, ἡ. | lieu retiré, παρέμερος τόπος, ὁ. | inégalité d'un terrain, κάτωσις, ἡ. | rupture d'une porte, τζάπισμα, τὸ.

ENFONCER, v. a. βυθίζω-σα, καταβυθίζω-σα. | couler à fond, βουλιάζω-σα, βυθίνω-νησα. | rompre, καταξεπίζω-σα, συντρίβω-ψα. | cacher, χώνω-σα. *Yeux enfoncés*, χωμένα μάτια.

ENFOUIR, v. a. κρύβω εἰς τὴν γῆν.

ENFOURNER, v. a. βάλλω εἰς τὸν φοῦρνον.

ENFREINDRE, v. a. παρεμβαίνω-έβηκα.

ENFUIR (s'), v. pr. φεύγω-υγα.

ENGAGEANT, E, adj. ἑλκυστικὸς-ἡ-όν, παρακινητικὸς-ἡ-όν.

Digitized by Google

ENGAGEMENT, s. m. obligation, ὑποχρέωσις, ἡ. | promesse, λόγος, ὁ· ὑπόσχεσις, ἡ. | combat, μαχὴ, ἡ. | liaison, συνήθεια, ἡ· οἰκειότης, ἡ.

ENGAGER, v. a. exhorter, παραμυθῶ-ησα. — sa parole, δίδω-ἔδωσα. | mettre en gage, ὑποχρεώνω-ωσα, βάλλω διὲ ἀμανάτι. | embarrasser, ἐμπερδεύω-υσα. — dans un parti, σύρνω-ύσα. — le combat, ἀρχινῶ-ησα. — la poitrine, gêner, στενοχωρῶ-ησα. — (s'), promettre, ὑπόσχομαι-ύθηκα. | s'obliger, ὑποχρεώνομαι-ύθηκα. | s'embarrasser, ἐμπερδεύομαι-ύθηκα. — dans un bois, ἐμπαίνω βαθὺς εἰς.

ENGAÎNER, v. a. ἀπατεύζω-σα.

ENGRANGE, s. f. γιτιὰ, ἡ· σαὶ, τὸ.

ENGELURE, s. f. ξεπαγιάσιμα, τὸ.

ENGENDRER, v. a. γεννῶ-ησα. | causer, προξενῶ-ησα.

ENGLOUTIR, v. act. καταπίνω-πια.

ENGORGEMENT, s. maso. σύσσιμα, τὸ· φράγμα, τὸ.

ENGORGER (s'), v. pron. φράζομαι-χθηκα, φράζω-ξα.

ENGOUER, v. a. φράσσω-ξα· πιθαίρνω. — (s') d'une chose, παρομαι-σθηκα. Voyez s'Enthousiasmer.

ENGOURDIR, v. act. μουδιάζω-σα, μαργώνω-σα. — l'esprit, βαρύνω-να.

ENGOURDISSEMENT, s. m. μουδίασμα, τὸ· μάργωμα, τὸ.

ENGRAISSER, v. a. et n. παχαίνω-υνα. — la terre, κοπρίζω-σα.

ENHARDIR, v. act. ἐγκαρδιώνω-ωσα.

ENJAMBÉE, s. f. ἁβρασκελιὰ, ἡ.

ENJAMBER, v. a. ἁβρασκελῶ-ησα.

ENIGMATIQUE, adj. αἰνιγματικὸς-ὴ-ὸν.

ENIGME, s. f. αἴνιγμα, τὸ.

ENIVREMENT, s. m. μέθυσμα, τὸ.

ENIVRER (s'), v. pr. μεθύω, μεθῶ-ησα.

ENJOINDRE, v. a. προσταζω-ξα, διαπάζω-ξα.

ENJOUÉ, E, adj. χαρούμενος-η-ον, εὔθυμος-η-ον.

ENJOUEMENT, s. m. εὐθυμία, ἡ· χαρὰ, ἡ.

ENLÈVEMENT, s. m. ἅρπαγμα, τὸ· ἁρπαγὴ, ἡ.

ENLEVER, v. a. συλάω-ωσα. | emporter, φέρνω-εγκα, πέρνω-ηκα. — des taches, εὐγαλλω-λα. — de force, saisir, ἁρπάζω-ξα.

ENLUMINER, v. a. χρωματίζω-ισα.

ENLUMINURE, s. f. χρωματισμὸς, ἡ.

Digitized by Google

ENNEMI, E, s. et adj. ἐχθρός-ή-όν, ὀχθρός-ή-όν, | contraire, ἐναντίος-α-ον. *Être ennemi de*, ὀχθρεύομαι, μισῶ-ήσω.

ENNOBLIR, v. a. εὐγενίζω-σω.

ENNOBLISSEMENT, s. m. εὐγένισμα, τὸ.

ENNUI, s. m. ἀηδία, ἡ· ἄχθος, ὁ· ἐνόχλησις, ἡ· πλήξις, ἡ.

ENNUYER, v. a. ἐνοχλῶ-ήσω, ἀηδιάζω-σα. — (s'), βαρυνίομαι-ύθην-α, πλήττω-ξα.

ENNUYEUX, EUSE, adj. ἐνοχλητικός-ή-όν, βαρετός-ή-όν.

ENONCÉ, s. masc. ἔκθεσις, ἡ.

ENONCER, v. a. ἐκφαίνω-ανα, φανερόω-ωσα. — (s'), parler, ὁμιλῶ-ήσω.

ENORGUEILLIR, v. a. καίνω-μα ὑπερήφανον. — (s'), ὑπερηφανεύομαι-ύθην, ἀλαζονεύομαι-ύθην.

ENORME, adj. ἄμετρος-α-ον, ὑπερβολικός-ή-όν. — (péché), ἁμάρτημα-ατος, τὸ.

ENORMÉMENT, adv. ἀμέτρως.

ENORMITÉ, s. f. ἀμετρία, ἡ· ὑπερβολή, ἡ. | péché, ἁμάρτημα, τὸ.

ENQUÉRIR (s'), v. pron. ἐρωτῶ-ησα, ἐρευνῶ-ησα, | faire des perquisitions, ἐρευνῶ-ησα.

ENQUÊTE, s. f. ἔρευνα, ἡ.

ENQUIS, E, part. interrogé, ἐρωτηθείς-η-ον.

ENRACINER, v. a. ῥιζόω-ωσα. — (s'), ῥιζόομαι-ώθην-α.

ENRAGER, v. n. λυσσάζω-σα. | avoir un dépit, μανίζω-σα. | avoir un désir, ποθῶ-ησα.

ENREGISTRER, v. a. γράφω εἰς τὸ ἀρχεῖον.

ENRHUMER, v. act. βραχυάζω-ασα. — (s'), βραχυάζομαι-άθην-α.

ENRICHIR, v. a. πλουτίζω-σα, πλουταίνω-ανα. — (s'), le même, et γίνομαι πλούσιος. | orner, καλλίζω-σα.

ENROUEMENT, s. masc. βραχυασμα, τὸ.

ENROUER (s'), v. pron. βραχυάζω.

ENSABLER, v. a. cacher dans du sable, χώνω, βάπτω εἰς τὴν ἄμμον. — (s'), tomber sur un banc de sable, προσέχομαι-ώχθην εἰς τὴν ἄμμον.

ENSANGLANTER, v. act. αἱματόω-ωσα.

ENSEIGNE, s. f. σημεῖα, τὰ· σημεῖον, τὸ. | étendard, σημαία, ἡ· φλάμπουρον, τὸ. | s. m. σημειοφόρος, ὁ.

ENSEIGNEMENT, s. masc. action d'enseigner, διδασκάλευμα, τὸ· δίδαγμα, τὸ·

Digitized by Google

διδασκάλευσις, ἡ. | doctrine, διδασκαλία, ἡ.

ENSEIGNER, v. a. διδάσκω-ξα, μαθαίνω-έμαθα, δείκνυω-ξα.

ENSEMBLE, adv. ὁμοῦ, ἅμα, μαζύ. — (l'), s. m. τὸ ὅλον, ὅλα μαζύ.

ENSEMENCER, v. a. σπείρω-ἔσπειρα.

ENSEVELIR, v. a. enterrer, θάπτω, ταφεύω-θα-υσα. | envelopper d'un linceul, πολύω-ξα, τυλίπω-ξα.

ENSORCELER, v. a. μαγεύω-υσα, γοητεύω-υσα, βασκαίνω-ανα.

ENSORCELLEMENT, s. m. μάγευμα, τὸ γοήτευμα, τὸ.

ENSUITE, adv. ὕστερον, ὑστερά, μεπέπειτα.

ENSUIVRE (s'), v. pron. *Il s'ensuit*, ἕπεται, ἀκολουθᾶ.

ENTACHÉ, E, part. μολυσμένος-η-ον, μολυσμένος-η-ον.

ENTACHER, v. a. μολύνω-υσα, μολυνώ-σα.

ENTAILLE, s. f. χάραγμα, τὸ χαραγματιά, ἡ.

ENTAILLER, v. a. χαράττω-ξα, χαράζω-ξα.

ENTAMER, v. a. commencer, ἀρχινῶ-νησα.

ENTANT QUE, ὡς, ὥστε.

ENTASSEMENT, s. masc. συσσώρευμα, τὸ συμπαστάρια, τὰ.

ENTASSER, v. a. σωρεύω, ἐπισωρεύω-υσα, συμμαζεύω-σα.

ENTE, s. f. greffe, ἀμπόλι, τὸ μπόλι; τὸ. | l'action d'enter, ἀμπολίασμα, τὸ.

ENTENDEMENT, s. masc. νόησις; ἡ φρένα, ἡ.

ENTENDRE, v. act. ouïr, ἀκούω-σα. | comprendre, νοῶ-ησα, καταλαμβάνω-βα. | prétendre, θέλω-ησα. — à une chose, consentir, σύρω-ξα. — un art, savoir, ἐξεύρω-ρα. — (s'), savoir, le même. — avec quelqu'un, vivre en harmonie, συμπάω-σα.

ENTENDU, E, part. et adj. ἀκουσμένος-η-ον. | intelligent, habile, ἔμπειρος-η-ον. | adv. bien entendu, βεβαιότατα. — que, conj. μὲ σύμβαση νὰ.

ENTENTE, s. fém. νόημα, τὸ.

ENTER, v. a. ἀμπολιάζω-σα, μπολιάζω-σα. — deux pièces de bois, συνδέω-δα.

ENTERREMENT, s. masc. θάψιμον, τὸ ἐνταφιασμός, ὁ.

ENTERRER, v. a. θάπτω, θαύγω-ψα, ἐνταφιάζω-σα. | cacher dans la terre, κρύπτω-ψα εἰς τὴν γῆν.

ENTÊTÉ, E, part. et adj. πεισματωμένος-η-ον. | s. masc. πεισματάρης, ὁ fem. πεισματάρα, ἡ.

Digitized by Google

ENTÊTEMENT, s. masc. πίσμα, τὸ· πίσμωμα, τὸ.

ENTÊTER, v. a. en parlant du tabac, d'une odeur, ζαλίζω-σα, κτυπῶ εἰς τὸ κεφάλι, ἀναβαίνω-ηκα. — (s'), s'obstiner, πισμώνω - σα, πισματεύω-υσα.

ENTHOUSIASME, s. masc. ἐνθουσιασμὸς, ὁ.

ENTHOUSIASMER, v. act. ἐνθουσιάζω-ασα.

ENTHOUSIASTE, s. masc. ἐνθουσιαστὴς, ὁ.

ENTICHER, v. a. μαίνω-αγα. — (s') d'une opinion, πισμώνω - σα. — d'un vice, φθείρομαι-φθάρθηκα.

ENTIER, ÈRE, adj. ὁλόκληρος-α-ον, ὁλάκερος-η-ον, ἁλάκαιρος-η-ον.

ENTIÈREMENT, adv. ἁλάκαιρα, ὁλοκλήρως.

ENTONNER, v. a. donner le ton, ἀρχινῶ, δίδω τὸν τόνον, κανοναρχῶ-ησα. | verser dans un tonneau, βάνω εἰς ἕνα βουτζί.

ENTONNOIR, s. m. χουνὶ, τὸ.

ENTORSE, s. f. σλεαβούλισμα, τὸ· σλεαγγούλισμα, τὸ.— (se donner une), σλαβουλίζομαι-σθηκα, σλεαγγουλίζω-σα. *Donner entorse à un passage*, σλαβώνω-ωσα.

ENTORTILLER, v. a. envelopper, τυλίγω, τυλίπω-ξα. | embarrasser, μπερδεύω-υσα.

ENTOUR (à l'), adv. τριγύρου.

ENTOURER, v. a. περιπεριγυρίζω - σα, περικυκλώνω-ωσα, περιγυρίζω-σα.

ENTR'AIDER (s'), v. pr. συμβοηθοῦμαι-ήθηκα.

ENTRAILLES, s. f. plur. ἔντερα, τὰ· ἐντόθια, τὰ.— de miséricorde, σπλάγχνον, τὸ.

ENTR'AIMER (s'), v. pron. ἀμοιβαίως ἀγαπῶμαι-ήθηκα.

ENTRAÎNER, v. a. σύρνω, σύρω-εσα, κατασύρνω-εσα.

ENTRAVER, v. a. ἐμποδίζω-σα.

ENTRAVES, s. f. pl. ἐμπόδια, τὰ· πεδούκλωμα, τὸ· πέδη, ἡ. *Mettre les entraves à*, πεδουκλώνω-σα.

ENTRE, prép. μεταξύ, ἀνάμεσα, ἀνάμεσον.— (d'), ἀπὸ, ἀπὸ μέσα.

ENTRE-CHOQUER (s'), v. pr. heurter l'un contre l'autre, ἄλλήλον σφεσέχνομαι-χθηκα, συγκρούω. | s'opposer l'un à l'autre, ἐναντιώνομαι - θηκα.

ENTRECOUPER, v. a. διαχωρίζω-σα, διακόπω-φα.

ENTRE-DEUX, s. m. τὸ μεταξὺ δύο.

ENTRÉE, s. f. εἴσοδος, ἡ· ἔμβασμα, τὸ· ἔμπασμα, τὸ· ἔμπασις, ἡ. | commence-

Digitized by Google

ment, ἀρχὴ, ἡ. | imposition, μυελὶ, τὸ.

ENTRE-FAITES, s. f. plur. — (sur ces), ὀλὶ πύπου, εἰς τὸ ἀναμεταξύ.

ENTRELACER, v. a. πεπλέκω-ξα.

ENTREMÊLER, v. a. μιγνύω-σα, ἀναπατώνω-σα.

ENTREMETTRE (s'), v. pr. μεσιπεύω-υσα, ἐμπαίνω εἰς τὴν μέσην.

ENTREMISE, s. f. μέσον, τὸ· μεσίπυμα, τὸ.

ENTREPRENDRE, v. act. ἐπιχειρίζομαι - σθηκα, καταπιάνω - ασα. — quelqu'un, μαλώνω - ωσα. | le poursuivre, καταδιώκω - ξα. — sur. Voyez *Attenter*, *Usurper*.

ENTREPRENEUR, s. masc. ἐπιχειρητὴς, ὁ.

ENTREPRISE, s. f. ἐπιχείρημα, τὸ· ἐπιχείρησις, ἡ.

ENTRER, v. n. ἐμπαίνω, ἐμβαίνω - βηκα, εἰσέρχομαι - ηρθα. — dans les sentimens de, ὁμογνωμῶ-ησα. — dans un détail, πειγεσάφω λεπτομέρως. | participer, μετέχω-έλαβα. — profondément dans la terre, en parlant d'une racine, πηγαίνω βαθειὰ. — en matière, commencer, ἀρχινῶ-ησα. — dans le fond d'une affaire, ἐρευνῶ-ησα κατὰ βάθος. — dans le sens d'un auteur, εὑρίσκω τὸ νόημα. | venir à la pensée, ἔρχομαι-ηρθα.

ENTRETENIR, v. act. κρατῶ εἰς καλὴν κατάστασιν. | rendre durable, διατηρώησα. — d'espérance, τρέφω μὲ ἐλπίδαις. | nourrir, ταΐζω-σα, χορηγῶ-ησα. — une femme, κρατῶ-ησα. | parler de, ὁμιλῶ-ησα. — (s'), converser, συνομιλῶ-ησα, συναναστρέφομαι-άφηκα.

ENTRETIEN, s. m. ce qui est nécessaire pour la vie, χορηγία, ἡ· σιτηρέσιον, τὸ· ἀναγκαῖα, τὰ· τζεπχαρτζιλίκι, τὸ. | conversation, συνομιλία, ἡ· συναναστροφὴ, ἡ.

ENTREVOIR, v. a. voir à demi, μισοβλέπω - ειδα. | pressentir, νοιώνω-σα, καταλαβαίνω, καταλαμβάνω-αβα.

ENTREVÛE, s. f. συνέλευσις, ἡ· ἀντάμωσις, ἡ· ἀντάμωμα, τὸ. — (avoir une), συνομιλῶ-ησα, ἀνταμώνομαι διὰ συνομιλίαν.

ENTR'OUVRIR, v. a. μισοανοίγω-ξα. — (s'), ἀνοίγομαι-χθηκα, ἀνοίγω-ξα.

ÉNUMÉRATION, s. f. ἐπαρίθμησις, ἡ.

ENVAHIR, v. a. ἁρπάζω-ξα, πιάνω-ἔπιασα ἀδικα.

ENVELOPPE, s. f. πετσύλιγμα, τὸ.

ENVELOPPER, v. a. τυλίγω, πετσυλίπω - ξα. | cou-

Digitized by Google

vrir, σκεπάζω-σα, κρύπτω-ψα. | entourer, περικυκλόω-ωσα. — dans une accusation, μπερδεύω-σα. — dans le nombre, συναριθμῶ-ησα.

ENVENIMER, v. act. φαρμακεύω-υσα, κάμνω-μα φαρμακερόν. — une plaie, παροξύνω-σα, ἐρεθίζω-σα. — l'esprit, παροργίζω-σα.

ENVERS, prép. πρὸς. — (l') d'une étoffe, s. m. ξόψις, ἡ. — (à l'), adv. ἀνάποδα, ἀνάσκελα.

ENVI, s. masc. — (à l'), μὲ ἅμιλλαν, μὲ συναγωνίαν.

ENVIE, s. f. φθόνος, ὁ· ζηλεία, ἡ· ζηλία, ἡ. | désir, ἐπιθυμία, ἡ. — d'une femme enceinte, ὄρεξις, ἡ· ὀρέξιμον, τὸ. | besoin, disposition. *Voyez* ces mots.

ENVIER, v. a. φθονῶ-ησα, ζουλεύω, ζηλεύω-υσα. | désirer, ἐπιθυμῶ-ησα.

ENVIEUX, EUSE, adject. φθονερός-ὰ-όν, ζουλιάρης-ες.

ENVIRON, prép. vers, πρὸς. | presque, σχεδόν, τριγύρου. | près, κοντά. *Les environs*, τὰ περίχωρα, οἱ περὶ τόποι.

ENVIRONNER, v. a. περιτριγυρίζω-σα, περικυκλόω-σα.

ENVISAGER, v. a. θεωρῶ-ησα. | considérer, σχολάζομαι-σθηκα.

ENVOI, s. m. ταλίσιμον, τὸ· πέμψιμον, τὸ.

ENVOLER (s'), v. pron. πετῶ, ἀπετῶ-αξα. | en parlant du temps, ἀπεργῶ-ασα· de l'espérance, χάνομαι-ἐχάθηκα.

ENVOYÉ, E, s. et part. ἀποσταλμένος-η-ον.

ENVOYER, v. act. πέμπω-ψα, στέλνω-ἔστειλα, ἀποστέλλω.

ÉPACTE, s. fém. ἐπακταῖς ἡμέραις, ἡ.

ÉPAIS, SE, adj. qui a de l'épaisseur, φαρδὺς-εῖα-ὺ. | dense, πυκνὸς, πηκτὸς-ή-όν. | adv. πυκνὰ, πηκτά.

ÉPAISSEUR, s. f. φάρδος, τὸ.

ÉPAISSIR, v. a. πυκνώνω, πηκτώνω-σα. | v. n. πυκνώνω, πήζω-ξα.

ÉPAISSISSEMENT, s. m. πύκνωσις, ἡ· πύκνωμα, τὸ.

ÉPANCHEMENT, s. masc. ἔκχυσις, ἡ.

ÉPANCHER, v. a. ἐκχύνω-υσα. — son cœur, ἀνοίγω-ξα. — (s'), couler, χύνομαι-ύθηκα.

ÉPANOUIR, v. n. ἀνοίγω-ξα. — de joie, ἀγαλλιάζω-σα, εὐφραίνομαι-άνθηκα.

ÉPANOUISSEMENT, s. m. des fleurs, ἄνοιγμα, τὸ· ἄνθισμα, τὸ. — de joie, χαρὰ, ἡ· ἀγαλλίασις, ἡ.

ÉPARGNE, s. f. οἰκονομία, ἡ· φειδολία, ἡ.

Digitized by Google

ÉPARGNER, v. act. user d'épargne, οἰκονομῶ-ησα. — quelqu'un, φείδομαι-φείσθηκα, συγχωρῶ-ησα.

ÉPARPILLER, v. act. σκορπίζω-σα, διασκορπῶ-ησα.

ÉPARS, E, adj. σκορπισμένος-η-ον.

ÉPAULE, s. f. πλάτη, ἡ· ὦμος, ὁ.

ÉPAULER, v. act. aider, βοηθῶ-ησα.

ÉPÉE, s. f. σπαθί, τὸ.

ÉPELER, v. a. συλλαβίζω-σα, καπαπαίζω-σα.

ÉPERDU, E, adj. χαμένος-η-ον, ζαλισμένος-η-ον ἀπὸ τὸν φόβον.

ÉPERDUMENT, adv. ὑπερβολικῶς.

ÉPERON, s. m. πέρνικες, τὸ· κεντρί, τὸ: μαχμούζι, τὸ. — de coq, de chien, τζοῦφος, ὁ. — de galère, ἀκμὴ τῆς πλώρης, ἡ.

ÉPERONNER, v. a. exciter, κεντῶ-ησα, κεντελίζω-σα.

ÉPERVIER, s. m. ἱέρακας, ὁ· γερᾶκι, τὸ.

ÉPHÉMÈRE, adj. ἐφημεριγνὸς-η-ὸν.

ÉPI, s. m. ἀστάχυ, τὸ.

ÉPICE, s. fém. ἄρωμα, τὸ.

ÉPICIER, s. m. ἀρωματοπώλης, ὁ.

ÉPIDÉMIE, s. f. ἐπιδημία, ἡ.

ÉPIDÉMIQUE, adj. ἐπιδημικὸς-η-ὸν.

ÉPIER, v. act. observer, παρατηρῶ-ησα, παρακολουθεύω-υσα. — l'occasion, καιροφυλακτῶ-ησα.

ÉPIGRAMME, s. fém. ἐπίγραμμα, τὸ.

ÉPIGRAPHE, s. f. ἐπιγραφή, ἡ.

ÉPILEPSIE, s. f. ἐπιληψία, ἡ.

ÉPILEPTIQUE, adj. ἐπιληπτικὸς-η-ὸν.

ÉPILOGUER, v. a. ἐπιλογίζω-σα.

ÉPINARDS, s. m. pl. σπανάκια, τὰ.

ÉPINE, s. f. ἄκανθα, ἡ· ἀγκάθι, τὸ· ἀγκύλι, τὸ. — du dos, ῥαχοκόκαλον, τὸ. | difficulté, δυσκολία, ἡ.

ÉPINEUX, EUSE, adject. ἀγκαθερὸς-ὰ-ὸν, ἀγκαθώδης-ες. | plein de difficultés, γεμάτος ἀπὸ δυσκολίας.

ÉPINGLE, s. f. καρφίτζα, ἡ.

ÉPIPHANIE, s. f. Ἐπιφάνεια, ἡ· Θεοφάνεια, ἡ· τὰ Φῶτα.

ÉPISCOPAL, E, adj. ἐπισκοπικὸς-η-ὸν.

ÉPISCOPAT, s. m. ἐπισκοπία, ἡ.

ÉPISODE, s. m. ἐπεισόδιον, τὸ.

ÉPISTOLAIRE, s. m. ἐπι-

Digitized by Google

σολάεμον, τὸ. | adj. ἐπισολικός-ή-όν.

ÉPITAPHE, s. f. ἐπιτάφειον, τὸ.

ÉPITHÈTE, s. f. ἐπίθετον, τὸ.

ÉPÎTRE, s. f. ἐπιστολή, ἡ.

ÉPLORÉ, E, adj. παραθλιμμένος-η-ον.

ÉPLUCHER, v. act. nettoyer, πασπρεύω-σα, καθαρίζω-σα. | examiner malignement, ἐρευνῶ-ησα, ἐπιμέλως ἐξετάζω-ξα.

ÉPOINTER, v. act. κόπτω, τζακίζω τὴν ἀκμὴν, τὴν μύτην.

ÉPONGE, s. f. σπόγγος, ὁ· σφυγάει, τὸ. — (passer l'), oublier, ἀλησμονῶ-ησα. | effacer, ἐξαλείφω-ψα. — (presser l'), σφίγω-ξα.

ÉPONGER, v. a. σφουγγαριάζω-σα.

ÉPOQUE, s. f. ἐποχή, ἡ.

ÉPOUILLER, v. a. ψειρίζω-σα.

ÉPOUMONNER, v. a. κοπάζω-σα τὸ πλεμόνι.

ÉPOUSAILLES, s. fém. pl. στεφανώματα, τὰ.

ÉPOUSÉE, s. f. στεφανωμένη, ἡ· νύμφη, ἡ.

ÉPOUSER, v. a. στεφανώνομαι-ώθηκα, avec l'acc., ὑπανδρεύομαι-ύθηκα. — le parti, ἐμπαίνω εἰς, πέρνω-ἔπειρα.

ÉPOUSSETER, v. a. σκουπίζω-σα.

ÉPOUSSETTE, s. f. σκούπα, ἡ.

ÉPOUVANTABLE, adject. τρομακτικὸς-ή-όν, τρομερός-ή-όν, ξυπασικὸς-ή-όν.

ÉPOUVANTABLEMENT, adv. τρομακτικῶς, ξυπασικῶς.

ÉPOUVANTAIL, s. masc. φόβητρον, τὸ· σπιασθρον, τὸ.

ÉPOUVANTE, s. f. τρόμος, ὁ· τρομάρα, ἡ.

ÉPOUVANTER et — (s'), τρομάζω-ξα, ξυπάζω-σα, σκιάζω-σα.

ÉPOUX, s. m. νύμφιος, ὁ.

ÉPOUSE, s. f. νύμφη, ἡ.

ÉPREINDRE, v. a. σφίγγω-ξα; στίβω-σα.

ÉPREUVE, s. f. δοκίμιον, τὸ· δοκιμή, ἡ.

ÉPRIS, E, adj. κυριευμένος-η-ον.

ÉPROUVER, v. a. δοκιμάζω-σα. | sentir, αἰσθάνομαι-άνθηκα.

ÉPUCER, v. act. ψυλλίζω-σα.

ÉPUISEMENT, s. masc. de forces, ἀδυναμία, ἡ.

ÉPUISER, v. act. mettre à sec, ἀνθλῶ, ἐξανθλῶ-ησα, ἀδιάζω-σα. — les forces, ἀδυναμώνω-ωσα.

ÉPURATION, s. f. καθαρσις, ἡ· πάσρευμα, τὸ.

ÉPURER, v. a. καθαρύνω-υσα, πασρεύω-υσα. — (s'),

Digitized by Google

devenir meilleur, καλλιπρεύομαι-ύσθηκα.

ÉQUATEUR, s. m. ἰσημερινός, ὁ.

ÉQUERRE, s. f. γνώμονας, ὁ.

ÉQUESTRE, adj. ἱππικός-ἡ-όν.

ÉQUILIBRE, s. m. ἰσορροθμία, ἡ· ἰσοζύγι, τὸ.—(mettre en), ἰσορροθμίζω-ισα.

ÉQUINOXE, s. m. ἰσημερία, ἡ.

ÉQUINOXIAL, E, adj. ἰσημερινός-ἡ-όν.

ÉQUIPAGE, s. masc. ἀποσκευή, ἡ. — d'un navire, οἱ ναῦται.

ÉQUIPER, v. act. un navire, ἁρματώνω-ωσα. — quelqu'un, ἐφοδιάζω τὰ ἀναγκαῖα.

ÉQUITABLE, adj. δίκαιος-αία-ον, ἐπιεικής-ές.

ÉQUITABLEMENT, adv. δικαίως.

ÉQUITÉ, s. f. δικαιοσύνη, ἡ· ἐπιείκεια, ἡ.

ÉQUIVALENT, E, adject. ἰσόρροπος-η-ον, ἴσος-α-ον.

ÉQUIVALOIR, v. n. ἀξίζω, avec l'acc., εἶμαι τῆς ἰδίας ῥοπῆς.

ÉQUIVOQUE, adject. ὅπου ἔχει δύο νοήματα, ἀμφίβολος-η-ον.

ÉRADICATION, s. f. ξερίζωμα, τὸ· ἀνάσασις, ἡ.

ÉRAFLER, v. a. τζουγκρανίζω-σα.

ÉRAFLURE, s. f. τζουγκράνισμα, τὸ.

ÉRAILLÉ, E, adj. ἀεραχνιασμένος-η-ον.

ÉRATER, v. a. εὐγάλω τὴν σκληνα.

ÈRE, s. f. ἐποχή, ἡ.

ÉRECTION, s. f. établissement, σύστασις, ἡ. — d'une statue, ἔγερσις, ἡ.

ÉREINTER, v. act. ξενιφελάζω-σα.

ÉRÉMITIQUE, adj. ἐρημικὸς-ἡ-όν.

ERGOTER, v. n. φιλονεικῶ-ησα.

ERGOTEUR, s. m. φιλόνεικος, ὁ.

ÉRIGER, v. act. élever, ἐγείρω-εσα, ἐγέρτω-τιεσα. — un autel à..., ἀφιερώνω-σα. — une province en royaume, κάμνω-μα, συστάινω-ασα. — (s') en, prendre le nom, les fonctions de, ἰδιοποιοῦμαι τὸ ὄνομα, τὰ δίκαια.

ERMITAGE, s. m. ἐρημικὸς τόπος, ὁ.

ERMITE, s. m. ἐρημίτης, ὁ.

ERRANT, E, adj. πλανώμενος-η-ον.

ERRE, s. f. Voy. *Allure.*

ERREMENT, s. masc. manière d'agir, βάδισμα, τὸ· πολίτευμα, τὸ.

ERRER, v. n. aller çà et

Digitized by Google

là, πλανοῦμαι - ἐθην. | se tromper, ἀπατῶμαι - ήθην, σφάλλω - λα, λανθάνομαι - σθην.

ERREUR, s. f. πλάνη, ἡ· ἀπάτη, ἡ· λάθος, τὸ. | égarement, ἡ ἀπαξίαις.

ERRONÉ, E, adj. σφαλερός - ά - όν, ἐπισφαλής - ές, πλανητικός - ή - όν.

ÉRUDIT, s. m. πολυμαθής, ό.

ÉRUDITION, s. fém. πολυμαθεία, ἡ.

ÉRUPTION, s. f. ἀνάρρηγμα, τὸ· διέκβολή, ἡ.

ÉRYSIPÈLE, s. m. ἐρυσιπέλας, ὁ· λαφροπά, ἡ· ἀνεμοπύρωμα, τὸ.

ESCABEAU, s. m. ἕδρα, ἡ· σκαμνί, τὸ.

ESCADRE, s. f. στόλος, ὁ· ἀρμάδα, ἡ.

ESCADRON, s. m. λόχος ἱππέων, ὁ.

ESCALADE, s. f. ωρσβολή, ἡ.

ESCALADER, v. a. ἀναβαίνω μὲ σκάλας.

ESCALIER, s. m. σκάλα, ἡ· κλίμαξ, ὁ.

ESCARGOT, s. m. σαλίακας, ὁ· σαλιάγκας, ὁ.

ESCARMOUCHE, s. f. ἀκροβολισμός, ὁ.

ESCARMOUCHER, v. n. ἀκροβολίζομαι - σθηκα.

ESCARPÉ, E, adject. κρημνώδης - ες, δύσβατος - η - ον. — (lieu), κρημνότοπος, ὁ.

ESCIENT, s. m.—(à bon), ἑκουσίως, τὸ· ἐν γνώσει.

ESCLAVAGE, s. m. σκλαβεία, ἡ· αἰχμαλωσία, ἡ.

ESCLAVE, adj. σκλάβος - η - ον, αἰχμάλωτος - η - ον. | s. m. σκλάβος, ὁ· fém. σκλάβα, ἡ.

ESCOMPTE, s. m. ξέπισμα, τὸ.

ESCOMPTER, v. a. ἀφαίρωσα, ξεπεύτω - πισα.

ESCORTE, s. fém. συνοδία πρὸς φύλαξιν.

ESCORTER, v. a. συντροφεύω - υσα· διὰ φύλαξιν.

ESCROQUER, v. a. πάνω κρυφὰ ἢ μὲ δόλον.

ESCROQUERIE, s. f. κλεψιά, ἡ· αἰσχροκέρδεια, ἡ.

ESPACE, s. m διάστημα, τὸ· ἀραλίκι, τὸ.

ESPACER, v. act. des arbres, ἀφήνω διάστημα ἀνάμεσα.

ESPADONNER, v. n. ασαήζω - σα.

ESPÈCE, s. f. εἶδος, τὸ. | sorte, manière, λογή, ἡ (il ne s'emploie qu'au génitif singulier)· λόγι, τὸ (on ne s'en sert que pour le génitif pluriel). *De deux espèces*, δύο λογιῶν. — (de toute), λογιῶν τῶν λογιῶν.

ESPÈCES, s. f. pl. monnaie, ἄσπρα, τὰ.

Digitized by Google

ESPÉRANCE, s. f. ἐλπίς, ἡ· ἐλπίδα, ἡ.

ESPÉRER, v. act. ἐλπίζω-σα.

ESPIÈGLE, s. m. παιοῦργος, ὁ· μαρμόλος, ὁ.

ESPIÉGLERIE, s. f. παιουργία, ἡ· μαρμολιὰ, ἡ.

ESPION, s. m. κατάσκοπος, ὁ· κατούνος, ὁ.

ESPIONNER, v. a. κατασκοπεύω-υσα.

ESPLANADE, s. fém. σιάδι, τὸ.

ESPOIR, s. m. ἐλπίδα, ἡ.

ESPRIT, s. m. πνεῦμα, τὸ. — (le saint), τὸ ἅγιον πνεῦμα. *Les esprits bienheureux*, τὰ μακάρια πνεύματα. — (rendre l'), ἀποθαίνω, παραδίνω τὴν ψυχὴν, τὸ πνεῦμα. | ame, ψυχὴ, ἡ. | intellect, νοῦς, ὁ· ἀγχίνοια, ἡ· πνεῦμα, τὸ. | jugement, διάκρισις, ἡ· φρένα, ἡ. | raison, λογικὸν, τὸ. — (perdre l'), χάνω τὰ λογικά μου, λωλαίνομαι-άθηκα. | sens d'un auteur, νόημα, τὸ. | humeur, caractère, φυσικὸν, τὸ. — public, κοινὴ γνώμη, ἡ.

ESQUIF, s. m. σκάφος, ὁ· φελοῦκα, ἡ.

ESQUINANCIE, s. f. συνάγχη, ἡ· κυνάγχη, ἡ.

ESQUISSE, s. f. σχέδιον, τὸ· ἰχνογεσφία, ἡ.

ESQUIVER, v. a. ἀποφεύγω-φήγα. — (s'), φεύγω, γλυτώνω-ώσα.

ESSAI, s. m. δοκίμιον, τὸ· δοκιμὴ, ἡ. — (coup d'), πρώτη δοκιμὴ, ἡ.

ESSAIM, s. m. d'abeilles, σμῆνος, τὸ· κουζέλι, τὸ. | troupe, πλήθος, τὸ· κοπάδι, τὸ.

ESSAYER, v. a. δοκιμάζω-σα.

ESSENCE, s. f. οὐσία, ἡ. | en chimie, νεφὸν, τὸ· λάδι, τὸ.

ESSENTIEL, E, adj. οὐσιώδης-ες, ἀναγκαῖος-α-ον.

ESSENTIELLEMENT, adv. οὐσιώδως, ἀναγκαίως.

ESSIEU, s. m. ἄξων, τὸ· ἄξωνας, ὁ.

ESSOR, s. m. des oiseaux, πέταμα, τὸ. — (prendre l'), en parlant d'un oiseau, ἀπετῶ-αξα· de l'esprit, ἐλευθερώνομαι-ώθηκα, ὑψηλώνομαι-ώθηκα, ἀπετῶ-αξα. *Donnez l'essor à votre esprit*, μὴν κρατεῖς τὴν ὁρμὴν τοῦ νόος σου.

ESSOUFFLÉ, E, adject. et part. λαφασμένος-η-ον.

ESSOUFFLER, v. a. ἀσθμαίνω, λαφάζω-σα.

ESSUIE-MAIN, s. m. σφουγγιέρι, τὸ· πεσκιέρι, τὸ.

ESSUYER, v. a. σφουγγίζω-σα-ξα. | supporter, ὑποφέρω-εγκα. — les larmes, παραμυθῶ-ησα.

Digitized by Google

Est, s. m. orient, ἀνατολὴ, ἡ. — (vent de l'), ἀπηλιώτης, ὁ.

Estafilade, s. f. στίγμα, τὸ· χαραγματὰ, ἡ.

Estafilader, v. a. χαράζω-ξα.

Estampe, s. f. στάμπα, ἡ.

Estimable, adj. ἀξιοπίμητος-η-ον, ἀξιοψηφιστὸς-ἡ-ὸν, ψηφιστὸς-ἡ-ὸν.

Estimateur, s. m. ἐκτιμητὴς, ὁ· ἀποκοπὴς, ὁ.

Estimation, s. f. διατίμησις, ἡ· τίμημα, τὸ· ψῆφος, ἡ· ἀποκοπὴ, ἡ.

Estime, s. f. τιμὴ, ἡ· ψῆφος, ἡ.

Estimer, v. a. ψηφῶ-ησα, διατιμῶ-ησα. | penser, νομίζω-σα, λογιάζω-σα. — (s'), ψηφῶ-ησα τὸν ἑαυτόν μου.

Estomac, s. m. στόμαχος, ὁ· στομάχι, τὸ.

Estropié, e, adj. κολοβὸς-ἡ-ὸν, σακατευμένος-η-ον, κουλὸς-ἡ-ὸν, ζουγλὸς-ἡ-ὸν.

Estropier, v. a. κολοβώνω-ωσα, σακατεύω-υσα-ψα, ζουγλώνω-σα.

Et, conj. καὶ. — cætera, καὶ τὰ ἑξῆς.

Etable, s. f. σαῦλος, ὁ· ἐχοῦρι, τὸ.

Etablir, v. a. καταστήνω-σα. — une question, θέτω-έσα, βάνω-να. — une fille, la marier, ὑπανδρεύω-ύσα. — l'état d'une question, στοχάλλω-λα. — (s') en un lieu, καταστήνω καπικίαν.

Établissement, s. masc. action d'établir, κατάστασις, ἡ· καθίσησις, ἡ.

Étage, s. m. d'une maison, πάτωμα, τὸ. | degré d'élévation, τάξις, ἡ. *Des gens de tout étage*, ἄνθρωποι καθὲ τάξεος.

Étager, v. act. κόπτω-ψα ϛαθμηδὸν.

Étai, s. m. στήριγμα, τὸ· συλίωμα, τὸ· ὑπαγιάντι, τὸ.

Étain, s. m. καλαΐ, τὸ· καστίτερος, ὁ· καλάϊον, τὸ. — (d'), καλαϊένιος-α-ον.

Étalage, s. m. des marchandises, ἔκθεσις, ἡ. | ostentation, ἐπίδειξις, ἡ. — (faire), ἐπιδείχνω-ξα.

Étaler, v. a. ἐκθέτω-σα, στοχάλλω-λα.

Étamage, s. m. γάνωμα, τὸ· καλαΐδισμα, τὸ· καλαγιάσμα, τὸ.

Étamer, v. act. γανώνω-σα, καλαϊδίζω-σα.

Étameur, s. m. γανώτης, ὁ· καλαϊδιστὴς, ὁ.

Étamure, s. f. καλαγιάσμα, τὸ.

Étancher, v. a. arrêter le sang, ϛαματῶ-ηξα. — la soif, καπαπαύω-ύσα, κόπτω-ψα.

Digitized by Google

ÉTANÇON, s. m. Voyez *Étai*.

ÉTANÇONNER, v. a. στυλιώνω-σα, στηρίζω-ξα.

ÉTANG, s. m. λιμνη, ἡ.

ÉTAT, s. m. σάσιμον, τὸ· καπάσασις, ἡ· χάλι, τὸ. | genre de vie, σάσιμον, τὸ· ἐπάγγελμα, τὸ. | empire, royaume, βασίλειον, τὸ. | liste, καπάσιχον, τὸ. | estime, ψῆφος, ἡ. — (se mettre en), se préparer, ἑτοιμάζομαι-άσθηκα· se rendre digne, γίνομαι-ἐγίνηκα ἄξιος.

ÉTAYER, v. a. στηρίζω-ξα-σα, δαγαπίζω-σα, στυλιώνω-σα.

ÉTÉ, s. m. καλοκαίρι, τὸ.

ÉTEIGNOIR, s. m. σβεισήρι, τὸ.

ÉTEINDRE, v. act. σβύνω, σβεύνω-σα. — les couleurs, les affaiblir, ἀδυνατίζω-σα. — la soif. Voyez *Désaltérer*.

ÉTENDARD, s. m. σημαῖα, ἡ· φλάμπουργον, τὸ.

ÉTENDRE, v. a. déployer, ἁπλώνω, ἐξαπλώνω-ώσα, τζιτώνω-ώσα. | alonger, διατείνω-σα, ἐκτείνω-να. | ouvrir, les bras, les ailes, ἀνοίγω-ξα. — par terre, σληρώνω-ώσα. — (s'), oroître, αὐξάνω-ησα.

ÉTENDU, E, adj. et part. ἁπλωμένος-η-ον. | vaste, ample, εὐρύχωρος-η-ον.

ÉTENDUE, s. f. εὐρυχωρία, ἡ· ἔκτασις, ἡ.

ÉTERNEL, LE, adj. αἰώνιος-α-ον, παντοπινὸς-ὴ-ὸν, ἀΐδιος-α-ον.

ÉTERNELLEMENT, adv. αἰωνίως, παντοπινὰ.

ÉTERNISER, v. a. αἰωνίζω-σα.

ÉTERNITÉ, s. f. αἰωνια, ἡ· αἰωνιότης, ἡ· ἀϊδιότης, ἡ.

ÉTERNUER, v. n. πλερμίζομαι, φτερνίζομαι-σθηκα, φταρμίζομαι-σθηκα.

ÉTERNUMENT, s. masc. φτάρνισμα, τὸ· πλέρμισμα, τὸ.

ÉTÊTER, v. act. κόπω-ψα τὴν κορυφὴν.

ÉTHÉRÉ, E, adj. αἰθέριος-ία-ον.

ÉTINCELER, v. a. ἀπινθοβολῶ-ησα, ἀπινθηρίζω-σα.

ÉTINCELLE, s. f. ἀπινθὴρ, ὁ· ἀπίνθα, ἡ· ἀσπίθα, ἡ.

ÉTINCELLEMENT, s. m. ἀπινθοβόλισμα, τὸ.

ÉTIQUE, adj. κπικιασμένος-η-ον. — (devenir), κπικιάζω, κπικιάζω-σα.

ÉTIQUETTE, s. f. δπγεφὴ, ἡ. | cérémonial, συνήθ, τὸ.

ÉTISIE, s. f. κπικιὸν, τὸ· φτύσις, ἡ.

ÉTOFFE, s. f. κουμάσι, τὸ· σόφα, ἡ. | disposition. *Il y a de l'étoffe dans ce jeune homme*, δείκει καλαῖς ἐλπί-

Digitized by Google

θμις. — (gens de même), τῆς ἰδίας λογῆς.

ÉTOILE, s. fém. ἀστὴρ, ὁ· ἄστρον, τὸ· ἀστέρας, ὁ. — du matin, αὐγερινὸς, ὁ. — du soir, ἕσπερος, ὁ. | marque dans un livre, ἀστερισκὸς, ὁ.

ÉTOILÉ, E, adj. ἀστεροπὸς-ή-όν.

ÉTOLE, s. f. ὠφάριον, τὸ· στόλα, ἡ.

ÉTONNANT, E, adj. θαυμάσιος-ία-ον, ἐκθαμβητικὸς-ή-όν.

ÉTONNEMENT, s. m. θάμβος, ὁ· ἔκπληξις, ἡ· θαυμασμὸς, ὁ.

ÉTONNER, v. a: ἐκπλήττω-ξα, ἐκθάμβω-ψα. — (s'), θαυμάζομαι-σθηκα.

ÉTOUFFANT, E, adj. πνιγερὸς-ή-όν.

ÉTOUFFER, v. act. πνίγω-ξα, πνειγω-ξα. *Être étouffé*, πνίγομαι-χθηκα. — une sédition, διαλύω-σα, παύω-ύσα. | éteindre, σβύνω-σα. | comprimer, κρατῶ-ηξα, συγκρατῶ-ηξα.

ÉTOUPE, s. fém. στυπὶ, τὸ.

ÉTOUPER, v. a. στυπώνω-ώσα.

ÉTOURDERIE, s. f. ἀσχασία, ἡ· ἀνοησία, ἡ.

ÉTOURDI, E, adj. imprudent, léger, ἀνόητος-η-ον, ἀσχασὸς-ή-όν, ξεμωαλισμένος-η-ον. | part. ζαλισμένος-η-ον, σκοτισμένος-η-ον.

ÉTOURDIMENT, adv. ἀσχασὰ, ἀνοήτως.

ÉTOURDIR, v. a. ζαλίζω, παραζαλίζω-σα, σκοτίζω-σα. — (s') sur, ξελογιάζομαι.

ÉTOURDISSEMENT, s. m. ζάλισμα, τὸ· ζάλη, ἡ· ζαλάδα, ἡ.

ÉTOURNEAU, s. m. ψαρόνι, τὸ.

ÉTRANGE, adj. παράξενος-η-ον. | surprenant, θαυμάσιος-α-ον. | indigne, ἀνάξιος-α-ον.

ÉTRANGEMENT, adv. παράξενα, παραπολλὰ.

ÉTRANGER, ÈRE, adj. ξένος-η-ον, ἀλλογενὴς-ὲς. — à la question, ἔξω τῆς ὑποθέσεως.

ÉTRANGLER, v. a. ἄγχω-ξα, πνίγω-ξα. | mettre dans l'embarras, στενοχορῶ-ησα.

ÊTRE, v. subst. εἶμαι-ἐστάθηκα.

ÊTRE (l'), s. m. τὸ ὄν, τὸ εἶναι.

ÊTRES, s. m. plur. d'une maison, τὰ καταπόπια.

ÉTRÉCIR, v. act. στενώνω-ώσα, στενεύω-ύσα.

ÉTRÉCISSEMENT, s. masc. στένεμα, τὸ· στένωσις, ἡ.

ÉTREINDRE, v. act. σφίγγω-ξα, σλεγγίζω-σα.

ÉTRENNE, s. f. présent, δῶρον, τὸ· μπακσίσι, τὸ.

Digitized by Google

ÉTRENNER, v. act. ἀρχνῶ νὰ μεταχειρισθῶ.

ÉTRIER, s. m. ζεγκί, τὸ· πατητήρι, τὸ.

ÉTRILLE, s. fém. ξύσ'λεα τῶν ἀλόγων.

ÉTRILLER, v. a. ξυσ'λίζω. | châtier, παιδεύω-ύσα, δέρνω-έδειρα.

ÉTRIVIÈRES, s. f. pl. λουρὶ, τὸ. — (donner les), δέρνω-ειρα.

ÉTROIT, E, adj. στενὸς-ὴ-ὸν. | en parlant de l'amitié, σφιχτὸς-ὴ-ὸν.

ÉTROITEMENT, adv. στενὰ, σφιχτά.

ÉTUDE, s. f. σπουδὴ, ἡ. | lieu où l'on étudie, σπουδαστήριον, τὸ.

ÉTUDIANT, s. m. μαθητὴς, ὁ.

ÉTUDIER, v. act. σπουδάζω-ξα. — quelqu'un, l'observer, παρατηρῶ-ησα, περιεργάζομαι-άσθηκα. — (s') à, καταγίνομαι-γίνηκα εἰς τὸ νὰ, φροντίζω-σα νὰ.

ÉTUI, s. m. θήκη, ἡ.

ÉTUVE, s. f. θερμάστρα, ἡ· λούτρον, τὸ.

ÉTUVÉE, s. f. τουφάπον, τὸ.

ÉTUVER, v. a. ξεπλήνω-να.

ÉTYMOLOGIE, s. f. ἐτυμολογία, ἡ.

ÉTYMOLOGIQUE, adj. ἐτυμολογικὸς-ὴ-ὸν.

EUCHARISTIE, s. f. εὐχαριστία, ἡ· τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας εὐχαριστίας.

EUCHARISTIQUE, adj. εὐχαριστικὸς-ὴ-ὸν.

EUCOLOGE, s. m. εὐχολόγιον, τὸ.

EUNUQUE, s. m. εὐνοῦχος, ὁ.

EUPHRATE, s. m. fleuve, Εὐφράτης, ὁ.

EUROPE, s. f. Εὐρώπα, ἡ.

EUROPÉEN, adject. Εὐρωπαῖος-α-ον.

EUX, pr. pers. plur. de *Lui*, ἐκεῖνοι.

EUXIN (Pont), ou mer Noire, Μαυρὴ θάλασσα, ἡ.

ÉVACUATION, s. f. κένωσις, ἡ· ἀδειάσμα, τὸ.

ÉVACUER, v. act. κενώνω-σα, ἀδειάζω-ασα. — une place, παραιτῶ-ησα.

ÉVADER (s'), v. pr. γλυτώνω-σα, ἀποφεύγω-ηγα, σώζομαι-θηκα.

ÉVALUATION, s. f. διαπίμησις, ἡ· τίμα, ἡ· ἀποκοπὴ, ἡ.

ÉVALUER, v. act. Voyez *Estimer*.

ÉVANGÉLIQUE, adj. εὐαγγελικὸς-ὴ-ὸν.

ÉVANGÉLISER, v. act. εὐαγγελίζω-σα.

ÉVANGÉLISTE, s. m. εὐαγγελιστὴς, ὁ.

ÉVANGILE, s. m. εὐαγγέλιον, τὸ.

Digitized by Google

ÉVANOUIR (s'), v. pron. λειποθυμῶ-ησα, λιγοθυμῶ-ησα, μπαϊλίζω-σα. | devenir invisible, χάνομαι-άθηκα, ἐξαλείφομαι-φθηκα, γίνομαι ἄφαντος.

ÉVANOUISSEMENT, s. m. λειποθυμία, ἡ· λιγοθυμία, ἡ· μπαίλισμα, τὸ.

ÉVAPORATION, s. f. ἐξάτμησις, ἡ· ἄχνισις, ἡ· ἄθνισις, ἡ· ἄχνισμα, τὸ· ξεθύμασμα, τὸ.

ÉVAPORER (s'), v. pron. ξεθυμαίνω-να, ἐξαθμίζομαι-σθηκα, ἀχνίζομαι-σθηκα, ἀθνίζομαι-σθηκα.

ÉVASION, s. f. φύγη, ἡ· γλύτωμα, τὸ.

ÉVÊCHÉ, s. m. ὀπισκοπή, ἡ.

ÉVEILLER, v. a. et—(s'), v. pr., ἐξυπνῶ-ησα.

ÉVÉNEMENT, s. m. συμβάν, τὸ· σύμβαμα, τὸ· συμβεβηκὸς, τὸ. | issue, ἔκβασις, ἡ. — (à tout), ὅπ καὶ νὰ συνέβη.

ÉVENTAIL, s. m. ρεπίδι, τὸ· ἀνεμιστήρι, τὸ.

ÉVENTER, v. a. ἀνεμίζω, ἀερίζω-σα. — un secret, κοινολογῶ-ησα, φανερώνω-ωσα. — (s'), φθείρομαι ἀπὸ τὸν ἀέρα.

ÉVENTRER, v. a. ξεκοιλιάζω-ασα.

ÉVENTUEL, LE, adj. ἀβέβαιος-α-ον, τυχηρὸς-ὰ-ὸν.

ÉVÊQUE, s. m. ὀπίσκοπος, ὁ. /

ÉVERSION, s. f. ἀνατροπή, ἡ· χαλασμὸς, ὁ.

ÉVIDEMMENT, adv. σαφῶς, ἐμφανῶς, φανερὰ.

ÉVIDENCE, s. f. σαφήνεια, ἡ. — (mettre en), σαφηνίζω-σα.

ÉVIDENT, E, adj. σαφὴς-ὲς, φανερὸς-ὴ-ὸν.

ÉVIER, s. masc. νεροχύπ, τὸ.

ÉVINCER, v. act. εὐγάλω, διώχνω πίνα ἀπὸ ἕνα καλὸν ὁπού ἐξουσιάζει ἡ κρατεῖ.

ÉVITER, v. a. ἀποφεύγω, ξεφεύγω-φηγα, σκαπουλίζω-σα, ἐκκλίνω-να.

ÉVOCATION, s. f. ὀπίκλησις, ἡ.

ÉVOLUTION, s. f. κίνημα τοῦ σλεσπύματος, τὸ.

ÉVOQUER, v. a. ἐγκαλῶ-εσα, κράζω-ξα.

EXACT, E, adj. ἀκριβὴς-ὲς, ὀπιμελὴς-ὲς, σωστὸς-ὴ-ὸν.

EXACTEMENT, adv. ἀκριβῶς, ἐπιμελὰ, σωστὰ.

EXACTION, s. f. ἁρπαγὴ, ἡ· ἀβανία, ἡ.

EXACTITUDE, s. f. ακρίβεια, ἡ· ἐπιμέλεια, ἡ.

EXAGÉRATION, s. f. ὑπερβολὴ, ἡ· παραύξησις, ἡ.

EXAGÉRER, v. act. μεγαλώνω, αὐξάνω-ησα ὁμιλοῦντας, μεγαλορρημονῶ-ησα.

Digitized by Google

Exaltation, s. fém. ὕψωσις, ἡ.

Exalté, e, adject. ζεστὸς, θερμὸς-ἡ-όν.

Exalter, v. a. ὑψόω-σα. | louer, ἐπαινῶ-εσα.— (s'), se vanter, καυχῶμαι-ήθηκα.

Examen, s. m. ἐξέτασις, ἐξέταξις, ἡ. | enquête, ἔρευνα, ἡ.

Examinateur, s. masc. ἐξεταστὴς, ὁ.

Examiner, v. a. ἐξετάζω-ξα. | rechercher, ἐρευνῶ-ησα, ἐξαγελιόω-σα.

Exaspérer, v. a. παροργίζω-σα.

Exaucer, v. a. εἰσακούω-ούσα.

Excavation, s. f. ξέσκαψις, ἡ. | creux, κοίλωμα, τὸ.

Excédant, e, adj. περισσὸς-ἡ-όν.

Excéder, v. a. ὑπερβαίνω-έβηκα, ξεπερνῶ-ασα.— quelqu'un, le molester, στενοχωρῶ-ησα. — (s') de travail, de débauche, ἀφανίζομαι-σθηκα, ἀποστένω-να.

Excellemment, adv. ἐξόχως, ἐξαιρέτως, ἐξαίρετα, ἐξαίσια.

Excellence, s. f. ὑπεροχὴ, ἡ· ἐξοχὴ, ἡ· ἐξαίρετον, τὸ. | titre, ἐξοχότης, ἡ.

Excellent, e, adj. ἔξοχος, ἐξαίρετος-η-ον, ἐξαίσιος-η-ον.

Exceller, v. n. εἶμαι ἐξαίρετος. — au dessus de quelqu'un, ὑπερβαίνω-ηκα.

Excepté, préposit. ἔξω ἀπὸ.

Excepter, v. a. ἐξαιρῶ-εσα, εὐγάζω-λα.

Exception, s. f. ἐξαίρεσις, ἡ.

Excès, s. m. περίσσον, τὸ· ὑπερβολὴ, ἡ.— de fatigue, ἀπόκαμα, τὸ. | désordre, ἀσωτεία, ἡ. | outrage, ὕβρισία, ἡ· ἀπιμία, ἡ.

Excessif, ive, adj. ὑπερβολικὸς-ἡ-όν, περισσὸς-ἡ-όν, ἄμετρος-η-ον.

Excessivement, adv. καθ' ὑπερβολὴν, περισσά.

Excitateur, s. m. παροξυντὴς, ὁ.

Excitatif, ive, adj. παροξυντικὸς-ἡ-όν.

Exciter, v. a. παροξυνῶ-ησα. | causer, προξενῶ-ησα. | encourager, ἐνθαρρύνω-να, ἐγκαρδιώνω-σα.

Exclamation, s. f. ἀναφώνησις, ἡ.

Exclure, v. a. εὐγάζω-λα. | excepter, ἀφαιρῶ, εὐγάλω-λα.

Exclusif, ive, adj. ὁποῦ εἶναι διὰ ἕνα μόνον.

Exclusion, s. f. εὔγαλμα, τὸ.— (à l'), ἔξω ἀπὸ.

Excommunication, s. f. ἀφορισμὸς, ὁ.

Digitized by Google

EXCOMMUNIER, v. a. ἀφορίζω-σα.

EXCRÉMENT, s. m. περίττωμα, τὸ· σκατὸν, τὸ.

EXCROISSANCE, s. fém. ὑπερσάρκωσις, ἡ.

EXCURSION, s. f. ἐκστρατεία, ἡ· ἐκδρομὴ, ἡ.

EXCUSABLE, adject. συγγνωστὸς-ὴ-ὸν, συγγνωμονικὸς-ὴ-ὸν.

EXCUSE, s. f. πρόφασις, ἡ· ἀπολογία, ἡ. — (faire), ζητῶ-ησα συμπάθειον.

EXCUSER, v. a. disculper, προφασίζω-σα. | recevoir les excuses, συμπαθῶ-ησα, δέχομαι τὰς πρόφασις.

EXÉCRABLE, adj. κατάρατος, βδελυκτὸς-ὴ-ὸν.

EXÉCRATION, s. f. horreur, βδέλυγμα, τὸ. | imprécation, κατάρα, ἡ.

EXÉCRER, v. a. συχαίνομαι, βδελύττομαι-χθηκα.

EXÉCUTER, v. act. ἐκτελεύω-υσα, ἀποπληρώνω-ωσα, ἐπιτελῶ-ησα, βάνω εἰς πρᾶξιν, κατορθώνω-σα. — un criminel, θανατώνω-σα.

EXÉCUTEUR, s. m. ἐκτελεστὴς, ὁ· ἐπιτελευτὴς, ὁ. — de justice, δήμιος, ὁ.

EXÉCUTION, s. f. ἐπιτέλεσμα, τὸ· ἐκτέλεσις, ἡ.

EXÉCUTOIRE, adj. ἐκτελεστικὸς-ὴ-ὸν.

EXEMPLAIRE, s. m. τύπος, τὸ. — d'un ouvrage, κοπία, ἡ. | adj. παραδειγματικὸς-ὴ-ὸν.

EXEMPLAIREMENT, adv. παραδειγματικῶς.

EXEMPLE, s. m. παράδειγμα, τὸ· ξομπλὶ, τὸ. — (par), παραδείγματος χάριν, λόγου χάριν. — (à l'), κατὰ τὸ παράδειγμα. *Faire des exemples* (punir des coupables), παραδείγματα κάμνω-αμα.

EXEMPT, E, adj. ἐλεύθερος-η-ον. | qui jouit de franchise, ἀσίδωτος-η-ον, ἀσύνδοτος-η-ον.

EXEMPTER, v. a. ἐλευθερώνω-σα.

EXEMPTION, s. f. ἐξαίρεσις, ἡ· θεσμὸς, ὁ. | immunité, ἀσιδωσία, ἡ.

EXERCER, v. a. ἀσκῶ-ησα, γυμνάζω-σα. — la patience, δοκιμάζω-σα. — un métier, ἐργάζομαι-σθηκα. | pratiquer, ἀσκῶ-ησα, βάνω εἰς πρᾶξιν. — (s'), ἐπιδεύω-σα, ἐναρμολοῦμαι-ήθηκα.

EXERCICE, s. m. γύμνασις, ἡ· ἄσκησις, ἡ. — spirituel, ἄσκησις, ἡ. | acte, πρᾶξις, ἡ. | fatigue, κόπος, ὁ. | peine, δυσκολία, ἡ· στενοχωρεὰ, ἡ.

EXHALAISON, s. f. ἀναθυμίασις, ἡ· ἀτμὶς-ίδος, ἡ· ἄχνη, ἡ· ἀχνάδα, ἡ.

Digitized by Google

EXHALATION, s. f. ἐξάτμισις, ἡ· ἄχνισμα, τὸ.

EXHALER, v. a. ἐξατμίζω-σα, ἀχνίζω-σα. — sa colère, ξερνῶ-ασα τὸν θυμόν, ξεθυμαίνω-ανα. — (s'), s'évaporer, ἐξατμίζομαι-σθηκα. — en plaintes, παραπονοῦμαι-έθηκα πολλά.

EXHAUSSEMENT, s. masc. ὑψήλωμα, τὸ.

EXHAUSSER, v. act. ὑψηλώνω-σα, καμνω ὑψηλότερον.

EXHÉRÉDATION, s. fém. ἀποκλήρωσις, ἡ.

EXHÉRÉDER, v. act. ἀποκληρῶ-ησα.

EXHIBER, v. a. παρασαίνω-ησα, ψεβάλλω-λα.

EXHIBITION, s. f. παράσασις, ἡ· ψέβαλμα, τὸ.

EXHORTATION, s. f. παραίνεσις, ἡ· παραμύνησις, ἡ. | petit discours, μικρὴ διδαχὴ, ἡ.

EXHORTER, v. a. παρακινῶ-ησα, ψετρέπω-ψα.

EXHUMATION, s. fém. ξέχωσμα, τὸ· ξεθάψιμον, τὸ.

EXHUMER, v. a. ξεχώνω-ώσα, ξεθάπτω-ψα.

EXIGENCE, s. f. — (selon l'), καθὼς ἀπαιτεῖ.

EXIGER, v. act. ἀπαιτῶ, ζητῶ-ησα. — absolument, ὀπαιζητῶ-ησα.

EXIGIBLE, adj. ὀπαιζητικὸς-ὴ-ὸν.

EXIL, s. masc. ἐξορία, ἡ· συργοῦνι, τὸ· ἐξόρισμα, τὸ.

EXILER, v. a. ἐξορίζω-σα.

EXISTANT, E, adj. ὑπάρχων, ὁποῦ εἶναι.

EXISTENCE, s. f. ὕπαρξις, ἡ· τὸ εἶναι. | vie, βίος, ὁ· ζοή, ἡ.

EXISTER, v. n. ὑπάρχω-ξα, εἶμαι-έσάθηκα.

EXODE, s. m. ἔξοδος, ἡ.

EXORBITANT, E, adject. ὑπέρμετρος-α-ον.

EXORCISER, v. a. ἐξορκίζω-σα.

EXORCISME, s. m. ἐξορκισμὸς, ὁ.

EXORCISTE, s. m. ἐξορκιστὴς, ὁ.

EXORDE, s. m. ψεσοίμιον, τὸ.

EXPANSION, s. f. ἐξάπλωσις, ἡ.

EXPATRIER, v. a. ἀποξενώνω-ώσα. — (s'), ἀφήνω-ηκα τὴν πατρίδα.

EXPECTATIVE, s. f. ἀπαντοχὴ, ἡ· ψεσδοκία, ἡ.

EXPECTORER, v. act. ὀκφούω-υσα φλέμμα· πτύω-σα.

EXPÉDIENT, s. m. τρόπος, ὁ· μέσον, τὸ. | adject. *Il est expédient*, συμφέρει.

EXPÉDIER, v. a. envoyer, στέλνω, ἀποστέλλω-ειλα· πέμπω-ψα. | finir, πλειώνω-ωσα. | hâter, ταχύνω, σπεύδω-σα. | tuer, σκοτώνω-σα.

Digitized by Google

Expéditif, ive, adj. δραστήριος-α-ον, ὀγλίγωρος-α-ον.

Expédition, s. f. envoi, πέμψιμον, τὸ· σάλσιμον, τὸ. | achèvement, ἐκτέλεσις, ἡ. — militaire, ἐπιχείρημα, τὸ· ἐκστρατεία, ἡ.

Expérience, s. f. δοκιμή, ἡ· πεῖρα, ἡ.

Expérimenter, v. a. δοκιμάζω-σα, πειρῶ-ήσα.

Expert, e, adject. ἔμπειρος-η-ον.

Expiation, s. f. ἐξίλασμα, τὸ· ἐξιλασμὸς, ὁ.

Expiatoire, adj. ἐξιλαστικὸς-ὴ-όν.

Expier, v. a. ἐξιλεώνω-ώσα.

Expiration, s. f. ἔκπευσις, ἡ. | fin, τέλος, τὸ. — d'un terme, διωρία, ἡ.

Expirer, v. n. ἐκπνέω-υσα. | en parlant du temps, τελιώνω-ώσα, τελεύω-υσα· d'un terme, πύπτει ἡ διωρία.

Explicatif, ive, adject. ἐξηγητικὸς-ὴ-όν.

Explication, s. f. ἐξήγησις, ἡ· ξεδιάλισις, ἡ.

Explicite, adj. ξεδιαλισμένος-η-ον, ῥητὸς-ὴ-όν.

Expliquer, v. a. ἐξηγῶ-ησα, ξεδιαλίζω-σα.

Exploit, s. m. action remarquable, κατόρθωμα, τὸ· ἀνδραγαθία, ἡ.

Exploitation, s. f. des terres, καλλιέργημα, τὸ.

Exploiter, v. act. une terre, καλλιεργῶ-ησα. — une forêt, κόπω-φα. — une mine, σκάπω-φα.

Explosion, s. f. κρότος τῦ μπαρουπίου εἰς τὴν φοπάν.

Exportation, s. f. ἐξαγωγὴ, ἡ· εὔγαλμα, τὸ.

Exporter, v. a. ἐκφέρω-εγκα, εὐγάλω-λα.

Exposant, s. m. ἐκθέτης, ὁ.

Exposer, v. a. mettre en vue, προβάλλω-λα. — dans une requête, ἐκθέτω-σα. | expliquer. *Voyez* ce mot. | raconter, διηγοῦμαι-ήθηκα. | mettre en danger, βάνω εἰς κίνδυνον. — un enfant, ἀποβρίπω-φα.

Exposition, s. f. πρόβαλσιμον, τὸ· ἔκθεσις, ἡ. | explication, ἐξήγησις, ἡ. | narration, διήγησις, ἡ. — d'une maison, θέσις, ἡ.

Exprès, esse, adj. précis, ῥητὸς-ὴ-όν. — (un), s. masc. μερσίλης, ὁ· ταχύδρομος, ὁ.

Exprès, adv. πιπαπκοῦ, πιπαυτοῦ, ἀποσὰ, ἐπίτηδες.

Expressément, adv. ῥητῶς, φανερὰ, ξεδιαλισὰ.

Expressif, ive, adject. ἐνεργητικὸς-ὴ-όν, σημαντικὸς-ὴ-όν.

Expression, s. f. mot,

Digitized by Google

λέξις, ἡ. — de composition, ἔκφρασις, ἡ. — des sucs, ἐκπίεσμὸς, ὁ. | représentation, παράστασις, ἡ.

EXPRIMER, v. a. les sucs, ἐκπέζω - σα, εὐγάλω - λα. | dire, λέγω - εἶπα. | expliquer, ξεδιαλίζω-σα, ἐκθέπω - σα. | représenter, παρασταίνω-ησα. — (s'), parler, ὁμιλῶ-ησα.

EXPULSER, v. a. διώχνω, ἀποδιώχνω-ξα, εὐγαίζω-λα.

EXPULSION, s. f. διώξις, ἡ· εὔγαλμα, τὸ.

EXQUIS, E, adj. ἐξαίρετος-η-ον.

EXTASE, s. f. ἔκστασις, ἡ· ἔξπτωσις, ἡ.

EXTASIÉ, E, adj. ἐκστατικὸς-ἡ-ὸν.

EXTASIER (s'), v. pron. θαυμάζομαι - σθηκα, ἐκθαμβοῦμαι.

EXTATIQUE, adj. ἐκστατικὸς-ἡ-ὸν.

EXTENSION, s. f. ἔκτασις, ἡ· ἐξάπλωσις, ἡ. | l'action d'étendre, ἐξάπλωμα, τὸ· τζίτωμα, τὸ.

EXTÉNUATION, s. f. ἀδυναμία, ἡ· λίγναιμα, τὸ· ἀχάμνισις, ἡ.

EXTÉNUER, v. a. ἀδυνατῶ - ησα. — (s'), λιγναίνω-να.

EXTÉRIEUR, E, adj. ἐξωτερικὸς-ἡ-ὸν. — (l'), τὸ ἐξωτερικὸν.

EXTÉRIEUREMENT, adv. ἐξωτερικῶς, ἀπ' ἐξὼ.

EXTERMINATEUR, s. m. ἐξολοθρευτὴς, ὁ.

EXTERMINATION, s. fém. ἐξολόθρευμα, τὸ· ἐξολόθρευσις, ἡ.

EXTERMINER, v. a. ἐξολοθρεύω-ψα. | extirper, ἐκριζόνω-ώσα.

EXTERNE, adj. ἐξωτερικὸς-ἡ-ὸν.

EXTINCTION, s. f. σβύσις, ἡ· σβύσιμον, τὸ. *Avoir une extinction de voix*, δὲν ἐμπορῶ νὰ μιλήσω.

EXTIRPATION, s. f. ἐκρίζωσις, ἡ· ἀνάστασις, ἡ. | ruine entière, τέλειος ἀφανισμὸς, ὁ.

EXTIRPER, v. a. ἐκριζόνω-σα, ἀνασπῶ - ησα. | ruiner, ἀφανίζω-σα.

EXTORQUER, v. a. ἁρπάζω-ξα.

EXTORSION, s. f. ἁρπαγὴ, ἡ· ἁρπαγμὸς, ὁ.

EXTRACTION, s. f. εὔγαλμα, τὸ. | origine, παραγωγὴ, ἡ. | race, γένος, τὸ.

EXTRAIRE, v. act. tirer, εὐγαίζω, εὐγάλω-λα. — le suc. Voyez *Exprimer*.

EXTRAIT, E, part. εὐγαλμένος-η-ον, παρμένος-η-ον.

EXTRAIT, s. m. abrégé, ὄπτομὴ, ἡ. — baptistère, Βαπτιστικὸν, τὸ.

Digitized by Google

EXTRAORDINAIRE, adj. παράξενος-η-ον.

EXTRAORDINAIREMENT, adverbe, παραξένως, παράξενα.

EXTRAVAGANCE, s. fém. παραξενάδα, ἡ· παραφροσύνη, ἡ.

EXTRAVAGANT, E, adj. παράξενος-η-ον· παράφρων, ὁ, ἡ· παράλογος-η-ον.

EXTRAVAGUER, v. n. παραλογίζω-σα, παραλογῶ-ησα, παραμιλῶ-ησα.

EXTRAVASER (s'), v. pr. χύνομαι-ήθηκα.

EXTRÊME, adj. ἄκρος-α-ον, ἔσχατος-η-ον.— onction, εὐχέλαιον, τὸ.

EXTRÉMITÉ, s. f. ἀκριὰ, ἡ· πέρας, τὸ· ἄκρον, τὸ. | fin, τέλος.—(être à l'), εἶμαι εἰς τὰ ὁλοίσθια.

EXTRINSÈQUE, adj. ἐξωτερικὸς-ἡ-ὸν. | de dehors, ἔξωθεν.

EXUBÉRANCE, s. f. ὑπερογὴ, ἡ.

EXUBÉRANT, E, adj. περισσὸς-ἡ-ὸν.

EX-VOTO, s. m. δῶρον ἐκ πάμματος, τὸ.

FABLE, s. fém. μῦθος, ὁ· παραμῦθι, τὸ. | jouet du monde, περιγέλοιον, τὸ.

FABRICATION, s. f. κατασκευὴ, ἡ· κατασκέβασμα, τὸ.

FABRIQUE, s. f. façon de certains ouvrages, κατασκευὴ, ἡ. | édifice, κτίσις, ἡ· κτήριον, τὸ. | lieu où l'on fabrique, χανὰς ou χανές, avec le nom de ce qu'on y travaille.—de cuirs, ταμπάχανας, ὁ.

FABRIQUER, v. a. κατασκευάζω-σα, κάμνω-μα. | bâtir, κτίζω-σα.— une nouvelle, ἐφευρίσκω-ήυρα.

FABULEUX, EUSE, adj. μυθώδης-ες.

FAÇADE, s. f. τὸ ὁμπρεστινὸν ἑνὸς κτηρίου.

FACE, s. f. visage, πρόσωπον, τὸ· μούρη, ἡ· μούτρον, τὸ. | côté, μέρος, τὸ· πλάγι, τὸ.— des affaires, κατάσασις, ἡ.—(en), ἐνώπιον, κατ' ὀμπρόσθεν.—(à la), κατ' ἀντικρύ.—(faire), résister, ἀντιστέκομαι-άθηκα. | être vis-à-vis, ἀντικρύζω-σα. | soutenir la dépense, βασῶ-αξα.

FACÉTIE, s. f. ἀστειότης, ἡ· μέτωρον, τὸ.

FACÉTIEUX, EUSE, adj. ἀστεῖος-α-ον, διασκεδαστικὸς-ἡ-ὸν.

FÂCHER, v. a. παρογίζω-σα. | causer du déplaisir,

Digitized by Google

δυσαρέσω-σα, κακοφαίνομαι-άνηκα. — (se), ὀργίζομαι-σθηκα, θυμώνω-ωσα, μανίζω-σα. *Il me fâche, je suis fâché*, μοῦ κακοφαίνεται, λυποῦμαι.

FÂCHEUX, EUSE, adject. ὀχληρὸς-ή-όν, λυπηρὸς-ή-όν. | en parlant d'un chemin, δύσβατος-η-ον.

FACILE, adj. εὔκολος-η-ον. | complaisant, καταδεκτικὸς-ή-όν. — (d'accès), εὐκολοσύμβατος-η-ον.

FACILEMENT, adv. εὔκολα.

FACILITÉ, s. fém. εὐκολία, ἡ.

FACILITER, v. a. εὐκολύνω-να, εὐκολαίνω-ηνα.

FAÇON, s. fém. manière, τρόπος, ὁ | forme, σχῆμα, τὸ. | travail de l'artisan, κόπος, ὁ· δουλειά, ἡ. | culture, καλλιεργία, ἡ. — de se comporter, πολίτευμα, τὸ· τρόπος, ὁ. *De façon que*, εἰς τρόπον ὅπ, ὁποῦ. — (sans), χωρὶς τζερεμονίαν.

FAÇONNER, v. a. former, εὐτρεπίζω-σα. — la terre, καλλιεργῶ - ησα. — un ouvrage, χημαπίζω - σα. — à, accoutumer à, συνηθίζω-σα.

FACTEUR, s. m. commissionnaire, φακτόρος, ὁ· ταξιντὴς, ὁ.

FACTICE, adj. non naturel, ἐπιπλαστὸς-ή-όν, τεχνικὸς-ή-όν.

FACTIEUX, EUSE, adject. στασιώδης-ες.

FACTION, s. f. στάσις, ἡ· φατρία, ἡ.

FACTIONNAIRE, s. masc. soldat en faction, φύλαξ, ὁ· βιγλάτωρας, ὁ.

FACTURE, s. f. φατοῦρα, ἡ· καταγραφὴ τῶν πραγματείων.

FACULTÉ, s. f. force naturelle, δύναμις, ἡ· ἐνεργία, ἡ. | talent, facilité, εὐκολία, ἡ. | droit, ἐξουσία, ἡ· ἄδεια, ἡ. | corps de professeurs, συνάθροισις, ἡ. — s, biens, τὰ καλά.

FADAISE, s. f. φλυάρισμα, τὸ· μηδενικὸν πρᾶγμα, τὸ.

FADE, adj. ἄνοστος - η - ον, ἄναλος-η-ον.

FADEUR, s. f. ἀνοσία, ἡ.

FAGOT, s. m. δεμάτι, τὸ· ἀγκαλὶς, ἡ.

FAGOTER, v. a. δένω-σα εἰς δεμάτια. | faire mal une chose, ἀχαμνὰ κάμω ἕνα πρᾶγμα.

FAIBLE, adj. ἀδύνατος-η-ον, ἀσθενὴς-ὲς. | s. m. τὸ ἀδύνατον. | passion, ἐλάττωμα, τὸ· κλίσις, ἡ.

FAIBLEMENT, adv. ἀδύνατα, ἀδυνάμως.

FAIBLESSE, s. f. ἀδυναμία, ἡ· ἀσθένεια, ἡ. | défail-

Digitized by Google

lance, λιποθυμία, ἡ· λιποθύμημα, τὸ. — (tomber en), λειποθυμῶ, λιποθυμῶ-ησα.

FAIBLIR, v. n. perdre de sa force, ἀδυναπίζομαι.

FAÏENCE, s. f. εἶδος φαρφουρίου· φαέντζα, ἡ.

FAILLIBILITÉ, s. f. λάθυπον, τὸ.

FAILLIBLE, adj. λανθασὸς-ὴ-όν.

FAILLIR, v. n. σφάλλω-λα, λείπω-ψα ἀπὸ τὸ χρέος. | faire banqueroute, μουφλυζεύω-υσα, χρεωκοπῶ. | être près de, λίγον ἔλειψαν.

FAILLI, s. m. qui a failli, μουφλούζης, ὁ· χρεωκόπος, ὁ.

FAILLITE, s. f. μουφλουσλίκι, τὸ· χρεωκοπία, ἡ.

FAIM, s. f. πεῖνα, ἡ· λιμὸς, ὁ. — canine, βουλιμία, ἡ. — (avoir), πεινῶ-ασα. — (mourir de), λιμουργιάζω-σα, λιμοκτονῶ-ησα.

FAINÉANT, E, adj. ὀκνηρὸς-ὴ-όν, τεμπέλις, ἀκαμάτης, ὁ· fém. ἀκαμάτρα, ἡ.

FAINÉANTISE, s. f. ὀκνηρία, ἡ· ἀκαμασία, ἡ.

FAIRE, v. act. ποιῶ-ησα, κάμνω-μα, πράττω-ξα, πράζω-ξα, ἐνεργῶ-ησα, κάμω. — à, accoutumer, συνηθίζω-σα. | causer, προξενῶ-ησα, κάμνω νὰ. — savoir, δηλοποιῶ-ησα, μηνῶ-ησα, μηνύω-σα. | estimer, ψηφῶ-ησα. | demander, ζητῶ-ησα. *Combien faites vous cela?* πόσον ζητεῖς; *Il fait jour*, ἐξημέρωσε. *Il fait nuit*, νυκτὰ εἶναι. *Il fait beau*, εἶναι καλὸς καιρὸς. — (se), devenir, γίνομαι-ἐγένηκα. | arriver, συμβαίνει. *Il se fait tard*, βραδιάζει. *Il se fait jour*, ξημερώνει. *N'avoir que faire*, δὲν χρειάζομαι-σθηκα. *Ne faire que*, παντὰ. *Ne faire que de*, τώρα. *Ne faire qu'aller et venir*, εἶμαι εἰς παντοτινὴν κίνησιν. *Je ne fais qu'aller et venir*, πηγαίνω καὶ ἔρχομαι εὐθύς.

FAISCEAU, s. m. δεμάτι, τὸ.

FAIT, E, adj. et part. καμωμένος-η-ον. | accoutumé, συνηθισμένος-η-ον. | devenu, γινομένος-η-ον. — (c'en est), τετέλεσται, ἐτελεύθη. | travaillé, κατασκευασμένος-η-ον.

FAIT, s. m. ἔργον, τὸ· κάμωμα, τὸ· πρᾶξις, ἡ. | chose, πρᾶγμα, τὸ. | accident, σύμβαν, τὸ. Voyez *Accident*. — (prendre sur le), πλακώνω-σα πίνα, πιάνω εἰς τὸ κάμωμα. — (en), εἰς, εἰς τὰ τῦ. *En fait de guerre je suis ignorant*, εἰς τὰ πῦ πολέμου εἶμαι ἀμαθὴς. — (de), en effet, ἐπ' ἀληθείας. — (tout-à-), ὁλοκλήρως, ὁλότελα.

Digitized by Google

FAÎTAGE, s. m. στέγωμα, τὸ· στεγωσιά, ἡ.

FAÎTE, s. m. κορυφή, ἡ· κορφή, ἡ. — d'une maison, στέγα, ἡ· στέγον, τὸ.

FAIX, s. m. φορτίον, τὸ· βάρος, τὸ.

FALLOIR, v. imp. être nécessaire, πρέπει, ἀναγκαῖον εἶναι. *Il faut, il est besoin,* χρειάζεται, πρέπει. *Il s'en faut,* λείπει, ἔλειψα.

*FALSIFICATEUR, s. masc. νοθευτὴς, ὁ. — de monnaie, κολπουζάνης, ὁ.

FALSIFICATION, s. f. νόθευσις, ἡ· νόθευμα, τὸ.

FALSIFIER, v. a. νοθεύω-σα.

FAMÉ, E, adj. — (bien), ὁποῦ ἔχει καλὸν ὄνομα. — (mal), ὁποῦ ἔχει κακὸν ὄνομα.

FAMÉLIQUE, adj. πάντα πεινασμένος-η-ον.

FAMEUX, EUSE, adj. περίφημος-η-ον, περιβόητος-η-ον.

FAMILIARISER (se), v. pr. λαμβάνω ἐλευθερίαν, οἰκειότητα, θάρρος μὲ τίνα. | s'accoutumer, συνηθίζομαι-σθηκα.

FAMILIARITÉ, s. f. οἰκειότης, ἡ· θάρρος, τὸ.

FAMILIÈREMENT, adv. οἰκείως.

FAMILLE, s. f. φαμελιὰ, ἡ· οἰκεία, ἡ· σκλιπάδα, ἡ. — (qui a de la), φαμελίτης, ὁ· φαμελίτσα, ἡ.

FAMINE, s. fém. λιμὸς, ὁ· πεῖνα, ἡ.

FANAL, s. m. φανὸς, ὁ· φαναέι, τὸ.

FANATIQUE, s. m. et f. ἐνθουσιαστὴς, ὁ, ἡ. | adj. ἐνθουσιαστικὸς-ἡ-όν.

FANATISME, s. m. ἐνθουσιασμὸς ἄπακτος, ὁ.

FANÉ, E, adj. flétri, μαραμένος-η-ον.

FANER (se), v. pr. μαραίνω-ανα, μαραίνομαι - νθηκα.

FANFARON, s. m. καυχησιάρης, ὁ· φαρφαρᾶς, ὁ.

FANFARONNADE, s. f. καύχησις, ἡ.

FANGE, s. fém. λάσπη, ἡ· βουρκὰ, ἡ.

FANGEUX, EUSE, adject. λασπώδης-ες, βουρκώδης-ες.

FANTAISIE, s. f. φαντασία, ἡ· παραξενάδα, ἡ.

FANTASQUE, adj. φαντασιώδης-ες, παραξένος-η-ον.

FANTASSIN, s. m. στρατιώτης πίζος, ὁ.

FANTASTIQUE, adj. φαντασικὸς-ἡ-όν.

FANTÔME, s. m. φάντασμα, τὸ.

FARCE, s. f. action pour rire, ἔργον διὰ περιγέλοιον, τὸ· πεγνίδι, τὸ.

FARCIR, v. act. remplir, γεμίζω, παραγεμίζω-σα.

FARD, s. m. φθιασίδι, τὸ·

Digitized by Google

κοκκιτάδι, τὸ. | feinte, ψευσπίησις, ἡ.

FARDEAU, s. m. φορτίον, τὸ· φόρτωμα, τὸ.

FARDER, v. a. βάνω φθαισίδι, φθαισιδώνω-σα.

FARFADET, s. m. βρυκόλακας, ὁ.

FARFOUILLER, v. act. χαλεύω-υσα.

FARINE, s. f. ἀλεῦρι, τὸ.

FARINEUX, EUSE, adj. ἀλευρώδης-ες.

FARINIER, s. masc. ἀλευρᾶς, ὁ.

FAROUCHE, adj. ἄγριος-ία-ον, θηριώδης-ες. — (devenir), ἀγριεύω-υσα.

FASCINATION, s. f. γοήτευμα, τὸ.

FASCINER, v. a. ensorceler, βασκαίνω-να, γοητεύω-ύσα. | tromper, τυφλώνω-ωσα, ἀπατῶ-ησα.

FASTE, s. m. τύφος, ὁ· ἀλαζωνεία, ἡ. | luxe, πολυτέλεια, ἡ.

FASTES, s. m. pl. ἡμερολόγια, τὰ. — de l'histoire, ἡ παλαίας ἱστορίας.

FASTIDIEUX, EUSE, adj. ἐνοχλητικός-ή-όν, βαρετὸς-ή-όν.

FASTUEUX, EUSE, adject. ὑπερηφανικός-ή-όν, πολυτελὴς-ὲς.

FAT, subs. masc. ματαιόφρων, ο.

FATAL, E, adj. de destinée inévitable, εἱμαρμένος-η-ον. | triste, θλίβερος-α-ον. | funeste, ὀλέθριος-ία-ον.

FATALISME, s. m. εἱμαρμενισμὸς, ὁ.

FATALITÉ, s. f. εἱμαρμένη, ἡ· ροΐζικον, τὸ. | malheur, δυσχέρεια, ἡ.

FATIGANT, E, adject. pénible, κοπαστικὸς-ή-όν, κουραστικὸς-ή-όν. | ennuyeux, ἐνοχλητικὸς-ή-όν, βαρὺς-εῖα-ύ.

FATIGUE, s. fém. peine, κόπος, ὁ· μόχθος, ὁ. | lassitude, κούρασμα, τὸ.

FATIGUER, v. n. κοπιάζω-σα. | v. a. ennuyer, ἐνοχλῶ-ησα. | lasser, κουράζω-σα. — (se), κουράζομαι-άσθηκα.

FATRAS, s. m. σωρὸς, ὁ.

FATUITÉ, s. f. μωρία, ἡ· ματαιοφροσύνη, ἡ.

FAUBOURG, s. m. ψευδάστειον, τὸ.

FAUCHER, v. act. κοσίζω-σα, δρεπανίζω-σα.

FAUCHEUR, s. masc. κοσιστὴς, ὁ.

FAUCILLE, s. f. δρέπανον, τὸ.

FAUCON, s. m. ἱέραξ, ὁ· γεράκι, τὸ.

FAUFILER, v. a. βελονιάζω-σα (ἀσχιά), προπώνω-σα. — (se), s'insinuer, ἐμπαίνω. | lier amitié, πιάνω φιλίαν μὲ. | fréquenter, συχνιάζω-σα.

FAUSSAIRE, s. m. νοθευ-

Digitized by Google

πὴς, ὁ. — en écriture, ψευδογεάφος, ὁ.

Faussement, adv. ψευπκὰ, ψευπῶς.

Fausser, v. a. σλεκβώνω-ώσα, καμπυλώνω-ωσα. — une serrure, σκανδαλίζω-σα, βιάζω-σα. — sa parole, παραβαίνω-έβηκα.

Fausset, s. m. πυρὶ, τὸ. — (voix de), ὀξυφωνία, ἡ.

Fausseté, s. f. ψεῦμα, τὸ· ψευπὰ, ἡ· ψευδολογία, ἡ. *Qui dit des faussetés*, ψευδολόγος, ὁ, ἡ.

Faute, s. f. σφάλμα, τὸ· φτέξιμον, τὸ. | erreur, λάθος, τὸ. | manque de, ἔλλειψις, ἡ. — de secours, δ' ἐλλειψὶν βοηθείας, λείποντας ἡ βοήθεια. — (sans), certainement, χωρὶς ἄλλο, ἀναμφιβόλως, ἀφεύκτως. | sans erreur, ἀλάθευτα.

Fauteuil, s. masc. καθέδρα, ἡ.

Fauteur, s. m. βοηθὸς, ὁ· ασπυδαςὴς, ὁ.

Fauve, adj. ξανθὸς-ὴ-ὸν, πυῤῥὸς-ὴ-ὸν.

Faux, ausse, adj. ψευπκὸς-ὴ-ὸν, ψευδὴς-ὲς. | avec un nom, ψευδο. — prophète, ψευδοπροφήτης, ὁ. | qui n'est pas juste, ὁποῦ δὲν εἶναι σωςὸς. | en parlant de la monnaie, καλπικὸς-ὴ-ὸν. — monnayeur, καλπουσάνης, ὁ. | sans effet, μάταιος-α-ον. *Fausse couche*, ἀπόβαλμα, τὸ. — frais, μικρὰ ἔξοδα, τὰ. — fuyant, ἀποφυγὴ, ἡ· πρόφασις, ἡ.

Faux, s. masc. le faux, τὸ ψευπικὸν.

Faux, s. fém. κοσιὰ, ἡ· κόσα, ἡ· δρεπάνι, τὸ.

Faveur, s. fém. grâce, bienfait, χάρις, ἡ· εὐεργεσία, ἡ· καλοσύνη, ἡ. | disposition, εὔνοια, ἡ. *En faveur de*, διὰ χάριν, διὰ χαρὶν. | pour l'avantage, διὰ ὄφελος, πρὸς ὠφέλειαν. *A la faveur de*, μὲ τὴν βοήθειαν, διὰ μέσου. — (prendre), ἀποκτῶ-ησα φημὴν, ὄνομα.

Favorable, adj. εὐνοϊκὸς-ὴ-ὸν, εὐμενὴς-ὲς. | avantageux, ὠφέλιμος-η-ον, ἐπωφελὴς-ὲς.

Favorablement, adv. εὐνοϊκῶς, μὲ χάριν.

Favori, s. m. ἠγαπημένος-η-ον.

Favoriser, v. a. κάμνω χάριν, διαφεντεύω-σα. | aider, βοηθῶ-ησα. *La fortune le favorise*, ἡ καλοτύχια τὸν ἀνεβάζει, ἡ τύχη τὸν βοηθᾶ.

Fébrifuge, s. m. ἰατρικὸν κατὰ τοῦ πυρετοῦ.

Fécond, e, adj. εὔφορος-η-ον, καρποφόρος-η-ον. — (esprit), γεννητικὸς νοῦς, ὁ. — (matière), ὁποῦ δίδει πολύ.

Digitized by Google

FÉCONDER, v. a. καρποφόρον ποιῶ.

FÉCONDITÉ, s. f. εὐτοκία, ἡ· — de la terre, εὐφορία, ἡ· εὐκαρπία, ἡ.

FÉE, s. f. μοῖρα, ἡ.

FEINDRE, v. a. προσποιοῦμαι-ήθηκα, ὑποκρίνομαι-ήθηκα, καμώνομαι-ήθηκα. | controuver, πλάττω-ξα, ἐφευρίσκω-εσα.

FEINTE, s. f. dissimulation, προσποίησις, ἡ. | fiction, ψεῦσμα, τὸ· παραμυθία, τὸ.

FÊLER, v. a. ῥαΐζω-σα.

FÉLICITATION, s. f. συγχαρητήριος, ὁ.

FÉLICITÉ, s. fém. Voyez *Bonheur*.

FÉLICITER, v. a. συγχαίρομαι-άρηκα διά. — (se), χαίρομαι-άρηκα.

FÉLOUQUE, s. f. φελοῦκα, ἡ.

FÊLURE, s. f. ῥαΐσμα, τὸ· ῥαϊσμάδα, ἡ.

FEMELLE, s. f. θηλυκόν, τὸ.

FÉMININ, E, adj. θηλυκός-ἡ-όν.

FEMME, s. f. γυνή, ἡ· γυναῖκα, ἡ. | épouse, συμβία, ἡ· σύζυγος, ἡ. — (bonne), vieille, γραῖσσα, ἡ.

FENDRE, v. act. χίζω-σα. *La tête me fend*, μοῦ πονεῖ τὸ κεφάλι.

FENÊTRE, s. f. παραθύρι, τὸ· παραθύρα, τὸ.

FENOUIL, s. m. μάραθρον, τὸ· μάλαθρον, τὸ.

FENTE, s. f. χαράδα, ἡ· χισμαπὰ, ἡ. | l'action de fendre, χίσμον, τὸ | crevasse, σκασμάδα, ἡ.

FER, s. m. σίδηρον, τὸ· σίδερον, τὸ. — de cheval, πέταλον, τὸ. — de lance, ξιφάρι, τὸ. — s, chaînes, ἅλυσες, ἡ· δέσμα, τὰ. | esclavage, αἰχμαλωσία, ἡ. — (instrumens de), σιδερικά, τὰ· σιδηρικά, τὰ. — (de), adj. σιδηρένιος-α-ον, σιδήρεος-α-ον. — blanc, πενικὸς, ὁ· πάφυλας ἄσπρος, ὁ. — (de), παφυλικὸς-ἡ-όν, πενικήσιος-α-ον.

FÉRIR, v. act. — (sans coup), χωρὶς τὰ κτυπήσω.

FERME, adj. στερεὸς-ὰ-όν, σαθρὸς-ἡ-όν. | courageux, ἀνδρεῖος-ία-ον. — (la terre), στερεὰ, ἡ.

FERME, s. f. ὑποσκαπτόν, τὸ· σζιφλίκι, τὸ. — (à), μὲ πάκτος. — (donner à), πακτώνω-ωσα.

FERMEMENT, adv. στερεῶς, σαθρῶς.

FERMENT, s. m. θεζύμη, ἡ· ζύμη, ἡ.

FERMENTATION, s. f. des liqueurs, ἀνάθεσις, ἡ. — des esprits, βέσις, ἡ· σύγχυσις, ἡ.

FERMENTER, v. n. en par-

Digitized by Google

lant de la pâte, φουσκώνω-σα· des liqueurs, ἀναβράζω-σα· des têtes, συγχύζομαι, ζιβράζω-σα.

FERMER, v. a. φράσσω-ξα, κλείω-σα, σφαλίσσω-σα, σφαλιῶ. — à clef, κλειδώνω-σα. — un passage, boucher, φράττω, φράζω-ξα. — la marche, περιπατῶ-ησα. — la bouche à, ἀποστομῶ-ησα. — (se), σφαλλιῶ.

FERMETÉ, s. f. στερεότης, ἡ· de stérotης, ἡ· de caractère, ἀνδρεία, ἡ.

FERMIER, s. m. ὁ τοῦ ἄλλου ὑπόγαιον μὲ πάκτος.

FÉROCE, adj. θηλώδης-ες, σκληρός-ή-όν, ἄγριος-α-ον.

FÉROCITÉ, s. f. σκληρότης, ἡ· σκληρότης, ἡ· θηλότης, ἡ· ἀγριότης, ἡ.

FERRAILLE, s. f. παλαιὰ σίδερα, τὰ.

FERRAILLER, v. n. disputer, φιλονεικῶ-ησα.

FERREMENT, s. m. σιδερικὸν, τὸ· σιδερικὸν, τὸ.

FERRER, v. a. σιδερώνω-σα, σιδηρώνω-σα· — un cheval, πεταλώνω-σα, καλτζώνω-σα.

FERRURE, s. f. σιδέρωμα, τὸ· — d'un cheval, πεταλωμα, τὸ· καλτζώματα, τὰ.

FERTILE, adj. καρποφόρος-ή-ον, καρπερός-ά-όν, εὐφορος-η-ον.

FERTILISER, v. a. καρποφόρον κάμνω, ποιῶ-ησα.

FERTILITÉ, s. f. εὐφορία, ἡ· καρποφορία, ἡ.

FERVENT, E, adj. ἐνθερμος, θερμὸς-ή-όν.

FERVEUR, s. f. θερμότης, ἡ· ζέσις, ἡ· ζῆλος, ὁ.

FESSE, s. f. κοκαράκι, τὸ· κοκαρικα, τὰ.

FESTIN, s. m. συμπόσιον, τὸ· ἐγκαίνια, τὰ.

FESTON, s. m. φεστόνι, τὸ.

FÊTE, s. f. ἑορτὴ, ἡ· χαρὰ, ἡ. — Dieu, τῶν ἁγίων δωρεᾶς. — joie, χαρὰ, ἡ· εὐθυμία, ἡ. — publique, χαρὰ δημόσιος, ἡ. — (faire), bon accueil, καλοδέχομαι-χθηκα.

FÊTER, v. a. ἑορτάζω-σα.

FÉTIDE, adj. δυσώδης-ες, βρωμερὸς-ά-όν, βρώμικος-α-ον.

FÉTIDITÉ, s. f. βρώμα, ἡ· δυσωδία, ἡ.

FÉTU, s. masc. brin de paille, ἕνα ἄχερον.

FEU, s. m. φωτιὰ, ἡ· πῦρ, τὸ· στὰ, ἡ· — (arme à), πυροβολικὸν ὄργανον, τὸ· — (prendre), ἀπαίθω-α· — prendre l'air du), ζεστένομαι ἀπὸ ἀέρα. *Mettre à feu et à sang*, πάω καὶ σιδηροκαφτίζω· famille, ἑστία, ἡ.

FEU, E, adject. défunt, ὁ ποτὲ συγχωρεμένος, ἡ.

FEUILLAGE, s. m. τὰ φύλλα τῶν δένδρων.

Digitized by Google

FEUILLE, s. f. φύλλον, τό. — de papier, φύλλον, τὸ· κόλλα, ἡ. *Vin de deux feuilles*, δύο χόων κρασί.

FEUILLET, s. masc. μισὸν φυλλόν, τὸ· μισὴ κόλλα, ἡ.

FEUILLETER, v. a. φυλλολογῶ-ησα.

FÉVE, s. f. plante, κουκκί, ἡ. | fruit, κουκί, τό.

FÉVRIER, s. m. φεβρουάριος, ὁ· φεβρουάριης, ὁ.

FI, interj. ἄπαγε.

FIANÇAILLES, s. f. plur. ἀρραβωνίασμα, τό.

FIANCER, v. a. ἀρραβωνιάζω-σα. — (se), ἀρραβωνιάζομαι-άσθηκα.

FIBRE, s. f. ἴνα, ἡ. | filament, κλωσαρίκι, τό.

FICELER, v. act. δένω-σα μὲ σπάγγο.

FICELLE, s. f. σπάγγος, τὸ· σπαρτὶ, ἡ· χαϊνὶ λεπτὸν, τό.

FICHER, v. a. μπήγω-ξα, ἐμπήγω-ξα.

FICTIF, IVE, adj. δόπλασ-η-ον.

FICTION, s. f. ἐφεύρεσις μυθώδης, ἡ· μῦθος, τό.

FIDÉICOMMIS, s. masc. παρακαταθήκη, ἡ.

FIDÈLE, adj. πιστὸς-ὴ-όν, ἐμπιστευμένος-η-ον. | vrai, ἀληθὴς-ες. — s (les), οἱ πιστοί.

FIDÈLEMENT, adv. ἐμπιστευμένα.

FIDÉLITÉ, s. f. πιστότης, ἡ· ἐμπιστοσύνη, ἡ. | exactitude, ἐπιμέλεια, ἡ.

FIEF, s. m. φεούδον, τό.

FIEFFÉ, E, adject. τὸ ἄκρον.

FIEL, s. m. χολὴ, ἡ. | colère, θυμὸς, ὁ· ὀργὴ, ἡ.

FIENTE, s. f. κόπρος, ἡ· κοπριὰ, ἡ· κοπρίζουλα, ἡ.

FIENTER, v. n. κοπρίζω-σα, κουτζουλίζω-σα.

FIER, v. a. ἐμπιστεύω-σα. — (se), ἐμπιστεύομαι, θαρρεύομαι-εύθηκα.

FIER, ÈRE, adj. ἀλαζὼν, ὑπερήφανος-η-ον. | arrogant, ὑπερήφανος-η-ον. | qui a des manières dures, ἀγριος-α-ον.

FIÈREMENT, adv. ὑπερηφάνως, ἀλαζόνως. | sans peur, ἀφόβα.

FIERTÉ, s. fém. orgueil, ὑπερηφάνεια, ἡ. | hauteur, ἀγελευτὴ, ἡ. | courage, ἀφοβία, ἡ.

FIÈVRE, s. f. πυρετὸς, ὁ· θέρμη, ἡ· ζέση, ἡ.

FIÉVREUX, EUSE, adject. πυρετώδης-ες, ὁπού φέρνει τὴν ζέση.

FIFRE, s. m. φίφερα, ἡ.

FIGEMENT, s. m. πήξιμον, τό.

FIGER, v. n. πήγω-ξα, πήζω-ξα.

FIGUE, s. f. σῦκον, τό.

FIGUIER, s. m. συκιὰ, ἡ.

Digitized by Google

FIGURATIF, IVE, adject. τυπικὸς-ἡ-όν, ἐμβληματικὸς-ἡ-όν.

FIGURE, s. f. forme σχῆμα, τὸ. | visage, πρόσωπον, τὸ· μούρη, ἡ· μοῦτρον, τὸ. | symbole, τύπος, ὁ. | image, εἰκόνα, ἡ. | prestance, παρρησία, ἡ. — de rhétorique, τρόπος, ὁ· σχῆμα, τὸ.

FIGUREMENT, adv. μεταφορικῶς; μεταφορικά.

FIGURER, v. act. εἰκονίζω-σα, σχηματίζω-σα. | être symbole, τυπῶ-ῶσα, φερεικονίζω-σα, παρεικάζω-ασα. | faire figure, καλλύνω-μα παρήσαν. — (se), s'imaginer, φαντάζομαι-σθηκα, διανοοῦμαι-σθηκα.

FIL, s. m. νῆμα, τὸ· κλωστὴ, ἡ· ῥάμμα, τὸ. — d'argent, σῦρμα, τὸ. — de fer, πλί, τὸ· σιδηρόσυρμα, τὸ. — d'un couteau, κόψις, ἡ· ἀθέρας, ὁ. — de l'eau, ῥεῦμα, τὸ· ὁρμὴ, ἡ. — du discours, σειρὰ, ἡ. | cordeau d'alignement, ῥάμμα, τὸ.

FILAGE, s. m. γνέσιμον, τὸ· γνέμα, τὸ· κλώσμα, τὸ.

FILAMENT, s. m. μικρὴ κλωστὴ, ἡ· κλωσαράκι, τὸ.

FILASSE, s. f. σουπὰ, ἡ· κροκίδα, ἡ.

FILE, s. f. σειρὰ, ἡ· ἀράδα, ἡ.

FILER, v. act. γνέθω-σα, κλώθω-σα. — le câble, λύω-σα. | s'en aller, πηγαίνω-γα.

FILET, s. m. λεπτὸν νῆμα, τὸ. — de vinaigre, ὀλίγον ξύδι, τὸ· σαλαγματὰ, ἡ. — de la langue, ῥαμματάκι, τὸ. — pour la pêche, δίκτυον, τὸ· δεικτὺ, τὸ.

FILIAL, E, adj. υἱικὸς-ἡ-όν.

FILIALEMENT, adv. υἱικῶς, ὡς υἱὸς.

FILLE, s. f. κόρη, ἡ· κορίτζι, τὸ· κοράσιον, τὸ. —, par rapport aux parens, θυγάτηρ, ἡ· θυγατέρα, ἡ. — (petite), fille du fils, ἐγγόνη, ἡ. — (belle), épouse du fils, νυμφὴ, ἡ. —, fille du mari, φεγγονὴ, ἡ.

FILLEUL, s. m. υἱὸς πνευματικὸς, ὁ· υἱὸς βαπτισικὸς, ὁ.

FILOSELLE, s. f. κροκίδα ἀπὸ μετάξι, ἡ.

FILOU, s. m. κλέπτης ἐπιδέξιος, ὁ.

FILOUTERIE, s. f. τεχνικὴ κλεψιὰ, ἡ.

FILS, s. m. υἱὸς, ὁ· πίκτον, τὸ· παιδὶ, τὸ. — (petit), ἔγγονος, ὁ· ἐγγόνι, τὸ. — (beau), γαμπρὸς, ὁ· γαμβρὸς, ὁ.

FILTRATION, s. f. διαπέρασμα, τὸ· σταλαγίασμα, τὸ.

FILTRE, s. m. σταλαγιαστήρι, τὸ.

FILTRER, v. act. σταλαγίζω-σα. | v. n. s'échapper

Digitized by Google

par les interstices, διαπερνῶ-ασα.

FILURE, s. f. γνέσιμον, τὸ.

FIN, s. f. terme, τέλος, τὸ. | but, σκοπὸς, ὁ. | mort, θάνατος, ὁ. *Les fins de l'homme*, τὰ ὑστατικά.

FIN, E, adj. λεπτὸς-ἡ-όν, ψιλὸς-ἡ-όν. | menu, λιανὸς-ἡ-όν. | rusé, μαριόλος-η-ον, πονηρὸς-ἡ-όν, παγοῦργος-η-ον, μαρμόλος-η-ον. | en parlant de la toile, du drap, φίνος-η-ον, ψιλὸς-ἡ-όν. | qui a de l'esprit, ἀγχίνους, ὁ. *Herbes fines*, μυριστικὰ, τά.

FINAL, E, adj. τελευταῖος-αία-αῖον, ὑστερινὸς-ἡ-όν.

FINALE, s. fém. dernière syllabe, λήγουσα, ἡ.

FINALEMENT, adv. τέλος πάντων, εἰς τὸ τέλος.

FINANCER, v. n. payer, πληρώνω-ωσα.

FINANCES, s. f. pl. θησαυρὸς βασιλικὸς, ὁ.

FINEMENT, adv. avec esprit, μὲ ἀγχίνοιαν. | avec ruse, μὲ πανουργίαν, μὲ μαρμολιὰν. | délicatement, λεπτὰ, ψιλά.

FINESSE, s. f. λεπτότης, ἡ. | esprit, ἀγχίνοια, ἡ· μαρμολιὰ, ἡ. | ruse, πανουργία, ἡ· πονηρία, ἡ· μαεμολία, ἡ.— d'une langue, ὠφελιότης, ἡ· πλειότης, ἡ.

FINIR, v. a. πλειώνω, πλευώ-σα, σώνω-σα, πληρῶ-ησα. | cesser, παύω-υσα, χαλάζω-σα. | avoir fin, λαμβάνω τέλος, τελευτῶ-υσα.

FIOLE, s. f. φιάλη, ἡ.

FIRMAMENT, s. m. οὐρανὸς, ὁ.

FISC, s. m. τὰ εἰσοδήματα τοῦ βασιλείου.

FISTULE, s. fém. φίσουλας, ὁ.

FIXATION, s. f. διορισμὸς, ὁ· ἀποκοπὴ, ἡ· νάρκη, τὸ.

FIXE, adj. ἀκίνητος-ἡ-όν. | déterminé, διορισμένος-η-ον. | ferme, στερεὸς-ὰ-όν. | en chimie, πηκτὸς-ἡ-όν.

FIXEMENT, adv. ἀκίνητα, στερεὰ, ἀσάλευτα. | en parlant du temps, ἀμεταβλήτως.

FIXER, v. a. διορίζω-σα. — le prix, ἀποκόπω, βάλλω νάρκη. — les yeux, προσηλώνω. | affermir, στερεώνω-ωσα. — (se) à, πείσομαι-έπαθα εἰς. | s'arrêter, σταματῶ-ησα.

FLACON, s. m. φλασκὶ, τὸ, φλασκίον, τὸ.

FLAGELLATION, s. f. μαστίγωσις, ἡ· φλαγέλλωσις, ἡ.

FLAGELLER, v. act. μαστιγώνω, φλαγελλώνω-ωσα.

FLAGEOLET, s. m. φλογέρα, ἡ· αὐλὸς, ὁ.

FLAGORNER, v. act. Voy. *Flatter*.

Digitized by Google

FLATIRER, v. act. χαριζίζω-σα, ὑποκορίζομαι-σάμην.

FLAMBEAU, s. m. λαμπάδα, ἡ. | chandelier, κηροδόχος, ὁ· κηρομήλιον, τὸ.

FLAMBER, v. n. donner de la flamme, φλογίζω-σα, καίομαι φλόγαις. | v. a. passer sur la flamme, ἀπτῶ εἰς τὴν φλόγαν.

FLAMBÉ, E, part. perdu, χαμένος-η-ον.

FLAMBOYER, v. n. λάμπω-ψα.

FLAMME, s. fém. φλόγα, ἡ.

FLANC, s. m. πλευρόν, τὸ· πλάγιον, τὸ.

FLANQUER, v. act. fortifier, ὀχυρόω-σα. — un soufflet, δίδω-έδωσα.

FLASQUE, adj. χαυνομένος-η-ον.

FLATTER, v. a. κολακεύω-σα, χαϊδεύω-σα, καταικεύω-σα. — les yeux, εὐφραίνω-σα. — de, donner espoir, δίδω ἐλπίδας. — (se), χαϊδεύω τὸν ἑαυτόν. — de, προτίθομαι ἀπὸ ἐλπίδαν νά.

FLATTERIE, s. f. κολακεία, ἡ· χαϊδεύματα, τὰ.

FLATTEUR, s. m. χαϊδευτής, ὁ· κολακευτής, ὁ· κολακός, ὁ. | adj. χαϊδευτικός-ή-όν, κολακευτικός-ή-όν.

FLATTEUSEMENT, adv. χαϊδευτικῶς, κολακευτικά.

FLÉAU, s. m. φλαγγελλον, τὸ· παίδευσις, ἡ.

FLÈCHE, s. f. σαΐτα, ἡ· σαγίτα, ἡ. — (coup de), σαΐτα, ἡ. — s (lancer des), σαϊτεύω-σα.

FLÉCHIR, v. n. plier, λυμίζω-σα, κλίνω-σα. | v. act. courber, κάμπτω-ψα. | apaiser, καταπραΰνω-να. — les genoux, γονατίζω-σα. | se soumettre, ὑποτάζομαι-χθηκα.

FLEGMATIQUE, adj. φλεγματικός-ή-όν. | pituiteux, φλεγματώδης-ες.

FLEGME, s. m. φλέγμα, τὸ.

FLÉTRIR, v. a. μαραίνω-να, μαραζίζω-σα. — la réputation, δυσφημῶ-ησα, ἀτιμάζω-ασα.

FLÉTRISSURE, s. f. μάρανμα, τὸ· μαρασμός, ὁ. | ignominie, δυσφημία, ἡ· ἀτιμία, ἡ.

FLEUR, s. fém. ἄνθος, τὸ· λουλούδι, τὸ· πούλουδον, τὸ. — des arbres, ἄνθη, τὰ. | élite, ἀθέρας, ὁ· ἄνθος, τὸ.

FLEURAISON, s. f. ἄνθισμα, τὸ· ἄνθησις, ἡ.

FLEURIR, v. n. ἀνθίζω-ισα, ἀνθῶ-ησα, λουλουδίζω-άσα.

FLEURON, s. m. πλοῦμα, τὸ. | au fig. honneur, τιμή, ἡ· δόξα, ἡ.

Digitized by Google

FLEUVE, s. m. ποταμὸς, ὁ. — (de), adj. ποταμιος-α-ον.

FLEXIBILITÉ, s. f. εὐκαμψία, ἡ. ἀγκιστὸν, τὸ.

FLEXIBLE, adj. εὔκαμπτος-η-ον, ἀφικτὸς-ὴ-όν.

FLOCON, s. m. φοῦντα, ἡ. — de neige, νιφάδες, τὸ.

FLORIN, s. m. φιορίτ, τὸ.

FLORISSANT-E, adj. ἀνθηρὸς-ά-όν.

FLOT, s. m. κῦμα, τὸ.

FLOTTANT, E, adj. κυμαινόμενος; fig. incertain, ἀβέβαιος-α-ον, ἀμφίβολος-η-ὸν, ἀπαφασίστος-η-ον.

FLOTTE, s. fém. στόλος, ὁ. ἁρμάδα, ἡ.

FLOTTER, vi. πλέω-ευσα, εἶμαι πλάτῃ, ἐπὶ τὸ πέλαγος; en parlant des cheveux, κυματῶ, κυματίζω-σα. — être incertain, κλονίζομαι-σθησα, εἶμαι ἀπαφασιστος.

FLUCTUATION, s. f. κυμάτωσις, ἡ. κλόνησις, ἡ.

FLUER, v. n. ῥέω-υσα.

FLUET, TE, adj. délicat, ἁπαλὸς-ὴ-όν.

FLUIDE, s. m. ὑγρὸν, τὸ. | adj. ῥευματικὸς-ὴ-όν.

FLÛTE, s. f. σφαῦλος, ὁ. αὐλὸς, ὁ.

FLUX, s. m. de la mer, ῥεῦμα, τὸ; ἄσσον, τὸ. — de ventre, κίνησις, ἡ; διάρροια, ἡ.

FLUXION, s. f. ῥεῦμα, τὸ. — de cerveau, σκιάχη, τὸ. συνάγχη, ἡ.

FŒTUS, s. m. ἔμβρυον, τὸ.

FOI, s. f. πίστις, ἡ. | fidélité, ἐμπιστοσύνη, ἡ. — des traités, χρέας, τὸ. ὑποχρέως, ἡ. — (de bonne), sincèrement, εἰλικρινῶς.

FOIE, s. masc. συκώτι, τὸ. σκόπ, τὸ.

FOIN, s. m. ξηρὸν χόρτον, τὸ.

FOIRE, s. f. πανήγυρις, ἡ. ἀγορὰ, ἡ.

FOIS, s. f. φορὰ, ἡ. δολὰ, ἡ. *Une fois* ἅπαξ. *Autrefois* πάλαι ἢ πάλαι ποτὲ.

FOISON, s. f. — (à), adv. εὐφόρως, πανσπλαν.

FOLLE, adj. fou, τρελὸς-ὴ-όν, λωλὸς-ὴ-ὸν, ζουρλὸς-ὴ-ὸν. | sot, παλαβὸς-ὴ-όν. — (devenir), λωλαίνω, ζουρλαίνω-αινα, τρελαίνω-ανα.

FOLÂTRE, adj. ἀπὸ αἰχμὴν παιχνιδιάρης.

FOLÂTRER, vn. παίζω τρελοντζίκα, χοροπηδῶ-ησα.

FOLIE, s. f. τρέλα, ἡ. λωλάδα, ἡ. τρελάδα, ἡ. | accès, λωλαμὸς, ὁ. | sottise, παλαβόπραξ, ἡ. ζαλίκι, ἡ.

FOLLEMENT, adv. τρελὰ, τρελὰ, πάνπα.

FOLLET, TE, adj. un peu fou, τρελοντζίκος-η-ον. — (poil), ψυπικὸν μαλλί, τὸ.

FOMENTER, vt. act. entre-

Digitized by Google

tenir, διατηρῶ-ῆσα; διάπειρα.

Foncé, e, adj. en couleur, βαθὺς-εῖα-ύ. — en science, ἔμπειρος-η-ον.

Foncer, v. a. mettre un fond, βύω πάτης. — sur l'ennemi, ὁρμῶ-ῆσα.

Foncièrement, adv. ἐκ βάθους.

Fonction, s. fém. d'une charge, χρέος, τὸ. — sacrée, ἱερωσύνη, ἡ. — (entrer en), πέρνω τὸ ἐπάγγελμα, ἀρχιῶ-ῆσα.

Fond, s. m. βάθος, τὸ. — d'étoffe, χάμενον, τὸ. — d'un tonneau, πάτης, ὁ. | l'intérieur, τὸ ἔσωθεν, τὸ ἐνωπεκὸν. | fondement, θεμέλιον, τὸ. | confiance, θάρρος, τὸ. — (savoir à), κατὰ βάθος. — (couler à), καταβυθίζω-ῆσα, βουλιάζω, βουλῶ-ῆσα. — (au), adv. intérieurement, ἐσωπεκῶς. *De fond en comble*, ὁλοκλήρως.

Fondamental, e, adj. θεμελιώδης-ες.

Fondateur, s. m. θεμελιωτὴς, ὁ.

Fondation, s. fém. θεμελίωσις, ἡ.

Fondement, s. m. θεμέλιον, τὸ· βάσις, ἡ. | cul, κῶλος, ὁ.

Fonder, v. a. θεμελιόω-ωσα. | bâtir une ville, κτίζω-σα. — un ordre, συστήνω-σα. — une église, la doter, προικίζω-σα.

Fondre, v. n. se jeter sur, ὁρμῶ-ῆσα, ἐπιχειρῶ-ῆσα. | tomber sur, πίπτω, πίπω-ἔπεσα. | v. a. les métaux, χωνεύω-υσα, ἀναλύω-σα, λειώνω-σα, λυώνω-σα. — (se), λυώνει, λειώνομαι. — en pleurs, κλαίω πολὰ δάκρυα.

Fonds, s. masc. biens, ὑπαρκτὰ, τὰ. — de terre, ἄγρος, ὁ. | argent, ἄσπρα, τὰ.

Fontaine, s. f. πηγὴ, ἡ· βρύσις, ἡ.

Fonte, s. f. λειώσιμον, τὸ. | métal fondu, μέτταλλον, τὸ.

Fonts, s. m. pl. baptismaux, βαπτιστήριον, τὸ. — (tenir sur les), ἀναδέχομαι, βαπτίζω-σα.

For, s. m. juridiction, δικαστήριον, τὸ. — de la conscience, ἡ κρίσις τῆς ἰδίας συνειδήσεως.

Forban, s. m. πειρᾶτης, ὁ· κλέπτης, ὁ.

Forçat, s. m. καταρᾶς, ὁ.

Force, s. f. δυναμὶ, ἡ· δύναμις, ἡ· ἰσχὺς-ύος, ὁ. | vertu, ἀνδρειὰ, ἡ. | violence, βία, ἡ· δυναστία, ἡ. | puissance, ἐξουσία, ἡ. | énergie, ἐνεργία, ἡ. — des-

Digitized by Google

prit, magnanimité, μεγαλοψυχία, ἡ. — (maison de), φυλακὴ τῶν ἀπίκτων. *Faire force de rames*, ἀκουμβῶ εἰς τὰ κουπία. — amis, argent (beaucoup), πολλοὶ-αἱ-ά, πολύ. *A force de prier*, παρακαλῶν-ῶντας πολύ. *A force de soins*, μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν. — s d'un empire, les troupes, στρατεύματα, τὰ· δυνάμεις, ἡ.

FORCÉMENT, adv. δυναστικῶς, μὲ βίαν, βιαίως.

FORCENÉ, E, adj. μανικὸς-ἡ-όν.

FORCER, v. a. βιάζω-σα, ἀναγκάζω-σα, σφίγγω-ξα. | déshonorer une femme, ἀτιμάζω, βιάζω. — une porte, ἀνοίγω. | violenter, opprimer, δυναστεύω-υσα. — le sens d'un auteur, παρεξηγῶ-ησα. — de voiles, βάνω πλεῖστα πανία.

FORER, v. a. percer un canon, τρυπῶ-ησα.

FORET, s. m. instrument pour percer, τρυπάνι, τὸ.

FORÊT, s. f. δάσος, τὸ.

FORFAIRE, v. n. prévariquer, παραβαίνω-ηκα.

FORFAIT, s. m. ἔγκλημα, τὸ· κρίμα, τὸ.

FORFANTERIE, s. f. καύχημα, τὸ· καύχησις, ἡ.

FORGE, s. fém. φοῦρνος καὶ ἐργαστήριον τῶν σιδερᾶ.

FORGER, v. act. Voyez *Fabriquer*. | inventer, ἐφευρίσκω-ηύρεσα, εὐγάλω-λα. — des chimères, φαντάζομαι-σθηκα πράγματα τῆς ἀέρος.

FORGERON, s. masc. σιδηρᾶς, ὁ.

FORGEUR, s. m. de nouvelles, ἐφευρετὴς, ὁ.

FORMALISER (se), v. pr. σκανδαλίζομαι-σθηκα, πίρνω δι' κακὸν, ὑβρίζομαι.

FORMALITÉ, s. fém. τάξις νομικὴ, ἡ.

FORMATION, s. f. πλάσις, ἡ· κατασκεύασις, ἡ.

FORME, s. f. figure, σχῆμα, τὸ· μορφὴ, ἡ. | manière, τρόπος, ὁ. — de souliers, καλούπι, τὸ· καλαπόδι, τὸ. — (pour la), διὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου, διὰ οὐ κατὰ τὸ συνήθειαν. — formule de procédure, νομικὸς τρόπος, ὁ.

FORMEL, LE, adj. ῥητὸς-ὴ-όν, διηκρὸς-ὴ-όν.

FORMELLEMENT, adv. ῥητῶς.

FORMER, v. act. donner une forme, πλάπω-σα, κατασκευάζω-ασα, σχηματίζω-σα. | faire, κάμνω-ἔκαμα. | instruire, μαθητεύω-υσα. — un dessein, βάλλω, πίρνω γνώμην. — des vœux, εὔχομαι-χθηκα. | habituer, συνηθίζω-σα.

FORMIDABLE, adj. φοβε-

Digitized by Google

ρὸς-ἡ-όν, πρόμερος-η-ον. — (armée), δυνατόπατος-η-ον.

FORMULE, s. f. γεγραμμένον, τό.

FORNICATEUR, s. m. πορνός, ὁ.

FORNICATION, s. f. πορνεία, ἡ.

FORNICATRICE, s. f. πόρνη, ἡ.

FORT, E, adj. δυνατός-ἡ-όν, ἰσχυρός-ἡ-όν. | grand, μεγάλος-η-ον. | impétueux, ὁρμητικός-ἡ-όν, ὁρμητικός-η-ον. — dans une science, δεινός-ἡ-όν, ἔμπειρος-η-ον. *A plus forte raison*, μᾶλλον πειστέον ἢ καίειν. — (le) d'une chose, τὸ δυνατόν. — de l'hiver, ἀκμή, ἡ. — d'un bois, τὸ πυκνότερον.

FORT, s. m. forteresse, κάστρον, τὸ· φρούριον, τὸ. | adv. fortement, δυναμέ, ἰσχυρῶς. — (très), πολλά.

FORTERESSE, s. f. φρούριον, τὸ· κάστρον, τὸ.

FORTIFIANT, E, adj. δυναμωτικός-ἡ-όν.

FORTIFICATION, s. fém. d'une place, ὀχύρωμα, τὸ· ὀχύρωσις, ἡ· δυνάμωμα, τό.

FORTIFIER, v. act. quelqu'un, δυναμόω-ώσω, ἐνδυναμόω-ώσω. — une ville, ὀχυρόω-ωσα, δυναμώτω-ωσα.

FORTUIT, E, adj. τυχηρός-ά-όν, — (cas), τυχόν, τὸ· κατάχαμος, ὁ.

FORTUITEMENT, adv. τυχηρῶς, κατὰ τύχην.

FORTUNE, s. f. τύχη, ἡ· μοῖρα, ἡ. | biens, τὰ πλούτη· περιουσία, ἡ.

FORTUNÉ, E, adj. εὐτυχής-ές, καλότυχος-η-ον.

FOSSE, s. f. λάκκος, ὁ· τράφος, ὁ· βάγγα, ἡ. | tombeau, τάφος, ὁ.

FOSSÉ, s. m. χαντάκι, τὸ· τράφος, ὁ· βάγγα, ἡ· χαντάκι, τὸ· τάφρος, ὁ. — d'une ville, ἀντίκι, τό.

FOSSILE, adj. ὀρυκτός-ἡ-όν, ὁποῦ εὑρίσκεται κάτω τὴν γῆν. — (un), ὄρυκτον, τό.

FOSSOYER, v. n. λακκιάζω-σα, τεχαφώνω, τεχαφίζω-σα.

FOSSOYEUR, s. m. λακκιάστης, ὁ.

FOU, adj. m. Voy. *Fol*.

FOUAILLER, v. a. παιδεύω-υσα.

FOUDRE, s. f. ἀστροπελέκι, τὸ· κεραυνός, ὁ. — (coup de), ἀστροπελεκισμός, ὁ.

FOUDROYANT, E, adject. ὅσαν ἀστροπελέκι.

FOUDROYER, v. a. ἀστροπελεκῶ, κεραυνῶ-ησα. — les vices, ὁμιλῶ σφοδρῶς κατὰ τῶν ἐλαττωμάτων. — une ville, κατακαλῶ μὲ τὰ πυροβόλικα.

FOUET, s. m. καλτζοῦνα

τὸ· μάστιγξ, γος, ἡ. | supplice, ῥάβδισμα, τὸ· καμτζιαῖς, ἡ.

FOUETTER, v. act. κτυπῶ μὲ τὸ καμτζίν. | punir, μαστιγώνω-ωσα, παιδεύω, δέρνω-έδειρα.

FOUGUE, subst. fém. ὁρμὴ, ἡ.

FOUGUEUX, EUSE, adject. ὁρμητικὸς-ὴ-όν.

FOUILLER, v. a. dans la terre, σκάζω, σκάπτω-ψα, σκαλίζω-σα. — quelqu'un, χαλεύω εἰς τὸ σπίτι, τὰ ῥοῦχα. — dans l'antiquité, ἀνασκάπτω τὰ παλαιὰ, ἀναγνώνω-ωσα. | chercher, ψαχνω-ξα, ἀνασυρεύω-σα.

FOUINE, s. f. σασσάρα, τὸ· σιζίδα, ἡ.

FOULE, s. fém. ὄχλος, ὁ· πλῆθος, τὸ· ντελμοῦσα, ἡ· ἀσαμέρι, τὸ. — (faire), ντελμώνω-ωσα, συστρέχω πλῆθος. — de, πλῆθος, πολλαὶ αἱ ἁ. — (en), πλιθίως, πλιθία, μὲ ντελμοῦσαν.

FOULER, v. a. πατῶ, καταπατῶ-ησα. — un linge, ζουλίζω-σα. — aux pieds, καταπατῶ-ησα, τζαλαπατῶ-ησα. | mépriser, καταφρονῶ-ησα. | opprimer, ἐκβαρύνω-υνα, ζουσεύω-σα. — un nerf, βλάπτω-ψα.

FOUR, s. m. φοῦρνος, ὁ.

FOURBE, adj. μαθόλας-α, ἀπιέρα-ή-όν.

FOURBERIE, s. f. μαθολία, ἡ· δόλος, ὁ.

FOURBIR, v. act. γαλίζω-σα, τελείγω-ψα.

FOURBISSURE, s. f. γάλισμα, τὸ.

FOURCHE, s. f. δίκρανον, τὸ· δικράνι, τὸ. — patibulaire, φοῦρκα, ἡ· κρεμαστερὰ, ἡ.

FOURCHETTE, s. f. πιρούνι, τὸ· πιρούνι, τὸ.

FOURCHU, E, adj. δικραμὲς-ὲς.

FOURGON, s. m. instrument, σκάλθρον, τὸ. | chariot, ἁμάξι, τὸ.

FOURGONNER, v. a. σκαλεύω-σα.

FOURMI, s. f. μυρμήγκι, τὸ· μύρμηγκας, ὁ· μερμήγκι, τὸ. — (grosse), μερμήγκα, ἡ.

FOURMILIÈRE, s. f. μυρμηγκεφωλιὰ, ἡ· μερμηγκιὰ, ἡ. | multitude, πλῆθος, τὸ.

FOURMILLEMENT, s. m. μυρμήγκιασμα, τὸ.

FOURMILLER, v. n. μυρμηγκιάζω, βρυκόζω. — de fautes, γέμω λάθη σφάλματα.

FOURNAISE, s. f. καμίνος, ὁ· καμίνι, τὸ.

FOURNEAU, s. m. ἀνθρακίλιον, τὸ· φορνέλλον, τὸ. — de mine, καμούμι, τὸ.

FOURNÉE, s. f. φουρνιὰ, ἡ.

FOURNIER, s. masc. φουρνάρης, ὁ.

Digitized by Google

FOURNIR, v. a. pourvoir, προμηθεύω-υσα. | donner, δίδω-έδοσα. | suffire, φθάνω-ξα.

FOURNITURE, s. f. προμήθευσις, ἡ.

FOURRAGE, s. m. βοσκήματα, τὰ.

FOURRAGER, v. a. συναίζω-ξα βοσκήματα. | ravager, ἐρημάζω-σα.

FOURREAU, s. m. θηκάριον, τὸ.

FOURRER, v. a. un habit, βάινω γουνάρικα. | introduire, ἐμβάζω-σα. | cacher, χώνω-σα. — dans l'esprit de, βάλλω εἰς κεφάλι του. | faire comprendre, κάμνω νὰ καταλάβῃ. — (se), se vêtir chaudement, ἐνδυναίζομαι-σθηκα. | entrer, ἐμβαίνω-ηκα. Voyez se Glisser. | se mêler, ἀνακατώνομαι-ώθηκα.

FOURRURE, s. f. γοῦνα, ἡ. | peau, γουνάριον, τὸ.

FOYER, s. m. κάμινος, ὁ· στιά, ἡ· φουγάρος, ὁ. — d'un miroir, ἐστία, ἡ· ἐγκάρσιον, τὸ. — s, maison, οἶκος, ὁ· στιά, ἡ.

FRACAS, s. m. tumulte, θόρυβος, ὁ· σαματᾶς, ὁ. | rupture avec bruit, πάταγος, ὁ.

FRACASSER, v. a. κατατζακίζω-σα, συντρίβω-ψα.

FRACTION, s. f. τζάκισμα, τὸ· κλάσμα, τὸ.

FRACTURE, s. f. τζάκισις, ἡ· τζάκισμα, τὸ· ἀπόσπασμον, τὸ.

FRAGILE, adj. εὐκολοτζάκιστος-η-ον, θραυστὸς-ὴ-ὸν. | faible, ἀδύνατος-η-ον, ἀδύναμος-η-ον.

FRAGILITÉ, s. f. εὐκολοτζάκιστον, τὸ. | faiblesse, ἀδυναμία, ἡ· ἀδύνεια, ἡ. | instabilité, ἀκαταστασία, ἡ.

FRAGMENT, s. m. κλάσμα, τὸ· κομμάτι, τὸ.

FRAÎCHEMENT, adv. au frais, δροσιά, δροσερά. | récemment, νεωστί, ἀπ' ὀλίγον.

FRAÎCHEUR, s. f. δροσιά, ἡ· δροσοπόδα, ἡ· δρόσος, τὸ· καταψύχος, ὁ. — des fleurs, ζωντανὸν χεῶμα, τὸ.

FRAIS, ÎCHE, adj. δροσερὸς-ά-όν. | froid, κρυὸς-ά-όν, ψυχρὸς-ά-όν. | récent, νεαρὸς-ή-όν, πρόσφατος-η-ον, νεὸς-ή-όν.

FRAIS, s. masc. Voyez Fraîcheur. — (prendre le), στίνομαι, στρωτίζω εἰς τὸν δρόσον.

FRAIS, s. m. pl. dépenses, ἔξοδα, τὰ· δαπάνη, ἡ.

FRAISE, s. f. fruit, φραοῦλα, τὸ· χαμαιπέρασμα, τὸ. — de veau, σπλάγχνα, τὰ.

FRAISIER, s. m. φραουλιά, ἡ· χαμοπερασμέα, ἡ.

FRAMBOISE, s. f. βατζινιά, ἡ· σμούργον, τὸ.

FRANC, s. m. monnoie,

Digitized by Google

φράγκον, τό. | Européen, ne, Φραγγικός, ὁ· Φράγκισσα, ἡ.

FRANC, ANCHE, adject. libre, ἐλεύθερος-η-ον. | sincère, εἰλικρινής-ές. | vrai, ἀληθινός-ή-όν. | entier, ὁλόκληρος-η-ον. | qui n'est pas sauvage, se dit des arbres. Voyez *Enté*.

FRANC, FRANCHEMENT, adv. ἐλευθέρως, εἰλικρινῶς, ἀνοικτά, χωρὶς φόβον.

FRANÇAIS, s. m. Φραγκίζος, ὁ· Γάλλος, ὁ.

FRANCHIR, v. a. un fossé, ὑπερπηδῶ-ασα τὸν τάφρον. | passer, ὑπερβαίνω-ᾶσα. — les difficultés, νικῶ-ησα, ὑπερβαίνω-έβηκα. — le mot, λέγω παρρησιαστικά. — le pas, se déclarer, φανερώνομαι-ώθηκα.

FRANCHISE, s. f. liberté, ἐλευθερία, ἡ. | sincérité, εἰλικρίνεια, ἡ. — de droits, ἀτελεία, ἡ· ἀσυλία, ἡ. — de maison, ἄσυλον, τό.

FRANCISER, v. a. γαλλικίζω-σα.

FRANGE, s. f. κροσσός, ὁ.

FRAPPANT, E, adj. qui fait impression, συγκινητικός-ή-όν. | vrai, ἀληθής-ές.

FRAPPER, v. a. κτυπῶ-ησα. — monnaie, χαράσσω-ξα. — d'anathème, ἀναθεματίζω-σα. | émouvoir, ἐγγίζω, κινῶ τὴν ψυχήν. — d'étonnement, ἐκπλήττω-ξα, ἐκθαμβῶ-ησα. *Qui est frappé d'étonnement*, ἔκθαμβος-η-ον. — des mains, applaudir, χροτῶ-ησα.

FRATERNEL, LE, adject. ἀδελφικός-ή-όν.

FRATERNELLEMENT, adv. ἀδελφικῶς, ἀδελφικά.

FRATERNISER, v. n. πρωτῶ-ασα σὰν ἀδελφός.

FRATERNITÉ, s. f. ἀδελφότης, ἀδελφοσύνη, ἡ.

FRATRICIDE, s. m. celui qui tue son frère, ἀδελφοκτόνος, ὁ. | meurtre de son frère, ἀδελφοκτονία, ἡ.

FRAUDE, s. fém. δόλος, ὁ· δολιότης, ἡ. Voyez *Fourberie, Vol.*

FRAUDER, v. a. tromper, ἀπατῶ-ησα, δολεύω-σα, γελῶ-ασα. | voler, κλέπτω-ψα.

FRAUDULEUSEMENT, adv. δολίως, δολερῶς, δολερά.

FRAUDULEUX, EUSE, adj. δόλιος-ία-ον, δολερός-ά-όν.

FRAYER, v. act. ouvrir le chemin, ἀνοίγω-ξα, εὐκολύνω-υνα. | s'accorder avec quelqu'un, πειθαρχῶ-σα.

FRAYEUR, s. f. φόβος, ὁ· τρόμος, ὁ· τρομάρα, ἡ.

FREDONNER, v. a. πρωτοτραγουδῶ-σα.

FRÉGATE, s. fém. φρεγάδα, ἡ· φεργάδα, ἡ.

FREIN, s. m. χαλινός, ὁ· χαλινάρι, τό· σαλιβάρα, τό.

Digitized by Google

— (ronger son), καταπίνω τὰς θυμούς μου.

FRELATER, v. a. ἀλλοιόω-ωσα, φθείρω-σα, δολόω-σα.

FRÊLE, adj. Voyez *Fragile*.

FRELON, s. m. σφῆκα, ἡ.

FRÉMIR, v. n. ἀνατριχιάζω-σα, φείπω-ξα. — de colère, θυμόνω, σκῶ-ασα. | en parlant de la mer, μουγκρίζω-σα.

FRÉMISSEMENT, s. masc. ἀνατριχίασμα, τὸ· φείξις, ἡ· τρόμος, ὁ, — de l'air, πατραχὴ, ἡ.

FRÊNE, s. masc. arbre, φραξος, ὁ.

FRÉNÉSIE, s. f. φρένα, ἡ· φρένησις, ἡ.

FRÉNÉTIQUE, adj. φρενητικὸς-ἡ-όν, φρενιασμένος-η-ον.

FRÉQUEMMENT, adv. συχνὰ, συχνῶς, συχνάκις.

FRÉQUENT, E, adj. συχνὸς-ἡ-όν.

FRÉQUENTATION, s. fém. συχναζιὰ, ἡ· συχνίασις, ἡ· ζωηρώσις, ἡ. | usage fréquent, συχνὴ χρῆσις, ἡ.

FRÉQUENTER, v. act. συχνάζω-σα, συχνιάζω-σα, ζωηρώνω-σα. — une personne, συχνὰ συναναστρέφομαι-ηκα.

FRÈRE, s. m. ἀδελφὸς, ὁ· ἀδερφὸς, ὁ. — naturel, ἀδελφὸς κάθε, ὁ. — de père, ἐξ ἑνὸς πατρὸς. — de mère, uterin, ὁμομήτριος. *Les frères et les sœurs*, τὰ ἀδέλφια.

FRESSURE, s. f. γλυκάδια, τὰ.

FRET, s. m. nolis, ναῦλος, ὁ· ναύλωμα, τὸ.

FRÉTER, v. a. ναυλώνω-ωσα.

FRÉTILLER, v. n. πάντοτε κινοῦμαι-ήθηκα.

FRIABLE, adj. ἀπὸ εὔκολα τείβεται.

FRIAND, E, adj. ἀπὸ ἀγαπᾶ τὰ καλὰ φαγητά.

FRIANDISE, s. f. νοστιμὸν καμμάτι, τὸ. | goût pour ce qui est délicat, ὄρεξις διὰ τὰ νοστιμά.

FRICASSER, v. a. τζιγαρίζω-σα, καβουρντίζω-σα.

FRICHE, s. f. terre qui n'est point cultivée, ἀδούλευτη γῆ, ἡ· χέρσα, τὸ.

FRICTION, s. f. τρίψις, ἡ.

FRILEUX, EUSE, adject. ὁπὸ εὔκολα αἰσθάνεται τὸ κρύον.

FRIMAS, s. m. πάχνη, ἡ· κρυερὰ, ἡ.

FRINGANT, E, adj. Voy. *Alerte*.

FRIPIER, s. m. ὁπὸῦ πουλεῖ παλαιὰ ῥοῦχα.

FRIPON, NE, s. m. et f. σαγηνὸς-ἡ-όν, καπατσώνης, ὁ· κλέφτης, ὁ· κλέφτρα, ἡ. | voleur, κλέπτης, ὁ· κλέφτης, ὁ.

FRIPONNER, v. a. voler, κλαίνω-να, κλέπτω-ψα.

FRIPONNERIE, s. f. κλε-

Digitized by Google

εία, ἡ· κακουργία, ἡ. | vol, κλεψία, ἡ.

FRIRE, v. a. τηγανίζω-σα.

FRISER, v. act. créper, καταζαρίζω-σα. | toucher légèrement, ἐλαφρῶς. *Le vent frise l'eau*, ὁ ἄνεμος ζαρώνει τὸ νερόν.

FRISSON, s. m. μικρὴ ζέση, ἡ· ῥῖγος, τὸ· τζιτζίεισμα, τὸ.

FRISSONNEMENT, s. masc. de froid, τζιτζίεισμα, τὸ.— de peur, φρίξις, ἡ· ἀναπεχάσις, ἡ.

FRISSONNER, v. n. de froid, τζιτζιεί-ζω-σα. — de peur, ἀνατεχῶ-ησα, ἀνατεχάζομαι-σθηκα.

FRIVOLE, adj. εὔκαιρος-η-ον, μάταιος-α-ον.

FRIVOLITÉ, s. fém. εὐκαιρία, ἡ· ματαιότης, ἡ.

FROID, s. m. κρύος, ὁ· κρύον, τὸ· ψῦχρα, ἡ. | froideur, ψυχρασία, ἡ· κρυάδα, ἡ· κρυότης, ἡ. — (avoir), κρυώνω-ωσα, ψυχώνω-σα.

FROID, E, adj. κρύος-α-ον, ψυχρὸς-ά-όν, κρυερὸς-ή-όν. — (ami), κρύος, ψυχραμένος-η-ον. | sérieux, ψυχρὸς-ή-όν· — (qui est de sang), πάγιος τοῦ ἑαυτοῦ τρόπου.

FROIDEMENT, adv. κρύως, ψυχρῶς, ψυχρά. | sans s'émouvoir, ἀπαθῶς, ἀπαθέως, χωρὶς πάθος. — (recevoir), ψυχρὰ δέχομαι, μὲ κρύον, μὲ ψυχρότητα.

FROIDEUR, s. f. Voyez *Froid. Il y a de la froideur entre eux*, εἶναι ψυχραμένοι.

FROIDIR, v. n. κρυαίνω, κρυώνω-ωσα, ψυχραίνω-ανα.

FROIDURE, s. fém. froid, τὸ κρύον. Voyez *Froid.*

FROISSER, v. act. πείθω-ψα, ζουλίζω-σα.

FROMAGE, s. m. τυρί, τὸ.

FROMENT, s. m. σῖτος, ὁ· σιτάρι, τὸ.

FRONCEMENT, s. masc. ζαρωμα, τὸ.

FRONCER, v. act. ζαρώνω.

FRONDE, s. f. σφενδόνη, ἡ· σφενδόνα, ἡ. — (lancer avec une), σφενδονίζω-σα.

FRONDER, v. a. πειραίζω, πειραλῶ-εσα.

FRONDEUR, s. m. qui se sert de la fronde, σφενδονιστὴς, ὁ.

FRONT, s. m. μέτωπον, τὸ· κούτελον, τὸ. | impudence, ἀδιαντροπία, ἡ. — (de), adv. κατὰ πρόσωπον.

FRONTIÈRE, s. f. σύνορα, τὰ. | adject. *province frontière*, ὁποῦ συνορεύει.

FRONTISPICE, s. masc. πρόσωπον, τὸ. — d'un livre, ἡ πρώτη σελὶς, ἡ.

FROTTEMENT, s. m. τρίψιμον, τὸ· τρίψις, ἡ.

Digitized by Google

FROTTER, v. act. τείβω-ψα, τείζω-ψα. | oindre, ἀλείφω-ψα. | battre, δέρω-έδειρα.—(se), à quelqu'un, πιεζίζω, ἐνοχλῶ-ησα.

FRUCTIFIER, v. n. καρποφορῶ-ησα, καρπίζω-σα.

FRUCTUEUSEMENT, adv. μὲ κέρδος, μὲ ὄφελος.

FRUCTUEUX, EUSE, adj. καρπερὸς-ὴ-όν. Voyez *Fertile*.

FRUGAL, E, adj. ὀλιγαρκὴς-ὲς, ἐγκρατὴς-ὲς. — (repas), γεύμα μὲ ἁπλὰ καὶ κοινὰ φαγητά.

FRUGALEMENT, adv. ὀλιγαρκῶς, ἐγκρατῶς.

FRUGALITÉ, s. f. ὀλιγαρκεία, ἡ· ἐγκράτεια, ἡ.

FRUIT, s. m. καρπὸς, ὁ. | pomme, &c., πομικὸν, τὸ. | profit, διάφορον, τὸ· κέρδος, τὸ· ὄφελος, τὸ. | revenus, εἰσοδήματα, τὰ.

FRUITIER, adj. masc. en parlant d'un jardin, περιβόλι διὰ πωλικὰ, τὸ. | s. m. et FRUITIÈRE, s. f. qui vend des fruits, μανάφης, ὁ, ἡ.

FRUSTRÉ, E, adj. et part. γελασμένος εἰς τὴν ἐλπίδαν του.

FRUSTRER, v. a. priver, ὑστερῶ-ησα. | tromper, ἀπατῶ-ησα.

FUGITIF, IVE, adj. φεύγων-ουσα, ὁ πού φεύγει. | s. m. δραπέτης, ὁ· φευγὰς, ὁ· φευγάτος, ὁ· φυγὰς, ὁ.

FUIR, v. n. φεύγω, σπαπίζω-σα. | v. act. éviter, φεύγω, ἀποφεύγω-ηγα.

FUITE, s. f. φυγὴ, ἡ· φυγίον, τὸ· φευγαπόν, τὸ.— du mal, ἀποφυγὴ, ἡ. | tergiversation, délai, ἀναβολὴ, ἡ.

FULMINANT, E, adj. κεραυνοβολῶν-οῦσα.

FULMINATION, s. f. d'une sentence, κήρυξις, ἡ· δημοσίευσις, ἡ.

FULMINER, v. act. une sentence, δημοσιεύω-υσα. | s'emporter avec menace, ὀργίζομαι μὲ φοβερίζω-σα.

FUMANT, E, adj. καπνώδης-ες. | qui fume encore, ὁπού καπνίζει ἀκόμη.

FUMÉE, s. fém. καπνὸς, ὁ.—qui s'élève d'une chose chaude, ἀχνὴ, ἡ. | exhalaison, vapeur, ἀναθυμίασις, ἡ· ἀτμὸς, ἡ. — (s'en aller en), χάνομαι-άθηκα.

FUMER, v. n. καπνίζω-σα, ῥίπω καπνὸν. — du tabac, πίνω καπνὸν, τζεμπούκι. | être prêt à se fâcher, φυσᾷ ὁ θυμός.

FUMER, v. a. mettre du fumier, κοπριζω-σα, φουσκίζω-σα.

FUMET, s masc. du vin, μυρωδιὰ, ἡ.

Digitized by Google

FUMIER, s. m. κοπρία, ἡ· φουσκί, τό.

FUMIGATION, s. fém. καπνίσμα, τό.

FUMIGER, v. a. καπνίζω-σα.

FUNAMBULE, s. m. χοιροβάτης, ὁ.

FUNÈBRE, adj. ὀδυπάφιος-α-ον, ἐπικήδειος-α-ον. | triste, λυπηρὸς-ά-όν, θλιβερὸς-ά-όν.

FUNÉRAILLES, s. f. plur. κηδεία, ἡ· ἐνταφιασμὸς, ὁ· ἐξόδια, τὰ· μνημόσυνα, τὰ.

FUNÉRAIRE, adj. τοῦ ἐνταφιασμοῦ.

FUNESTE, adj. ὀλέθριος-α-ον, θλιβερὸς-ή-όν.

FUNESTEMENT, adv. ὀλεθρίως, ὀλέθρια, ἀθλίως.

FUR, adv. *Au fur et à mesure*, καπὰ, καθὼς ὁπού.

FURET, s. m. γαλὴ, ἡ. | au fig. ἐρευνήτης, ὁ· περίεργος, ὁ.

FURETER, v. n. chercher partout, χαλεύω-υσα, ἐρευνῶ, ἀναγυρεύω-υσα.

FUREUR, s. f. μανία, ἡ· θυμὸς, ὁ. | transport, παραφορὰ θυμοῦ, ἡ. — de Dieu, ὀργὴ, ἡ. — du vent, ὁρμὴ, ἡ· σφοδρότης, ἡ. — pour le jeu, πάθος, τό. — (avec), μὲ ὀργὴν, ὁρμὴν, πάθος, μανικῶς.

FURIE, s. f. Voyez *Fureur*. — (entrer en), μαίζω-σα, παροργίζομαι-σθηκα.

FURIEUSEMENT, adv. παραπολλὰ. | avec fureur, μανικῶς.

FURIEUX, EUSE, adj. μανικὸς-ὴ-όν, μανισμένος-η-ον. — (cheval), ὁρμητικὸς-ὴ-όν. | grand, excessif, παραμεγάλος-η-ον, παραδύνατος-η-ον. | s. m. μανικὸς, ὁ· φρενιασμένος, ὁ. — (devenir), μανίζω, ἀγελεύω-σα.

FURONCLE, s. m. κουκούδι, τό· καρφὶ, τό· κούκουδον, τό.

FURTIF, IVE, adject. λαθραῖος-αία-ον, κρυφὸς-ὴ-όν.

FURTIVEMENT, adv. λάθρα, κρυφὰ, κρυφῶς.

FUSEAU, s. m. ἀδράχτι, τό· ἀδράχνι, τό.

FUSÉE, s. f. ἀδραχτιὰ, ἡ. — d'artifice, φυσέκι, τό· φυσεκιὰ, ἡ.

FUSIL, s. m. arme à feu, τυφέκι, τό. — (coup de), τυφεκιὰ, ἡ. — pour faire du feu, briquet, τζακμάκι, τό· πυρόζολος, ὁ.

FUSILLADE, s. f. τυφέκισμα, τό.

FUSILLER, v. a. τυφεκίζω-σα.

FUSION, s. f. διάλυσις, ἡ· λειώσιμον, τό. — (entrer en), λειώνομαι.

FUSTIGER, v. act. δέρνω, ῥαβδίζω-σα.

Digitized by Google

FÛT, s. masc. barrique, βούτζι, τὸ· βαρίνι, τὸ.

FUTAILLE, s. f. βούτζια ἢ βαρέλια, τὰ.

FUTÉ, E, adj. rusé, πανοῦργος-η-ον, μαιεύλος-η-ον.

FUTILE, adj. frivole, οὐσιδανὸς-ή-όν, μάταιος-α-ον.

FUTILITÉ, s. f. ματαιότης, ή. — dans les paroles, μωρολογία, ἡ· ματαιολογία, ἡ.

FUTUR, E, adj. μέλλουσα.

FUYARD, s. masc. σ' ἔφυγε ἀπὸ τὴν μάχην.

GAI

GAGE, s. m. nantissement, ἐνέχειρον· τὸ· ἀμανάτι, τὸ. | témoignage, σημάδι, τὸ· | gageure, σίχημα, τὸ· στοίχημα, τὸ. — s, salaire, μισθὸς, ὁ· ῥόγα, ἡ.

GAGER, v. n. faire un pari, βάνω σίχημα. | v. a. un domestique, πέρνω-πῆρα.

GAGNER, v. act. κερδίζω-σα, κερδαίνω, κερδαίν-ῶ-σα. | acquérir, ἀποκτῶ-πσα. | aller à, arriver à, φθάνω-ξα, πηαίνω. | atteindre, καταφθάνω-ξα. — chemin, πηαίνω-να. | vaincre, νικῶ-πσα. | s'étendre, en parlant de la peste, ἐξαπλώνομαι-ώθηκα. *La faim me gagne*, ἀρχινῶ νὰ πεινῶ.

GAI, E, adj. εὔθυμος, χαρούμενος-η-ον, πειχαρὴς-ές. | en parlant d'une couleur, ἀνοικτὸς-ή-όν.

GAILLARD, E, adj. gai, courageux. *Voyez* ces mots. | s. masc. παλικάρι, τὸ. — de navire, ξυλόκαταστρωμα, τὸ.

GAILLARDEMENT, adv. αὐθαδῶς, εὐθύμως.

GAILLARDISE, s. f. coup de courage, παλικαριὰ, ἡ· ἀνδραγαθία, ἡ.

GAÎMENT, adv. χαρούμενα, εὐθύμως.

GAÎTÉ, s. f. εὐθυμία, ἡ· χαρὰ, ἡ. *De gaîté de cœur*, ἐπὶ τ' αὐτοῦ.

GAIN, s. m. κέρδος, τὸ. — de bataille, νικὴ, ἡ. — de cause, κέρδημα τῆς κρίσεως τὸ.

GAÎNE, s. f. θηκάριον, τὸ· φηκάρι, τὸ.

GALANT, E, adj. *Voyez Honnête, Poli.* — (homme), γυναικολάτρης, ὁ. — E (poesie), ἐρωτικὸς-ή-όν.

GALANTERIE, s. f. γυναικολάτρεμα, τὸ. | petit présent. *Voyez Civilité.*

GALE, s. f. ψώρα, ἡ. — (avoir la), ψωριάζω-σα.

GALÈRE, s. f. πάτερον, τὸ.

Digitized by Google

GALERIE, s. f. πείπανος, ὁ· σοὰ, ἡ· γαλαρία, ἡ.

GALÉRIEN, s. m. καπεργάρης, ὁ.

GALETAS, s. m. ἀνώγαιον, τὸ· ἀνώγι, τὸ.

GALETTE, s. f. γαλέτα, ἡ· ἀεψοπίτα, ἡ.

GALEUX, EUSE, adj. ψωραρὴς-ες, ψωρασμένος-η-ον. — (devenir), ψωράζω-σα.

GALLE (noix de), s. f. κηκίδα, ἡ· κηκίδι, τὸ.

GALON, s. m. σειρὰ, τὸ· σειρὴ, τὸ· κορδέλα, ἡ. — d'or, γαλούνι, τὸ.

GALONNER, v. act. βάνω σειρὰ, γαλούνια.

GALOP, s. m. κάλπη, ἡ· φάρεμα, τὸ· κοσί, τὸ· πηλάλα, ἡ.

GALOPER, v. a. διπόδωσε, πηλελῶ, τράχω-ξα, κοσρίζω-σα.

GAMBADER, v. n. πηδῶ ἀτάκτως.

GAMELLE, s. f. καυκίον, τὸ· καυκί, τὸ.

GANGRÈNE, s. f. γάγγραινα, ἡ· κάγγρεσινα, ἡ.

GANGRENER, v. n. γαγγραινιάζω-σα.

GANGRÉNEUX, EUSE, adj. γαγγραινιόδης-ες.

GANT, s. masc. χειρόκτιον, τὸ· γάντι, τὸ.

GARANT, s. m. caution, ἔγγυητὴς, ὁ· κεφίλης, ὁ.

GARANTIE, s. f. ἐγγύησις, ἡ· γαραντζία, ἡ.

GARANTIR, v. a. devenir caution, γίνομαι ἔγγυητὴς. | préserver, σκεπάζω, προφυλάγω-ξα. | assurer, βεβαιώνω-ωσα, ἀσφαλίζω-σα.

GARÇON, s. masc. enfant mâle, ἀγόρι, τὸ. | jeune homme, παιδὶ, τὸ. | non marié, ἀνύπανδρος, ὁ. — de métier, κάλφας, ὁ.

GARDE, s. f. conservation, φύλαξις, ἡ· διαφύλαξις, ἡ. | protection, διαφύτευσις, ἡ· διαφέτευμα, τὸ. | sentinelle, φυλακὴ, ἡ· βίγλα, ἡ. | avancée, προφυλακὴ, ἡ. — s (être sur ses), φυλάγομαι-χτηκα, εἶμαι προσεκτικὸς.

GARDE, s. m. gardien, φύλαξ, ὁ· φυλακιτζῆς, ὁ· φύλακας, ὁ· μπεκτζῆς, ὁ.

GARDER, v. a. conserver, φυλάττω, φυλάγω-ξα. | défendre, φυλάγω-ξα, διαφυτεύω-υσα. | maintenir, διατηρῶ-ησα. | retenir, κρατῶ-ησα. — la chambre, le lit, μένω εἰς — la fièvre, παθαίνω ἀπὸ πυρετὸν. — un malade, παρατηρῶμαι-τήθηκα.

GARDIEN, s. m. φυλακάτωρας, ὁ· βαρδιάνος, ὁ. | supérieur d'un couvent, γουαρδιάνος, ὁ.

Digitized by Google

GARE, GARE, interj. retirez-vous, πόπον πόπον, χαῖρε. — le bâton, βλέπις τὸ ῥαβδί.

GARGARISER, v. a. γαργαρίζω-σα.

GARGARISME, s. m. γαργαρισμός, ὁ.

GARGOTE, s. fém. ταβέρνα, ἡ.

GARGOUSSE, s. f. φυσίκι, τὸ.

GARNEMENT, s. m. κακοπῶος, ὁ.

GARNIR, v. a. pourvoir, ἐφοδιάζω-υσα. | orner, στολίζω-σα. — une ville de soldats, βάνω φρουρὲς. — (se) contre le froid, σκεπάζομαι-σθηκα.

GARNISON, s. fém. φρουρὰ, ἡ.

GARNITURE, s. f. assortiment nécessaire, τὰ χρειαζούμενα, τὰ χρειαζόμενα. | ornement, στόλισμα, τὸ.

GARROTTER, v. a. σφιχτοδένω-σα.

GASCON, s. masc. qui se vante, καυχησιάρης, ὁ· φαρφαρᾶς, ὁ.

GASCONNADE, s. f. καύχησις, ἡ.

GASPILLAGE, s. m. κακοεξόδευσις, ἡ.

GASPILLER, v. act. κακοεξοδιάζω-σα. | gâter, χαλῶ-ασα. | dissiper, διασκορπίζω-σα, διασκορπῶ-ησα.

GÂTEAU, s. m. μπουρέκι, τὸ· πλακούντιον, τὸ.

GÂTER, v. a. détériorer, χαλῶ-ασα. | corrompre, φθείρω, διαφθείρω-εσα. | user, καταλυώ-σα. | ruiner, ἐρημάζω, ἀφανίζω-σα. — un enfant par trop d'indulgence, χαλῶ, καταχεύω-σα. *Enfant gâté*, καταχάρης, ὁ. — (se), pourrir, σαχλαίνω-ανα, σαπίζω-σα.

GAUCHE, adj. ἀριστερὸς-ὰ-ὸν, ζερβὸς-ὴ-ὸν. | maladroit, ἀδέξιος-ία-ιον. — (la), s. f. τὸ ζερβὸν, τὸ ἀριστερὸν. — (à), adv. ζερβὰ, ἀριστερὰ, εἰς τὴν ζερβήν.

GAUCHER, ÈRE, adj. ζερβοχέρης, ὁ, ἡ.

GAUCHERIE, s. f. ζερβότης, ἡ· ἀναποδιὰ, ἡ.

GAUCHIR, v. a. τραβιοῦμαι-χθηκα. | ne pas aller droit, δὲν πηαίνω ἰσιὰ εἰς.

GAULE, s. f. δεκανίκι, τὸ· βέργα λεπὴ καὶ μακρύα.

GAUSSER (se), v. pron. περιγελῶ, γελῶ-ασα.

GAUSSERIE, s. f. περιγέλοιον, τὸ.

GAZETTE, s. f. γαζέττα, ἡ· ἐφημερὶς, ἡ.

GAZON, s. masc. μικρὸς χόρτα, τὰ. | verdure, πρασινάδα, ἡ.

GAZOUILLEMENT, s. m. κοιλάδισμα, τὸ· κιλάδισμα, τὸ.

Digitized by Google

GAZOUILLER, v. n. κοιλαδῶ-ησα, κηλαδῶ-ησα.

GÉANT, s. m. γίγαντας, ὁ.

GELÉE, s. f. πάγος, τὸ· παχωτὴ, ἡ· πάγωμα, τὸ· παγωσιὰ, ἡ. — blanche, πάχνη, ἡ· παχωτὴ, ἡ· δροσοῦλα, ἡ. | confiture, πηκτὴ, ἡ.

GELER, v. act. πήγω-ξα, παγώνω-ωσα. | v. n. *Il gèle*, παγῶνει, ἐπάγωσε.

GÉMIR, v. n. στενάζω, ἀναστενάζω-ξα, ὀδύρομαι-ῆκα, θρήνω-να.

GÉMISSANT, E, adj. θρηνώδης-ες.

GÉMISSEMENT, s. masc. στέναγμα, τὸ· θρῆνος, ὁ· ὀδυρμὸς, ὁ.

GÊNANT, E, adj. στενοχωρεπικὸς-ὴ-ὸν, ἐνοχλητικὸς-ὴ-ὸν.

GENCIVE, s. f. ἡ ῥιζόδοντον, τὸ.

GENDRE, s. m. γαμβρὸς, ὁ· γαμπρὸς, ὁ.

GÊNE, s. f. στενοχωρία, ἡ.

GÉNÉALOGIE, s. f. γενεαλογία, ἡ.

GÊNER, v. act. στενοχωρῶ-ησα. | incommoder, ἐνοχλῶ-ησα.

GÉNÉRAL, E, adj. γενικὸς-ὴ-ὸν.

GÉNÉRAL, s. m. d'armée, στρατηγὸς, ὁ.— en chef, ἀρχιστράτηγος, ὁ. — d'ordre, φωνεωτὴς, ὁ.

GÉNÉRALEMENT, adv. en général, γενικῶς, κοινῶς, καθόλου.

GÉNÉRALISER, v. a. γενικῶς ὁμιλῶ-ησα, συχάζομαι-σθηκα.

GÉNÉRALITÉ, s. f. τὸ γενικὸν, ὅλοι μαζύ.

GÉNÉRATION, s. f. γένεσις, ἡ· γενεὰ, ἡ.

GÉNÉREUSEMENT, adv. γενναίως, εὐγενικὰ.

GÉNÉREUX, EUSE, adj. γενναῖος-α-ον. | courageux, ἀνδρεῖος-α-ον. | libéral, μεγαλόδωρος-η-ον, φιλόδωρος-η-ον, ἁπλοχέρης-ες.

GÉNÉROSITÉ, s. fém. γενναιότης, ἡ· μεγαλοψυχία, ἡ. | libéralité, ἐλευθερότης, ἡ· ἁπλοδωσία, ἡ. | bravoure, ἀνδρεία, ἡ· ἀνδραγαθία, ἡ· παλικαριὰ, ἡ.

GENÈSE, s. f. τὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως.

GENÊT, s. masc. ασπάρτον, τὸ· ασπάρτος, ὁ· ασπρτὰ, ἡ.

GÉNIE, s. masc. démon, δαιμόνιον, τὸ. | talent, διάθεσις, ἡ· ἀγχίνοια, ἡ· κλίσις, ἡ· εὐφυία, ἡ. | esprit, πνεῦμα, τὸ. — d'une langue, ἰδιωτισμὸς, ὁ.

GÉNISSE, s. f. νεὰ ἀγελάδα, ἡ.

GÉNITAL, E, adj. γενητικὸς-ὴ-ὸν.

GÉNITIF, s. m. terme de grammaire, γενικὴ, ἡ.

Digitized by Google

GENOU, s. m. γόνυ, τὸ· γόνατον, τὸ· γόνα, ἡ. — (fléchir le), κλίνω τὰ γόνατα.—x (se mettre à), γονατίζω-σα.

GENRE, s. m. γένος, τὸ. | manière de vivre, τρόπος, ὁ. — nerveux, τὸ σύστημα τῶν νεύρων.

GENS, s. pl. m. avant l'adj. et f. après, personnes, ἄνθρωποι, οἱ. | ceux de la maison, οἰκέται, οἱ. — de lettres, γεγραμματισμένοι, οἱ. — d'église, ἐκκλησιαστικοί, οἱ.

GENTIL, LE, adj. païen, ἐθνικὸς-ἡ-όν. | beau, ἐμορφες-ιτερ, ζαφίφικος-η-ον.

GENTILHOMME, s. masc. εὐγενὴς, ὁ· ἄρχοντας, ὁ.

GENTILITÉ, s. fém. les païens, οἱ ἐθνικοὶ, τὰ ἔθνη.

GÉNUFLEXION, s. f. γονυκλισία, ἡ· γόνατσμα, τὸ.

GÉOGRAPHE, s. m. γεωγράφος, ὁ.

GÉOGRAPHIE, s. f. γεωγραφία, ἡ.

GEOLIER, s. m. φυλακάπαρ, ὁ· ζεντάρτζης, ὁ.

GÉOMÈTRE, s. m. γεωμέτρης, ὁ.

GÉOMÉTRIE, s. f. γεωμετρία, ἡ.

GÉOMÉTRIQUE, adj. γεωμετρικὸς-ἡ-όν.

GERBE, s. f. δεμάτι ἀσταχύων, τὸ.

GERCER (se), v. pr. en parlant de la terre, χάζομαι-σθηκα, σπᾶ-ασα.

GERÇURE, s. f. σπάσμα, τὸ· χαραγμαπὰ, ἡ.

GÉRER, v. a. διοικῶ-ησα.

GERMAIN (cousin), s. m. ἐξάδελφος, ὁ· ἀξαδέλφος, ὁ. — (issu de), δεύτερος ἐξάδελφος, ὁ.

GERME, s. masc. βάλος, τὸ· βλαστὸς, ὁ. | principe, ἀρχὴ, ἡ.

GERMER, v. n. en parlant des arbres, βλαστάνω-σα· des herbes, ξεφυτρώνω-σα.

GERMINATION, s. f. ξεφύτρωμα, τὸ· βλάστησις, ἡ.

GÉRONDIF, s. m. γερούκιον, τὸ.

GÉSIER, s. m. ὑπογάστριον, τὸ.

GESSE, s. f. λαθύρι, τὸ· λαθύρι, τὸ.

GESTE, s. m. χειρονομία, ἡ· χάδι, τὸ.

GESTICULER, v. n. χειρονομῶ-ησα, κάμνω χάδια.

GESTION, s. f. διοίκησις, ἡ· οἰκονόμημα, τὸ.

GIBECIÈRE, s. f. σακκούλα τῶν βοσκῶν καὶ κυνηγῶν.

GIBERNE, s. f. παλάσκα, ἡ.

GIBET, s. masc. κρεμαστάρι, ἡ· φαΐρκα, ἡ.

GIBIER, s. m. ἀγρίμι, τὸ· κυνήγι, τὸ· ἀγρίμιον, τὸ.

Digitized by Google

GIROULÉE, s. fém. βροχὴ ἀφνίδιος, ἡ.

GIGANTESQUE, adj. γιγαντιαῖος-α-ον.

GIGOT, s. m. μέρος τοῦ προσάπου, τὸ.

GIGOTTER, v. n. παίζω τὰ ποδάρια.

GILET, s. m. γιλέκι, τὸ.

GIROFLE, s. m. γαρούφαλον, τὸ. καρυόφυλλον, τὸ.

GIROFLÉE, s. f. plante, γαρουφαλιά, ἡ. καρυοφυλλιά, ἡ.

GIRON, s. m. κάλπος, ὁ. — de l'église, καπνοσία, ἡ.

GIROUETTE, s. f. ἀνεμοδείκτης, ὁ.

GISANT, E, adj. couché, étendu, κατάκλιτος-η-ον.

GÎT, CI GÎT, ὧδε κεῖται | consiste, κεῖται, ὑφίσταται.

GÎTE, s. masc. pour les voyageurs, καταγώγιον, τὸ. pour les animaux, κρύπτον, τὸ.

GIVRE, s. m. παχνὶ παγωμένο, τό. —

GLACE, s. fém. de gelée, πάγος, τὸ. προσωπίδα, τὸ. — de miroir, γιαλὶ, τὸ. κρυσταλλάρι, τὸ. Avec un marteau de glaces, μὲ ψυχρόντια.

GLACER, v. a. παγώνω. — une étoffe. Voyez Lustrer.

GLACIAL, E, adj. παγωμένος-η-ον, παγωνιάρικος-η-ον.

GLACIÈRE, s. f. παγοθήκη, ἡ.

GLACIS, s. m. κατήφορος, ὁ ἐμπρόσθιον μέρος χώρας. —

GLAÇON, s. m. ἕνα κομμάτι πάγος.

GLAIRE, s. f. ἰκμάδα, ἡ. ὑγρασία, ἡ. — d'œuf, τὸ ἀσπρον τοῦ αὐγοῦ.

GLAISE (terre), s. fém. ἄργιλος, ὁ.

GLAIVE, s. m. ῥομφαία, ἡ. σπαθὶ, τὸ. ξίφιον, τὸ. μάχαιρα, ἡ.

GLAND, s. m. βάλανος, ὁ. βαλανίδι, τὸ. βαλανίδι, τὸ.

GLANDE, s. f. βαλανίδια, τὸ. γαργαλίδα, ἡ. ἀδήν-ένος, ὁ.

GLANDULEUX, EUSE, adj. γεμάτος-η-ον γαργαλίδας, ἀδενοειδής-ές.

GLANER, v. a. ταγυολογῶ-ησα, μαζεύω-ψα ἀδράγματα.

GLANEUR, EUSE, s. m. et f. ὁ-ἡ μαζώνει ἀδράγματα, ταγυολόγος, ὁ, ἡ.

GLAPIR, v. n. κυζῶ-ησα, ἀκκιτῶ-ησα.

GLÈBE, s. f. terre, ἐδαφος, τὸ. | motte, βῶλος, ὁ.

GLISSADE, s. f. γλύσιμο, τὸ. γλυσπρίματα, ἡ.

GLISSANT, E, adj. γλυσπρόδης-ες.

GLISSER, v. n. γλυσπρῶ-ησα, γλυσπρώνω-ωσα. en marchant, ξεγλυσπρῶ. | v. a. cacher adroitement, χώνω

Digitized by Google

δηπεδεξίως.—un mot, ἀπερνῶ-ασα, ἐμβάζω-σα.—légèrement sur, ὀλίγα λέγω περί.—(se), ἐμπαίνω-ξηκα κρυφίως.

GLISSOIRE, s. fém. γλύστρα, ἡ.

GLOBE, s. m. σφαῖρα, ἡ.

GLOBULE, s. m. σφαιρίδιον, τὸ.

GLOIRE, s. f. δόξα, ἡ. | honneur, τιμὴ, ἡ.—(vaine), κενοδοξία, ἡ. | orgueil, ὑπερηφανεία, ἡ. *Faire gloire de*, καύχομαι-ήσθηκα.

GLORIEUSEMENT, adv. ἐνδόξως, μὲ δόξαν.

GLORIEUX, EUSE, adj. ἔνδοξος-η-ον. | orgueilleux, ὑπερήφανος-η-ον, κενόδοξος-η-ον.

GLORIFIER, v. a. δοξολογῶ-ησα, δοξάζω-σα.—(se), καύχομαι, κενοδοξῶ-ησα.

GLOSE, s. f. explication, ἐξήγησις, ἡ.

GLOSER, v. a. παρεξηγῶ-ησα.—sur quelqu'un, κατηφορίνω-να.

GLOTTE, s. fém. γλωττὶς-ίδος, ἡ.

GLOUTON, NE, adj. ἀδηφάγος-η-ον, λαίμαργος-η-ον.

GLOUTONNERIE, s. fém. λαιμαργία, ἡ· ἀδηφαγία, ἡ· λίξα, ἡ· λιξουδιά, ἡ.

GLU, s. f. ἰξὸς, ὁ· ὀξὸς, ὁ· γλοῖος, ὁ.

GLUANT, E, adj. κολλητικὸς-ὴ-ὸν, ἰξώδης-ες.

GLUAU, s. m. ἰξόβεργα, ἡ· ξόβεργον, τὸ.

GOBELET, s. m. κύαθος, ὁ· ποτήρι, τὸ.

GOBER, v. a. ῥουφῶ, χάφτω-φα. | croire facilement, εὐκόλα πιστεύω-ευσα.—les mouches, χάφτω μύγας.

GOGUENARD, s. m. ἄλαζονικὸς ἀστεῖος, ὁ.

GOINFRE, s. masc. κοιλιόδουλος, ὁ· φαγᾶς, ὁ.

GOLFE, s. m. κόλπος, ὁ.

GOMME, s. f. κόμμι, τὸ· γοῦμα, τὸ.

GOMMER, v. act. βάφω-να γοῦμα.

GOND, s. m. σιδηροῦς, ὁ· πισσόβαγι, τὸ· ριζὲς, ὁ.

GONFLER, v. a. φουσκώνω-ωσα, φουντώνω-ωσα.—(se), φουσκώνω-ωσα, φουσκώνομαι-ώθηκα, πρίζω, πρίζομαι-σθηκα.

GORGE, s. f. λαιμὸς, ὁ· κλάρουγκας, ὁ· λάρυγξ, ὁ.—(parler de la), λαρυγγίζω-σα.—de montagnes, στενὸν μεταξὺ τῶν βουνῶν, μεταγίζι, τὸ. | sein, στῆθος, τὸ.

GORGER (se), v. pron. manger avec excès, γεμίζομαι-σθηκα, πρόφω πολλά.

GOSIER, s. m. φάρυγγας, ὁ· καπατόθεα, ἡ.

GOUDRON, s. m. κατράμι, τὸ· κατραμάω, τὸ.

Digitized by Google

GOUDRONNER, v. a. ἀλείφω μὲ κατράνι, κατραμώνω-σα.

GOUFFRE, s. m. βάραθρον, τὸ· ἄβυσσος, ἡ.

GOULOT, s. m. λαιμὸς, ὁ.

GOULU, E, adj. λιχιάρης-ες, λαίμαργος-η-ον, γουλιμελικὸς-ὴ-ὸν, γουλιάρης, ὁ.

GOULUMENT, adv. μὲ λαιμαργίαν, γουλιαστικά.

GOUPILLON, s. m. ῥαντίσμελον, τὸ.

GOURDE, s. f. κολοκύνθη ἀδιασμένον, τὸ. | piastre d'Espagne, πάλαρον, τὸ.

GOURDIN, s. m. χοντρὸν ῥάβδι, τὸ· ματζοῦκα, ἡ.

GOURMADE, s. fém. γροθιὰ, ἡ· χαστουκιὰ, ἡ.

GOURMAND, E, adj. λιχιάρης-ες. Voyez *Goulu*.

GOURMANDER, v. a. ἐλέγχω-ξα αὐτήρως. — ses passions, συγκρατῶ-ηξα, πολεμῶ-ησα.

GOURMANDISE, s. f. λιχία, ἡ· λαιμαργία, ἡ· γουλαρμιὰ, ἡ· λίχα, ἡ· γούλα, ἡ.

GOUSSE, s. f. τζέφλα, ἡ· τζέφλον, τὸ· τζώφλιον, τὸ. — d'ail, échalote, σκελίδα, ἡ· σκελίδα, ἡ.

GOÛT, s. masc. γεῦσις, ἡ· γεύσιμον, τὸ. | saveur, νοστιμάδα, ἡ. | discernement, διακριτικὸν, τὸ. | inclination, κλίσις, ἡ. *Cela n'est pas de mon goût, δὲν μοῦ ἀρέσει.* | affection, πόθος, ὁ.

GOÛTER, v. act. γεύομαι, γεύθηκα, δοκιμάζω-σα, γουσταρω-ησα. | faire la collation, δειλινίζω-σα. | approuver, κρίνω εὔλογον. *Être goûté de*, νοσιμίζω-σα.

GOÛTER (le), s. masc. τὸ δείλινον.

GOUTTE, s. f. σταλαγματιὰ, ἡ· σταλιὰ, ἡ. | un peu, ὀλίγον, μία σταλίτζα. *Je ne vois goutte*, παντελῶς δὲν βλέπω. — à —, σταλακτικὰ, μὲ σταλαγματιάς. — à — (tomber), σταλίζει. | maladie, ἀρθρίτις, ἡ· ποδάγρα, ἡ· ποδαλγία, ἡ. — sereine, ἀμαύρωσις, ἡ.

GOUTTEUX, EUSE, adj. ποδαγρὸς-ὴ-ὸν, ποδαλγὸς-ὴ-ὸν.

GOUTTIÈRE, s. f. καπάκλυσλον, τὸ.

GOUVERNAIL, s. m. πηδάλιον, τὸ.

GOUVERNEMENT, s. m. κυβέρνησις, ἡ. | autorité, διοίκησις, ἡ· ἐπισασία, ἡ. | province, ἐπαρχία, ἡ. — des enfans, παιδαγωγία, ἡ.

GOUVERNER, v. act. κυβερνῶ-ησα, διοικῶ-ησα. — (se), se conduire, πολιτεύομαι, φέρομαι-θηκα.

GOUVERNEUR, s. m. κυβερνητὴς, ὁ· διοικητὴς, ὁ. — d'enfant, παιδαγωγὸς, ὁ, ἡ.

Digitized by Google

δηδιξίως.—un mot, ἀπερνῶ-ασα, ἐμβάζω-σα.—légèrement sur, ὀλίγα λέγω περὶ. — (se), ἐμπαίνω-ζηκα κρυφίως.

GLISSOIRE, s. fém. γλύστρα, ἡ.

GLOBE, s. m. σφαῖρα, ἡ.

GLOBULE, s. m. σφαιρίδιον, τὸ.

GLOIRE, s. f. δόξα, ἡ. | honneur, τιμὴ, ἡ.—(vaine), κενοδοξία, ἡ. | orgueil, ὑπερηφανεία, ἡ. *Faire gloire de*, καυχάμαι-ήσθηκα.

GLORIEUSEMENT, adv. ἐνδόξως, μὲ δόξαν.

GLORIEUX, EUSE, adj. ἔνδοξος-η-ον. | orgueilleux, ὑπερηφανος-η-ον, κενόδοξος-η-ον.

GLORIFIER, v. a. δοξολογῶ-ησα, δοξάζω-σα.—(se), καύχαμαι, κενοδοξῶ-ησα.

GLOSE, s. f. explication, ἐξήγησις, ἡ.

GLOSER, v. a. παρεξηγῶ-ησα.—sur quelqu'un, κατακρίνω-να.

GLOTTE, s. fém. γλωττὶς-ίδος, ἡ.

GLOUTON, NE, adj. ἀδηφάγος-η-ον, λαίμαργος-η-ον.

GLOUTONNERIE, s. fém. λαιμαργία, ἡ· ἀδηφαγία, ἡ· λίξα, ἡ· λιξουδιὰ, ἡ.

GLU, s. f. ἰξὸς, ὁ· ὀξὸς, ὁ· γλοιὸς, ὁ.

GLUANT, E, adj. κολλητικὸς-ὴ-ὸν, ἰξώδης-ες.

GLUAU, s. m. ἰξόβεργα, ἡ· ξόβεργον, τὸ.

GOBELET, s. m. κύαθος, ὁ· ποτῆρι, τὸ.

GOBER, v. a. ῥουφῶ, χάφτω-φα. | croire facilement, εὐκόλα πιστεύω-υσα. — les mouches, χάφτω μύγας.

GOGUENARD, s. m. ἄχρειος ἀστεῖος, ὁ.

GOINFRE, s. masc. κοιλιόδουλος, ὁ· φαγᾶς, ὁ.

GOLFE, s. m. κόλπος, ὁ·

GOMME, s. f. κόμμι, τὸ· γοῦμμα, ἡ.

GOMMER, v. act. βάφω-να γοῦμμα.

GONFLE, s. m. σλεγφεῦς, ὁ· πιτεδάνι, τὸ· ῥεζὲς, ὁ.

GONFLER, v. a. φουσκώνω-ωσα, φουντώνω-ωσα.—(se), φουσκώνω-ωσα, φουσκώνομαι-ώθηκα, πρίζω, πρίζομαι-σθηκα.

GORGE, s. f. λαιμὸς, ὁ· κάταφουκας, ὁ· λαιμὸς, ὁ.—(parler de la), λαιμίζω-σα. — de montagnes, στὸν μαιτέρι τῶν βουνῶν, μαιτέρι, τὸ· | sein, στῆθος, τὸ.

GORGER (se), v. pron. manger avec excès, γεμίζομαι-σθηκα, τρώγω πολλά.

GOSIER, s. m. φάρυγγας, ὁ· καταπίθερα, ἡ.

GOUDRON, s. m. κατσούνι, τὸ· κατσοῦμι, τὸ.

Digitized by Google

GOUDRONNER, v. a. ἀλειφω μὲ κατεχάνι, καπραμώγωσα.

GOUFFRE, s. m. βάραθρον, τὸ· ἄβυσσος, ἡ.

GOULOT, s. m. λαιμὸς, ὁ.

GOULU, E, adj. λιξιάρης-ες, λαίμαργος-η-ον, γουλικὸς-η-όν, γουλιάρης, ὁ.

GOULUMENT, adv. μὲ λαιμαργίαν, γουλιαστὰ.

GOUPILLON, s. m. ῥαντίζελον, τὸ.

GOURDE, s. f. κολοκύνθι ἀδειασμένον, τὸ. | piastre d'Espagne, φάλαρο, τὸ.

GOURDIN, s. m. χοντρὸν ῥαβδὶ, τὸ· ματζοῦκα, ἡ.

GOURMADE, s. fém. γροθιὰ, ἡ· χαστουκιὰ, ἡ.

GOURMAND, E, adj. λιξιάρης-ες. Voyez *Goulu*.

GOURMANDER, v. a. ἐλέγχω-ξα αὐτήρως. — ses passions, συγκρατῶ-ηξα, πολεμῶ-ησα.

GOURMANDISE, s. f. λιξία, ἡ· λαιμαργία, ἡ· γουλαρμιὰ, ἡ· λίξα, ἡ· γούλα, ἡ.

GOUSSE, s. f. τζέφλα, ἡ· τζέφλον, τὸ· τζώφλιον, τὸ. — d'ail, échalote, σκελίδα, ἡ· σκιλίδα, ἡ.

GOÛT, s. masc. γεῦσις, ἡ· γεύσιμον, τὸ. | saveur, νοστιμάδα, ἡ. | discernement, διακριτικὸν, τὸ. | inclination, κλίσις, ἡ. *Cela n'est pas de mon goût*, δὲν μοῦ ἀρέσει. | affection, πάθος, ὁ.

GOÛTER, v. act. γεύομαι, δοκιμάζω-σα, γουσταρω-ησα. | faire la collation, δειλινίζω-σα. | approuver, κρίνω εὔλογον. *Être goûté de*, νοστιμίζω-σα.

GOÛTER (le), s. masc. τὸ δείλινον.

GOUTTE, s. f. σταλαγματιὰ, ἡ· σταλιὰ, ἡ. | un peu, ὀλίγον, μία σταλίτζα. *Je ne vois goutte*, παντελῶς δὲν βλέπω. — à —, σταλαγματιὰ, μὲ σταλαγματιάς. — à — (tomber), στάζει. | maladie, ἀρθρίτις, ἡ· ποδάγρα, ἡ· ποδαγρία, ἡ. — sereine, ἀμαύρωσις, ἡ.

GOUTTEUX, EUSE, adj. ποδαγρὸς-η-όν, ποδαγρὸς-η-όν.

GOUTTIÈRE, s. f. καπάκλυσλον, τὸ.

GOUVERNAIL, s. m. τιμόνι, τὸ.

GOUVERNEMENT, s. m. κυβέρνησις, ἡ. | autorité, διοίκησις, ἡ· ἐπισασία, ἡ. | province, ἐπαρχία, ἡ. — des enfans, παιδαγωγία, ἡ.

GOUVERNER, v. act. κυβερνῶ-ηα, διοικῶ-ησα. — (se), se conduire, πολιτεύομαι, φέρομαι-θηκα.

GOUVERNEUR, s. m. κυβερνητὴς, ὁ· διοικητὴς, ὁ. — d'enfant, παιδαγωγὸς, ὁ, ἡ.

Digitized by Google

GRABUGE, s. m. μάλωμα, τὸ.

GRÂCE, s. fém. χάρις, ἡ. | bienfait, εὐεργεσία, ἡ. | pardon, συγχώρησις, ἡ· συμπάθειον, τὸ. — à Dieu, εὐχαριστίαν νὰ ἔχῃ ὁ Θεός. *Être en grâce près de quelqu'un*, εἶμαι εἰς τὴν εὔνοιαν τινός. *Il a mauvaise grâce de se plaindre*, ἄδικα παραπονᾶται. — (rendre), remercier, εὐχαριστῶ-ησα. — s (bonnes), εὔνοια, ἡ· ἀγάπη, ἡ. | bonne manière, ὄμορφος τρόπος, ὁ· ζαρηφιά, ἡ. — (état de), κάσιμον τῆς χάριτος, τὸ. — (de), adv. διὰ χάριν, σε παρακαλῶ δι' ἀγάπην.

GRACIABLE, adj. συγχωρητὸς-ἡ-ὸν.

GRACIEUSEMENT, adv. χαριέντως, μὲ ἀγάπην.

GRACIEUX, EUSE, adj. χαρίεις-εσσα-εν, χαριτωμένος-η-ον. | agréable, εὐάρεστος-η-ον.

GRADE, s. m. βαθμὸς, ὁ. | dignité, ἀξίωμα, τὸ.

GRADIN, s. m. σκαμνάκι, τὸ· γεσδίνι, τὸ.

GRADUER, v. act: βαθμοὺς δίδω-έδωσα.

GRAIN, s. m. σπυρί, τὸ· κόκκος, ὁ. — de raisin, ῥώγα, ἡ· ῥόγα, ἡ.

GRAINE, s. f. σπόρος, ὁ.

GRAISSE, s. f. πάχος, τὸ· ἄλειμα, τὸ· ξύγι, τὸ.

GRAISSER, v. a. ἀλείφω-ψα· μὲ πάχος. — la main, ἀλείφω, χαρίζω διὰ νὰ φθείρω.

GRAISSEUX, EUSE, adj. παχουλὸς-ὴ-ὸν.

GRAMMAIRE, s. f. γραμματική, ἡ.

GRAMMAIRIEN, s. masc. γραμματικὸς, ὁ.

GRAND, E, adj. μέγας, μεγάλος-η-ον, τρανὸς-ὴ-ὸν. | illustre, μέγας· περίφημος-η-ον. | fort, violent, δυνατὸς-ὴ-ὸν· ὀρθρὸς-ὴ-ὸν. *Deux grandes heures*, δύο καλαῖς ὥραις. *De grandes dettes*, πολλὰ χρέη. | surnom, ὁ μέγας. *Les grands de l'état*, οἱ μεγιστᾶνες.

GRANDEMENT, adv. μεγάλα, μεγάλως, τρανῶς. | beaucoup, πολύ, πολλά.

GRANDELET, TE, adj. μεγαλουτσικὸς-ὴ-ὸν.

GRANDEUR, s. f. μέγεθος, τὸ· μεγαλότητα, ἡ· μεγαλεῖον, τὸ. | excellence, ἐξοχότης, ἡ· μεγαλειότης, ἡ. — d'ame, μεγαλοφροσύνη, ἡ· μεγαλοψυχία, ἡ.

GRANDIR, v. n. μεγαλώνω-ωσα, μεγαλύνω-σα-νά, αὐξάνω, τρανεύω-σα.

GRANGE, s. f. ἀσαχοθήκη, ἡ.

GRAPPE, s. f. βότρυς, ὁ· σαφύλι, τὸ· τζάμπι, τὸ. — foulée, τζίπουρον, τὸ.

Digitized by Google

GRAPPIN, s. m. ἁρπάγη, τὸ· ἀγκρύφι, τὸ.

GRAS, SE, adject. παχὺς-εῖα-ὺ. | s. masc. τὸ παχύ, ἄλειμα, τὸ. — (manger), τρώγω κρέας παραλλινον. — (commencer à manger), παραίζω-σα.

GRASSEMENT, adv. largement, πλουσιοπαρόχως.

GRASSEYER, v. n. ψελίζω, τραυλίζω-σα.

GRATIFICATION, s. fém. χάεισμα, τὸ· δωρεὰ, ἡ· δωροφορεία, ἡ.

GRATIFIER, v. a. χαείζω-σα, δωροφορῶ-ησα.

GRATIS, adv. δωρεὰν, χάεισμα.

GRATITUDE, s. f. εὐγνωμοσύνη, ἡ· εὐχαεισία, ἡ.

GRATTELLE, s. f. ψώρα λιαπὴ, ἡ· λειχῆνα, ἡ.

GRATTER, v. act. ξέω, ξυῶ-σα, ξύνω-σα.—la terre, σκαλίζω-σα, σκαλεύω-ψα. — (se), ζυοῦμαι-σθηκα.

GRATTOIR, s. m. ξυστὴρ, ὁ· ξυσήει, τὸ.

GRATUIT, E, adj. χαεισμένος-η-ον, δωρημένος-η-ον. — (travail), ἄμισθος-η-ον. — E (supposition), ἀθεμελίωτος-η-ον.

GRATUITEMENT, adv. sans fondement, χωεὶς θεμέλιον. | gratis, χάεισμα, δωρεάν.

GRAVE, adj. βαρὺς-εῖα-ὺ. | sérieux, σοβαρὸς-ὴ-ὸν, σεμνὸς-ὴ-ὸν. — (accent), βαρεῖα, ἡ.

GRAVELLE, s. f. νεφρήτης, ἡ· πέτρα, ἡ.

GRAVEMENT, adv. σοβαρῶς.

GRAVER, v. a. χαραχνόω-ωσα, χαράζω-ξα, γλύφω-ψα. | imprimer, τυπόω, ἐντυπόω-ωσα.

GRAVEUR, s. m. χαλκογεάφος, ὁ· γλύπτης, ὁ.

GRAVIER, s. masc. ἄμμος χονδρὴ, ἡ.

GRAVIR, v. n. ἑρπομαφθηκα, ἀναβαίνω-ηκα.

GRAVITÉ, s. f. pesanteur, βάρος, τὸ· βαρύτης, ἡ. | contenance sérieuse, σοβαρότης, ἡ.

GRAVURE, s. fém. γλυπτικὴ, ἡ. — en taille douce, χαλκογεαφία, ἡ.

GRÉ, s. m. (à mon), κατὰ τὴν ἀρεσκείαν μου. *Au gré des flots*, εἰς τὴν κίνησιν τῶν κυμάτων. — (prendre en), δέχομαι μὲ ὑπομονὴν.— (se savoir), χάεσμαι-έχάρηκα. *Savoir gré à quelqu'un*, εὐχαεισοῦμαι εἰς. *De gré à gré*, συμφώνως. *Bon gré, mal gré*, θέλοντας, μὴν θέλοντας.

GREC, s. m. Ἕλλην, ὁ· Ῥωμαῖος, ὁ· Ῥωμιὸς, ὁ. | la langue ancienne, ἑλληνικὰ,

Digitized by Google

τὸ. | la langue vulgaire, ῥωμαΐκα, τὸ· γεφύκα, τὸ.

GREDIN, s. masc. οὐδάνος, ὁ.

GREFFE, s. f. μπόλι, τὸ· ἐμφύλισμα, τὸ. | s. m. chancellerie, καγκελλαρία, ἡ.

GREFFER, v. act. enter, μπολιάζω-σα. Voyez *Enter*.

GREFFIER, s. masc. καγκελλάριος, ὁ.

GRÊLE, s. fém. χαλάζι, τὸ.

GRÊLE, adj. — (voix), φωνὴ ὀξεῖα καὶ ἀδύναπη.

GRÊLER, v. imp. πίπτει χαλάζι, χαλαζώνει.

GRELOT, s. m. κουδουνάκι, τὸ.

GRELOTTER, v. n. τρέμω, πυρπυρίζω, ῥιγώνω-σα.

GRENADE, s. f. ῥόδι, τὸ· ῥούδι, τὸ· ῥοΐδι, τὸ. — pour la guerre, γρανάτα, ἡ.

GRENADIER, s. m. arbre, ῥουδιὰ, ἡ· ῥοϊδιὰ, ἡ. | soldat, γρανατιέρης, ὁ.

GRENER, v. n. ἀποξιάζω-σα, ξεαποξιάζω-σα.

GRENIER, s. m. ἀμπάρι, τὸ· μαγαζὶ διὰ σιτάρι, τὸ.

GRENOUILLE, s. f. βάτραχας, βάτραχος, ὁ· φόρδακας, ὁ.

GRENU, E, adj. γεμάτος ἀπὸ ἀσπρία, ἀσπράγι.

GRÉSIL, s. masc. χαλάζι λεπόταπον, τὸ.

GRÈVE, s. f. αἰγιαλὸς ἀμμώδης, ὁ.

GREVER, v. act. surcharger, ἐπιφορτώνω-ωσα. | léser, βλάπω-φα, ζημιώνω-σα.

GRIEF, s. masc. plainte contre quelqu'un, παράπονον, τὸ. | tort, ζημία, ἡ.

GRIEF, ÈVE, adj. grand, μεγάλος-η-ον. — (peché), βαρὺς-εῖα-ὺ.

GRIÈVEMENT, adv. βαρέως, βαρειὰ.

GRIÉVETÉ, s. f. βάρος, τὸ.

GRIFFE, s. fém. τὰ νύχια πινῶν ζώων.

GRIFFONNAGE, s. masc. ἄχαμνον γεγύμνον, τὸ.

GRIFFONNER, v. a. γεμίφω, χεδιάζω γλήγορα καὶ ἀχαμνά.

GRIL, s. masc. σχάρα, ἡ· σκάρα, ἡ.

GRILLAGE, s. m. GRILLE, s. fém. κάγκελλα, τὰ· σκάρα, ἡ.

GRILLER, v. act. ψήνω εἰς τὴν σκάραν. | brûler, καπναίω-ψα. | fermer avec une grille, βάνω κάγκελλα, σφάλνω μὲ σκάραν σιδηρέναν.

GRIMACE, s. f. σχεδογύρισμα τῦ προσώπου. | feinte, προσποίησις, ἡ· ὑπόκρισις, ἡ.

GRIMPER, v. n. ἀναβαίνω-ηκα, ἔρπομαι.

GRINCEMENT, s. m. ῥυσ-

Digitized by Google

μὸς, ὁ· σλεγμὸς, ὁ· τείξιμον, τὸ.

GRINCER, v. a. les dents, τείζω-σα.

GRIOTTE, s. fém. βίσηνον, τὸ.

GRIOTTIER, s. masc. βισνιὰ, ἡ.

GRIPPER, v. a. ἁρπάζω-ξα. — (se), prendre en grippe, ἀνιπάχω, γίνομαι ανανίος.

GRIS, E, adj. λευκόφαιος-α-ον, ψαρὸς-ἡ-ὸν. Voy. *Ivre.* | s. m. ζιντζάπι, τὸ.

GRISONNER, v. neutre, γίνομαι λευκόφαιος, γκαίζω-σα, ἀσαφρίζω-σα.

GRIVE, s. f. κίχλα, ἡ.

GRIVOIS, E, adj. ἐξυπνος-η-ον, ἐξύπνητος-η-ον.

GROGNARD, E, adj. ὁποῦ πάντα παραπονᾶται, γελιαστὴς, ὁ· γελιάρης, ὁ.

GROGNER, v. n. γελιάζω, γρύζω-σα. | murmurer, μυρμουρίζω-σα, γρίζύζω-σα.

GROGNEUR, s. m. μουρμουριστὴς, ὁ· γρίγυστὴς, ὁ.

GROIN, s. m. ῥύγχος, ὁ.

GRONDER, v. a. γρίζύζω-σα, ἐλέγχω-ξα, μαλώνω-ωσα.

GRONDEUR, s. m. Voyez *Grognard, Grogneur.*

GROS, SE, adj. χονδρὸς-ὴ-ὸν. *Une grosse femme,* μία χονδρὴ γυναίκα. *Femme grosse,* ἐγκασρωμένη γυναίκα, ἡ. | enflé, en parlant des yeux, φουσκωμένος-η-ον. | grand, en parlant d'une armée, d'une ville, μεγάλος-η-ον. | fort, δυνατὸς-ὴ-ὸν. | en parlant de la mer, παραγμένη θάλασσα, ἡ. | débordé, en parlant d'une rivière, ξεχειλισμένος-η-ον.

GROS, s. m. poids, δραχμὴ, ἡ. — de cavalerie, τάγμα, τὸ· σῶμα, τὸ. | beaucoup, πολλὰ. — (le) de l'affaire, τὸ κυριώτερον. — (le) du monde, οἱ πιεωὐτεροι. — (en), χονδρικῶς, χονδρὰ. — (en) et en détail, χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

GROSEILLE, s. f. ῥιβίσιον, τὸ· φραγκοσλάφυλον, τὸ.

GROSEILLER, s. m. ῥιβισιὰ, ἡ· φραγκοσαφυλιὰ, ἡ.

GROSSESSE, s. f. ἐγκασρὶα, ἡ.

GROSSEUR, s. f. χονδρότης, ἡ· χόνδρος, τὸ.

GROSSIER, ÈRE, adj. rustique, ἀπολίτευτος-η-ον, χωελατικὸς-ὴ-ὸν. — (ouvrage), χονδρὴ δ'ελειὰ, ἡ. — (homme), χωελάτης, ὁ. — (discours), χονδρολογία, ἡ.

GROSSIÈREMENT, adv. χονδρικὰ, χωελατικὰ, ἀπολιτεύτως.

GROSSIÈRETÉ, s. f. χωελατὰ, ἡ· χωελατσύνη, ἡ.

GROSSIR, v. a. et n. χον-

Digitized by Google

βραίνω. | exagérer, μεγαλόνω, αὐξάνω ὑμιλώντας.

GROTESQUE, adj. γελειώδης-ες.

GROTTE, s. f. σπήλαιον, τὸ· ἄντρον, τὸ.

GROUPE, s. m. συνάθροισις, ἡ. | tas, σωρὸς, ὁ.

GRUE, s. f. oiseau, γερανὸς, ὁ. | machine, γεράνιον, τὸ· γερανὸς, τὸ.

GRUGER, v. a. φαγώνω-σα, τρώγω.

GRUMEAU, s. m. θρόμβος, ὁ.

GRUMELER (se), v. pr. κουβαεκάζομαι, θρομβοῦμαι-ήθηκα.

GUÉ, s. m. πόρος, ὁ· πέραμα, τὸ.

GUÉABLE, adj. διαβάτὸς-ὴ-όν.

GUENILLE, s. f. τζάντζαλον, τὸ· παλιόπανα, τὰ· ράκος, τὸ· παλιούρι, τὸ.

GUÊPE, s. f. σφῆκα, ἡ.

GUÈRE, GUÈRES, adv. peu, ὀλίγον. — que, χεδὸν, πάρεξ.

GUÉRIR, v. act. ἰατρεύω-υσα, γιατρεύω-υσα, ὑγιαίνω-ανα. | v. n. se guérir, ἰατρεύομαι-ύθηκα, ὑγιαίνω-ανα.

GUÉRISON, s. f. ἰάτρευσις, ἡ· ἰατειά, ἡ· γιαμὸς, ὁ.

GUÉRISSABLE, adj. ἰατρευτὸς-ὴ-όν, γιατρευτὸς-ὴ-όν, ἰάσιμος-η-ον.

GUERRE, s. f. πόλεμος, ὁ. — civile, ἐμφύλιος πόλεμος, ὁ.

GUERRIER, ÈRE, adj. et subs. πολεμικὸς-ὴ-όν.

GUET, s. masc. βίγλα, ἡ. Voyez *Sentinelle*. — (mot du), σύνθημα, τὸ.

GUÊTRE, s. f. τζαρβούχι, τὸ· πελικηνὶς, ἡ.

GUETTER, v. a. παραμονεύω-υσα, ἐνεδρεύω-υσα. | attendre, ωεσαμένω-ηνα.

GUEULE, s. f. στόμα, τὸ.

GUEULER, v. n. φωνάζω-ξα δυνατὰ.

GUEUX, EUSE, adj. misérable, παλαίπωρος-η-ον. | mauvais sujet, κακοῦργὸς, ὁ. — (tour de), κακουργία, ἡ.

GUI, s. m. ἶξος, ὁ.

GUICHET, s. m. παρασπόρτι, τὸ.

GUIDE, s. m. ὁδηγὸς, ὁ.

GUIDER, v. act. ὁδηγῶνσα.

GUIDON, s. m. σημαία, ἡ.

GUIGNON, s. masc. ἀτυχία, ἡ.

GUINDÉ, E, adj. enflé, en parlant du style, φουσκωμένος-η-ον.

GUINGUETTE, s. f. καπάσιον, τὸ.

GUISE, s. fém. τρόπος, ὁ· σύνήθεια, ἡ. — (en), εἰς χῆμα, εἰς τρόπον. — (chacun à sa), κάθε εἷς καθὼς θέλει.

Digitized by Google

GUITARE, s. fém. κιθάρα, η.

GUTTURAL, E, adj. τοῦ φάρυγγος, τοῦ λάρυγγος.

GYPSE, s. masc. plâtre, γύψος, ὁ.

GYPSEUX, EUSE, adj. γυψώδης.

HAB

HA! interj. ἆ! ἆ!

HABILE, adj. ἔμπειρος-η-ον, ἐπιτήδειος-α-ον.

HABILEMENT, adv. ἐπιτηδείως, μαστρικά.

HABILETÉ, s. f. ἐπιτηδειότης, η· ἐπιτηδειόσυνη, η· μαστρεία, η.

HABILLEMENT, s. masc. vêtement, ἔνδυμα, το· φόρεμα, το· ῥοῦχον, το· τὰ φορέματα, η· φορεσία, η.

HABILLER, v. act. ἐνδύνω-υσα, ἐνδύνω-σα. — (s'), de noir, de rouge, φορῶ-σα.

HABIT, s. m. φόρεμα, το· ῥοῦχον, το. — de moine, ράσον, το.

HABITABLE, adj. κατοικητός-η-όν.

HABITANT, E, adject. κάτοικος-η-ον, ἔγκατοικος-η-ον. | s. m. κάτοικος, ὁ.

HABITATION, s. f. κατοικία, η· κατοίκησις, η.

HABITER, v. a. et n. κατοικῶ-ησα.

HABITUDE, s. f. disposition, διάθεσις, η. | coutume, ἕξις, η· συνήθεια, η.

HABITUEL, LE, adj. καθ' ἕξιν γινόμενος-η-ον, συνηθισμένος-η-ον.

HABITUER, v. a. συνηθίζω-σα. — (s'), συνηθίζομαι-σθην-σθησα, μαθαίνω-σθα.

HACHE, s. f. τζηκούρι, το· ἀξίνη, η· μπαλτᾶς, ὁ. — (coup de), τζηκουριά, η.

HACHER, v. act. λιανίζω-σα, κόπω-κα λιανόν, κατακόζω-κα. — la viande, κοπανίζω-σα, καταλιανίζω-σα.

HACHIS, s. m. καταλιανισμένον κρέας, το.

HAGARD, E, adj. ἄγριος-α-ον, ἀγριωμένος-η-ον.

HAIE, s. f. περιφράγμα, το· τράφος, ὁ. — vive, βάτος, ὁ.

HAILLON, s. m. παλαιόπανον, το· κουρέλι, το.

HAINE, s. f. μῖσος, το· χαρά, το· ἔχθεια, η· ἔχθρα, η.

HAÏR, v. act. μισῶ-ηκα, βαστῶ-αξα μάχην, ἔχθραν. | détester, ἀγγαλόνομαι-άθηκα.

HAIRE, s. f. τριχίνη, το.

HAÏSSABLE, adj. μισητός-η-όν, ἀξιομίσητος-η-ον.

HALEINE, s. f. πνοή, η·

Digitized by Google

ἀνάπνοὴ, ἡ· ἀναπνεύμός, ὁ· ἀναπγιά, ἡ. | vapeur, odeur, ἀχνὸς, ὁ· χνόος, τὸ. — (tout d'une), ἀδιαπόπως. — (tenir en), κρατῶ εἰς γύμνασιν. — de vent, ἀεροχία, τὸ.

HÂLER, v. a. καΐω, μαυρίζω-σα. — (se), καπνίζομαι-σθηκα.

HALETER, v. n. ἀναπνέω-ανα, λαφαίζω-σα. | être essoufflé, ἀναπνέω πυκνὰ· εἶμαι λαφασμένος-η-ον.

HALLE, s. fém. ἀγορὰ, ἡ· παζάρι, τὸ.

HALLIER, s. m. πυκνὸς βάτος, ὁ.

HALTE, s. f. σταμάτημα, τὸ. — (faire), σταματῶ-ησα. — là, στάσου, στέκα.

HAMAC, s. m. κρεμαστὴ κλίνη, ἡ.

HAMEAU, s. masc. μικρὸν χωρίον, τὸ· χωριδάκι, τὸ.

HAMEÇON, s. m. ἀγκίστρι, τὸ· ἄγκιστρον, τὸ.

HANCHE, s. f. ἰσχίον, τὸ.

HANTER, v. a. fréquenter, συχνιάζω-σα.

HAPPER, v. a. πιάνω-ασα, ἁρπῶ-αξα.

HARANGUE, s. f. δημηγορία, ἡ.

HARANGUER, v. a. δημηγορῶ-ησα.

HARASSER, v. a. κουράζω-σα πολλὰ, καπακοπάζω-σα.

HARCELER, v. a. ἐνοχλῶ.

HARDES, s. f. pl. ῥοῦχα, τὰ· τζάβαλα, τὰ.

HARDI, E, adj. πολμηρὸς-ὰ-όν, αὐθάδης-ες, θαρσαλέος-α-ον. — (coup), πόλμημα, τὸ.

HARDIESSE, s. f. αὐθάδεια, ἡ· θάρρος, τὸ· πολμὴ, ἡ.

HARDIMENT, adv. πολμηρῶς, θαρσαλέως, αὐθάδως. | librement, ἐλευθέρα.

HARENG, s. m. χαρίγγα, ἡ.

HARICOT, s. m. φασούλι, τὸ.

HARMONIE, s. fém. ἁρμονία, ἡ.

HARMONIEUSEMENT, HARMONIQUEMENT, adv. ἁρμονικῶς, ἁρμονιακὰ.

HARMONIEUX, EUSE, HARMONIQUE, adj. ἁρμονικὸς-ὴ-όν, ἁρμονιακὸς-η-ον.

HARNACHER, v. a. σιρώνω τὸ ἄλογον.

HARPE, s. f. ἅρπα, ἡ.

HARPER, v. a. ἁρπάζω-ξα, ἀγκρυφίζω-σα.

HARPIE, s. f. ἅρπυα, ἡ.

HARPON, s. m. ἀγκρύφι, τὸ· καμάκι, τὸ.

HARPONNER, v. a. καμακεύω-υσα, ἀγκρυφίζω-σα. | saisir, πιάνω, ἁρπῶ-αξα.

HASARD, s. m. τύχη, ἡ· ῥιζικὸν, τὸ. — (par), κατὰ τύχην, ἀπὸ τύχη, ἀπὸ ῥιζικοῦ. — (à tout), ὅπ κομὶ τὰ συντ-

Digitized by Google

ζη. | danger, κίνδυνος, ὁ· κίνδυνον, τὸ.

HASARDER, v. a. risquer, κινδυνεύω - υσα. | abandonner au hasard, παραδίνω τῆς τύχης. — (se), βάνομαι εἰς κίνδυνον.

HASARDEUX, EUSE, adj. κινδυνώδης-ες.

HÂTE, s. f. ὀγλιγωρέδα, ἡ· ταχύτης, ἡ. — (à la), ὀγλίγωρα, βιαστικὰ, ταχέως, γλήγορα.

HÂTER, v. a. ταχύνω-να, ὀγλιγωρεύω - υσα. — (se), ὀγλιγορεύομαι, βιάζομαι-σθηκα.

HÂTIF, IVE, adj. ὡρώϊμος-η-ον, ὡρόωρος-η-ον.

HAUSSE, s. f. ὕψωμα, τὸ· αὔξησις, ἡ. — de prix des denrées, ἀνέβασις, ἡ· ἀνέβασμα, τὸ· ἀνέβασμα, τὸ.

HAUSSER, v. act. élever, ὑψώνω, ἀσηκώνω - ωσα, ὑψηλώνω-σα. | augmenter, αὐξάνω-ηκα. — le prix, ἀναβάζω, ἀνεβάζω-σα. — la tête, σηκώνω-ωσα. | v. n. croître, s'augmenter, αὐξάνω, μεγαλώνω - ωσα. | en parlant d'un prix, ἀναβαίνω-ηκα. — (se), en parlant du temps, ἀνοίγει.

HAUT, E, adj. ὑψηλὸς-ὴ-ὸν. — E mer, πλατία θάλασσα, ἡ. — mal, σπασμὸς, ὁ. — fait, καπρόθυμα, τὸ. — E ville, ἀπάνω χώρα, ἡ. | grand, μεγάλος-η-ον. — E, (couleur, eau), βαθὺς-εία-ὺ.

HAUT; s. m. de la table, κεφάλι, τὸ. — d'une montagne, κορυφὴ, ἡ· ὑψηλὸν, τὸ. — d'une maison, τὸ ἀπάνω. — de la tête, ἀπαλὸν, τὸ. | hauteur, ὕψος, τὸ. *Du haut de l'esprit*, ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ νοός.

HAUT, adv. ὑψηλά. — (crier), δυνατὰ, τραισῶς, μεγαλοφώνως. — (en), ἀπάνω. — (d'en), ἀπὸ 'πάνω.

HAUTAIN, E, adj. ὑπερήφανος-η-ον, ἀλάζων-ονος.

HAUTBOIS, s. masc. αὐλὸς, ὁ.

HAUTEMENT, adv. fièrement, αὐθάδως, ἀποκοπὰ. | librement, ἀνοικτὰ, ἐλευθέρως.

HAUTEUR, s. f. ὕψος, τὸ· ὑψηλότης, ἡ. | lieu élevé, τόπος ὑψηλος, ὁ· λόφος, ὁ. | arrogance. *Voyez* ce mot. *A la hauteur de*, εἰς τὸν παραλληλον τοῦ.

HÂVE, adj. ὀχρὸς-ὴ-ὸν.

HAVRE, s. m. port. λιμιόνας, ὁ· λιμένας, ὁ.

HAVRE-SAC, s. m. δισάκι, τὸ.

HÉ! interj. ἐ! εἴ! ἄχ!

HÉBÉTÉ, E, adj. μωρὸς-ὴ-ὸν, ἀναίσθητος-η-ον, ἀνόητος-η-ον.

Digitized by Google

HÉBÉTER, v. a. μωραίνω-ανα.

HÉBRAÏQUE, HÉBREU, adj. ἑβραϊκὸς-ή-όν. | s. masc. Ἑβραῖος, ὁ· fém. Ἑβραΐσσα, ἡ. | la langue hébraïque, τὰ ἑβραϊκά. — (en), ἑβραϊστί.

HÉGIRE, s. f. ἐγείρα, ἡ.

HÉLAS! interj. οἴχ! ἄχ!

HELLÉNIQUE, adj. ἑλληνικὸς-ή-όν.

HELLÉNISTE, s. m. ἑλληνιστὴς, ὁ.

HÉMI, particule, demi, ἥμισυ, τὸ.

HÉMISPHÈRE, s. m. ἡμισφαίριον, τὸ.

HÉMISTICHE, s. m. ἡμιστίχιον, τὸ.

HÉMORRAGIE, s. f. αἱμορραγία, ἡ.

HÉMORROÏDES, s. f. pl. αἱμορροΐδες, ἡ.

HÉMORROÏSSE, s. f. αἱμορροοῦσα, ἡ.

HENNIR, v. n. χρεμετίζω-σα.

HENNISSEMENT, s. masc. χρεμετισμὸς, ὁ.

HÉPATIQUE, adj. ἡπατικὸς-ή-όν.

HÉRAUT, s. masc. κήρυξ-υκος, ὁ.

HERBAGES, s. m. pl. χορταικὰ, τὰ.

HERBE, s. f. χόρτον, τὸ· χορτάριον, τὸ· βότανον, τὸ.

HERBEUX, EUSE, adject. χορτώδης-ες, χορταρώδης-ες.

HERBORISER, v. n. βοτανολογῶ-ησα, συναίζω χορτάρια.

HERBORISTE, s. m. βοτανιστὴς, ὁ.

HÉRÉDITAIRE, adj. κληρονομικὸς-ή-όν.

HÉRÉDITÉ, s. f. κληρονομία, ἡ.

HÉRÉSIARQUE, s. m. αἱρεσιάρχης, ὁ.

HÉRÉSIE, s. f. αἵρεσις, ἡ.

HÉRISSER (se), v. pron. ἀναριχιάζω-σα.

HÉRISSON, s. m. σκαντζόχοιρος, ὁ.

HÉRITAGE, s. m. κληρονομία, ἡ.

HÉRITER, v. n. κληρονομῶ-ησα.

HÉRITIER, s. m. κληρονόμος, ὁ.

HERMINE, s. f. κακοῦμι, τὸ.

HERMITE, s. m. Voyez *Ermite* et *Érémitique*.

HERNIE, s. f. ἀπόσημον, τὸ.

HÉROÏNE, s. f. ἡρώισσα, ἡ.

HÉROÏQUE, adj. ἡρωικὸς-ή-όν.

HÉROÏQUEMENT, adv. ἡρωικῶς.

HÉRON, s. m. ἐρωδιὸς, ὁ.

HÉROS, s. m. ἥρως, ὁ.

HERSE, s. f. λισγάρι, τὸ· βωλοκόπι, τὸ.

Digitized by Google

HERSER, v. a. τρίβω μὲ τὸ λισγάρι, βαλλαντεύω-σα.

HÉSITATION, s. f. ἀπορία, ἀμφιβολία, ἡ.

HÉSITER, v. n. ἀπορῶ-ησα, ἀμφιβάλλω-λα. | s'arrêter, κάμαι, σταματῶ-ησα.

HÉTÉROCLITE, adj. ἑτερόκλιτος-η-ον.

HÉTÉRODOXE, adj. ἑτερόδοξος-η-ον.

HÉTÉRODOXIE, s. f. ἑτερόδοξία, ἡ.

HÉTÉROGÈNE, adj. ἑτερογενής-ης.

HEURE, s. f. ὥρα, ἡ. | temps, καιρός, ὁ. — (demi), μισὴ ὥρα, ἡ. — (une) et demie, μία ὥρα καὶ μισή. — (bonne), γυρεῖς. — indue, ὥρα ὅπου δὲν πρέπει. — (tout-à-l'), τώρα, εὐθύς. — (à la bonne), ἂς εἶναι, καλά. — canoniales, ὧραι κανονικαί, αἱ.

HEUREUSEMENT, adv. καλορριζίκως, εὐτυχῶς.

HEUREUX, EUSE, adj. καλορριζικος-η-ον, εὐτυχὴς-ές. — dans le ciel, μακάριος-α-ον. — (caractère), ἀγαθὸς-ὴ-όν, ἔξαιρετος-η-ον. — (mémoire), καλὸς-ὴ-όν, D'heureuse mémoire, μακαρίτης, ὁ.

HEURTER, v. act. κρούω-σα, κτυπῶ-ησα. — la raison, εἶναι ἀναντίον εἰς.

HIATUS, s. m. χάσμα, τὸ σύγκρουσις φωνηέντων, ἡ.

HIBOU, s. m. κουκουβάϊα, ἡ.

HIDEUX, EUSE, adj. φρικτὸς-ὴ-όν.

HIÈNE, s. fém. σερτλάνι, τὸ.

HIER, adv. χθὲς, ἐχθὲς, ἐψὲς. — (avant), προχθὲς, προψὲς. — (d'avant), adj. προψινὸς-ὴ-όν, προχθεσινὸς-ὴ-όν.

HIÉRARCHIE, s. f. ἱεραρχία, ἡ.

HIÉRARCHIQUE, adj. ἱεραρχικὸς-ὴ-όν.

HIÉROGLYPHE, s. m. ἱερογλυφικὸν, τὸ.

HIÉROGLYPHIQUE, adj. ἱερογλυφικὸς-ὴ-όν.

HILARITÉ, s. f. ἱλαρότης, ἡ. — (donner de l'), ἱλαρώνω-σα.

HIRONDELLE, s. f. χελιδόνι, τὸ.

HISSER, v. a. ὑψώνω-ωσα, σηκώνω-σα.

HISTOIRE, s. f. ἱστορία, ἡ.

HISTORIEN, s. m. ἱστορικὸς, ὁ.

HISTORIOGRAPHE, s. m. ἱστοριογράφος, ὁ.

HISTORIQUE, adj. ἱστορικὸς-ὴ-όν.

HISTORIQUEMENT, adv. ἱστορικὰ, ἱστορικῶς.

HISTRION, s. m. μῖμος, ὁ.

Digitized by Google

Hiver, s. m. χειμῶνας, ὁ· χειμῶν-ῶνος, ὁ. — (tout l'), χειμωνιά, ἡ. *Voilà l'hiver*, ἐχειμωνίασε.

Hivernal, e, adj. d'hiver, χειμωνιατικὸς-ἡ-όν, χειμωνικὸς-ἡ-όν.

Hiverner, v. n. χειμωνιάζω-σα, χειμάζω-σα.

Hoche, s. f. entaille, χαραγματιά, ἡ.

Hocher, v. a. secouer, σπάζω, κλονίζω-σα.

Hoir, s. m. Voyez *Héritier*.

Hoirie, s. f. Voyez *Hérédité*.

Holà! interj. pour appeler, ἔλα! βρέ! μωρέ! | c'est assez, ὄχ! φθάνει. — (mettre le), apaiser la dispute, arrêter les prétentions, &c. *Voyez* ces verbes.

Holocauste, s. m. ὁλοκαύτωμα, τὸ.

Homard, s. m. ἀσακὸς, ὁ.

Homélie, s. f. ὁμιλία, ἡ· διδαχὴ ἀπλὴ, ἡ.

Homicide, s. m. meurtre, φόνος, ὁ· φονικὸν, τὸ. | meurtrier, φονεὺς, ὁ· φονιὰς, ὁ· φονέας, ὁ· φονευτὴς, ὁ· fém. φόνισσα, ἡ· φονευτρία, ἡ.

Hommage, s. m. ὑποδουλοσύνη, ἡ.

Homme, s. masc. ἄνθρωπος, ὁ. | par rapport à son épouse, ἄνδρας, ὁ. | distingué de la femme, ἀνὴρ, ὁ. — brave et honnête, χρήσιμος ἄνθρωπος, ὁ. — (bon), simple, ἁπλὸς-ἡ-όν, ἀπονήρευτος-η-ον. | vieillard, γέροντας, ὁ. — d'honneur, τιμημένος ἄνθρωπος. — (en) d'honneur, εἰς τὴν τιμήν μου.

Homogène, adj. ὁμογένης-ες.

Homologuer, v. a. κυρῶ δημοσίως.

Honnête, adj. τίμιος-α-ον, ἔντιμος-η-ον, τιμημένος-η-ον. — (prix, salaire), καλὸς-ἡ-όν, σωστὸς-ἡ-όν, ἱκανὸς-ἡ-όν. | civil, πεπαιδευμένος-η-ον, εὐσυνήθης-ες. — (l'), s. m. τίμιον, τὸ.

Honnêtement, adv. τιμίως, τιμημένα. | assez, ἀρκετὰ. | beaucoup, πολύ. | avec décence, εὐπρεπῶς, μὲ εὐταξίαν. | officieusement, εὐσυνηθῶς, μὲ καλοσύνην.

Honnêteté, s. f. τιμιότης, ἡ· τιμὴ, ἡ. | civilité, πεπαίδευσις, ἡ· εὐσυνηθία, ἡ· χρηστοήθεια, ἡ· φιλοφροσύνη, ἡ. | pudeur, σεμνότης, ἡ· εὐταξία, ἡ.

Honneur, s. m. τιμὴ, ἡ. | gloire, δόξα, ἡ. — (se faire), ἀποκτῶ τιμὴν, κερδεύω τιμὴν, δόξαν. — (se faire) de, ἔχω διὰ τιμήν. — s, dignités, αἱ ἀξίαι; ἢ τιμαῖς. — s

Digitized by Google

funèbres, ὀπικήδια, τὰ· κηδεία, ἡ.

HONORABLE, adj. ἔντιμος-η-ον, τιμητὸς-ὴ-ὸν, τίμιος-α-ον. | magnifique, μεγαλοπρεπὴς-ὲς.

HONORABLEMENT, adv. τιμητέα, τιμίως, μὲ τιμὴν.

HONORAIRE, adj. διὰ τιμὴν. | s. m. paiement, rétribution, μισθὸς, ὁ.

HONORER, v. a. τιμῶ-ησα. | procurer de l'honneur, προξενῶ-ησα τιμὴν. | rendre honneur, προσφέρω-ερα τιμὴν.

HONORIFIQUE, adj. τιμητικὸς-ὴ-ὸν.

HONTE, s. f. ἐντροπὴ, ἡ· αἰσχύνη, ἡ. — (avoir), ἐντρέπομαι-ηκα, αἰσχύνομαι.

HONTEUSEMENT, adv. ἐντροπαστικῶς, ἐντροπαλὰ, αἰσχρῶς.

HONTEUX, EUSE, adj. ἐντροπαστικὸς-ὴ-ὸν, ἐντροπαλὸς-ὴ-ὸν, αἰσχρὸς-ὴ-ὸν. *Parties honteuses*, ἐντροπαλὰ μερὴ, τὰ. — (enfant), ἐντροπάρης, ὁ, ἡ.

HÔPITAL, s. masc. νοσοκομεῖον, τὸ· ὁσπιτάλι, τὸ. — pour les pauvres, πτωχοδοκεῖον, τὸ.

HOQUET, s. masc. λύζιγκας, ὁ· λύγκιον, τὸ.

HORDE, s. f. ὄχλος, ὁ· μάζεψις, ἡ.

HORIZON, s. m. ὁρίζων, ὁ.

HORIZONTAL, E, adj. παραλληλος-η-ον τῷ ὁριζόντι.

HORLOGE, s. f. ὡρολόγιον, τὸ· ὡρολόγι, τὸ. — (monter une), γυρίζω, κορδίζω-σα. — de sable, κλεψύδρα, ἡ.

HORLOGER, s. m. ὡρολογὰς, ὁ.

HORMIS, prép. ἔξω ἀπὸ, ὄξω ἀπὸ, avec l'acc.; ἔξω, avec le génitif.

HOROSCOPE, s. m. ὡροσκόπιον, τὸ.

HORREUR, s. f. φρίκη, ἡ· τρόμος, ὁ. | aversion, μίσος, τὸ· βδέλυγμα, τὸ. — (être saisi d'), φρίσσω-ξα. — s (des), πράγματα φρικτὰ.

HORRIBLE, adj. φρικώδης-ες, τρομακτικὸς-ὴ-ὸν, φρικτὸς-ὴ-ὸν. | excessif, ὑπερβολικὸς-ὴ-ὸν, ἔξω τοῦ μέτρου.

HORRIBLEMENT, adv. τρομακτικὰ. | excessivement, ὑπερβολικὰ, ἄμετρα.

HORS, prép. ἔξω, ἔξω ἀπὸ, ὄξω ἀπὸ.

HOSPICE, s. m. ὁσπήτιον, τὸ.

HOSPITALIER, ÈRE, adj. φιλόξενος-η-ον.

HOSPITALITÉ, s. f. φιλοξενία, ἡ. — (donner), φιλοξενῶ-ησα.

HOSTIE, s. fém. θυσία, ἡ· θῦμα, τὸ· ὁστιὰ, ἡ.

HOSTILEMENT, adv. ἐχθρικῶς, πολεμίως.

Digitized by Google

Hostilité, s. f. ἔχθεια, ἡ· πόλεμος, ὁ.

Hôte, s. m. maître d'hôtellerie, πανδοχεύς, ὁ. | reçu chez un ami, ξενός, ὁ. | reçu à l'auberge, καταλυτής, ὁ.

Hôtel, s. m. παλάτιον, τὸ· ἀρχοντάρικι, τό.

Hôtellerie, s. f. πανδοχεῖον, τὸ· ὡσαρία, ἡ· καπάλυμα, τό.

Hotte, s. f. κοφῖνι, τό.

Houblon, s. m. βρυόν, τό.

Houe, s. fém. τζάπα, ἡ· τζάπιον, τό.

Houleux, euse, adject. κυματώδης-ες, κυμαπεσ-ή-άν.

Houppe, s. f. φοῦντα, ἡ.

Housse, s. f. χάσσιον, τὸ· ἐφίππιον, τό.

Housser, v. a. nettoyer, σαρώνω-ωσα, σκαυπίζω-σα.

Houssine, s. f. βίτζα, ἡ· βεργίτζα, ἡ.

Hoyau, s. m. τζάπι, τὸ· δικέλλα, ἡ.

Huche, s. f. σκαφίδι, τὸ· σκάφη, ἡ.

Huée, s. f. ἀλαλαγμός, ὁ· χουγιασμός, ὁ.

Huer, v. act. χουγιάζω-σα.

Huile, s. fém. ἔλαιον, τὸ· λάδι, τό. — s (les saintes), τὰ ἅγια λάδια.

Huiler, v. a. ἀλείφω-φα μὲ λάδι, λαδώνω-σα.

Huileux, euse, adject. λαδερός-ά-όν, ἐλαιώδης-ες.

Huilier, s. m. λαδικόν, τὸ· ληκύθιον, τὸ· ρογί, τό.

Huit, adj. num. ὀκτώ. — (le) du mois, ἡ ὀκτὼ τοῦ μηνός. *De huit jours*, ὀκταήμερος-η-ον.

Huitième, adj. nombre ordinal, ὄγδοος-η-ον.

Huître, s. f. σπιδί, τό· ὄστρεον, τό.

Humain, e, adject. de l'homme, ἀνθρώπινος-η-ον. | doux, ἥμερος-α-ον, γλυκὺς-εῖα-ύ, φιλάνθρωπος, ὁ, ἡ.

Humainement, adv. ἀνθροπίνως, ἀνθρώπινα.

Humaniser, v. a. ἀνθρωπίζω-σα, ἡμερώνω-σα.

Humanité, s. f. ἀνθρωπότης, ἡ· ἀνθρώπινον, τό. | philanthropie, φιλανθρωπία, ἡ.

Humble, adj. ταπεινός-ή-όν.

Humblement, adv. ταπεινῶς, ταπεινά.

Humecter, v. a. ὑγραίνω-ανα, ὑγρασφαρα, βρέχω-ξα, νοτίζω-σα.

Humer, v. a. ρουφῶ-ηξα.

Humeur, s. fém. dans le corps, ὑγρότης, ἡ· χύμος, ὁ. | caractère, φαντασία, ἡ· φυσικόν, τό. — (bonne), χαρά, ἡ· κέφι, τό. — (qui est de bonne), un peu dans le vin, κεφλής, ὁ.

Digitized by Google

HUMIDE, adj. ὑγρός-ά-όν, ὑγρός-ά-όν, νοτερός-ή-όν, βρεμμένος-η-ον. | s. m. τὸ ὑγρόν, τὸ ὄγρον.

HUMIDITÉ, s. f. ὑγρότης, ἡ· ὀγρασία, ἡ· ὑγρασιά, ἡ.

HUMILIATION, s. f. ταπείνωσις, ἡ.

HUMILIER, v. a. ταπεινώνω-ωσα.

HUMILITÉ, s. f. ταπεινότης, ἡ· ταπεινοσύνη, ἡ.

HUPPE, s. fém. λόφος, ὁ· ὄρθικραυον, τὸ· λαφιά, ἡ.

HURLEMENT, s. m. οὐρλιασμα, τὸ· ὁλολυγμός, ὁ.

HURLER, v. n. οὐρλιάζω-σα, ὁλολύζω-ξα, οὐρλιάζω-σα.

HYDRAULIQUE, adj. ὑδραυλικός-ή-όν.

HYDROPIQUE, adj. ὑδροπικός-ή-όν. — (devenir), ὑδροπικιάζω-σα.

HYDROPISIE, s. f. ὑδροπικία, ἡ.

HYMNE, s. m. ὕμνος, ὁ. | s. f. cantique d'église.

HYMNOLOGIE, s. f. ὑμνολογία, ἡ.

HYPERBOLE, s. f. ὑπερβολή, ἡ.

HYPERBOLIQUE, adj. ὑπερβολικός-ή-όν.

HYPERDULIE, s. f. ὑπερδουλεία, ἡ.

HYPOCRISIE, s. f. ὑποκρισις, ἡ· ὑποκρισία, ἡ.

HYPOCRITE, s. m. ὑποκριτής, ὁ. | adj. ὑποκριτικός-ή-όν.

HYPOSTASE, s. f. ὑπόστασις, ἡ.

HYPOSTATIQUE, adj. ὑποστατικός-ή-όν.

HYPOSTATIQUEMENT, adv. ὑποστατικῶς.

HYPOTHÈQUE, s. f. ὑποθήκη, ἡ.

HYPOTHÉQUER, v. a. δίδω εἰς ὑποθήκην.

HYPOTHÈSE, s. f. ὑπόθεσις, ἡ.

HYPOTHÉTIQUE, adj. ὑποθετικός-ή-όν.

HYPOTHÉTIQUEMENT, adverbe, ὑποθετικῶς, ὑποθετικά.

HYSOPE, s. f. ὕσσωπος, ἡ.

ICO — IDE

ICI, adv. ἐδῶ. *Jusqu'ici*, ὡς ἐδῶ, ἕως ἐδῶ.

ICONOCLASTE, s. m. εἰκονοκλάστης, ὁ.

ICONOMAQUE, s. m. εἰκονομάχος, ὁ.

IDÉAL, E, adj. ὑποῦ εἶναι μόνον εἰς τὴν ἰδέαν.

IDÉE, s. f. ἰδέα, ἡ· ἔννοια, ἡ.

IDENTIFIER (s'), v. pr. γίνομαι ἕνα μὲ ἄλλον.

Digitized by Google

IDIOME, s. m. *ἰδίωμα*, *τὸ*· *διάλεκτος*, *ἡ*.

IDIOT, s. m. *ἰδιώτης*, *ὁ*· *ἀμαθὴς-ὲς*.

IDOLÂTRE, s. m. *εἰδωλολάτρης*, *ὁ*.

IDOLÂTRIE, s. f. *εἰδωλολατρία*, *ἡ*.

IDOLE, s. f. *εἴδωλον*, *τὸ*.

IGNÉ, E, adj. *πυρινὸς-ἡ-όν*.

IGNOBLE, adj. *δυσγενὴς-ὲς*, *ἀγεννὴς-ὲς*.

IGNOMINIE, s. f. *ὄνειδος*, *ὁ*· *καταισχύνη*, *ἡ*· *ὀντροπὴ*, *ἡ*· *ἀτιμία*, *ἡ*.

IGNOMINIEUSEMENT, adv. *ἀτίμως*, *μὲ ὀντροπὴν*.

IGNORANCE, s. f. *ἀμάθεια*, *ἡ*· *ἀγνωσία*, *ἡ*· *ἀγνωσιὰ*, *ἡ*. — (prétendre cause d'), *προφασίζομαι πῶς δὲν ἠξεύρω*.

IGNORANT, E, adj. *ἀμαθὴς-ὲς*, *ἀγεμάθητος-η-ον*.

IGNORER, v. a. *δὲν ἠξεύρω*, *ἀγνοῶ-ησα*.

IL, ELLE, pron. *ἐκεῖνος*, *ἐκείνη*, *ἐκεῖνο*.

ILE, s. fém. *νησὶ*, *τὸ*· *νῆσος*, *ἡ*.

ILLÉGAL, E, adj. *ἄνομος-η-ον*.

ILLÉGITIME, adj. *μὴν νομιμὸς-ἡ-όν*, *ἄνομος-η-ον*. — (enfant), *νόθος*, *ὁ*. — mariage), *αὐλόγητος-η-ον*.

ILLICITE, adj. *ἄθεσμος-η-ον*, *μὴν παραχωρεμένος-η-ον*.

ILLICITEMENT, adv. *παρανόμως*.

ILLIMITÉ, E, adj. *ἀπέραντος*, *ἀπεριόριστος-η-ον*.

ILLUMINATIF, IVE, adj. *φωτιστικὸς-ὴ-όν*.

ILLUMINATION, s. f. *φώτισις*, *ἡ*· *φώτισμα*, *τὸ*.

ILLUMINER, v. a. *φωτίζω-σα*.

ILLUSION, s. f. *ἀπάτη*, *ἡ*· *γέλασμα*, *τὸ*· *πλάνη*, *ἡ*.

ILLUSOIRE, adj. *ἀπατηλὸς-ὴ-όν*.

ILLUSTRE, adj. *ὀνομαστὸς-ὴ-όν*, *περίφημος-η-ον*, *ἐκλαμπρος-α-ον*, *περιλαμπὴς-ὲς*.

ILLUSTRER, v. a. *λαμπρύνω-να*, *περίφημον ποιῶ-ησα*. — (s'), *ἀποκτῶ τιμὴν*, *γίνομαι περίφημος*.

ILLUSTRISSIME, adj. *ὑπερλαμπρότατος-η-ον*.

ILOT, s. m. *νησάκι*, *τὸ*.

IMAGE, s. f. *εἰκὼν*, *ἡ*· *εἰκόνα*, *ἡ*.

IMAGINABLE, adj. *ὑποτὸν-τὴ-τὸν*.

IMAGINAIRE, adj. *φαντασιώδης-ὲς*.

IMAGINATION, s. f. *φαντασία*, *ἡ*. | pensée, *λογισμὸς*, *ὁ*. | invention, *ἐφεύρεσις*, *ἡ*. | illusion, erreur, *ἀπάτη*, *ἡ*.

IMAGINER, v. act. *ὑποτοῶ-ησα*. — (s'), *φαντάζομαι-άσθηκα*.

IMBÉCILLE, adj. *ὁπού δὲν*

Digitized by Google

ἔχει ἀντῦμά. Voyez *Idiot.*

Imbiber, v. a. μουσκεύω-ῶσα, νοτίζω-σα, βρέχω-ξα.— (se), pénétrer, πρᾰῶ-ασα, ἐμπαίνω.

Imbu, e, adject. rempli, pénétré d'idées, &c. *Voyez* ces mots.

Imitable, adj. μιμητὸς-ὴ-ὸν. | digne d'être imité, ἀξιομίμητος-η-ον.

Imitateur, trice, s. m. et f. μιμητὴς, ὁ· μιμητρὰ, ἡ.

Imitatif, ive, adj. μιμητικὸς-ὴ-ὸν.

Imitation, s. fém. μίμησις, ἡ. — (à l') de, κατὰ τὸ παρᾰδεῖγμα τοῦ, τῆς.

Imiter, v. a. μιμοῦμαι-ήσθμα.

Immaculé, e, adj. ἄμωμος-η-ον, ἄσπιλος-η-ον, ἀμίαντος-η-ον.

Immanquable, adj. βέβαιος-α-ον.

Immanquablement, adv. βεβαίως, χωρὶς ἄλλο.

Immarcessible, adj. ἀμαρᾰίντος-η-ον.

Immatériel, le, adject. ἄὕλος-η-ον.

Immédiat, e, adj. ἄμεσος-η-ον.

Immédiatement, adv. ἀμέσως, ἄμεσα. — après, εὐθὺς μετὰ.

Immémorial, e, adject. ἀμνημόνευτος-η-ον.

Immense, adj. ἄμετρος-η-ον, ἀπέρος-η-ον.

Immensité, s. fém. ἀμετρία, ἡ· ἄμετρον, τὸ.

Immersion, s. f. βύθισμα, τὸ· καταδύσις, ἡ.

Immeubles, s. m. pl. τὰ ἀκίνητα κλᾰά.

Imminent, e, adj. ἐπικείμενος-η-ον.

Immobile, adj. ἀκίνητος-η-ον, ἀσάλευτος-η-ον.

Immobilité, s. f. ἀκινησία, ἡ· ἀσαλευσία, ἡ.

Immodéré, e, adj. ἀμέτριος-α-ον. | excessif, περισσὸς-ὴ-ὸν.

Immodérément, adv. χωρὶς μετριότητα.

Immodeste, adj. ἄσεμνος-η-ον, ἀκόλαστος-η-ον.

Immodestie, s. f. ἀσωτοσύνη, ἡ· ἀσυταξία, ἡ.

Immolation, s. f. θυσίασμα, τὸ.

Immoler, v. a. θυσιάζω-σα.

Immonde, adj. ἀκάθαρτος-η-ον, μιαρὸς-η-ον, ἄτζαλος-η-ον.

Immondice, s. f. ἀτζαλιὰ, ἡ· μουρδαλιὰ, ἡ.

Immortaliser, v. a. ἀθανατίζω-σα.

Immortalité, s. f. ἀθανασία, ἡ.

Immortel, le, adj. ἀθάνατος-η-ον.

Digitized by Google

IMMORTIFIÉ, E, adj. μὴν ἀποτεχρωμένος-η-ον.

IMMUABLE, adj. ἀμεταβλητος-η-ον, ἀπαράλλακτος-η-ον.

IMMUABLEMENT, adv. ἀμεταβλήτως.

IMMUNITÉ, s. f. ἀτέλεια, ἡ· ἀσυδοσία, ἡ. Voy. *Franchise*.

IMMUTABILITÉ, s. f. ἀμεταστασία, ἡ· ἀμεταβλησία, ἡ.

IMPAIR, E, adj. μόνος-η-ον, περισσος-η-ον, ἄρτιος-α-ον.

IMPALPABLE, adj. ἀπαστος-η-ον.

IMPARDONNABLE, adject. ἀσυγχώρητος-η-ον, ἀσυμπάθητος-η-ον.

IMPARFAIT, E, adj. ἀτελὴς-ὲς, ἀτελειος-α-ον, | s. m. terme de grammaire, παρατατικὸς, ὁ.

IMPARFAITEMENT, adv. ἀτελῶς, ἀτελείως.

IMPARTIAL, E, adj. ἀδιάφορος-η-ον, οὐδέτερος-η-ον.

IMPARTIALITÉ, s. f. ἀδιαφορία, ἡ· οὐδετερότης, ἡ.

IMPASSIBILITÉ, s. f. ἀπάθεια, ἡ.

IMPASSIBLE, adj. ἀπαθὴς-ὲς.

IMPATIEMMENT, adv. ἀνυπομόνως, χωρὶς ὑπομονὴν, ἀνυπομόνητα.

IMPATIENCE, s. f. ἀνυπαμονησία, ἡ· ἀνυπομονὰ, ἡ· ἀνυπομονιὰ, ἡ.

IMPATIENT, E, adj. ἀνυπόμονος-η-ον, ἀνυπομονητικὸς-η-ον. | vif, ἀγὴς-ὲς.

IMPATIENTER, v. a. κάμνω νὰ χάσῃ τὴν ὑπομονὴν. —(s'), χάνω τὴν ὑπομονὴν, δυσανασχετῶ.

IMPAYABLE, adj. ἀπληρωτος-η-ον.

IMPECCABLE, adj. ἀναμαρτητος-η-ον.

IMPECCABILITÉ, s. f. ἀναμαρτησία, ἡ· ἀναμαρτητον, τὸ.

IMPÉNÉTRABILITÉ, s. f. ἀδιαβατον, τὸ.

IMPÉNÉTRABLE, adj. ἀπέρατος-η-ον, ἀδιάβατος-η-ον.

IMPÉNITENCE, s. f. ἀμετανοησία, ἡ.

IMPÉNITENT, E, adj. ἀμετανόητος-η-ον.

IMPÉRATIF, IVE, adject. προστακτικὸς-η-ον, ὁριστικὸς-η-ον. | s. masc. terme de grammaire, ὁριστικὴ, ἡ· προστακτικὴ, ἡ.

IMPERFECTION, s. f. ἀτέλεια, ἡ· ἀτελειότης, ἡ. | défaut, ψεγάδι, τὸ.

IMPÉRIAL, E, adj. αὐτοκρατορικὸς-η-ον.

IMPÉRIEUSEMENT, adv. ἐξουσιαστικῶς, ὑπερηφάνως.

IMPÉRIEUX, EUSE, adj. ὑπερηφάνος-η-ον, ἐξουσιαστικὸς-η-ον.

IMPÉRISSABLE, adj. παντοτινος-η-ον.

Digitized by Google

IMPÉRITIE, s. f. ἀπειρία, ἡ· ἀμάθεια, ἡ.

IMPERSONNEL, LE, adj. — (verbe), ἀπροσώπων ῥῆμα.

IMPERSONNELLEMENT, adv. ἀπροσώπως.

IMPERTINEMMENT, adv. αὐθαδῶς, ἀπόκοπα.

IMPERTINENCE, s. f. insolence, ἀπόκοπα, ἡ· αὐθάδεια, ἡ.

IMPERTINENT, E, adj. arrogant, αὐθάδης-ες, ἀπόκοπος-η-ον. | absurde, παράλογος-η-ον.

IMPERTURBABLE, adj. ἀπέραντος-η-ον, ἀσύγχυτος-η-ον.

IMPÉTRABLE, adject. ἀπολαυστὸς-η-όν, εὐαπόκτητος-η-ον, ἀπολαυστικὸς-η-όν.

IMPÉTRATION, s. f. ἀπόλαμψις, ἡ.

IMPÉTRER, v. a. ἀπολαμβάνω-λαβα, ἐπικτῶ-ησα, ἀποπάζω-ξα.

IMPÉTUEUSEMENT, adv. ὁρμητικῶς, σφοδρά.

IMPÉTUEUX, EUSE, adj. ὁρμητικὸς-η-όν, ὁρμιστικὸς-η-όν, ῥαγδαῖος-α-ον, τυφωνικὸς-η-όν, σφοδρὸς-η-όν.

IMPÉTUOSITÉ, s. f. ὁρμὴ, ἡ· βία, ἡ· σφοδρότης, ἡ.

IMPIE, adj. ἀσεβὴς-ές.

IMPIÉTÉ, s. f. ἀσέβεια, ἡ.

IMPITOYABLE, adj. ἄσπλαγχνος-η-ον, ἀλύπητος-η-ον.

IMPITOYABLEMENT, adv. ἀσπλαγχνα, ἀλυπητα.

IMPLACABLE, adj. ἀκαταπραΰτος-η-ον, ἀμείλικτος-η-ον.

IMPLICATION, s. f. ἐμπλοκὴ, ἡ.

IMPLICITE, adj. ὅπου ἐννοεῖται χωρὶς καινεία λόγου, εἰς μίαν σύστασιν.

IMPLIQUER, v. a. ἐμπλέκω-ξα — contradiction, παρεμπίπτειν ἐναντίωσιν.

IMPLORER, v. act. ὑπεκκαλῶ-εσα, ὑπεκκαλοῦμαι = εἰλάσκα.

IMPOLI, E, adj. ἀπολίτευτος-η-ον, χωριατικὸς-η-όν.

IMPOLITESSE, s. f. χωριατιά, ἡ· ἀγροικία, ἡ.

IMPORTANCE, s. fém. — (affaire d'), μεγάλη, βαρεία ὑπόθεσις. — (de peu d'), οὐτίδανον πρᾶγμα, μικρὰ ὑπόθεσις.

IMPORTANT, E, adj. considérable, ἀξιόλογος-η-ον. | de nécessité, ἀναγκαῖος-α-ον. | utile, ὠφέλιμος-η-ον.

IMPORTATION, s. f. εἰσαγωγὴ, ἡ.

IMPORTER, v. act. porter dans, εἰσάγω, φέρω μέσα. | être important. Voyez *Important. Il m'importe de*, μὲ μέλλει. *Que vous importe?* τί σὲ μέλλει, κόζγε;

IMPORTUN, E, adj. ἐνοχλητικὸς-η-όν, βαρετὸς-η-όν.

Digitized by Google

IMPORTUNER, v. act. ἐνοχλῶ-ησα, πιεσζω-ξα.

IMPORTUNITÉ, s. f. ἐνόχλησις, ἡ· βάρος, τὸ· πίεσξις, ἡ.

IMPOSANT, E, adj. ὁπου ἐμπνέει σέβας, σεσοχὴν, ἡ φόβον. — (air, ton), σεμνὸς-ὴ-όν.

IMPOSER, v. act. mettre sur, ἐπιβάλλω-λα, ἐπιθέτω-ησα, ἐπιπάπω-σα. — les mains, χειροτονῶ-ησα, ἐπιθέτω-σα. — silence, ἐπιπάπω, σεσταίζω σιωπὴν. — des tributs, βάνω, ῥίχτω δασίματα. — un crime, ἐυγάτω-να, ῥίχτω-ξα. — du respect, ἐμπνέω-υσα. — (en) à, ἀπατῶ-ησα, γελῶ-ασα, πλανῶ.

IMPOSITION, s. fém. taxe, δόσιμον, τὸ· βάρος, τὸ· φόρος, ὁ. — des mains, ἐπίθεσις, ἡ· χειροθεσία, ἡ.

IMPOSSIBILITÉ, s. f. ἀδύνατον, τὸ· ἀνιβόλετον, τὸ· ἀβολία, ἡ.

IMPOSSIBLE, adj. ἀδύνατος-η-ον, ἀνεμπόρετος-η-ον, ἀνιβόλετος-η-ον, ἀβόλετος-η-ον, ἄβολος-η-ον.

IMPOSTEUR, s. m. συκοφάντης, ὁ· πλάνος, ὁ.

IMPOSTURE, s. f. πλάνη, ἡ· ἀπάτη, ἡ. | calomnie, συκοφαντία, ἡ. | hypocrisie, ὑποκρισία, ἡ.

IMPÔT, s. m. δόσιμον, τὸ· φόρος, ὁ· χαράτζι, τὸ.

IMPRATICABLE, adj. ἄπρακτος-η-ον. — (chemin), δύσβατος-η-ον.

IMPRÉCATION, s. f. κατάρα, ἡ· ἐπάρα, ἡ· ἀρὰ, ἡ.

IMPRÉGNER, v. a. ἐμπλήρω-ησα, ἐμβρέχω-ξα.

IMPRENABLE, adj. ἀπασὸς-ὴ-όν, ἀνάλωτος-η-ον, ἄπαρτος-η-ον.

IMPRESCRIPTIBLE, adject. ἀπεσσδιόριστος-η-ον.

IMPRESSION, s. fém. d'un livre, ἐκτύπωσις, ἡ· τύπωσις, ἡ. — du froid, ῥοπὴ, ἡ· προσβολὴ, ἡ.

IMPRÉVU, E, adj. ἀπρόβλεπτος-η-ον, ἀπεσσδόκητος-η-ον, αἰφνήδιος-α-ον.

IMPRIMER, v. a. τυπώνω, ἐκτυπώνω-ωσα. — du mouvement, δίδω-ἔδωσα κίνησιν.

IMPRIMERIE, s. fém. τυπογραφία, ἡ.

IMPRIMEUR, s. m. τυπογράφος, ὁ.

IMPROBABILITÉ, s. f. ἀπιθανότης, ἡ.

IMPROBABLE, adj. ἀπίθανος-η-ον.

IMPROBATION, s. f. ἀποδοκιμασία, ἡ.

IMPROMPTU, s. m. ὀκ τοῦ σεχείρου.

IMPROPRE, adj. ἀνάρμοστος-η-ον.

Digitized by Google

IMPROPREMENT, adv. ἀναρμόστως.

IMPROUVER, v. a. ἀποδοκιμάζω-σα, ἐλέγχω-ξα.

IMPROVISTE (à l'), adv. αἰφνιδίως, αἰφνίδια, ἄξαφνα, ἐξάφνου, ἀπροσδοκήτως.

IMPRUDEMMENT, adverbe, ἀφρόνως, ἀσύχασα, ἀσύνετα.

IMPRUDENCE, s. f. ἀφροσύνη, ἡ· ἀνοησία, ἡ· ἀσυχασία, ἡ.

IMPRUDENT, E, adject. ἄφρων, ἀσύχαστος-η-ον, ἀνόητος-η-ον, ἀσύνετος-η-ον.

IMPUBÈRE, adj. ἄγηθος-η-ον.

IMPUDEMMENT, adverbe, ἀδιάντροπα, ἀναισχύντως.

IMPUDENCE, s. f. ἀδιαντροπιὰ, ἡ· ἀπόκοπὰ, ἡ· ξετζιπωσύνη, ἡ.

IMPUDENT, E, adj. ἀδιάντροπος-η-ον, ἀπόκοπος-η-ὸν, ξετζίπωπος-η-ον.

IMPUDEUR, s. f. ἀναίδεια, ἡ.

IMPUDICITÉ, s. f. ἀσέλγεια, ἡ· ἀτζαλιὰ, ἡ· ἀκαθαρσία, ἡ.

IMPUDIQUE, adj. ἀσελγὴς-ὲς, ἄτζαλος-η-ον, ἀκάθαρτος-η-ον.

IMPUDIQUEMENT, adv. ἀσελγῶς, ἄτζαλα, ἀκαθάρτως.

IMPUISSANCE, s. f. ἀδυναμία, ἡ· ἀδύνατον, τὸ.

IMPUISSANT, E, adj. ἀδύναμος-η-ον.

IMPULSION, s. f. ὠθισμὸς, ὁ· σπρωξίμον, τὸ· ὤθησις, ἡ. — par exemple ou exhortation, παρακίνησις, ἡ· παρακίνημα, τὸ.

IMPUNÉMENT, adv. ἀτιμωρήτως, ἀπαίδευτα.

IMPUNI, E, adj. ἀτιμώρητος-η-ον, ἀπαίδευτος-η-ον.

IMPUNITÉ, s. f. ἀτιμωρησία, ἡ· ἀπαιδευσία, ἡ.

IMPUR, E, adj. ἀκάθαρτος-η-ον, μιαρὸς-ὴ-ὸν.

IMPURETÉ, s. f. ἀκαθαρσία, ἡ· μιαρότης, ἡ.

IMPUTATION, s. f. ἐγκάλεσις, ἡ. — fausse, συκοφαντία, ἡ.

IMPUTER, v. a. attribuer, ἀποδίδω-δωσα. — un crime, ῥίχνω-ξα, ἀποδίδω-δωσα.

INABORDABLE, adj. ἀπρόσιτος-η-ον, ἀπλησίαστος-η-ον, ἀκόντευτος-η-ον.

INACCESSIBLE, adj. ἀπλησίαστος-η-ον. — (rocher), ἄβατος-η-ον.

INACCOUTUMÉ, E, adject. ἀσυνήθιστος-η-ον.

INACTION, s. f. ἀπραξία, ἡ· ἀργία, ἡ· ὀκνηρία, ἡ.

INADMISSIBLE, adj. ἀπρόσδεκτος-η-ον, ἄδεκτος-η-ον.

INADVERTANCE, s. fém. ἀπροσεξία, ἡ· ἀσυχασιὰ, ἡ.

INALIÉNABLE, adj. ἀπου

Digitized by Google

δὲν δύναται νὰ ἀλλοτειώθῃ.

INALTÉRABLE, adj. ἀμεταβλητος-η-ον, ἀπάθεκτος-η-ον.

INANIMÉ, E, adj. ἄψυχος-η-ον.

INANITION, s. fém. ἀφαγία, ἡ.

INAPPLICATION, s. fém. ἀφοσίωσία, ἡ· ἀναμέλεια, ἡ.

INAPPLIQUÉ, E, adject. ἀφοσίωτος-η-ον, ἀμελὴς-ὲς.

INAPPRÉCIABLE, adj. ἀπίμητος-η-ον.

INAPTITUDE, s. f. ἀνεπιτηδειότης, ἡ.

INARTICULÉ, E, adj. ἄναρθρος-η-ον.

INATTENDU, E, adject. ἀπροσδόκητος-η-ον, ἀνάπαντιχος-η-ον.

INATTENTIF, IVE, adject. Voyez *Inappliqué.*

INATTENTION, s. f. Voy. *Inadvertance.*

INCAPABLE, adj. ἀνεπιτήδειος-α-ον, ἀνάξιος-α-ον.

INCAPACITÉ, s. f. ἀνεπιτηδειότης, ἡ· ἀναξιότης, ἡ· ἀναξιοσύνη, ἡ.

INCARNATION, s. f. ἐνσάρκωσις, ἡ.

INCARNER (s'), v. pron. ἐνσαρκώνομαι-ώθηκα.

INCENDIAIRE, s. m. ἐμπρηστὴς, ὁ.

INCENDIE, s. f. ἐμπρησμὸς, ὁ· φωτιὰ, ἡ.

INCENDIER, v. act. καίω, καύγω-ψα, βάνω φωτιάν.

INCERTAIN, E, adj. ἀβέβαιος-α-ον, ἄδηλος-η-ον. | irrésolu, ἀναποφάσιστος-η-ον. | douteux, ἀμφίβολος-η-ον. — (l'), s. m. τὸ ἀβέβαιον.

INCERTITUDE, s. f. ἀβεβαιότης, ἡ· ἄδηλον, τὸ. Voy. *Doute, Irrésolution.*

INCESSAMMENT, adv. sans cesse, ἀπαπαύστως, ἀσχόλαστα. | sans délai, χωρὶς ἀργοπορίαν, εὐθύς.

INCESTE, s. m. αἱμομιξία, ἡ.

INCESTUEUX, s. m. αἱμομίκτης, ὁ.

INCIDENT, s. m. συμβεβηκὸς, τὸ. | nouvelle difficulté, δυσκολία, ἡ. | adj. ὁποῦ συμβαίνει, ὁποῦ πίπτει.

INCIRCONCIS, E, adject. ἀπειτμητος-η-ον.

INCISER, v. act. ἐγκόπτω-ψα, χαράζω-ξα, χαρακώνω-σα.

INCISION, s. f. τομὴ, ἡ· χαραγμαπιὰ, ἡ· χάραγμα, τὸ· χαράκωμα, τὸ.

INCITATION, s. f. παρακίνησις ὅπ κακοῦ.

INCITER, v. a. ὠθητρέπω-ψα, παρακινῶ-νησα.

INCIVIL, E, adj. ἀπολίτευτος-η-ον, χωριατικὸς-ὴ-ὸν, ἄγριος-η-ον.

INCIVILEMENT, adv. ἀπολιτεύτως, χωριατικὰ.

Digitized by Google

INCIVILITÉ, s. f. χωριατικὰ, ἡ· ἀγροικία, ἡ.

INCLINAISON, s. f. κλίσις, ἡ· ἔγκλισις, ἡ.—d'une chose qui penche, γέρμα, ὁ.

INCLINATION, s. f. disposition, κλίσις, ἡ· διάθεσις φυσικὴ, ἡ.—de la tête, σκύψιμον, τὸ.

INCLINER, v. a. et n. κλίνω, ἐγκλίνω-να. | pencher, γέρνω-ἐγειρα.—la tête, σκύφτω-ψα, σκύζω.—à, κλίνω, ἔχω κλίσιν πρὸς.

INCLUS, E, adj. περικλεισμένος-η-ον.

INCLUSIVEMENT, adv. περικλεισμένως.

INCOGNITO, adv. ἀγνώστως, παρδιλής.

INCOHÉRENT, E, adject. ἀσυνάρτητος-η-ον; ἀνακόλουθος-η-ον.

INCOMBUSTIBLE, adject. ἄκαυστος-η-ον.

INCOMMODE, adj. ἐνοχλητικὸς-η-όν, βαρετὸς-η-όν. | difficile, κακόβολος-η-ον.

INCOMMODÉ, E, adj. un peu malade, ἐλαφρὰ ἀρρωστημένος-η-ον, ἀνήμπορος-η-ον.

INCOMMODER, v. act. ennuyer, ἐνοχλῶ-ησα. | déranger la santé, χαλῶ-ασα.

INCOMMODITÉ, s. f. ἐνόχλησις, ἡ. | peine, κόπος, ὁ· κακοβολιὰ, ἡ. | indisposition, ἀδιαθεσία, ἡ.

INCOMMUNICABLE, adj. ἀκοινώνητος-η-ον.

INCOMPARABLE, adject. ἀσύγκριτος-η-ον, ἀπαράβολος-η-ον.

INCOMPARABLEMENT, adv. ἀσυγκρίτως.

INCOMPATIBLE, adj. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι μαζὶ μὲ ἄλλον πρᾶγμα.—s (humeurs), ὄλον ὁπαπία φύσικα, τὰ.

INCOMPLET, ÈTE, adject. ἀτελὴς-ὲς, ὁ μὴν πλήρης, εἰς τὸ ὅποιον λείπει κάτι.

INCOMPRÉHENSIBLE, adj. ἀκαπάληπτος-η-ον.

INCONCEVABLE, adj. ἀκαταλόητος-η-ον.

INCONCILIABLE, adj. ἀπείαστος-η-ον.

INCONDUITE, s. f. κακὸν πολίτευμα, τὸ.

INCONDUITÉ, s. f. ἀσυνταξία, ἡ· ἀφορεσιὰ, ἡ· ἀτοπία, ἡ.

INCONNU, E, adj. ἄγνωστος-η-ον, ἀγνώριστος-η-ον.

INCONSÉQUENCE, s. fém. ἀνακολουθία, ἡ· ἀνακόλουθον, τὸ.

INCONSIDÉRÉ, E, adject. Voyez *Imprudent*.

INCONSIDÉRÉMENT, adv. ἀσυλλόγιστα.

INCONSOLABLE, adj. ἀπαρηγόρητος-η-ον.

INCONSOLABLEMENT, adv. ἀπαρηγορήτως.

Digitized by Google

INCONSTANCE, s. f. ἀστασία, ἡ· ἀκαταστασία, ἡ.

INCONSTANT, E, adj. ἄστατος-η-ον, ἀκατάστατος-η-ον.

INCONTESTABLE, adject. ἀναντίρρητος-η-ον.

INCONTESTABLEMENT, adv. ἀναντιρρήτως.

INCONTINENCE, s. fém. ἀκράτεια, ἡ.

INCONTINENT, E, adject. ἀκρατὴς-ὲς. | adv. aussitôt, παρευθὺς, παραυτὰ.

INCONVENABLE, adject. ἀνάρμοστος-η-ον, ἄπρεπος-η-ον.

INCONVÉNIENT, s. masc. ἄτοπον, τὸ. | difficulté, δυσκολία, ἡ.

INCORPORATION, s. fém. réception dans un corps, δέξιμον, τὸ· συναρίθμησις, ἡ. | mélange, σμίγμα, τὸ· ἐνσωμάτωσις, ἡ.

INCORPOREL, LE, adject. ἀσώματος-η-ον.

INCORPORER, v. a. recevoir dans, δέχομαι-χθηκα, συναριθμῶ-ησα. | unir, σμίγω-ξα, ἑνώνω, μαζὺ· ἐνσωματώνω-σα.

INCORRECT, E, INCORRIGIBLE, adj. ἀδιόρθωτος-η-ον.

INCORRUPTIBILITÉ, INCORRUPTION, s. fém. ἀφθαρσία, ἡ.

INCORRUPTIBLE, adject. ἄφθαρτος-η-ον, ἀσάπητος-η-ον. | qui ne se laisse pas gagner, ἀδωροδόκητος-η-ον, ἀδιάφθορος-η-ον.

INCRÉDIBILITÉ, s. f. ἀπιστον, τὸ.

INCRÉDULE, adj. qui ne croit rien, ἄπιστος-η-ον. | qui croit faiblement, ὀλιγόπιστος-η-ον. | qui se méfie, δύπιστος-η-ον.

INCRÉDULITÉ, s. f. ἀπιστία, ἡ· δυσπιστία, ἡ· ὀλιγοπιστία, ἡ.

INCRÉÉ, E, adj. ἄκτιστος-η-ον, ἄπλαστος-η-ον.

INCROYABLE, adj. ἀπίστευτος-η-ον.

INCULPATION, s. f. ἐγκάλεσις, ἡ· ἀπόδοσις ἐγκλήματος, ἡ.

INCULPER, v. a. ἐγκαλῶ-εσα, ἀποδίδω φτέξιμον.

INCULQUER, v. a. παρεμβάλλω εἰς τὸ πνεῦμα, τὴν καρδίαν.

INCULTE, adj. ἀγεώργητος-η-ον, ἀνεξέργαστος, χέρσος-η-ον.

INCURABLE, adject. ἀκατέργαστος-η-ον, ἀνίατος-η-ον.

INCURIE, s. f. négligence, ἀναμέλεια, ἡ.

INCURSION, s. f. εἰσδρομὴ, ἡ· καταδρομὴ, ἡ.

INDÉCEMMENT, adverbe, ἀπρεπῶς, ἄπρεπα, ἀπαίσια.

INDÉCENCE, s. f. ἀπρέπεια, ἡ. | obscénité, αἰσχρότης, ἡ.

INDÉCENT, E, adj. ἄπρε-

Digitized by Google

πος-η-ον, ἄχημος-η-ον, ἀπαίσιος-α-ον.

INDÉCIS, E, adj. ἀναποφάσιστος-η-ον.

INDÉCISION, s. f. ἀναποφάσιστον, τό.

INDÉCLINABLE, adj. ἄκλιτος-η-ον.

INDÉFECTIBLE, adj. ἀδιάλειπτος-η-ον.

INDÉFINI, E, adj. ἀδιόριστος-η-ον, ἀόριστος-η-ον.

INDÉFINIMENT, adv. ἀδιορίστως.

INDÉLÉBILE, adj. ἀνεξάλειπτος-η-ον.

INDÉLIBÉRÉ, E, adject. ἀπροβούλευτος-η-ον.

INDEMNISER, v. a. πληρώνω τὴν ζημίαν.

INDEMNITÉ, s. f. ἀζημιότης, ἡ.

INDÉPENDAMMENT, adv. ἀνεξαρτήτως. — de cela, ἔξω ἀπὸ τοῦτο.

INDÉPENDANCE, s. f. ἀνεξαρτησία, ἡ· αὐτρονομία, ἡ.

INDÉPENDANT, E, adj. ἀνεξάρτητος-η-ον, αὐτόνομος-η-ον.

INDESTRUCTIBLE, adject. ἀχάλαστος-η-ον.

INDÉTERMINÉ, E, adject. indécis, ἀναποφάσιστος-η-ον. | indéfini, ἀδιόριστος-η-ον.

INDÉTERMINÉMENT, adv. ἀδιόριστα.

INDÉVOT, E, adj. ἀνευλαβὴς-ὲς.

INDÉVOTEMENT, adv. ἀνευλαβῶς.

INDÉVOTION, s. f. ἀνευλάβεια, ἡ.

INDEX, s. m. doigt, λιχανός, ὁ. | table, πίναξ-κος, ὁ.

INDICATIF, s. m. terme de grammaire, ὁριστικὴ, ἡ. | adj. ἐνδεικτικὸς-ὴ-όν.

INDICATION, s. f. ἔνδειξις, ἡ.

INDICE, s. m. σημεῖον, τὸ· σημάδι, τὸ.

INDICIBLE, adj. ἄῤῥητος-η-ον, ἀνέκφραστος-η-ον.

INDICTION, s. fém. d'un concile, συγκάλεσις, ἡ. — d'un calendrier, ἰνδικτιὼν, ἡ.

INDIFFÉREMMENT, adv. ἀδιαφόρως.

INDIFFÉRENCE, s. f. ἀδιαφορία, ἡ. | froideur, ψυχρότης, ἡ.

INDIFFÉRENT, E, adject. ἀδιάφορος-η-ον.

INDIGENCE, s. f. ἀπορία, ἡ· ἔνδεια, ἡ· φτωχεῖα, ἡ.

INDIGÈNE, subst. et adj. ἐντόπιος-ία-ον.

INDIGENT, E, adj. πλουχὸς-ὴ-όν, ἄπορος-η-ον.

INDIGESTE, adj. δυσκολοχώνευτος-η-ον, ἀχώνευτος-η-ον.

INDIGESTION, s. f. ἀχωνευσία, ἡ.

INDIGNATION, s. f. ἀγανάκτησις, ἡ· ἀγανάκτισμα, τὸ.

INDIGNE, adj. ἀνάξιος-ία-

Digitized by Google

ον. | blâmable, ἀξιονατάκριτος-η-ον.

INDIGNEMENT, adv. ἀναξίως, ἀναξία.

INDIGNER, v. act. exciter l'indignation, παροργίζω-σα. — (s') ; ἀγανακτῶ-ησα, ὀργίζομαι-σθηκα.

INDIGNITÉ, s. f. ἀναξία, ἡ· ἀναξιότης, ἡ. | affront, ὕβρις, ἡ· ἀτιμία, ἡ.

INDIGO, s. m. λουλάκι, τὸ.

INDIQUER, v. a. montrer, δείχνω-ξα. | désigner, σημαδεύω-ευσα.

INDIRECT, E, adj. μὴ ὀρθὸς-ὴ-ὸν.

INDIRECTEMENT, adv. πλαγίως.

INDISCRET, ÈTE, adject. ἀδιάκριτος-η-ον.

INDISCRÈTEMENT, adv. ἀδιακρίτως.

INDISCRÉTION, s. f. ἀδιακρισία, ἡ.

INDISPENSABLE, adj. ἀπαραίτητος-η-ον, ἄφευκτος-η-ον.

INDISPOSÉ, E, adject. un peu malade, ἀνήμπορος-η-ον. | aigri contre quelqu'un, ἀλλοτριωμένος ἀπό.

INDISPOSER, v. a. aliéner la bienveillance, ἀναιδίζω τὴν εὐνοίαν, ἀλλοτριώνω-σα.

INDISPOSITION, s. f. maladie, ἀδιάθεσια, ἡ.

INDISSOLUBILITÉ, s. fém. ἀναλυσία, ἡ· ἀλυσία, ἡ.

INDISSOLUBLE, adj. ἄλυτος-η-ον, ἀδιάλυτος-η-ον.

INDISSOLUBLEMENT, adv. ἀδιαλύτως, ἀλύτως.

INDISTINCTEMENT, adv. ἀδιακρίτως.

INDIVIDU, s. m. un seul, ἕνας, ὁ· νομάτος, ὁ· ὑπαρξιμαῖος, ου.

INDIVIDUEL, LE, adj. de l'individu, ἴδιος, ἰδία, ἴδιον· εἰδικὸς-ὴ-όν.

INDIVIDUELLEMENT, adv. ἕνα ὡσὲς ἕνα.

INDIVISIBILITÉ, s. f. ἀμοιρεσιά, ἡ.

INDIVISIBLE, adj. ἀμέρεστος-η-ον, ἀδιαίρετος-η-ον.

INDIVISIBLEMENT, adv. ἀδιαιρέτως, ἀμοιρεσιά.

INDOCILE, adj. ἀνυπακούος-η-ον, ἀνυπότακτος-η-ον, ἀνυπήκοος-η-ον.

INDOCILITÉ, s. f. ἀνυπηκοή, ἡ.

INDOLENCE, s. f. ἀπονία, ἡ· ἀπάθεια, ἡ.

INDOLENT, E, adj. ἄπονος-η-ον, ἀπαθὴς-ὲς.

INDOMPTABLE, INDOMPTÉ, E, adject. ἀκαταδάμαστος-η-ον.

INDU, E, adj. ἀπάρμοστος-η-ον, ἄφρετος-η-ον.

INDUBITABLE, adj. ἀναμφίβολος-η-ον.

INDUBITABLEMENT, adv. ἀναμφιβόλως.

Digitized by Google

INDUCTION, s. f. ἐπιβούλευμα, τό.

INDULGENCE, s. f. grande bonté, ἐπιείκεια, ἡ; faveur, καλοσύνη, ἡ; de l'église, συμπάθεια.

INDULGENT, E, adj. φιλόστοργος-η-ον, ἐπιεικής-ές.

INDUSTRIE, s. f. ἐπιτηδειότης, ἡ; adresse, ἐπιδεξιότης, ἡ; ruse, σοφία, ἡ.

INDUSTRIEUX, EUSE, adj. ἐπιτήδειος-α-ον, ἐπιδέξιος-α-ον.

INÉBRANLABLE, adj. ἄπτωτος-η-ον, ἀκλόνητος-η-ον, ἀκλινής-ές.

INÉBRANLABLEMENT, adv. ἀκλινῶς, ἀβασταγήτως.

INEFFABLE, adj. ἀνεκφώνητος-η-ον, ἀνεκλάλητος-η-ον.

INEFFAÇABLE, adj. ἀνεξάλειπτος-η-ον, ἀνεξάλειπτος-ον.

INEFFICACE, adj. ἀνενέργητος-η-ον, ἀνενεργής-ές.

INEFFICACITÉ, s. f. ἀνενεργησία, ἡ; ἀνενεργησία, ἡ.

INÉGAL, E, adj. ἄνισος-η-ον, ἀνόμαλος-η-ον.

INÉGALITÉ, s. f. ἀνισότης, ἡ; ἀνωμαλία, ἡ.

INÉNARRABLE, adj. ἀνεξήγητος-η-ον.

INEPTE, adj. ἀνεπιτήδειος-α-ον.

INEPTIE, s. f. μωρολογία, ἡ.

INÉPUISABLE, adj. ἀνεξάντλητος-η-ον, ἀπέραντος-η-ον.

INERTIE, s. fém. Voyez Inaction (force d'), ἀδράνεια, ἡ.

INESPÉRÉ, E, adj. ἀνέλπιστος-η-ον, ἀπροσδόκητος-η-ον.

INESPÉRÉMENT, adv. ἀνελπίστως.

INEXTRICABLE, adj. ἀνέκπαστος-η-ον.

INÉVITABLE, adj. ἀπαραβίαστος-η-ον.

INEXACT, E, adj. μὴ ἀκριβὴς-ές.

INEXCUSABLE, adj. ἀπολογήτος-η-ον, ἀσυγγνώμων-ον.

INEXORABLE, adj. ἀδυσώπητος-η-ον.

INEXORABLEMENT, adv. ἀδυσωπήτως.

INEXPÉRIENCE, s. fém. ἀπειρία, ἡ; ἀδεξιότης, ἡ.

INEXPÉRIMENTÉ, E, adj. ἀδόκιμος-η-ον.

INEXPLICABLE, adj. ἀνεξήγητος-η-ον.

INEXPUGNABLE, adj. ἀπρόσμαχος-η-ον, ἀπόρθητος-η-ον, ἀπαραμάχητος-η-ον.

INEXTRICABLE, adj. ἀνέξοδος-η-ον.

INFAILLIBILITÉ, s. f. ἀλάθευτον, τό.

INFAILLIBLE, adj. qui ne peut errer, ἀλάθευτος-η-ον,

Digitized by Google

ἄσφαλτος-η-ον. | certain, βέβαιος-α-ον.

INFAILLIBLEMENT, adv. ἀναμφιβόλως, βεβαίως, πάσφαλτος.

INFAMANT, E, adj. ἀτιμάζων-ουσα, ὀνειδίζων-ουσα.

INFAME, adj. ἄτιμος-η-ον, δυσφημισμένος-η-ον. — (lieu) τόπος ἀσωτείας, ὁ.

INFAMIE, s. f. ἀτιμία, ἡ· δυσφημία, ἡ. | chose. Infame, ἄτιμον πρᾶγμα, τὸ· αἰσχρόν, τό.

INFANTERIE, s. f. gens de guerre qui combattent à pied, πεζοί, οἱ· πεζικὸν στράτευμα, τό.

INFANTICIDE, s. m. παιδοκτονία, ἡ.

INFATIGABLE, adj. ἀκάματος-η-ον, ἀκαματόπους.

INFATIGABLEMENT, adv. ἀκόπως, ἀκοπίᾳ.

INFATUER, v. a. δίδωμι τὸν λήθην μωρίᾳ.

INFECT, E, adj. βρωμῶδης-ες, βρόμιος-α-ον.

INFECTER, v. act. βρωμίζω-ισω, βρομῶ. | corrompre, μιαίνω-ανῶ, φθείρω.

INFECTION, s. f. μίασμα, τό· βρόμα, τό· δυσοδία, ἡ.

INFÉRER, v. a. conclure, συμπεραίνω-ανῶ.

INFÉRIEUR, E, adj. κατώτερος-η-ον.

INFÉRIORITÉ, s. f. κατωτερότης, ἡ.

INFERNAL, E, adject. τῆς κολάσεως, διαβολικός-ή-όν. — E (pierre), καυστικὸς λίθος, ὁ.

INFIDÈLE, adj. ἄπιστος-η-ον, δύσπιστος-ον, (peuple), ἀνύμφευτος-ον, ἀλλόθρησκος. | qui n'a pas de fidélité, ἀνεμπίστευτος-ον.

INFIDÈLEMENT, adv. ἀπίστως, ἀνεμπιστοσύνης, ἀνεμπίστευτα, ἀπίστα.

INFIDÉLITÉ, s. f. ἀπιστία, ἡ· ἀπιστοσύνη, ἡ· ἀνεμπιστοσύνη, ἡ.

INFINI, E, adj. ἄπειρος-η-ον.

INFINIMENT, adv. ἀπείρως, ἀπείρως.

INFINITÉ, s. f. ἄπειρον, τό· de, beaucoup, πολλὰ-αἱ-ά, πάμπολλα-αι-α.

INFINITIF, s. m. ἀπαρέμφατος, ὁ.

INFIRME, adj. ἀσθενής-ές, ζαυφῆς, ὁ, ἡ· ἀσθένικος-η-ον, ἀρρωστικός-ή-όν.

INFIRMER, v. a. ἀσθενίζω.

INFIRMERIE, s. f. νοσοκομεῖον, τό.

INFIRMIER, s. m. νοσοκόμος τῶν ἀρρώστων, νοσοκόμος, ὁ.

Digitized by Google

INFIRMITÉ, s. f. faiblesse, ἀδυναμία, ἡ | maladie, νόσος, ἡ. ἀῤῥωστία, ἡ. ἀῤῥωστιά, ἡ.

INFLAMMABLE, adj. φλογιστὸς-ὴ-όν, εὐπρόσβολος-ος-ον, ὃπου εὔκολα φλογίζεται.

INFLAMMATION, s. f. φλόγωσις, ἡ. φλόγισμα, τὸ. — de sang, πάρωσις, ἡ.

INFLAMMATOIRE, adject. φλογιστικὸς-ὴ-όν.

INFLEXIBLE, adj. ἀκάμπτος-ος-ον, ἀλύγιστος-ος-ον | inébranlable, ἀδιανόητος-ος-ον.

INFLEXION, s. f. κάμψις, ἡ. παράλυσις, ἡ.

INFLICTION, s. f. κατάκρισις, ἡ.

INFLIGER, v. act. ἀποφασίζω σα τὴν τιμωρίαν.

INFLUENCE, s. f. ἐπιρροή, ἡ. ἐπίρροια, ἡ. ἐπιρροία, ἡ.

INFLUER, v. n. ἐπιῤῥέω-ῶσα. ἔχω ῥοήν.

INFORMATION, s. f. enquête, ἔρευνα, ἡ.

INFORME, adj. ἀμόρφωτος-ος-ον. ἄμορφος-ος-ον.

INFORMER, v. act. faire des informations, ἐρευνῶ-ήσα. | donner avis, δίδω εἴδησιν, πληροφορῶ-ήσα.

INFORTUNE, s. f. ἀτυχία, ἡ. δυστυχία, ἡ.

INFORTUNÉ, E, adj. ἀτυχὴς-ὲς, δύστυχος-ος-ον, ἀποφορτίζικος-η-ον, ἐσοφτίκης, ὁ, ἡ.

INFRACTION, s. f. fém. de la loi, παράβασις, ἡ.

INFRUCTUEUSEMENT, adv. χωρὶς κέρδος, καρπὸν, ὠφελος.

INFRUCTUEUX, EUSE, adj. ἄκαρπος-η-ον, χωρὶς ὠφέλειαν.

INFUSIBLE, adj. ἄτηκτος-η-ον.

INFUSER, v. act. dans un liquide, μουσκεύω-εψα, βάπτω ἐς ὑγρόν.

INFUSION, s. f. des grâces, ἔγχυσις, ἡ. ἔμπνευσις, ἡ. — dans une eau, μούσκευμα, τὸ.

INGÉNIER (s'), v. pr. μηχανεύομαι-ὑθηκα, σοφίζομαι-σθηκα, παρίζωσα.

INGÉNIEUSEMENT, adv. εὐφυῶς, ἐπιδεξίως, ἀγχινῶς.

INGÉNIEUX, EUSE, adj. εὐφυὴς-ὲς, ἀγχίνους, δεξιὸς-ὰ-όν.

INGÉNU, E, adj. ἀθῶος-η-ον, ἀπονήρευτος-η-ον, γνήσιος-ία-ον, ἁπλὸς-ὴ-όν.

INGÉNUITÉ, s. f. γνησιότης, ἡ. ἁπλότης, ἡ.

INGÉNUMENT, adv. γνήσια, καθαρῶς, ἐλευθέρως.

INGÉRER (s'), v. pr. ἐμπαίνω, ἀναπαθώνομαι-ώθηκα.

INGRAT, E, adj. ἀχάριστος-η-ον, ἄγνωμος-η-ον. — (terrain, sol), ἄκαρπος-η-ον.

INGRATITUDE, s. f. ἀχαριστία, ἡ. ἀγνωμοσύνη, ἡ. — du sol, ἀκαρπία, ἡ.

Digitized by Google

INHABILE, adj. ἀκατάλληλος-η-ον.

INHABILETÉ, s. f. ἀκαταλληλότης, ἡ.

INHABITABLE, INHABITÉ, E, adj. ἀκατοίκητος-η-ον.

INHÉRENT, E, adj. συμπεπλεγμένος-η-ον, ἐμφυής.

INHIBER, v. a. ἀπαγορεύω-σω, ἀπηγόρευσα-κα.

INHIBITION, s. f. ἀπαγόρευσις, ἡ· ἀπαγόρευμα, τὸ.

INHUMAIN, E, adj. ἀπάνθρωπος-η-ον, σκληρός-ά-όν.

INHUMAINEMENT, adv. ἀπανθρώπως, σκληρῶς, ἀπανθρώπως.

INHUMANITÉ, s. f. ἀπανθρωπία, ἡ· ἀκληρότης, ἡ.

INHUMATION, s. f. θάψιμον, τὸ· τάφη, ἡ· ἐνταφιασμός, ἡ.

INHUMER, v. a. τάφ-ῶ-ῶσα, ἐνταφιάζω-σα, θάπτω-ψα.

INIMITABLE, adj. ἀμίμητος-η-ον.

INIMITIÉ, s. f. ἔχθεα, ἡ· ἔχθρα, ἡ· ἔχθρεια, ἡ.

ININTELLIGIBLE, adj. ἀκατάληπτος-η-ον, ἀκατανόητος-η-ον.

INIQUE, adj. ἄδικος-η-ον, ἄκριτος-η-ον.

INIQUITÉ, s. f. ἀδικία, ἡ· παρανομία, ἡ.

INJECTER, v. a. ῥίπτω-ξα μάσσω.

INJONCTION, s. f. παραγγελία, ἡ.

INSIDIEUX, s. fém. ἄδεις, ἡ· ἀδεισία, ἡ. — du temps, βαλάσσα, ἡ.

INJURIER, v. a. ὑβρίζω.

INJURIEUSEMENT, adv. ὑβριστικῶς.

INJURIEUX, EUSE, adject. ὑβριστικός-ή-όν.

INJUSTE, adj. ἄδικος-η-ον.

INJUSTEMENT, adv. ἀδίκως, ἄδικα.

INJUSTICE, s. f. ἀδικία, ἡ.

INNÉ, E, adj. ἔμφυτος-η-ον.

INNOCEMMENT, INNOCUITÉ, ἀβλαβῶς, ἀβλαβεία.

INNOCENCE, s. f. ἀβλαβότης, ἡ | privation de malice, ἀκακία, ἡ.

INNOCENT, E, adj. ἄβλαβος-η-ον, ἀβλαβίτος-η-ον | sans malice, ἄκακος-η-ον.

INNOCENTER, v. a. ἀβλαβώ-ῶσω, ἀβλαβῶ-σω.

INNOMBRABLE, adj. ἀναρίθμητος-η-ον, ἀπάριθμητος-η-ον.

INNOVATION, s. f. καινοτομία, ἡ· καινοτόμημα, τὸ.

INNOVER, v. n. καινοτομέω.

INOBSERVATION, s. f. παρατήρησις, ἡ.

INOCULER, v. a. μοσχεύ-ζω-σω.

INONDATION, s. f. πλημμύρα, ἡ· ξεχείλισμα, τὸ.

INONDER, v. act. πλημμυρῶ-ῆσω, πλημμυρίζω-σω.

INSENSÉ, E, adj. ἀσύνετος-η-ον, ἀξύνετος-η-ον.

Digitized by Google

INOPINÉMENT, adv. ἀπροσδοκήτως, ἀξαφνα.

INOUI, E, adj. ἀνήκουστος-η-ον.

INQUIET, ÈTE, adj. ἀνήσυχος-η-ον, ἀπαύστος-η-ον, ἐγκοσμένος-η-ον.

INQUIÉTER, v. a. ἐνοχλῶ-ῶσα, συγχίζω-σα, περιζώ-ξα, περίζω-ξα. — (se), μεριμνῶ-ῆσα, ἐγκοσμίζομαι.

INQUIÉTUDE, s. f. ἀνησυχία, ἡ· ἀθημωνία, ἡ. | souci, μέριμνα, ἡ· ἔγκοσμος, ἡ.

INSATIABILITÉ, s. f. ἀχορταγία, ἡ· ἀπληστία, ἡ.

INSATIABLE, adj. ἀχόρταγος, ἀχόρταστος-η-ον.

INSCRIPTION, s. fém. ἐπιγραφή, ἡ· ἀναγραφή, ἡ.

INSCRIRE, v. a. ἐγγράφω-ψα, γράφω-ψα.

INSCRUTABLE, adj. ἀνεξερεύνητος-η-ον.

INSECTE, s. m. ἔντομον, τὸ· ζωύφιον, τὸ.

INSENSÉ, E, adj. ἀνόητος-η-ον.

INSENSIBILITÉ, s. f. ἀναισθησία, ἡ.

INSENSIBLE, adj. ἀναίσθητος-η-ον.

INSENSIBLEMENT, adv. ἀναισθήτως.

INSÉPARABLE, adj. ἀχώριστος-η-ον, ἀξεχώριστος-η-ον.

INSÉPARABLEMENT, adv. ἀχωρίστως, ἀξεχωρίστως.

INSÉRER, v. a. ἐμβάλλω, βάλω μέσα. — furtivement, παρεμβάλλω-λα.

INSERTION, s. f. ἐμβολή, ἡ.

INSIDIEUX, EUSE, adject. ἐπίβουλος-η-ον, ἐπιβουλευτικός-ή-όν.

INSIGNE, adj. ἐπίσημος-η-ον, περίσημος-η-ον.

INSINUANT, E, adj. persuasif, καταπειθητικός-ή-όν, καταπιστικός-ή-όν.

INSINUER, v. a. donner à entendre, δίδω νὰ καταλάβῃ. | mettre dans l'esprit, βάλω εἰς τὸν νοῦν. — (s'), gagner la bienveillance, ἀπαιτῶ τὴν εὐνοίαν. Voyez *se Glisser, Pénétrer*.

INSIPIDE, adj. ἄνοστος-η-ον, ἄχαρις-ιτος, ὁ, ἡ.

INSIPIDITÉ, s. f. ἀνοστάδα, ἡ· ἀνοστάλα, ἡ.

INSISTER, v. n. faire des instances, ὀπαμένω-ίνα. — sur une chose, μιλῶ-ησα πολλὰ περὶ.

INSOCIABLE, adj. ἀνομίλητος-η-ον, ἀσυναλλακτος-η-ον.

INSOLEMMENT, adv. ἀσεμνῶς, ἀσυνόπτα.

INSOLENCE, s. f. ἀσεμνία, ἡ· ἀπρέπεια, ἡ.

INSOLENT, E, adj. ἀσεμνός, ἀσεμνός-ή-όν. Voy. *Effronté*.

INSOLITE, adj. ἀσυνήθιστος-η-ον.

Digitized by Google

INSOLUBLE, adj. ἀδιάλυτος-η-ον, ἄλυτος-η-ον.

INSOLVABLE, adj. ὁπου δὲν ἔχει δίκαιο πληρώνει.

INSOMNIE, s. f. ἀκοίμησία, ἡ· ἀγρυπνία, ἡ.

INSOUTENABLE, adj. insupportable, ἀνυπόφερτος-η-ον. | qu'on ne peut soutenir, ἀβάσταχτος-η-ον.

INSPECTEUR, s. m. ἐπιτηρητής, ὁ· ὀπισθάτης, ὁ.

INSPECTION, s. fém. première vue, θεώρησις, ἡ. | intendance, ἐπισκοπή, ἡ.

INSPIRATION, s. f. ἔμπνευσις, ἡ. — de Dieu, θεοφώπνευσις, ἡ.

INSPIRER, v. act. ἐμπνέω-υσα. | éclairer, φωτίζω-σα.

INSTABILITÉ, s. f. ἀκαταστασία, ἡ· ἀστασία, ἡ.

INSTALLATION, s. f. d'un dignitaire, ἔμβασμα εἰς ἀξίωμα, τὸ.

INSTALLER, v. act. dans une charge, ἐμβάζω εἰς.

INSTANCE, s. f. ἔνστασις, ἡ. | prière, παρακάλεσις, ἡ.

INSTANT, E, adj. pressant, βιαστικὸς-ὴ-όν, ἐπείγοντικὸς-ὴ-όν. | s. m. moment, στιγμὴ, ἡ. — (à l'), adv. παραυτὰ, ἐν τῷ ἅμα.

INSTIGATEUR, s. m. παρακινητὴς, ὁ.

INSTIGATION, s. f. παρακίνησις, ἡ· παρακίνημα, τὸ.

INSTINCT, s. m. φυσικὸν τῶν ζώων, τὸ.

INSTITUER, v. a. fonder, θεμελιώνω-ωσα, συστήνω-ησα. — pour les sacremens, νομοθετῶ-ησα.

INSTITUTEUR, s. m. précepteur, δάσκαλος, ὁ· παιδαγωγὸς, ὁ. — d'ordre, ταξίαρχος, ὁ.

INSTITUTION, s. f. institut, σύστησις, ἡ. — des sacremens, νομοθέτησις, ἡ. | instruction, διδασκάλεψις, ἡ· διδασκάλευμα, τὸ.

INSTRUCTIF, IVE, adject. διδακτικὸς-ὴ-όν.

INSTRUCTION, s. f. διδασκάλεψις, ἡ· διδασκαλία, ἡ· παιδεία, ἡ. | ordre, διαταγὴ, ἡ.

INSTRUIRE, v. a. διδασκαλεύω-υσα, διδάσκω-ξα, διδασκαλεύω-σα, μαθαίνω-αθα. — de, informer, δηλοποιῶ-ησα, δίνω εἴδησιν.

INSTRUMENT, s. m. ἐργαλεῖον, τὸ· ὄργανον, τὸ. | les outils d'un métier, σίφρα, τὰ.

INSU, s. m. — (à mon), χωρὶς νὰ ἔχω εἴδησιν.

INSULAIRE, s. m. νησιώτης, ὁ· s. f. νησα, ἡ. | adj. νησιωτικὸς-ὴ-όν.

INSULTE, s. f. ὕβρις, ἡ· ὑβρεσία, ἡ.

INSULTER, v. a. ὑβρίζω-σα.

Digitized by Google

INSUPPORTABLE, adj. ἀνυπόφερτος-η-ον, ἀβάσακτος-η-ον.

INSUPPORTABLEMENT, adv. ἀνυποφέρτως, ἀβάσακτα.

INSURGÉ, E, adj. ἐπαναστάτης-ες, στασιαστὴς-ές

INSURGER, v. a. παρακινῶ εἰς στάσιν. — (s'), ἐπαναστατῶ-ησα, στασιάζω-σα.

INSURMONTABLE, adject. ἀνίκητος-η-ον, ἀκατάπαυστος-η-ον.

INSURRECTION, s. f. στάσις, ἡ· ἐπανάστασις, ἡ.

INTACT, E, adj. ἀπείρακτος-η-ον.

INTARISSABLE, adj. ἀνεξάνθλητος-η-ον, ὅπου δὲν ἀδειάζει ποτέ.

INTÈGRE, adj. ἀδιάφθορος-η-ον, ἀδωροδόκητος-η-ον.

INTÉGRITÉ, s. f. probité, ἀδιαφθορία, ἡ. | les parties d'un tout réunies, ὁλοκληρία, ἡ· ὁλότης, ἡ.

INTELLECT, s. m. intelligence, νοῦς, ὁ· νοητικὸν, τὸ.

INTELLECTUEL, LE, adj. νοερὸς-ὰ-ὸν, πνευματικὸς-ὴ-ὸν, νοητικὸς-ὴ-ὸν.

INTELLIGENCE, s. f. σύνεσις, ἡ· σύνεσις, ἡ· νοῦς, ὁ. | pénétration d'esprit, γνῶσις, ἡ· ἀγχίνοια, ἡ. | explication, διάνοια, ἡ· ξεδιάλυσις, ἡ. | concorde, συμφωνία, ἡ· ὁμόνοια, ἡ. | correspondance, ἀνταπόκρισις, ἡ· κρυφὰ συμφωνήματα, τὰ.

INTELLIGENT, E, adj. νοητικὸς-ὴ-ὸν, συνετὸς-ὴ-ὸν.

INTELLIGIBLE, adj. καταλητὸς-ὴ-ὸν, καταγόητος-η-ον.

INTEMPÉRANCE, s. fém. ἀκράτεια, ἡ· ἀνεγκράτεια, ἡ.

INTEMPÉRANT, E, adject. ἀκρατὴς-ὲς, ἀνεγκρατὴς-ὲς.

INTEMPÉRIE, s. f. ἀκρασία, ἡ· δυσκρασία, ἡ.

INTENDANT, s. m. ὀπισθάτης, ὁ.

INTENSITÉ, s. fém. ἔνταση, ἡ.

INTENTER, v. a. un procès, ἀρχινῶ-ησα, συκώνω-ωσα.

INTENTION, s. f. σκοπὸς, ὁ· γνώμη, ἡ.

INTERCALAIRE, adj. ἐμβολικὸς-ὴ-ὸν.

INTERCALER, v. act. ἐμβάλλω, βάλλω ἀναμέσα.

INTERCÉDER, v. n. ἱκετεύω-υσα, μεσιτεύω-υσα.

INTERCEPTER, v. a. πιάνω, πέρνω-εια.

INTERCESSEUR, s. m. μεσίτης, ὁ· ἱκέτης, ὁ.

INTERCESSION, s. f. μεσιτία, ἡ· ἱκεσία, ἡ.

INTERDIRE, v. a. ἀπαγορεύω-υσα. | étonner, ἐκπλήττω-ξα. — un ecclésiastique, ἀργυώω-υσα.

INTERDIT, s. m. ἄργια, ἡ.

Digitized by Google

INTÉRESSANT, E, adj. Voyez *Agréable*, *Important*, *Utile*.

INTÉRESSÉ, E, adj. qui a part à une chose, ὁ ἔχει μέρος. | qui désire le gain, φιλοκερδὴς, ὁ. | avare, ἀκριβὸς-ὴ-ὸν, φιλάργυρος-η-ον.

INTÉRESSER, v. act. importer, ἐνίζει, μέλει. | émouvoir, ἐγείρω, κινῶ-ησα. — dans un parti, σύρω-σα. | donner intérêt, δίδω μέρος, κέρδος. — (s'), prendre intérêt, μετέχω. — pour quelqu'un, φροντίζω-σα.

INTÉRÊT, s. m. σύμφερον, τὸ· κέρδος, τὸ. — d'un prêt, τόκος, ὁ· διάφορον, τὸ.

INTÉRIEUR, E, adj. ἐσωτερικὸς-ὴ-όν. — (l'), s. masc. τὸ ἐσωτερικόν.

INTÉRIEUREMENT, adv. ἐσωτερικῶς.

INTERJECTION, s. f. ἀναβολὴ, ἡ.

INTERJETER, v. a. appel, ἀναβάλλω-σα.

INTERMÉDIAIRE, adj. ἀνάμεσος-η-ον.

INTERMISSION, s. f. διακοπὴ, ἡ· διάλειψις, ἡ.

INTERMITTENT, E, adj. διαλείπων-ουσα.

INTERNE, adj. Voyez *Intérieur*.

INTERPELLER, v. a. βιάζω τὰ ἀπορίθη.

INTERPOLER, v. a. φθείρω-σα.

INTERPOSER, v. act. βάλω εἰς τὴν μέσην. — (s'), intercéder, μεσιτεύω-υσα.

INTERPOSITION, s. f. παρεμβολὴ, ἡ.

INTERPRÉTATION, s. fém. ἐξήγησις, ἡ· ξεδιάλυσις, ἡ.

INTERPRÈTE, s. masc. ἐξηγητὴς, ὁ· ξεδιαλυτὴς, ὁ. | drogman, truchement, δραγομάνος, ὁ.

INTERPRÉTER, v. a. ἐξηγῶ-ησα, ξεδιαλύω-σα.

INTERRÈGNE, s. m. μεσοβασιλεία, ἡ.

INTERROGATIF, IVE, adj. ἐρωτηματικὸς-ὴ-όν.

INTERROGATION, s. fém. ἐρώτησις, ἡ· ἐρώτημα, τὸ.

INTERROGATOIRE, s. m. ἐρωτοκρισις, ἡ.

INTERROGER, v. a. ἐρωτῶ, ἀρώτω, ῥωτῶ-ησα.

INTERROMPRE, v. a. διακόπτω, διακόπω-ψα.

INTERRUPTION, s. f. διακοπὴ, ἡ· διάλειψις, ἡ.

INTERSTICE, s. m. διάστασις, ἡ.

INTERVENIR, v. n. ἐπέρχομαι-ήλθα. | intercéder, μεσιτεύω-υσα.

INTERVENTION, s. f. μεσιτεία, ἡ· βοήθεια, ἡ.

INTERVERTIR, v. a. ἀναστρέφω-ψα.

Digitized by Google

-n INTESTAT, E, adj. ἀδιάθετος-η-ον.

INTESTIN, E, adj. ἐσωτερικός-ή-όν. — E (guerre), ἐμφύλιος πόλεμος, ὁ.

INTESTIN, s. m. ἔντερον, τὸ· ἔντερον, τὸ· ἐνδόσιον, τὸ· ἐνηδόνιον, τὸ.

INTIMATION, s. f. ἀπλοποίησις, ἡ.

INTIME, adj. ἐνδότατος-η-ον. — (ami), φίλος, γνώριμος, οἰκειότατος.

INTIMER, v. a. ἀπλοποιῶ-ῶσω.

INTIMIDER, v. a. ἐμποιέω-ῆσω φόβον.

INTITULER, v. a. ἐπιγράφω-ψα.

INTOLÉRABLE, adj. ἀνυπόφορος-η-ον, ἀβάστακτος-η-ον.

INTOLÉRANT, E, adj. ὁ μὴ ἀνεχόμενος.

INTONATION, s. fém. τονισμός, ὁ.

INTRAITABLE, adj. ἄγριος-α-ον, ἀπημέρευτος-η-ον.

INTRÉPIDE, adj. ἄφοβος-η-ον, εὐτόλμος-η-ον, ἀξίπαστος-η-ον.

INTRÉPIDEMENT, adv. ἀφόβως, εὐτολμως, ἀξίπαστα.

INTRÉPIDITÉ, s. f. ἀφοβία, ἡ· εὐτολμία, ἡ.

INTRIGANT, s. m. μηχανευτής, ὁ.

INTRIGUE, s. f. τέχνευμα, τὸ· μηχανία, ἡ. | embarras, ἐμπερδεύμα, τὸ.

INTRIGUER, v. n. μηχανεύω-υσα, τεχνεύομαι-ηκα. | v. a. quelqu'un, χρατῶ ἐμφίλοιον, περιάπτω, πλέκω δυσλειτής.

INTRINSÈQUE, adj. Voy. *Intérieur*. | essentiel, οὐσιώδης-ες.

INTRODUCTION, s. f. εἰσαγωγή, ἡ.

INTRODUIRE, v. a. εἰσάγω, ἐμβάζω-σα.

INTRONISATION, s. f. ἐνθρονίωσις, ἡ.

INTRONISER, v. a. ἐνθρονίζω-σα.

INTRUSION, s. fém. ἄνομος εἴσοδος, ἡ.

INTUITIF, IVE, adj. ἐπιπλοκῆς-ή-όν.

INTUITION, s. f. de Dieu, ὅρασις, ἡ.

INTUITIVEMENT, adv. ἐπιπλοκῶς.

INUSITÉ, E, adj. ἀσυνήθης-η-ον, ἄχρηστος-η-ον.

INUTILE, adj. ἀνωφελέστος-η-ον, ἀνωφελής-ές, ἀχρησίμευτος-η-ον.

INUTILEMENT, adv. ἀνωφελέστα, ἀδιαφόρως, ἀνωφελῶς.

INUTILITÉ, s. fém. ἀνωφελεία, ἡ. | chose inutile, ἀνωφελὲς πρᾶγμα, τὸ.

INVALIDE, adj. ἀδυνάμος-

Digitized by Google

η-ον. — (contrat), ἀνίχυρος-η-ον, ἄχυρος-η-ον.

INVALIDEMENT, adv. ἀνισχύρως, ἀκύρως.

INVALIDITÉ, s. f. ἀνίσχυρον, τὸ· ἄχυρον, τὸ.

INVARIABLE, adj. ἀμεταλλακτος-η-ον, ἀναλλοίωτος-η-ον.

INVARIABLEMENT, adv. ἀμεταλλάκτως.

INVASION, s. f. εἰσβολὴ, ἡ· εἰσδρομὴ, ἡ.

INVECTIVE, s. f. λοιδορία, ἡ· ἐπίμμησις, ἡ.

INVECTIVER, v. a. et n. ἐπιμῶ-ησα, κατηγορῶ-ησα, λοιδορῶ-ησα.

INVENTER, v. a. ἐφευρίσκω-ηύρεκα.

INVENTEUR, s. m. ἐφευρετὴς, ὁ.

INVENTION, s. f. ἐφεύρεσις, ἡ· ἐφεύρημα, τὸ. — de la sainte croix, εὕρεσις, ἡ. † artifice, μαεστρία, ἡ· τέχνη, ἡ.

INVESTIGATEUR, s. masc. ἐξερευνητὴς, ὁ.

INVESTIGATION, s. fém. ἐξερεύνησις, ἡ.

INVESTIR, v. a. entourer, περιτρυγκρίζω-σα, περικυκλόω-σα. — une place, ἀποκλείω-ησα, ἀποσφαλίζω-ησα. — d'une dignité, ἀμφιάζω.

INVESTISSEMENT, s. m. ἀποκλεισμα, τὸ.

INVÉTÉRÉ, E, adject. παλαιὸς-ά-όν, παλαιωμένος-η-ον.

INVINCIBLE, adj. ἀνίκητος-η-ον.

INVINCIBLEMENT, adv. ἀνικήτως, ἀνίκητα.

INVIOLABLE, adj. qu'on ne doit pas violer, ἀπαρά-βατος-η-ον.

INVIOLABLEMENT, adv. ἀπαραβάτως, ὁλοκλήρως.

INVISIBLE, adj. ἀόρατος-η-ον. — (devenir), γίνομαι-γέγονα ἄφαντος-η-ον.

INVISIBLEMENT, adv. ἀοράτως.

INVITATION, s. f. κάλεσμα, τὸ· καλεσμὸς, ὁ.

INVITER, v. a. καλῶ-έσα.

INVOCATION, s. f. ὄπκλησις, ἡ· ἐπικάλεσις, ἡ.

INVOLONTAIRE, adj. ἀκούσιος-α-ον.

INVOLONTAIREMENT, adv. ἀκουσίως.

INVOQUER, v. a. ἐπικαλῶ-έσα, ἐπικαλοῦμαι-ὄπκα.

INVULNÉRABLE, adj. ἀλάβωτος-η-ον.

IRASCIBLE, adj. θυμοτικὸς-ὴ-όν, ὀργιλικὸς-η-ον, ἀλόθυμος-η-ον.

IRIS, s. m. arc-en-ciel, οὐρανίον τόξον, τὸ.

IRONIE, s. fém. εἰρωνία, ἡ.

IRONIQUE, adj. εἰρωνικὸς-ὴ-όν.

Digitized by Google

IRONIQUEMENT, adv. εἰρωνικῶς.

IRRAISONNABLE, adj. ἄλογος-η-ον.

IRRÉCONCILIABLE, adj. ἀφιλίωτος-η-ον, ἀναλλάκτος-η-ον, ἀδιάλλακτος-η-ον.

IRRÉCONCILIABLEMENT, adv. ἀφιλιώτως.

IRRÉCUSABLE, adj. ἀναπορρίπτιος-α-ον.

IRRÉFRAGABLE, adj. ἀναπόρρητος-η-ον.

IRRÉGULARITÉ, s. f. ἀπαξία, ἡ· ἀνωμαλία, ἡ· ἄρρητα, ἡ.

IRRÉGULIER, ÈRE, adj. ἄπακτος-η-ον, ἀνώμαλος-η-ον.

IRRÉGULIÈREMENT, adv. ἀνωμαλα, ἀπάκτως.

IRRÉLIGIEUX, EUSE, adj. ἀσεβὴς-ές.

IRRÉLIGION, s. fém. ἀσέβεια, ἡ.

IRRÉMÉDIABLE, adj. ἀλιάπρευτος-η-ον, ἀνίατος-η-ον. — (perte), ἀδιόρθωτος-η-ον.

IRRÉMISSIBLE, adj. ἀναγχώρητος-η-ον, ἀσυμπάθητος-η-ον.

IRRÉMISSIBLEMENT, adv. ἀσυγχωρήτως, ἀσυμπαθητα.

IRRÉPARABLE, adj. ἀδιόρθωτος-η-ον.

IRRÉPRÉHENSIBLE, adj. ἀκατάκριτος-η-ον, ἀμώμητος-η-ον.

IRRÉPROCHABLE, adject. ἄμεμπτος-η-ον, ἀνεπίληπτος-η-ον.

IRRÉSOLU, E, adj. ἀναποφάστος-η-ον.

IRRÉSOLUTION, s. f. ἀναποφάστον, τὸ.

IRRÉVÉRENCE, s. f. ἀνευλάβεια, ἡ· ἀναίδεια, ἡ.

IRRÉVÉRENT, E, adject. ἀναιδὴς-ές, ἀνευλαβὴς-ές.

IRRÉVOCABLE, adj. ἀμεταπέρατος-η-ον, ἀμεταβόλος-η-ον.

IRRITATION, s. f. ἐρέθισμα, τὸ· παρόρμημα, τὸ. — d'un mal, παροξυσμὸς, ὁ.

IRRITER, v. a. provoquer la colère, ὀργίζω, παροργίζω-σα. — un mal, παροξύνω, ἐρεθίζω-σα.

IRRUPTION, s. f. ἐπιδρομὴ, ἡ· εἰσβολὴ, ἡ.

ISOLER, v. a. χωρίζω ἀπὸ καλῆς ἄλλον παρατιμα. — (s'), μονάζω, χωρίζομαι.

ISRAÉLITE, s. m. Ἰσραηλίτης, ὁ.

ISSU, E, p. adj. καταγόμενος-η-ον.

ISSUE, s. f. sortie, ἔξοδος, ἡ. — fin, τέλος, τὸ· ἔκβασις, ἡ. — (à l'), εἰς τέλος.

ISTHME, s. m. ἰσθμὸς, ὁ.

ITÉRATIVEMENT, adv. πάλιν· ξανὰ, joint au verbe.

ITINÉRAIRE, s. m. ὁδοιπορικόν, τὸ.

IVOIRE, s. m. ἐλεφαντόδοντον, τὸ.

Digitized by Google

IVRAIE, s. f. αἴσχος, ἡ· αἶσχος, ἡ· ζιζάνιον, τὸ.

IVRE, adj. μεθυσμένος, η-ον.

IVRESSE, s. f. μέθη, ἡ· μεθύσι, τὸ.

JAM

JABOT, s. m. φάλοβος, ὁ.

JACTANCE, s. f. καύχησις, ἡ· καύχημα, τὸ· μεγαλαυχία, ἡ.

JADIS, adv. autrefois, ἄλλοτε, πάλαι.

JAILLIR, v. n. ἀναβρύω-υσα, τζηχαμνίζω-ισα.

JAILLISSEMENT, s. masc. ἀνάβρυσις, ἡ· ἀνάβρυμα, τὸ.

JALOUSER, v. a. ζηλεύω-υσα, ζουλεύω-υσα, φθονῶ-ησα.

JALOUSIE, s. f. ζηλία, ἡ· ζουλεία, ἡ· ζηλοτυπία, ἡ· φθόνος, ὁ. | abat-jour, s. m. καφάσι, τὸ· ἀμπατζούρι, τὸ.

JALOUX, OUSE, adj. ζηλότυπος-η-ον, ζηλιάρης-ες, ζουλεμένος, φθονερός-η-όν.

JAMAIS, adv. (ποτέ), καμμιὰν φορὰν. — (a), pour), δια παντὸς, δια παντοτε.

JAMBAGE, s. m. μεσοκιόνι, τὸ· τζάμπα, ἡ· τσάμπα, ἡ· τσάμπα, ἡ· τσ

JASMIN, s. m. γιασεμί, τὸ διάσημι, τὸ.

JASPE, s. m. ἴασπις, ὁ.

JAUNÂTRE, adj. κιτρινωπός, ή, όν.

JAUNE, adj. κίτρινος, η, ον, κιτρινος, η, ον. — (le), s. m. τὸ κίτρινον.

JAUNIR, v. act. rendre jaune, κιτρινίζω-ισα, κιτρινόζω-σα. | v. n. devenir jaune, κιτρινίζω-ισα, κιτρινίλω-σα. | en parlant des moissons, ξανθίζω-σα.

JAUNISSE, s. f. κιτρινάδα, ἡ.

JAVELOT, s. m. κοντάρι, τὸ, σκάλιον, τὸ. — (lancer un), κοντοβολῶ-ησα.

JE, pron. ἐγώ.

JÉHOVAH, s. m. Ἰεχωβά.

JÉRÉMIADE, s. f. θρῆνος, ὁ, ὀδυρμολόγιον, τὸ.

JÉSUS-CHRIST, s. masc. Ἰησοῦς Χριστός, ὁ.

JET, s. m. ῥίψιμον, τὸ, ῥῖψις, ἡ. — des arbres, βλαστοί, οἱ. — de fontaine, χύσιμον, τὸ.

JETÉE, s. f. digue, Φλοῖσβος, ὁ.

JETER, v. a. ῥίπτω, ῥίψω, ἔρριψα, ἔρριφα, πετῶ, πέσω, ἔπεσα, ἔπλεσα, fonder, βάνω-ἔβαλα. — de la poudre aux yeux, ἀπατῶ-ησα, ξαμολῶ-ωσα. — dans l'eau, ἀπορρίπτω-υσα. — (se), ῥίχνομαι-χτῆκα.

JEUDI, s. m. πέμπτη, ἡ, πέμπτον σάββατον, τὸ. — saint, μεγάλη πέμπτη, ἡ. — gras, τσουκνοπέφτη, ἡ.

JEUN (à), adv. νηστικός, ἡ, όν.

JEÛNE, adject. νηστικός, ἡ, όν. — homme, νηστικᾶς, ὁ.

JEÛNE, s. m. νηστεία, ἡ. (rompre le), χαλῶ τὴν νηστείαν, κατηλύω-σα.

JEÛNER, v. n. νηστεύω-υσα, νηστεύγω.

JEUNESSE, s. f. νειάτα, τὰ, νειάτη, ἡ. | les jeunes gens, τὰ νειάτα, οἱ νεώτεροι, οἱ. — JEUNEUR, SE, νηστευτής, ὁ, νηστεύτρα, ἡ.

JOAILLIER, s. m. χρυσοπράτης, ὁ.

JOIE, s. f. χαρά, ἡ, εὐφροσύνη, ἡ, ἀγαλλίασις, ἡ.

JOIGNANT, E, adj. contigu, συνορεύων, ουσα. | prépuce, ἀκροποσθία, ἡ.

JOINDRE, v. a. σμίγω-ιξα, συμμίγω-ιξα. — (se), συμμίγνυμαι-ιχτῆκα.

JOINTURE, s. f. ἁρμός, ὁ, ἄρθρωσις, ἡ.

JOLI, E, adj. ὁμορφονός, ὁμόμορφος, η, ον.

JONC, s. m. βούρλον, τὸ, βούρλος, ὁ.

JONCHÉE, s. f. στρῶμα, τὸ.

JONCHER, v. a. στρώνω-σα.

JONCTION, s. f. σύμμιξις, ἡ, σύμμιγμα, τὸ.

JONGLEUR, s. m. ἀγυρτης, ὁ, ἀγύρτρα, ἡ.

JONQUILLE, s. f. νάρκισσος, ὁ.

JOUE, s. f. μάγουλον, τὸ, μάγουλο, τὸ.

JOUER, v. n. παίζω, ἔπαιξα, παίγνω, ἔπαιγα. — (se), παίζομαι-ιχτῆκα. — (se de), παίζω-ιξα, ἐμπαίζω-ιξα.

JOUET, s. m. παιγνίδι, τὸ, παίγνιον, τὸ. — de hasard, τυχερὸ παιγνίδι, τὸ. | badinage. Voyez ce mot.

JOUEUR, SE, s. παίκτης, ὁ, παίκτρα, ἡ.

JOUFFLU, E, adj. μαγουλᾶς, ἁ, άδικον.

JOUG, s. m. ζυγός, ὁ.

JOUIR, v. n. χαίρω, ἔχαρα, ἀπολαύω-υσα. — de, ἀπολαύω-υσα.

JOUISSANCE, s. f. ἀπόλαυσις, ἡ.

JOUR, s. m. ἡμέρα, ἡ, μέρα, ἡ. — (le), τὸ φῶς, τὸ. — (le contraire de la nuit), ἡμ

JOLIMENT, adv. εὔμορφα, ὄμορφα.

JONC, s. m. βούλβη, τὸ. | canneau, βεργίτα, ἡ.

JONCHER, v. a. στεπάζω-σα, στρώνω-σα μὲ, κτλ.

JONCTION, s. f. ἕνωσις, ἡ· σμίξις, ἡ. — de deux fleurs, σύρροη, ἡ.

JOUE, s. f. μάγουλον, τὸ.

JOUER, v. a. παίζω-ξα, παιγνιδεύω-σα. — un tour, παίζω μίαν φάλτσαν. — d'un instrument, παίζω-ξα, λαλῶ-ησα. — à, risquer, κυνδυνεύω-σα. — un grand rôle, κάμω μεγάλην τραγῳδίαν. — (se) de, περιπαίζω-ξα.

JOUET, s. m. παίγνιον, τὸ· χρήσιμον, τὸ· παιγνιδάκι, τὸ.

JOUEUR, s. m. qui a la passion du jeu, παιγνιδάρης, ὁ· παιγνιδιάστρις, ὁ.

JOUEUSE, s. f. παιγνιδάρια, ἡ.

JOUG, s. m. ζεύγλα, ἡ. | servitude, ὑπόταγή, δουλεία, ἡ.

JOUIR, v. n. χαίρομαι· ἀπολαμβάνω. | posséder, ἔχω.

JOUISSANCE, s. f. joie, χαρά· possession, κτῆσις. — (entrer en), ἀπολαμβάνω· ἐνδύω-σα. — (avoir libre), κρατῶ χωρὶς ἐναντίστασιν.

JOUR, s. m. ἡμέρα, ἡ· μέρα, ἡ. — ouvrier, καθημερινὸς-ἡ-όν, καθημερεύσιος-α-ον, καθημερὸς-ἡ-όν. | s. m. ἐργάτης, ὁ.

JOURNÉE, s. f. ἡμέρα, ἡ· μέρα, ἡ. — douvrier, ἡμερομίσθιον, τὸ. | salaire, μεροκάματο, τὸ. — de voyage, ταξίδι, τὸ.

JOURNELLEMENT, adv. καθημερεύσιος, καθημερινά.

JOVIAL, E, adj. χαρούμενος-η-ον, εὐθυμος-η-ον.

JOYAU, s. m. τζοβαέρι, τὸ· τζοβαεριὰ, τὰ.

JOYEUSEMENT, adv. φαιδρῶς, μὲ χαρὰ, χαρούμενα, εὐθύμως.

JOYEUX, EUSE, adj. qui a de la joie, χαρούμενος-η-ον, φαιδρὸς-ά-όν, εὔθυμος-ἡ-ον. | qui donne de la joie, χαροποιὸς-ά-όν, χαρμόσυνος-η-ον.

JUBÉ, s. masc. ἀμβωνίτης, ὁ.

JUBILÉ, s. masc. ἰουβιλαῖος χρόνος.

Digitized by Google

JUDAÏQUE, adject. *ἰουδαϊκὸς-ἡ-όν.*

JUDAÏSER, v. n. *ἰουδαΐζω-σα.*

JUDAÏSME, s. m. *ἰουδαϊσμός, ὁ.*

JUDICATURE, s. f. *ἀξίωμα κριτοῦ, τό.*

JUDICIAIRE, adj. *δικαστικὸς-ἡ-όν, δικανικὸς-ἡ-όν.*

JUDICIEUSEMENT, adv. *μὲ γνώσιν, γνωστικά.*

JUDICIEUX, EUSE, adj. *γνωστικὸς-ἡ-όν, γνωμικὸς-ἡ-όν.*

JUGE, s. m. *κριτής, ὁ.* — s. (le livre des), *ὁ βίβλος τῶν κριτῶν.*

JUGEMENT, s. m. *κρίσις, ἡ.* | opinion, *γνώμη, ἡ.* | décision, *ἀπόφασις, ἡ.* | discernement, *διάκρισις, ἡ.* — téméraire, *κατάκρισις, ἡ.*

JUGER, v. act. *κρίνω-να, ἀποφασίζω-σα, δικάζω-σα.* | opiner, *νομίζω-πα, βαρρώ-ενα.* — témérairement, *κατακρίνω.*

JUIF, IVE, adj. et s. m. *Ἰουδαῖος-α-ον· Ἑβραῖος, ὁ* s. f. *Ἑβραίσσα, ἡ.*

JUILLET, s. m. *ἰούλιος, ὁ.*

JUIN, s. m. *ἰούνιος, ὁ.*

JUMEAU, s. m. JUMELLE, s. f. *δίδυμος, ὁ, ἡ· γεμέλλος-η-ον.* — (de), *διδυμαίσιος-α-ον.*

JUMENT, s. f. *φοράδα, ἡ.*

JUPE, s. f. *φουστάνι, τό.*

JURÉ, E, adj. — (ennemi), *βανάσιμος ἐχθρός, ὁ.*

JUREMENT, s. m. *ὅρκος, ὁ· ἄμοσις, ἡ.* — s, blasphèmes, *βλασφημίαι, ἡ.* | imprécations, *κατάρας, βλασημίαις, ἡ.*

JURER, v. n. *ἀμνύω-υσα, ἀμώνω-ωσα, ὁμόνω, ὁρκίνομαι-ῶσα.* | blasphémer, *βλασφημῶ-ησα.* | dire des imprécations, *βλασημῶ-ησα.* | être choquant, *δὲν συμφωνεῖ, δὲν πειάζει, δὲν πάει.*

JUREUR, s. m. *ἀμώτης, ὁ· ὁπού συχνὰ ἀμώνει.*

JURIDICTION, s. f. *νομικὴ ἐξουσία, ἡ.*

JURIDIQUE, adj. *νομικὸς-ἡ-όν.*

JURIDIQUEMENT, adv. *νομικῶς.*

JURISCONSULTE, s. m. *νομικός, ὁ· νομοδιδάσκαλος, ὁ.*

JURISPRUDENCE, s. f. *νομικὴ τέχνη, ἡ.*

JUS, s. m. *ζωμός, ὁ· χύμα, τό.*

JUSQUE, prép. *ἕως, ἕνας εἰς.*

JUSTE, adj. *δίκαιος-α-ον.* | qui a de la justesse, *σωστὸς-ἡ-όν.* — (esprit), *σωστὸς-ἡ-όν, ὀρθὸς-ἡ-ον.* | adv. *σωστά, κατ' ἀκρίβειαν.*

JUSTEMENT, adv. selon la justice, *δικαίως.* — au juste, *σωστά.*

Digitized by Google

JUSTESSE, s. f. τὸ σωστόν, ἀκρίβεια, ἡ.

JUSTICE, s. f. vertu, δικαιοσύνη, ἡ. | tribunal, κριτήριον, τὸ. — (faire) de, τιμωρῶ τινα. — (se faire); ὑπερδικοῦμαι αὐτὸ ἐαυτοῦ μου.

JUSTICIER, v. a. τιμωρῶ.

JUSTIFIANT, E, adj. δικαιωτικός-ἡ-όν.

JUSTIFICATIF, IVE, adj. δικαιολογητικός-ἡ-όν.

JUSTIFICATION, s. fém. δικαίωσις, ἡ· ἀθώωσις, ἡ. | raison, motif, δικαιολόγημα, τὸ.

JUSTIFIER, v. a. δικαιόω-ῶσα, δικαιολογῶ-ῆσα. — (se), ἀθῶόμαι, δικαιόομαι-ῶθηκα.

LAB

LA, art. fém. de *Le*, ἡ.

LÀ, adv. ἐκεῖ, αὐτοῦ. De-là, ἀπ' ἐκεῖ, ἀπ' αὐτοῦ. | de ce côté-là, ἀφοῦ ἐκεῖ, αὐτοῦ. | au-delà, ἀπὸ πέρα, παρ' ἐκεῖ. | davantage, περισσότερον, περαιτέρω, περισσότερον.

LÀ, LÀ, adv. ἔτζι καὶ ἔτζι.

LABEUR, s. m. κόπος, ὁ.

LABILE, adj. σπάνιος, σάπιος λείπει, λειποθύμησις.

LABORIEUX, EUSE, adj. κοπιαστικός-ἡ-όν, ἐπιμελής-ἡ-ές. | pénible, adj. κοπιαστικός-ἡ-όν, δύσκολος-ἡ-ον, ἐπίπονος-ἡ-ον.

LABOUR, s. m. ἄρωσις, ἡ. ἀκτεμὶς, ἡ.

LABOURABLE, adj. γεωργήσιμος-ἡ-όν.

LABOURAGE, s. m. γεώργημα, τὸ· ἀλέτεμα, τὸ· ἄρόσμα, τὸ.

LABOURER, v. a. γεωργῶ-ήσω, σκαπτρίζω-σα, ἀροτριάζω-σα. —

LABOURBUR, s. m. γεωργὸς, ἀλετεὰς, ὁ.

LABYRINTHE, s. m. λαβύρινθος, ὁ.

LAC, s. m. λίμνη, ἡ. — LACER, v. a. δυνηπαίνω-σα.

LACÉRER, v. a. ξεσχίζω-σα, κατασχίζω-σα.

LACET, s. m. γαϊτάνι, τὸ. | pidge, παγίδα, ἡ· δολιὰ, ἡ.

LÂCHE, adj. non serré, ἀνφιεστος-ἡ-ον. | sans cœur, ἄκαρδος-ἡ-ον, ἄψυχος-ἡ-ον. | sans activité, χαῦνος-ἡ-ον.

LÂCHEMENT, adv. ἀκαρδῶς.

LÂCHER, v. act. λύω-σα, ἀπολύω-σα. — la bride, δίδω περισσότερα ἐλευθερίαν. — le pied, φεύγω-ὄφηγα. — le ventre, κενῶ-ῶσα. — un coup, κτυπῶ-ησα. — un

Digitized by Google

mot, λόγον ἀσχημόν, λέξεως αἶσχος.

LAÎCHETÉ, s. f. δειλία, ἡ· ἀτολμία, ἡ.

LACONIQUE, adj. λακωνικός-ἡ-όν, κοπτός-ἡ-όν, κοπτοβαρής-ἐς, κοπτολογος-ή-ον.

LACONIQUEMENT, adv. λακωνικῶς.

LACONISME, s. m. λακωνισμός, ὁ· κοπτολογία, ἡ.

LACUNE, s. f. ἔλλειψις, ἡ.

LADRE, adject. λεπρός, λωβός-ή-όν. || insensible, ἀναίσθητος-ον.

LAID, e, adj. ἀσχημος-η-ον.

LAIDEUR, s. f. ἀσχημοσύνη, ἡ· αἶσχος, τό, ἡ.

LAINE, s. f. μαλλός, ὁ.

LAÏQUE, adj. et s. λαϊκός-ἡ-όν, κοσμικός-ἡ-όν.

LAISSER, v. a. ἀφίημι, ἀφίω-ἀφήσω, ἀφῆκα, ἀφεῖκα, ἀφεῖμαι, ἀφέθην, ἐγκαταλείπω-λείψω, ἐγκατέλιπον, ἐγκατελείφθην, ἐγκατελείμμην, ἐγκατάλειμμαι, ἐγκατελείφθην, ἐγκατάλειπτος-ον, ἐγκατάλειπτέος-α-ον, ἐγκαταλειπτέον, ἐγκαταλειπτέα, ἐγκαταλειπτέον, ἐγκαταλειπτικός-ἡ-όν, ἐγκαταλειπτικῶς, ἐγκαταλειπτικότερος-α-ον, ἐγκαταλειπτικώτατος-η-ον, ἐγκαταλειπτικώτ

LANCE, s. fém. λόγχη, ἡ· λάντζα, ἡ. — de drapeau, τὸ ξύλον τῆς σημαίας. — (percer d'un coup de), λογχόνω, λογχίζω-σα.

LANCER, v. act. ῥίπτω-ξα μὲ βίαν, πετῶ-ξα. — (se), ὁρμῶ-ησα, ῥίπτομαι-πτηκα.

LANCETTE, s. f. φλεβότομος, ὁ· φλεβότομον, τὸ· λάντζετα, ἡ.

LANCIER, s. m. λογχίτης, ὁ· λογχοφόρος, ὁ.

LANDE, s. fém. χέρσος τόπος, ὁ.

LANGAGE, s. m. Voyez *Langue*.

LANGES, s. m. pl. σπάργανα, τὰ· φασκίαι, αἱ.

LANGUE, s. f. γλῶσσα, ἡ. | langage, γλῶσσα, ἡ· διάλεκτος, ἡ. | manière de s'énoncer, ὁμιλία, ἡ.

LANGUETTE, s. f. γλωσσίς, ἡ· γλωσσίδι, τὸ.

LANGUEUR, s. f. χαύνωμα, τὸ· καχεκτία, ἡ· ἀδυναμία, ἡ.

LANGUIR, v. n. χαυνόομαι, εἶμαι ἀδύναμος. || en parlant des affaires, παραγίνομαι εἰς μακρος.

LANGUISSANT, E, adject. χαῦνος, δύσκαμπτος, χαυνωτικός.

LANIÈRE, s. f. λωρίον, τὸ· λαμπί, τὸ.

LANTERNE, s. f. φανάρι, τὸ. — sourde, κλεφτοφάναρον, τὸ.

LANTERNIER, s. m. φαναρδζής, ὁ· φαναρᾶς, ὁ.

LAPER, v. n. λαπίζω-σα.

LAPIDATION, s. f. λιθοβόλημα, τὸ· κατακόκκισμα, τὸ.

LAPIDER, v. act. κατακοκκολῶ-ησα, λιθοβολῶ-ησα.

LAPIN, s. m. κουνέλλος, τὸ· κουνελάδι, τὸ.

LAPS, s. m. de temps, ἀπέσταμα καιροῦ, τὸ.

LAQUAIS, s. m. δοῦλος, ὁ.

LARDIN, s. m. κιμωλιόν, τὸ· ἀλαφιόν, ἡ.

LARD, s. m. λαρδί, τὸ.

LARDON, s. masc. λαρδάκι ἐλεγκτικόν, ὁ. — s (donner des), δαγκάνω (μὲ λόγια).

LARGE, adj. πλατύς-τέα-ύ. | spacieux, ἀπλόχωρος-ος-ον, εὐρύχωρος-ος-ον. — (le), s. m. τὸ πλάτος. — (prendre le), ξαπλώνομαι-πλ. — (être au), σταματῶ εἰς τὴν χάραν· être riche, εἶμαι πλούσιος-α-ον.

LARGEMENT, adv. ἀπλόχερα, πλουσιοπαρόχως.

LARGESSE, s. f. don, δόσιν, τὸ· δωροφορία, ἡ. | libéralité, ἀπλοχειρία, ἡ· ἀπλοδωρεά, ἡ.

LARGEUR, s. f. φάρδος, τὸ· πλάτος, τὸ.

LARME, s. f. δάκρυον, τὸ. — s (verser des), δακρύζω-σα, δακρύω-σα.

LARMOYER, v. n. δακρύζω, δακρυρρόω.

Digitized by Google

LARRON, s. m. κλέπτης, ὁ· κλέφτης, ὁ· λῃστὴς, ὁ·

LARYNX, s. masc. λάρυγξ, ὁ·

LAS; SE, adj. κουρασμένος-η-ον, κοπιασμένος-η-ον, ἀποκαμένος-η-ον. | ennuyé, ἐνοχλημένος-η-ον.

LASCIF, IVE, adj. ἀσελγὴς.

LASCIVETÉ, s. f. ἀσέλγεια, ἡ·

LASSER, v. act. κουράζω-σα, ἀποτείνω-να. | ennuyer, ἐνοχλῶ-πησα; ἀποστομώνω.

LASSITUDE, s. f. κούρασις, ἡ· κόπωσις, ἡ· κάματος, ὁ·

LATÉRAL, E, adj. πλαγιακὸς-ὴ-όν.

LATÉRALEMENT, adv. πλαγίως.

LATIN, E, adj. λατινικὸς-ὴ-όν. | (le) s. m. τὰ λατινικά.

LATINISER, v. n. λατινίζω-σα.

LATITUDE, s. f. terme de géographie, διάστημα ἀπὸ τόπου ἀπὸ τὸν ἰσημερινὸν ἢ τὸν πόλον, διάστημα, τὸ·

LATRIE, s. f. λατρεία, ἡ·

LATTE, s. f. ἰσοπλατὴς, ὁ·

LAUBES, s. f. pl. δοξάρια γῆς, τὰ·

LAURE, s. f. λαύρα, ἡ·

LAURIER, s. m. δάφνη, ἡ· — rose, ῥοδοδάφνη, ἡ· — cerise, βυσσινοδάφνη, ἡ·

LAVAGE, s. m. πλύσιμον, τὸ· πλύσις, ἡ·

LAVANDE, s. f. λαβάνδα, ἡ·

LAVEMENT, s. masc. des pieds, des mains, νίψιμον, τὸ· νίμμα, τὸ· | clystère, κλυσμὸς, ὁ· σιρμπιζιὲλε, ὁ·

LAVER, v. a. πλύνω-να. — tout le corps, λούω-σα. — les mains, les pieds, νίπτω, νίζω-ψα. — la tête, grondure, γρονδιζιάζω-σα, πλύνω τὸ κεφάλι. — (se) d'une incrimination, ἀπολογοῦμαι-ήθην.

LAVEUR, s. m. LAVEUSE, πλύστης, ὁ· πλύστρια, ἡ·

LAVOIR, s. masc. πλύσις, ἡ·

LAXATIF, IVE, adj. καθαρτικὸς-ὴ-όν.

LAZARET, s. m. λαζαρέτο, τὸ·

LE, LA, art. ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, τὸ, τὰ·

LÉCHEFRITE, s. f. λεκανὶς, ἡ·

LÉCHER, v. a. λείχω-ξα, γλείφω-ψα.

LEÇON, s. f. μάθημα, τὸ· — de l'office, ἀνάγνωσις, ἡ· — instruction, διδασκαλία, ἡ· δίδαγμα, τὸ· διδασκάλευμα, τὸ· — du Père de la leçon à quelqu'un, ἐμπαιγμὸς-οῦ, ἐμπαίγμα-ξα.

LECTEUR, s. m. ἀναγνώστης, ὁ· διδασκάλης, ὁ·

Digitized by Google

LÉGUER, s. f. κληρονόμος, ὁ. διάσσημα, τὸ. διάθεσις, ἡ.

LÉGAL, E, adj. de la loi, νομικός-ἡ-όν. | selon la loi, νομικῶς-ἀδ.

LÉGALEMENT, adv. νομίμως, νόμιμα.

LÉGALISER, v. a. ὀνομαζω-ῶσω.

LÉGAT, s. m. πρεσβευτής, ὁ. ἀποστολεύς, ὁ.

LÉGATAIRE, s. m. κληρονόμος, ὁ.

LÉGATION, s. f. ambassade, πρεσβεία, ἡ.

LÉGENDE, s. f. explication de médaille, ἐπιγραφή, ἡ.

LÉGER, ÈRE, adj. ἐλαφρὺς-εῖα-ύ, ἐλαφρόπους-ποδος-ον, inconstant, ἀστατος-η-ον, ἐλαφρόμυαλος-η-ον, ἐλαφρόμυαλος-ος-ον. — E (à la), adv. sans réflexion, ἀσκόπως.

LÉGÈREMENT, adv. ἐλαφρῶς, ἐλαφρᾶ.

LÉGÈRETÉ, s. f. ἐλαφρότης, ἡ. étourderie, παραφορά, ἡ.

LÉGION, s. f. τάγμα, τὸ. λεγεών, ἡ.

LÉGISLATEUR, s. m. νομοθέτης, ὁ. νομοθέτις, ἡ.

LÉGISLATIF, IVE, adj. νομοθετικός-ἡ-όν.

LÉGISLATION, s. f. νομοθεσία, ἡ. | corps de lois, νόμοι, οἱ.

LÉGISTE, s. m. νομικός, ὁ.

LÉGITIME, adj. νόμιμος-η-ον. — (enfant), γνήσιος-α-ον. | s. f. τὸ κυριεῦον μέρος κληρονομίας.

LÉGITIMEMENT, adv. νομίμως, δικαίως.

LÉGITIMER, v. a. νόμιμον ποιῶ, σφραγίζω.

LÉGITIMITÉ, s. f. νόμιμος γέννησις. — des enfans, γνησιότης, ἡ.

LEGS, s. m. κληρονομία, τὸ. λεγάτον, τὸ.

LÉGUER, v. a. ἀφίνω διὰ διαθήκης.

LÉGUME, s. m. ὄσπριον, τὸ. λάχανον, τὸ.

LENDEMAIN, s. m. ἡ ἐπιοῦσα ἡμέρα, τὸ ἄριστον, τὸ, second déjeuner, ἡμέρα (du) αὐριανός-ἡ-όν.

LÉNIFIF, IVE, adj. ἀπαλυντικός, καταπραϋντικός-ἡ-όν.

LÉNITIF, adj. ἀπαλυντικός-ἡ-όν, καταπραϋντικός-ἡ-όν.

LENTE, s. fem. œuf des poux, κονίδα, ἡ.

LENTEMENT, adv. ἀργά, ἀργῶς, ἀβρῶς, βραδέως.

LENTEUR, s. f. βραδύτης, ἡ. ἀργότης, ἡ. ἀργοπορία, ἡ.

LENTILLE, s. f. φακή, ἡ. — de lunette, φακὸς, ὁ. — sur la peau, φακίδα, ἡ.

Digitized by Google

LENTISQUE, s. m. σχινή, ὁ· μαστιχά, ἡ. — (gomme de), μαστίχη, ἡ.

LÉOPARD, s. m. λεοπάρδαλις, ὁ.

LÈPRE, s. f. λέπρα, ἡ· λεπίδα, ἡ· λώβη, ἡ.

LÉPREUX, EUSE, adj. λεπρὸς-ἡ-όν, λοβὸς-ἡ-όν, λωβιαμένος-η-ον. — (devenir), λωβιάζω-σα.

LEQUEL, LAQUELLE, pr. relat. ὅπιος, ὁπία, ὅπιον· interr. ποῖος-ποία-ποῖον, τίς.

LÈSE, adj. *Crime de lèse-majesté*, ἀπιστοσυλία, ἡ· προδοσίαυσις, ἡ.

LÉSER, v. a. βλάπτω-ψω, ζημίαν-σα.

LÉSINE, s. fém. avarice, ἀφιλότια, ἡ· φειδωλία, ἡ.

LÉSION, s. f. βλάβη, ἡ· βλάψιμον, τὸ· ζημίωμα, τὸ.

LESSIVE, s. fém. — (eau de), ἀλουσία, ἡ· ἀλωσία, ἡ· ἀλυσία, ἡ. — (lavage avec), μπουγάδα, ἡ· μπουγάδι, τὸ.

LESSIVER, v. a. πλύνω μὲ ἀλωσιάν.

LEST, s. m. d'un navire, σαβούρα, ἡ.

LESTAGE, s. m. σαβούρωμα, τὸ.

LESTE, adj. λαφρογνάθης-ου-ον. | adroit, δέξιος-ἀ-όν.

LESTEMENT, adv. Voyez *Adroitement, Légèrement, Promptement.*

LESTER, v. a. σαβουρώνω-σα. — — LÉTHARGIE, s. f. λήθαργία, ἡ.

LÉTHARGIQUE, adj. λήθαργικὸς-ἡ-όν.

LETTRE, s. f. caractère, γράμμα, τὸ· γράφιον, τὸ· γράμμα, τὸ· γραφὴ, ἡ· ἐπιστολὴ, ἡ· — circulaire, ἐγκύκλιος ὁλκὰς, ἡ. — dimissoriale, ἀπολυτικὸν γράμμα, τὸ. — de créance, συστατικὸν γράμμα, τὸ. — (à la), κατὰ λέξιν.

LETTRES, s. f. pl. belles-lettres, γράμματα, τὰ· λόγοι, οἱ. — (homme de), φιλόλογος, ὁ. — (enseigner les), διδάσκω τὰ γράμματα.

LETTRÉ, E, adj. γράμματα πεπαιδευμένος-η-ον, διδασκόμενος-η-ον.

LEU, pron. τὸν, τὴν, τὸ, οὗ.

LEUR, LEURS, adj. sing. et pl. Voyez *Son, sa, ses.*

LEURRE, s. m. δέλεαρ, τὸ· ἄναγρα, ἡ· δόλωμα, τὸ.

LEURRER, v. a. δολώνω-σα.

LEVAIN, s. m. προζύμι, τὸ· ζύμα, ἡ· ἀνάφουρα, ἡ· — (sans), ἄζυμος-ον.

LEVANT, s. masc. orient, ἀνατολὴ, ἡ. | le pays, Λεβάντη, τὴ.

LEVANTIN, E, adj. Λεβαντίνος-η-ον.

LEVÉE, s. f. de troupes,

Digitized by Google

συναθροισμα, τὸ· συλλογή, ἡ. — d'un corps, σύκωμα, τὸ. — d'argent, μάζωξις, ἡ. — d'une assemblée, ἀπόλυσις, ἡ. | digue, ὕψωμα, τὸ· φραγμα, τὸ.

LEVER, s. m. des plantes, ξηφύτρωμα, τὸ· des astres, ἀνατολή, ἡ. On tourne plutôt par les verbes ἐγείρω, ἀνίσχω. *A votre lever*, ὅταν ἀνασταθῆτε.

LEVER, v. act. συπάω, ἀσπαίνω-ασα. | ôter, ἐγκάζω, ἐγκάλω-λα. — l'étendard, ἐγείρω-σα. — la sentinelle, ἀνακάζω-ξα. — des troupes, συνάζω-ξα, μαζώνω-ξα, συναθροίζω-σα. — les difficultés, λύω-σα. — un plan, κατασκέφω τὸ σχέδιον. | en parlant des plantes, ξηφυτρώνω-ωσα. — (se), en parlant des astres, ἀνατέλλω, ἐγείρω.

LEVIER, s. m. μοχλὸς, ὁ· ἀσπιδύλη, τὸ· ἀσπιδοπήχη, τὸ.

LÉVITE, s. m. λευίτης, ὁ.

LÉVITIQUE, adj. λευιτικὸς-ὴ-όν.

LÈVRE, s. f. χεῖλος, τὸ.

LÉVRIER, s. m. λαγωνικὸν, τὸ.

LÉZARD, s. m. σαῦρος, ὁ· χρυσιρίτζα, ἡ· σαῦρα, ἡ.

LÉZARDE, s. f. χασμάδα τοῦ τοίχου, χαραγματὰ, ἡ· σκάσμα, τὸ.

LIAISON, s. f. ἕνωσις, ἡ· συμπλοκὴ, ἡ. | connexion, συνάφεια, ἡ. — s, amitiés, φιλίαις, ἡ· συναναστροφὴ, ἡ.

LIASSE, s. f. δεμάτι χάρτου, τὸ.

LIBELLE, s. m. ὑβριστικὸν γράμμα, τὸ.

LIBÉRAL, E, adj. φιλόδωρος-ο-ον, ἁπλόχερος-ο-ον. — (art), ἐλευθέριος-α-ον.

LIBÉRALEMENT, adverbe, ἁπλόχερα, μὲ ἐλευθεριότητα.

LIBÉRALITÉ, s. f. ἁπλοχεριὰ, ἡ· μεγαλοδωρία, ἡ· ἐλευθεριότης, ἡ· φιλοδωρία, ἡ.

LIBÉRATEUR, s. m. ἐλευθερωτὴς, ὁ· λυτρωτὴς, ὁ.

LIBÉRER, v. act. ἀπολύω-σα, λύω-σα, ἐλυτρώνω-σα.

LIBERTÉ, s. f. ἐλευθερία, ἡ. — de la volonté, ἐξουσιότης, ἡ· αὐτεξούσιον, τὸ. | indépendance, αὐτονομία, ἡ. — de la langue, ἐλευθεροστομία, ἡ.

LIBERTIN, E, adj. ἄσωτος-η-ον, ἀσώτος-η-ον, ἀκόλαστος-η-ον.

LIBERTINAGE, s. m. ἀσωτεία, ἡ· ἀσωτία, ἡ· ἀπώλεια, ἡ· ἀκολασία, ἡ.

LIBRAIRE, s. m. βιβλιοπώλης, ὁ.

LIBRE, adj. ἐλεύθερος-η-ον. — arbitre, αὐτεξούσιον, τὸ. — (qui a le) arbitre, αὐτεξούσιος-α-ον.

Digitized by Google

LIBÉREMENT, adv. ἐλευθέρως, ἀλεύθερα.

LICE, s. f. σταδίον, τό.

LICENCE, s. f. permission, ἄδεια, ἡ· ἐξουσία, ἡ. | trop de liberté, ἀπόλυσις, ἡ· ἀπαξία, ἡ· τολμὴ, ἡ.

LICENCIER, v. a. ἀπολύω. — (se), s'émanciper, ἀπορῶ τὰ ὥρη τῆς εὐταξίας, τολμῶ νά.

LICENCIEUSEMENT, adv. ἀπολύτως, ἄπακτα, ἀκόλαστα.

LICENCIEUX, EUSE, adj. ἄπακτος-η-ον, ἀποτζίπαστος-η-ον, ἀστάλητος-ες, ἀκόλαστος-η-ον.

LICITE, adj. παραχωρεμένος-η-ον.

LICITEMENT, adv. χωρὶς κρίμα.

LICOU, s. m. καπίστρι, τό.

LIE, s. f. τρυγία, ἡ· κατακάθισμα, τό. — du vin, λάσπη, ἡ. — de l'huile, ἀμοῦρι, τὸ· ἀμόργη, ἡ. — du peuple, χυδαῖος λαός, ὁ.

LIÉGE, s. m. φελὸς, ὁ.

LIEN, s. m. δεσμὸς, ὁ· δέσιμον, τό. — s, τὰ δεσμὰ.

LIER, v. act. attacher, δένω-εσα. | unir, ἑνώνω-ωσα. — les pierres et la chaux, σφίγω-ξα. — société, ἐμπαίνω εἰς συντροφίαν, σμίγω.

LIERRE, s. m. κισσὸς, ὁ. — terrestre, χαμαίπισσος, ὁ.

LIEU, s. masc. τόπος, ὁ. | occasion, ἀφορμὴ, ἡ. | moyen, μέσον, τό. | temps opportun, καιρὸς, ὁ. — (en premier), ἐν πρώτοις. — (au) de, ἀντὶς, ἀντὶ; avec le gén.; devant un verbe, ἀντὶς νά.

LIEUE, s. f. λέγα, ἡ· σταδίον, τό.

LIEUTENANT, s. m. τοποτηρητὴς, ὁ.

LIÈVRE, s. m. λαγὸς, ὁ.

LIGATURE, s. f. δπίδιος, ἡ.

LIGNE, s. f. γεσμμὴ, ἡ· ἀεράδα, ἡ· ἀρίγα, ἡ. | cordeau, σαθμὸς, ἡ. — de bataille, τάξις, ἡ. — équinoxiale, ἰσημερινὸς, ὁ. — perpendiculaire, κάθετος γεσμμὴ. | suite, σειρὰ, ἡ. — de communication, κρυφὴ σπάστρα, ἡ. — pour pêcher, ἀρμυθιὰ, ἡ.

LIGNÉE, s. f. γενεὰ, ἡ.

LIGUE, s. fem. ἕνωσις, ἡ· συμμαχία, ἡ.

LIGUER (se), v. pr. ἑνώνομαι, συμμαχίαν ποιῶ.

LIMAÇON, s. m. κοχλίας, ὁ· σαλιάγκας, ὁ.

LIMAILLE, s. f. ῥίσισμα, τό.

LIMBES, s. m. pl. ἄδης, ὁ.

LIME, s. f. ῥίσι, ἡ· ῥινὶ, τό· λίμα, ἡ.

LIMER, v. act. ῥινίζω-σα, λιμάρω-ησα. | polir un ouvrage, διορθώνω μὲ δημέλειαν.

Digitized by Google

LIMITE, s. fém. ὅρος, τὸ ὅριον, τὸ. — s, αἰνοσέρα, τὰ.

LIMITER, v. a. περιορίζω-σα, διορίζω-σα.

LIMITROPHE, adj. συνορίτης, ὁ.

LIMON, s. m. fange, λάσπη, ἡ. | citron, λεμόνι, τὸ.

LIMONADE, s. f. λεμονάδα, ἡ· λιμονάδα, ἡ.

LIMONIER, s. m. λεμονιά, ἡ· λιμονιά, ἡ· κιτρέα, ἡ.

LIMPIDE, adj. καθαρός-ἡ-όν, ἄδολος-η-ον.

LIN, s. m. λινάρι, τὸ· λίνον, τὸ. — très-fin, βύσσος, ὁ. — (de), λινοσπορος-η-ον.

LINCEUL, s. m. σινδόνι, τὸ.

LINGE, s. m. πανικά, τὰ.

LINGERIE, s. f. πανιόπ, ἡ.

LINIÈRE, s. fém. λινοτόπος, ὁ.

LINTEAU, s. m. τὸ ἀνώφλιον τῆς πόρτας· ἀνώφλι, τὸ.

LION, s. m. λέων ὁ· λεοντάρι, τὸ.

LIONNE, s. fém. λεοντάρίνα, ἡ.

LIQUÉFACTION, s. f. λύσις, ἡ· ἀνάλυσις, ἡ· λειώσιμον, τὸ.

LIQUÉFIER, v. a. λυώνω-σα, ἀναλύω-σα, λειώνω-σα. — (se), λυώνω-σα.

LIQUEUR, s. f. ὕγρον, τὸ· ὑγρέδα, ἡ. — pour boire, ῥοδόλι, τὸ.

LIQUIDATION, s. f. ξεκαθάρισμα, τὸ· πεφρεύμα, λογαριασμός, τὸ· ἐξόφλισμα, τὸ.

LIQUIDE, adj. ῥέων-ουσα. — s (les), τὰ ῥευστά.

LIQUIDER, v. a. ξεκαθαρίζω-σα, πεφρεύω-σα, ἐξοφλίζω-σα.

LIRE, v. a. διαβάζω-σα, ἀναγνώνω-ωσα, ἀναγνώσκω-νωσα.

LIS, s. m. fleur, κρῖνος, ὁ· κρίνον, τὸ.

LISIBLE, adj. ἀναγνωστός-ἡ-όν, διαβαστός-ἡ-όν.

LISIÈRE, s. f. ἄκρα, ἡ· χεῖλος, ὁ· κενάρι, τὸ.

LISSE, adj. ὁμαλός-ἡ-όν, ἴσιος-ία-ον.

LISSER, v. act. σιδέρωσα, ὁμαλώνω-ησα.

LISTE, s. f. καταλόγος, ὁ· κατάστιχον, τὸ.

LIT, s. m. κρεββάτι, τὸ· κλίνη, ἡ· κρεββάτα, τὸ. | mariage, γάμος, ὁ. — (enfant du premier), παιδί τοῦ πρώτου γάμου. | couche de sable qui se trouve dans la terre, στρῶμα, τὸ. — de rivière, ῥυάκι, τὸ. — (faire le), στρώνω τὸ κρεββάτι.

LITANIES, s. fém. λιτανεῖαι, αἱ.

LITHARGE, s. f. λιθάργυρος, ὁ.

LITIÈRE, s. f. κιτσιόλι, ἡ· ταχυδρόμι, τὸ.

Digitized by Google

LITIGE, s. m. procès, κρισολόγημα, τὸ· δίκη, ἡ.

LITIGIEUX, EUSE, adj. διὰ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ κρισολογηθῇ, ἀμφισβητικός-ἡ-όν.

LITTÉRAL, E, adj. κατὰ γεάμμα, κατὰ λέξιν.

LITTÉRALEMENT, adv. κατὰ γεάμμα, κατὰ λέξιν.

LITTÉRATURE, s. f. φιλολογία, ἡ.

LITURGIE, s. fém. λειτουργία, ἡ.

LITURGIQUE, adject. λειτουργικός-ἡ-όν.

LIVIDE, adj. μελανὸς-ἡ-όν. — (devenir), μελανιάζω-σα, μελιτζανιάζω-σα.

LIVIDITÉ, s. f. μελανότης, ἡ· μελανιὰ, ἡ· μελανάδα, ἡ.

LIVRAISON, s. f. παράδοσις, ἡ.

LIVRE, s. m. βίβλος, ὁ· βιβλίον, τὸ· χαρτὶ, τὸ. — de négociant, λίμπρο, τὸ· ντεφτέρι, τὸ.

LIVRE, s. fém. poids, λίτρα, ἡ.

LIVRER, v. a. δίδω, παραδίδω-δῶσα. | abandonner, παραχωρῶ-ησα. — bataille, ἀρχίζω τὴν μάχην, ἀρχίζω. — (se) au vice, παραπιοῦμαι, παραδίνομαι-δόθηκα. | v. n. παραδίνομαι-δόθηκα.

LOCAL, s. m. endroit, τόπος, ὁ. | adj. τοπικὸς-ἡ-όν. | localité, τοῦ τόπου. | localités, τὰ τοπικά.

LOCATAIRE, s. m. νοικιάστης, ὁ· μισαρτζής, ὁ.

LOGE, s. f. καλύβα, ἡ.

LOGEABLE, adj. κατοικητὸς-ἡ-όν.

LOGEMENT, s. m. κατοικία, ἡ· οἴκημα, τὸ· κονεύμι, τὸ.

LOGER, v. n. κατοικῶ-ησα. | v. a. donner logement, δέχομαι, κονεύω-σα.

LOGICIEN, s. m. λογικὸς, ὁ· διαλεκτικὸς, ὁ.

LOGIQUE, s. f. λογικὴ, ἡ.

LOGIS, s. m. κατοικία, ἡ· κονάκι, τὸ· αὐλὴ, τὸ· οἶκος, ὁ.

LOI, s. fém. νόμος, ὁ. — (gens de), νομικοὶ, οἱ· οὐκαμμας, ὁ. — (faire une), βάλω νόμον. — (faire la), κυβερνῶ-υσα. — (subir la), ὑποτάσσομαι-χθηκα.

LOIN, adv. μακρὰν, μακρυὰ, μακριὰ. — (au), μακρυὰ, εἰς τὸ μάκρος. De — à —, rarement, ἀπανίσως. — de, au lieu de, ἀντὶς, ἀντὶ.

LOINTAIN, E, adj. μακρυνὸς-ἡ-όν. — (le), s. m. μακρυνὸν, τὸ.

LOISIR, s. m. ἄνεσις, ἡ· εὐκαιρία, ἡ· ἀδεία, ἡ· ἀναμονὴ, ἡ. — (à), μὲ ἄδειαν. — (avoir le), ἔχω τὴν ἄδειαν, ἀδειάζω-σα.

LONG, UE, adj. μακρὺς-εία-ὺ. | lent, ἄργος-ἡ-ον. | de longue durée, πολυχρονιὸς-ἡ-όν. — (le), s. m. τὸ

Digitized by Google

μάκρος. | adv. *Il en sait long*, ἠξεύρει πολλά. — (le) de, κατά. — (au), δεξοδικῶς, μὲ ἔκτασιν. *A la longue*, μὲ τὸν καιρόν. *De longue main*, ἀπὸ πολλοῦ.

LONGANIMITÉ, s. f. μακροθυμία, ἡ.

LONGER, v. a. περιπατῶ-ησα, ἀρμενίζω-σα κατά, avec l'acc.

LONGITUDE, s. f. μῆκος, τό.

LONG-TEMPS, adv. πολὺν καιρόν.

LONGUEMENT, adv. μακρῶς.

LONGUEUR, s. f. μακρὸς, τὸ· μακρότης, ἡ. — du temps, διαμονή, ἡ· πολυκαιρία, ἡ. — (traîner en), μακροκαιρίζω-σα.

LOQUET, s. m. λύκος, ὁ· μάνδαλον, τό.

LORGNER, v. a. regarder du coin de l'œil, κρυφοκοιτάζω-ξα. — avec une longue vue, κοιτάζω-ξα μὲ.

LORS, adv. de, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ, τῆς. — que, ὅταν, ὁπόταν, ὁπότε, ὁπότες. — (dès), ἀπὸ τότε, ἀπὸ τότες. — (pour), τότε, τότες.

LOT, s. m. μερίδιον, τὸ· μερτικὸν, τὸ· μερδικὸν, τὸ· μεριὰ, ἡ.

LOTERIE, s. fém. λοταρία, ἡ· λαχνὸς, ὁ.

LOTION, s. f. πλύσιμον, τὸ· λούσιμον, τὸ· λούσμα, τό.

LOUABLE, adj. ἐπαινετὸς-ὴ-όν, ἐγκωμιαστικὸς-ὴ-όν, ἀξιέπαινος-η-ον.

LOUABLEMENT, adv. ἐπαινετῶς.

LOUAGE, s. m. νοικίασμα, τό.

LOUANGE, s. f. ἔπαινος, ὁ.

LOUANGEUR, s. m. ἐγκωμιαστὴς, ὁ.

LOUCHE, adj. ἀλλήθωρος-η-ον, ἀλληθωρος-η-ον. — (expression), μὴν σωστὲς, μὴν καθαρὸς.

LOUCHER, v. n. ἀλληθωρῶ-ησα, ἀλληθωρεύω-σα.

LOUER, v. a. arrenter, νοικιάζω-σα. | affermer une terre, παχτώνω-σα. | donner des louanges, ἐπαινῶ-εσα, ἐγκωμιάζω - σα. — (se) de quelqu'un, δείχνω εὐχαρίστησιν διὰ.

LOUP, s. m. λύκος, ὁ. — cervier, λύγξ-κος, ὁ.

LOUPE, s. fém. tumeur, γάγλιον, τὸ. | verre convexe, adj. μικροσκόπιον, τό.

LOURD, E, adj. βαρὺς-εῖα-ὺ. — E (faute), μέγα σφάλμα, τό. — (esprit), βαφύνους, ὁ, ἡ.

LOURDAUD, E, s. m. et f. χωριάτης, ὁ· fém. ισσα, ἡ.

LOURDEMENT, adv. βαρέως, βαρυὰ.

Digitized by Google

LOUTRE, s. f. ἐνυδρὶς, ἡ.

LOUVETEAU, s. m. λυκόπουλον, τὸ.

LOUVOYER, v. n. λοξοδρομῶ-ησα, βολτιζάρω.

LOYAL, E, adj. νομιμὸς-ἡ-ὸν. | probe, ἔντιμος-η-ον, πιστὸς-ἡ-ὸν.

LOYALEMENT, adv. avec fidélité, πιστῶς.

LOYAUTÉ, s. f. ἐμπιστοσύνη, ἡ.

LOYER, s. m. νοῖκι, τὸ· μίσθωμα, ὁ· ἐνοίκιον, τὸ.

LUBRICITÉ, s. f. Voyez *Impureté*.

LUBRIQUE, adj. Voyez *Déshonnête, Impur*.

LUCARNE, s. fém. φεγγίτης, ὁ.

LUCIDE, adj. καθάρος-η-ον, λαμπρος-ὰ-ὸν.

LUCIFER, s. masc. ἑωσφόρος, ὁ.

LUCRATIF, IVE, adj. ὀπερδὴς-ὲς, πολυκερδὴς-ὲς.

LUCRE, s. m. gain, κέρδος, τὸ· κέρδημα, τὸ.

LUETTE, s. fém. σταφυλίτης, ὁ.

LUEUR, s. f. λάμψις, ἡ· αὐγὴ, ἡ.— d'espérance, μικρὴ ἐλπίδα, ἡ.

LUGUBRE, adj. πένθιμος-η-ον, θρηνώδης-ες.

LUIRE, v. n. λάμπω-ψα, φέγγω-ξα.

LUISANT, E, adject. λαμπρὸς-ὰ-ὸν, γυαλισὸς-ἡ-ὸν.— (le), s. m. λάμψις, ἡ· λεῦσλεον, τὸ.

LUMIÈRE, s. f. φῶς, τὸ.— d'esprit, νόησις, ἡ· γνῶσις, ἡ. — du canon, τρύπα, ἡ· φωτὰ, ἡ.

LUMIGNON, s. m. φυτίλι, τὸ.

LUMINAIRE, s. m. φωτίσμος, ὁ.— d'une église, τὰ κεῖα καὶ ἡ λαμπάδες.

LUMINEUX, EUSE, adject. φωτεινὸς-ἡ-ὸν, φωτεινὸς-ἡ-ὸν.

LUNAIRE, adj. σεληνιακὸς-α-ον, σεληνιακὸς-ἡ-ὸν.

LUNATIQUE, adj. σεληνιαζόμενος-η-ον, σεληνιάκὸς-ἡ-ὸν, φεγγαρεμπὸς-ἡ-ὸν.

LUNDI, s. m. δευτέρα, ἡ.— saint, ἡ μεγάλη δευτέρα.

LUNE, s. fém. σελήνη, ἡ· φεγγάρι, τὸ.

LUNETTE, s. f. ματογυάλια, τὰ· φεγγίτες, ἡ.— d'approche, πλεσπόπτον, τὸ· λαγγαβίσα, ἡ.

LUPIN, s. m. λουπίνος, ὁ· λουπινάρι, τὸ.

LUSTRE, s. masc. d'une étoffe, λοῦσλεον, τὸ· γυαλισὸν, τὸ· λεῖον, τὸ· στάσιμον, τὸ. | éclat, λάμψις, ἡ· λαμπρότης, ἡ. | chandelier, πολυκάνδηλον, τὸ. | espace de cinq ans, πενταετία, ἡ.

LUSTRER, v. a. γυαλίζω-σα, στιλβώνω-σα.

Digitized by Google

LUTIN, s. masc. βρυκόλακας, ὁ.

LUTRIN, s. m. ἀναλόγιον, τὸ.

LUTTE, s. f. πάλεσμα, τὸ· πάλη, ἡ.

LUTTER, v. n. παλεύω-ομαι.

LUTTEUR, s. m. παλαιστὴς, ὁ· παλευτὴς, ὁ· πυκτιδάρης, ὁ.

LUXE, s. m. πολυτέλεια, ἡ· ἀπαπάλη, ἡ.

LUXURE, s. f. πορνεία, ἡ· ἀκαθαρσία, ἡ· ἀσέλγεια, ἡ.

LUXURIEUX, EUSE, adj. ἀσελγὴς-ὲς.

LUZERNE, s. f. μηδίας, ὁ.

LYCÉE, s. m. λύκειον, τὸ.

LYRE, s. f. λύρα, ἡ.

LYRIQUE, adj. λυρικὸς-ἡ-όν.

MAC

MA, pr. fém. de *Mon*.

MACARON, s. m. μακαρόνιον, τὸ.

MACÉRATION, s. f. σηπεδαγωγία, ἡ. — dans l'eau, μούσκεμα, τὸ.

MACÉRER, v. a. σηπεδαγωγῶ, πυλόνω-υσα. — une chose dans l'eau, μουσκεύω-σα.

MÂCHELIÈRE, adj. et s. f. dent, ὀδοντοφόρος, ἡ.

MÂCHER, v. act. μασῶ, μασήσω-σα.

MACHINAL, E, adj. μηχανικὸς-ἡ-όν.

MACHINALEMENT, adv. μηχανικῶς.

MACHINATEUR, s. m. μηχανητὴς, ὁ.

MACHINATION, s. f. μηχάνημα, τὸ· μηχανία, ἡ· μηχανουργία, ἡ.

MACHINE, s. f. μηχανὴ, ἡ.

MAD

MÂCHINER, v. a. μηχανεύομαι, τεχνεύομαι, ὑποβουλεύομαι-ὑθην.

MACHINISTE, s. m. μηχανητὴς, ὁ.

MÂCHOIRE, s. f. σιαγὼν, τὸ. — pesante, ἀπαῦ μιλεῖ δύσκολα.

MÂCHONNER, v. a. μασουλίζω-σα.

MAÇON, s. masc. τσιμᾶς, ὁ· ἰασπιδζὴς, ὁ· δουβαρδζὴς, ὁ.

MAÇONNAGE, s. m. τσιμέντον, τὸ.

MAÇONNER, v. a. τσιμέντω-σα.

MAÇONNERIE, s. f. τσιμέντον, τὸ.

MADAME, s. f. κυρία, ἡ· μαδάμα, ἡ· κυρὰ, ἡ· δέσποινα, ἡ.

MADRIER, s. m. πατζάρι σανίδι, τὸ.

Digitized by Google

MAGASIN, s. m. μαγαζί, τὸ· ἀποθήκη, ἡ.

MAGASINAGE, s. m. μαγαζιατικόν, τό.

MAGASINIER, s. m. μαγαζοφυλακτής, ὁ· μαγαζινιέρης, ὁ.

MAGE, s. m. μάγος, ὁ.

MAGICIEN, NE, s. m. et f. μάγος, ὁ | μάγισσα, ἡ.

MAGIE, s. f. μαγία, ἡ.

MAGIQUE, adj. μαγικός-ἡ-όν.

MAGISTRAL, E, adj. διδασκαλικός-ἡ-όν.

MAGISTRAT, s. m. ἄρχοντας, ὁ.

MAGNANIME, adj. μεγαλόψυχος-ον, μεγαλόκαρδος-ον, μεγαλόδημος-ον.

MAGNANIMEMENT, adv. avec magnanimité, μεγαλοψύχως, μεγαλοκαρδίως, μεγαλοδήμως.

MAGNANIMITÉ, s. f. μεγαλοψυχία, ἡ· μεγαλοκαρδία, ἡ.

MAGNÉTIQUE, adj. μαγνητικός-ἡ-όν.

MAGNÉTISME, s. m. μαγνητισμός, ὁ.

MAGNIFICENCE, s. f. μεγαλοπρέπεια, ἡ· μεγαλεῖον, τὸ. — d'expression, μεγαλήγορα, ἡ.

MAGNIFIER, v. a. ἐγκωμιάζειν, δοξάζω-σα.

MAGNIFIQUE, adj. μεγαλοπρεπής-ἐστι | très-beau, ὡραιότατος-η-ον, παραίμορφος.

MAGNIFIQUEMENT, adv. μεγαλοπρεπῶς.

MAI, s. m. μαΐος, ὁ.

MAIGRE, adj. λιγνός-ἡ-όν, γλιώς-ᾶ-ὸν, ἀραιόσαρκος-η-ον, ζαμπούνης-ες. — chère, πενιχρὸν τραπέζι, τό. — s (jours), ὁποῦ δὲν τρώγεται κρέας· νηστήσιμες ἡμέρες, αἱ. — (faire), τρώγω νηστήσιμα.

MAIGREUR, s. f. λιγνάδα, ἡ· λιγνότης, ἡ.

MAIGRIR, v. n. ἀχαμνιαίνω, λιγναίνω-αμα.

MAILLE, s. fém. anneau, κρίκος, ὁ. — de filet, τρύπα, ἡ.

MAILLET, s. m. σφυεῖον, τὸ.

MAILLOT, s. m. σπάργανον, τὸ· φάσκιας, ἡ.

MAIN, s. f. χειρ-ρὸς, ἡ· χέι, τὸ. — droite, ἡ δεξιά. — gauche, ζερβή, ἡ. *Mettre la main sur quelqu'un*, πιάνω-άσα. *Faire main basse*, ἀνατάνω-σα. *Prêter main forte*, βοηθῶ-ησα. *Prendre en main les intérêts de*, πέρνω τὴν διαφέντευσιν. — d'œuvre, travail, κόπος τῦ τεχνίτου, ὁ· χειροτεχνία, ἡ· ἐργασία, ἡ. — de papier, καθέρνον, τὸ· καθέρνα, ἡ. — (de longue), ἀπὸ πολλοῦ, ἀπὸ πολὺν καιρόν. — (sous) y secrètement, κρυφίως, κρυφῆ, λαθρα. — s (à plaines), μὲ τὰ χέια γεμάτα.

Digitized by Google

MAINT, E, adj. plusieurs, πολλοί-αί-ά.

MAINTENANT, adv. τώρα, νύν, κατὰ τὸ παρόν, ἐδῶ, ἐδανά.

MAINTENIR, v. a. διατηρῶ-ησα, βαστῶ-αξα, κρατῶ-ηξα. | soutenir, διαφεντεύω-υσα. | assurer, βεβαιώνω.

MAINTIEN, s. m. conservation, διατήρησις, ἡ. | contenance, σχέσιμον, τὸ· σῆμα, τὸ. — modeste, εὐπαξία, ἡ· κοσμιότης, ἡ.

MAIRE, s. m. διοικητής, ὁ· ἀξυνόμος, ὁ. — du palais, κουρόπαλάτης, ὁ.

MAIS, conj. ἀμὴ, ἀλλὰ, μὰ.

MAÏS, s. m. καλαμόσπαρον, τὸ· καλαμπόκι, τὸ.

MAISON, s. fém. οἶκος, ὁ· σπῆτι, τὸ· σπίτιον, τὸ. | famille, οἰκία, ἡ· γενεά, ἡ.

MAÎTRE, s. m. κύριος, ὁ· ἀφέντης, ὁ· νοικοκύρης, ὁ· οἰκοκύρης, ὁ. — (se rendre), κυριεύω-υσα. — qui enseigne, διδάσκαλος, ὁ. — de métier, μάστορης, ὁ· μάστορας, ὁ. — (petit), νεὸς καμαρώμενος, ὁ. — de soi-même, ἐλεύθερος-α-ον. — (être) de soi-même, se posséder, ἐμαυτὸν κρατῶ.

MAÎTRESSE, s. f. κύρα, ἡ· κύρια, ἡ· διατρίνα, ἡ. | amante, ἠγαπητή, ἡ.

MAÎTRISE, s. f. μαστορειὰ, ἡ· μαστορικὸν, τὸ.

MAÎTRISER, v. a. les passions, κυριεύω-υσα, καταδαμάζω-σα, συγκρατῶ-ησα. | s'ériger en maître, χυρεύω, θέλω τὰ ἀφεντεύω.

MAJESTÉ, s. f. μεγαλειότης, ἡ· σεμνότης, ἡ. | magnificence, μεγαλοπρέπεια, ἡ.

MAJESTUEUSEMENT, adv. μεγαλοπρεπῶς.

MAJESTUEUX, EUSE, adj. μεγαλοπρεπὴς-ὲς, σεμνὸς-ἡ-όν.

MAJEUR, E, adj. qui est hors de tutelle, ὑπὲρ ἔχει νομιμὴν ἡλικίαν διανὰ κυβερνηθῇ. — (intérêt), grand, plus grand, μεγάλος-η-ον. *La majeure d'un argument*, ἡ μείζων.

MAJORITÉ, s. f. le plus grand nombre, οἱ πλειότεροι.

MAJUSCULE, s. f. lettre, πεφαλαιακὸν γράμμα, τὸ.

MAL, s. m. κακὸν, τὸ. | douleur, πόνος, ὁ. | dommage, ζημία, ἡ· βλάβη, ἡ. — caduc, σπανιασμὸς, ὁ. — (tourner, interpréter en), ἐξηγῶ ὅτι κακοῦ. | adv. κακὰ, κακῶς, ἀχαμνά.

MALADE, adj. ἀῤῥωστος-η-ον, ἀῤῥωστημένος-η-ον. — (tomber), ἀῤῥωστῶ-ησα.

MALADIE, s. f. ἀῤῥωστιὰ, ἡ· νόσος, ὁ. | passion, μανία, ἡ, joint au nom de la chose. — de l'or, χρυσομανία, ἡ.

Digitized by Google

MALADIF, IVE, adj. ἀῤῥωστιάρης-ες, φιλάῤῥωστος-η-ον, ζαμπουνικός-ή-όν.

MALADRESSE, subst. fém. ἀναποδιά, ἡ· ἀνεπιδεξιότης, ἡ.

MALADROIT, E, adj. ἀνεπιδέξιος-α-ον.

MALADROITEMENT, adv. ἀνεπιδέξια, ἀναποδά.

MALAISE, s. m. κακοπάθεια, ἡ.

MALAISÉ, adj. difficile, δύσκολος-η-ον. | qui n'est pas à son aise, στενοχωρημένος-η-ον.

MAL-À-PROPOS, adv. ἄκαιρα.

MÂLE, s. m. ἀρσενικός, ὁ· ἀρσενικόν, τό. | adj. ἀνδρεῖος-α-ον.

MALÉDICTION, s. f. κατάρα, ἡ· ἀρά, ἡ.

MALÉFICE, s. m. sortilége, μάγεμα, τό.

MALENCONTRE, s. f. δυσχία, ἡ.

MALENTENDU, s. masc. Voyez *Erreur*.

MALFAITEUR, s. m. κακοῦργος, ὁ· κακοποιός, ὁ.

MALFAISANT, E, adj. κακοῦργος-η-ον. | nuisible, βλαβερός-ή-όν.

MALH[illegible], E, adj. κακόφημος-η-ον.

MALGRÉ, pr. ψυχικῶς, ψυχίον, avec le gén. — devant une chose inanimée, μὲ ὅλον, ἀγκαλά νά.

MALHABILE, adj. Voy. *Maladroit*.

MALHEUR, s. m. δυσχία, ἡ· κακοτυχία, ἡ· κακορριζικιά, ἡ· ἀτυχία, ἡ· χαμός, ὁ· ἀλαχοσύνη, ἡ· μπελᾶς, ὁ. — à, οὐαί, ἀλλοίμονον.

MALHEUREUSEMENT, adv. δυσχῶς, κακορρίζικα.

MALHEUREUX, EUSE, adj. δυσχὴς-ὲς, ἄτυχος-η-ον, κακορρίζικος, δυσχημένος-η-ον, ἀλάχαστος-η-ον, κακότυχος-η-ον, κακόμοιρος-η-ον. | s. m. très-pauvre, πάμπτωχος, ὁ. | méchant, κακοῦργος, ὁ.

MALHONNÊTE, adj. incivil, ἀπολίτευτος-η-ον, χωριάτικος-η-ον. | contre la décence, ἄπρεπος-η-ον, ἀπρεπὴς-ὲς, αἰσχρὸς-ή-όν.

MALHONNÊTEMENT, adv. ἄπρεπα. | incivilement, ἀπολίτευτα, χωριάτικως.

MALHONNÊTETÉ, s. f. incivilité, χωριατιά, ἡ. | indécence, ἀπρέπεια, ἡ.

MALICE, s. f. κακία, ἡ· πονηρία, ἡ.

MALICIEUSEMENT, adv. μὲ πονηρίαν, κακίαν, ἀπὸ κακίαν.

MALICIEUX, EUSE, adj. πονηρὸς-ή-όν.

MALIGNEMENT, adv. Voy. *Malicieusement*.

Digitized by Google

MALIGNITÉ, s. f. κακία, ἡ· κακοσύνη, ἡ· κακότης, ἡ· κακοήθεια, ἡ.

MALIN, IGNE, adj. κακόφ-ης, πονηρός-ή-όν, κακοήθ-ης. — E (fièvre), λοιμικὸς πυρετός, ὁ.

MALINTENTIONNÉ, E, adj. κακόγνωμος-η-ον.

MALLE, s. f. σπάρτη, ἡ· κοφινάριον, τὸ.

MALLÉABLE, adj. σφυρήλατος-η-ον.

MALPROPRE, adj. ἀπαρόλεκτος-η-ον, μυρδαλεικός-ή-όν, μυρδάρης, ὁ, ἡ· ῥυπαρός-ή-όν.

MALPROPREMENT, adv. ἀπαρολέκτως, μυρδαλεικά, ῥυπαρῶς.

MALPROPRETÉ, s. f. ἀπαρολεξία, ἡ· μυρδαλειά, ἡ· ῥυπαρία, ἡ.

MALSAIN, E, adj. νοσώδ-ης-ες.

MALSÉANT, E, adj. ἀπρεπ-ής-ές, ἀπρεπέστ-η-ον.

MALTRAITER, v. a. de paroles, ὑβρίζω-σα, λοιδορῶ-ησα. | battre, κυπτῶ-ησα, δέρνω-έδειρα. | faire tort, κακοῦ-ησα, βλάπτω-ψα.

MALVEILLANT, E, adj. ὁποῦ θέλει κακόν τινος, κακόνοος, ὁ, ἡ.

MALVERSATION, s. f. ἀδικοπραξία, ἡ· πανουργία, ἡ.

MALVERSER, v. n. κακοῦ πολιτεύμαι-ύσθην, πανουργεύ-ομῶ-ησα.

MAMAN, s. f. μητὴρ, ἡ· μάνα, ἡ· τζάτζα, ἡ· νενὲ, ἡ.

MAMELLE, s. f. βυζὶ, τὸ.

MANCHE, s. f. μανίκι, τὸ | s. m. de charrue, ἰχέλι, τὸ. — d'un outil, σπλιάρι, τὸ.

MANCHON, s. m. χειρομάνικον, τὸ· χειρόθηκη, ἡ.

MANCHOT, E, s. m. et f. κουτζοχέρης, ὁ, ἡ· κουλαχέρης, ὁ, ἡ.

MANDAT, s. m. ordre, διάταγμα, τὸ· φρόσταγμα, τὸ.

MANDATAIRE, s. m. ὑπότροπος, ὁ.

MANDEMENT, s. m. διαταγὴ, ἡ.

MANDER, v. a. faire savoir, μηνύω, μηνῶ-ησα, εἰδοποιῶ-ησα. | faire venir, ζητῶ-ησα, προσκαλῶ νὰ ἐρθῇ, φωνάζω-αξα.

MANÉGE, s. m. γύμνασμα τῦ ἀλόγου. | ruse secrète, τέχνευμα, τὸ· πανουργία, ἡ.

MANGEABLE, adj. ὁποῦ τρώγεται.

MANGER, v. act. τρώγω-έφαγα. — avidement, χάφτω-ψα. — son bien, τρώγω, φθείρω-εσα, διασκορπῶ-ησα. | miner, καταβρώγω.

MANGER, s. m. mets, φαγητὸν, τὸ· φαγὶ, τὸ· τροφὴ, ἡ.

MANGEUR, s. m. φαγᾶς, ὁ· πολυφάγος, ὁ.

Digitized by Google

MANIAQUE, adj. μανιακός-ή-όν.

MANIE, s. f. μανία, ἡ.

MANIEMENT, s. m. μάλαξις, ἡ. — des affaires, διοίκησις, ἡ. — des armes, μετεχείρισις, ἡ.

MANIER, v. a. une chose, μαλάσσω-σα, ψηλαφῶ-ησα. — une affaire, διοικῶ-ησα.

MANIÈRE, s. f. τρόπος, ὁ, μέθοδος, ὁ. | conduite, συμπεριφορά, ἡ. | sorte, εἶδος, τὸ. | façon, λόγος, ὁ. *De manière que*, εἰς τρόπον ὥστε. *De quelle manière?* ποίας λογῆς; *De cette manière-ci?* τούτου λόγου; — MANIFESTE, adj. δῆλος-η-ον, φανερὸς-ά-όν, σαφὴς-ές. | s. m. δηλωτικὸν γράμμα, τὸ, μανιφέστον, τὸ.

MANIFESTEMENT, adv. φανερῶς, σαφῶς, δηλονότι.

MANIFESTER, v. a. φανερόω-ωσα, δηλοποιῶ-ησα.

MANIPULE, s. m. μανιπόλιον, τὸ, ὑπομανίκιον, τὸ.

MANIVELLE, s. f. χειροῦλκος, ὁ.

MANNE, s. f. μάννα, τὸ.

MANNEQUIN, s. m. κοφίνι, τὸ.

MANŒUVRE, s. m. journalier, ἐργάτης, ὁ. | s. f. fém. d'un navire, ναυκληρία, ἡ. | manière sourde, τεχνάσμα, τὸ, διαγωγή, ἡ.

MANŒUVRER, v. act. en parlant d'un navire, ναυκληρῶ-ησα. des troupes, ἀπλώνομαι, ἁπλοῦμαι. | tâcher de réussir, παιζέω-σα. | machiner, μηχανεύομαι-ησα.

MANQUE, s. m. ἔλλειψις, ἡ, ἔνδεια, ἡ. Il s'emploie aussi adverbialement. *Manque de*, διὰ ἔλλειψιν, λείποντας.

MANQUEMENT, s. masc. faute, σφάλμα, τὸ.

MANQUER, v. n. faire une faute, σφάλλω-λα. — à sa parole, παραβαίνω, λείπω ἀπό. — à quelqu'un, φαίνω-ξα. | faire faillite, μυρολουζεύω-υσα-ψα. *Il a manqué de*, λήρησε πλειῶν τά. *Le pied m'a manqué*, ἐγλύστρησα. — de, être dépourvu, λείπω ἀπό, ὑστερῶμαι, ἔχω ἀνάγκην, μοῦ λείπει. | v. a. quelqu'un, ne pas le trouver, δὲν συναντῶ. — l'occasion, χάνω-ασα. — son coup, δὲν πετυχαίνω.

MANSUÉTUDE, s. f. πραότης, ἡ.

MANTEAU, s. m. ἐπανωφόρι, τὸ, χλαμύς-ύδος, ἡ. — pour les femmes, φερετζές, ὁ. | prétexte, πρόφασις, ἡ, ἀφορμή, ἡ.

MANUEL, LE, adj. χειροποίητος-η-ον. | s. m. ἐγχειρίδιον, τὸ.

Digitized by Google

MANUFACTURE, s. f. κατασκεύασμα, τὸ· ἐργόχειρον, τὸ· μισθαποδοσία, ἡ.

MANUFACTURER, v. act. κατασκευάζω-σα.

MANUSCRIT, s. m. χειρόγραμμα, τὸ. | adj. χειρογραμμένος-η-ον.

MANUTENTION, s. f. διατήρησις, ἡ. | soin, διοίκησις, ἡ.

MARAIS, s. m. βάλτος, ὁ· λίμνη, ἡ. — salans, ἁλαπτήριον, τὸ.

MARASME, s. m. μαρασμός, ὁ.

MARÂTRE, s. f. μητρυιά, ἡ.

MARAUD, s. m. πονηρός, ὁ.

MARAUDE, s. f. λεηλατά, ἡ.

MARAUDER, v. n. λεηλατῶ-ησα χωρὶς ἄδειαν.

MARBRE, s. m. μάρμαρον, τὸ. — (de), adj. μαρμαρένιος-α-ον.

MARBRER, v. act. μαρμαρώνω-ωσα. — en peinture, μαρμοῦμαι τὸ μάρμαρον.

MARC, s. m. demi-livre, μισολίτρα, ἡ. | sédiment, ἀμούργα, ἡ· ἀμόργη, ἡ· λαγάδα, ἡ.

MARCHAND, s. m. πραγματευτής, ὁ. — (de), πραγματευτάδικος-η-ον.

MARCHANDER, v. a. πραγματεύω-υσα, παζαρεύω-σα. | v. n. être en suspens, hésiter, ἀπορῶ, ἀργοπορῶ-ησα.

MARCHANDISE, s. f. πραγματεία, ἡ. — de contrebande, λαθρίου, τὸ.

MARCHE, s. f. mouvement de celui qui marche, πορεία, ἡ· βάδισμα, τὸ. — d'armée, πορεία, ἡ· ὁδοιπορία, ἡ. — d'escalier, σκαλίδιον, τὸ· σκαλοπάτι, τὸ. | conduite, πολίτευμα, τὸ.

MARCHÉ, s. m. ἀγορά, ἡ· παζάρι, τὸ. — (à bon), φθηνά, φθηνά. — (le bon), τὸ φθηνόν· ἡ φθήνια. — (qui est à bon), φθηνός-ή-όν.

MARCHER, v. n. περιπατῶ-ησα, πατῶ-ησα, βαδίζω-σα. — sur, πατῶ-ησα. | voyager vers, ὁδεύω-εύσα. — sur les pas de, imiter, μιμοῦμαι-ήθηκα.

MARCOTTE, s. f. κλωνάρι, τὸ· καταβολάδα, ἡ.

MARCOTTER, v. n. φυτεύω κλωνάρια, καταβολάδας.

MARDI, subst. masc. τρίτη, ἡ.

MARE, s. fem. πεθαμένη ξία, ἡ.

MARÉCAGE, s. m. marais, βάλτος, ὁ.

MARÉCAGEUX, EUSE, adj. βαλτώδης-ες, λιμνώδης-ες.

MARÉCHAL, s. m. général, στρατηγός, ὁ· μαρεσάλος, ὁ. — ferrant, πεταλάτης, ὁ· καλυγωτής, ὁ· πετελάς, ὁ.

Digitized by Google

MARÉE, s. f. ἡ ἐκροὴ τῆς θαλάσσης, ἡ.

MARGE, s. f. περιθώριον, τὸ.

MARGUERITE, s. f. μαργαρίτης, ὁ.

MARGUILLIER, s. m. οἰκονόμος τῆς ἐκκλησίας, ὁ.

MARI, s. m. ἄνδρας, ὁ· σύντροφος, ὁ· σύζυγος, ὁ.

MARIAGE, s. m. συνοικέσιον, τὸ· ὑπανδρεία, ἡ· γάμος, ὁ. — secret, de conscience, κρύφιος γάμος, ὁ.

MARIÉ, s. m. νεόνυμφος, ὁ· νεόγαμβρος, ὁ.

MARIER, v. a. ὑπανδρεύω-υσα. | bénir, εὐλογῶ-ησα. — (se), ὑπανδρεύομαι-ύθηκα. — ensemble en ménage, εὐλογοῦμαι-ήθηκα. — à la grecque, στεφανώνομαι-ώθηκα.

MARIN, E, adj. θαλάσσιος, θαλασσινὸς-ὴ-όν. | s. m. μαρινάρος, ὁ· ναύτης, ὁ· γαμίτζης, ὁ.

MARINE, s. f. ce qui concerne la navigation, ναυτικὴ, ἡ. | le bord de la mer, γιαλὸς, ὁ. | ce qui est destiné au service de mer, ναυτικὸν, τὸ. — militaire, πολεμικὸν ναυτικὸν, τὸ.

MARINER, v. a. παστώνω-ωσα, πεζεύω-υσα.

MARITAL, E, adj. νυμφικὸς-ὴ-όν, γαμικὸς-ὴ-όν.

MARITALEMENT, adv. ὡσὰν ἄνδρας, γαμικῶς.

MARITIME, adject. θαλάσσιος-α-ον, παραθαλάσσιος-α-ον, πελαθαλάσσιος-α-ον.

MARJOLAINE, s. f. ἀμάραντος, ὁ· μαντζουράνα, ἡ.

MARMAILLE, s. f. κοπάδι παιδίων, τὸ.

MARMELADE, s. fém. πελτὲς, ὁ· μαντζούνι, τὸ.

MARMITE, s. f. τζουκάλι, τὸ· κάκαβος, ὁ· λέβης, ὁ· χύτρα, ἡ.

MARMOTTER, v. n. μουρμουρίζω-σα σιγὰ.

MARMOUSET, s. m. ἀνθρωπάριον, τὸ.

MARQUANT, E, adj. ἐπίσημος-η-ον.

MARQUE, s. f. σημεῖον, τὸ· σημάδι, τὸ. — (homme de), ἐπίσημος ἄνθρωπος, ὁ. — s d'une dignité, παράσημα, τὰ.

MARQUER, v. a. σημειώνω-ωσα, σημαδεύω-υσα. | montrer, δείχνω-ξα.

MARQUETER, v. a. ποικιλῶ-ησα.

MARQUEUR, s. m. σημειωτὴς, ὁ· σημαδευτὴς, ὁ.

MARRAINE, s. f. ἀνάδοχος, ἡ· νοῦννα, ἡ.

MARRI, E, adject. fâché, πικραμένος-η-ον.

MARRON, s. m. μαρρόνι, τὸ· καστάνον χονδρόν, τὸ.

MARROQUIN, s. m. βάρσα, ἡ· σαγιανὶ, τὸ.

MARS, s. m. le mois, μάρ-

Digitized by Google

πος, ὁ. | fausse divinité, Ἄρης, ὁ.

MARTEAU, s. m. σφυρί, τὸ. σφυρίον, τό.

MARTIAL, E, adj. πολεμικός-ή-όν.

MARTRE, s. f. σαμοῦρι, τό.

MARTYR, s. m. μάρτυρ, ὁ. μάρτυρας, ὁ.

MARTYRE, s. m. μαρτύριον, τό.

MARTYRISER, v. a. tourmenter, βασανίζω-σα. | mettre à mort, σκοτώνω διὰ τὴν πίστιν, μαρτυρίζω-σα.

MARTYROLOGE, s. m. μαρτυρολόγιον, τό.

MASCULIN, E, adj. ἀρσενικός-ή-όν.

MASQUE, s. m. προσωπίδα, τὸ. μουδουναρία, ἡ. | homme masqué, κουδουνάτος-η-ον.

MASQUER, v. a. καλύπτω-λα, σκεπάζω-σα. — une maison, ἐμποδίζω-σα τὴν θεωρίαν. — (se), βάνω προσωπίδιον, γίνομαι κουδουνάτος.

MASSACRE, s. m. σφαγή, ἡ. κτῖνος, ὁ. σκοτωμός, ὁ.

MASSACRER, v. a. φονεύω-ευσα, σκοτώνω-σα.

MASSE, s. f. ὄγκος, ὁ. | amas, tas, σωρός, ὁ.

MASSIF, IVE, adj. ὀγκώδης-ες, βαρύς-εῖα-ύ.

MASSUE, s. f. ῥόπαλον, τὸ. ματζούκα, ἡ.

MASTIC, s. m. μαστίχ, ἡ. μαστίχι, τὸ.

MASTICATION, s. f. μάσημα, τὸ.

MASURE, s. f. χαλασμένον σπίτιον, τό.

MAT, TE, adj. ἀλαφροΐσκιωτος, ἀμαυρός-ή-όν.

MÂT, s. m. κατάρτι, τὸ.

MATELAS, s. m. στρῶμα, τό.

MATELOT, s. m. ναύτης, ὁ.

MÂTER, v. a. mettre un mât, βάνω καπάρτι. | dompter, δαμάζω-σα, ὑποτάσσω-ξα. | humilier, ταπεινόω-ωσα.

MATÉRIALITÉ, s. f. ὑλικόν, τό.

MATÉRIAUX, s. m. pl. ὑλικά, τὰ. πράγματα ἀναγκαῖα διὰ κάτι, κερεστέα, τά.

MATÉRIEL, LE, adj. ὑλικός-ή-όν. — (esprit), βαρύνους, ὁ. | grossier, χονδρός-ή-όν.

MATERNEL, LE, adj. μητρικός-ή-όν. — (côté), τοῦ μέρους τῆς μητρός.

MATERNELLEMENT, adv. μητρικῶς.

MATERNITÉ, s. f. μητρότης, ἡ.

MATHÉMATICIEN, NE, adj. μαθηματικός-ή-όν.

MATHÉMATIQUE, s. f. μαθηματική, ἡ.

MATHÉMATIQUEMENT, adverbe, μαθηματικῶς.

Digitized by Google

MATIÈRE, s. f. ὕλη, ἡ. | pus d'une plaie, ἔμπυον, τὸ. | sujet, ὑπόθεσις, ἡ: ὑλικά, ἡ. — (en), εἰς τὰ τοῦ, τῆς· ὡς πρὸς. *En matière de guerre*, εἰς τὰ τῆ πολέμου.

MÂTIN, s. m. gros chien, σκύλος, ὁ.

MATIN, s. masc. τὸ πρωΐ, πρύτανον, τὸ· ὄρθρος, τὸ. — (de grand), πρωΐ πρωΐ, τὴν αὐγήν.

MATINÉE, s. f. πρωΐνη, ἡ· ὀρθρία, ἡ.

MATINAL, E, adj. πρωϊνὸς-ἡ-όν, πρυτανικὸς-ἡ-όν, ὀρθρινὸς-ἡ-όν.

MATINES, s. fém. plur. ὄρθρος, ὁ.

MATRICE, s. f. μήτρα, ἡ.

MATRICIDE, s. m. μητροκτονία, ἡ.

MATRIMONIAL, E, adj. γαμικὸς-ἡ-όν, τῆς ὑπανδρίας.

MÂTURE, s. f. τὰ κατάρτια τῆ καραβίου.

MATURITÉ, s. f. ὡρίμασις, ἡ. — des fruits qui s'amollissent, δάμασις, ἡ. — des légumes, μέψησις, ἡ. — de l'âge, ἐντέλεια, ἡ· ἡλικία πλήρης, ἡ. — (avec), adv. μὲ γνῶσιν ἢ κρίσιν.

MATUTINAL, E, adject. πρωϊνὸς-ἡ-όν· ὀρθρινὸς-ἡ-όν, πρώϊος-α-ον.

MAUDIRE, v. a. καταρῶμαι, δίνω τὴν κατάραν.

MAUDIT, E, adj. κατηραμένος-η-ον. | exécrable, καταπάτος-η-ον, δυσηραμένος.

MAUSOLÉE, s. m. μαυσωλεῖον, τὸ.

MAUSSADE, adj. ἀηδὴς-ὲς, ἄχαρις, ὁ, ἡ.

MAUSSADEMENT, adv. ἀηδῶς, ἄχαρα.

MAUSSADERIE, s. f. ἀχαρότης, ἡ.

MAUVAIS, E, adj. κακὸς-ἡ-όν, ἀχαμνὸς-ἡ-όν. | dangereux, difficile. *Voyez* ces mots. — (sentir), βρωμῶ-ῶμαι. — (trouver), ἀποδυσμαίζω-σα. *Ne trouvez pas mauvais que*, μὴν σὲς παραφανῇ κἀ.

MAUVE, s. f. μολόχα, ἡ· ἀμαλόχα, ἡ.

MAXIME, s. f. ἀξίωμα, τὸ. | opinion du monde, γνώμη, ἡ. — de l'évangile, εὐαγγελικὴ διδασκαλία, ἡ.

ME, pron. pers. régime simple d'un verbe, μοι, μὲ, ἐμένα: régime composé, σὲ μοι, μοῖ, μῦ, εἰς ἐμὲ.

MÉCANICIEN, s. m. μηχανικὸς, ὁ.

MÉCANIQUE, adj. μηχανικὸς-ἡ-όν. — (art), χειροτέχνη, ἡ. | s. f. μηχανικὴ, ἡ.

MÉCANIQUEMENT, adv. μηχανικῶς, μηχανικὰ.

MÉCANISME, s. m. μηχανισμὸς, ὁ.

Digitized by Google

MÉCHAMMENT, adv. μὲ κακίαν, πονηρά.

MÉCHANCETÉ, s. f. κακία, ἡ· πονηρία, ἡ· κακοσύνη, ἡ.

MÉCHANT, E, adj. κακὸς-ἡ-όν, πονηρὸς-ἡ-όν, κακότροπος-η-ον.

MÈCHE, s. f. φιτίλι, τὸ· φτίλι, τὸ.

MÉCHER, v. act. un tonneau, καπνίζω μὲ θειάφι.

MÉCOMPTE, s. m. λάθος, τὸ· σφάλμα, τὸ.

MÉCONNAISSABLE, adj. δυσκολογνώριστος-η-ον.

MÉCONNAISSANT, E, adj. ἀχάριστος-η-ον.

MÉCONNAÎTRE, v. a. δὲν γνωρίζω-σα, δὲν θέλω νὰ γνωρίσω.

MÉCONTENT, E, adj. ἀνευχάριστος-η-ον, δυσαρεστούμενος-η-ον.

MÉCONTENTEMENT, s. m. ἀπαρέσκεια, ἡ· δυσαρέσκεια, ἡ· ἀνευχαριστησία, ἡ.

MÉCONTENTER, v. a. δυσαρεστῶ-ησα, λυπίζω-σα.

MÉCRÉANT, E, adject. ἄπιστος-η-ον, δύσπιστος-η-ον.

MÉDAILLE, s. f. νόμισμα, τὸ.

MÉDECIN, s. m. ἰατρὸς, ὁ· μετρὸς, ὁ.

MÉDECINE, s. f. science, ἰατρικὴ, ἡ· ἰατροσύνη, ἡ. | remède, ἰατρικὸν, τὸ.

MÉDIATEUR, s. m. μεσίτης, ὁ.

MÉDIATION, s. f. μεσιτεία, ἡ· μεσίτευσις, ἡ.

MÉDIATRICE, s. f. μεσίτισσα, ἡ.

MÉDICAMENT, s. m. ἰατρικὸν, τὸ.

MÉDICAMENTER, v. act. ἰατρικὰ δίδω-ἔδωσα.

MÉDICINAL, E, adj. ἰατρικὸς-ἡ-όν, ἰάσιμος-η-ον.

MÉDIOCRE, adj. μεσαῖος-α-ον, μέτριος-α-ον.

MÉDIOCREMENT, adv. μετρίως, ἔτζι δά.

MÉDIOCRITÉ, s. f. μετριότης, ἡ.

MÉDIRE, v. n. καταλαλῶ-ησα, κατακρίνω-να, κακολογῶ-ησα, γλωσσεύω-σα.

MÉDISANCE, s. f. κακολογία, ἡ· καταλαλιὰ, ἡ· κατάκρισις, ἡ· γλωσσαλγία, ἡ.

MÉDISANT, E, adj. κατακριτικὸς-ἡ-όν. | pris substantivement, κακολόγος, ὁ· κακόγλωσσος, ὁ· καταλαλητὴς, ὁ· κατακριτὴς, ὁ· κατακρίτρα, ἡ.

MÉDITATIF, IVE, adj. μελετητικὸς-ἡ-όν.

MÉDITATION, s. f. μελέτη, ἡ· μελέτημα, τὸ.

MÉDITER, v. n. μελετῶ.

MÉDITERRANÉE, s. f. mer, μεσογαῖος θάλασσα, ἡ.

MÉFIANCE, s. f. δυπιστία, ἡ.

Digitized by Google

MÉFIANT, E, adj. δύσπιστος-η-ον. | soupçonneux, ὑποπτικός-ή-όν.

MÉFIER (se), v. pr. δὲν ἐμπιστεύομαι, δὲν ἐμπιστεύθην.

MÉGARDE (par), adv. ἐκ παραδρομῆς, ἀλογίστως.

MEILLEUR, E, adj. καλήτερος-η-ον.

MÉLANCOLIE, s. f. μελαγχολία, ἡ· καταφορά, ἡ· σκυθρωπότης, ἡ.

MÉLANCOLIQUE, adj. μελαγχολικός-ή-όν, σκυθρωπός-ή-όν, κατηφής-ές.

MÉLANGE, s. m. μίγμα, τὸ· μιγαδή, τὸ· σμίγμα, τὸ· ἀνακατώμα, τὸ.

MÉLANGER, v. a. μιγνύω-σα, ἀνακατεύω-σα.

MÊLÉE, s. f. ἀναμαχία, ἡ· ἐμπλοκή, ἡ· σύμμιξις, ἡ.

MÊLER, v. a. mélanger, μιγνύω-σα, σμίγω-ξα. | confondre plusieurs choses, ἀνακατεύω-σα. | embrouiller, συμπλέκω-υσα. — (se) dans une affaire, ἀνακατεύομαι-θηκα.

MÉLISSE, s. f. μελισσόχορτον, τὸ.

MÉLODIE, s. f. μελῳδία, ἡ.

MÉLODIEUX, EUSE, adj. μελῳδικός-ή-όν.

MELON, s. m. πεπόνι, τὸ. — d'eau, χειμωνικόν, τὸ· καρπούζι, τὸ.

MEMBRANE, s. f. μεμβράνη, ἡ.

MEMBRE, s. m. μέλος, τὸ. — viril, αἰδοῖον, τὸ· σάρκα, ἡ.

MÊME, pron. αὐτὸς-ἡ-ὸν, ἴδιος-ία-ον. | adv. ἀκόμα, ἔτι, μάλιστα. — (de), ὁμοίως, παρομοίως. — (moi), &c., αὐτὸς, αὐτὸς μοῦ, σου, του.

MÉMOIRE, s. f. μνήμη, ἡ· ἐνθύμησις, ἡ. | faculté de l'ame, μνήμη, ἡ· θυμητικόν, τὸ· ἐνθυμητικόν, τὸ. | s. masc. écrit, ὑπομνηστικόν, τὸ· ἀναφορά, ἡ. | compte, λογαριασμός, ὁ. — (de), par cœur, μνημονευτικά, ἀπ' ὄξω.

MÉMORABLE, adj. μνημονευτὸς-ή-όν, ἀξιόμνηστος-η-ον.

MÉMORIAL, s. m. ἀναφορά, ἡ· ὑπόμνημα, τὸ· ἀρτζελάλι, τὸ.

MENAÇANT, E, adj. ἀπειλητικὸς-ή-όν, φοβερός-ά-όν.

MENACE, s. f. ἀπειλή, ἡ· φοβερισμός, ὁ· φοβέρα, ἡ.

MENACER, v. a. faire des menaces, φοβερίζω-σα, ἀπειλῶ-ησα. — ruine, κινδυνεύω-υσα. | être imminent, εἶναι ὑπερκρεμάμενος-η-ον, ὑπερκρέμαι.

MÉNAGE, s. m. famille, φαμηλία, ἡ· οἰκία, ἡ. | gouvernement domestique, νοικοκύρεμα, τὸ· διοίκησις, ἡ. | les meubles, οἰκοσκεύη, τὰ. | épargne, οἰκονομία, ἡ. — (de), ἀπίστος-α-ον.

Digitized by Google

MÉNAGEMENT, s. m. προσοχὴ πρὸς τινα, ἡ.

MÉNAGER, v. act. épargner, οἰκονομῶ-ησα. — ses forces, κυβερνῶ-ησα. — quelqu'un, avoir des égards, ἔχω αἰδῶ. | avoir pitié, λυποῦμαι-ήθηκα τινα. — ses expressions, μετρῶ-ησα, ζυγιάζω-σα.

MÉNAGER, s. m. qui ménage, οἰκονόμος, ὁ· καλὸς οἰκονόμος, ὁ.

MENDIANT, E, s. m. et f. ζητιάνος, ὁ· ζητιάνα, ἡ. | terme de mépris, ζήτουλας, ὁ.

MENDICITÉ, s. fém. ψωμοζητιά, ἡ· μεγάλη φτωχεία, ἡ.

MENDIER, v. a. ψωμοζητῶ-ησα-ιστα. | chercher avec hassesse, ζητουλεύω-σα.

MENER, v. a. ὁδηγῶ-ησα, φέρω-έφερ, πάγω-έπηγα. — une vie honnête, ἀπερνῶ ζωὴν τιμημένην. | aboutir, πάγω, εὐγαίνω εἰς.

MÉNOLOGE, s. m. μηνολόγιον, τὸ.

MENOTTE, s. f. χειροπέδη, ἡ.

MENSONGE, s. m. ψέμμα, τὸ· ψεῦδος, τὸ· ψευτιά, ἡ· ψώμα, τὸ. — s (dire des), ψεύδομαι, λέγω ψέμματα.

MENSTRUES, s. f. pl. καταμήνια, τὰ· συνείδια, τὰ.

MENTAL, E, adj. νοερός-ὴ-όν, τῆ νοῒ.

MENTALEMENT, adv. νοερῶς, εἰς τὸν νοῦν.

MENTEUR, s. m. ψεύτης, ψεύτης, ὁ· ψωμαστάρης, ὁ.

MENTEUSE, s. f. ψεύτρα, ἡ.

MENTHE, s. f. δυόσμος, ὁ.

MENTION, s. f. ἀνάμνησις, ἡ.

MENTIR, v. n. ψεύδομαι, ψευματεύω-υσα.

MENTON, s. m. πιγοῦνι, τὸ.

MENTOR, s. m. παιδαγωγός, ὁ.

MENU, UE, adj. κατάκοπ-ό-όν, λεπτὸς-ὴ-ὸν, φτενὸς-ὴ-ὸν. | petit, μικρὸς-ὴ-ὸν. — peuple, χωριάτικος λαὸς, ὁ. | adv. πυκνά, κατάκοπα.

MENUISIER, s. m. ξυλουργὸς, ὁ· μαραγγὸς, ὁ.

MÉPRENDRE (se), v. pr. λανθάνομαι-άσθηκα.

MÉPRIS, s. m. καταφρόνησις, ἡ· καταφρόνεσις, ἡ· καταφρόνεμα, τὸ. | mésestime, ἀψηφιὰ, ἡ.

MÉPRISABLE, adj. καταφρονητὸς-ὴ-όν, ἀξιοκαταφρόνητος-ὴ-ον.

MÉPRISANT, E, adj. dédaigneux, καταφρονητικὸς-ὴ-όν.

MÉPRISE, s. f. erreur, λάθος, τὸ· ἁπάτη, ἡ· σφάλμα, τὸ.

MÉPRISER, v. a. καταφρονῶ-ησα-ιστα.

MER, s. f. θάλασσα, ἡ·

Digitized by Google

πέλαγος, ὁ. — (de), θαλασσινος-η-ον.

MERCANTILE, adj. πραγματευτικος-η-ον.

MERCENAIRE, adj. μισθωτος-ὴ-ὸν, μίσθιος-α-ον. | qui ne travaille que pour la récompense, μισθόδουλος, ὁ.

MERCI, s. f. *Se rendre à la merci de quelqu'un*, παραδίνομαι εἰς τὴν διάκρισιν τινός. *Dieu merci*, μὲ τὴν χάριν τῦ Θεοῦ. *Grand merci*, εὐχαριστῶ σας.

MERCREDI, s. m. τετράδη, ἡ. — saint, ἡ μεγάλη τετράδη.

MERCURE, s. m. vif argent, ὑδράργυρος, ὁ. | planète et faux dieu, Ἑρμῆς, ὁ.

MERCURIALE, s. f. ὄπτιμον, τὸ· ἐλεγχος, ἡ.

MERDE, s. f. σκατὸν, τὸ· μαζαμισία, ἡ.

MERDEUX, EUSE, adject. σκατωμένος-η-ον.

MÈRE, s. f. μήτηρ, ἡ· μητέρα, ἡ· μάνα, ἡ· τζαίτζα, ἡ· νυνὲ, ἡ. — (belle), épouse du père, μητρυιὰ, ἡ. —, mère du mari ou de l'épouse, πενθερὰ, ἡ. —, (grand'), βαβὰ, ἡ· μαμὰ, ἡ· λαλὰ, ἡ.

MÉRIDIEN, s. m. μεσημεριὸς, ὁ· μεσημβρινὸς, ὁ. | adj. μεσημεριὸς-ὰ-ὸν.

MÉRIDIONAL, E, adj. μεσημβρινὸς-ὴ-ὸν, νότιος-α-ον.

MÉRITE, s. m. ce que l'on a d'estimable, ἀξία, ἡ· ἀξιότης, ἡ· ἀξιομισία, ἡ. | que l'on a d'une bonne œuvre, μισθοφορὰ, ἡ· μισθὸν, τὸ. — (homme de), ἄξιος ἄνθρωπος, ὁ. — (se faire un) de, καυχῶμαι-ήθηκα.

MÉRITER, v. a. ἄξιος εἶμαι, γίνομαι. | valoir, ἀξίζω-σα. | exiger. *Cette nouvelle mérite confirmation*, ζητεῖ βεβαίωσιν, χρειάζεται βεβαίωσις.

MÉRITOIRE, adj. ἀξιόμισθος-η-ον.

MÉRITOIREMENT, adv. ἀξιόμισθα, ἀξιομίσθως.

MERLE, s. m. κότζυφος, ὁ.

MERVEILLE, s. f. θαῦμα, τὸ· θαυμάσμα, τὸ· θαυμασμὸς, ὁ. — (à), θαυμαστῶς.

MERVEILLEUSEMENT, adv. θαυμασίως, θαυμαστὰ.

MERVEILLEUX, EUSE, adj. θαυμάσιος-α-ον, θαυμαστὸς-ὴ-ὸν. | s. m. τὸ θαυμάσιον, θαυμαστὸν, τὸ.

MÉSAVENTURE, s. f. κακοτυχία, ἡ· δυσύχημα, τὸ.

MÉSESTIMER, v. a. ἀλλοφῶ, καταφρονῶ-ησα.

MÉSINTELLIGENCE, s. f. διχόνοια, ἡ· διάστασις, ἡ.

MESQUIN, E, adject. qui épargne trop, ἀκριβὸς-ὴ-ὸν. | de mauvaise mine, ἄχαρις-η-ον.

Digitized by Google

Messager, s. m. μηνυτὴς, ὁ· μεντζίλης, ὁ. — à pied, πεζόδρομος, ὁ.

Message, s. m. εἴδησις, ἡ· μήνυμα, τὸ.

Messe, s. fém. λειτουργία, ἡ.

Messéant, e, adj. ἀπρεπὴς-ὲς.

Messie, s. m. Μεσσίας, ὁ.

Mesurable, adj. μετρητὸς-ὴ-ὸν, μετρητικὸς-ὴ-ὸν.

Mesurage, s. m. μέτρημα, τὸ· ἀξάμωμα, τὸ.

Mesure, s. f. μέτρον, τὸ· ἄξαμος, ὁ. — (à) que, κατὰ ὅπου. — (outre), adv. ὑπέρμετρα.

Mesurer, v. act. μετρῶ-ησα, ἀξαμώνω-σα, διαμετρῶ-ησα.

Mesureur, s. m. μετρητὴς, ὁ· fém. τρα, ἡ· ἀξαμωτὴς, ὁ· fém. τρια, ἡ.

Métairie, s. f. ὑποζαπικὸν, τὸ· τζιφλίκι, τὸ.

Métal, s. m. μέταλλον, τὸ.

Métallique, adj. μεταλλικὸς-ὴ-ὸν.

Métamorphose, s. f. μεταμόρφωσις, ἡ.

Métamorphoser, v. act. μεταμορφώνω-ωσα.

Métaphore, s. f. μεταφορὰ, ἡ.

Métaphorique, adj. μεταφορικὸς-ὴ-ὸν.

Métaphoriquement, adverbe, μεταφορικῶς.

Métaphysicien, s. m. μεταφυσικὸς, ὁ.

Métaphysique, adj. μεταφυσικὸς-ὴ-ὸν. | s. f. μεταφυσικὴ, ἡ.

Métempsycose, s. f. μετεμψύχωσις, ἡ.

Météore, s. m. μετέωρον, τὸ.

Méthode, s. fém. μέθοδος, ἡ.

Méthodique, adj. μεθοδικὸς-ὴ-ὸν.

Métier, s. m. art. τέχνη, ἡ. — pour travailler, ἐργαλεῖον, τὸ.

Métropole, s. f. μητρόπολις, ἡ.

Métropolitain, s. masc. μητροπολίτης, ὁ.

Mets, s. m. φαγητὸν, τὸ.

Mètre, s. m. mesure, μέτρον, τὸ.

Mettre, v. a. βάνω, βάλλω-αλα, βάζω. | poser, θέτω, ὑποθέτω-σα. — la main à l'œuvre, ὀπιχειρίζομαι-σθηκα, καταπιάνω-ασα. — la dernière main, πλειώνω-ωσα. — en ordre, βάνω εἰς τάξιν, διορθώνω-ωσα. — la table, σιρώνω-ωσα, βάνω-λα. — sur le tapis, φουβάλλω-λα. — du bon sens, βάνω γνῶσιν. — en état, préparer, φουτιμάζω-σα. — en train,

Digitized by Google

παρεμπῶ-ησα. — en confusion, συ∫χύζω-σα, ἀναμαπώνω-σα. — à genoux, γονατίζω-σα. — aux abois, φέρω εἰς τὰ ὀλισθία. — des personnes mal ensemble, βάνω σκάνδαλα. — bas, en parlant des animaux, γεννῶ-ησα. — à feu et à sang, ἐρημώνω μὲ τὴν φοτίαν καὶ μὲ τὸ σίδερον, καταπαλώ καὶ καταφαΐζω-ξα. — (se) à, commencer, ἀρχινῶ-ησα. — en chemise, μπέσκω μὲ τὸ ὑποκάμισον.

MEUBLES, s. m. pl. biens, κινητὰ καλὰ, τὰ. — (les), τὰ κινητὰ σκεύη, τὰ.

MEULE, s. f. de moulin, μυλοπέτρα, ἡ. — de foin, θημωνιὰ, ἡ.

MEUNIER, s. m. μυλωνᾶς, ὁ.

MEURTRE, s. m. φόνος, ὁ· φονικὸν, τὸ.

MEURTRIER, s. m. φονεῦς, ὁ· φονιὰς, ὁ· φονεὰς, ὁ.

MEURTRIR, v. a. καταζουλίζω-σα.

MEURTRISSURE, s. f. καταζούλισμα, τὸ.

MI, part. indécl. demi, ἥμισυς, ὁ· ἥμισυ, τὸ· μισὸς-ἡ-ὸν.

MIASME, s. m. χνότος, ὁ· χνότον, τὸ.

MIAULEMENT, s. m. νιαύρισμα, τὸ.

MIAULER, v. n. νιαυρίζω-σα.

MICROSCOPE, s. m. μικροσκόπιον, τὸ.

MICROSCOPIQUE, adj. μικροσκοπικὸς-ἡ-ὸν.

MIDI, s. m. heure, μεσημέρι, τὸ — (côté du), μεσημβρία, ἡ· νότος, ὁ. — (vent du), νοτιὰ, ἡ. — (du), μεσημβρινὸς-ἡ-ὸν.

MIE, s. f. ψίχα, ἡ.

MIEL, s. m. μέλι, τὸ.

MIELLEUX, EUSE, adj. μελώδης-ες.

MIEN, NE, pron. ἐδικός μου.

MIETTE, s. f. ψίχουλον, τὸ.

MIEUX, adv. καλήτερα, κάλλιον, κάλλια. — (le), τὸ καλήτερον. — (aimer), κάλλια ἔχω.

MIGNON, NE, adj. νόστιμος-η-ον, ὁμορφόσ-η-ὸν.

MIGRAINE, s. fém. μικράνια, ἡ.

MIL, MILLE, adj. num. χίλιοι-αι-α.

MIL, MILLET, s. m. κεγχὶ, τὸ· κιτελ, τὸ.

MILICE, s. f. στρατιωτικὴ, ἡ· παλαγία, ἡ.

MILIEU, s. m. τὸ μέσον, ἡ μέση. — (au), ἀνάμεσα, εἰς τὴν μέσην.

MILITAIRE, adj. πολεμικὸς-ἡ-ὸν, στρατιωτικὸς-ἡ-ὸν.

MILITANT, E, adj. — E (église), ἡ πολεμοῦσα ἐκκλησία.

Digitized by Google

MILITER, v. n. être favorable à, εἶναι δικ.

MILLE, nombre, χίλιοι-αι-α. | un millier, χιλιάδα, ἡ. | espace, μίλλιον, τὸ· μίλι, τὸ.

MILLIÈME, adj. χιλιοστὸς-ἡ-όν.

MILLIER, s. m. χιλιάδα, ἡ.

MILLION, s. m. μιλλιοῦνι, τὸ· μιλλιώνιον, τὸ.

MINAUDERIE, s. f. καμάρωμα, τὸ· κἀμάρι, τὸ· νάζι, τὸ.

MINCE, adj. λεπτὸς-ἡ-όν, φτενὸς-ἡ-όν, λιανὸς-ἡ-όν.

MINE, s. f. apparence, ὄψις, ἡ· φυσιογνωμία, ἡ· πρόσωπον, τὸ· συσυύμι, τὸ. — (faire) de, προσποιοῦμαι-ήθηκα. — de fer, de cuivre, &c., μεταλλεῖον, τὸ· μαδένι, τὸ. — (veine de), φλέβα, ἡ. — pour mettre de la poudre, λαγήμι, τὸ· μίνα, ἡ. — (pierre de), μέταλλον ἀλαγαεισόν, τὸ.

MINER, v. a. σκάπτω-ψα, λαγουμίζω-σα, κάμνω λαγούμι. — les forces, φθείρω-ρα, χαλῶ-σα.

MINÉRAL, s. m. ὀρυκτὸν σῶμα, τὸ. | adj. μεταλλικός.

MINEUR, RE, adj. d'âge, ἀνηλικὸς-ἡ-όν. | s. m. qui travaille aux mines, λαγουμδζῆς, ὁ· λαγουμιτὴς, ὁ. — E (Asie), ἐλάσσων Ἀσία, ἡ.

MINISTÈRE, s. m. ὑπηρεσία, ἡ. — (exercer le), ὑπηρετῶ-ησα. | intercession, μεσιτεία, ἡ. — des princes, διοίκησις, ἡ· οἱ ὑπηρέται.

MINISTRE, s. m. ὑπηρέτης, ὁ· ὑπουργὸς, ὁ.

MINOIS, s. m. Voy. *Face, Visage.*

MINORITÉ, s. f. le plus petit nombre, οἱ ὀλιγώτεροι. — d'âge, ἀνηλικία, ἡ.

MINUIT, s. m. μεσονύκτιον, τὸ· μεσάνυκτα, τὰ.

MINUTE, s. f. instant, στιγμὴ, ἡ· λεπτὸν, τὸ. — d'un acte, ἡ πρώτη γραφή.

MINUTIE, s. f. Voyez *Bagatelle.*

MINUTIEUX, EUSE, adj. μικροπρεπὴς-ὲς.

MIRACLE, s. m. θαῦμα, τὸ.

MIRACULEUSEMENT, adv. διὰ θαύματος.

MIRACULEUX, EUSE, adj. θαυματουργικὸς-ἡ-όν. | opéré par miracle, θαῦμα, διὰ θαύματος. | qui fait des miracles, θαυματουργὸς, ὁ.

MIRE, s. f. de fusil, ναυσπεῖα, τὸ· ἀμίρα, ἡ.

MIRER, v. act. καθεύω, ἀγναπεύω-υσα. — (se), κοιτάζομαι-χθηκα, θεωροῦμαι-ήθηκα.

MIROIR, s. m. καθρέπτης, ὁ· κατρέφτης, ὁ. — de verre, παράδειγμα, τὸ. — ardent, καυστικὸν κάτοπτρον, τὸ.

MISANTHROPE, s. m. μισάνθρωπος, ὁ.

Digitized by Google

MISANTHROPIE, s. f. μισανθρωπία, ἡ.

MISE, s. fém. ἔνδυσις ὑπὸ ἕνας ἕζαλλας.

MISÉRABLE, adj. qui est dans la misère, φτωχὸς-ἡ-ὸν, ἐλέϊος-η-ον. | infortuné, ἄθλιος-α-ον, παλαίπωρος-η-ον, δυσχὴς-ὲς. | vil, méprisable, ἀχρεῖος-η-ον, κατάπτυστος-η-ὸν.

MISÈRE, s. f. pauvreté, φτωχεία, ἡ· ἐλλεῖψη κατάστασις, ἡ. | cherté, ἀκρίβεια, ἡ. | malheur, δυσχέρεια, ἡ· ἀθλιότης, ἡ.

MISÉRICORDE, s. f. ἔλεος, τὸ· εὐσπλαγχνία, ἡ· οἶκτος, ὁ· οἰκτιρμὸς, ὁ· ἐλεημοσύνη, ἡ. | pardon, συγχώρησις, ἡ· συμπάθειον, τὸ. — (faire), ἐλεεῖν-ησα, εὐσπλαγχνοῦμαι-ήθηκα.

MISÉRICORDIEUSEMENT, adv. μὲ σπλάγχνον, μὲ ἔλεος.

MISÉRICORDIEUX, EUSE, adj. ἐλεήμων-ων, οἰκτίρμων-ος, εὐσπλάγχνος-η-ον, εὐσπλαγχνικὸς-ὴ-ὸν.

MISSEL, s. m. μισσαλὲ, τὸ.

MISSION, s. f. ἀπόσολη, ἡ· σάλσιμον, τὸ. | exercices spirituels, μισσίον, ἡ.

MISSIONNAIRE, s. m. μισσιονάϊρης, ὁ.

MITIGER, v. a. modérer, μετριάζω-σα· μετριώνω-σα. | adoucir, σκαύνω-να. | diminuer le prix, ὀλιγορεύω-υσα. | rendre modéré, μετριάζω-σα.

MITONNER, v. n. en parlant de la soupe, μουσπατεύω-υσα. | v. a. Voyez *Caresser*.

MITOYEN, NE, adj. μεσαῖος-α-ον, μουτσέϊος-η-ον.

MITRE, s. f. μίτρα, ἡ.

MIXTE, adj. σμίκτος-η-ον, μιγμένος-η-ον.

MIXTION, s. f. σμίξις, ἡ· μάγμα, τὸ· μίξις, ἡ.

MOBILE, adj. κινητὸς-ὴ-ὸν. — (premier), s. m. πρωτοκίνητος, ὁ.

MOBILIER, s. m. τὰ κινητὰ ἀγαθὰ· τοπακιερίον, τὸ.

MOBILITÉ, s. f. εὐκινησία, ἡ. | inconstance, ἀστασία, ἡ.

MODE, s. f. μόδα, ἡ· τρόπος, ὁ. | espèce, εἶδος, τὸ. | s. m. t. de gramm. ἔγκλισις, ἡ.

MODÈLE, s. m. exemple, παράδειγμα, τὸ. — d'un ouvrage, σχέδιον, τὸ· τύπος, ὁ.

MODELER, v. a. σχεδιάζω-σα, κάμνω τὸν τύπον. — (se), imiter, μιμοῦμαι-ήθηκα.

MODÉRATION, s. fém. μετριότης, ἡ· σωφροσύνη, ἡ.

MODÉRÉ, E, adj. μέτριος-α-ον, ἐγκρατὴς-ὲς.

MODÉRÉMENT, adv. μετρίως, ἐγκρατῶς.

MODÉRER, v. a. adoucir, σκαύνω-να. | diminuer le prix, ὀλιγορεύω-υσα. | rendre modéré, μετριάζω-σα.

Digitized by Google

| comprimer, κρατῶ-ηξα, συγκρατῶ-ηξα.

MODERNE, adj. νεώτερος-η-ον, νεωτερικὸς-ή-όν.

MODESTE, adj. εὐπαιτος-η-ον, φρόνιμος-η-ον, σεμνὸς-ὴ-όν, κόσμιος-α-ον.

MODESTEMENT, adv. σεμνῶς, φρόνιμα, κοσμίως.

MODESTIE, s. f. σεμνότης, ἡ· κοσμιότης, ἡ· εὐπαιδία, ἡ.

MODICITÉ, s. f. ὀλιγότης, ἡ· τὸ ὀλίγον.

MODIFICATION, s. f. διόρθωσις, ἡ· μετείασις, ἡ. — des verbes, χαμαπισμὸς, ὁ.

MODIFIER, v. a. διορθόω-ωσα, μετειάζω-σα. — un verbe, χαμαπίζω-σα.

MODIQUE, adj. ὀλιγοστὸς-ὴ-όν, μέτριος-ία-ον.

MODIQUEMENT, adv. ὀλιγοστὰ, μὲ ἐγκράτειαν.

MODULATION, s. f. μέλος, ὁ· μελωδία, ἡ.

MODULER, v. a. μελωδῶ-ησα.

MOELLE, s. f. μυελὸς, ὁ· μαναλὸς, ὁ.

MOELLEUX, EUSE, adj. μυελώδης-ες. | doux au tact, ἁπαλὸς-ὴ-όν. — E (voix), φωνὴ γεμάτη ἢ γλυκεία, ἡ.

MŒUF, s. m. des verbes, ἔγκλισις, ἡ.

MŒURS, s. fém. plur. τὰ ἤθη.

MOI, pr. pers. ἐγὼ. *Voyez les déclinaisons.* — (de vous à), ἀνάμεσόν μας. — (quant à), διὰ λόγου μου.

MOIGNON, s. m. ἀποκομμάριον, τὸ.

MOINDRE, adj. μικρότερος-η-ον. — (quantité), ὀλιγότερος-η-ον. | inférieur, κατώτερος-α-ον.

MOINE, s. m. μοναχὸς, ὁ· καλόγηρος, ὁ· καλόγερος, ὁ· ἱερομόναχος, ὁ.

MOINEAU, s. m. σπουργίτης, ἡ· σπουργίτιον, τὸ· σπουργίτης, ὁ.

MOINS, adv. ὀλιγότερον, λιγότερον. — avec un nom, ὀλιγότερος-α-ον. — (au), τὸ ὀλιγότερον, κάν. — (à) que, ἂν δὲν, παρέξ.

MOIS, s. m. μῆνας, ὁ· μὴν, gén. μήνος, ὁ. — (le commencement du), νεομηνιὰ, ἡ. | salaire, μηνιατικὸν, τὸ.

MOISIR, v. n. μουχλιάζω-σα.

MOISISSURE, s. fém. μουχλίασμα, τὸ.

MOISSON, s. f. θέρος, τὸ· θερισμὸς, ὁ· θέρισμα, τὸ.

MOISSONNER, v. a. θερίζω-σα.

MOISSONNEUR, EUSE, s. m. et f. θερίστης, ὁ· θερίστρα, ἡ. — (de), qui concerne la moisson, θεριστικὸς-ὴ-όν.

MOITE, adj. ὑγρούτζικος-η-ον, νοτερμένος-η-ον.

Digitized by Google

MOITEUR, s. f. ὑγρασία, ἡ· ὑγρότης, ητος, ἡ.

MOITIÉ, s. f. μοῖρα, ἡ· τὸ ἥμισυ, τοῦ ἡμίσους (ἡ) μοῖρα, avec l'adject. ΤΕ (ἡ) bon, μοιραλος-η-ον.

MOI, LE, adj. Voy. *Mou*.

MOLAIRE, adj. — (dent), μυλοδόντα, τὸ· μυλοδόντα, τὸ.

MÔLE, s. m. πρόβολος, ὁ· χῶμα, τὸ· μόλος, ὁ.

MOLESTER, v. a. ἐνοχλῶ-ῶσω, παρενοχλῶ-ῆσα.

MOLLASSE, adj. μαλακός-ἡ-όν, ἁπαλός-ἡ-όν.

MOLLEMENT, adv. μαλακά, τρυφερά, τρυφερῶς. | sans cœur, ἀκαρδα, ἀναισθήτως.

MOLLESSE, s. f. μαλακότης, ἡ· ἁπαλότης, ἡ. | délicatesse sensuelle, τρυφή, ἡ· ἡδυπάθεια, ἡ. — (vivre dans la), τρυφίζω-σα. | défaut de courage, ἀνανδρία, ἡ· ἀκαρδία, ἡ. | péché, μαλακία, ἡ.

MOLLET, TE, adj. μαλακουτζικός-ἡ-όν. | s. m. de la jambe, ἄντζα, ἡ.

MOLLIR, v. n. γίνομαι μαλακός, ἁπαλύνω-σα, μαλακώνω-σα. | céder, δὲν βαστῶ. Voyez *Fléchir*.

MOMENT, s. m. ῥοπή, ἡ· στιγμή, καιροῦ, ἡ. — favorable, εὐκαιρία, ἡ· καιρός, ὁ. — (à tout), καθὲ στιγμήν.

MOMENTANÉ, E, adject. προσκαίρος-η-ον, προσωρινός-ἡ-όν, στιγμιαῖος-α-ον.

MOMERIE, s. f. προσποίησις, ἡ.

MON, MIEN, pr. *Voyez la grammaire*.

MONACAL, E, adj. μοναχικός-ἡ-όν, καλογερικός-ἡ-όν.

MONADE, s. f. ἄτομον, τὸ.

MONARCHIE, s. f. μοναρχία, ἡ.

MONARCHIQUE, adj. μοναρχικός-ἡ-όν.

MONARQUE, s. m. μοναρχὴς, ὁ.

MONASTÈRE, s. m. μοναστήριον, τὸ· μοναστήρι, τὸ.

MONASTIQUE, adj. μοναστικός-ἡ-όν.

MONCEAU, s. m. σωρὸς, ὁ· δημοσία, ἡ.

MONDAIN, E, adj. κοσμικός-ἡ-όν, φιλόκοσμος-η-ον.

MONDAINEMENT, adv. κοσμικά, κατὰ τὸν κόσμον.

MONDANITÉ, s. f. ματαιότης τοῦ κόσμου, ἡ.

MONDE, s. m. κόσμος, ὁ. | univers, οἰκουμένη, ἡ· κόσμος, ὁ.

MONDER, v. a. nettoyer, καθαρίζω-σα, παστρεύω-υσα. — l'orge, ξεφλουδίζω-σα.

MONITEUR, s. m. συμβουλάτωρ, ὁ· ἑρμηνευτὴς, ὁ.

MONITION, s. fém. avis, νουθέτησις, ἡ· ἑρμηνεία, ἡ.

Digitized by Google

MONITOIRE, s. m. ἔντολμα, τὸ· μονιτήριον, τὸ.

MONNAIE, s. f. νόμισμα, τὸ· μονέδα, ἡ. — (fausse), καλπικὰ ἄσπρα, τά. — (menue, λεπτὴ μονέδα, ἡ. — qui n'est pas de poids, ὀκτώμικα ἄσπρα, ξύλινα ἄσπρα. | hôtel, ἀργυροκόπιον, τὸ.

MONNAYER, v. a. κόπτω-πτομαι μονέδαν, ἀργυροκοπέω-ησα.

MONNAYEUR, s. m. ἀργυροκόπης, ὁ. — (faux), καλπουζάνης, ὁ.

MONOGAMIE, s. f. μονογαμία, ἡ.

MONOPOLE, s. m. μονοπώλειον, τὸ.

MONOSYLLABE, adj. et s. m. μονοσύλλαβος, ὁ.

MONOTONE, adj. μονότονος-η-ον.

MONSIEUR, s. m. κύριος, ὁ· ἄφφεντης, ὁ· ἄρχων, ὁ· αὐθέντης, ὁ.

MONSTRE, s. masc. τέρας, ὁ.

MONSTRUEUX, EUSE, adj. τερατώδης-ες. | excessivement grand, ὑπερμεγάλος-η-ον.

MONSTRUOSITÉ, s. fém. ὑπερμέγεθος, τὸ· τερατία, ἡ.

MONT, s. m. MONTAGNE, s. f. βουνόν, τὸ· ὄρος, τὸ· βυνί, τὸ.

MONTAGNARD, E, adject. βουνήσιος-α-ον, ὀρεινός-ή-όν.

MONTAGNEUX, EUSE, adj. βουνώδης-ες, ὀρεινός-ή-όν.

MONTANT, s. m. d'une somme, ἀλάτης, ὁ· ὅλον, τὸ. — du vin, δύναμις, ἡ. | part. de *Monter*.

MONTÉE, s. f. lieu où l'on va en montant, ἀνοδος, ἡ· ἀνάβασις, ἡ· ἀνήφορος, ὁ. | l'action de monter, ἀνάβασμα, τὸ.

MONTER, v. n. ἀναβαίνω-ἐβην. — sur un vaisseau, ἐμβαίνω εἰς. | en parlant des plantes, ξυπωτάζει. | croître, αὐξάνω-ησα. | v. a. une chose, ἀνεβάζω-σα. — une horloge, κορδίζω, γυρίζω-σα. — à cheval, καβαλικεύω-σα.

MONTICULE, s. m. λόφος, ὁ· βουνάκι, τὸ.

MONTOIR, s. m. ἀναβάθρα, ἡ· ἀνάβαθρον, τὸ.

MONTRE, s. f. horloge, ὡρολόγιον, τὸ. — d'étoffes, μόστρα, ἡ· μούστρα, ἡ· οὐρανός, τὸ. | que fait une armée, ἐπίδειξις, ἡ. | parade, ἐπίδειξις, ἡ.

MONTRER, v. a. δείκνυω, δείκτω, δεικτύω-ξα. — (se), δείκνυμαι-χθηκα, φαίνομαι-έφανηκα. | enseigner, διδάσκω-ξα, μαθαίνω-θα.

MONTUEUX, EUSE, adj. Voyez *Montagneux*.

MONTURE, s. f. cheval, âne, &c. ζῶον, τὸ· κτῆνος, τὸ· κτῆνον, τὸ.

Digitized by Google

MONUMENT, s. m. μνῆμειον, τὸ· ὑπόμνημα, τὸ.

MOQUER (se), v. pr. περιγελᾶν-ασα, μασπαρεύω-σα, καταγελῶ-ασα. | mépriser, καταφρονῶ-ῆσα.

MOQUERIE, s. f. περιγέλασμα, τὸ· χλεύασμὸς, ὁ· μασκάρευμα, τὸ· περιγέλοιον, τὸ.

MOQUEUR, s. m. περιγελαστὴς, ὁ· χλευαστὴς, ὁ.— (ton, air), χλευαστικὸς-ὴ-όν.

MORAL, E, adj. ἠθικὸς-ὴ-όν.

MORALE, s. f. ἠθικὴ, ἡ.

MORALEMENT, adv. ἠθικῶς, ἠθικά.

MORALISER, v. a. ἐλέγχω-ξα, νουθετῶ-ησα.

MORALITÉ, s. fém. νόημα ἠθικὸν, τὸ.

MORCEAU, s. m. κομμάτ, τὸ· μερίδιον, τὸ· παρτζὰς, ὁ· μπουκούνι, τὸ.

MORCELER, v. a. κομματιάζω-σα, διαμελίζω-σα.

MORDANT; E, adj. satirique, σαπυειχὸς-ὴ-όν, κακόγλωσσος-η-ον.

MORDICUS, adv. μὲ πίσμα.

MORDRE, v. a. δαγκάνω-ασα, δαγκώνω-σα. | en parlant des oiseaux, τζιμπῶ-ησα. | médire, καταλαλῶ-ησα.

MORE, s. m. et f. Μαῦρος, ὁ· Μαῦρα, ἡ· Αἰθίοπ-ισσα.

MORFONDRE, v. a. πνιγηρύνω-σα.

MORGUE, s. f. πρόσωπον σοβαρὸν, τὸ.

MORGUER, v. a. ἀγέλασι-πάζω-ξα.

MORIBOND, E, adj. mourant, ψυχομαχῶν-οῦσα.

MORIGÉNER, v. a. εὐπαιδεύ-ξα, ἀναθρέπτω-σα.

MORILLE, s. f. μανιτάρι, τὸ.

MORNE, adj. βιαιπολιτικὸς-ὴ-όν, κατηφὴς-ὲς, περίλυπος-η-ον.— (temps), ἀνεμοδόκ-ὴ-όν.

MORS, s. m. χαλινὸς, ὁ· χαλινάρι, τὸ.

MORSURE, s. f. δάγκασμα, τὸ· δαγκασμὸς, ὁ· δάγκαμα, τὸ· δαγκαμπά, ἡ.

MORT, s. f. θάνατος, ὁ· πλευτὴ, ἡ.— (à.), adv. θανάσιμα, θανατερά. | périr la mort, διὰ θάνατον.

MORT, E, adj. νεκρὸς-ὴ-όν, ἀποθαμένος-η-ον.— (corps), λείψανον, τὸ.— s (eaux), ἀκίνητα νερὰ, τὰ.— s (arbres), ξεραμένα δένδρα, τὰ.

MORTALITÉ, s. f. θνητὸν, τὸ. | qui fait mourir beaucoup de monde, θανατικὸν, τὸ· θανατερὴ ὀδὴμία, ἡ.

MORTEL, LE, adj. θανάσιμος-η-ον, θανατερὸς-ὰ-ὸν, θανατηφόρος-η-ον.— LE (haine), κεφαλικὸς-ὴ-όν.— (homme), θνητὸς, ὁ· ἄνθρωπος, ὁ.

Digitized by Google

MULOT, s. m. ἀγελαιόδυπτικος, ὁ.

MULTIPLE, adj. πολυπλάσιος-α-ον.

MULTIPLIABLE, adj. MULTIPLICANDE, s. m. πολυπλασιαστέος-α-ον.

MULTIPLICATEUR, s. m. πολυπλασιαστής, ὁ.

MULTIPLICATION, s. fém. πολυπλασιάσις, ἡ· πολυπλασίασμα, τὸ.

MULTIPLICITÉ, s. fém. πλήθος, τὸ. — de, πολλοί-αὶ-ά.

MULTIPLIER, v. a. πολυπλασιάζω-σω.

MULTITUDE, s. f. πλῆθος, τὸ. † foule, ὄχλος, ὁ· πεμούσα, ἡ.

MUNIFICENCE, s. f. μεγαλοδωρία, ἡ.

MUNIR, v. a. pourvoir du nécessaire, ἐφοδιάζω τινὰ ἐπαγγελίαις. — (se) de patience, ἐμπατέομαι ἀπό.

MUNITION, s. f. ἐφοδιασία, ἡ.

MUR, s. m. MURAILLE, s. f. τεῖχος, ὁ· δουβάρι, τὸ. — d'une ville, τεῖχος, τὸ· τείχισμα, τὸ.

MÛR, E, adj. ὠκμακώς-υῖα-ός, πεπαμένος-η-ον. | en parlant des fruits qui s'amollissent, δεμπαμένος-η-ον. — s (légumes), μεσὸς-η-όν. — (âge), πλείαι ἡλικία, ἡ.

MÛRE, s. f. fruit, συκάμινον, τὸ· τοῦτο, τὸ.

MÛREMENT, adv. μὲ προσοχὴν καὶ σύχασιν.

MURER, v. a. φερμάω-ξα μὲ τοῖχον. — une ville, περιτειχίζω-σα. — à sec, ξερολιθιάζω-σα.

MÛRIER, s. m. arbre, συκαμινιά, ἡ· μουρέα, ἡ· μορέα, ἡ· τουτιά, ἡ.

MÛRIR, v. n. ὠκμάζω-σα. | en parlant des récoltes, δεμπάζω-σα· des légumes, μεσόνω-σα.

MURMURE, s. m. γόγγισμα, τὸ· μουρμούρισμα, τὸ.

MURMURATEUR, s. masc. γογγιστής, ὁ· μουρμουριστής, ὁ. † médisant, κακολόγος, ὁ.

—MURMURER, v. n. γογγίζω-σα, μουρμουρίζω-σα. | médire, κατακρίνω. Voyez *Médire*.

MUSC, s. m. μοῦσκος, ὁ· μόσκος, ὁ.

MUSCADE, s. f. μοσχοκάρυδον, τὸ.

MUSCAT, s. m. μοῦσκατον, τὸ· μοσκάτον, τὸ.

MUSCLE, s. m. μῦων, ὁ.

MUSE, s. f. μοῦσα, ἡ.

MUSEAU, s. m. ῥύγχος, ὁ· μούτζουνον, τὸ· μουρή, ἡ· μούρι, τὸ.

MUSÉE, s. m. μουσεῖον, τὸ.

MUSICAL, E, adj. μουσικὸς-ὴ-όν.

Digitized by Google

MUSICIEN, s. m. μουσικός, ὁ.

MUSIQUE, s. f. μουσική, ἡ.

MUSQUER, v. a. καταζέσαι με μώλωπα.

MUTABILITÉ, s. f. μεταβολή, ἡ. μεταβλητότης, ἡ.

MUTATION, s. f. μεταβολή, ἡ.

MUTILATION, s. f. κολόβωμα, τὸ. κουτζούρεμα, τὸ.

MUTILÉ, E, adj. κολοβός-ή-όν, μισοσακάτης, κουτζουρεμένος.

MUTILER, v. a. κολοβόω-ῶσα, κουτζουρεύω-ουσα, μισοράπτω-άπτω.

MUTIN, E, adj. πεισματώδης-ες, ἀπειθάρχης, ἀ. | révolté, στασιώτης-ισσα.

MUTINER (se), v. pron. s'opiniâtrer, πεισμώνω-ῶσα. se révolter, στασιάζω-άσα.

MUTINERIE, s. f. révolte, στάσις, ἡ. | obstination, πείσμωσις, ἡ. πείσμα, τὸ.

NAC

NACELLE, s. f. βάρκα, ἡ. σκαφος, τὸ. βαρκάκι, τὸ.

NACRE, s. f. πίνα, ἡ. πίννη, ἡ.

NAGE, (à la), adv. κολυμβίσα.

NAGEOIRE, s. f. πτερύγια τῶν ψαριῶν, τά.

NAGER, verbe neutre, κολυμβῶ-ῆσα, κολυμπῶ-ήσα.

MUTUEL, LE, adj. ἀμοιβαῖος-α-ον, ἀλλήλος-η-ον.

MUTUELLEMENT, adv. ἀμοιβαίως, ἀλλήλως.

MYRRHE, s. f. μύρρα, ἡ. σμύρνη, ἡ.

MYRTE, s. m. μύρτος, ὁ. μερσίνη, ἡ. μερσινιὰ, ἡ.

MYSTÈRE, s. masc. μυστήριον, τὸ. | chose secrète, κρυφὸν, τὸ. — (faire) de, κρατῶ-ήσα κρυφὰ.

MYSTÉRIEUX, EUSE, adj. μυστηριώδης-ες. — (homme), ὁ πάνω κρύβω τὰς σκάτους του.

MYSTÉRIEUSEMENT, adv. κρυφὰ, κρυφίως.

MYSTIQUE, adj. μυστικὸς-ή-όν, μυστηριακὸς-ή-όν.

MYSTIQUEMENT, adv. μυστηριωδῶς, μυστικῶς.

MYTHOLOGIE, s. f. μυθολογία, ἡ.

MYTHOLOGIQUE, adj. μυθολογικὸς-ή-όν.

NAI

— dans la joie, πλάω-ῶσα.

NAGEUR, s. m. κολυμβητὴς, ὁ. κολυμπητὴς, ὁ.

NAÏF, ÏVE, adj. εἰλικρινὴς-ές, ἄδολος-η-ον.

NAIN, s. m. νάνος, ὁ. ἀνθρωπάκιον, τὸ. πυγμαῖος, ὁ.

NAISSANCE, s. f. γέννησις, ἡ. — (jour de), γενέθλιον, τὸ. | noblesse, εὐγένεια, ἡ. |

Digitized by Google

principe, ἀρχὴ, ἡ. | race, γενεά, ἡ.

NAÎTRE, v. n. γίνοῦμαι-ήσηκα. | en parlant des plantes, ξεφυτρώνω-ωσά. | provenir. *Voyez* ce mot.

NAÏVEMENT, adv. εἰλικρινῶς, μὲ ἁπλότητα.

NAÏVETÉ, s. f. εἰλικρινότης, ἡ· εἰλικρίνεια, ἡ· ἁπλότης, ἡ.

NANTIR, v. a. δίνω ἐνέχυρον. — (se), prendre pour sûreté, πιάνω-ασα.

NANTISSEMENT, s. masc. Voyez *Gage*.

NAPHTE, s. f. νάφθα, ἡ.

NAPPE, s. f. τραπεζομάντιλον, τὸ.

NARD, s. m. νάρδος, ὁ.

NARGUER, v. act. Voyez *Braver*.

NARINE, s. f. ρουθούνι, τὸ.

NARRATEUR, s. m. διηγητὴς, ὁ.

NARRATION, s. f. διήγησις, ἡ.

NARRÉ, s. m. διήγημα, τὸ.

NARRER, v. a. διηγοῦμαι-ήσηκα.

NASAL, E, adj. ἀπὸ τὴν μύτην.

NASEAUX, s. m. pl. ρουθούνια, τὰ.

NASILLER, v. n. ὁμιλῶ ἀπὸ τὴν μύτην.

NATAL, E, adj. γενεθλιακὸς-ὴ-ὸν.

NATATION, s. f. κολύμβημα, τὸ.

NATIF, IVE, adj. γεννημένος-η-ον, γηγενὴς.

NATION, s. f. γένος, τὸ· ἔθνος, τὸ· | tribu, φυλὴ, ἡ.

NATIONAL, E, adj. τοῦ γένους.

NATIVITÉ, s. f. γέννησις, ἡ· γενέθλιον, τὸ.

NATTE, s. f. λάϊνα, ἡ.

NATURALISER, v. a. καμαρώνω ὅσους ἐπήλυτους.

NATURALISTE, s. m. καταγινόμενος εἰς τὴν φύσιν.

NATURE, s. f. φύσις, ἡ· | état des choses, κατάστασις, ἡ. | | espèce, εἶδος, τὸ.

NATURE, (au), adv. κατὰ τὴν φύσιν.

NATUREL, LE, adj. φυσικὸς-ὴ-όν· — d'un pays, ἐντόπιος-α-ον. (fils), υἱὸς γνήσιος, ὁ.

NATURELLEMENT, adv. φυσικῶς, φυσικά. | sans effort, εὐκολα.

NAUFRAGE, s. m. ναυάγιον, τὸ· ναυαγισμὸς, τὸ. (faire), ναυαγῶ, τζαλίζομαι-σθηκα.

NAUFRAGÉ, E, adj. ναυαγήσας-ασα.

NAULAGE, s. m. prix du passage sur mer ou sur un fleuve, ναῦλος, ὁ· ναύκλωμα, τὸ.

NAUTER, s. f. ἀναγωγεῖα

σμα, τὸ· ἀναγαυλιὰ, ἡ· ναυπάκ, ἡ.— s (avoir des), ἀναγαυλιάζω-σα.

NAUTONIER, s. m. ναύτης, ὁ.

NAVAL, LE, adj. ναυτικὸς-ὴ-ὸν. — (combat), ναυμαχία, ἡ.

NAVET, s. m. σαλγάμι, τὸ· βουνιὰς, ἡ.

NAVETTE, s. f. pour l'encens, κύμβιον, τὸ. — de tisserand, κωμβάκι, τὸ· σαΐτα, ἡ.

NAVIGATEUR, s. m. πλωτὴρ-ῆρος, ὁ.

NAVIGATION, s. f. πλεύσιμον, τὸ· ἁρμενισμα, τὸ. | traversée, ταξίδι, τὸ. | art, ναυτικὴ τέχνη, ἡ· ναυτιλιὰ, ἡ.

NAVIGUER, v. act. πλέω-υσα, ταξιδεύω-υσα, ἁρμενίζω-σα.

NAVIRE m. ναῦς, ὁ· καράβι, τὸ πλοῖον, τὸ. — à la voile, ἄρμενον, τὸ.

NAVRER, v. a. affliger, θλίβω-ψα, πικραίνω-ανα.

NE, part. nég. δὲν, οὐκ. Joint à un verbe à l'impératif, μὴ, μὴν.

NÉ, E, part. de *Naître*, γεννημένος-η-ον.— (nouveau), νεογέν. ητος-ητον.— (premier), πρωτοτόκος, ὁ· πρωτότοκος, ὁ.

NÉANMOINS, conj. μ' ὅλον τοῦτο, ὅμως, μ' ὅλα ταῦτα.

NÉANT, s. m. οὐδὲν, τὸ.

NÉBULEUX, EUSE, adj. συνεφιασμένος-η-ον, νεφαλώδης-ες, συννεφώδης-ες. — (temps), συνεφιὰ, ἡ· νεφαλιὰ, ἡ. *Le temps est nébuleux*, συνεφιὰ εἶναι, νεφαλιάζει.

NÉCESSAIRE, adj. ἀναγκαῖος-α-ον, χρειαζούμενος-η-ον. — (le), s. m. τὸ ἀναγκαῖον.

NÉCESSAIREMENT, adv. ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως, ἀναγκαία.

NÉCESSITÉ, s. f. ἀνάγκη, ἡ· χρεία, ἡ.

NÉCESSITER, v. a. forcer, ἀναγκάζω-σα, σφίγγω-ξα. | rendre nécessaire, καμνω ἀναγκαῖον.

NÉCESSITEUX, EUSE, adj. ἀναγκαιμένος-η-ον, ἄπορος-η-ον.

NÉCROLOGE, s. m. νεκρολόγιον, τὸ.

NÉCROMANCIE, s. f. νεκρομαντία, ἡ.

NÈFLE, s. f. μέσπιλον, τὸ· μούσμουλον, τὸ.

NÉFLIER, s. m. μουσμουλιὰ, ἡ· μεσπιλιὰ, ἡ.

NÉGATIF, IVE, adj. ἀρνητικὸς-ὴ-ὸν.

NÉGATION, s. f. ἄρνησις, ἡ· ἄρνημα, τὸ.

NÉGATIVEMENT, adv. ἀρνητικῶς.

NÉGLIGEMMENT, adv. ἀμελῶς, μὲ ἀμέλειαν, ἀνάμελα.

Digitized by Google

NÉGLIGENCE, s. f. ἀμέλεια, ἡ· ἀναμελία, ἡ.

NÉGLIGENT, E, adj. ἀμελὴς-ὲς, ἀνάμελος-η-ον.

NÉGLIGER, v. a. ἀμελῶ-ησα, ἀναμελεύω-υσα.

NÉGOCE, s. m. πραγματία, ἡ· ἐμπόριον, τὸ.

NÉGOCIANT, s. m. πραγματευτὴς, ὁ· ἔμπορος, ὁ.

NÉGOCIATION, s. f. πραγμάτευσις, ἡ· πραγμάτευμα, τὸ.

NÉGOCIER, v. a. πραγματεύω-σα, πραγματευόμαι-ύθηκα.

NÈGRE, s. m. NÉGRESSE, s. f. Μαῦρος, ὁ· Μαύρη, ἡ· Αἰθίοψ, ὁ· Αἰθιόπισσα, ἡ.

NEIGE, s. f. χιόνι, τὸ. — (boule de), χιονιὰ, ἡ. | temps où la neige tombe, χιόνισμα, τὸ.

NEIGER, v. n. χιονίζω-σα.

NÉOLOGIE, s. fém. νεολογία, ἡ.

NÉOMÉNIE, s. f. νέα σελήνη, ἡ.

NERF, s. m. νεῦρον, τὸ.

NERVEUX, EUSE, adj. νευρώδης-ες. | fort, ἰσχυρὸς-ὴ-ὸν.

NET, TE, adj. πασλεικὸς-ὴ-ὸν, καθαρὸς-ὴ-ὸν, καθάριος-α-ον. | vide, ἄδειος-α-ον. | adv. πασλεικὰ, ἀνοικτὰ. | tout-à-coup, κὰ μιὰ, παρευθὺς, ἐν τῷ ἅμα.

NETTETÉ, s. f. πάσλεια, ἡ· πασλεικοσύνη, ἡ· πασλεγοσύνη, ἡ· καθαρότης, ἡ.

NETTOIEMENT, s. m. πάστρεμα, τὸ· καθάρισμα, τὸ.

NETTOYER, v. act. παστρεύω-υσα, καθαρίζω-σα. | vider, ἀδειάζω-σα.

NEUF, adj. num. ἐννέα.

NEUF, UVE, adj. καινούριος-α-ον, νέος-α-ον.

NEUTRALITÉ, s. f. οὐδετερότης, ἡ.

NEUTRE, adj. οὐδέτερος-α-ον. — (en), neutralement, οὐδετέρως.

NEUVAINE, s. f. ἐννεάμερον, τὸ· νοβένα, ἡ.

NEUVIÈME, adj. ἔνατος-η-ον.

NEUVIÈMEMENT, adv. ἔνατον.

NEVEU, s. m. ἀνεψιὸς, ἀνέψι, τὸ.— (petit), ἐξανέψιος, ὁ. — x (nos), la postérité, οἱ μεταγενέστεροι.

NEZ, s. m. μύτη, ἡ.

NI, conj. οὔτε, μητὲ, φημὴ, οὐδὲ.

NIAIS, E, adj. ἄπλους, ὁ, ἡ· μωρολόγος-η-ον.

NIAISERIE, s. f. μωρολογία, ἡ.

NICHE, s. fém. σπόδι ἔνος ἀγάλματος, τὸ. — (faire) à, badiner, πιεράζω-σα.

NICHER, v. n. en parlant des oiseaux, φωλεύω-υσα, φωλιάζω-σα. | v. a. cacher,

Digitized by Google

χάνομαι-δια-πίπτω, ἠφανίσθαι, χάνομαι-διαφθείρομαι.

Nid, s. m. φωλεός, ὁ, φωλεά, ἡ.

Nièce, s. f. ἀνεψιά, ἡ.

Nielle, s. f. ἀρπάγη, ἡ, ἀρνειοῦμαι-σῆτα.

Nigaud, e, adj. ἀνόητος-η-ον. Voyez Niais.

Nicher, v. a. τυρεύω.

Nitre, s. masc. νίτρον, τὸ.

Niveau, s. m. ταθμὸς, ὁ, ἀλφάδι, τὸ.

Niveler, v. a. prendre le niveau, ταθμίζω-σα, ἀλφαδιάζω-σα. | mettre de niveau, ἰσάζω-σα.

Nivellement, s. m. ἀλφάδιασμα, τὸ, ἴσασμα, τὸ.

Noble, adj. εὐγενὴς, ἐς, εὐγενικὸς-ἡ-όν. | s. m. εὐγενὴς, ὁ, ἡ· ἄρχοντας, ὁ· fém. ἄρχοντσα, ἡ.

Noblement, adv. εὐγενῶς, εὐγενῶς.

Noblesse, s. f. εὐγένεια, ἡ· ἀρχοντιά, ἡ. — de sentimens, γενναῖον, τὸ· γενναιότης, ἡ.

Noce, s. f. γάμος, ὁ.

Nocher, s. m. pilote, ναύκληρος, ὁ.

Noctambule, s. m. νυκτοβάτης, ὁ.

Nocturne, adj. νυκτερινὸς-ἡ-όν, νυκτικὸς-ἡ-όν.

Noël, s. m. Χριστοῦ γέννησις, ἡ· Χριστογεννᾶ, τὰ.

Noeud, s. m. κόμπος, ὁ. — d'arbre, ῥόζος, ὁ. | difficulté, δυσκολία, ἡ.

Noir, s. m. τὸ μαῦρον· μαυρίδι, τὸ· μαῦρο, τὸ.

Noir, e, adj. μαῦρος-η-ον. | obscur, σκοτεινὸς-ἡ-όν.

Noirâtre, adj. μαυρουτζικὸς-ἡ-όν, μαυρόξερος-η-ον. | livide, μελανὸς-ἡ-όν.

Noirceur, s. f. μαυράδα, ἡ· μελανότης, ἡ· μελανάδα, ἡ. — d'un crime, αἰσχύνη, ἡ.

Noircir, v. a. et n. μαυρίζω-σα, μελανάζω-σα, ἀμαυρώνω-σα. | déshonorer, ἀτιμάζω-σα.

Noircissure, s. f. μαυρέλλα, ἡ· μελανίσμα, τὸ.

Noise, s. f. μάλωμα, τὸ. — (chercher), γυρεύω ἀφορμαῖς μαλώματος.

Noisetier, s. m. λεπτοκαρυδ, ἡ· φουδουκιὰ, ἡ.

Noisette, s. f. λεπτοκάρυον, τὸ· φουντοῦκι, τὸ· κάρε, ἡ.

Noix, s. f. καρύδι, τὸ. — de galle, κηκίδι, τὸ. — muscade, μοσχοκάρυδον, τὸ.

Nolis, s. m. ναύλωμα, τὸ· ναῦλος, ὁ.

Noliser, v. a. ναυλόνω.

Nom, s. m. ὄνομα, τὸ. | réputation, φήμη, ἡ· ὑπόληψις, ἡ· ὄνομα, τὸ.

Digitized by Google

NOMBRE, s. m. ἀριθμός, ὁ. — cardinal, ἀριθμὸς ἀσύνθετος, ὁ. — ordinal, ἀριθμὸς τακτικὸς, ὁ. | cadence, ῥυθμὸς, ὁ. | multitude, πλῆθος, τὸ. — (sans), adj. ἀνεύθμητος-ος-ον. — (au), parmi, ἀνάμεσα, μεταξύ. — (mettre au), συναριθμῶ-ῆσα.

NOMBRER, v. act. ἀριθμῶ-ῆσα, μετρῶ-ῆσα.

NOMBREUX, EUSE, adj. πολυάριθμος-η-ον. — (style), εὔρυθμος-η-ον.

NOMBRIL, s. m. masc. ὀμφαλὸς, ὁ. φάλι, τὸ.

NOMINAL, E, adject. κατ' ὄνομα.

NOMINATIF, s. m. ὀνομαστικὴ, ἡ.

NOMINATION, s. f. ὀνομασία, ἡ.

NOMMÉMENT, adv. κατ' ὄνομα.

NOMMER, v. a. ὀνομάζω-σα, βάνω ὄνομα. | désigner, διορίζω-σα.

NON, part. nég. οὔχι, ὄχι, ὄγιαι, ὄσκε, δέν, μήν. — seulement, ὄχι μόνον. — plus, ni, οὔτε, μήδε.

NONAGÉNAIRE, adj. et s. des deux g. ἐνενηκονταετὴς-ές.

NONANTE, adj. num. ἐνενήντα, ἐννενήκοντα.

NONANTIÈME, adj. ἐνενηκοστὸς-η-όν.

NONCE, s. m. νουντζίος, ὁ.

NONCHALANCE, s. f. ἀμέλεια, ἡ. ἀμέλεια, ἡ.

NONE, s. f. σπάσι, ὥρα, ἡ.

NONOBSTANT, prép. ὅλοι, ὅλοι, ἄλους.

NONPAREIL, LE, adj. μοναδικὸς-η-ον.

NON-USAGE, s. m. παύσις συνηθείας, ἡ.

NORD, s. m. ἄρκτος, ὁ. βορέας, ὁ. — (du), adj. ἀρκτικὸς-ὴ-όν, βορεινὸς-ὴ-όν. — (vent du), βορέας, ὁ. βορειὰς, ὁ. βόρεισμα, τὸ. τραμουντάνα, ἡ.

NOS, pr. Voyez *Notre*.

NOTABLE, adject. ἀξιοσημείωτος-η-ον, ἐπίσημος-η-ον. — s (les), οἱ ἔξοχοι.

NOTABLEMENT, adverbe, beaucoup, πολύ.

NOTAMMENT, adv. ἐξόχως, μαλιστά.

NOTE, s. f. σημειῶ, τὸ σημεῖον, τὸ σημείωσις, τὸ νότα, ἡ.

NOTER, v. act. σημειώνω-σα, σημαδεύω-σα. | prendre note, γράφω-ψα.

NOTICE, s. f. εἴδησις, ἡ.

NOTIFICATION, s. f. διακοίνησις, ἡ. εἰδοποίησις, ἡ.

NOTIFIER, v. a. διακοινῶ-ῆσα, εἰδοποιῶ-ῆσα, φανερόνω-σα.

NOTION, s. f. γνῶσις, ἡ. γνώσεις, ἡ. εἴδησις, ἡ.

NOTOIRE, adj. δῆλος-η-ον, φανερὸς-ὴ-όν, γνωστὸς-ὴ-όν.

Digitized by Google

NOTOIREMENT, adv. δήλως.

NOTORIÉTÉ, s. f. δήλωσις, ἡ. — *publique*, φανερόν, τὸ. — *scandaleuse*, σκάνδαλον, τὸ.

NOTRE, pron. ἡμέτερος-η-ον, ἔθνος-η-ον. — avant un nom, μας. — *pour*, τὸ ὑπὲρ μας.

NOUER, v. n. κομπάνω-σα, κομποδένω-σα.

NOURRICE, s. f. τροφός, ἡ. — παραμάνα, ἡ.

NOURRICIER, s. m. ἄνδρας τῆς τροφοῦ, ὁ. — (suc), χυλὸς ὁποῦ τρέφει, ὁ.

NOURRIR, v. act. τρέφω, θρέψω-ψα, παίζω-σα, σιτίζω-σα. | allaiter, ζωγάνω-σα. | entretenir, la guerre, διατρῶ-σα. | élever dans les sentimens de, ἀνατρέφω-ψα.

NOURRISSANT, E, adject. θρεπτικός-ή-όν.

NOURRISSON, s. m. τρόφιμος, ὁ. τροφίμη, ἡ.

NOURRITURE, s. f. τροφή, ἡ. θροφή, ἡ.

NOUS, pron. ἡμεῖς, ἐμεῖς.

NOUVEAU, ELLE, adject. νέος-α-ον, νειός-ά-όν, καινούργιος-α-ον. — (de), πάλιν, ὀπίσω, ὀπίσου, πρίτου.

NOUVEAUTÉ, s. fém. νέον πρᾶγμα, τὸ. (καινούργιον) τὸ. | innovation, νεωτερισμὸς, ὁ. καινοτομία, ἡ.

NOUVELLE, adj. Voyez *Nouveau*.

NOUVELLE, s. f. εἴδησις, ἡ. χαμπάρι, τὸ. μαντάτον, τὸ.

NOUVELLEMENT, adv. νεωστί, καινούργια. — devant un nom, νεο. — imprimé, νεοτυπωμένος-η-ον.

NOVATEUR, TRICE, s. m. et f. νεωτεριστὴς, ὁ. -τρια, ἡ.

NOVEMBRE, s. m. νοέμβριος, ὁ.

NOVICE, s. m. δόκιμος, ὁ.

NOVICIAT, s. m. δοκιμὴ, ἡ.

NOYAU, s. m. καυκάλι, τὸ. κουκούτζι, τὸ. — (le dedans du), ψίχα, ἡ.

NOYER, v. a. πνίγω-ξα εἰς τὸ νερόν. | inonder, πλημμυρίζω-σα. — dans la douleur, καταπονέζω-σα.

NOYER, s. m. arbre, καρυδιά, ἡ.

NU, E, adj. γυμνός-ή-όν, γδύμνιερ-α-ον.

NUAGE, s. m. σύνεφον, τὸ. νέφαλον, τὸ. σύνεφον, τὸ. νέφος, τὸ. | doute, ἀμφιβολία, ἡ.

NUAGEUX, EUSE, adj. νεφώδης-ες, νεφαλώδης-ες.

NUANCE, s. f. différence plus ou moins sensible, διαφορά, ἡ.

NUBILE, adj. ὁποῦ ἔχει ἡλικίαν διὰ γάμον.

NUDITÉ, s. f. γυμνάδα, ἡ.

NUÉE, s. f. Voyez *Nuage*.

Digitized by Google

— des autres elles, πανοῦργ, τὸ.

NUIRE, v. n. βλάπτω-φθ, βλάφτω-σα, ζημιόω-ωσ. — (ne pas) μὴ ὠφελῶ. | être utile, χρησιμεύω-ουσα.

NUISIBLE, adj. βλαβερός-ὰ-όν, ζημιώδης-ες.

NUIT, s. f. νύξ, νύκτα, ἡ. — profonde, νυκτόμα, τὸ. Il se fait nuit, νύκτα γίνεται, νυκτώνει. — (jour et), μέρα νύκτα. — (passer la), νυκτερεύω-σα. — (de), adv. νύκτα, νυκτός, νυκτιστί. — (de), adj. nocturne, νυκτικός-ὴ-όν.

NUITÉE, s. f. νυκτιά, ἡ.

NUL, LE, adj. d'aucune valeur, ἀνάξιος-ὰ-ον. | personne, κανείς, κανένας. Voyez Aucun.

NULLEMENT, adv. εἰς κανένα τρόπον, οὐδενὸς, καθόλου, οὐδαμῶς.

NULLE PART, adv. πουθένα, πουθενᾶς, πουθενά, εἰς κανένα τόπον.

NUMIDIE, s. f. Numidia, ἡ.

NUMIDIEN, NE, adj. Νομαδικός-ὴ-όν, Νομάς-άδος.

NUMISMATE, s. m. νομισματικός, ὁ.

NUMISMATIQUE, s. f. νομισματική, ἡ.

NUMISMATIQUE, adj. νομισματικός-ὴ-όν.

NUMISMATISTE, s. m. νομισματικός, ὁ.

NUMMULAIRE, s. m. argent monnayé, ἄσπρα, τά.

NUMÉRAL, E, adj. ἀριθμητικός-ὴ-όν.

NUMÉRATEUR, s. m. ἀριθμητής, ὁ.

NUMÉRATION, s. f. ἀριθμησις, ἡ.

NUMÉRIQUE, adj. ἀριθμητικός-ὴ-όν.

NUMÉRIQUEMENT, adv. ἀριθμητικῶς.

NUMÉRO, s. m. ἀριθμός, ὁ. | NUMÉROTER, v. a. βάλω τὸν ἀριθμόν.

NUPTIAL, E, adj. γαμήλιος-ὰ-ον.

NUQUE, s. f. σέρκος, ὁ.

NUTRITIF, IVE, adj. θρεπτικός-ὴ-όν, θρεφτικός-ὴ-όν.

NUTRITION, s. f. θρέψις, ἡ.

OBE

OBÉDIENCE, s. f. ὑπακοὴ, ἡ.

OBÉIR, v. n. ὑπακούω-σα. | se soumettre, ὑποτάσσομαι-χθηκα. | céder, plier, μαλάζω-σα.

OBÉISSANCE, s. f. ὑπακοὴ, ἡ. | soumission, ὑποταγὴ, ἡ.

OBÉISSANT, E, adj. ὑπακουὸς-ὴ-όν, ὑπάκουος-η-ον, ὑπακούων-ουσα, ὑπήκοος-η-ον.

OBÉRER, v. a. βαρύνω-να. — (s'), χρεώνομαι-θηκα.

OBJECTER, v. a. ἀντιλέγω-ξα.

OBJECTION, s. f. ἀντιλογία, ἡ.

OBJET, s. m. ἀντικείμενον,

GBJ

Digitized by Google

τὸ ἀναπόμενον, τὸ. || dût, σκοπός, ὁ.

OBLATION, s. f. προσφορά, ἡ.

OBLIGATION, s. f. χρέος, τὸ· ὑποχρέωσις, ἡ. | billet, ὁμολογία, ἡ.

OBLIGATOIRE, adj. ὑποχρεωτικός-ἡ-όν.

OBLIGEAMMENT, adv. μὲ καλοσύνην, φιλοφρόνως.

OBLIGEANT, E, adj. ὁποῦ ἀγαπᾶ νὰ κάμνη καλοσύνην, εὐμενὴς-ὲς-ές.

OBLIGÉ, E, adject. tenu, κρατημένος-η-ον. — par reconnaissance, χρεώστης-ὲς. | forcé, βιασμένος-η-ον.

OBLIGER, v. act. forcer, ἀναγκάζω, βιάζω-σα, ὑποχρεώνω-σα. | rendre service, κάμνω χάρες, καλοσύνην, ἀγαθοεργῶ-ησα. — (s') à, παίζω.

OBLIQUE, adj. λοξὸς-ἡ-όν, πλάγιος-η-ον, σκεβρὸς-ἡ-όν.

OBLIQUEMENT, adv. πλαγίως, σκεβρά.

OBLIQUITÉ, s. fém. λοξότης, ἡ· σκεβράδα, ἡ.

OBLONG, UE, adj. μακρολόγος-η-ον.

OBOLE, s. f. ὀβολὸς, ὁ.

OBSCÈNE, adj. αἰσχρὸς-α-όν, ἄσημος-η-ον, ἀτζαλὸς-η-ον, ἀσυζήτος-η-ον. — dans ses discours, αἰσχρολόγος-η-ον.

OBSCÉNITÉ, s. f. αἰσχρότης, ἡ· ἀσχημία, ἡ. — de paroles, — dans les discours, αἰσχρολογία.

OBSCUR, E, adj. σκοτεινὸς-ἡ-όν. — (couleur), βαθὺς-εῖα-ύ. — (secret), κρύφιος-α-ον, κρυφὸς-ἡ-όν. — (extraction), ἄσημος-η-ον. — (discours), ἀσαφὴς-ὲς.

OBSCURCIR, v. a. σκοτεινάζω-σα, σκοτεινιάζω, σκοτίζω (s'), σκοτιδιάζω-σα, σκώνομαι.

OBSCURCISSEMENT, s. m. σκοτεινιασμὸς, ὁ· σκοτίδιασμα, τὸ· σκοτεινότης, ἡ· σκοτείνιασις, ἡ.

OBSCURÉMENT, adv. σκοτεινά, σκοτεινῶς.

OBSCURITÉ, s. f. σκότος, ὁ· σκοτεινιὰ, ἡ· σκοτεινάδα, ἡ· σκοτίδι, τὸ. — de la vie, βίος μοναχικὸς, ἄσημος, ὁ. — dans le discours, ἀσάφεια, ἡ.

OBSÉDER, v. a. ennuyer, ἐνοχλῶ-ησα.

OBSÈQUES, s. f. pl. κηδεία, ἡ· ἐνταφιασμὸς, ὁ· κηδεύομαι, τὸ. — (faire les), κηδεύω-σα.

OBSERVANCE, s. f. de la loi, διαφύλαξις, ἡ. | rit de l'ancienne loi, θεσμὸς, ὁ.

OBSERVATEUR, s. m. de la loi, διαφυλακτὴς, ὁ. | qui fait des observations, παρατηρητὴς, ὁ.

OBSERVATION, s. f. de la loi, διαφύλαξις, ἡ. | considération, τήρημα, τὸ· παρατήρησις, ἡ· σχάσις, ἡ.

Digitized by Google

Observer, v. a. παρατηρῶ-ῆσω, παρέζω-σα, ἐξακριβω-ξα. | garder, διαφυλάτ-ξα. — avec soin, παραφυλάττ-ξα. | épier, παρεμπεύω-υσα.

Obsession, s. f. ἐπήχησις, ἡ.

Obstacle, s. m. ἐμπόδιον, τὸ · κώλυμα, τὸ · ἐμπόδισμα, τὸ.

Obstination, s. f. πίσημα, τὸ · ἰσχυρογνωμία, ἡ · ἴσιασις, τὸ · πισμοσύνη, ἡ · πίσμωμα, τὸ.

Obstiné, e, adj. entêté, πισματάρης-ισσ, πισματικὸς-ὴ-ὸν.

Obstinément, adv. μὲ πίσμα, πισματικά.

Obstiner (s'), v. pr. πισμαίνω-ασα, ἰσχυρογνωμῶ-ησα, βάζω πίσμα.

Obstruction, s. f. ἔμφραξις, ἡ.

Obstruer, v. a. ἐμφράττω, φράζω-ξα.

Obtempérer, v. n. obéir, ὑπακούω-σα. | condescendre, συγκαταβαίνω-ησα.

Obtenir, v. a. ἀπολαμβάνω-νω, ἐπιτυγχάνω-τυχα.

Obtention, s. f. ἀπόλαυσις, ἡ · ἀπόκτησις, ἡ.

Obtus, e, adj. ἀμβλὺς-εῖα-ύ. — (esprit), βαρὺνους, ὁ, βαρύνους, ὁ.

Obvier, v. n. προλαμβάνω, διὰ ἐμποδίζω.

Occasion, s. f. conjoncture favorable, εὐκαιρία, ἡ · καιρὸς ἁρμόδιος, ὁ. | sujet, cause, αἰτία, ἡ · ἀφορμὴ, ἡ. | combat, μάχη, ἡ.

Occasionner, le, adj. αἰτιατικὸς-ὴ-όν.

Occasionner, v. a. προξενῶ-ησα, δίδω αἰτίαν.

Occident, s. masc. δύσις, ἡ.

Occidental, e, adj. δυτικὸς-ὴ-όν.

Occiput, s. m. ἰνίον, τὸ.

Occire, v. a. tuer, σωτώνω-σα.

Occulte, adj. κρυφὸς-ὴ-όν, κρύφιος-α-ον.

Occupation, s. f. ἀσχολία, ἡ. — continuelle, ἀσχολασία, ἡ. | travail, δουλειά, ἡ. | prise, d'une ville, πάρσιμον, τὸ. | peine, κόπος, ὁ. — (donner de l'), δίδω-ἔδωσα δουλειάν, κόβω δουλειᾶς. | ennuyer, ἐνοχλῶ-ησα. — (avoir de l'), être occupé, ἔχω δουλειάν.

Occuper, v. act. quelqu'un, ἀσχολῶ-ησα, δίδω δουλειάν. — une maison, καπικῶ-ησα. — un lieu, πιάνω-ασα. | posséder, κρατῶ-ησα, κατέχω-εσχα. — (s'), s'appliquer, καταγίνομαι-γάσθηκα, ἀσχολοῦμαι-ήθηκα.

Digitized by Google

Occurrence, s. f. συνάντησις, ἡ· ἀφορμὴ, ἡ.

Occurrent, e, adj. ὑπου τυχαίνει.

Océan, s. m. ὠκεανὸς, ὁ.

Octobre, s. masc. ὀκτώβριος, ὁ· ὀκτώβρης, ὁ.

Octogénaire, adj. et s. des g. ὀγδοηκοντούτης, ὁ, ἡ.

Octroyer, v. a. accorder, concéder, δίνω, παραχωρῶ.

Oculaire, adj. (témoin) αὐτόπτης, ὑπου εἶδεν.

Oculiste, s. m. γιατρὸς τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ.

Ode, s. f. ᾠδὴ, ἡ.

Odeur, s. f. ὀσμὴ, ἡ· μυρωδιὰ, ἡ. — (bonne) εὐωδιὰ, ἡ. — (mauvaise) βρῶμα, ἡ· δυσωδία, ἡ. En odeur de sainteté, ἐν ὀσμῇ ἁγιότητος. Voyez Réputation. — s, essences, μυρώδικα, τὰ.

Odieusement, adv. μισητῶς, ἐχθρευτά.

Odieux, euse, adj. μισητὸς-ἡ-όν, ἐχθρευτὸς-ἡ-όν.

Odorant, e, Odoriférant, e, adj. εὐωδιάζων· εὐωδιαστικὸς-ἡ-όν, ὁπου ἔχει καλὴν μυρωδιάν.

Odorat, s. m. ὄσφρησις, ἡ· μύρισμα, τὸ.

Œcuménicité, s. f. οἰκουμενικὸν, τὸ.

Œcuménique, adj. οἰκουμενικὸς-ἡ-όν.

Œil, si m. ὀφθαλμὸς, ὁ· ὄμμα, τὸ· μάτι, τὸ. — (comp d'), θωριὰ, ἡ· τοπόγλωσσα, τὸ. — (dans un clin d'), εἰς μίαν κοπυτιὰν, ὡς ῥοπὴ ὀφθαλμοῦ. — (à vue d'), sensiblement, αἰσθητῶς. — (regarder de mauvais), κακοπαίζω-ξα.

Œillade, s. f. μπριά, ἡ.

Œillet, s. m. γαρυφαλλὰς, τὸ.

Œuf, s. m. αὐγὸ, τὸ. — dur, σφικτὸν. — mou, πιθυλὸν. — pour avaler, ῥουφηκτὸν. — s de poisson frais, αὐγοτάραχον, τὸ. — s salés, καβιάρι, τὸ. — (jaune d'), κρουμίδι, τὸ· κρουμίδα, τὸ.

Œuvre, s. f. ἔργον, τὸ. — (mettre en) μεταχειρίζομαι-σθηκα, βάνω εἰς ἐργασίαν. — d'un auteur, συγγράμμα, τὸ. — (main-d'), salaire, κόπος, ὁ· μεροκάμι, τὸ. — travail, χειροτεχνία, ἡ.

Offense, s. f. ὕβρις, ἡ· βλάβη, ἡ· βλάσμα, τὸ· φταίξιμον, τὸ. — péché, ἁμαρτία, ἡ.

Offenser, v. a. φταίω, πλαίω-ξα. — la réputation, ἐγγίζω-ξα, βλάπτω-φα. — blesser, πληγώνω-σα. — (se) de, πίνω διὰ κακὰ, μαῦ καχαίνεται.

Offensif, ive, adj. βλαπτικὸν, ἐπιζήμιον.

Digitized by Google

OFFERTE, s. f. προσφορά, ἡ.

OFFERTOIRE, s. m. προσφορά, ἡ.

OFFICE, s. m. devoir, καθῆκον, τὸ· χρέος, τὸ. | charge, ὑπούργημα, τὸ· μαστεία, ἡ. — de l'église, ἀκολουθία, ἡ· ἀκροώμενον, ἡ. — s (rendre de bons), βοηθῶ-πάω, καλὰ καλοσύνην.

OFFICIEL, LE, adj. κυβερνητικός-ή-όν.

OFFICIER, v. n. λειτουργῶ-ήσω, λειτουργῶ-ησα.

OFFICIER, s. m. ἀξιωμάτικος, ὁ· αἰχμοφύλαξ, ὁ.

OFFICIEUSEMENT, adv. ὑπηρετικῶς, ὑποκρίτως.

OFFICIEUX, EUSE, adj. ὑπηρετικός-ή-όν, ὑποκριτικός-ή-όν.

OFFRANDE, OFFRE, s. f. προσφορά, ἡ.

OFFRIR, v. a. προσφέρω-ενεγκα, προσφέρω-ενεγκα.

OFFUSQUER, v. a. obscurcir, σκοτίζω-σα. | empêcher de voir, ἐμποδίζω τὴν ὄψιν. | éblouir, ἐκπλήττω-σα.

OGNON, s. m. κρομμύδι, τὸ. — s (chapelet d'), σφυρὶ τοῦ κρομμύδια, ἡ· πλεξάνι, ἡ.

OH! interj. ὦ!

OIE, s. f. χήνα, ἡ. — sauvage, ἀγριόχηνα, ἡ.

OINDRE, v. a. ἀλείφω-ψαι, χρίω-σα.

OINT, E, part. χρισμένος, ὁ· ἀλειμένος-η-ον, χρισμένος-η-ον, ἀλειφθεὶς-θεῖσα-θέν.

OISEAU, s. m. πουλί, τὸ· πτηνόν, τὸ.

OISELEUR, s. m. πουλολόγος, ὁ· πουλοκυνηγός, ὁ.

OISEUX, EUSE, adj. ἀεργός-ή-όν, ἀχρεῖος-α-ον. | vain, ματαῖος-α-ον.

OISIF, IVE, adj. ἀργός-ή-όν, ἀεργός-ή-όν, ἄεργος-ος-ον.

OISIVEMENT, adv. ἀργά, ἀεργά.

OISIVETÉ, s. f. ἀργία, ἡ· ἀεργασία, ἡ· ἀεργία, ἡ.

OLÉAGINEUX, EUSE, adj. λαδερός-ή-όν, ἐλαιώδης-ης-ες.

OLIGARCHIE, s. f. ὀλιγαρχία, ἡ.

OLIVE, s. fém. ἐλιά, ἡ· ἐλία, ἡ.

OLIVIER, s. m. ἐλιά, ἡ. — sauvage, ἀγλιάδι, τὸ· ἀγλιάς, ὁ. — s (champ d'), ἐλαιοστάσιο, τὸ· ἐλαία, ἡ. — s (plant d'), ἐλαιόφυτον, τὸ.

OLYMPE, s. masc. Ὄλυμπος, ὁ.

OLYMPIADE, s. f. Ὀλυμπιάς, ἡ.

OLYMPIQUE, adj. ὀλυμπικός-ή-όν.

OMBILIC, s. m. ὀμφαλός, ὁ· φάλι, τὸ.

OMBRAGE, s. m. σκιά, ἡ· ἴσκιος, ὁ. | soupçon, ὑποψία, ἡ. | méfiance, δυσπιστία, ἡ.

OMBRAGÉ, E, adj. σκιασμένος-η-ον, σκιερός-ή-όν, σκιώδης-ης-ες.

Digitized by Google

OMBRAGER, v. a. σκιάζω-σα, σκιάζω-σα, βραυκαιάζω-σα.

OMBRAGEUX, EUSE, adj. ὑποπτόφ-ή-όν. | trop craintif, φοβιοζήλης, ὁ, φοβιόφ-ή-όν.

OMBRE, s. fém. σκιά, ἡ ἴσιος, ὁἱ — (sans), ἀσκιατὰ. — de la nuit, σκότος, τὸ σκιώνια, ἡ. — (à l'), ὑπὸ τῆς σκιᾶς, εἰς τὸν ἴσιον. — (à l') de, | suivi d'un nom, ὑπό, avec le génitif.

OMELETTE, s. f. ὠμελέττα, ἡ αὐγὰ τηγανισμένα, τὰ.

OMETTRE, v. act. ἀφήνω-κα, παραλείπω-λα.

OMISSION, s. f. ἄφησις, ἡ ἀπουσία, ἡ παράλειψις, ἡ. — On, pr. indéf. *Voyez* la grammaire.

ONDE, s. f. ὑγρία, ἡ.

ONCLE, s. m. θεῖος, ὁ μπάρμπας, ὁ.

ONCTION, s. f. χρίσις, ἡ χρίσιμον, τὸ ἄλειψις, ἡ. — dans un discours, παρακλητικόν, τὸ καταπειθητικόν, τὸ. — (extrême), εὐχέλαιον, τὸ τὰ ἅγια λάδια.

ONCTUEUX, EUSE, adj. plein d'onction, καταπειστικόφ-ή-όν, καταπειστικός-ή-όν.

ONDE, s. f. κῦμα, τὸ.

ONDÉE, s. fém. βαγδαΐδα βροχή, ἡ.

ONDOYANT, E, adj. κυματώδης-ες, κυματος-ή-όν.

ONDOYER, v. n. κυματίζω-σα. | v. act. un enfant, δίδω τὸ ῥέγκι, βαπτίζω.

ONDULATION, s. f. κυμάτισις, ἡ κυμάτισμα, τὸ.

ONÉREUX, EUSE, adject. βαρυσ-εῖα-ύ, βαρεῖος-ή-όν.

ONGLE, s. m. νύχι, τὸ ὀνύχι, τὸ.

ONGUENT, s. m. ἄλειφη, ἡ.

ONZE, adj. numéral, ἑνδεκάς.

ONZIÈME, adj. ἑνδέκατος-η-ον.

ONZIÈMEMENT, adv. τὸ ἑνδέκατον.

OPAQUE, adj. σκοτός-ώδης.

OPÉRATION, s. f. ἐργασία, ἡ ἐργασία, ἡ. — chirurgicale, χειουργία, ἡ. | tourment, πεῖραγμα, τὸ. *Vous avez fait là une belle opération*, ὁμορφον πεῖραγμα πάμεν. | effet, ἐνέργεια, ἡ ἐνέργημα, τὸ.

OPÉRER, v. a. agir, ἐργάζομαι, παιῶ-πα. | produire un effet, ἐνεργῶ-ηκα, κάμνω-μα.

OPHTALMIE, s. f. ὀφθαλμία, ἡ.

OPIÉATION, s. f. ἔμφραξις, ἡ.

OPINER, v. n. dire son avis, δίδω τὴν γνώμην μου δίδω τὴν ψῆφον μου. — à, ψηφίζομαι-σθηκα.

OPINIÂTRE, adj. πεισματώδης-ες, πεισματος-ή-όν,

Digitized by Google

ἰσχυρόγνωμος-η-ον, πεισματάρης, ὁ. πεισματάρεα. — (mal), ὁπου ἐπιπρατῆ πολὺι καιρόν.

OPINIÂTRÉMENT, adv. μὲ πίσμα, ἰσχυρογνώμως, πεισματικά.

OPINIÂTRER (s'), v. pr. πισμώνω-ωσα, ἰσχυρογνωμῶ.

OPINIÂTRETÉ, s. f. πίσμα, τὸ· πισματικὸν, τὸ· ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ.

OPINION, s. f. γνώμη, ἡ· βουλὴ, ἡ· ψῆφος, ἡ. — (être d'une), εἶμαι τῆς γνώμης. — (de la même), ἰδιόγνωμος-η-ον. | estime, ψῆφος, ἡ. | idée, ἴδια, ἡ. | sentiment, φρόνημα, τὸ. — s (aller aux), ψηφίζομαι-σθηκα. *Je suis d'opinion que*, νομίζω-σα.

OPIUM, s. m. ἀφιῶνι, τὸ· ἀφιὼν, τὸ.

OPPORTUN, E, adj. εὔκαιρος-η-ον, ἁρμόδιος-α-ον.

OPPORTUNITÉ, s. f. εὐκαιρία, ἡ· καιρὸς, ὁ.

OPPOSÉ, E, adject. contraire, ἐναντιος-α-ον. | situé vis-à-vis, ἀντικείμενος-η-ον, ἀγνάντιος-α-ον, ἀντικρυὸς-η-όν.

OPPOSER, v. a. ἀντιβάλλω-λα, βάλλω ἐναντίον. | mettre vis-à-vis, βάνω ἀγνάντια. | objecter, ἀντιλέγω-εῖπα, ἀντιλογῶ-ησα. — (s'), ἐναντιώνομαι-σθηκα, ἐναντιοῦμαι.

OPPOSITE (à l'), adv. ἀντικρύσες, ἀγνάντια, ἀντικρυ.

OPPOSITION, s. f. obstacle, ἐναντιώσις, ἡ· ἐμπόδιον, τὸ· ἐναντίωμα, τὸ. | vis-à-vis, ἀντίθεσις, ἡ· ἀντίστασις, ἡ. | répugnance. *Voyez* ce mot.

OPPRESSER, v. a. στενοχωρῶ-ησα.

OPPRESSION, s. f. δυνάστευμα, τὸ· στενοχωρία, ἡ.

OPPRIMER, v. a. violenter, δυναστεύω-ευσα, καταθλίβω-ψα, στενοχωρῶ-ησα. | accabler, καταπλακώνω-ωσα.

OPPROBRE, s. m. ἄτιμος, ὁ· ἐντροπὴ, ἡ· αἰσχύνη, ἡ.

OPTATIF, s. masc. εὐκτικὴ, ἡ.

OPTER, v. a. ἐκλέγω-ξα.

OPTION, s. f. ἐκλογὴ, ἡ.

OPTIQUE, s. f. science, ὀπτικὴ, ἡ. | adj. ὀπτικὸς-ὴ-όν.

OPULEMMENT, adv. εὐπόρως, πλουσιάστατα.

OPULENCE, s. f. εὐπορία, ἡ· πλούτη, τὰ.

OPULENT, E, adj. εὔπορος-η-ον, πλούσιος-ία-ον.

OR, conj. ἀμὴ, ἀλλὰ, ἄρα.

OR, s. m. χρυσὸς, τὸ· μάλαμα, τὸ· χρυσὸς, ὁ. — filé, χρυσάφι, τὸ. — battu, μυρτίλαις. | richesse, πλοῦτη, τὰ. — (d'), adj. qui est d'or, μαλαματένιος-α-ον. — (tissu en), χρυσοῦφης-ὲς, χρυσοῦς, χρυσῆ, χρυσοῦν.

ORACLE, s. m. χρησμὸς, ὁ.

ORAGE, s. m. τρικυμία,

Digitized by Google

ἡ· ἀνεμοζάλη, ἡ· φουρτούνα, ἡ· ἀντάρα, ἡ.

ORAGEUX, EUSE, adject. τῆς θαλάσσης, φουρτουνιασμένος-η-ον· συλλωδής-ες, τυφωνικὸς-ἡ-όν. — E (mer), φουρτουνιασμένος-η-ον· sujette aux orages, ὑποκείμενος εἰς φουρτούνας. — (devenir), φουρτουνιάζω-σα.

ORAISON, s. f. discours, λόγος, ὁ· ὁμιλία, ἡ. | prière, προσευχὴ, ἡ· εὐχὴ, ἡ. — mentale, νοερὰ προσευχὴ, ἡ.

ORAL, E, adj. ὁ τοῦ στόματος, ἀπὸ στόμα.

ORANGE, s. f. πορτοκάλι, τὸ. — douce, πορτογάλι, τὸ· πορτοκάλι, τὸ.

ORANGER, s. m. πορτοκαλιὰ, ἡ· πορτογαλιὰ, ἡ.

ORATEUR, s. m. ῥήτωρ, ὁ.

ORATOIRE, adj. ῥητορικὸς-ἡ-όν. | s. m εὐκτήριον, τὸ.

ORATOIREMENT, adv. ῥητορικῶς.

ORDINAIRE, adj. accoutumé, συνηθισμένος-η-ον. | commun, κοινὸς-ἡ-όν, ὁρδινάριος-η-ον. | parlant de l'évêque diocésain, ἐπίσκοπος, ὁ. — (à l'), κατὰ τὸ συνήθειον. — (pour l'), ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖον.

ORDINAIREMENT, adv. κατὰ τὸ συνήθειον, κοινῶς.

ORDINAL, E, adj. τακτικὸς-ἡ-όν, διαταικτικὸς-ἡ-όν.

ORDINATION, s. f. χειροτόνησις, ἡ· χειροτονία, ἡ.

ORDONNANCE, s. f. arrangement, διάταξις, ἡ· τάξις, ἡ· εὐταξία, ἡ. | commandement, διαταγὴ, ἡ· προσταγὴ, ἡ.

ORDONNATEUR, s. masc. διαπακτὴς, ὁ· ὁρδινιαστὴς, ὁ.

ORDONNER, v. a. mettre en ordre, διαπάττω, διατάζω-ξα, ὁρδινιάζω-σα. | commander, προστάζω-ξα, ὁρίζω-σα. | donner l'ordination, χειροτονῶ-ησα.

ORDRE, s. m. arrangement, τάξις, ἡ· διάταξις, ἡ· εὐτάκτημα, τὸ. | commandement, προσταγὴ, ἡ· ὁρισμὸς, ὁ· ὁρδινία, ἡ. — religieux, τάγμα, τὸ· χῆμα, τὸ. — des anges, τάγμα, τὸ. — (en sous-), ἐν ὑποταγῇ.

ORDURE, s. f. λέρα, ἡ· μουρδαριὰ, ἡ· ῥύπος, ὁ. | balayures, σκουπίδια, τὰ· σαρώματα, τὰ· φερόκαπα, τὰ· φεροκαλίδια, τὰ. — contre l'honnêteté, αἰσχρότης, ἡ. | paroles, ἄχημα, ἄσημα, ἄτζαλα λόγια, τὰ.

OREILLE, s. f. αὐτὶ, τὸ· οὖς, τό. — (prêter l'), προσέχω, βάνω προσοχὴν· ἀφουρῆμαι. *Les oreilles cornent*, βοΐζουν.

OREILLER, s. m. προσκέφαλον, τὸ· μαξιλάρι, τὸ. — (grand), μαξιλάρα, ἡ.

ORFÈVRE, s. masc. χρυσο-

Digitized by Google

χωσις, ὁ· κοσμητής, ὁ· χρυσοχόος, ὁ.

ORGANE, s. m. ὄργανον, τὸ. | moyen, μέσον, τὸ.

ORGANIQUE, adj. ὀργανικός-ή-όν.

ORGANISER, v. a. συσκευάζω-σα, ὀργανίζω-σα.

ORGANISTE, s. m. ὀργανοπαίκτης, ὁ. | qui fait des orgues, ὀργανοποιός, ὁ.

ORGE, s. f. κριθάριον, τὸ.— mondé, s. m. φάρος, ὁ.

ORGUE, s. m. ORGUES, s. f. pl. μουσικὸν ὄργανον, τὸ.

ORGUEIL, s. m. ὕφος, ὁ· ἀλαζωνία, ἡ· ὑπερηφάνεια, ἡ.

ORGUEILLEUSEMENT, adverbe, ἀλαζωνικῶς, ὑπερηφάνως, ὑπερηφάνα.

ORGUEILLEUX, EUSE, adj. ὑφώδης-ες, ἀλαζών-όνισα, ὑπερήφανος-η-ον.

ORIENT, s. m. ἀνατολή, ἡ.

ORIENTAL, E, adj. ἀνατολικός-ή-όν.

ORIENTER, v. a. διαπέμπω-ξα τὰ ἀνατολικῶς.— (s'), συχαζόμαι πρὸς τοῖον μέρος εἶναι ἡ ἀνατολή.

ORIGINAIRE, adj. καταγομένος-η-ον.

ORIGINAL, s. m. modèle, πρωτότυπον, τὸ· ἀρχέτυπον, τὸ.

ORIGINAL, E, adj. πρωτότυπος-η-ον. | singulier, παράξενος-η-ον. | primitif, ἀρχαῖος-αία-αῖον.

ORIGINE, s. f. γένεσις, ἡ· ἀρχή, ἡ.— (tirer son), καταγόμαι ἀπό. | nature, γένος, τὸ.— (Français d'), Γάλλος τὸ γένος.

ORIGINEL, LE; adj. πρωτογενικός-ή-όν, πρωτογονικός-ή-όν.— LE (justice), μέσις τῆς ἀθωότητος, ἡ.

ORME, s. m. arbre, πτῦκος, ὁ· πτελεία, ἡ.— (d'), adj. πτύκινος-η-ον.

ORNEMENT, s. m. στολίδι, τὸ· κόσμημα, τὸ. | manière d'orner, στολισμός, ὁ· εὐπρεπισμός, ὁ· καλλοπισμός, ὁ. | gloire de sa patrie, τιμή, ἡ· δόξα, ἡ.

ORNER, v. a. στολίζω-σα, εὐπρεπίζω-σα, καλλοπίζω-σα.

ORNIÈRE, s. f. ἁμαξοτροχία, ἡ.

ORPHELIN, E, s. m. et f. ὀρφανὸς-ή-όν, ἀφρανὸς-ή-όν.—(état d'), ὀρφάνια, ἡ.— (d'), adj. ὀρφανικός-ή-όν.

ORTEIL, s. m. δάκτυλος, ὁ.— (gros), δάκτυλας, ὁ.

ORTHODOXE, adj. ὀρθόδοξος-η-ον.

ORTHODOXIE, s. f. ὀρθοδοξία, ἡ.

ORTHOGRAPHE, s. f. ὀρθογραφία, ἡ.

ORTHOGRAPHIER, v. a. ὀρθογραφῶ-ησα.

ORTIE, s. f. τζουκνίδα, ἡ·

Digitized by Google

τζανίδα, ἡ· κίβδη, ἡ· ἀτζικίνδα, ἡ.

Os, s. m. κόκκαλον, τὸ· ἐσοῦν, ὁ. — (d'), adj. κοκκαλώδης-ε-ες.

Osciller, v. n. παλαυρίζω-σα.

Osé, e, adj. audacieux, ἀποτολμηρός-ή-όν, αὐθαδιάζ-ες.

Oseille, s. f. ξυπίδρα, ἡ.

Oser, v. n. τολμῶ-ησα, ἀποτολμῶ-ησα. | avoir de l'audace, αὐθαδιάζω-σα.

Osier, s. m. ἄλυσσελα, ἡ· λύγος, ὁ.

Osselet, s. m. κότζι, τὸ· κοκκαλάκι, τὸ.

Ossemens, s. m. pl. κόκκαλα, τά.

Osseux, euse, adj. ἐσώδης-ες, κοκκαλώδης-ες.

Ostensible, adj. δεικτικὸς-ή-όν.

Ostentation, s. f. ἐπίδειξις, ἡ. | paroles, καύχησις, ἡ.

Otage, s. m. ἐνέχυρον, τό.

Oter, v. a. une chose de la place où elle est, συκώνω-σα, ἀσυκώνω-σα, εὐγάλω-λα. — à quelqu'un, εὐγάλω, πέρνω-ἐπιεσα, ἁρπάζω-ξα. | faire desser, κόβγω, ἀσυκώνω.

Ou, conj. ἢ, ἤτε.

Où, adv. avec interr. πῦ; εἰς ποῖον τόπον; | à quoi? εἰς τί; D'où? pour où? πόθεν;

ἀπὸ ποῦ; — sans interr. ὅπου, εἰς τὸν ὁποῖον.

Ouaille, s. f. πρόβατον, τό.

Oubli, s. m. ἀλησμονησία, ἡ· λήθη, ἡ· ξέχασις, ἡ· ἀμνημονιά, ἡ. — total, ξεχασμιάρα, ἡ. — des injures, ἀμνησικακία, ἡ.

Oublier, v. a. ἀλησμονῶ-ησα, ξεχάνω-ασα, ξεχνῶ-ασα, λησμονῶ-ησα.

Oublieux, euse, adj. ἀλησμονητικός-ή-όν, ἀμνήμων.

Ouest, s. m. δύσις, ἡ. — (vent d'), πουνέντις, ὁ. — (de nord), μεσοβοριάς, τό.

Oui, particule d'affirmation, ναί, ναίσκε.

Ouï, e, participe, entendu. — dire (par), ἐξ ἀκουῆς, ἀκουῆς.

Ouïe, s. f. ἀκοή, ἡ· ἀκοή, ἡ. — s des poissons, βεράγχια, τά.

Ouïr, v. act. entendre, ἀκούω-σα, γρικῶ-ησα, ἀγρυπνῶ-ησα.

Ouragan, s. m. ἀνεμοζάλη, ἡ· τρικυμία, ἡ· σίφωνας, ὁ.

Ourdir, v. a. ὑφάζω-ξα, ὑφαίνω τὸ νήμα, ὑφαίνω-να. — une trahison, πλέκω-ξα, ὑφαίνω-να.

Ourdissage, s. m. ὑφασμα, τὸ· ὑφασμός, ὁ.

Ourler, v. act. μπαμπακώνω-σα.

Ourlet, s. m. μπαμπάκι, ἡ.

Digitized by Google

OURS, s. m. ἀρκτος, ἡ· ἄρκτος, ὁ.

OURSIN, s. m. ἀκανθος, ὁ.

OUTIL, s. m. ἐργαλεῖον, τὸ· σύνεργον, τὸ.

OUTRAGE, s. m. ὑβριστής, ὁ· ὕβρις, ἡ· ὑβρισμός, ὁ· ὕβρισμα, τὸ.

OUTRAGEANT, E, adject. ὑβριστικὸς-ἡ-όν.

OUTRAGER, v. a. ὑβρίζω.

OUTRAGEUSEMENT, adv. ὑβριστικά.

— OUTRANCE (à), adv. μὲ παροξυσμὸν τοῦ πόνου.

OUTRE, s. fém. ἀσκὸς, ὁ· ἀσκὶ, τὸ· πυλούμι, τὸ.

OUTRE, adv. au-delà, πέραν. *D'outre en outre*, πέρας-πρὸς. — (en), de plus, περιπλέον, ἔξω ἀπὸ τοῦτο.

OUTRÉ, E, adj. ὑπερβολικὸς, δὲν κρατιέται εἰς τὸ μέτρον.

OUTRE-PASSER, v. a. διαβαίνω-ηκα, ὑπερνῶ-ασα. | surpasser, ξεπερνῶ-ασα.

OUTRER, v. a. βάνω, κάμνω, λέγω ὑπερβολικά. | irriter fortement, παροργίζω-σα. | épuiser de fatigue, παρακοπιάζω-σα.

OUVERT, E, adj. ἀνοικτὸς-ἡ-όν. — E (guerre), πολεμὸς κηρυγμένος, ὁ. — E (à force), μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὸ χέρι.

OUVERTEMENT, adv. ἀνοικτὰ, φανερά.

OUVERTURE, s. f. ἄνοιγμα, τὸ· τρύπα, ἡ· χάσμα, τὸ· χάσμα, ἡ· ἄνοιξις, ἡ. | commencement, ἀρχὴ, ἡ. | occasion, εὐκαιρία, ἡ· ἀφορμὴ, ἡ. — de cœur, ἐλευθεριότης, ἡ. — d'esprit, ἀγχινοΐα, ἡ. *A l'ouverture du livre*, ἀνοίγοντας τὸ βιβλίον.

OUVRABLE, adj. ἐργάσιμος-η-ον.

OUVRAGE, s. m. ἔργον, τὸ· δουλειὰ, ἡ. | écrit, σύγγραμμα, τὸ. | fortification, ὀχύρωμα, τὸ.

OUVRAGER, v. act. une étoffe, πλουμίζω-σα.

OUVRÉ, E, adj. ouvragé, ἐργασμένος-η-ον.

OUVRIER, s. m. ἐργάτης, ὁ· χειροδυλευτὴς, ὁ· τεχνίτης, ὁ· δουλευτὴς, ὁ. | homme, ἄνθρωπος, ὁ. *Nous avons dix ouvriers*, ἔχομεν δέκα ἀνθρώπους. | adj. Voy. *Ouvrable*.

OUVRIR, v. a. ἀνοίγω-ξα. | commencer, ἀρχινῶ-ησα. — la porte aux abus, δίδω αἰτίαν, εὐκαιρίαν. — un avis, προξενῶ-λα. — et fermer, ἀνοιχωσφαλῶ-ησα.

OVALE, adj. αὐγωτὸς-ἡ-όν, αὐγωειδὴς-ές.

OXIDE, s. masc. ὀξύδιον, τὸ.

OXIGÈNE, adj. ὀξυγόνης-ες.

OXIMEL, s. m. μέλι καὶ ξύδι μαζὺ, ξυδομέλι, τὸ.

Digitized by Google

PACAGE, s. m. βόσκημα, τὸ· βοσκὴ, ἡ.

PACIFICATEUR, s. m. εἰρηνευτὴς, ὁ· μεσίτης, ὁ· εἰρηνοποιητὴς, ὁ.

PACIFICATION, s. f. εἰρήνευσις, ἡ· εἰρηνευμὸς, ὁ· εἰρηνοποίησις, ἡ.

PACIFIER, v. a. εἰρηνεύω-υσα, ἀγαπίζω-σα, εἰρηνοποιῶ.

PACIFIQUE, adj. εἰρηνικὸς-ὴ-ὸν. | qui fait ou entretient la paix, εἰρηνοποιὸς-ὰ-ὸν.

PACIFIQUEMENT, adv. εἰρηνικῶς, ἀγαπημένα.

PACTE, s. m. συνθήκη, ἡ.

PAGANISME, s. m. ἐθνισμὸς, ὁ· ἐθνικότητα, ἡ.

PAGE, s. f. d'un livre, σελὶς, ἡ· καπίδιον, τὸ. | s. m. d'un roi, παῖς, ὁ· τζοκλάνι, τὸ.

PAIEMENT, s. m. πλερωμὴ, ἡ· πληρωμὴ, ἡ.

PAÏEN, NE, adj. ἐθνικὸς-ὴ-ὸν.

PAILLASSE, s. f. ἀχυρόστρωμα, τὸ.

PAILLE, s. f. ἄχυρον, τὸ· ἄχερον, τὸ.

PAILLET, adj. m. ἐλαφρὺ κόκκινος-η-ον.

PAILLETTE, s. f. de métal, πέταλλον, τὸ.

PAIN, s. m. ψωμὶ, τὸ· ἄρτος, ὁ. — cuit deux fois, παξιμάδι, τὸ. — de ménage, οἰκιακὸν ψωμὶ, τὸ. — du marché, μπαζαρισιὸν ψωμὶ, τὸ. — bénit, εὐλογία, ἡ. — azyme, ἄζυμον, τὸ. — pour la messe, ἄρτος, ὁ· ὄστια, ἡ. — de sucre, κεφάλι, τὸ. — s de proposition, οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως.

PAIR, E, adj. ἴσος-α-ον. Voyez *Égal*. — (nombre), ζυγὸς ἀριθμὸς, ὁ. — ou non, ζυγὰ ἢ μονά. — (mettre de), ζευγαρώνω-σα, ζευγαλιάζω-σα. *Il a trouvé son pair*, ηὗρεν τὸν ταίρι του. | s. m. de France, πάρος, ὁ.

PAIRE, s. f. ζευγάρι, τὸ.

PAISIBLE, adj. εἰρηνικὸς-ὴ-ὸν, ἥμερος-η-ον, ἥσυχος-η-ον.

PAISIBLEMENT, adv. εἰρηνικὰ, εἰρηνικῶς, ἥσυχα.

PAÎTRE, v. a. et n. βοσκῶ-ησα. — (envoyer), πάγω εἰς τὸ καλὸν.

PAIX, s. f. εἰρήνη, ἡ· ἀγάπη, ἡ. | tranquillité, ἡσυχία, ἡ. — (va en), ἄμε εἰς εἰρήνην. | adv. silence, σιωπὴν.

PAL, s. m. pieu, πάλους, τὸ.

PALAIS, s. m. παλάτζιον, τὸ· σαρὰϊ, τὸ· παλάτι, τὸ. — de la bouche, οὐρανίσκος, ὁ. — de justice, κριτήριον, τὸ· δικαστήριον, τὸ.

PALATIN, s. m. παλατινὸς, ὁ.

PÂLE, s. fém. du calice, πάλλα, ἡ.

PÂLE, adj. ὠχρὸς-ὴ-ὸν, χλωμὸς-ὴ-ὸν.

Digitized by Google

PALEFRENIER, s. m. σπέζης, ὁ· σπὴς, ὁ.

PALET, s. m. ἀμάδα, ἡ.

PÂLEUR, s. f. ὠχρότης, ἡ· χλωμάδα, ἡ· χλωμότης, ἡ.

PÂLIR, v. n. χλωμιάζω-σα, χλωμίζω, γίνομαι ὠχρὸς.

PALISSADE, s. f. περιφράλμα μὲ παλούσια, τὸ· χαράκωμα, τὸ.

PALLIATIF, IVE, adj. ὁπῶ ἀποσκεπάζει, ἀποσκεπαστικός-ὴ-όν. — (remède), ὁποῦ δὲν γιατρεύει κατὰ κράτος.

PALLIER, v. a. ἀποσκεπάζω-σα, σκιάζω-σα.

PALME, s. fém. βαΐον, τὸ· φοινικὴ, ἡ. | au fig. νίκη, ἡ. | s. m. mesure, πιθαμὴ, ἡ.

PALMIER, s. m. φοινικιὰ, ἡ· χουρμαδιὰ, ἡ.

PALPABLE, adj. ψηλαφητὸς-ὴ-όν. | évident, φανερὸς-ὴ-όν.

PALPER, v. act. ψηλαφῶ-ησα, μαλάσσω-ξα.

PALPITATION, s. f. καρδιοκτύπημα, τὸ· ἀσθέρεγμα, τὸ.

PALPITER, v. n. καρδιοκτυπῶ-ησα, ἀσθερίζω.

PÂMER (se), v. pr. λείποψυμῶ-ησα, λιγοθυμῶ-ησα. — de rire, ξεκαρδίζομαι ἀπὸ τὰ γέλοια.

PÂMOISON, s. f. λειποθυμία, ἡ.

PAMPRE, s. m. κληματόφυλλον, τὸ.

PAN, s. m. μέρος τοῦ πίχου, τῆ φωρέματος.

PANACHE, s. m. στεργοῦτζι, τὸ.

PANADE, s. f. κουρκούτι, τὸ.

PANARIS, s. m. καρφὶ εἰς τὸ νύχι, τὸ.

PANÉGYRIQUE, s. m. παννηγυρικὸν, τὸ.

PANÉGYRISTE, s. m. παννηγυριστὴς, ὁ.

PANIER, s. m. καλάθι, τὸ· πανέρι, τὸ· κανίστρι, τὸ. — s (faiseur de), καλαθᾶς, ὁ· πανερᾶς, ὁ.

PANIQUE, adj. πανικὸς-ὴ-όν.

PANNEAU, s. m. piége, παγίδα, ἡ. — (donner dans le), πέφτω εἰς τὴν παγίδαν, ἀπατοῦμαι-ήθηκα.

PANSE, s. f. κοιλία, ἡ.

PANSEMENT, s. masc. γιατρειὰ, ἡ· θεραπεία, ἡ.

PANSER, v. a. γιατρεύω-υσα. — une plaie, ἀλλάζω τὴν πληγὴν, θεραπεύω-σα. — des chevaux, ἀλογαρεύω-σα, πμαρεύω-υσα.

PANTHÈRE, s. f. παρδάρος, τὸ.

PANTOMIME, s. m. μίμος, ὁ.

PANTOUFLE, s. f. γόβα, ἡ· κοντούρα, ἡ.

PAON, s. m. παόνι, τὸ.

PAPA, s. masc. παπᾶ, ὁ· μπαμπὰς, ὁ.

PAPAS, s. m. prêtre grec, παπᾶς, ὁ.

Digitized by Google

PAPAUTÉ, s. f. παπάτον, τὸ.

PAPE, s. m. πάπας, ὁ.

PAPETERIE, s. f. χιλτχαρτας, ὁ· κατασκευὴ χάρτου, ἡ.

PAPIER, s. m. χαρτὶ, τὸ· χαρτίον, τὸ. — (de), adj. χάρτινος-η-ον.

PAPILLON, s. m. φαρφάλα, ἡ· πεταλοῦδα, ἡ.

PÂQUE, s. f. πάσχα, τὸ· κάμωρη, ἡ. — s (faire ses), κοινωνῶ εἰς τὸ πάσχα.

PAQUET, s. m. δεμάτι, τὸ· πλίκος, ὁ. — de lettres, πλοῖκος, ὁ. — (risquer le), ριψοκινδυνεύω-σα.

PAR, prép. ὑπὸ, avec l'accusatif; διὰ, avec le génitif. — signifiant *avec*, μὲ, μετὰ. — jour, semaine, acc. sans prép. *Trois fois par jour*, τρεῖς φορὰς τὴν ἡμέραν. — indiquant ordre, ou division, κατὰ. | dans les juremens, μὰ, avec l'acc. — ici, ὑπὸ δῶ, ἀπ' ἐδῶ. — là, ἀπ' ἐκεῖ. — dessous, ὑπὸ κάτω. — dessus, παρὰπάνω, ἀπάνω. — devant, ἐνώπιον, ὄμπρος. *De par le roi*, ἀπὸ προσταγὴν τοῦ βασιλέως. — peque, διὰτι, διότι. — conséquent, ἀκολούθως, ἐπομένως.

PARABOLE, s. f. παραβολὴ, ἡ.

PARABOLIQUE, adj. παραβολικὸς-ὴ-ὸν.

PARACLET, s. m. παράκλητος, ὁ.

PARADE, s. f. ἐπίδειξις, ἡ. — (faire), δείκτω διὰ ὑπερηφάνειαν.

PARADIS, s. m. παράδεισος, ἡ· παράδη, ἡ.

PARADOXE, s. m. παράδοξον, τὸ.

PARAFE, ou PARAPHE, s. m. μονοκονδυλιὰ, ἡ.

PARAGRAPHE, s. m. παράγραφος, ὁ.

PARAÎTRE, v. n. φαίνομαι· ἀνήκα. | sembler, φαίνομαι, μοιάζω-σα.

PARALIPOMÈNES, s. m. pl. Παραλειπόμενα, τὰ.

PARALLÈLE, adj. παράλληλος-η-ον.

PARALYSIE, s. f. παράλυσις, ἡ· παραλυσία, ἡ.

PARALYTIQUE, adj. παραλυτικὸς-ὴ-ὸν.

PARAPET, s. m. παραπέτασμα, τὸ.

PARAPHRASE, s. f. παράφρασις, ἡ.

PARAPHRASER, v. a. ἐξηγοῦμαι μὲ παράφρασις, παραφράζω-σα.

PARAPLUIE, PARASOL, s. m. ὄμπρελλα, ἡ· σκιάδιον, τὸ.

PARASITE, s. m. παράσιτος, ὁ.

PARAVENT, s. m. ἀνεμοπέτασμα, τὸ.

Digitized by Google

PARC, s. m. τόπος φραγμένος, ὁ. — de brebis, μάντρα, ἡ.

PARCELLE, s. f. μόριον, τὸ· μερίδιον, τὸ.

PARCHEMIN, s. m. περγαμηνά, ἡ· σκέδρον, τὸ· πετζόχαρτι, τὸ.

PARCIMONIE, s. f. φειδωλή, ἡ· ἀκρίβεια, ἡ.

PARCOURIR, v. a. περιτρέχω-ξα.

PARDON, s. m. συγχώρησις, ἡ· συμπάθειον, τὸ· ἄφεσις, ἡ.

PARDONNABLE, adj. συγχωρητός-ή-όν, ἀφέσιμος-η-ον.

PARDONNER, v. a. συγχωρῶ, συμπαθῶ-ησα. — à soi-même, συγχωρῶ εἰς τὸν ἑαυτόν μου, ἔχω διὰ ἄθωα τὰ κακουργήματά μου.

PAREIL, LE, adj. παρόμοιος-α-ον, ἴσος-η-ον. | subst. — (son), τὸ τέλειόν του. — LE (rendre la), ἀνταποδίδω-σα.

PAREILLEMENT, adv. παρομοίως, παρόμοια.

PAREMENT, s. m. ornement, εὐπρέπισμα, τὸ· στολίδι, τὸ.

PARENT, E, s. m. et f. συγγενής-ές, ἐδικός-ή-όν. — S, s. m. pl. les ancêtres, πρόγονοι, οἱ. | le père et la mère, οἱ γονεῖς.

PARENTÉ, s. f. συγγένεια, ἡ· γενεά, ἡ· ἐδικοσύνη, ἡ. | famille, σκλιπάδα, ἡ.

PARENTHÈSE, s. f. παρένθεσις, ἡ.

PARER, v. a. orner, στολίζω-σα, εὐπρεπίζω-σα. — un coup, ὀπφεύγω-ηκα, ὀκκλίνω-να. | empêcher, ἐμποδίζω-σα. — de, contre, φυλάγω ἀπό.

PARESSE, s. f. ὀκνηρία, ἡ· ἀκαμάτα, ἡ· πεμπελιά, ἡ· ῥαθυμία, ἡ. — (se livrer à la), πεμπελιάζω-σα, κορμνιάζω-σα.

PARESSEUX, EUSE, adj. ὀκνηρός-ή-όν, ἀκαμάτης-τρα, πεμπέλης-ες.

PARFAIT, E, adj. τέλειος-εία-ον, ἐντελής-ές.

PARFAITEMENT, adv. τελείως, τέλεια.

PARFUM, s. masc. bonne odeur, εὐωδία, ἡ· ἄρωμα, τὸ, — pour la peste, καπνός, ὁ.

PARFUMER, v. a. εὐωδιάζω-σα, — pour la peste, καπνίζω-σα.

PARFUMOIR, s. m, καπνιστήριον, τὸ.

PARI, s, m. στίγμα, τὸ.

PARIER, v. n. βάνω στίγμα.

PARITÉ, s. f. ἰσότης, ἡ.

PARJURE, adj. ψυδορκος-η-ον, ὀπίορκος-η-ον. | s. m. ψυδορκία, ἡ· ὀπιορκία, ἡ.

PARJURER (se), v. pron. aller contre son serment, παραβαίνω τὸν ὅρκον μου, ψυδορκῶ, ἐπιορκῶ-ησα.

Digitized by Google

PARLEMENTER, v. n. traiter, πραγματεύομαι-ηκά.

PARLER, v. n. ὁμιλῶ, μιλῶ, λαλῶ-ησα. — de, ὁμιλῶ περί, διά. — raison, μιλῶ κατὰ τὸν λόγον. — avec, συνομιλῶ-ησα. — beaucoup, πολυλογῶ-ησα. — (faculté de), μιλιά, ἡ· λαλιά, ἡ.

PARLEUR, s. m. πολύλογος, ὁ· πολυλογᾶς, ὁ.

PARMI, prép. ἀναμέσα, ἀναμεταξύ, ἀνάμεσον.

PARNASSE, s. m. Παρνασσος, ὁ.

PARODIE, s. f. παρῳδία, ἡ.

PAROIS, s. f. pl. d'un vase, πλάγια, τά.

PAROISSE, s. f. παροικία, ἡ· ἐφημερία, ἡ· ἐνορία, ἡ.

PAROISSIAL, E, adj. ἐνοριτικὸς-ἡ-όν.

PAROISSIEN, s. m. ἐνορίτης, ὁ· παροχιάνος, ὁ.

PAROLE, s. f. expression, λέξις, ἡ· λόγος, ὁ· plur. λόγια, τά. | faculté de parler, ὁμιλιά, ἡ· λαλιά, ἡ. | promesse, λόγος, ὁ· ὑπόσχεσις, ἡ. | son de la voix, φωνή, ἡ.

PARONOMASE, s. f. παρονομασία, ἡ.

PARRAIN, s. m. ἀνάδοχος, ὁ· γουννὸς, ὁ· νονὸς, ὁ.

PARRICIDE, s. m. πατροκτόνος, ὁ. | meurtre du père, πατροκτονία, ἡ.

PARSEMER, v. actif, διασπείρω-σω, διασπέρνω-θηκα.

PART, s. f. μέρος, τὸ· μερικὸν, τὸ· μερίδα, ἡ· μερίδιον, τὸ. | côté, μέρος, τὸ· μεριά, ἡ. — (en bonne), ὅπου καλά. — (en mauvaise), ὅπου κακά. — (de) et d'autre, ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος. — (de toute), ἀπὸ καθὲ μέρος, ἀπὸ παντοῦ. De — en —, ἀπὸ τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο μέρος. — (de ma), ἀπὸ μέρος μου. — (à), χώρια, ἀπὸ μεριάν. — (raillerie à), χωρὶς μέτωπα.

PARTAGE, s. m. μοίρασις, ἡ· διαμοίρασις, ἡ· μοίρασμα, τὸ· διαμερισμὸς, ὁ· μοιρασιά, ἡ.

PARTAGER, v. a. μοιράζω, διαμοιράζω-σα, μεριάζω-σα, διαμεριάζω-σα. | donner part, δίδω-ἔδωσα μερίδιον. — les sentimens, μετέχω. | diviser, διαιρῶ-ησα.

PARTANT, adv. par conséquent, τὸ λοιπὸν.

PARTI, s. m. φατρία, ἡ· μέρος, τὸ. | résolution, ἀπόφασις, ἡ. — (bon), mariage, καλὴ ὑπανδρία, ἡ· παρπίδον, τὸ. — (tirer) de, λαμβάνω ὄφελος ἀπὸ.

PARTIAL, E, adj. ὁποῦ στέκεται διὰ ἕνα πλεότερον παρὰ διὰ ἄλλον.

PARTIALEMENT, adv. μὲ χαπέρι, μὲ προσωποληψίαν.

Digitized by Google

PARTIALITÉ, s. f. χαπέι, τὸ· προσωπολημψία, ἡ.

PARTICIPANT, E, adject. μετέχων-ουσα.— à un crime, συνένοχος-η-ον.

PARTICIPATION, s. f. μετέξις, ἡ.— (sans ma), χωρὶς νὰ λάβω εἴδησιν.

PARTICIPE, s. m. terme de gramm. μετοχὴ, ἡ.

PARTICIPER, v. n. μετέχω, λαμβάνω μέρος. | coopérer, συνεργῶ-ησα.

PARTICULARISER, v. act. λέγω κατὰ τὸ μερικὸν.

PARTICULARITÉ, s. f. μερικότης, ἡ· μερικὴ πεῖσασις, ἡ.

PARTICULE, s. f. μερὶς-ίδος, ἡ· μόριον, τὸ.

PARTICULIER, ÈRE, adj. μερικὸς-ἡ-όν. | privé, ἰδιωτικὸς-ἡ-όν, ἴδιος-α-ον. | s. m. ἕνας ἁπλὸς ἄνθρωπος.— (en), séparé, ξεχωρεσὸς-ἡ-ον.— (en), adv. χώρια, ξέχωρα, κατὰ μέρος.— (en mon), quant à moi, ὡς πρὸς ἐμέ.

PARTIE, s. f. μέρος, τὸ· μερίδιον, τὸ.— honteuse, ἀνδιον, τὸ· ἄσημον μέρος, τὸ.— de jeu, παρτίδα, ἡ· παιγνίδι, τὸ.— adverse, ἐναντίος-α-ον.— dans un procès, ἀντίδικος-η-ον.—(prendre à), attaquer. *Voyez* ce mot. | livre de compte, τεφτέρι, τὸ.—(en), εἰς μέρος.

PARTIEL, LE, adj. εἰς μέρος, κατὰ μέρος.

PARTIR, v. n. μισεύω-ουσα, φεύγω-ηγα, ἀναχωρῶ-ηκα. | provenir, ἐξέρχομαι, προέρχομαι-ήρθα, γίνομαι.

PARTISAN, s. m. ὁπαδὸς, ὁ. | qui est dans les finances, τελώνης, ὁ.

PARTOUT, adv. παντοῦ, πανταχοῦ.— (de), παντοχόθεν.

PARURE, s. f. στόλισμα, τὸ· στολίδι, τὸ· κόσμημα, τὸ.

PARVENIR, v. n. arriver à, φθάνω-σα. | réussir à, ἐπιτυγχῶ-ησα, ἐπιτυγχάνω-να. | s'élever, ἀναβαίνω, προφθάνω.

PARVIS, s. m. πρόναος, ὁ.

PAS, s. m. mouvement pour marcher et mesure, πάτημα, τὸ· σκελιὰ, ἡ· ζῆμα, τὸ· σκέλι, τὸ. | manière de marcher, περπατησιὰ, ἡ.— (faire un faux), glisser, γλυστρῶ-ηκα.— (tout de oe), παρευθὺς. | passage, πέρασμα, τὸ. | défilé, στενὸν, τὸ.— (mauvais), danger, κίνδυνος, ὁ. | mauvaise affaire, ἀχαμνὴ δουλειὰ, ἡ. | marque du pied, ἴχνος, τὸ. | préséance, προτεύσις, ἡ· προτίμιον, τὸ· προεδρεία, ἡ.— (avoir le), πρωτεύω-υσα.— à —, σκέλι πρὸς σκέλι.

PAS, part. nég. *Non pas ceci, οὐχὶ τοῦτο.*— un, οὐδεὶς, κανένας, χαμμιὰ.

Digitized by Google

PASCAL, E, adj. πασχαλιακός-ή-όν, πασχαλινός-ή-όν.

PASSABLE, adj. supportable, ὑποφερτός-ή-όν. | médiocre, μεσαῖος-α-ον, ἀπού δὲν εἶναι καταφερνητός.

PASSABLEMENT, adv. ὑποφερτῶς, ἔτζι καὶ ἔτζι, οὐδὲ καλὰ, οὐδὲ ἀχαμνά.

PASSADE, s. f. πέρασμα, τὸ.

PASSAGE, s. m. πέρασις, ἡ· πέρασμα τὸ· διάβασις, ἡ. — pour sortir, issue, ἔξοδος, ἡ. — d'un auteur, περικοπὴ, ἡ.

PASSAGER, ÈRE, adj. περαστικός-ή-όν, ὡρόσκαιρος-η-ον. | subst. διαβάτης, ὁ.

PASSAGÈREMENT, adv. en passant, περαστικὰ, περαστικῶς, περιῶπας, ὡρόσκαιρα.

PASSANT, s. m. διαβάτης, ὁ· περάτης, ὁ.

PASSE, s. f. στενὸν μέσα εἰς παῖς ξερξῆς. | adv. ἂς εἶναι.

PASSE-DROIT, s. m. condescendance, συγκαπάβασις, ἡ. | injustice, ἀδικία, ἡ.

PASSE-PARTOUT, s. masc. ἀγκλειδί, τὸ.

PASSE-PORT, s. m. διαβατήριον γράμμα, τὸ· πασαπόρτο, τὸ.

PASSE-TEMPS, s. m. ξεφάντωσις, ἡ· διασκεδὴ, ἡ· διασκέδασις, ἡ.

PASSER, v. n. ἀπερῶ, περῶ-ασα, διαβαίνω-ηκα. | cesser, παύω, παρῶ-ασα. — par dessus les choses, effleurer, περαγλέπω-εῖδα, δὲν καταλόγιαζω-σῆκα. | mourir, ξεψυχῶ-ησα. | suffire, ἀρκῶ, φθάνω-ξα. | surpasser, ξεπερνῶ-ασα, ὑπερβαίνω-έβηκα. — à travers, διαπερνῶ-ησα. — pour, νομίζομαι, μὲ ἔχουν διὰ. — (en) par, se soumettre, ὑποτάσσομαι-χθηκα. — le temps, διατρίβω-υσα, ἀπερῶ-ασα, διασκεδάζω-σα. | omettre, ἀφήνω-ηκα-ησα. | pardonner, συγχωρῶ-ησα. — un contrat, κάμνω σύμβασιν. — (se), en parlant du temps, περνῶ. | se faire, γίνομαι, συμβαίνω. | s'abstenir, ἀπέχω, ἐγκρατεύομαι.

PASSIBLE, adj. παθητός-ή-όν.

PASSIF, IVE, adj. παθητικὸς-ή-όν. | s. m. παθητικὸν, τὸ.

PASSION, s. f. πάθος, τὸ. — (la) de Jésus-Christ, τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ.

PASSIONNÉMENT, adv. μὲ πάθος.

PASSIONNER (se), v. pr. κυριεύομαι ἀπὸ πάθος. — pour une chose, ἐπιθυμῶ πολλὰ, μὲ πάθος.

PASSIVEMENT, adv. παθητικὰ, παθητικῶς.

PASSOIRE, s. f. σελαγιστέλον, τὸ· τρυπητὸν, τὸ.

Digitized by Google

PASTÈQUE, s. f. καρπούζι, τὸ· χαμωνικὸν, τὸ.

PASTEUR, s. m. ποιμὴν, ὁ· ποίμενας, ὁ· βόσκος, ὁ· τζομπάνης, ὁ.

PASTORAL, E, adject. de berger, βουκολικὸς-ἡ-όν. | des évêques, ποιμενικὸς-ἡ-όν.

PASTORALEMENT, adv. ποιμενικῶς.

PÂTE, s. f. ζυμάρι, τὸ· ζυμή, ἡ· πάστα, ἡ. — (homme de bonne), καλὸς ἄνθρωπος, ὁ· de bon tempérament, καλῆς κράσεως.

PÂTÉ, s. m. πῆτα, ἡ· πατιτζιόλι, τὸ.

PATÈNE, s. f. δισκάριον, τὸ.

PATENTES, s. f. pl. βασιλικὰ γεγράμματα, τὰ.

PATERNEL, LE, adj. πατρικὸς-ἡ-όν, πατρογονικὸς-ἡ-όν.

PATERNELLEMENT, adv. πατρικῶς, πατρικά.

PATERNITÉ, s. f. πατρότης, ἡ· πατρικὸν, τὸ.

PÂTEUX, EUSE, adj. λιψὸς-ἡ-όν, λειψὸς-ἡ-όν.

PATHÉTIQUE, adj. παθητικὸς-ἡ-όν.

PATHÉTIQUEMENT, adv. παθητικῶς.

PATIEMMENT, adv. ὑπομονετικὰ, μὲ ὑπομονήν.

PATIENCE, s. f. ὑπομονή, ἡ· ἀπομονή, ἡ· καρτέρησις, ἡ. — (prendre), ὑπομένω-να.

PATIENT, E, adj. ὑπομονητικὸς-ἡ-όν, καρτερικὸς-ἡ-όν. — (très), καρτερόψυχος-η-ον. | qui souffre, ὁπού παθαίνει, πάσχων-ουσα.

PATIENTER, v. n. ὑπομένω, ὑποφέρω μὲ ἀπομόνην, ὑπομονεύω-σα.

PÂTIR, v. n. πάσχω, παθαίνω-αθα.

PÂTISSERIE, s. f. ζυμαρικὰ, τὰ.

PATOIS, s. m. διάλεκτος χωριατικὴ, ἡ.

PÂTRE, s. m. βουβδοσκὸς, ὁ· βουκόλος, ὁ.

PATRIARCAL, E, adject. πατριαρχικὸς-ἡ-όν.

PATRIARCAT, s. m. πατριαρχεῖον, τὸ.

PATRIARCHE, s. m. πατριάρχης, ὁ.

PATRIE, s. f. πατρίδα, ἡ· πατρὶς, ἡ.

PATRIMOINE, s. m. γονικὰ καλὰ, τὰ· πατρεμώνιον, τὸ.

PATRIMONIAL, E, adject. γονικὸς-ἡ-όν.

PATRIOTE, s. m. πατριώτης, ὁ· φιλόπατρις, ὁ.

PATRIOTIQUE, adj. πατριωτικὸς-ἡ-όν.

PATRIOTISME, s. m. φιλοπατρία, ἡ.

PATRON, s. m. πρωτάτης, ὁ. — de navire, ναύκληρος, ὁ. | modèle, τύπος, ὁ· χῶμα, τὸ. | saint, πρωτάτης, ὁ· ὑπερασπιστὴς, ὁ.

Digitized by Google

PATRONAGE, s. m. προστασία, ἡ.

PATROUILLE, s. f. κόλι, τὸ· κουλούκι, τὸ.

PATTE, s. f. ποδάρι, τὸ.— des fleurs, ρίζα, ἡ. — (donner un coup de), en grec, un coup de dent, δαγκάνωσα. | provoquer, προκαλῶ.

PÂTURAGE, s. m. βόσκημα, τὸ.

PÂTURE, s. f. βοσκὴ, ἡ· τροφὴ, ἡ.

PÂTURER, v. n. βοσκῶ.

PAUME, s. f. παλάμη, ἡ. —pour jouer, σφαίρα, ἡ.

PAUPIÈRE, s. f. ὀμματόκλαδον, τὸ· βλέφαρον, τὸ· μαϊφύλλον, τὸ. — (poil de la), βλεφαρὶς-ίδος, ἡ· μαντζίναρον, τὸ.

PAUSE, s. f. παύσις, ἡ· ἀνασασμὸς, ἡ.

PAUVRE, adj. πτωχὸς-ἡ-όν, φτωχὸς-ἡ-όν. | infortuné, δυστυχὴς-ὲς, καϊμένος-η-ον, παλαίπωρος-η-ον.

PAUVREMENT, adv. φτωχὰ, φτωχικὰ, πτωχά.

PAUVRETÉ, s. f. πτωχεία, ἡ· φτωχία, ἡ. | misère, παλαιπωρία, ἡ.

PAVÉ, E, adj. λιθόστρωτος-η-ον. | s. m. καλδερίμι, τὸ.

PAVER, v. act. στρώνω-σα μὲ πέτρες.

PAVILLON, s. masc. bannière, s. f. φλάμπουρον, τὸ· σημαῖα, ἡ. | édifice, κιόσκι, τὸ. — de lit, κωνοπεῖον, τὸ.

PAVOT, s. m. παπαρούνα, ἡ· κουτζουνάδα, ἡ.

PAYABLE, adj. πληρωτὸς-ἡ-όν, πληρωπὸς-ἡ-όν.

PAYE, s. f. πληρωμὴ, ἡ· μισθὸς, ὁ. — de soldat, ουλεφὲς, ὁ· λεφὲς, ὁ.

PAYER, v. act. πληρώνω, πληρώνω-σα.—argent comptant, πληρώνω μετρητὰ. — d'avance, παρεμπροσθὰ. — de sa personne, πολιτεύομαι ἀνδρειωμένα.

PAYEUR, EUSE, s. m. et f. πληρωτὴς, ὁ· πληρωτρὲς, ἡ.

PAYS, s. m. τόπος, ὁ. | patrie, πατρίδα, ἡ. | sol, γὴ, ἡ. — plat, πεδιάδα, ἡ.

PAYSAGE, s. m. θωρεία τόπου, ἡ.

PAYSAN, NE, s. m. et f. χωριάτης, ὁ· χωρικὸς, ὁ· χωριανὸς, ὁ· fem. χωριανὴ, ἡ. — (de), adj. χωριατικὸς-ἡ-όν. — NE (à la), adv. χωριατικὰ, χωριανὰ.

PÉAGE, s. m. δοσιμὸν διὰ πέρασμα, τὸ.

PEAU, s. f. δέρμα, τὸ· δερμάτι, τὸ· πετζὶ, τὸ. — de mouton, πρόβεια, ἡ.—(de), adj. δερματένιος-α-ον, πετζένιος-α-ον.

PÉCHÉ, s. m. ἁμαρτία, ἡ· ἁμάρτημα, τὸ· κρίμα, τὸ.

PÊCHE, s. f. fruit, ροδα-

Digitized by Google

κιὰν, τὸ· σφαλὶ, τὸ. | l'action de prendre le poisson, ψάρευμα, τὸ· ψαρικὴ, ἡ.

PÊCHER, v. n. ἁμαρτάνω-νομαι, κρημαπίζω-σα. | faillir, σφάλλω-λα, πλαίω, φταίγω-ξα.

PÊCHER, v. a. prendre le poisson, ψαρεύω-υσα.

PÊCHER, s. m. arbre, ροδακινιὰ, ἡ· σεφταλιὰ, ἡ.

PÉCHERESSE, s. f. ἁμαρτωλὴ, ἡ.

PÊCHEUR, s. m. ἁμαρτωλὸς, ὁ.

PÊCHEUR, s. masc. ψαρᾶς, ὁ.

PECTORAL, E, adj. καλὸν διὰ τὸ στῆθος. — (croix), σταυρὸς ἐπισκόπου, ὁ.

PÉCUNIAIRE, adj. χρηματικὸς-ὴ-όν.

PÉDANT, s. m. παιδοτρίβης, ὁ· παιδαγωγὸς, ὁ.

PÉDESTRE, adj. πεζικὸς-ὴ-όν.

PEIGNE, s. m. κτένι, τὸ.

PEIGNER, v. act. κτενίζω-σα. — la laine, λαναρίζω-σα. — le lin, κουταλίζω-σα. | polir un ouvrage, ἐκπλῶ-νω-σα.

PEINDRE, v. a. ζωγραφίζω-σα, ζουγραφίζω-σα. | décrire, περιγράφω-ψα. | représenter, παρασταίνω-νω-σα.

PEINE, s. f. travail, κόπος, ὁ. | affliction, βάσανον, τὸ· λύπη, ἡ· μπελᾶς, ὁ· θλῖψις, ἡ. | détresse, στενοχωρία, ἡ. | punition, τιμωρία, ἡ· παιδεύσις, ἡ· ποινὴ, ἡ· παιδεία, ἡ. | inquiétude, ἀνησυχία, ἡ· βάρος, τὸ· φροντίδα, ἡ. | difficulté, δυσκολία, ἡ. | douleur, πόνος, ὁ· πίκρα, ἡ. — du dam, ποινὴ ὑστερήσεως τῆ Θεῖ, ἡ. — du sens, τιμωρία αἰσθήσεων, ἡ. — (à), μετὰ βίας, μόλις. — (à grand'), δυσκολώτατα.

PEINER, v. a. attrister, λυπῶ-ησα, θλίβω-ψα. | v. n. avoir de la peine, κοπιάζω, παιδεύομαι.

PEINTRE, s. m. ζωγράφος, ὁ· ζουγράφος, ὁ.

PEINTURE, s. f. ζουγραφία, ἡ. | l'art, ζουγραφικὴ, ἡ. | en discours, περιγραφὴ ζωντανὴ, ἡ.

PÊLE-MÊLE, adv. ἀνακατωμένα, συγχυσμένα.

PELER, v. a. ξεφλουδίζω-σα, μαδίζω-σα, μαδῶ-ησα.

PÉLERIN, s. m. χαδζῆς, ὁ.

PÉLERINAGE, s. m. ταξειδεύημα, τὸ.

PELISSE, s. f. γοῦνα, ἡ· μηλωτὴ, ἡ.

PELLE, s. fém. φτιάρι, τὸ.

PELLETERIES, s. f. plur. γουναρικὰ, τὰ.

PELLETIER, s. m. γουναρᾶς, ὁ· γουναρὴς, ὁ.

Digitized by Google

PELLICULE, s. f. δερμάτιον, τὸ.

PELOTON, s. m. κυβάδες, -ων. — de soldats, ὀλίγοι σφαπιώται.

PELOTONNER, v. a. κυβαδεύω-σα.

PELU, E, adj. μαλλιαρὸς-ὴ-ὸν.

PELURE, s. fém. φλούδα, ἡ· φλούδι, τὸ.

PÉNAL, E, adj. ποινικὸς-ὴ-ὸν, τιμωρητικὸς-ὴ-ὸν.

PENCHANT, s. m. pente d'une colline, κατήφορος, ὁ. | inclination, κλίσις, ἡ. | déclin de l'âge, ξεπισμὸς, ὁ.

PENCHER, v. n. avoir du penchant, κλίνω-να. | incliner, γέρνω-εψα. — (se), s'incliner, σκύβω-φα.

PENDABLE, adj. ἄξιος κρεμασαριὰς.

PENDANT, s. m. pareil, πέρι, τὸ. — d'oreille, σκολαξάκι, τὸ.

PENDANT, E, adject. suspendu, κρεμασμένος-η-ον. | non encore jugé, ἀδίκαστος-η-ον.

PENDANT, prép. διὰ. — trois jours, διὰ τρεῖς ἡμέρας, ou τρεῖς ἡμέρας. — que, τὸν καιρὸν ὁπού, εἰς καιρὸν ὁπού.

PENDRE, v. a. κρεμῶ-ασα, κρεμάζω-σα. | v. n. être suspendu, κρεμοῦμαι-άσθηκα.

PENDULE, s. f. horloge, ὡρολόγιον, τὸ.

PÉNÉTRANT, E, adj. διαπεραστικὸς-ὴ-όν. — (avoir l'esprit), εἶμαι ἀγχίνους.

PÉNÉTRATION, s. f. διαπέρασις, ἡ. — d'esprit, ἀγχίνοια, ἡ· πνεῦμα, τὸ.

PÉNÉTRER, v. a. passer à travers, διαπερνῶ-ασα. — les desseins, καταλαμβάνω-λαβα. | v. n. entrer, ἐμπαίνω-βηκα, ἐμβαίνω-ηκα. — dans l'avenir, προβλέπω-εψα.

PÉNIBLE, adj. κοπιαστικὸς-ὴ-όν. Voyez *Difficile*.

PÉNINSULE, s. f. χερσόνησος, ἡ.

PÉNITENCE, s. f. μετάνοια, ἡ. — imposée, κανὼν, ὁ· κανόνας, ὁ. — (en, pour), διὰ ποινήν.

PÉNITENT, E, adj. μετανοημένος-νη.

PÉNITENTIAUX, adj. m. pl. — (canons), περὶ τῆς μετανοίας κανόνες, οἱ.

PENSANT, E, adj. qui a la force de penser, νοητικὸς-ὴ-όν.

PENSÉE, s. f. λογισμὸς, ὁ· λογιασμὸς, ὁ· διανόησις, ἡ. | réflexion, στοχασμὸς, ὁ. | intention, γνώμη, ἡ· σκοπὸς, ὁ. | idée, ἰδέα, ἡ· ἔννοια, ἡ· ἐννόημα, τὸ.

PENSER, v. n. λογιάζω,

Digitized by Google

διανοοῦμαι-ήθηκα, συλλογίζομαι - σθηκα. — à, λογάζω, avec l'acc. | réfléchir, μελετῶ, σχάζομαι, συλλογοῦμαι-ήθηκα. — profondément, βαθολογάιζω. | croire, λογάζω, θάρρω, νομίζω. | être sur le point de, ὀλίγον λείπει, εἶμαι διά.

PENSEUR, EUSE, s. m. et f. PENSIF, IVE, adj. συλλογιστικὸς-ή-όν, σχαστικὸς-ή-όν. — profond, βαθολόγος, ὁ.

PENSION, s. f. σιτηρέσιον, τὸ. — d'un officier, gratification annuelle, χρονικὸν σιτηρέσιον, τὸ.

PENTAGONE, s. m. πεντάγωνον, τὸ. | adj. πεντάγωνος-η-ον.

PENTATEUQUE, s. masc. Πενταπευκὸς, ὁ.

PENTE, s. f. d'une colline, κατήφορος, ὁ. | inclination, κλίσις, ἡ.

PENTECÔTE, s. f. Πεντηκοστὴ, ἡ.

PÉNULTIÈME (syllabe), s. f. παρελήγοῦσα, ἡ.

PÉNURIE, s. f. ἀπορία, ἡ. Voyez *Disette, Manque.*

PEPIE, s. fém. κόκιζα, ἡ.

PEPIN, s. m. κόκορος, ὁ· κουκούτζι, τὸ· κούκουδον, τὸ.

PÉPINIÈRE, s. f. φυτόπορος, ὁ.

PERÇANT, E, adj. διαπεραστικὸς-ή-όν. | aigu, ὀξυσία-ύ.

PERCEPTION, s. fém. des impôts, σύναξις, ἡ· μάζευσις, ἡ· φορολογία, ἡ. | sentiment, κατάληψις, ἡ.

PERCER, v. a. τρυπῶ-ησα, τρυπανίζω-σα. — avec un foret, τελεζελῶ-ησα. — de part en part, διατρυπῶ - ησα. | passer à travers, διαπερνῶ-ασα. | v. n. en parlant des dents, εὐγαίνω-ηκα· du mérite, φαίνομαι, γνωρίζομαι - ηκα. | faire son chemin, ὑψώνομαι-ηκα. — dans l'avenir, προμαντεύω-υσα. | ouvrir, ἀνοίγω-ξα.

PERCEVOIR, v. a. les impôts, συνάζω-ξα, φορολογῶ.

PERCHE, s. f. κοντάρι, τὸ· καμάκι, τὸ. | poisson, πέρκη, ἡ.

PERCHER (se), v. pron. καθίζω-σα.

PERCLUS, E, adj. παραλύπικος-η-ον, πιασμένος-η-ον.

PERÇOIR, s. m. τρυβελάκι, τὸ· τρυπητήρι, τὸ· τρυπάνι, τὸ.

PERCUSSION, s. f. κρούσιμον, τὸ· κτύπημα, τὸ.

PERDITION, s. f. ἀπώλεια, ἡ· ὄλεθρος, ὁ.

PERDRE, v. a. χάνω-σα. — le temps, σκεδάζω-σα. — du temps, χασομερῶ-ησα. — la tête, σαλεύει ὁ νοῦς. | cor-

Digitized by Google

rompre, χαλῶ-ασα, φθείρω-εσα. — (y). *Vous y perdez*, ζημιώνεσαι. *Vous y perdez votre peine*, κρίμα εἰς τὸν κόπον σας.

Perdrix, s. f. πέρδικα, ἡ· περδίκι, τὸ.

Perdu, e, part. χαμένος-η-ον, χαϊμένος-η-ον. — (à corps), μὲ ὁρμήν. — (se jeter à corps), ὁρμῶ-ησα.

Père, s. m. πατήρ, ὁ· κύριος, ὁ· γονεὺς, ὁ· πάϊς, ὁ· μπάμπας, ὁ. — (grand), πάππος, ὁ· παπποῦς, ὁ. — (beau), πενθερὸς, ὁ. — de famille, φαμελίτης, ὁ· οἰκοκύρης, ὁ. | religieux, παπᾶς, ὁ.

Péremptoire, adj. ἀποφασιστικὸς-η-ον.

Perfection, s. f. τελειότης, ἡ.

Perfectionnement, s. m. ἐκτέλεσις, ἡ· ἐκτέλεσμα, τὸ.

Perfectionner, v. act. ἐκτελῶ, ἀποτελῶ-ησα.

Perfide, adj. δύστυχος-η-ον, ἄπιστος-η-ον. | traître, προδότης, ὁ.

Perfidement, adv. ἀπίστως.

Perfidie, s. f. ἀπιστία, ἡ· δυστυχία, ἡ.

Péricliter, v. n. εἶμαι εἰς κίνδυνον, κινδυνεύω-σα.

Périgée, s. masc. περιγείος, ὁ.

Périhélie, s. m. περιήλιος, ὁ.

Péril, s. m. κίνδυνος, ὁ· κίνδυνον, τὸ. — (au) de la vie, μετὰ ζωῆς κίνδυνον.

Périlleux, euse, adj. κινδυνώδης-ες, ἐπικίνδυνος-η-ον.

Période, s. f. περίοδος, ἡ. | s. m. degré, βαθμὸς, ὁ.

Périodique, adj. περιοδικὸς-ή-όν.

Périodiquement, adv. περιοδικῶς.

Périphrase, s. f. περίφρασις, ἡ.

Périr, v. n. χάνομαι-άθηκα. | mourir, ἀποθαίνω-ανα.

Périssable, adject. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ χαθῇ.

Perle, s. f. μαργαριτάρι, τὸ· μαργαρείτης, ὁ.

Permanence, s. f. διαμονὴ, ἡ· ἐπιμονὴ, ἡ.

Permanent, e, adj. ἐπιμένων-ουσα, ὀπάρμονος-η-ον.

Permettre, v. a. συγχωρῶ-ησα, παραχωρῶ-ησα, δίδω ἄδειαν, θέλημα. — (se), oser, τολμῶ-ησα.

Permission, s. f. ἄδεια, ἡ· θέλημα, τὸ· παραχώρεσις, ἡ.

Permutation, s. f. ἀλλαγὴ, ἡ· ἀλλαξιὰ, ἡ.

Permuter, v. a. ἀλλάζω-ξα.

Pernicieusement, adv. ὀλεθρίως, βλαβερὰ.

Digitized by Google

PERNICIEUX, EUSE, adj. βλαβερὸς-ἡ-ὸν, ὀλέθριος-α-ον.

PÉRORAISON, s. f. ἀνακεφαλαίωσις, ἡ.

PÉRORER, v. n. μιλῶ πολὺ περὶ.

PERPENDICULAIRE, adj. —(signe), κάθετος γραμμὴ, ἡ.

PERPÉTUEL, LE, adj. παντοτινὸς-ἡ-ὸν, ἀκρόλαστος-η-ον, διηνεκὴς-ὲς.

PERPÉTUER, v. a. διαιωνίζω-σα.

PERPÉTUITÉ, s. f. διηνεκὲς, τὸ· αἰδιότης, ἡ. — (à), διὰ παντὰ.

PERPLEXITÉ, s. f. ἀμφιβολία, ἡ· ἀδημονία, ἡ.

PERQUISITION, s. f. διερεύνησις, ἡ· ἔρευνα, ἡ. — (faire), ἐρευνῶ-ησα.

PERROQUET, s. m. ψιττακὸς, ὁ· παπαγάλος, ὁ.

PERRUQUE, s. f. περρούκα, ἡ.

PERSÉCUTER, v. a. καταδιώκω-ξα, καταπιέχω-ξα, καταδιώχνω-ξα. | ennuyer, ἐνοχλῶ-ησα.

PERSÉCUTEUR, s. m. καταδιώκτης, ὁ· καταπιεχτὴς, ὁ.

PERSÉCUTION, s. f. διωγμὸς, ὁ· καταδιώξιμον, τὸ· καταδίωγμα, τὸ· καταδρομὴ, ἡ. | importunité, ἐνόχλησις, ἡ.

PERSÉVÉRANCE, s. f. ἐπιμονὴ, ἡ· καρτερία, ἡ· ἀνεξικαρτερία, ἡ.

PERSÉVÉRANT, E, adj. καρτερικὸς-ἡ-ὰν, ὑπόμονος-η-ον.

PERSÉVÉRER, v. n. ἀνεξικαρτερῶ-ησα, ἐπιμένω-να.

PERSIFLAGE, s. m. περιγέλασμα, τὸ.

PERSIFLER, v. a. περιγελῶ-ασα, περιπαίζω-ξα.

PERSIL, s. m. μαϊδανὸς, ὁ· πετροσέλινον, τὸ.

PERSISTER, v. n. ἐπιμένω-να.

PERSONNAGE, s. m. ὑποκείμενον ἀξιόλογον, τὸ. | figure, πρόσωπον, τὸ.

PERSONNALITÉ, s. f. προσωπικὸν, τὸ.

PERSONNE, s. f. πρόσωπον, τὸ. | individu, νομάπος, ὁ. | homme, ἄνθρωπος, ὁ· ὑποκείμενον, τὸ. | aucun, οὐδεὶς, κανεὶς, κανένας.

PERSONNEL, LE, adject. προσωπικὸς-ἡ-ὸν. — (pronom), προσωπικὴ ἀντωνυμία, ἡ.

PERSONNELLEMENT, adv. προσωπικῶς.

PERSPECTIVE, s. f. δόψις, ἡ· θεωρία, ἡ. | espérance, ἔλπις, ἡ· ἐλπίδα, ἡ. | crainte, φόβος, ὁ.

PERSPICACITÉ, s. f. ἀγχίνοια, ἡ· ὀξυδερκεια, ἡ.

PERSUADER, v. a. πείθω,

Digitized by Google

καταπείθω-σα. — (se), καταπιθοῦμαι-πίθηκα. | penser, νομίζω, θαρρῶ-ησα.

PERSUASIBLE, adj. καταπειστός-ή-όν.

PERSUASIF, IVE, adj. πιστικὸς-ή-όν, καταπιστικὸς-ή-όν.

PERSUASION, s. f. κατάπεισις, ἡ.

PERTE, s. f. ζημία, ἡ· χασούρα, ἡ· χαμὸς, ὁ· χαμούρα, ἡ. | perdition, χαμὸς, ὁ. — de temps, χασοκαμερὰ, ἡ. | dépravation, ἀπώλεια, ἡ. | ruine, ἀφανισμὸς, ὁ· ὄλεθρος, ὁ.

PERTINEMMENT, adv. πρεπούμενα.

PERTUIS, s. m. détroit, στενὸν, τὸ.

PERTURBATEUR, s. m. ταραχτὴς, ὁ· συγχυτὴς, ὁ.

PERTURBATION, s. f. ταραχὴ, ἡ· σύγχυσις, ἡ.

PERVERS, E, adj. διεφθαρμένος-η-ον, ἀλυπήτος-α-ον, ἀνάποδος-η-ον.

PERVERSION, s. f. διαστροφὴ, ἡ· διαφθορὰ, ἡ· διαστρέψιμον, τὸ.

PERVERSITÉ, s. f. κακοήθεια, ἡ· διαστροφὴ, ἡ· πονηρία, ἡ· κακία, ἡ.

PERVERTIR, v. a. διαστρέφω-ψα, διαφθείρω-ρα.

PESAMMENT, adv. βαρέως, βαρειὰ.

PESANT, E, adj. βαρὺς-εῖα-ύ. | ennuyeux, βαρετὸς-ή-όν.

PESANTEUR, s. f. βάρος, τὸ· βαρύτης, ἡ. — d'esprit, βαρυνοία, ἡ.

PESER, v. n. être pesant, βαρῶ-ησα, εἶμαι βαρὺς. | v. a. une chose, ζυγιάζω-σα, σταθμίζω-σα. — des raisons, ἀκριβοθεωρῶ-ησα, ἀκριβοξετάζω-ξα.

PESEUR, s. m. ζυγιαστὴς, ὁ· καταρδζὴς, ὁ.

PESON, s. m. ζυγὶ, τὸ· καντάρι, τὸ· βαρόδι, τὸ.

PESTE, s. f. ξανάπηδον, τὸ· πανοῦκλα, ἡ· σκουρδοῦλα, ἡ.

PESTER, v. n. ὀργίζομαι-θηκα, ἀγανακτῶ-ησα.

PESTIFÉRÉ, E, adj. πανουκλιασμένος-η-ον. — s (effets), μολωμένος-η-ον.

PESTILENCE, s. fém. λοιμὸς, ὁ.

PESTILENTIEL, LE, adj. τῆς ξανάπηδου, λοιμικὸς-ή-όν.

PET, s. m. πορδὴ, ἡ.

PETER, v. n. κλάνω-σα, πορδίζω-σα.

PETILLER, v. n. en parlant du feu, ξαπνοδολῶ-ησα· du vin, ἀφείζει, πηδᾶ.

PETIT, E, adj. μικρὸς-ὴ-όν. — peuple, χωδάτος λαὸς, ὁ. — fils, ἐγγόνος, ὁ. — E fille, ἐγγόνη, ἡ. — E vérole, εὐλογιαῖς, αἱ. | s. m. d'animal, ἰαυρὸν, τὸ· κουτάβι, τὸ.

Digitized by Google

— (en), εἰς μικρόν. — à —, ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Petitesse, s. f. μικρότης, ἡ. — d'ame, μικροψυχία, ἡ. | frivolité, μικροφροσύνη, ἡ.

Pétition, s. f. demande, ζήτημα, τὸ· αἴτημα, τὸ· αἴτησις, ἡ.

Pétrification, s. f. πέτρωσις, ἡ· λίθωσις, ἡ.

Pétrifier, v. a. πετρόω-σα. — d'étonnement, ὀκπλήττω-ξα.

Pétrin, s. m. σκαφίδι, τὸ· σκάφη, ἡ.

Pétrir, v. act. ζυμόω-σα.

Pétulance, s. f. ἀποκοπιά, ἡ· θορυβώδεια, ἡ.

Pétulant, e, adj. ἀποκοπος-η-ον, θορυβώδης-ες, σεμνοπρεπὴς-ὲς-ὲς.

Peu, adv. ὀλίγον, μικρὸν, ὀλιγοστὰ, ὀλίγα. — de, adj. ὀλίγος-η-ον, μικρὸς-η-ον. — à —, ὀλίγον κατ' ὀλίγον. — (dans), μετ' ὀλίγον, εἰς ὀλίγον, σὲ μικρά, ἐδῶ κ' μικρά. — (pour) que, ὅσον ὀλίγον νὰ. — (si), τόσον ὀλίγον. — (un), ὀλίγον, μικρά, κομμάτι, κομματάκι. — (très), ὀλιγώτατα. — (à) près, κοντὰ, σχεδόν.

Peuplade, s. f. colonie, ἀποικία, ἡ.

Peuple, s. m. λαὸς, ὁ· δῆμος, ὁ. — (bas), χυδαῖος λαὸς, ὁ· κατωτέρας κατασ-

τάσεως ἄνθρωποι, οἱ. | multitude, κόσμος, ὁ.

Peuplé, e, adj. ὁποῦ εἶναι ἄνθρωποι.

Peupler, v. a. un pays, φέρνω κατοίκους, ἀποικίαν. — (se), γεμίζομαι ἀπὸ κατοίκους.

Peuplier, s. m. λεύκη, ἡ· καβάκι, τὸ.

Peur, s. f. φόβος, ὁ· τρομάρα, ἡ· ξύπασμα, τὸ. — (de) que, μήπως καὶ.

Peureux, euse, adj. φοβητζιάρης, ὁ· ξυπασιάρης, ὁ.

Peut-être, adv. ἴσως, βολετὸν, δυνατὸν, τάχα, τάχας, ἄραγε, μπέλκι, πὰς καὶ.

Phalange, s. f. φαλάγγα, ἡ.

Phare, s. m. φάρος, ὁ· φανὸς, ὁ.

Pharisaïque, adj. φαρισαϊκὸς-ἡ-ὸν.

Pharisien, s. m. φαρισαῖος, ὁ.

Pharmacie, s. f. φαρμακεῖον, τὸ· φαρμακειὰ, ἡ.

Pharmacien, s. m. φαρμακιέρης, ὁ· φαρμακιάρης, ὁ.

Phase, s. f. φάσις, ἡ.

Phénomène, s. m. φαινόμενον, τὸ.

Philanthrope, s. m. φιλάνθρωπος, ὁ.

Philanthropie, s. f. φιλανθρωπία, ἡ.

Philosophe, s. m. φιλόσοφος, ὁ.

Digitized by Google

Philosopher, v. n. φιλοσοφῶ-ησα.

Philosophie, s. f. φιλοσοφία, ἡ.

Philosophique, adj. φιλοσοφικὸς-ἡ-όν.

Phrase, s. f. φράσις, ἡ.

Phthisie, s. f. φθίσις, ἡ· κηπεῖον, τὸ.

Phthisique, adj. φθισικὸς-ἡ-όν, κηπιάρης, ὁ· κηπιασμένος-η-ον.

Physicien, s. m. φυσικὸς, ὁ.

Physionomie, s. f. ὄψις τῦ προσώπου, ἡ· φυσιογνωμία, ἡ.

Physionomiste, s. m. φυσιογνῶμος, ὁ.

Physique, s. f. φυσικὴ, ἡ. | adj. φυσικὸς-ἡ-όν.

Physiquement, adv. φυσικῶς.

Piastre, s. f. γρόσι, τὸ.

Pic, s. masc. montagne élevée, ὄρος, τὸ. — (à), κατὰ κάθετον.

Picoter, v. a. κνίζω-σα. | en parlant des oiseaux, τζιμπῶ-ησα.

Pie, s. f. oiseau, καρακάξα, ἡ· κισσὶ, ἡ.

Pie, adj. de piété, τῆς εὐλαβείας.

Pièce, s. f. κομμάτι, τὸ· μέρος, τὸ. — s (tailler en), κατακομματιάζω-σα. — que l'on met à un habit, μπάλωμα, τὸ.— d'étoffe, πίτζα, ἡ. — de toile, πάπι, τὸ.— de vin, βαρέλι, τὸ· βουτζὶ, τὸ. — de douze piastres, δωδεκάρι, τὸ.— de trois piastres, ρουμπιὲς, ὁ. — d'artillerie, κανὸν, τὸ· πάπι, τὸ.— de bétail, κεφάλι, τὸ. | chose, πρᾶγμα, τὸ. — écrite, συγγραμμα, τὸ. — (jouer une), παίζω μιὰν δουλειάν.

Pied, s. m. ποῦς, ὁ· πόδι, τὸ· ποδάρι, τὸ.—(de), qui va à pied, πέζος, ὁ.— de montagne, πρόποδα, ἡ· ρίζα, ἡ· ὀρεοπρόποδα, ἡ.— de fleurs, ρίζα, ἡ. — géométrique et de vers, ποῦς, ὁ. — (coup de), κλοτζιὰ, ἡ· λακπισμὸς, ὁ.—(donner des coups de), κλοτζῶ, λακπίζω.— (au) de la lettre, κατὰ γράμμα, κατὰ λέξιν. — (sur le), comme, ὅσον, ὡς.— (sur le) de dix piastres, δέκα γρόσια τὸ ἕνα.—(d'arrache-), ἀδιακόπως, χωρὶς διακοπήν.

Piédestal, s. m. βάσις, ἡ· βάθρον, τὸ.

Piége, s. m. παγὶς, ἡ· παγίδα, ἡ.

Pierre, s. f. λίθος, ὁ· πέτρα, ἡ· λιθάρι, τὸ. — à chaux, ἀσβεστόπετρα, ἡ.— à fusil, πυροπέτρα, ἡ. — ponce, πίσαρον, τὸ· λαφροπέτρα, ἡ.— angulaire, ἀκρογωνιαῖος λίθος, ὁ· κραπίδα, ἡ.—d'achoppement, πέτρα προσκόμματος ἡ σκανδάλου.

Digitized by Google

— infernale, λίθος καυσπέλος, ὁ. — de touche, κάλαφος, ὁ. — philosophale, λίθος φιλοσοφικός. | maladie, λίθος, ὁ· λιθίασις, τὸ.

PIERRERIES, s. f. pl. πολύτιμοι λίθοι, οἱ· λιθάρια, τὰ.

PIERREUX, EUSE, adject. πετρώδης-ες, λιθώδης-ες, πετρωτὸς-ὴ-όν.

PIÉTÉ, s. f. εὐσέβεια, ἡ· εὐλάβεια, ἡ. — filiale, ἀγάπη πρὸς τοὺς γονεύς.

PIÉTON, s. m. πέζος, ὁ· πεζόδρομος, ὁ.

PIEU, s. m. παλούκι, τὸ.

PIEUSEMENT, adv. εὐσεβῶς, εὐλαβῶς.

PIEUX, EUSE, adj. εὐσεβὴς-ές, εὐλαβὴς-ές, εὐλαβος-η-ον.

PIGEON, s. m. περιστέρι, τὸ.

PIGEONNIER, s. m. περιστερεῶνας, ὁ.

PIGNON, s. m. de pin, κουκουνάρι, τὸ. — de roue, δόντι, τὸ.

PILASTRE, s. m. στύλος, ὁ.

PILAU, s. m. riz cuit à la turque, πιλάφι, τὸ· πιλαῦ, τὸ.

PILE, s. f. σωρὸς, ὁ· στύλα, ἡ· θημωνιὰ, ἡ.

PILER, v. a. κόπανίζω-σα.

PILIER, s. m. στύλος ξύλινος, ὁ· ντιρέκι, τὸ.

PILLAGE, s. m. κούρσεμα, τὸ· λεηλάτημα, τὸ. | vol, κλεψιὰ, ἡ.

PILLERIE, s. fém. Voyez *Pillage*.

PILLER, v. a. κουρσεύω-σα, λεηλατῶ-ησα. | voler, λησεύω-υσα, κλέπτω-ψα.

PILON, s. m. γδοχάρι, τὸ· γδοκόπανον, τὸ· κοπανιστήρι, τὸ.

PILOTE, s. m. γαύκληρος, ὁ· πιλότος, ὁ· πλωρίας, ὁ.

PILOTER, v. a. φιγκύω παλούκια διὰ δεμέλιον.

PILOTIS, s. m. παλούκια χονδρὰ, τὰ.

PILULE, s. f. χάμπι, τὸ.

PIMENT, s. m. καψικόν, τὸ.

PIN, s. m. πίνος, ὁ· κουκουναριὰ, ἡ.

PINACLE, s. m. πυραμίδιον τοῦ ναοῦ, τὸ. — (être sur le), εἶμαι εἰς μεγάλην ὑπόληψιν ἢ πλουσιώτατος. — (mettre sur le), ὑψώνω, ἐπαινῶ-εσα.

PINCE, s. fém. tenaille, τζιμπίδα, ἡ· μεγγενές, ὁ. — de dentiste, δοντάγρα, ἡ. | levier, ἀσυκοπήρι, τὸ.

PINCEAU, s. m. ζωγραφικὸς κάλαμος, ὁ· πινέλον, τὸ.

PINCER, v. a. ζμπῶ-ησα, τζιμπῶ-ησα.

PINCETTE, s. f. ζιμπίδι, τὸ· τζιμπίδι, τὸ. | pour le feu, μασιὰ, ἡ· πυρόγρα, ἡ.

PINSON, s. m. σπίνος, ὁ.

PIOCHE, s. f. τζαπὶ, τὸ· τζάπα, ἡ· ἀξινοτύρι, τὸ.

PIPE, s. f. τζιμπούκι, τὸ.

Digitized by Google

PIPERIE, s. f. ἀπάτη, ἡ.

PIQUANT, E, adj. καυστικός-ή-όν. — ES (paroles), ἐξυμπικός-ή-όν.

PIQUE, s. f. lance, λογχή, ἡ. | brouillerie, ἀλλοίωσις, ἡ· μάλωμα, τὸ.

PIQUER, v. a. ἀγκυλόω-ωσα, κεντῶ-ησα. | aiguillonner, κεντρόω. | en parlant des insectes, δακάνω-ασα· des paroles, ἐξύζω-ξα, παροξύνω-σα. | en parlant du vin, πιπλίζω. — (se) de, καυχῶμαι-ήθηκα.

PIQUET, s. m. παλούκι, τὸ.

PIQUETTE, s. f. τὸ δεύτερον κρασί.

PIQÛRE, s. f. ἀγκύλωσις, ἡ· κέντημα, τὸ.

PIRATE, s. m. πειρατής, ὁ. — (de), adj. πειρατικός-ή-όν.

PIRATER, v. n. πειρατεύω-υσα.

PIRATERIE, s. f. πειρατεῖον, τὸ· πειρατεία, ἡ.

PIRE, adj. comp. χειρότερος-α-ον.

PIROUETTE, s. f. στρυφογύρισμα, τὸ.

PIROUETTER, v. n. στρυφογυρίζω-σα.

PIS, adv. χειρότερα. — (le), s. m. χειρότερον, τὸ.

PISCINE, s. f. κολυμβήθρα, ἡ.

PISSAT, s. m. οὖρος, τὸ.

PISSER, v. n. κατουρῶ-ησα.

PISTACHE, s. f. πιστάκι, τὸ.

PISTE, s. f. ἴχνος, τὸ.

PISTOLET, s. m. πιστόλα, ἡ. — (coup de), πιστολιά, ἡ.

PITEUX, EUSE, adj. ἐλεεινός-ή-όν.

PITIÉ, s. f. εὐσπλαγχνία, ἡ· λύπησις, ἡ. — (avoir), λυποῦμαι-ήθηκα πίνα.

PITOYABLE, adj. λυπηρός-ά-όν, ἐλεεινός-ή-όν. | mauvais, ἀχαμνός-ή-όν.

PITOYABLEMENT, adv. très-mal, ἀχαμνότατα.

PITUITE, s. f. φλέγμα, τὸ.

PITUITEUX, EUSE, adj. φλεγματώδης-ες.

PIVOT, s. m. στροφίδι, τὸ.

PLACARD, s. m. δημοσιὸν γράμμα κολλημένον εἰς ἕνα δημόσιον τόπον, διαλαλαχάρτι, τὸ.

PLACARDER, v. act. κολλῶ δημοσιὸν γεγραμμα εἰς.

PLACE, s. f. τόπος, ὁ. | dignité, ἀξία, ἡ· ὀφφίκιον, τὸ. | marché, ἀγορά, ἡ· παζάρι, τὸ· φόρος, ὁ. — publique, espace vide, μεϊδάνι, τὸ. | forteresse, κάστρον, τὸ· φρούριον, τὸ. | ville de commerce, πάτζα, ἡ. — (prendre), ἀκουμπῶ-ησα.

PLACER, v. a. βάνω, βάλλω-λα, θέτω-σα. | marier, ὑπανδρεύω-υσα. — de l'argent, βάνω εἰς τὸ διάφορον.

PLACET, s. m. ἀρτζιχάλι, τὸ· ἀρτζοχάλι, τὸ· ἱκετηρία, ἡ.

Digitized by Google

PLAFOND, s. m. ταβάνι, τὸ.

PLAIDER, v. a. et n. être en litige, κριφλογῶ.— pour ou contre, συνηγορῶ-ησα. | défendre, διαθενεύω-υσα.

PLAIDEUR, s. m. κριτολόγος, ὁ· fém. κριτολογοῦσα, ἡ.

PLAIDOYER, s. m. συνηγορία, ἡ.

PLAIE, s. f. πληγή, ἡ.

PLAIN, E, adj. uni, ὁμαλὸς-ἡ-ὸν.— E campagne, κάμπος, ὁ.— chant, ψαλμῳδία, ἡ.— (de) pied, εἰς τὸ ἴδιον πάτωμα.

PLAINDRE, v. a. συμπονῶ-εσα, λυποῦμαι-ήθηκα, παλαιΐζω-σα.— (se), παραπονοῦμαι-έθηκα.

PLAINE, s. f. κάμπος, ὁ· πεδιάδα, ἡ· λιβάδι, τὸ.

PLAINTE, s. f. παράπονον, τὸ· παραπόνεσις, ἡ· βαρυλογία, ἡ· προσκλαυσις, ἡ.

PLAINTIF, IVE, adj. παραπονεμένος-η-ον, παραπονεμένος-η-ον.

PLAIRE, v. n. ἀρέσκω-σα, ἀρέσω-σα. *Vous plaît-il que*, ὀρίζω, θέλω-ησα. *Plût à Dieu*, μακάρι, ἄμποτες. — *que*, μακάρι νὰ, ἄμποτες νὰ. *A Dieu ne plaise*, μὴν παραχωρέσι ὁ Θεὸς, μὴν γένοιτο.— (se) à, ἀγαπῶ νὰ. — dans un endroit, εὐαρέσκομαι καλά.

PLAISAMMENT, adv. avec esprit, goût, γοσιμά. | ridiculement, γελοίως.

PLAISANT, E, adj. ἀρεσλὸς-ἡ-όν, γοσιμὸς-ἡ-όν. | enjoué, ἀστεῖος-α-ον, εὔθυμος-η-ον.

PLAISANTER, v. act. et n. ἀστειζομαι, μεταρεύομαι, χωραπεύω-υσα.

PLAISANTERIE, s. f. ἀστειότης, ἡ· μέτωρον, τὸ· χωρατὸν, τὸ.

PLAISIR, s. m. ἡδονὴ, ἡ· ξεφάντωσις, ἡ. | faveur, χάρις, ἡ· καλοσύνη, ἡ. | joie, χαρὰ, ἡ· ἀρεσιὰ, ἡ. — (si c'est votre), ἂν εἶναι τῆς ἀρεσίας σου.— (à), κατ' ἀρέσκειαν, κατ' ἀρεσίαν.

PLAN, E, adj. ὁλόπεδος-η-ον. Voyez *Uni*. | s. masc. surface plane, ὁλόπεδον, τὸ. | dessin, ἰχνογραφιά, ἡ· ὑποτύπωμα, τὸ.

PLANCHE, s. f. σανίδι, τὸ· σανίδα, ἡ.— d'imprimerie, πλάκα, ἡ.— de jardin, πρασιὰ, ἡ.

PLANCHÉIER, v. a. στρώνω-σα μὲ σανίδια, σανιδώνω-σα, ταβλώνω-σα.

PLANCHER, s. m. πάτωμα, τὸ· σανίδωμα, τὸ· πέβλωμα, τὸ. | plafond, ταβάνι, τὸ.

PLANÈTE, s. f. πλανήτης, ὁ.

PLANT, s. m. φυτευτάρι, τὸ.— nouveau, φυτιά, ἡ.

PLANTATION, s. f. φύτευσις, ἡ· φύτευμα, τὸ.

PLANTE, s. f. φύτον, τὸ·

Digitized by Google

βόπεγον, τὸ.— des pieds, πατούνα, ἡ· πίζα, ἡ.

PLANTER, v. act. φυτεύω-υσα. — un mât, στήνω-νσα, στήνω-σα. — un bâton, πήγνυ-ξα. — une échelle, ἀκουμβῶ-νσα, στήνω-σα. — la religion, la porter, φέρω-ρα. — là, laisser, ἀφήνω μοναχὸν.

PLANTEUR, s. m. φυτεύτης, ὁ.

PLAQUE, s. f. πλάκα, ἡ.

PLAQUER, v. act. βάλλω πλάκαις ἀπὸ.

PLASTRON, s. m. ἐπισήθιον, τὸ.

PLAT, E, adj. ὁμαλὸς-ἡ-ὸν, ἴσιος-α-ον. — (visage), πλακωτὸς-ἡ-ὸν. — (langage), ἄνοστος-η-ον, ἄχαρις.

PLAT, s. m. δισκάριον, τὸ· πιάτον, τὸ· ταλέρι, τὸ.— de balance, πλαστίγξ, ἡ· καντὶ, τὸ.

PLATANE, s. m. πλάτανος, ὁ.

PLATEAU, s. m. ὀροπέδιον, τὸ.

PLATITUDE, s. f. ἀνοησία, ἡ.

PLATONICIEN, s. m. πλατωνικὸς, ὁ.

PLATONIQUE, adj. πλατωνικὸς-ἡ-ὸν.

PLÂTRE, s. m. γύψος, ὁ.

PLÂTRÉ, E, part. — E (paix), πλαστὴ εἰρήνη, ἡ.

PLÂTRER, v. a. γυψώνω-σα. | déguiser, cacher, ἀποσκεπάζω-σα, πλάθω-σα.

PLÂTREUX, EUSE, adj. γυψώδης-ες.

PLAUSIBLE, adj. ὁποῦ φαίνεται καλὸς-ἡ-ὸν, σωστὸς-ἡ-ὸν.

PLEIN, E, adj. γεμάτος-η-ον, πλήρης-ες. *En pleine mer*, εἰς τὴν βαθειὰν θάλασσαν. — pouvoir, πληρεξουσία, ἡ. — (de) gré, ἑκουσίως. — (à), adv. pleinement, ὁλοκλήρως, πλείως.

PLÉNIÈRE, adj. fém. — (indulgence), γεμάτα συμπάθεια, τὰ.

PLÉNIPOTENTIAIRE, s. m. πληρεξούσιος, ὁ.

PLÉNITUDE, s. f. γέμος, ὁ· γέμωσις, ἡ.

PLÉONASME, s. m. πλεονασμὸς, ὁ.

PLÉTHORE, s. fém. abondance, πλήθωρα, ἡ.

PLEURER, v. a. et n. κλαίω-ἔκλαυσα. | verser quelques larmes, δακρύνω-υσα. — (sans), ἀδακρυτί.

PLEURÉSIE, s. f. πλευρῖτις-ιδος, ἡ· πούντα, ἡ.

PLEUREUR, EUSE, adject. κλαψιάρης-ες.

PLEURS, s. m. pl. κλαύματα, τὰ· δάκρυα, τὰ.

PLEUVOIR, v. imp. βρέχει. — menu et peu, ψιχαλίζει.

PLI, s. m. δίπλωμα, τὸ· διπλωμάδα, ἡ· σοῦφρα, ἡ· ζάρωμα, τὸ· ζαρωμαπὰ, ἡ. — du bras, κλείδωσις, ἡ. —

Digitized by Google

de lettre, πλοῖκος, ὁ. | disposition à, κλίσις, ἡ· διάθεσις, ἡ.

PLIABLE, adj. λυγιστὸς-ἡ-όν, εὔκαμπτος-η-ον.

PLIANT, E, adj. λυγιστικὸς-ἡ-όν, σκεβρωπικὸς-ἡ-όν.

PLIÉ, E, partic. courbé, σκεβρὸς-ἡ-όν.

PLIER, v. act. mettre en double, διπλώνω-σα. | courber, λυγίζω-σα, κάμπω-ψα, σκεβρώνω-σα. | v. n. en parlant d'une armée, ὑποχωρέω-ησα, κλίνω-να.

PLIOIR, s. m. κοκκαλομάχαιρον, τὸ.

PLISSER, v. a. συνφρώνω-ωσα, ζαρώνω-σα.

PLISSURE, s. f. σύνφρωμα, τὸ· ζάρωμα, τὸ.

PLOMB, s. m. μολύβι, τὸ. — (balle de), βόλι, τὸ. — (à), κατὰ κάθετον.

PLOMBÉ, E, adj. livide, σὰν μολύβι.

PLOMBER, v. a. un vase, γανώνω μὲ μολύβι, μολυβώνω-σα. — une marchandise, βουλώνω μὲ μολύβι.

PLONGER, v. a. et n. βυτῶ-ησα, βυθίζω-σα.

PLUIE, s. f. βροχὴ, ἡ. — très-légère, ψιχάλα, ἡ. — à verse, ραγδαία βροχὴ, ἡ.

PLUMAGE, s. m. φτερὰ, τὰ· πτερὰ, τὰ.

PLUME, s. f. πτερὸν, τὸ. — à écrire, καλάμι, τὸ· πίννα, ἡ.

PLUMÉE, s. f. κονδυλιὰ, ἡ.

PLUMER, v. a. μαδῶ-ησα, μαδίζω-σα, μουτεύω-υσα.

PLUPART (la), s. fém. οἱ πλειοτέροι-αι-α.

PLURALITÉ, s. f. πλῆθος, τὸ· πλεῖον, τὸ. — des voix, ἡ πλειοτέρεσις ψήφοι.

PLURIEL, LE, adj. πληθυντικὸς-ἡ-όν.

PLUS, adv. πλέον, πλεῖον, πλειὰ, πλέα. | davantage, πλειότερον, πλειοτέρον, πλειότερα, παρακάτω. — avec des choses qui se comptent, πλειοτέροι-αις-α. — (de), περισσότι, πλεῖπλέον. — (au), τὸ πολὺ πολὺ. — (d'autant), τόσον πλειοτέρον. — bas, παρακάτω, πλέα κάτω. — haut, ἀνώτερα, πλέον ἀπάνω. — de ce côté-ci, παραδῶ· de ce côté-là, παρέκει. — comparatif, πέρς-α-ον, après l'adjectif. *Voyez* la grammaire.

PLUSIEURS, adj. pl. m. et fém. πολλοὶ, πολλαῖς, πολλὰ.

PLUSQUE-PARFAIT, s. m. terme de gramm. ὑπερσυντελικὸς, ὁ.

PLUVIEUX, EUSE, adject. βροχερὸς-ἡ-όν.

POCHE, s. f. τζέπη, ἡ. | petit sac, σακκί, τὸ.

POCHER, v. a. les yeux, καταζουλίζω-σα.

Digitized by Google

Poêle, s. f. à frire, τηγάνι, τὸ. | s. masc. pour se chauffer, φούρνος, ὁ. — de lit, στέβανον, τὸ.

Poème, s. masc. ποίημα, τὸ.

Poésie, s. f. ποιητικὴ, ἡ.

Poète, s. m. ποιητὴς, ὁ.

Poétique, adj. ποιητικὸς-ἡ-όν.

Poétiquement, adv. ποιητικῶς.

Poétiser, v. n. στιχουργῶ-ησα.

Poids, s. m. βάρος, τὸ. — de balance, ζύγι, τὸ. | influence, ῥοπὴ, ἡ.

Poignard, s. m. ξίφος, ὁ· σπαθὶ, τὸ· μάχαιρα, ἡ. — (coup de), μαχαιριὰ, ἡ.

Poignarder, v. a. μαχαιρώνω-ωσα.

Poignée, s. f. χεριὰ, ἡ· φούκτα, ἡ. — de verges, δεμάτι, τὸ· χερόβολον, τὸ. — de gens, ὀλίγοι ἄνθρωποι. — d'instrument, μανίκι, τὸ· σπιτάρι, τὸ· χερούλι, τὸ.

Poil, s. m. μαλὶ, τὸ· τρίχα, ἡ. — follet, τούπουλον, τὸ· χνούδι, τὸ. — (de), adj. τριχένιος-α-ον.

Poinçon, s. m. τσιμπίλι, τὸ· φαρέτρι, τὸ. — d'orfévre, βοῦλα, ἡ.

Poindre, v. imp. en parlant du jour, χαράζει· des plantes, ξεφυτρώνω-ωσα.

Poing, s. m. γρόθος, ὁ. — (coup de), γροθιὰ, ἡ· χαστουκιὰ, ἡ. — (donner un coup de), γροθίζω-σα.

Point, s. m. d'écriture, στιγμὴ, ἡ. — de côté, πούντα, ἡ· πλευρῖτις-ιδος, ἡ. — du jour, χαραυγὴ, ἡ· αὐγὴ, ἡ· ὄρθρος, ὁ. — d'un discours, μέρος, τὸ. — d'une affaire, τὸ οὐσιαστικὸν, τὸ βάθος. | lieu, τόπος, ὁ. | état, κατάστασις, ἡ. | degré, βαθμὸς, ὁ. — d'aiguille, βελονιὰ, ἡ. | article, ἄρθρον, τὸ. De — en —, ὁλοκλήρως, σωστὰ. — (à) nommé, σωστὰ εἰς τὸν καιρὸν, εἰς τὸν τρόπον. | adv. ὄχι. — du tout, καθόλου.

Pointe, s. f. ἀκμὴ, ἡ· ἄκρα, ἡ· ἄκρια, ἡ· μύτη, ἡ. μύτι, ἡ. — d'esprit, λόγος ἀξιόνους, ὁ. | petit clou, καρφάκι, τὸ. — (suivre sa), ἀκολουθῶ τὸν σκοπόν μου. *A la pointe de l'épée*, μὲ τὰ ὅπλα καὶ βίαν. — (en), ὀξυάκμη, μυτερὸς-ἡ-όν, χωτερὸς-ἡ-όν.

Pointer, v. a. κεντῶ-ησα. — le canon, διευθύνω-να.

Pointiller, v. n. disputer pour des bagatelles, μαλώνω διὰ τὸ παρακμιὸν πρᾶγμα, λεπολογῶ-ησα.

Pointilleux, euse, adj. ἐριστικὸς-ἡ-όν, καυγατζῆς-ἐς.

Pointu, e, adj. μυτερὸς-ἡ-όν, μυτερὸς-ἡ-όν.

Digitized by Google

POIRE, s. f. ἀπίδι, τὸ. — sauvage, ἀχλάδι, τὸ.

POIREAU, PORREAU, s. m. πράσον, τὸ. | verrue, πύλος, ὁ.

POIRIER, s. m. ἀπιδιά, ἡ. — sauvage, ἀχλαδιά, ἡ.

POIS, s. m. ἀσακᾶς, ὁ· πιζέλι, τὸ· γεσέχος, ὁ.— chiche, ῥεβύθι, τὸ· ῥοβύθι, τὸ.

POISON, s. m. φαρμάκι, τὸ.

POISSER, v. act. πισσώνω.

POISSON, s. m. ἰχθύς, ὁ· ψάρι, τὸ· ὀψάριον, τὸ.

POISSONNERIE, s. f. ψαρεύικα, τὰ· ψαροπάζαρον, τὸ.

POISSONNEUX, EUSE, adj. ὁπού ἔχει πολὺ ψάρι, ψαρεμὸς-ή-όν, ψαρώδης-ες.

POISSONNIER, s. m. ψαροπώλης, ὁ.

POITRAIL, s. m. du cheval, στῆθος, τὸ· στῆθι, τὸ· ὁμοφωστιλίνα, ἡ.

POITRINAIRE, adj. et s. des 2 g. ὁπού παθαίνει ἀπὸ τὸ στῆθος.

POITRINE, s. f. στῆθος, τὸ.

POIVRE, s. m. πιπέρι, τὸ.

POIVRER, v. a. πιπερώνω.

POIX, s. f. πίσσα, ἡ.

POLAIRE, adj. πολικὸς-ή-όν.

PÔLE, s. m. πόλος, ὁ.

POLÉMIQUE, adj. πολεμικὸς-ή-όν.

POLI, s. m. γυαλίσμα, τὸ· στίλβωμα, τὸ.

POLI, E, adj. εὐγενικὸς-ή-όν, τῆς-τρόπους χρηστὴς-ές. | uni, luisant, γυαλισμένος-η-ον, γυαλιστὸς-ή-όν, στιλβωτὸς-ή-όν.

POLICE, s. f. ordre dans la ville, πολιτία, ἡ· εὐνομία, ἡ. | dans un lieu particulier, εὐταξία, ἡ. — de chargement, πολίτζα, ἡ.

POLICER, v. a. πολιτεύω-υσα.

POLIMENT, adv. μὲ ὅμορφον τρόπον.

POLIR, v. a. γυαλίζω-σα, στιλβώνω-σα. | limer, λιμάρω-ησα. — un écrit, σαίζω.

POLISSOIR, s. m. γυαλιστέι, τὸ· στιλβωτέι, τὸ.

POLISSON, NE, adj. ἀήθης-ες, ἀρσιζικὸς-ή-όν. | subst. χωζαρδᾶς, ὁ.

POLISSONNERIE, s. f. ἀήθης πρᾶξις, ἡ.

POLITESSE, s. f. εὐγένεια, ὁμορφία εἰς τοὺς τρόπους, χρηστοήθεια, ἡ· πολισμὸς, ὁ.

POLITIQUE, adj. πολιτικὸς-ή-όν.

POLITIQUEMENT, adv. πολιτικῶς.

POLITIQUER, v. n. μιλῶ διὰ πολιτικὰ πράγματα.

POLLUER, v. a. souiller, μολύνω-σα, μιαίνω-ασα. — (se), μαλακίζομαι-σθηκα, λειώνεται, χύνεται τὸ σπέρμα.

POLLUTION, s. f. μόλυσμα, τὸ, | péché, μαλακία, ἡ· χύσιμον, τὸ.

Digitized by Google

POLTRON, NE, adj. ἄψυχος-η-ον, ἄκαρδος-η-ον· δειλιάρης, ὁ.

POLTRONNERIE, s. f. ἀψυχία, ἡ· ἀκαρδία, ἡ· δειλιασιά, ἡ.

POLYGAMIE, s. f. πολυγαμία, ἡ.

POLYPE, s. m. πολυποῦς, ὁ. | poisson, χταπόδι, τὸ· ὀχταπόδι, τὸ.

POMME, s. f. μῆλον, τὸ.— de pin, κουκουνάρα, ἡ.

POMMIER, s. masc. μηλιά, ἡ.

POMPE, s. f. πομπή, ἡ. — funèbre, παράταξις ἐνταφιασμοῦ, ἡ. — pour l'eau, ἀνθλία, ἡ· πουλούμπα, ἡ· pour l'incendie, πουλούμπα, ἡ.

POMPER, v. a. ἀνθλῶ-ησα εὐγάλω μὲ τὴν πουλούμπαν.

POMPEUX, EUSE, adj. ὁπῦ ἔχει πομπήν, πομπικὸς-ή-όν.— (style), ὑψηλολογία, ἡ.

POMPIER, s. m. πουλουμπατζής, ὁ.

PONANT, s. m. couchant, δύσις, ἡ· πουνεντὲς, ὁ.

PONCE (pierre), s. fém. κίσσαρον, τὸ· κισσῆρι, τὸ. — (de pierre), κίσσηνος-η-ον.

PONCTION, s. fém. κέντησις, ἡ.

PONCTUATION, s. f. σημάδευσις μὲ στιγμαῖς, ἡ.

PONCTUEL, LE, adj. ἀκριβὴς-ὲς, ὀπμελὴς-ὲς.

PONCTUELLEMENT, adv. μὲ ἀκρίβειαν, σωστά.

PONCTUER, v. act. βάνω παῖς στιγμαῖς.

PONDRE, v. n. κλωσσῶ-ησα, κάμνω αὐγά.

PONT, s. m. γέφυρα, ἡ· γεφύρι, τὸ· γεφύρι, τὸ. — levis, γεφύρι ὁποῦ συκώνεται, γεφύρι σηκωτὸν, τὸ.— volant, πλωτὴ, ἡ. — de navire, πάτωμα, τὸ· κατάστρωμα, τὸ.

PONTIFE, s. m. ἀρχιερεὺς, ὁ. — (souverain), ὁ Πάπας.

PONTIFICAL, E, adj. ἀρχιερατικὸς-ή-όν.

PONTIFICALEMENT, adv. ὅσαν ἀρχιερεύς.

PONTIFICAT, s. m. ἀρχιερατεία, ἡ.

PONTON, s. m. γεφύρα ἀπὸ μπαρκαῖς· γεφύρι κινητὸν, τὸ.

POPULACE, s. f. χυδαῖος λαὸς, ὁ· φτωχολογιά, ἡ.

POPULAIRE, adj. bas, χυδαικὸς-ή-όν. | qui cherche à plaire au peuple, ὁποῦ ἀγαπᾶ νὰ ἀρέσῃ τὸ λαοῦ.

PORC, s. m. χοῖρος, ὁ· χοιρούνι, τὸ. — (viande de), χοιρινὸν, τὸ. — épic, χοιρόγυρυλλος, ὁ.

PORCELAINE, s. f. πορτζελάνα, ἡ· φαρφούρι, τὸ.

PORCHE, s. m. vestibule, προναὸς, ὁ.

PORCHER, s. m. χοιρόβοσκος, ὁ.

Digitized by Google

PORE, s. masc. πόρος, ὁ.

POREUX, EUSE, adj. πορώδης-ες.

PORPHYRE, s. m. πόρφυρος, ὁ.

PORT, s. masc. λιμήν, ὁ· λιμένας, ὁ· λιμένας, ὁ. — (prendre), ἀσφάζω. | portage, φέρσιμον, τὸ. | maintien, φέρσιμον, τὸ· θέσις, ἡ.

PORTABLE, adj. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ φερθῇ, φερτὸς-ἡ-όν.

PORTAIL, s. m. τὸ ὀμπροστινὸν τῆς ἐκκλησίας· πρόθυρον, τὸ.

PORTATIF, IVE, adj. εὐκολόφερτος-η-ον.

PORTE, s. f. πύλη, ἡ· θύρα, ἡ· πόρτα, ἡ. — (battant de), φύλλον, τὸ· καναδί, τὸ.

PORTE-ÉTENDARD, s. m. σημαιοφόρος, ὁ.

PORTE-FAIX, s. m. χαμάλης, ὁ· βασταζος, ὁ.

PORTE-FEUILLE, s. masc. χαρτοθήκη, ἡ.

PORTÉE, s. f. d'animal, γέννα, ἡ. — de canon, φθάσιμον, τὸ. — de l'esprit, ἔκτασις, ἡ.

PORTER, v. a. φέρνω, φέρω-ερα, βαστάζω-ξα. — sur le dos et transporter, κουβαλλῶ-ησα. — des bâtimens, en parlant d'un fleuve, σηκώνω-ωσα. — la terreur, τρομάζω-ησα. — un habit, φορῶ-ησα. — une santé, πίνω εἰς τὴν ὑγείαν τινός. — haine, βαστῶ, θένω μίσος χατζί. — honneur, τιμῶ-ησα. — respect, σέβομαι, ἔχω σέβας. — amitié, ἀγαπῶ-ησα. — une loi, βάνω, κάμνω. — témoignage, μαρτυρῶ-ησα. — sentence, τρομάζω, δίνω. — ses regards, ρίχνω τὰ ὄμματα. — intérêt à, χρεύω τὸ καλὸν τινός. — les armes, être militaire, στρατιώτικος εἶμαι. | endurer, σηκώνω, ὑποφέρω. | soutenir, βαστῶ, ναταγαντίζω. | exciter, παρακινῶ-ησα, φέρω-ερα. | v. n. en parlant du canon, φθάνω-ξα. — à faux, en parlant d'un raisonnement, δὲν ἔχει ὀρθὸν συμπέρασμα· d'un coup, δὲν εὐείσκω, δὲν φθάνω. | *La loi porte que*, λέγω, τρομάζω. | être soutenu, ἀκουμβῶ-ησα. — (se), aller, πηγαίνω-ηγα. — (se) bien, εἶμαι καλά. — (se) pour héritier, παρρησιάζομαι-σθηκα ὡς κληρονόμος. — (se) au bien, au mal, κλίνω-να.

PORTEUR, s. m. φέρων, ὁποῦ φέρνει. — d'une lettre de change, παρρησιαστὴς, ὁ.

PORTIER, s. m. πορτάρης, ὁ· καπιδζῆς, ὁ.

PORTIÈRE, s. f. d'un carrosse, πόρτα, ἡ.

PORTION, s. f. μερίδιον, τὸ· μερδικὸν, τὸ. | ration, παῖμι, τὸ.

Digitized by Google

Portique, s. m. στοά, ἡ· περιστύλιον, τό.

Portrait, s. m. εἰκόνα, ἡ· ζωγράφημα, τό. | description, καταγραφή, ἡ.

Posé, e, adj. — (homme), ὁπου δὲν βιάζεται, ὁπου καλὰ συλλογίζεται, σοβαρός-ή-όν.

Posément, adv. ἀγάλι, χωρὶς βίαν.

Poser, v. act. θέτω-σα, βάλλω-λα, ἀκουμβῶ-ησα, βάνω-λα. — les armes, βάνω κάτω τὰ ὅπλα. | supposer, ὑποθέτω-σα, βάνω νὰ.

Positif, ive, adj. θετικὸς-ή-όν. | certain, βέβαιος-α-ον.

Position, s. f. θέσις, ἡ. | situation, τοποθεσία, ἡ.

Positivement, adv. θετικῶς. | certainement, βεβαίως.

Possédé, e, part. du démon, δαιμονισμένος-η-ον.

Posséder, v. a. ἔχω, κυριεύω-σα, κρατῶ-ηξα. — (se) soi-même, κυριεύω τὸν ἑαυτόν μου.

Possesseur, s. m. ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν του· κτήτωρ, ὁ· κρατικὸς, ὁ.

Possessif, ive, adj. κτητικὸς-ή-όν.

Possession, s. f. bien, ὑπαρκτικὸν, τὸ· κτῆμα, τό. | jouissance, κυριότητα, ἡ· διακατοχὴ, ἡ.

Possibilité, s. f. δυνατὸν, τὸ· βολετὸν, τὸ· μπορετὸν, τό.

Possible, adj. βολετὸς-ή-όν, μπορετὸς-ή-όν, δυνατὸς-ή-όν.

Poste, s. f. πόστα, ἡ. | s. m. lieu, τόπος, ὁ· τοποθεσία, ἡ. | position, θέσις, ἡ. | grade, ἀξία, ἡ· ἀξιότης, ἡ. | emploi, ἐπάγγελμα, τό.

Poster, v. a. βάνω ἕναν εἰς κανένα τόπον, διὰ νὰ.

Postérieur, e, adj. qui suit ou vient plus tard, ὑστερώτερος-η-ον. | derrière, ὀπισινὸς-ή-όν.

Postérieurement, adv. ὑστερώτερα, ὕστερα.

Postérité, s. f. γενεὰ, ἡ· μεταγενέστεροι, οἱ· ἀπόγονοι, οἱ.

Posthume, adj. ὀψίγονος-η-ον.

Postposition, s. f. μετάθεσις, ἡ.

Postscriptum, s. masc. ὑποσήμη, ἡ.

Postuler, v. a. αἰτῶ, ζητῶ-ησα.

Posture, s. fém. θέσις τοῦ σώματος, ἡ. | manière de se tenir, τρόπος, ὁ.

Pot, s. m. τζουκάλι, το. — de chambre, ἄγγειον, τό. — à fleur, γλάστρα, ἡ.

Potable, adj. ποτικὸς-ή-όν, πωσιμὸς-ή-όν.

Potage, s. m. σοῦπα, ἡ· ζουμὶ, τό.

Digitized by Google

POTAGER, s. m. κῆπος, ὁ. | adj. τοῦ μαγειρείου.

POTEAU, s. m. παλούκι, τὸ.

POTENCE, s. f. παπεῖτζα, ἡ. | gibet, κρεμαστειὰ, ἡ· φοῦρκα, ἡ.

POTERIE, s. f. αἰγεῖα, τὰ· σκεύη, τὰ.

POTIER, s. masc. τζουκαλᾶς, ὁ.

POTION, s. f. ποτὸν, τὸ.

POU, s. m. ψίειρα, ἡ. — x (se remplir de), ψειριάζωσα.

POUCE, s. m. τὸ χονδρὸν δάκτυλον· δάκτυλας, ὁ. | mesure, δάκτυλον, τὸ.

POUDRE, s. f. κόνις, ἡ· σκόνη, ἡ. — à canon, μπαρούτι, τὸ· πυροβόλος κόνις, ἡ. — (jeter de la) aux yeux, ἀπατῶ-ησα.

POUDREUX, EUSE, adj. γεμάτος-η-ον σκόνην.

POUILLEUX, EUSE, adj. ψηριάρης-ες.

POULAILLER, s. m. ὀρνιθάριον, τὸ· κουμάσι, τὸ.

POULAIN, s. m. πουλάρι, τὸ.

POULE, s. f. ὄρνιθα, ἡ· κότα, ἡ. — d'Inde, μισίρκα, ἡ· γδιάνα, ἡ.

POULET, s. m. πουλὶ, τὸ.

POULIE, s. f. χαρούλι, τὸ· τροχιλιὰ, ἡ· μακαρᾶς, ὁ.

POULPE, s. f. ψαχτὸν, τὸ.

POULS, s. m. σφυγμὸς, ὁ. — (tâter le), πιάνω τὸν σφυγμόν.

POUMON, s. m. πνεμόνι, τὸ· φλεγμόνι, τὸ· φλεμάτι, τὸ· πνεύμονας, ὁ.

POUPE, s. f. d'un navire, πρυμνὴ, ἡ.

POUPÉE, s. f. νίνιον, τὸ.

POUR, prép. γιὰ, διὰ. — avec un verbe, διὰ νὰ, γιὰ νὰ. — vous, à votre considération, διὰ τὸ χατίρι σου. — lors, τότε. — peu que, ὅσον ὀλίγον νὰ.

POURPARLER, s. m. συνομιλιὰ, ἡ. — (entrer en), εἰς λόγους ἔρχομαι-ἤρθα.

POURPIER, s. m. γλυσσίδα, ἡ· ἀνδράχνη, ἡ.

POURPOINT, s. m. τζουμπὲς, ὁ.

POURPRE, s. f. πορφύρα, ἡ· σκαρλάτον, τὸ. — (de), adj. πορφυρένιος-α-ον.

POURQUOI? conj. avec interr. διατί; — (c'est), διὰ τοῦτο, δι' αὐτὸ.

POURRI, E, part. σάπιος-α-ον, σαθρὸς-ὴ-ὸν, σαθρὸς-ὴ-ὸν.

POURRIR, v. n. σαπίζωσα.

POURRITURE, s. f. σάπημα, τὸ· σαθρότης, ἡ. | pus, ἔμπιον, τὸ.

POURSUITE, s. f. καταδίωξιμον, τὸ· καταδιωγμὸς,

Digitized by Google

ὁ. | persécution, διωγμὸς, ὁ· καταδιωγμὸς, ὁ. | recherche, ἀναζήτησις, ἡ.

POURSUIVRE, v. a. καταδιώκω-ξα. | rechercher, ἀναζητῶ-ησα. | persécuter, καταδιώκω-ξα. | continuer, ἀκολουθῶ-ησα. — en justice, ἐνάγω-ξα, ἐγκαλῶ-εσα.

POURTANT, conj. cependant, μ' ὅλον τοῦτο, ὅμως.

POURVOIR, v. a. procurer, προμηθεύω-υσα. — à, προνοέω-σα, προβλέπω. — (se), προμηθεύομαι-ηθηκα.

POURVOYEUR, s. m. προμηθευτὴς, ὁ· φωνισὴς, ὁ· φουνισὴς, ὁ.

POURVU QUE, conj. μόνον νά.

POUSSE, s. f. des arbres, βλαστὸς, ὁ· βλαστάρι, τὸ· ἀνάδυσις, ἡ.

POUSSER, v. a. σπρωχνῶ-ησα, κουντῶ-ησα, ξεκουνπίζω-σα. — un cheval, κεντῶ-ησα. — des cris, φωνάζω-ξα, βοῶ-ησα. — à bout, στενοχωρῶ-ησα. Voy. *Irriter*. | inciter, παρακινῶ-ησα. — des soupirs, ἀναστενάζω-ξα. | en parlant des arbres, βλαστάνω, φουσκώνω-σα· des plantes, φυτρώνω-ξα· des boutons, ξαβουλίζω. — plusieurs tiges, φυντώνω-σα. — plus loin, πηγαίνω μακρύτερα. — les choses à bout, ne garder aucune modération, δὲν ἔχω μετριότητα.

POUSSIÈRE, s. f. σκόνη, ἡ· κόνις, ἡ· κονιορτὸς, ὁ. — (tourbillon de), κονίζαλος, ὁ· σκονίζαλος, ὁ. — (couvrir de), σκονίζω, κονιαρτίζω-σα.

POUSSIF, IVE, adj. ἀσθματικὸς-ὴ-ὸν.

POUSSIN, s. m. πουλὶ, τὸ· ὀρνιθόπουλον, τὸ.

POUTRE, s. f. δοκὸς, ὁ· γρεντὰ, ἡ· ἀσμάνι, τὸ· τράβον, τὸ· τράβα, ἡ· βουρδουνάρι, τὸ.

POUVOIR, v. a. δύναμαι-ήθηκα, ἠμπορῶ-έσα, μπορῶ-έσα, ἐμπορῶ.

POUVOIR, s. m. ἐξουσία, ἡ. | force, δύναμις, ἡ· μπόρεσις, ἡ. | permission, ἄδεια, ἡ· θέλημα, τὸ. — (plein), πληρεξουσία, ἡ.

PRAIRIE, s. f. λιβάδι, τὸ· τζαΐρι, τὸ. — s (pays où il y a beaucoup de), λιβαδώδης-ες.

PRATICABLE, adject. ὁποῦ ἠμπορεῖ νὰ βαλθῇ εἰς πράξιν. — (chemin), ὅπου περνοῦσι. — (homme). Voyez *Sociable*.

PRATICIEN, s. m. δημιὸς, ὁ· πρακτικὸς, ὁ.

PRATIQUE, s. f. πράξις, ἡ· συνήθεια, ἡ· πρακτικὴ, ἡ. — de piété, ἄσκησις, ἡ· πράξις, ἡ. — pour la procé-

Digitized by Google

dure, δικανική, ἡ. | personne qui donne de l'emploi pour les marchands, ἀγωγεύς, ὁ· μουσειάδες, οἱ. — pour les métiers, σκήπα, τὰ. | adj. πρακτικός-ή-όν.

PRATIQUER, v. a. πράττω, πράζω-ξα, βάνω εἰς πρᾶξιν. | fréquenter, συχνιάζω-σα.

PRÉ, s. m. τζαΐρι, τὸ· λιβάδι, τὸ· λειμών, ὁ.

PRÉALABLE, adj. προηγουμένος-η-ον, προπήρος-η-ον, πρόπερος-α-ον.

PRÉALABLEMENT, adv. ἐν προφάσει, προπήρα.

PRÉAMBULE, s. m. προοίμιον, τὸ. — (de), προοιμιακός-ή-όν.

PRÉCAIRE, adj. δανεισμένος εἰς δίλησιν τῆ δανειστοῦ, ἀβέβαιος-α-ον.

PRÉCAUTION, s. f. προφύλαξις, ἡ.

PRÉCAUTIONNER, v. act. προφυλάττω-ξα. — (se), προφυλάττομαι, προφυλάγμαι-χθηκα.

PRÉCÉDEMMENT, adv. πρότερον, προπερνά.

PRÉCÉDENT, E, adj. προπερνός-ή-όν, προπερνάς-ά-όν.

PRÉCÉDER, v. a. aller devant, πηγαίνω ὀμπρός. | être auparavant, εἶμαι προπήρος. | se faire auparavant, γίνομαι προπήρα. | arriver avant, προφθάνω-ξα.

PRÉCEPTE, s. m. commandement, ἐντολή, ἡ· ὁρισμός, ὁ. | enseignement, δίδαγμα, τὸ· κανόνας, ὁ.

PRÉCEPTEUR, s. m. διδάσκαλος, ὁ· καθηγητής, ὁ· παιδαγωγός, ὁ.

PRÊCHER, v. a. διδάσκω-ξα, κηρύττω-ξα. | annoncer l'évangile, εὐαγγελίζω-σα.

PRÊCHEUR, s. m. Voyez *Prédicateur*.

PRÉCIEUSEMENT, adv. avec soin, ὀπιμελῶς.

PRÉCIEUX, EUSE, adj. πολύτιμος-η-ον, τίμιος-ία-ον. | affecté, καμαρωμένος-η-ον.

PRÉCIPICE, s. m. κρεμνός, ὁ· χεμνός, ὁ· ἐγκρεμνός, ὁ· βάραθρον, τὸ· βεάχος, ὁ· γρέμνα, ὁ.

PRÉCIPITAMMENT, adv. πολλὰ ταχέως, βιαστικά.

PRÉCIPITATION, s. f. βία, ἡ· ὀλιγωρεία, ἡ.

PRÉCIPITER, v. a. ἐγκρεμνίζω-σα, καταπρεμνῶ-πσα, κρεμνίζω-σα. — une affaire, βιάζω-σα, ταχύνω-να. — (se), ἐγκρεμνίζομαι-σθηκα, ῥίχνομαι-χθηκα, πετοῦμαι-χθηκα.

PRÉCIS, s. m. abrégé, ὄπτημι, ἡ· σύνοψις, ἡ.

PRÉCIS, E, adj. fixé, διορισμένος-η-ον. | exact, ἀκριβής-ές. | formel, ῥητός-ή-όν.

PRÉCISÉMENT, adv. ἀκριβά, ἰσια ἰσια.

Digitized by Google

PRÉCISION, s. f. ἀκρίβεια, ἡ· σαφὲς, τὸ. Voyez *Abstraction*.

PRÉCOCE, adj. πρόωρος-η-ον, πρωτόλουβος-η-ον.

PRÉCOCITÉ, s. f. πρόωρον, τὸ.

PRÉCONISER, v. a. louer, ἐπαινῶ-έσα, ἐγκωμιάζω-σα.

PRÉCURSEUR, s. m. πρόδρομος, ὁ.

PRÉDÉCESSEUR, s. masc. πρόπτερος, ὁ.

PRÉDESTINATION, s. fém. προορισμὸς, ὁ.

PRÉDESTINER, v. a. προορίζω-σα.

PRÉDÉTERMINER, v. act. προδιορίζω-σα.

PRÉDICATEUR, s. m. ἱερόκηρυξ, ὁ· διδακτὴς, ὁ· πρεσβυτερὸς, ὁ.

PRÉDICATION, s. fém. de l'évangile, κήρυγμα, τὸ· κήρυξις, ἡ. | sermon, διδαχὴ, ἡ· πρέσβικα, ἡ· λόγος, ὁ.

PRÉDICTION, s. f. πρόρρησις, ἡ· προμήνυμα, τὸ.

PRÉDILECTION, s. f. προτίμησις εἰς τὴν ἀγάπην, ἡ.

PRÉDIRE, v. a. προλέγω-εῖπα, προφητεύω-υσα, προμηνύω-σα.

PRÉDOMINER, v. n. ὑπερισχύω-σα, κυριεύω-υσα.

PRÉÉMINENCE, s. f. πρόσταον, τὸ· ὑπεροχὴ, ἡ.—(avoir la), πρωτεύω-υσα.

PRÉÉMINENT, E, adject. πρωτεύων-ουσα, ἔξοχος-η-ον.

PRÉEXISTANT, E, adject. προϋπάρχων-ουσα.

PRÉEXISTENCE, s. f. προϋπαρξις, ἡ.

PRÉEXISTER, v. n. προϋπάρχω-ξα, εἶμαι πρωτήτερα.

PRÉFACE, s. fém. πρόλογος, ὁ.

PRÉFÉRABLE, adj. προτιμητὸς-ὴ-ὸν, προκριτὸς-ὴ-ὸν.

PRÉFÉRABLEMENT, adv. μὲ προτίμησιν, μᾶλλον.

PRÉFÉRENCE, s. f. προτίμησις, ἡ· πρόκρισις, ἡ.

PRÉFÉRER, v. a. προτιμῶησα, προκρίνω-να, κάλλιον ἔχω.

PRÉFET, s. m. προστάτης, ὁ· ἔπαρχος, ὁ.

PRÉFIX, E, adj. διορισμένος-η-ον.

PRÉJUDICE, s. m. ζημία, ἡ· βλάβη, ἡ.—(au) de, μὲ βλάβην, ἐναντίον.

PRÉJUDICIABLE, adj. ζημιώδης-ες, βλαβερὸς-ὰ-ὸν.

PRÉJUDICIER, v. n. ζημιώνω-σα, βλάπω-φα.

PRÉJUGÉ, s. m. prévention, πρόληψις, ἡ.

PRÉJUGER, v. a. prévoir, προβλέπω, προκρίνω-να.

PRÉLAT, s. masc. πρελάτης, ὁ.

PRÉLEVER, v. act. πέρνω-ἔπεισα πρόσπον.

PRÉLIMINAIRE, adj. προ-

Digitized by Google

ησυμένος-η-ον. — s, s. m. pl. de paix, προσηγούμενα, τὰ. — d'un ouvrage, προλεγόμενα, τὰ.

PRÉLUDE, s. m. προοίμιον, τὸ.

PRÉLUDER, v. n. ἀρχνῶ-ησα.

PRÉMATURÉ, E, adject. πρόωρος-η-ον, πρωΐμος-η-ον, ἄωρος-η-ον.

PRÉMATURÉMENT, adv. πρωΐμα, ἄωρα.

PRÉMÉDITER, v. a. προμελετῶ-ησα, προλογιάζω-σα.

PRÉMICES, s. f. pl. ἀπαρχαῖ, ἡ· πρωτολοβία, ἡ.

PREMIER, ÈRE, adj. πρῶτος-η-ον.

PREMIÈREMENT, adverbe, πρῶτον, πρώτιστον μέν.

PRÉMUNIR, v. act. προασφαλίζω-σα, ἁρματώνω-ωσα.

PRENABLE, adj. ὁπτὸς ἡμπορεῖ νὰ παρθῇ, ἁλωτὸς-ὴ-όν.

PRENDRE, v. act. πέρνω-ἔπειρα, πιάνω-σα, λαμβάνω-λαβα. | saisir, ἁρπάζω-ξα, τζακώνω-σα. — son parti, ἀποφασίζομαι-σθηκα. — pour, regarder comme, νομίζω-σα, ἔχω διὰ. | voler, πέρνω, κλέπω-ψα. — ses habits, se vêtir, ἐνδυνοῦμαι-ήθηκα. | manger, τρώγω-ἔφαγα. | boire, πίνω-να. — sur soi, se faire violence, νικῶ τὸν ἑαυτόν μου. — à cœur, βάνω πόθον· s'affecter, θλίβομαι-φθηκα. — à droite, à gauche, γυρίζω, πέρνω. — racine, en parlant des plantes, πιάνω-ασα. | exiger pour prix, ζητῶ-ησα. — garde à quelqu'un, veiller, ἀγρυπνῶ-ησα. — garde, faire attention, προσέχω. — garde à soi, φυλάγομαι-χθηκα. — part à, μερίζω. — les devants, πηγαίνω, μπροσεύω ὀμπρός. — congé, ἀποχαιρετῶ-ησα. — la fuite, πιάνω νὰ φύγω, φεύγω-ηγα. — feu, ἀνάπτω-ψα. — patience, ἔχω ὑπομονήν. — le large, ξεμακρύνω-να. — port, ἀραίζω-ξα. — à intérêt, πέρνω μὲ τὸ διαφορόν. — intérêt à quelqu'un, θέλω καλὸν πόνος. — du tabac en poudre, τσαβῶ-ησα, πίνω-να. — en gré, ὑποφέρω-εγκα. — au nez, en parlant d'une odeur, κτυπῶ-ησα. | se coaguler, πήγω-ξα, πιάνω-να. — (se) à rire, ἀρχνω-ησα, πιάνω νὰ γελάσω. — (se) de vin, μεθῶ· de paroles, μαλώνω-ωσα, τζακώνομαι-θηκα. — (s'en) à quelqu'un, ῥίχνω τὸ φτέξιμον εἰς πίνα.

PRENEUR, s. m. πιαστὴς, ὁ.

PRÉNOM, s. m. παρανόμιον, τὸ.

PRÉOCCUPER, v. a. προλαμβάνω-λαβα. — (se), être

Digitized by Google

préoccupé d'une idée, κατατεθυμαι, εἶμαι συγκεκυφως εἰς ἕνα λογισμόν.

PRÉPARATIF, s. m. PRÉPARATION, s. f. παρασκευη, ἡ· προετοιμασια, ἡ· ἑτοιμασια, ἡ· ὁτοιμασια, ἡ· παρασκεύασμα, τὸ.

PRÉPARATOIRE, adj. παρασκευαστικὸς-ἡ-ὸν, ἑτοιμαστικὸς-ἡ-ὸν.

PRÉPARER, v. a. ἑτοιμάζω, προετοιμάζω-σα, χαζηρεύω-υσα, παρασκευάζω-σα.

PRÉPONDÉRANT, E, adj. ὁποῦ ἔχει πλειοτέραν δύναμιν, ὑπόληψιν.

PRÉPOSER, v. act. βάνω ὄπισθάτην.

PRÉPOSITION, s. f. πρόθεσις, ἡ.

PRÉPUCE, s. m. ἀκροβυσία, ἡ.

PRÉROGATIVE, s. f. προνόμιον, τὸ· προτέρημα, τὸ.

PRÈS, prép. συμὰ, πλησίον, κοντὰ, πλησίως. — (à cela), ἐξὼ ἀπὸ τοῦτο. — (à peu), κοντὰ· environ, τειγύρω, τειγύρω. — (à beaucoup), πολὺ λείπει νὰ. — (de), ἀπὸ κοντὰ. — à —, tout proche, κολλητὰ.

PRÉSAGE, s. m. προγνόμα, τὸ· σημάδι, τὸ· προμήνυμα, τὸ· οἰωνὸς, ὁ.

PRÉSAGER, v. a. προγνοῶ-ησα, προμαντεύω-υσα. | signifier, σημαδεύω-υσα, προμηνῶ-ησα.

PRESBYTE, s. m. κοντόβυσης, ὁ.

PRESBYTÈRE, s. m. πρεσβυτέριον, τὸ.

PRÉSCIENCE, s. f. πρόγνωσις, ἡ.

PRESCRIPTION, s. f. παραγραφὴ, ἡ.

PRESCRIRE, v. a. un bien, l'avoir par prescription, παραγράφω-ψα. | commander, προστάζω-ξα, διοτάζω-σα, ὀτάζω-σα, ὁρίζω-ξα.

PRÉSÉANCE, s. f. πρώτειον, τὸ· προκάθησις, ἡ· προεδρεία, ἡ.

PRÉSENCE, s. f. παρουσία, ἡ· παῤῥησία, ἡ. — d'esprit, νοῦς παρὼν, ὁ. — (en) de, ἔμπροσθεν, ὅμπρος εἰς, ὁμπροστὰ, ἐνώπιον, avec le gén. — (deux armées en), ἀπ' ἐναντί, ἐνώπιον.

PRÉSENT, s. m. παρὸν, τὸ. | don, s. m. δῶρον, τὸ· χάρισμα, τὸ· πισκέσι, τὸ· καρίσκι, τὸ.

PRÉSENT, E, adj. παρὼν, παροῦσα. | actuel, τωρινὸς-ἡ-ὸν. — (le temps), ὁ τωρινὸς καιρὸς.

PRÉSENTATION, s. f. παῤῥησίασις, ἡ. — de la Sainte Vierge, τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.

Digitized by Google

Présentement, adv. κατὰ τὸ παρὸν, τώρα.

Présenter, v. a. quelqu'un, παρρησιάζω-σα. | offrir, προσφέρω, προσφέρω-εγκα. — (se), comparaître, παρρησιάζομαι-σθηκα. | s'offrir, προσφέρομαι-θηκα.

Préservatif, ive, adj. προφυλακτικὸς-ή-όν. | s. m. προφυλακτικὸν, τὸ· ἀντίδοτον, τὸ· προφυλακτήριον, τὸ.

Préserver, v. a. προφυλάγω-ξα.

Présidence, s. f. προεδρεία, ἡ.

Président, s. m. πρόεδρος, ὁ.

Présider, v. n. προεδρεύω-σα.

Présomptif, ive, adj. νομισμένος-η-ον.

Présomption, s. f. ὑπόληψις, ἡ. | orgueil, ματαιοφροσύνη, ἡ· ἀποκοπὴ, ἡ. | confiance, πεποίθησις θάρρος, τὸ.

Présomptueux, euse, adject. ὑπερήφανος-η-ον, ὁπού ἔχει πολὺ θάρρος εἰς τὸν ἑαυτόν του.

Presque, adv. σχεδὸν.

Presqu'île, s. f. χερόνησος, ἡ· πελοπόννησος, ἡ.

Pressant, e, adj. ἐπιτακτικὸς-ή-όν. | qui fait instance, ἐνταικὸς-ή-όν.

Presse, s. f. foule, πυκνομοῦσα, ἡ· ὄχλος, ὁ. — d'imprimerie, μάγγανον, τὸ· πιεστήριον, τὸ. — (ouvrage sous), εἰς τὸν τύπον.

Pressentiment, s. masc. προαίσθησις, ἡ· προγνῶσις, ἡ.

Pressentir, v. a. προαισθάνομαι-νθηκα, προγνώσω-ηκα, προγνωσικῶ-ηκα. — quelqu'un, le sonder, ἐξετάζω-ξα τὰς γνώμας τινος.

Presser, v. a. βιάζω-σα, σφίγω-ξα, σύφω. — une tumeur, ζουλίζω-σα. — pour exprimer le suc, πιέζω-σα, σταγγίζω-σα, ζίφω-φα. | hâter, ταχύνω-να, ὀγλιγωρεύω-υσα. — l'ennemi, ἐξακολουθῶ θερμῶς.

Pressoir, s. m. πιεστήριον, τὸ· συμπιέστ, τὸ.

Pressurer, v. act. ζίφω-φα, σύφω-φα, μαγγανίζω-σα.

Prestance, s. f. παρρησία, ἡ· εὐσχημοσύνη, ἡ.

Prestation, s. f. de serment, ὅρκου προφορὰ, ἡ· ὁρκωμοσία, ἡ.

Preste, adject. Voyez *Prompt*.

Prestige, s. m. ἀπάτη, ἡ· γέλασμα, τὸ.

Présumer, v. act. θαρρῶ-ενα, νομίζω-σα. — de ses forces, θαρρεύω πολλὰ εἰς τὸν ἑαυτόν μου.

Digitized by Google

Présupposer, v. a. προϋποτίθημι.

Présupposition, s. fém. προϋπόθεσις, ἡ.

Prêt, s. m. δάνειον, τὸ· δάνεισμα, τό. | la somme prêtée, δανεικὸν, τό.

Prêt, e, adj. ἕτοιμος-η-ον, καταλλακτικὸς-ἡ-όν.

Prétendre, v. a. θέλω-ησα, γυρεύω-υσα, προτείνω-ειρα-ησα. — que, νομίζω ὡς βέβαιον.

Prétendu, e, adj. νομιζόμενος-η-ον. | faux, ψευδικὸς-ἡ-όν.

Prétention, s. f. ζήτημα, τὸ· γνώμη, ἡ. | espérance, ἐλπίδα, ἡ. | droit que l'on croit avoir, δίκαιον ἀκριτὸν, τό.

Prêter, v. a. δανείζω-σα. — secours, βοηθῶ-ησα. — foi, δίνω-ἔδωκα. — l'oreille, προσέχω, ἀφικροῦμαι-ήθηκα. — serment, βάνω, κάμνω ὅρκον, ὁρκώνομαι-θηκα. | en parlant du cuir, &c., πετιώνομαι, μακρύνομαι-θηκα.

Prétérit, s. m. παρακείμενος, ὁ.

Préteur, s. masc. στρατήγος, ὁ.

Prêteur, s. masc. δανειστὴς, ὁ.

Prétexte, s. m. pour agir, ἀφορμὴ, ἡ. | pour s'excuser, πρόφασις, ἡ.

Prétexter, v. a. donner pour raison, δίδω διὰ ἀφορμὴν, διὰ αἰτίαν, πῶς. | pour s'excuser, προφασίζομαι, προβάλλω διὰ πρόφασιν πῶς.

Prétoire, s. m. πραιτώριον, τό.

Prêtre, s. m. ἱερεὺς-έως ὁ· παπᾶς, ὁ.

Prêtresse, s. f. ἱέρεια, ἡ. | femme de prêtre grec, παπαδιὰ, ἡ.

Préture, s. f. πραιτωρεία, ἡ.

Preuve, s. f. ἀπόδειξις, ἡ. | signe, σήμειον, τὸ· σημάδι, τό.

Preux, s. m. μεγαλόψυχος, ὁ.

Prévaloir, v. n. ὑπερισχύω, νικῶ-ησα, κερδεύω-σα. — (se), tirer avantage, ὠφελοῦμαι-ήθηκα. | s'appuyer, θεμελιώνομαι-θηκα.

Prévaricateur, s. m. παραβάτης, ὁ· παρανόμος, ὁ.

Prévarication, s. fém. παράβασις, ἡ· πλημμέλημα, τό.

Prévariquer, v. n. παραβαίνω-βηκα, πλημμελῶ-ησα, παρανομῶ-ησα.

Prévenir, v. a. προλαμβανω-λαβα. | donner avis, δίδω εἴδησιν, μηνῶ-ησα. | arriver avant, προφθάνω-ξα.

Prévention, s. f. πρόληψις, ἡ.

Digitized by Google

PRÉVOIR, v. a. προβλέπω, προγνοῶ-ησα.

PRÉVOYANCE, s. f. πρόοψις, ἡ· προγνόησις, ἡ· προορατικὸν, τό.

PRÉVOYANT, E, adj. προγνωστικὸς-ἡ-όν, προορατικὸς-ἡ-όν.

PRIE-DIEU, s. m. προσκυνητήριον, τό.

PRIER, v. a. παρακαλῶ-έσα. | faire des prières, προσεύχομαι, δέομαι-ήθηκα.

PRIÈRE, s. f. προσευχή, ἡ· παράκλησις, ἡ· δέησις, ἡ.

PRIEUR, s. m. πρεσβύτερος, ὁ.

PRIMATS, s. m. pl. οἱ γέροντες· πρόεδροι, οἱ.

PRIMAUTÉ, s. f. πρώτειον, τό.

PRIME, s. f. ἡ πρώτη ὥρα.

PRIMER, v. n. εἶμαι ὁ πρῶτος, πρωτεύω-υσα.

PRIMEUR, s. f. les premiers fruits, πρωτόλουδα, τά. — de la saison, πρωτολουδία, ἡ· πρωτολοδία, ἡ.

PRIMITIF, IVE, adj. premier, πρῶτος η-ον. | des premiers temps, ἀρχαῖος-αία-ῖον, ἀρχοειδὴς-ές.

PRIMOGÉNITURE, s. fém. πρωτοτοκία, ἡ. — (droit de), πρωτοτοκεία, ἡ.

PRINCE, s. m. ἡγεμών, ὁ· πείζηψ, ὁ. | premier, πρῶτος, ὁ· πείζηψ, ὁ.

PRINCIPAL, E, adj. κυριόπρος-α-ον. | s. m. πρῶτος, ὁ· πρώπτος, ὁ. — d'une dette, κεφαλαῖον, τὸ· κεφάλι, τό.

PRINCIPALEMENT, adv. ἐξαιρέτως, μαλιστὰ.

PRINCIPALITÉ, s. f. πρωτιασία, ἡ.

PRINCIPAUTÉ, s. f. ἡγεμονεία, ἡ. — des anges, ἄρχαι, αἱ.

PRINCIPE, s. m. ἀρχή, ἡ· αἴτιον, τὸ· καταβολή, ἡ. | maxime, ἀξίωμα, τό. | règle, sentiment, φρονῆμα, τό. — s, premières notions, στοιχεῖα, τά. — s (homme sans) de religion, ἄσεβης-ες· de mœurs, ἄπαπος-η-ον. — s (sans), faute d'instruction, ἀδίδακτος-η-ον· sans commencement, ἄναρχος-η-ον.

PRINTANIER, ÈRE, adj. du printemps, ἐαρινὸς-ἡ-όν.

PRINTEMPS, s. m. ἔαρ, ὁ· ἄνοιξις, ἡ.

PRIORITÉ, s. f. πρώτειον, τό. Voyez *Préférence*.

PRISE, s. fém. capture, πάρσιμον, τὸ· πιάσιμον, τὸ· λαβή, ἡ· πιασμός, ὁ. | butin, λάφυρον, τὸ· πρέζα, ἡ. — de possession, διακατοχή, ἡ. — de corps, φυλάκωμα, τό. — de tabac, πρέζα, ἡ. | dose de médecine, δώσις, ἡ. | dispute, μάλωμα, τό· ἔρις, ἡ. — s (venir aux), ἔρχομαι εἰς τὰ χέρια. — (de bonne),

Digitized by Google

καλὰ πασμένος.— (lâcher), παρατῶ-ησα.

Priser, v. act. estimer, ψηφῶ-ησα. | dire la valeur, fixer, ξεπιμῶ-ησα, ἀποκόπιω-ψα.

Priseur, s. m. qui estime, ξεπιμητὴς, ὁ.

Prison, s. f. φύλακη, ἡ· χάψη, ἡ· δεσμωτήριον, τὸ.

Prisonnier, ère, s. m. et f. φυλακωμένος-η-ον, χαψωμένος-η-ον, δέσμιος-α-ον. — de guerre, πασμένος εἰς τὸν πολεμὸν.

Privatif, ive, adj. στερητικὸς-ὴ-ὸν.

Privation, s. f. ὑστέρησις, ἡ· στεσμὸς, ὁ· στέρεψις, ἡ. | manque, ἔλλειψις, ἡ.

Privé, e, part. de *Priver*. | adj. particulier, ἰδιωτικὸς-ὴ-ὸν. — d'une charge, déposé, μαντζούλης, ὁ. *De son autorité privée*, ἀφ' ἑαυτοῦ του.

Priver, v. a. ὑστερίζω-σα, ὑστερῶ-ησα, στερεύω-υσα. — (se), ἐγκρατεύομαι-ύθηκα ἀπὸ, ὑστεροῦμαι.

Privilége, s. m. προνόμιον, τὸ· προτέρημα, τὸ.

Privilégier, v. a. δίδω προνόμιον.

Prix, s. m. valeur, τιμὴ, ἡ. | récompense, βεβαίωσις, τὸ· ἀνταμοιβὴ, ἡ. — de la victoire, νικητήριον, τὸ. — (au), en comparaison, ὡς πρὸς.

Probabilité, s. f. πιθανότης, ἡ.

Probable, adj. πιθανὸς-ὴ-όν.

Probe, adj. δίκαιος-α-ον, σωστὸς-ὴ-όν.

Probité, s. f. δικαιοσύνη, ἡ.

Problématique, adject. προβληματικὸς-ὴ-όν.

Problème, s. m. πρόβλημα, τὸ.

Procédé, s. m. φέρσιμον, τὸ· πολίτευμα, τὸ· διαγωγὴ, ἡ.

Procéder, v. n. ἀποτρεύομαι. | provenir, προέρχομαι-ήρθα, ἔρχομαι. | se comporter, φέρνομαι, πολιτεύομαι-ύθηκα, περνῶ-ασα, πορεύομαι-ύθηκα. | agir. *Voyez* ce mot.

Procès, s. m. κρισολογία, ἡ· λήτη, ἡ· ντάβα, ἡ· ντάβι, τὸ.

Procession, s. fém. du Saint-Esprit, ἀποπόρευσις, ἡ. | cérémonie religieuse, λιτανεία, ἡ· λιτὴ, ἡ. — (faire la), λιτανεύω-υσα.

Prochain, e, adj. πλησίος-α-ον, συμὰς-ὴ-όν. | à venir, ἐρχόμενος-η-ον, ἄλλος-η-ον.

Prochainement, adv. μετὰ λίγον, εἰς ὀλίγον.

Proche, adj. Voy. *Pro-*

Digitized by Google

chain.— parent, συγγενὴς-ὲς. | adv. συμὰ, πλησίον, κοντὰ, πλησία.

PROCLAMATION, s. fém. ἀναῤῥήσις, ἡ. — d'une loi, διαλάλημα, τὸ· ἀλλοποίησις, ἡ.

PROCLAMER, v. a. κηρύττω-ξα, διαλαλῶ-ησα.

PROCONSUL, s. m. ἀνθύπατος, ὁ.

PROCONSULAIRE, adject. ἀνθυπατικὸς-ὴ-ὸν.

PROCURATION, s. f. ἐπιτροπὴ, ἡ.

PROCURER, v. a. προξενῶ-ησα, προμηθεύω-υσα. | tâcher, προσπαθῶ-ησα.

PROCUREUR, s. m. ἐπίτροπος, ὁ. — dans un tribunal, συνηγόρος, ὁ.

PRODIGALITÉ, s. f. πολυξοδίασμα, τὸ· κακοξοδίασμα, τὸ.

PRODIGE, s. m. περάστιον, τὸ· θαυμάσιον, τὸ.

PRODIGIEUX, EUSE, adj. θαυμαστὸς-ὴ-ὸν.

PRODIGUE, adj. πολυξοδιαστὴς, ὁ· ἀπλοχέρης-ες. | débauché, ἄσωτος, ὁ.

PRODIGUER, v. a. καταφθορπῶ-ησα, καταξοδιάζω-σα. — donner la vie, les soins, δίδω-ἔδωσα μετὰ χαρᾶς, μετὰ ζήλου. — des secours pécuniaires, ἁπλοχερίζω-σα.

PRODUCTION, s. f. de la terre, καρπὸς, ὁ· φυτὸν-οντος, τὸ. | ouvrage d'esprit, ἔργον, τὸ· σύγγραμμα, τὸ. — de témoins, παρῤῥησίασις, ἡ.

PRODUIRE, v. a. δίνω, φέρνω-εγκα, ἀποφορεύω-υσα. | procurer, προξενῶ-ησα. — des raisons, προβάλλω-λα· des témoins, παῤῥησιάζω-σα, προβάλλω-λα. — (se), δείχνομαι, γνωρίζομαι-σθηκα.

PRODUIT, s. m. revenu, εἰσόδημα, τὸ· εἰσόδευμα, τὸ.

PROFANATEUR, s. m. βεβηλώτης, ὁ.

PROFANATION, s. f. βεβήλωσις, ἡ· ἀνιερωσύνη, ἡ.

PROFANE, adj. du monde, κοσμικὸς-ὴ-ὸν, ἀνίερος-η-ον.

PROFANER, v. a. βεβηλώνω-ωσα, ἀνιερώνω-σα.

PROFÉRER, v. a. προφέρω-εγκα, προφέρνω-να.

PROFESSER, v. a. la religion, ὁμολογῶ-ησα, μολογῶ-ησα. — un art, ἐπαγγέλλομαι-ήθηκα. | enseigner, διδάσκω-ξα.

PROFESSEUR, s. m. διδάσκαλος, ὁ.

PROFESSION, s. f. de la religion, ὁμολογία δημόσιος, ἡ. | état, ἐπάγγελμα, τὸ· ἐλάσιμον, τὸ. | vœu, ὅρκος, ὁ.

PROFIT, s. m. κέρδος, τὸ· διάφορον, τὸ. | avancement, προκοπὴ, ἡ.

PROFITABLE, adj. ὠφελιμὸς-ὴ-ὸν, διαφορικὸς-ὴ-ὸν.

Digitized by Google

PROFITER, v. n. faire du profit, κερδίζω -σα. Voyez *Gagner*. — à, être utile, ὠφελῶ -ησα. — de, ὠφελοῦμαι -ήθηκα. | faire des progrès, προκόβω, προκόπτω -ψα. | croître, μεγαλώνω -σα, αὐξάνω -ησα.

PROFOND, E, adj. βαθύς -εῖα -ύ. | grand, μεγάλος -η -ον. | abstrus, δυσνόητος -η -ον.

PROFONDÉMENT, adv. βαθέως, βαθυά.

PROFONDEUR, s. f. βάθος, τὸ· βαθύτης, ἡ· βαθύτης, ἡ. — dans le discours, βαθολογία, ἡ. — des jugemens de Dieu, ἄβυσσος, ἡ.

PROFUSION, s. f. ἀπλοχεια, ἡ. — (avec), ἀπλοχεα.

PROGRÈS, s. m. avancement, προκοπή, ἡ· προχώρησις, ἡ. — (faire des), προκόβω, πηαίνω ὁμαρῶς, προχωρῶ -ησα.

PROGRESSIF, IVE, adj. ὁποῦ πηαίνει παντὰ μαρὸς τὰ ἐμπροσθινά.

PROHIBER, v. act. ἀπαγορεύω -υσα, ἀπαγορεύω -υσα, περιορίζω -σα. — une marchandise, κάμνω μασάκι.

PROHIBITION, s. f. ἀπαγόρευσις, ἡ· ἀπαγόρευμα, τὸ.

PROHIBITIF, IVE, adject. ἀπαγορευπικὸς -ὴ -όν, ἀπαγορευπικὸς -ὴ -όν.

PROIE, s. f. λεῖα, ἡ· λάφυρα, τὰ. — (oiseau de), πηνὰ σαρκοβόρα, τὰ· ὄρνιον, τὸ. — (être en) à la passion, κυριεύομαι -ήθηκα· à la médisance, ὑποκείμαι -ήθηκα.

PROJET, s. m. γνώμη, ἡ· σκοπός, ὁ.

PROJETER, v. act. βάνω σκοπὸν, γνάμην.

PROLIXE, adj. μακρολόγος -η -ον.

PROLIXITÉ, s. f. μακρολογία, ἡ.

PROLOGUE, s. m. προλογος, ὁ.

PROLONGATION, s. f. μακρευμα, τὸ· ξεμάκρυμα, τὸ. — de la vie, μακροχρόνισμα, τὸ.

PROLONGER, v. a. μακραίνω -να, μακρύνω -να. | différer, ἀναβάλλω -λα. — les jours, μακροχρονίζω -σα. — (se), durer, βάσῶ.

PROMENADE, s. f. περιδιάβασις, ἡ· σεργιάνι, τὸ. — (lieu de), περίπατος, ὁ.

PROMENER, v. act. et — (se), v. pr. περιδιαβάζω -σα, σεργιανίζω -σα, περιπατῶ -ησα, σολατζάρω -ησα.

PROMESSE, s. f. ὑπόσχεσις, ἡ· τάμμα, τὸ· παξιμον, τὸ. | billet, ὁμολογία, ἡ.

PROMETTRE, v. a. πάζω -ξα, ὑπόσχομαι -έθηκα. | donner espoir, δίνχω ἐλπίδαν,

Digitized by Google

δίδω ἐλπίδαις. — (se), espérer, ἐλπίζω-σα.

PROMIS, E, part. de *Promettre*. — E (la terre), ἡ γῆ πᾶς ἐπαγγελίας.

PROMISSION, s. f. ἐπαγγελία, ἡ.

PROMONTOIRE, s. masc. ἀκρωτήριον, τὸ.

PROMOTION, s. f. ἀναβιβασμός, ὁ· προβίβασις, ἡ· προβίβασμα, τὸ.

PROMOUVOIR, v. a. ἀναβιβάζω-σα, προβιβάζω-σα.

PROMPT, E, adj. ὀγλίγωρος-η-ον, γληγωρώς-ή-όν, πρόθυμος-η-ον, ταχὺς-εῖα-ὺ.

PROMPTEMENT, adv. γληγορέως, ἀφαὶ, ταχέως, πάρευθα, παρευθύς.

PROMPTITUDE, s. f. ταχύτης, ἡ· ὀγλιγωρεσία, ἡ· ὀγλιγωρότης, ἡ· προθυμία, ἡ.

PROMULGATION, s. f. δημοσίευσις, ἡ· διαλάλημα, τὸ.

PROMULGUER, v. act. κηρύττω-ξα, διαλαλῶ-ησα.

PRÔNE, s. m. ξεδιάλυσις τῦ εὐαγγελίου, ἡ.

PRÔNER, v. a. ἐπαίνω καθ' ὑπερβολὴν, ἐγκωμιάζω-σα.

PRÔNEUR, s. m. ὁποῦ ἐπαινᾶ καθ' ὑπερβολὴν ἕνα ἔργον, ἐγκωμιαστὴς, ὁ.

PRONOM, s. m. ἀντωνυμία, ἡ.

PRONOMINAL, E, adject. ἀντωνυμικὸς-ὴ-όν.

PRONONCER, v. act. προφέρω-εγκα, προφέρνω-να, ἀκφωνῶ-ησα.

PRONONCIATION, s. fém. προφορὰ, ἡ· ἀκφώνησις, ἡ.

PRONOSTIC, s. m. προγνωστικὸν, τὸ· σημάδι, τὸ.

PRONOSTIQUER, v. a. προμηνύω-σα, σημαδεύω-υσα. | conjecturer, προγνοῦμαι-ήθηκα, προγνοιώνω-σα.

PROPAGATION, s. f. παρέκτασις, ἡ· καταβόλευμα, τὸ.

PROPAGER, v. act. ἐξαπλώνω, καταβολεύω-υσα, διασπείρνω-εικα. — (se), παρεκτείνομαι-θηκα.

PROPENSION, s. f. κλίσις, ἡ. — (avoir de la), κλίνω-να.

PROPHÈTE, s. m. προφήτης, ὁ. — roi, προφητάναξ, ὁ. — (faux), ψευδοπροφήτης, ὁ.

PROPHÉTESSE, s. f. προφήτισσα, ἡ.

PROPHÉTIE, s. f. προφητεία, ἡ.

PROPHÉTISER, v. a. προφητεύω-υσα.

PROPICE, adj. ἵλεως, ὁ, ἡ. — (rendre), ἱλάσκομαι-θηκα.

PROPITIATION, s. f. ἐξίλασμα, τὸ· ἐξίλωσις, ἡ· ἱλασμὸς, ὁ.

PROPITIATOIRE, adj. ἐξιλαστήριος-α-ον. | s. m. ἱλαστήριον, τὸ.

Digitized by Google

PROPORTION, s. f. ἀναλογία, ἡ. — (à), κατὰ, ἀναλόγως.

PROPORTIONNEL, LE, adj. ἀναλογικὸς-ἡ-όν.

PROPORTIONNER, v. a. se rend par un verbe avec κατὰ. — le travail aux forces, δίνω δουλειὰν κατὰ ταῖς δύναμες.

PROPOS, s. m. discours, ὁμιλία, ἡ· λόγος, ὁ. | parole, λόγος, ὁ· λόγια, τὰ. | dessein, σκοπὸς, ὁ· γνώμη, ἡ. | résolution, ἀπόφασις, ἡ. — (il est à), πρέπον εἶναι. — (mal à), ἔξω τοῦ καιροῦ. — (à tout), εἰς καθὲ λόγον, καιρὸν. — (de) délibéré, μὲ προμελετημένον σκοπὸν, πεχνιέντως.

PROPOSER, v. act. προβάλλω-λα, προθέτω-σα. — (se), avoir intention, βάνω-να σκοπὸν, ἔχω γνώμην.

PROPOSITION, s. f. πρότασις, ἡ· πρόθεσις, ἡ.

PROPRE, adj. net, ταγλεικὸς-ἡ-όν, καθαρὸς-ἡ-όν. | convenable à, ἁρμόδιος-α-ον, ἐπιτήδειος-α-ον. | particulier, ἴδιος-α-ον. — (bien), ἐδικὸς-ἡ-όν, avec μοῦ, σοῦ, σοῦ. — (nom), κύριον ὄνομα, τὸ. — (amour), φιλαυτία, ἡ. — (le), s. m. τὸ ἴδιον.

PROPREMENT, adv. particulièrement, ἰδίως. | principalement, κυρίως. | nettement, ταγλεικὰ. | convenablement, ἐπιτηδείως. | exactement, σωστὰ.

PROPRETÉ, s. f. πάστρα, ἡ· ταγλεσύνη, ἡ.

PROPRIÉTAIRE, s. m. et f. κύριος, ὁ· κυρία, ἡ.

PROPRIÉTÉ, s. fém. domaine, κυριότης, ἡ· κτῆμα, τὸ· ὑπαρκτικὸν, τὸ. — d'un mot, κυριολεξία, ἡ. | efficacité, ἐνεργία, ἡ· δύναμις, ἡ. | qualité propre, ἰδιότης, ἡ.

PROROGATION, s. f. ἀναβολὴ, ἡ.

PROROGER, v. act. ἀναβάλλω-λα.

PROSCRIRE, v. act. condamner par proscription, προγραφὼ-φα. | exiler, ἐξορίζω-σα. | abolir, ἀκυρῶ-ησα, ἀναιρῶ-ησα.

PROSE, s. f. πέζος λόγος, ὁ.

PROSÉLYTE, s. m. προσήλυτος, ὁ.

PROSODIE, s. f. προσῳδία, ἡ.

PROSPECTUS, s. m. προγράμμα, τὸ.

PROSPÈRE, adj. εὐτυχὴς-ὲς.

PROSPÉRER, v. n. εὐτυχῶ-ησα, εὐτυχαίνω-ανα.

PROSPÉRITÉ, s. f. εὐτυχία, ἡ.

PROSTERNATION, s. fém. προσκύνημα, τὸ.

PROSTERNER (se), v. pr.

Digitized by Google

σωήνω ἕως κατὰ γῆς, πυτῶ εἰς τοὺς πόδας, προσπύτω-σα.

PROSTITUÉE, s. f. πόρνη, ἡ.

PROSTITUER, v. a. παραχωρῶ εἰς ἀσωτίαν.—son honneur, ἀτιμοῦμαι. — (se), πορνεύω-σα.

PROSTITUTION, s. f. πορνεία, ἡ· ἀσωτία, ἡ.

PROTECTEUR, s. m. ὑπερασπιστὴς, ὁ· προστάτης, ὁ.

PROTECTION, s. f. ὑπεράσπισις, ἡ· προστασία, ἡ.

PROTÉGER, v. a. ὑπερασπίζομαι-σθηκα, διαφεντεύω-σα, προστατεύω-υσα.

PROTESTATION, s. f. déclaration, διαμαρτύρησις, ἡ· διαμαρτυρία, ἡ. — de service, ὑπόσχεσις, ἡ· χρησολογία, ἡ. | opposition, ἀντίστασις, ἡ.

PROTESTER, v. act. assurer, μαρτυρῶ-ησα, βεβαιώνω-σα. — contre, ἀντιστέκωμαι-άσθηκα.

PROTÊT, s. m. προτέστο, τὸ.

PROTOCOLE, s. m. τυπικὸν, τὸ.

PROTOTYPE, s. m. πρωτότυπον, τὸ.

PROUE, s. f. πλώρη, ἡ· πρώρα, ἡ.

PROUESSE, s. f. ἀνδραγαθία, ἡ· παλληκαριὰ, ἡ· ἀνδραγάθημα, τὸ. — s (faire des), ἀνδραγαθῶ-ησα.

PROUVER, v. act. ἀποδείκτω-ξα, ἀποδείχνω-ξα.

PROVENIR, v. n. προέρχομαι-ηθα, γίνομαι, παράγομαι.

PROVERBE, s. m. παροιμία, ἡ.

PROVERBIAL, E, adject. παροιμιακὸς-ὴ-όν.

PROVERBIALEMENT, adv. μὲ παροιμίαν, παροιμιακῶς.

PROVIDENCE, s. f. πρόνοια, ἡ.

PROVIN, s. m. καταβολάδα, ἡ.

PROVINCE, s. f. ἐπαρχία, ἡ.— (gouverneur de), ἔπαρχος, ὁ.

PROVINCIAL, E, adj. τῆς ἐπαρχίας.

PROVISIONS, s. f. pl. de bouche, ζωοτροφία, ἡ. — de quelque chose que ce soit, προμήθια, ἡ.

PROVISOIRE, adj. ὁπού εἶναι μονὸν διὰ τὸ παρόν, πρόσκαιρος-η-ον.

PROVOCATION, s. f. προκάλεσις, ἡ· προσκάλεσμα, τὸ.

PROVOQUER, v. a. προκαλῶ-εσα, προσκαλῶ-εσα. | exciter, παρακινῶ-ησα.

PROXIMITÉ, s. f. πλησιότης, ἡ.

PRUDEMMENT, adv. συντῶς, φρονίμως, φρόνιμα.

PRUDENCE, s. f. σύνεσις, ἡ· φρόνησις, ἡ· φρονιμάδα, ἡ.

Digitized by Google

PRUDENT, E, adj. συνετὸς-ὴ-ὸν, φρόνιμος-η-ον.

PRUNE, s. f. δαμάσκηνον, τὸ· ἐελίκι, τὸ.

PRUNELLE, s. f. de l'œil, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.

PRUNIER, s. m. δαμασκηνιὰ, ἡ· ἐελικιὰ, ἡ.

PSALMISTE, s. m. ψαλμιστὴς, ὁ· ψαλμῳδὸς, ὁ.

PSALMODIE, s. f. ψαλμῳδία, ἡ.

PSALTÉRION, s. m. ψαλτήεσσ, ἡ· ψαλτήελ, τὸ.

PSAUME, s. m. ψάλμος, ὁ.

PSAUTIER, s. m. ψαλτήελον, τὸ.

PSYCHOLOGIE, s. f. ψυχολογία, ἡ.

PUANT, E, adj. δυσώδης-ες, βρώμιος-α-ον, βρώμερος-α-ον.

PUANTEUR, s. f. δυσωδία, ἡ· βρῶμα, ἡ· χνόπισμα, τὸ. — de la bouche, exhalaison, χνόπος, ὁ.

PUBÈRE, adject. ἡβης-ες, ἡβήτης-ες.

PUBERTÉ, s. f. ἥβη, ἡ.

PUBLIC, IQUE, adj. δημόσιος-α-ον, κοινὸς-ὴ-ὸν. | notoire, publié, διαλαλημένος-η-ον, παρόηλος-η-ον. — (le), s. maso. ὁ λαὸς, ὁ κοσμος· δημόσιον, τὸ. — (en), δημοσίως, φανερῶς.

PUBLICAIN, s. m. τελώνης, ὁ.

PUBLICATION, s. f. δημοσίευσις, ἡ· κοινολόγησις, ἡ· διαλάλημα, τὸ.

PUBLICITÉ, s. f. παρόηλον, τὸ.

PUBLIER, v. a. δημοσιεύω-υσα, κοινολογῶ-ησα, διαλαλῶ-ησα.

PUBLIQUEMENT, adv. δημοσίως· ὅμαρος εἰς ὅλους.

PUCE, s. f. ψύλλος, ὁ.

PUDEUR, s. f. αἰδὼς, ἡ· σεμνότης, ἡ.

PUDICITÉ, s. f. ἁγνεία, ἡ· σωφροσύνη, ἡ· τιμὴ, ἡ.

PUDIQUE, adj. ἁγνὸς-ὴ-ὸν, σεμνὸς-ὴ-ὸν· σώφρων, σώφρονας, ὁ, ἡ.

PUDIQUEMENT, adv. μὲ σωφροσύνη, μὲ σεμνότητα.

PUER, v. n. βρωμῶ-ησα, βρωμίζω-σα, χνοπίζω-σα.

PUÉRIL, ILE, adj. παιδιστικὸς-ὴ-όν, μωρουδιακὸς-ὴ-όν, παιδιακὸς-ὴ-όν, παιδικὸς-ὴ-όν.

PUÉRILEMENT, adv. παιδικῶς, ὡς παιδὶ, παιδιστικὰ, παιδιακὰ.

PUÉRILITÉ, s. f. μωρία, ἡ· μωρουδιὰ, ἡ. — de paroles, μωρολογιὰ, ἡ.

PUIS, adv. ensuite, ἐπεῖτα, ὕστερον ἀπὸ τοῦτο, μετέπειτα.

PUISER, v. a. εὐγάζω-σα, ἀντλῶ-ησα.

PUISQUE, conj. ἐπειδὴ, ἐπειδὴ καὶ.

Digitized by Google

Puissamment, adv. ἰσχύρως, δυνατῶς. | très, πολλά.

Puissance, s. f. force, ἰσχύς, ἡ· κράτος, τὸ· δύναμις, ἡ. | état, ἡγεμονία, ἡ· βασίλειον, τὸ. | pouvoir, ἐξουσία, ἡ. — (toute), παντοδυναμία, ἡ. — s, les anges, αἱ δυνάμεις.

Puissant, e, adj. ἰσχυρός-ά-όν. — (tout), παντοδύναμος-η-ον, παντοκράτωρ, ὁ.

Puits, s. m. πηγάδι, τὸ.

Pulluler, v. n. πληθαίνω-ῶ, βρυάζω-σα.

Pulmonaire, adj. τῶ φλεμονίου. | s. f. plante, πνευμονίας, ὁ.

Pulmonie, s. f. φλεγμονία, ἡ· πνευμονία, ἡ.

Pulmonique, adject. πασμένος ἀπὸ τὸ φλεμόνι· φλεμονιάρης-ες, πνευμονικός-ή-όν.

Pulsation, s. f. κρούσις, ἡ· κτύπημα, τὸ.

Pulvériser, v. a. κάμνω σκονήν. | détruire, ἀφανίζω-σα.

Punais, e, adj. ὁποῦ βρωμᾶ ἀπὸ τὴν μήτην.

Punaise, s. f. κόρυσα, ἡ· κορμὸς, ὁ· κόρεζα, ἡ.

Punir, v. a. τιμωρῶ-ησα, παιδεύω-υσα.

Punissable, adj. ἄξιος τιμωρείας.

Punition, s. f. τιμωρεία, ἡ· παιδεύσις, ἡ· παιδεία, ἡ· ποινή, ἡ.

Pupille, s. m. et f. ὀρφανὸς, ὁ· ὀρφανὴ, ἡ.

Pupitre, s. m. lutrin, ἀναλόγιον, τὸ.

Pur, e, adj. παστελικός-ή-όν, καθαρός-ή-όν. | sans tache, ἄσπιλος-η-ον, ἀμίαντος-η-ον. | simple, seul, μόνος-η-ον, ἁπλός-ή-όν, σκέτος-η-ον. *En pure perte*, ματαίως, εὐκαίρως.

Purement, adv. καθαρῶς. | simplement, μόνον, ἁπλᾶ.

Pureté, s. f. ἀγνεία, ἡ· καθαρσύνη, ἡ· καθαρότης, ἡ.

Purgatif, ive, adj. καθαρτικός-ή-όν, κινητικός-ή-όν. | s. m. κινητικόν, τὸ· καθαρτικόν, τὸ.

Purgation, s. f. κάθαρσις, ἡ. — en justice, δικαίωσις, ἡ.

Purgatoire, s. m. καθαρτήριον, τὸ.

Purge, s. f. ἰατρικὸν, τὸ· ἰατρικὸς ποτὸς, ὁ.

Purger, v. a. καθαρίζω-σα. | nettoyer, παστρεύω-υσα. | en justice, ἀθωώνω-σα. | donner une purge, δίδω καθαρτικὸν, δίνω πούργα, ἰατρικόν. — (se), πίνω ἰατρικόν. — (se) en justice, ἀθωώνομαι-ώθηκα, δικαιώνομαι.

Purification, s. f. καθα-

Digitized by Google

εισμός, ὁ. — de la Sainte-Vierge, Ὑπαπαντή, ἡ.

PURIFIER, v. a. καθαρίζω-σα, πασ'ρεύω-υσα, ξεκαθαρίζω-σα.

PURULENT, E, adject. ἐμπυώδης-ες, σαν ἔμπυον.

PUS, s. m. ἔμπυον, τὸ.

PUSILLANIME, adj. μικρόψυχος-η-ον, ὀλιγόκαρδος-η-ον, ὀλιγόψυχος-η-ον.

PUSILLANIMITÉ, s. f. μικροψυχία, ἡ· ὀλιγοκαρδία, ἡ.

PUSTULE, s. f. ασπιεὶ, τὸ· ἐξάνθημα, τὸ.

PUTAIN, s. f. πουτάνα, ἡ· πορνὴ, ἡ.

PUTASSIER, s. m. πορνὸς, ὁ.

PUTATIF, IVE, adj. νομιζόμενος-η-ον.

PUTRÉFACTION, s. f. σάπημα, τὸ· σήψις, ἡ.

PUTRÉFIER (se), v. pr. σήπω-ομαι, σαπίζω-σα, σηπῶμαι-ήθηκα.

PUTRIDE, adj. σαθρὸς-ὴ-ὸν, σάπιος-α-ον. — (fièvre), λοιμικὴ, ἡ.

PYGMÉE, s. m. ἀνθρωπάριον, τὸ.

PYRAMIDE, s. f. πυραμίδα, ἡ.

PYTHONISSE, s. f. πυθόνισσα, ἡ.

QUA

QUADRANGULAIRE, adject. τετράγωνος-η-ον.

QUADRILATÈRE, s. masc. τετράπλευρον, τὸ.

QUADRUPÈDE, s. m. τετράποδον ζῶον, τὸ.

QUADRUPLE, adj. τετραπλάσιος-α-ον.

QUADRUPLER, v. act. τετραπλασιάζω-σα.

QUAI, s. masc. μόλος, ὁ· κρηπίδωμα, τὸ.

QUALIFICATION, s. fém. ἐπωνυμία, ἡ.

QUALIFIER, v. a. ποιόνω. — de, λέγω-εἶπα, ὀνομάζω.

QUALITÉ, s. f. ce qui modifie, ποιότης, ἡ. | avantage, προτέρημα, τὸ.—(mauvaise), vice, ἐλάττωμα, τὸ. | noblesse, εὐγένεια, ἡ. | titre, τίτλος, ὁ.— (en) de, ὡς, ὡσὰν.

QUAND, conj. ὅταν, ὅποτε, σὰν. | avec interrogation, πότε; | quoique, ἀγκαλὰ. Voyez *Quoique*.

QUANT, adv. — à, ὡς πρὸς, ὅσον διὰ.

QUANTIÈME, s. m. ὁ πόσος.

QUANTITÉ, s. f. ποσότης, ἡ· ηλικότης, ἡ. | beaucoup, πλήθος, τὸ.

QUARANTAINE, s. f. σαρανταμερὰ, ἡ. — pour peste, καραντένα, ἡ.

Digitized by Google

QUARANTE, adject. num. *τεσσεράκοντα*, *τετταράκοντα*.

QUARANTIÈME, adj. *τεσσερακοστὸς-ἡ-όν*.

QUART, s. m. *τέταρτον*, *τὸ*. — (demi), *ἥμισυ τέταρτον*, *τό*.

QUARTIER, s. m. *τέταρτον*, *τὸ*. | trois mois, *τεταμηνιὰ*, *ἡ*. — d'hiver, *χειμασιὰ*, *ἡ*. — d'une ville, *μαχαλᾶς*, *ὁ* · *μέρος*, *τὸ*. — (faire), *δὲν σκοτώνω* - *σα*. | demander, *ζητῶ σπλάγχνος*.

QUASI, adv. presque, *σχεδὸν*.

QUATORZE, adject. num. *δεκατέσσερα*, *δεκατέσσερις*, *δεκατέσσερα*.

QUATORZIÈME, adj. *δέκατος τέταρτος-η-ον*.

QUATRAIN, s. m. *τετράστιχον*, *τὸ*.

QUATRE, adj. num. *τέσσερες-α*, *τεσσάρεις-α*, *τεσσέρεις*.

QUATRE-VINGTS, adj. numér. *ὀγδοήντα*, *ὀγδοήκοντα*.

QUATRE-VINGT-DIX, adj. num. *ἐννενήντα*.

QUATRIÈME, adj. *τέταρτος-η-ον*.

QUATRIÈMEMENT, adv. *διὰ τέταρτον*.

QUE, pron. relatif des 2 genres, *ὁποῦ*, *τὸν ὁποῖον*, *τὴν ὁποίαν*, *τὸ ὁποῖον*. — après un comparatif, *παρὰ*, *παρέξ*, *ἀπὸ*. — interrogatif, *τί*. — après un verbe, *ὅτι*, *πῶς*. | marque du subjonctif, *νὰ*. — impératif, *ἂς*. | combien, *πόσον*. | pourquoi, *διατί*. — (afin), *διανὰ*, *νὰ*. — (ne...), *ἄλλο*, *παρέξ*, *παρὰ*, *ἀπό*. — ou — ne, *εἴτε εἴτε*, *ἂς ἂς*. *Qu'il vienne ou qu'il ne vienne pas*, *εἴτε ἔρθῃ εἴτε μὴν ἔρθῃ*, *ἂς ἔλθῃ ἂς μὴν ἔλθῃ*. *Tant bien que mal*, *ἔτζι κ' ἔτζι*, *οὐδὲ καλὰ οὐδὲ ἀχαμνά*.

QUEL, LE, adject. *ποῖος*, *ποία*, *ποῖον* · *πῆς*, neutre *τί*.

QUEL QUE, QUELLE QUE, et QUELCONQUE, adj. *ὁποῖος*, *ὁποία*, *ὁποῖον* · *κ' ἂν*.

QUELQUE, adj. *κανένας*, *καμμία*, *κανένα*, *κάποιος-α-ον*. — fois, adv. *καμμίαν φορὰν*, *καποιαις φοραῖς*. — peu, *καπῆ*, *κάμποσον*, *ὀλίγον τὶ*, *κομμάτι*, *κομματάκι*. — que, *ὁποῖος*, *ὅσος-η-ον*, en ajoutant *κ' ἄν* ou *νὰ*. | devant un adjectif, *ὅσον*, et l'adjectif suivi de *νὰ*. *Quelque riche qu'il paraisse*, *ὅσον πλούσιος νὰ φανῇ*. — s uns, unes, *κάποιοι*, *κάμποσοι-αις-α*, *μερικοὶ-αῖς-ὰ*. | quelques personnes, *κάτι κάποιοι*, *μερικοί*.

QUELQU'UN, E, adj. *κανένας*, *κάνας*, *κανεὶς*, *καμμία*, *κανένα*.

Digitized by Google

QUENOUILLE, s. f. ῥώκα, ἡ· ἀλεκάτη, ἡ· σκουλὶ, τὸ.

QUENOUILLÉE, s. f. λαμνὶ, τὸ.

QUERELLE, s. f. ἔρις, ἡ· μάλωμα, τὸ· καυχᾶς, ὁ· γείνια, ἡ· διχόνοια, ἡ· τζίγκρα, ἡ.

QUERELLER, v. a. μαλώνω - ωσα. — (se), μαλώνω, ἐρίζω-σα, τζακώνομαι.

QUERELLEUR, EUSE, adj. ἐριστικὸς-ἡ-όν. | pris substantivement, καυχατζῆς, ὁ, ἡ· μαλωτὴς, ὁ· fém. μαλώτρα, ἡ.

QUERIR, v. act. Voyez *Chercher.*

QUESTEUR, s. m. ταμίας, ὁ.

QUESTION, s. f. interrogation, ἐρώτησις, ἡ· ἀρώτημα, τὸ· ζήτημα, τὸ. | sujet, ὑπόθεσις, ἡ· ζητούμενον, τὸ. *Il est question de*, ἔστι λόγος διὰ, ὁ λόγος εἶναι διὰ. | torture, σκλέπη, τὸ.

QUESTIONNER, v. a. ἐρωτῶ, ἀρωτῶ-ησα.

QUÊTE, s. f. ζήτησις, ἡ· ζήτη, ἡ· τζέρκα, ἡ. — (être en) de, γυρεύω-ψα, ἀναζητῶ-ησα.

QUÊTER, v. n. ζητῶ, μαζεύω-υσα.

QUÊTEUR, s. m. ζητητὴς, ὁ· ὁποῦ κάμνει τὴν τζέρκαν.

QUEUE, s. fém. οὐρὰ, ἡ· οὐριὰ, ἡ. | étendard turc, τούγι, τὸ. — de fruit, κοτζάνι, τὸ. — de poêle, μανίκι, τὸ. — (à la), ὀπίσθεν.

QUI, pr. rel. ὁποῦ, ὁποῖος-οία-οῖον, précédé de l'art. ὁ, ἡ, τὸ. — interrog. τὶς, τινὰς, gén. τινὸς, ποῖος-οία-οῖον. | lequel, ὁποῖος-οία-οῖον. — que ce soit, ὁποῖος ἂν εἶναι, ὅστις νὰ εἶναι.

QUICONQUE, pron. ὅστις, ὁποῖος-οία-οῖον.

QUIDAM, s. m. un certain, κάποιος τις.

QUIÉTUDE, s. f. ἡσυχία, ἡ.

QUILLE, s. f. de navire, τροπὶς, ἡ· σκαρὶ, τὸ.

QUINQUENNAL, E, adj. πενταέτηρος-α-ον.

QUINQUINA, s. m. κίνα, ἡ· κίνκινα, ἡ.

QUINT, adj et s. m. πεμπτὸς-ἡ-όν.

QUINTAL, s. m. καντάρι, τὸ.

QUINTE, s. f. ὁρμὴ τοῦ ζηκμάπου, ἡ. | caprice, φαντασία, ἡ· παραξενάδα, ἡ.

QUINTESSENCE, s. fém. οὐσία, ἡ· οὐσιώδες, τὸ.

QUINTEUX, EUSE, adj. φαντασιώδης-ες, παράξενος-η-ον.

QUINTUPLE, adj. πενταπλοῦς, πέντε φορὰς τὸ ὁρᾶγμα.

QUINZAINE, s. f. δεκαπενταεία, ἡ.

Digitized by Google

Quinze, adj. num. δεκαπέντε.

Quinzième, adj. δέκατος πέμπτος-η-ον.

Quittance, s. f. ἐξόφλησις, ἡ· ἐξοφλιστικόν, τὸ· ῥεσίτ, τὸ.

Quittancer, v. act. ἐξοφλίζω-σα, ἐξωφλίζω-σα.

Quitte, adj. d'une dette, ἐξοφλισμένος-η-ον. — d'une chose, ἐλευθερωμένος-η-ον.

Quitter, v. a. ἀφήνω-κα, ἀφίνω-σα, παρατῶ, παρατῶ-ησα. — ses habits, ξυγάζω-λα, ἐγδυοῦμαι-ήθηκα.

Quoi, particule interr. τί; | comment, πῶς;

Quoi que, quelque chose que, ὁτιδήποτε, ὁτιδήν, ὁτιδή νὰ, avec le subjonctif.

Quoique, conj. ἀγκαλά, ἀγκαλὰ ἤ, ἀγκαλὰ νὰ, avec le subjonctif.

Quolibet, s. m. χυδαῖα χωρατεύσεις, ἡ.

Quote part, s. f. μερίδιον, τὸ· μερτικόν, τὸ· ἔφαρος, ὁ.

Quotidien, ne, adject. καθημερινὸς-ή-όν, καθημερύσιος-α-ον.

Quotient, s. m. πηλίκον, τὸ· πόσον, τὸ.

Quotité, s. f. ποσότης κάθε μερδικοῦ, ἡ.

RAB

Rabâcher, v. a. répéter, ταυτολογῶ-ησα, λέγω πάντα τὰ ἴδια.

Rabais, s. m. ξεπεσμὸς πμῆς, ὁ· ὀλιγόστευμα, τὸ.

Rabaisser, v. act. faire plus bas, χαμηλώνω-ωσα. | mettre plus bas, καταβάζω-σα, καταβάζω-σα. | diminuer, ξεπεύτω-σα, ὀλιγοστεύω-σα. | obscurcir la gloire, σκοτεινιάζω-σα.

Rabattre, v. act. καταβάλλω-λα. — sur une somme, ξεπεύτω, εὐγάζω-σα. | humilier, ταπεινώνω-ωσα. — (se), changer de route, πέρνω τὴν ὁδὸν ἀλλοῦ, avec le nom à l'acc. — (se) sur, dans un discours, πεύτω εἰς.

RAC

Rabbin, s. m. ῥαββῖ, τὸ.

Rabot, s. m. ῥόκανον, τὸ· ῥοκάνι, τὸ· ῥουκάνι, τὸ.

Raboter, v. a. ῥοκανίζω-σα.

Raboteux, euse, adj. ἀνώμαλος-η-ον, ἄνισος-η-ον, τραχὺς-εῖα-ύ.

Rabrouer, v. act. ἀποῤῥίπω-ψα. Voyez *Rejeter*.

Racaille, s. f. σκᾶγμα ὁποῦ ἀξίζει ὀλίγον.

Raccommodage, s. m. σίασμα, τὸ· μερεμέτσια, τὰ.

Digitized by Google

RACCOMMODEMENT, s. m. ἀγάπησις, ἡ· φιλίωσις, ἡ· ἀγάπισμα, τὸ· διαλλαγή, ἡ.

RACCOMMODER, v. act. φπάνω, σιάω-σα.—une maison, μπερεμπίζω, σιάνω-σα.—un habit, μπαλώνω-σα, φπάνω-σα. | réconcilier, ἀγαπίζω, σιάνω, φιλιώνω-σα.

RACCOURCIR, v. act. κοντεύω-υσα, συντέμνω-τα. *A bras raccourci*, σφοδρῶς.

RACCOURCISSEMENT, s. m. κοντεύμα, τὸ.

RACCROCHER, v. act. acrocher de nouveau, ξανακρεμάζω-ξα.—(se) à un état, ξαναπάνω-σα.

RACE, s. f. γένος, τὸ· γενεά, ἡ· σοῦ, τὸ.

RACHAT, s. m. ξαναγορασμὸς, ἡ. ἐξαγόρασμα, τὸ.—des captifs, ἀπολύτρωσις, ἡ.

RACHETER, v. a. ἐξαγοράζω, λυτρώνω-σα. | acheter une seconde fois, ξαναγοράζω-σα.

RACINE, s. f. ῥίζα, ἡ. | principe, ἀρχὴ, ἡ.—(prendre), ῥιζώνω-σα, ῥίπω-ξα ῥίζαν.

RACLER, v. a. ξέω, ξύω-υσα, ἀποξύω-σα.

RACLURE, s. f. ξύσμα, τὸ· ἀποξύσμα, τὸ. | matière raclée, ξυσμένον, τὸ.

RACONTER, v. a. διηγοῦμαι-ήθηκα.

RACONTEUR, s. m. διηγητὴς, ὁ.

RACORNIR, v. a. σκληρώνω.—(se), σκληρώνω, σκληρώνομαι.

RACQUITTER (se), v. pr. περιδείνω τὰ ἄσπρα ὁπού εἶχα χάσει.

RADE, s. fém. πόστος διὰ ἄγκυραν, ὁ· ὅρμος, ὁ· ῥάδα, ἡ.

RADEAU, s. m. σχεδία, ἡ· πλωτὴ, ἡ.

RADIATION, s. f. ἐξάλειψις, ἡ.—des astres, ἀκτινοβολία, ἡ.

RADICAL, E, adj.—(vice, terme), ἀρχοειδὴς-ὲς.—E (guérison), τέλειος-α-ον.

RADICALEMENT, adverbe, ἀπὸ τὴν ῥίζαν, τελείως, ῥίζωθεν, ἐκ ῥίζης.

RADIEUX, EUSE, adject. ἀκτινοβόλος-η-ον.

RADIS, s. m. ῥαπανάκι, τὸ.

RADOTAGE, s. m. παραλαλιὰ, ἡ· παραλάλημα, τὸ.

RADOTER, v. n. μωρολογῶ-ησα, παραλαλῶ, παραλογῶ-ησα.

RADOUB, s. m. σιασμὸς, ὁ· μπερεμπίσμα, τὸ.

RADOUBER, v. a. φπάνω-σα, σιάνω-σα, μπερεμπίζω-σα.

RADOUCIR, v. a. γλυκαίνω, καταπραΰνω-να. | rendre plus traitable, ἡμερώνω-σα.

RAFALE, s. f. ἀπότομος ἄνεμος ὁρμητικὸς, ὁ· ῥαφάλι, ἡ.

Digitized by Google

RAFFERMIR, v. a. στερεόω-σα, σταθερόω-σα.

RAFFERMISSEMENT, s. m. στερέωσις, ἡ· στερέωμα, τὸ.

RAFFINER, v. a. καθαρίζω-σα. — le sucre, λαγαρίζω-σα. — dans le discours, λεπτολογῶ-ησα.

RAFLER, v. a. πέρνω, συναίρω ὅλα.

RAFRAÎCHIR, v. a. δροσίζω-σα. — les troupes, ξεκουράζω-σα, ἀναψύχω-ξα. — (se), prendre de la nourriture, τρώγω καὶ πίνω. | prendre des choses fraîches, πίνω δροσιστικά, καταψυκτικά.

RAFRAÎCHISSANT, E, adj. δροσιστικός-ή-όν, καταψυκτικός-ή-όν, ἀναψυκτικός-ή-όν.

RAFRAÎCHISSEMENT, s. m. δροσιστικόν, τὸ. — d'une armée, ἄνεσις, ἡ.

RAGE, s. f. λύσσα, ἡ· λυσιασμός, ὁ· | colère, θυμός, ὁ· μανία, ἡ.

RAGOÛT, s. m. φαγὶ ὀρεκτικόν, τὸ· ἄρτυμα, τὸ.

RAGOÛTANT, E, adj. ὀρεκτικός-ή-όν.

RAIDE, adj. ὁπού δυσκολα λυγίζει. | tendu, κορδισμένος-η-ον. — de froid, ῥίγος-ία-ον. — (montagne), δυσανάβατος-η-ον. — mort, ξεψυχισμένος-η-ον. — (homme). Voyez *Rigide*.

RAIDEUR, s. f. τέντωμα, τὸ· ἀκαμψία, ἡ. | dureté, σκληρότης, ἡ.

RAIDIR (se), v. pron. τεντώνομαι. — : coutre, ἀντιστέκομαι, μὲ πίσωμα.

RAIE, s. fém. ἀγέλη, ἡ· γραμμή, ἡ. | poisson, ῥήνα, ἡ· σταῦρος, τὸ.

RAIFORT, s. m. ῥάπανον, τὸ· ραπανίδα, ἡ· γρίγυδα, ἡ.

RAILLER, v. a. πειράζω-ασα. | badiner, χωρατεύω-υσα, μετωπεύομαι.

RAILLERIE, s. f. πειρασμα, τὸ· μέτωπον, τὸ· χωρατᾶς, ὁ· πειράλογον, τὸ. — (il n'entend pas), δὲν ὑποφέρει, δὲν βάζει πειράλογον. — à part, χωρὶς μέτωπον.

RAILLEUR, s. m. πειρασὴς, ὁ· μετωπιστὴς, ὁ· παίκτης, ὁ.

RAINURE, s. f. αὐλάκι, τὸ.

RAISIN, s. m. σταφύλι, τὸ. — (grappe de), τζαμπί, τὸ. — sec, σταφίδα, ἡ.

RAISON, s. fém. λόγος, ὁ· λογικόν, τὸ· λογικότης, ἡ. | justification, δικαιολόγημα, τὸ. | droit, δίκαιον, τὸ. — (la droite), ὁ ὀρθὸς λόγος. | motif, αἰτία, ἡ· αἴτιον, τὸ. | rapport, ἀναλογία, ἡ. — (à) de, selon, κατά. *A raison de dix piastres pièce*, ἀπὸ δέκα γρόσια τὸ ἕνα. — (à plus forte), πλειότερον, ἀκόμη.

Digitized by Google

RAISONNABLE, adj. λογικός-ή-όν. | juste, δίκαιος-αία-ον. | modéré, μέτριος-α-ον.

RAISONNABLEMENT, adv. κατὰ τὸ λογικὸν, δικαίως, μετρίως, selon le sens.

RAISONNEMENT, s. masc. λόγος, ὁ· διαλογισμὸς, ὁ. | syllogisme, συλλογισμὸς, ὁ.

RAISONNER, v. n. λογίζομαι, μιλῶ-ησα, συλλογίζομαι.

RAJEUNIR, v. a. ἀνανεώνω. | v. n. ἀνανεώνομαι-ώθηκα.

RAJEUNISSEMENT, s. m. ἀνανέωσις, ἡ.

RAJUSTER, v. a. ξανασιορδώνω-ωσα, ξανασιάζω-σα.

RÂLE, s. m. oiseau, ὀρθυγομήτρα, ἡ. — de la mort, ψυχορράγια, ἡ· ἀγκομάχημα, τὸ.

RALENTIR, v. a. ἀργοπορῶ-ησα. | retenir, κρατῶ-ησα. — (se), ὀλιγορεύω-υσα, ξεπεύτω-σα.

RÂLER, v. n. ἀγκομαχῶ.

RALLIEMENT, s. m. συμμάζωξις, ἡ· συνάθροισις, ἡ.

RALLIER, v. act. συνάζω-ξα, συναθροίζω-σα.

RAMAGE, s. m. κοιλάδημα, τὸ· κιλάδισμα, τὸ.

RAMAS, RAMASSIS, s. m. σύναγμα, τὸ.

RAMASSER, v. a. réunir, συνάζω-ξα, μαζώνω-σα, μαζεύω-υσα. — une chose tombée, ἀσυκώνω-ωσα, πέρνω-ἔπειρα. Souvent on exprime *ramasser* par λογῶ, ajouté au nom de la chose. — des épis, ἀσταχυολογῶ-ησα.

RAMAZAN, s. m. ῥαμαζάνι, τὸ.

RAME, s. f. aviron, κουπὶ, τὸ· κώπη, ἡ. | branches pour soutenir les pois, καμᾶξ; ὁ· παλούκι, τὸ· σπαλίωμα, τὸ. — de papier, ῥίσμα, ἡ· ῥίσμα, ἡ.

RAMEAU, s. masc. κλονάρι, τὸ· κλαδὶ, τὸ· κλάδος, ὁ. — avec les feuilles vertes, ῥάμνος, ὁ· avec les fruits, ῥαμνιὰ, ἡ. — de palmier, βαΐον, τὸ. — x (dimanche des), τῶν· βαΐων.

RAMENER, v. a. ξαναφέρω, φέρνω-εσι ἔδω μάζυ μου. — à l'église, μετασηρέφω-ψα.

RAMER, v. n. λάμνω-να, κουπολατῶ, κώπηλατῶ-ησα. | v. act. des pois, σπαλιώνω-σα, σπαλώνω-σα.

RAMEUR, s. m. κουπηλάτης, ὁ· κωπηλάτης, ὁ.

RAMIFICATION, s. fém. οἱ κλώνοι.

RAMOLLIR, v. a. μαλακαίνω-να, ἀπαλύνω-να.

RAMONER, v. a. παστρεύω τὸ καμίνιον.

RAMPANT, E, adj. ἑρπετὸς-ή-όν. — E (ame), ἀχεξῖος-α-ον.

RAMPE, s. f. balustrade, καγκέλλα, τὰ. — qui va en

Digitized by Google

| démolir, καταδαφίζω-σα. — la côte, passer près, πλέω συμὰ, κοντὰ.

RASOIR, s. m. ξυεσάφι, τὸ· ξουεσάφι, τὸ.

RASSASIANT, E, adj. χορτασικός-ή-όν.

RASSASIEMENT, s. masc. χόρτασμα, τὸ· χορτασμὸς, ὁ.

RASSASIER, v. a. χορταίνω-ασα, χωρτάζω-σα.

RASSEMBLEMENT, s. m. σύναγμα, τὸ· μάζωμα, τὸ· μάζωξις, ἡ. | foule, réunion, συνάθροισις, ἡ· ὀχλὸς, ὁ.

RASSEMBLER, v. a. συνάζω-ξα, μαζώνω-ξα, συναθροίζω-σα, μαζεύω-υσα.

RASSEOIR (se), v. pron. ξανακαθίζω-σα. — l'esprit, ἡσυχάζω-σα.

RASSIS, E, adj. — (pain), μπαγιατικὸς-ή-όν. — (esprit), ἡσυχὸς-ή-όν.

RASSURER, v. a. affermir, στερεώνω-σα. | encourager, ἐγκαρδιώνω-σα. — (se), πάνω, πέρνω καρδίαν.

RAT, s. m. ποντικὸς, ὁ.

RATE, s. fém. σπλῆνα, ἡ.

RÂTEAU, s. m. τζουγεάνα, ἡ· κτένι τῶν κηπουρῶν, τὸ· τζουγκριὰ, ἡ.

RATER, v. n. en parlant d'un fusil, δὲν πάνω φωτιάν. | ne pas réussir, δὲν ἐπιτυχαίνω.

RATIÈRE, s. f. ξυλογάϊτα, ἡ· παγίδα, ἡ.

RATIFICATION, s. f. ὁπικύρωσις, ἡ.

RATIFIER, v. a. ὁπικυρῶ-ησα, ὑπογεάφω-ψα.

RATION, s. f. παίμι, τὸ· μερδικὸν, τὸ· παΐνι, τὸ.

RATIONAL, s. m. ὁπισήϑιον, τὸ.

RATIONNEL, LE, adj. νοητικὸς-ή-όν.

RATISSER, v. act. ξύω-σα.

RATISSOIRE, s. f. ξυσήεα, τὸ.

RATTACHER, v. a. ξαναδένω-σα.

RATTRAPER, v. act. ξαναπάνω-σα, ἀναλαμβάνω-λαβα. | atteindre, φτάνω-ξα.

RATURE, s. f. σβύσιμον, τὸ· ρεσίπι, τὸ.

RAUCITÉ, s. f. βεαχνάδα, ἡ.

RAUQUE, adj. ὅσαν βεαχνιασμένος-η-ον, βραχνώδης-ες.

RAVAGE, s. m. ἐρήμωσις, ἡ· λεηλασία, ἡ.

RAVAGER, v. a. ἐρημώνω-σα, φθείρω-σα, λεηλατῶ-ησα.

RAVALER, v. a. ξαναπατπίνω-να. | abaisser, καταβάζω-σα. | humilier, ταπεινώνω-ωσα. | déprimer, ξεπιμῶ-ησα.

RAVAUDER, v. a. μπαλώνω, πάνω-σα.

RAVE, s. f. ῥαπάνι, τὸ.

Digitized by Google

RAVIGOTER, v. a. ἀναζωπυρώω-σα.

RAVILIR, v. a. ἀχρειώνω-σα. — (se), ἀχρειώνομαι-ώθην-α.

RAVIN, s. m. βαθὺς δρόμος, ὁ.

RAVINE, s. f. χείμαρρος, ὁ.

RAVIR, v. act. enlever, ἁρπάζω-ξα, πίρνω, ἀσηκώνω-σα, συκώνω-σα. | enchanter, θελγενῶ-ησα, θαυμασμόν. — de joie, εὐφραίνω-ανα. — (à), adv. θαυμασίως. *Être ravi, content*, χαίρομαι-ηκα πολλά. *Ravi en extase*, ἐκστατικὸς-ή-όν.

RAVISER (se), v. pr. ἀλλάζω γνώμην, πολίτευμα.

RAVISSANT, E, adj. ἁρπακτικὸς-ή-όν. | excellent, ἐξαίσιος-α-ον. | admirable, θαυμάσιος-α-ον.

RAVISSEMENT, s. m. enlèvement, ἁρπαγή, ἡ· ἁρπάξις, ἡ. | admiration, θαυμασμός, ὁ. | extase, ἔκστασις, ἡ.

RAVISSEUR, s. m. ἅρπαξ, ὁ· ἁρπακτής, ὁ.

RAVITAILLER, v. a. φέρω ζωοτροφίαν εἰς.

RAVOIR, v. act. ξαναλαμβάνω-λαβα.

RAYER, v. act. faire une raie sur une chose dure, χαραμώνω-σα, βεργώνω-σα. — l'écriture, σβύνω-σα, ἐξαλείφω-ψα.

RAYON, s. m. ἀκτὶς, ἡ· ἀκτίνα, ἡ. — de cercle, ἡμιδιάμετρος, ὁ. — de roue, ἀβράκη, τὸ. — de miel, μελοπίτα, ἡ· κηρίδρα, ἡ. — de bibliothèque, σλάσις, ἡ.

RAYONNANT, E, adj. ἀκτινοβόλων-ουσα. | éclatant, λαμπρὸς-ά-όν.

RAYONNEMENT, s. masc. ἀκτινοβολία, ἡ.

RAYONNER, v. n. ἀκτινοβολῶ-ησα.

RAYURE, s. f. βεργώμα, τὸ.

RÉALISER, v. act. ἀληθεύω-υσα. — sa promesse, ἀποπληρώνω-σα. — ses fonds, μαζεύω τὰ ἀσώματά μου.

RÉALITÉ, s. f. ἀλήθεια, ἡ· ἀληθινὸν, τὸ. | existence réelle, ὕπαρξις, ἡ.

REBAPTISER, v. act. ἀναβαπτίζω-σα, ξαναβαφτίζω-σα.

REBARBATIF, IVE, adj. αὐστηρὸς-ή-όν, ἄγριος-α-ον, σκυθρωπὸς-ή-όν.

REBÂTIR, v. a. ξανακτίζω-σα, ἀνοικοδομῶ-ησα.

REBATTRE, v. a. ξανακτυπῶ-ησα. | répéter souvent une chose, ἀποτριφίζω-σα, λέγω-εἶπα καὶ ξαναλέγω, πολυλογῶ-ησα.

REBELLE, adj. ἀποστάτης-ες, ἐπαναστάτης-ες.

REBELLER (se), v. pr. ἐπαναστατῶ-ησα, συκώνομαι.

Digitized by Google

RÉCLURE, v. act. Voyez *Renfermer*.

RECLUS, E, adj. ὁπῦ ζεῖ σφαλισὸς ὡς ἐρημιτὴς.

RECOIFFER, v. a. ξανασπουφώω-ωσα.

RECOIN, s. m. γωνιά, ἡ· αἰγκώνη, ἡ. — s du cœur, τὰ κρυφιὰ, τὰ κρυφὰ.

RÉCOLLECTION, s. f. μάζωξις τῦ νοὸς, ἡ· συμμάζωξις, ἡ.

RÉCOLTE, s. fém. συλλογὴ, ἡ· μάζεμα τῶν καρπῶν, τὸ. Voyez *Moisson, Vendange*.

RÉCOLTER, v. a. μαζώνω, συνάζω τὺς καρπύς.

RECOMMANDABLE, adj. ἀξιοπίμητος-η-ον, ἀξιέπαινος-η-ον.

RECOMMANDATION, s. f. παρακλησὶα, ἡ. — d'une personne pour quelque emploi, σύστασις, ἡ. | honneur, τιμὴ, ἡ· σέβας, τὸ.

RECOMMANDER, v. a. un ami, συσταίνω-ησα. — une affaire, παρακλησὶω-ησα. | enjoindre, προστάζω-ξα. | exhorter, παρακινῶ-ησα, παραγγελῶ-ησα. — (se); ἐπικαλῶσα, ἐπικαλοῦμαι-έθηκα, παρακαλύνομαι-θηκα.

RECOMMENCER, v. a. ξαναρχινῶ-ησα.

RÉCOMPENSE, s. f. ἀνταμοιβὴ, ἡ· ἀντίμεμψις, ἡ· βρᾶβευμα, τὸ. — pour un objet trouvé, εὑρεθήκια, ἡ. — (en) de, διὰ ἀνταμοιβήν.

RÉCOMPENSER, v. a. ἀνταμείβω, ἀντιμύω-ψα, βραβεύω-υσα. Voy. *Dédommager*.

RECOMPOSER, v. a. ξανασυνθέτω-εσα.

RECOMPTER, v. a. ξαναλογαριάζω-σα, ἀριθμῶ-ησα πάλιν, ξαναμετρῶ-ησα.

RÉCONCILIATEUR, s. m. φιλιώτης, ὁ· διαλλακτὴς, ὁ.

RÉCONCILIATION, s. fém. φιλίωσις, ἡ· ἠγάπησις, ἡ· διαλλαγὴ, ἡ.

RÉCONCILIER, v. act. φιλιώνω, ἀγαπίζω-σα. — une seconde fois, ξαναγαπίζω-σα.

RECONDUIRE, v. act. συμπροφυύω-υσα.

RÉCONFORTER, v. a. ἀνδυναμώνω-ωσα. | consoler, παρηγορῶ-ησα.

RECONNAISSABLE, adj. εὐγνωριστὸς-η-όν.

RECONNAISSANCE, s. fém. ἀναγνώρισις, ἡ. — d'un bienfait, εὐγνωμοσύνη, ἡ· εὐχαριστία, ἡ. | billet, ὁμολογία, ἡ. | aveu, ὁμολόγησις, ἡ. — de l'ennemi, κατασκοπὴ, ἡ.

RECONNAISSANT, E, adj. εὐγνώμων, εὐχάριστος-η-ον.

RECONNAÎTRE, v. a. γνωρίζω-σα, ἀναγνωρίζω-σα. —

Digitized by Google

Penser, *περιεργάζομαι*, *ἐξετάζω*-ξα, *κατασκοπεύω*-υσα. — sa faute, la confesser, *ὁμολογῶ*-ησα.

Reconquérir, v. a. *ξαναπάγω*-αγα.

Reconstruction, s. f. *ξανάκτισμα*, *τὸ*· *ἀνοικοδομή*, *ἡ*.

Reconstruire, v. a. *ξανακτίζω*-σα.

Recorriger, v. a. *ξαναδιορθόω*-ωσα.

Recoucher (se), v. pr. *ξαναπλαγιάζω*-σα.

Recoudre, v. act. *ξαναράπω*, *ῥάξω*-ξα.

Recouper, v. act. *ξαναπόπω*-πα.

Recourber, v. a. *στραβώνω*-ωσα.

Recourir, v. n. avoir recours, *προστρέχω*-ξα. | courir de nouveau, *ξαναπρέχω*-ξα.

Recours, s. m. *καταφύγιον*, *τὸ*.

Recouvrer, v. a. *ξαναλαμβάνω*, *ξανακτῶ*. — la santé, *ξαρροστῶ*-ησα. — les contributions, *μαζώνω*-ξα.

Recouvrir, v. a. *ξαναπαπλώνω*, *σκεπάζω*-σα.

Récréatif, ive, adject. *εὐφραντικός*-ή-όν, *πρακτός*-ή-όν, *εὐφρόσυνος*-η-ον.

Récréation, s. f. *εὐφροσύνη*, *ἡ*· *ἀνακούφισις*, *ἡ*.

Récréer, v. a. *εὐφραίνω*-ασα, *πρακτικεύω*, *ἀναψυχῶ*-ησα.

Récrépir, v. a. un mur, *ξαναποβαπτίζω*-σα.

Récrier (se), v. pron. contre, blâmer, *κατηγορῶ*-ησα. | s'opposer, *ἐναντιώνομαι*-ώθηκα.

Récriminer, v. n. rendre injure pour injure, *ἀντιπαλίδω*.

Récrire, v. a. *ξαναγράφω*-ψα.

Recru, e, adject. Voyez *Fatigué, Las*.

Recrue, s. f. levée de troupes, *συλλογή*, *ἡ*· *μάζεμα*, *τὸ*. | nouvelles troupes, *νέοι στρατιῶται*, *οἱ*.

Recruter, v. a. *συνάζω*-ξα *νέους στρατιώτας*.

Rectangle, adj. *ὀρθογωνικός*-ή-όν.

Recteur, s. m. *διοικητής*, *ὁ*· *ῥεπάδορος*, *ὁ*.

Rectifier, v. a. *ὀρθόω*, *διορθόνω*-ωσα.

Rectitude, s. fém. *ὀρθότης*, *ἡ*· *εὐθύτης*, *ἡ*.

Recu, s. m. quittance, *ἐξόφλησις*, *ἡ*· *ἐξοφλητικόν*, *τὸ*· *ῥεσίπι*, *τὸ*.

Recueil, s. m. *συλλογή*, *ἡ*· *ἐκλογή*, *ἡ*. — s d'auteurs, *ἀναλεκτα*, *τὰ*.

Recueillement, s. m. Voyez *Récollection*.

Recueillir, v. a. *μαζώνω*-ωξα, *συνάζω*-ξα. — (se),

Digitized by Google

μαζώνω τὸν νοῦν, ταῖς αἰσθήσεις, περιμαζεύομαι εἰς τὸν ἑαυτόν μου.

RECUIRE, v. a. ξαναψήνω.

RECUL, s. m. de canon, ἀναποδισμός, ὁ.

RECULÉ, E, adj. éloigné, μακρυνός-νή-όν.

RECULER, v. n. ἀπαυρνομαι-ήθηκα, ὀπισθοδρομῶ-ησα. — les bornes, ἐξαπλώνω-σα· les mettre plus loin, βάνω μακρύτερα. | éloigner, ξεμακρύνω-να. | différer, ἀναβάλλω-λα.

RECULONS (à), phrase adv. ὀπίσω, ὄπισθεν.

RÉCUPÉRER, v. a. Voyez *Recouvrer*.

RÉCUSER, v. a. un juge, δὲν δέχομαι-χθηκα.

RÉDACTEUR, s. m. διατακτὴς, ὁ· διατάκτωρ-ορος, ὁ.

RÉDACTION, s. f. διάταξις, ἡ· σύνταξις, ἡ.

REDDITION, s. f. παράδοσις, ἡ.

REDEMANDER, v. a. ζητῶ, ἀναζητῶ-ησα-ηξα, ζητῶ ὀπίσω. | demander de nouveau, ξαναζητῶ-ησα.

RÉDEMPTEUR, s. m. λυτρωτὴς, ὁ.

RÉDEMPTION, s. f. λύτρωσις, ἡ.

REDEVABLE, adj. χρεωστὴς-ές. — (être), χρεώστω, χρουλῶ-ησα.

REDEVANCE, s. f. χρεωστικὸν χρέος, τὸ.

REDEVENIR, v. n. ξαναγίνομαι-γίνηκα.

RÉDIGER, v. a. βάνω εἰς τάξιν, συντάσσω-ξα.

REDIRE, v. a. ξαναλέγω-εἶπα. | blâmer, ἐλέγχω-ξα.

REDITE, s. fém. παυτολογία, ἡ.

REDONNER, v. a. ξαναδίδω. | rendre, ἐπιστρέφω-ψα. — sur l'ennemi, ὁρμῶ-ησα πάλιν.

REDORER, v. a. ξαναχρυσώνω-σα.

REDOUBLEMENT, s. masc. augmentation, αὔξησις, ἡ. — de fièvre, παροξυσμὸς, ὁ.

REDOUBLER, v. a. ξαναδυναμώνω-σα. | augmenter, αὐξάνω. — un habit, βάλλω καινούρια ἀλάτζα.

REDOUTABLE, adj. φοβερὸς-ὴ-όν.

REDOUTER, v. a. φοβοῦμαι-ήθηκα πολλά.

REDRESSEMENT, s. m. ἴσιασμα, τὸ· ὄρθωσις, ἡ.

REDRESSER, v. a. rendre droit, ἰσιάζω-σα, εὐθύνω-να, ὀρθώνω. — ce qui est par terre, στήνω, ἐγείρω-σα.

RÉDUCTION, s. f. d'une ville, ὑπόταξις, ἡ. | diminution, ὁλιγόστευσις, ἡ. | évaluation, ἀποτίμημα, τὸ.

RÉDUIRE, v. a. une ville,

Digitized by Google

ὑποπίπτω-ξα. | contraindre, βιάζω-σα, ἀναγκάζω-σα. | diminuer, ὀλιγοστεύω-υσα. | rendre petit, σμικραίνω-να. | changer en, κάμνω-μα. | accourcir, κοντεύω-υσα. — la monnaie d'un pays en celle d'un autre, ἀποτιμῶ-ησα. | dissoudre, διαλύω-σα. — (se), aboutir, καταπτῶ-ησα. — (se) au nécessaire, εὐχαριστοῦμαι ὑπὸ τὰ ἀναγκαῖα.

RÉDUIT, s. m. πάσος παρεμβερος, ὁ.

RÉDIFIER, v. a. Voyez *Rebâtir*.

RÉEL, LE, adj. πραγματικὸς-ὴ-ὸν, ἀληθινὸς-ὴ-ὸν.

RÉELLEMENT, adv. πραγματικῶς, ἀληθινὰ, τῷ ὄντι.

REFAIRE, v. a. ξαναπάμνω-μα. | fortifier, δυναμώνω-σα. — (se), se rétablir, γίνομαι καλήτερα.

RÉFECTION, s. f. ἀείστιμα, τὸ: γεύσιμον, τὸ.

RÉFECTOIRE, s. m. ἐστιατήριον, τὸ.

RÉFÉRER, v. a. ἀναφέρω-σα. | attribuer, ἀποδίδω-σα.

REFERMER, v. a. ξαναπλείω-σα, ξαναφαλῶ-ησα.

RÉFLÉCHIR, v. n. συλλογίζομαι-ίσθηκα. — à, σκάζομαι-σθηκα. | v. a. les rayons, ἀνταπανακλῶ-ησα.

RÉFLÉCHISSEMENT, s. m. ἀνταπάνακλασις, ἡ.

REFLET, s. m. ἀνταπάνακλασις, ἡ.

REFLEURIR, v. n. ξαναανθίζω-σα.

RÉFLEXION, s. fém. des rayons, ἀνταπανάκλασις, ἡ. | considération, στοχασις, ἡ· λογισμὸς, ὁ· στοχασμὸς, ὁ. — (sans), ἀστοχασία, ἀστοχάστως.

REFLUER, v. n. ἀναρρέω

REFLUX, s. m. ἐπιστροφὴ, ἡ· παλίρροια, ἡ.

REFONDRE, v. act. ξαναλυώνω-σα, ξαναχύνω-σα. — un discours, διορθόω-ωσα, ξαναανθίνω-σα.

REFONTE, s. f. ξανάχυσις, ἡ: ξανάχυμα, τὸ.

RÉFORMATEUR, s. masc. ἀναμορφωτὴς, ὁ.

RÉFORMATION, s. f. réforme, ἀναμόρφωσις, ἡ. | correction, διόρθωσις, ἡ. | suppression, ἀποκοπὴ, ἡ. — des troupes, ἀπόλυσις, ἡ. — des abus, κατάπαυσις, ἡ.

RÉFORMER, v. a. μεταμορφώζω-σα, ἀναμορφώζω-σα. | corriger, διορθόω-σα. | faire cesser, ἀποπαύω-σα. — les troupes, ἀπολύω.

REFOULER, v. a. ξαναπατῶ-ησα. | en parlant de l'eau, παλιρρέω-υσα.

REFOURBIR, v. a. ξαναγυαλίζω-σα.

Digitized by Google

RÉFRACTAIRE, adj. σασώδης-ες.

RÉFRACTER, v. act. διακλάω-σα.

RÉFRACTION, s. f. διάκλασις, ἡ.

RÉFRANGIBLE, adj. διακλαστικός-ή-όν.

REFRAPPER, v. a. ξανακτυπῶ-ησα, ξανακρούω-σα.

REFRÉNER, v. a. συγκρατῶ-ησα, χαλιτώνω-ωσα.

RÉFRIGÉRANT, E, RÉFRIGÉRATIF, IVE, adj. δροσιστικός-ή-όν.

REFRIRE, v. a. ξαναπηγανίζω-σα.

REFROGNER (se), v. pr. ζαρώνω τὸ πρόσωπον.

REFROIDIR, v. a. et n. κρυώνω-σα, ψυχραίνω-να.

REFROIDISSEMENT, s. m. ψύχραμα, τὸ· κρύωμα, τὸ. | indisposition, κρυολόγημα, τὸ.

REFROTTER, v. a. ξανατρίβω-ψα, ξανατρίβω-ψα.

REFUGE, s. m. καταφυγή, ἡ· καταφύγιον, τὸ.

RÉFUGIER (se), v. pron. καταφεύγω-υγα. — auprès de, προσφεύγω εἰς.

REFUS, s. m. ἄρνησις, ἡ. | rejet, ἀπόῤῥιψις, ἡ.

REFUSER, v. a. ἀρνοῦμαι, ἀρνιοῦμαι-σηκα. | rejeter, ἀπορίπτω-ψα. — (se), se priver, στερροῦμαι-ηθηκα. — (se) au plaisir, ὑποφεύγω-υγα.

RÉFUTATION, s. f. ἀντίῤῥησις, ἡ.

RÉFUTER, v. act. κάμνω ἀντίῤῥησιν, πολεμῶ μὲ δυνατὰ δικαιολογήματα.

REGAGNER, v. a. ξανακερδίζω, κερδεύω-σα. — le chemin, ξαναπάνω-σα τὴν ὁδὸν. — l'amitié, ξαναποκτῶ-ησα. — la maison, σπρέφομαι-ηκα.

RÉGAL, s. m. συμπόσιον, τὸ· ζιγαφέτι, τὸ.

RÉGALER, v. a. κάμνω ζιγαφέτι. | faire un présent, δῶρον δίδω.

REGARD, s. m. l'action de la vue, θωρεία, ἡ· κοίταγμα, τὸ· βλέψιμον, τὸ. | coup d'œil, ὀμματιά, ἡ· ματιά, ἡ.

REGARDER, v. a. κοιτάζω-ξα, θεωρῶ-ησα. — de travers, ἀγελοποιτάζω-ξα. — favorablement, εὐνοικῶς θεωρῶ. — de près, ἀκριβοθεωρῶ-ησα. — à, faire attention, σχολάζομαι-σθηκα, προσέχω. | examiner, ἐξετάζω, τραβάζω. | être tourné vers, βλέπω πρὸς. | imp. εἶγαι, κάθεται, avec l'acc.; ἀνήκει εἰς, avec l'acc. — comme, ἔχω διὰ, νομίζω-σα, ἔχω ὡσάν.

RÉGENCE, s. f. gouvernement, κυβέρνησις, ἡ.

RÉGÉNÉRER, v. a. ἀναγεννῶ-ησα.

RÉGENT, s. m. d'un état,

Digitized by Google

κυβερνητὴς, ὁ. | qui enseigne, διδάσκαλος, ὁ.

RÉGIE, s. fém. διοίκησις, ἡ.

REGIMBER, v. n. λακτίζω, κλοτζῶ-ησα. | s'élever contre, συκώνομαι ἐναντίον.

RÉGIME, s. m. κυβέρνησις, ἡ. | diète, δίαιτα, ἡ. | ordre de vie, τάξις, ἡ.

RÉGIMENT, s. m. τάγμα, τὸ. | foule, πλήθος, τὸ.

RÉGION, s. f. τόπος, ὁ· μεγάλη ἔκτασις γῆς, ἡ.

RÉGIR, v. a. διοικῶ-ησα, κυβερνῶ-ησα. | en parlant des verbes, ἀπαιτῶ, συντάσσομαι μετὰ, avec le gén.

RÉGISSEUR, s. m. διοικητὴς, ὁ.

REGISTRE, s. m. κατάστιχον, τὸ· ντεφτέρι, τὸ· πεφτέρι, τὸ.

REGISTRER, v. a. γράφω-ψα εἰς τὸ ντεφτέρι.

RÈGLE, s. fém. à régler, χαράκι, τὸ· λενίερι, τὸ· γνώμων, ὁ· ῥέγουλα, ἡ. | loi, νόμος, ὁ· κανόνας, ὁ. | ordre, τάξις, ἡ. — d'arithmétique, μέθοδος, ἡ.

RÉGLÉ, E, part. et adj. τακτικὸς-ὴ-ὸν. — (homme), εὔτακτος-η-ον. — ES (troupes), τακτικὰ στρατεύματα.

RÈGLEMENT, s. m. διάταγή, ἡ· διάταγμα, τὸ· καθοδήγημα, τὸ· καθοδήγησις, ἡ.

RÉGLÉMENT, adv. πάντοτε κατὰ τὴν τάξιν.

RÉGLER, v. a. tirer des lignes droites, χαρακώνω-σα. | prescrire, διοτζίζω-σα, διατάζω-ξα. | mettre en ordre, βάνω εἰς τάξιν. — les différens, ἰσάζω-σα. | diriger, ὁδηγῶ, καθοδηγῶ-ησα, εὐτακτῶ-ξα. — un compte, πλειώνω-σα· πασπρεύω-ψα. | déterminer, ἀποφασίζω-σα, διοτζίζω-σα. — le prix, fixer, βάνω νάρκι, ἀποκόπω-ψα.

RÉGLISSE, s. f. γλυκορρίζα, ἡ.

RÉGNANT, E, adj. βασιλεύων-ουσα.

RÈGNE, s. m. βασίλειον, τὸ· βασιλεία, ἡ. — animal, τὰ ζῶα. — végétal, τὰ φύτα. — minéral, τὰ μέταλλα.

RÉGNER, v. n. être roi, βασιλεύω-υσα. | dominer, κυβερνεύω, αὐθεντεύω-υσα.

REGORGEMENT, s. masc. πλημμύρημα, τὸ.

REGORGER, v. n. πλημμυρῶ-ησα. — de biens, ἔχω περισσά.

REGRATTER, v. a. ξανασκαλίζω-σα, ξύω πάλιν.

REGRATTIER, s. m. λαχανοπουλητὴς, ὁ· μπακάλης, ὁ.

REGRET, s. m. λύπη, πίκρα, ἡ. — (avoir), πικραίνομαι-άθηκα. — (à), adv. σιγὰ σιγὰ, ἀπουσίως.

Digitized by Google

REGRETTER, v. act. un mort, κλαίω. — une perte, μὴν παραφαίνειν, λυποῦμαι.

RÉGULARITÉ, s. f. καθαρὰ τάξις, ἡ. | bonne conduite, καλὸν πολίτευμα, τὸ. | observation des règles, διαφύλαξις τῶν κανόνων, τῆς τάξεως.

RÉGULIER, ÈRE, adject. κανονικὸς-ἡ-όν, τακτικὸς-ἡ-όν, εὔτακτος-η-ον. — s (verbes), ὁμαλὰ ῥήματα, τὰ.

RÉGULIÈREMENT, adv. τακτικῶς, κατὰ τὴν τάξιν, μὴν λείποντας ποτὲ, διατακτικά.

RÉHABILITATION, s. fém. ἀποκατάστασις, ἡ.

RÉHABILITER, v. a. ἀποκαθιστάνω-ησα, ἀποκαθιστάω, ξαναβάλω εἰς ἀξίαν.

REHAUSSER, v. a. ὑψόνω-σα, ὑψηλώνω-σα. — le prix, αὐξάνω-ησα. — le courage, ἐγκαρδιώνω-ωσα. | illustrer, λαμπρύνω-να.

RÉIMPRIMER, v. a. ξανατυπώνω-ωσα.

REINE, s. f. βασιλίσσα, ἡ.

REINS, s. m. pl. νεφροὶ, τὸ· ὀσφὺς, ὁ.

RÉINTÉGRER, v. a. Voy. *Réhabiliter*.

RÉINVITER, v. a. ξαναπαλῶ-εσα.

RÉITÉRER, v. act. une action, ξαναπάμνω-μα. — les ordres, ξαναπροστάζω-ξα. — une défense, ξαναπαγορεύω-σα. Ξανα indique partout réitération.

REJAILLIR, v. n. ἀναβρύω-σα, ἀναπηδῶ-ησα. | retomber sur, πίπτω, πίπω.

REJAILLISSEMENT, s. m. ἀνάβρυσμα, τὸ· ἀνάβρυσις, ἡ.

REJET, s. m. d'arbre, βλαστάρι, τὸ. | action de rejeter, ἀπορρίψιμον, τὸ.

REJETER, v. a. ἀπορρίπτω, ἀπορρίχνω-ξα. — la faute sur, ῥίχνω-ξα, ῥίπτω-ξα. | repousser, en parlant des plantes, ξαναβλαστάνω-ησα.

REJETON, s. m. θαλλὸς, ὁ· βλαστάρι, τὸ. | descendant, ἔγγονος, ὁ.

REJOINDRE, v. a. ἐνώνω πάλιν, ξανασμίγω-ξα. — en collant, ξανακολλῶ-ησα. | atteindre, φθάνω-αξα. — un homme qui s'est séparé, εὑρίσκω-ηῦρα. — (se), en parlant d'os cassés, πάνω, κολλῶ-ησα.

RÉJOUIR, v. a. εὐφραίνω-ανα, ἀναγαλλιάζω-σα, χαροποιῶ-ησα. — (se), χαίρομαι-άρηκα. | se divertir, εὐφραίνομαι-άνθηκα, ξεφαντώνω. | tressaillir de joie, ἀναγαλλιάζομαι-άθηκα. — (se) avec, συγχαίρομαι-άρηκα.

RÉJOUISSANCE, s. f. χαρὰ, ἡ· χαροποίησις, ἡ. — publique, πανήγυρις, ἡ.

Digitized by Google

RÉJOUISSANT, E, adject. χαρμόσυνος-η-ον, χαροποιὸς-ία-όν. | agréable, ἀρεσότατος-η-ον, τερπνὸς-ἡ-όν.

RELÂCHE, s. m. διακοπὴ, ἡ· ἀνάπαυσις, ἡ. — (sans), ἀδιακόπως, χωρὶς ἄνεσιν. | repos dans la maladie, ἀνάπαυσις, ἡ· ἄνεσις, ἡ. | s. f. lieu pour jeter l'ancre, τόπος καλὸς διὰ τὰ πλοῖα.

RÉLÂCHÉ, E, adj. en parlant des mœurs, de la morale, ἀπολυμένος-η-ον.

RELÂCHEMENT, s. m. relâche, ἄνεσις, ἡ. — des mœurs, ἀπώλεια, ἡ. | diminution de tension, ξεπίνωμα, τὸ.

RELÂCHER, v. a. détendre, ξεπιτώνω - ωσα. — un prisonnier, ἀπολύω, ἐλευθερώνω-σα. — l'esprit, ξεκουράζω, διασκεδάζω-σα. | en parlant d'un vaisseau, ἀράζω-ξα, ταματῶ-ησα. — (se), déchoir, ξεπεύτω.

RELANCER, v. a. l'ennemi, ἀποδιώχνω - ξα. | reprendre rudement, δυνατὰ ἐλέγχω-ξα.

RELAPS, E, adj. ξαναπεσμένος-η-ον. εἰς τὴν αἵρεσιν.

RELATER, v. a. ἀναφέρω-σα.

RELATIF, IVE, adj. ἀναφορικὸς-ἡ-όν, σχετικὸς-ἡ-όν.

RELATION, s. f. ἀναφορὰ, ἡ· ἀναλογία, ἡ· σχέσις, ἡ. Voyez *Récit*.

RELATIVEMENT, adv. ἀναφορικῶς, σχετικῶς.

RELAVER, v. a. ξαναπλύνω-να.

RELÉGUER, v. a. ἐξορίζω-σα.

RELEVAILLES, s. f. plur. εὐχὴ τῶν γυναικῶν μετὰ τὴν γέννα.

RELEVÉ, E, adj. piquant, ἀξὺς-εῖα-ύ. | noble, εὐγενὴς, ὕψηλος-η-ον, μεγάλος-η-ον.

RELÈVEMENT, s. m. ἀσύκωμα, τὸ· ἀνέγερσις, ἡ.

RELEVER, v. a. ἀναγείρω-σα, ξαναασυκώνω-ωσα. | faire plus haut, ἀσυκώνω, ὑψηλώνω-σα. — le courage, ξαναδίδω, αὐξάνω-ησα τὴν καρδίαν. — les actions, louer, ἐπαίνω-εσα. | illustrer, λαμπρύνω να. | réprimander, ἐλέγχω-ξα. — les fautes, rapporter, κοινολογῶ-ησα. — de maladie, καλοσυνεύω - υσα, καλὴ περεύω-υσα. — les sentinelles, ἀλλάζω-ξα. — quelqu'un d'un serment, ἀπολύω - σα. — de quelqu'un, dépendre, κρεμοῦμαι-άσθηκα. | faire le relevé d'un compte, ἀνηγεάφω-φα, συνκάπω - σα. — (se) de ses ruines, εὐγαίνω-ησα.

RELIEF, s. m. γλυπτὸν, τὸ.

Digitized by Google

| éclat, λαμπρότης, ἡ· λάμψις, ἡ· εὐκλεία, ἡ.

RELIER, v. a. ξαναδένω-σα. — un livre, ραχώνω-σα.

RELIEUR, s. masc. ραχωτὴς, ὁ.

RELIGIEUSE, s. f. καλογερὰ, ἡ.

RELIGIEUX, EUSE, adj. τῆς θρησκείας, ἀπήκων εἰς θρησκείαν. | pieux, εὐσεβὴς-ές, εὐλαβὴς-ές. | fidèle observateur, ἀκριβὴς-ές. | s. m. μοναχὸς, ὁ· ἱερομόναχος, ὁ· καλόγηρος, ὁ.

RELIGION, s. f. θρησκεία, ἡ. | foi, πίστις, ἡ. | piété, εὐσέβεια, ἡ. — (surprendre la), ἁπατῶ-ησα. — (entrer en), γίνομαι καλόγηρος· pour ceux qui sont du rit latin, γίνομαι ρελιτζιόζος.

RELIMER, v. a. ξαναεγλίζω-σα. — un ouvrage, ἀκριβὲ διορθώνω-σα.

RELIQUAIRE, s. m. λειψανοθήκη, ἡ.

RELIQUE, s. f. λείψανον ἅγιον, τὸ.

RELIRE, v. a. ξαναδιαβάζω-σα.

RELIURE, s. f. σλάχωμα, τὸ.

RELOUER, v. a. ξαναενοικιάζω-σα.

RELUIRE, v. n. διαλάμπω-ψα, λάμπω-ψα, ἀναλάμπω-ψα.

RELUISANT, E, adj. λαμπρὸς-ὰ-ὸν.

REMÂCHER, v. act. ξαναμασεῖῶ-ησα.

REMANGER, v. a. ξαναφάγω-φαγα.

REMARIER (se), v. pron. ξαναπαντρεύομαι-θηκα.

REMARQUABLE, adj. ἀξιοσημείωτος-η-ον, διάσημος-η-ον.

REMARQUE, s. f. observation, σχασμὸς, ὁ· παρατήρησις, ἡ· σημείωσις, ἡ.

REMARQUER, v. a. marquer de nouveau, ξανασημειώνω-ωσα. | faire attention, σχάζομαι-σθηκα. | observer, παρατηρῶ-ησα.

REMBARQUER, v. a. ξαναβαρκάρω-ησα. — (se) dans une affaire, ἐμπλέκομαι πάλιν.

REMBLAYER, v. a. ἀπογεμίζω-σα, ἀπογεμώνω-σα.

REMBOÎTER, v. a. les os, ξαναρθρώνω, βάνω εἰς τὸν τόπον του.

REMBOURSEMENT, s. m. πλέρωμα, τὸ· πληρωμὴ διανεικῶ, ἡ.

REMBOURSER, v. a. πληρώνω, ξαναμετρῶ-ησα.

REMÈDE, s. m. ἰατρεικὸν, τὸ· θεραπεία, ἡ.

REMÉDIER, v. act. θεραπεύω-σα. — à, corriger les désordres, διορθώνω-σα. | empêcher, ἐμποδίζω-σα.

Digitized by Google

REMÊLER, v. act. ξαναμπερδεύω-σα, πάλιν ἀναμπερδεύω-σα.

REMENER, v. a. ξαναφέρω-σα, ξαναπάγω-ηγα.

REMERCIER, v. a. εὐχαριστῶ-ησα.

REMERCÎMENT, s. masc. εὐχαρίστησις, ἡ· εὐχαρίστημα, τὸ. — s (faire beaucoup de), καλοφχαριστῶ-ησα.

REMESURER, v. a. ξαναμετρῶ-ησα.

REMETTRE, v. act. ξαναβάλλω-λα, ξαναβάζω. — devant les yeux, représenter, παρασταίνω-ησα. | redonner, ξαναδίδω-ωσα. | livrer, παραδίδω-ωσα. | différer, ἀναβάλλω-λα. | rendre, στρέφω-ψα. | pardonner, συγχωρῶ-ησα, συμπαθῶ-ησα. — bien, réconcilier, ἀγαπίζω-σα. | confier, ἐμπιστεύω-υσα. | laisser, ἀφήνω-κα. — (se), se rétablir, ἰατρεύομαι, ὑγιαίνω. | s'abandonner, ἀφήνομαι, παραδίδομαι. | se rappeler, ἐνθυμοῦμαι-ήθηκα. — (se) de la fatigue, ξεκουράζομαι-σθηκα. — (se) des pertes, ξαναπερδαίνω-ησα. — (se) à la volonté de Dieu, ἀναπαύομαι εἰς τὸ θεικὸν θέλημα.

REMISE, s. f. Voyez *Délai, Retard.* — (faire) de, χαρίζω, ἀφήνω.

RÉMISSIBLE, adj. ἀφειτὸς-ὴ-όν, συγχωρητὸς-ὴ-όν, συγχωρεπικὸς-ὴ-όν.

RÉMISSION, s. f. ἄφεσις, ἡ· συγχώρεσις, ἡ. — (sans), ἀσυγχώρητα.

REMONTER, v. act. et n. ξαναανεβαίνω-ηκα. — le prix, ἀνεβάζω-σα. — à la cause, συχάζομαι-σθηκα. — la rivière, πλέω ἐναντίον τοῦ ρεύματος. — en marchant, πορπατῶ ἐναντίον τῶ ρεύματος. — une montre, γυρίζω-σα, κορδίζω-σα. — quelqu'un dans la nécessité, προμηθεύω-υσα.

REMONTRANCE, s. f. παραίνεσις, ἡ· ἑρμήνεια, ἡ· νουθεσία, ἡ.

REMONTRER, v. a. παραστήνω-σα, παραστάινω-ησα. | faire des remontrances, παραινῶ-εσα, νουθετῶ-ησα.

REMORDRE, v. act. ξαναδαγκάνω. | en parlant de la conscience, ἐλέγχω-ξα, ἀγκυλώνω-σα.

REMORDS, s. m. ἐλεγμὸς, ὁ· ἀγκύλωμα, τὸ.

REMORQUE, s. f. ῥυμουλκία, ἡ· ῥυμούλκιον, τὸ.

REMORQUER, v. a. σύρνω, τραβῶ-ηξα, ῥυμουλκεύω-υσα.

REMPARER (se), v. pr. ὀχυρώνομαι-σθηκα.

REMPART, s. m. πειτήχισμα, τὸ. | défense, διαφέντευσις, ἡ.

REMPLACER, v. a. βάνω

εἰς τὸν τόπον τινός. | prendre la place, πέρνω τὸν τόπον.

Rempli, e, adj. Voyez *Plein*.

Remplier, v. a. διπλώνω ἀπὸ μέσα.

Remplir, v. a. γεμίζω-σα, γεμώνω-σα. — son devoir, πληρόνω, ἀποπληρόνω-σα. — son temps, μεταχειρίζομαι-σθηκα. — une place, καπιχώ-λαβα, κρατῶ-ηξα.

Remployer, v. a. ξαναμεταχειρίζομαι-σθηκα.

Remporter, v. act. ce qu'on a apporté, φέρνω φπίσω. — la victoire, κερδίζω-σα, λαμβάνω-βα.

Remprunter, v. a. ξαναδανείζομαι-σθηκα.

Remuant, e, adj. ὁποῦ πάντα σαλεύει, σκανταλιάρης, ἡ-ὸν. | séditieux, στασιώδης, ὁ.

Remuement, s. m. dans un état, σύγχυσις, ἡ· στάσις, ἡ.

Remuer, v. a. mouvoir, κινῶ-ησα, κουνῶ, σαλεύω-σα, ταραχίζω-σα. | exciter, κινῶ, παρακινῶ-ησα, ἐξυπνῶ-ησα. — les consciences, ἐξυπνῶ-ησα, ταράζω-ξα. | élever des séditions, στασιάζω-σα. — (se), σαλεύω, ταράζω.

Rémunérateur, s. masc. ἀνταμωτής, ὁ· βραβευτής, ὁ.

Rémunérer, v. a. ἀνταμείβω-νσα.

Renaissance, s. f. ἀναγέννησις, ἡ.

Renaître, v. n. ἀναγεννοῦμαι-ήθηκα.

Renard, s. m. ἀλώπηξ, ἀλεποῦ, ἡ. — (fin), πανοῦργος-η-ον.

Renchérir, v. n. devenir plus cher, ἀκριβαίνω. | offrir plus cher, ἀνεβάζω τὴν τιμήν. | ajouter, προσθέτω.

Rencontre, s. f. ὑπάντησις, ἡ· ὑπάντημα, τὸ· ἀντάμωσις, ἡ. | circonstance, περίστασις, ἡ.

Rencontrer, v. a. ὑπαντῶ, ἀπαντῶ-ησα, ἀνταμώνω-σα. | trouver, εὑρίσκω-ηὗρα. — (se), ὑπαντιοῦμαι-ήθηκα. | en parlant de deux armées, συναπαντιοῦμαι, συναντιοῦμαι-ήθηκα.

Rencourager, v. a. ξαναθαρρύνω-να.

Rendez-vous, s. m. συνέλευσις, ἡ· συναντάμωσις, ἡ.

Rendormir (se), v. pr. ἀποκοιμοῦμαι πάλιν, ξανακοιμοῦμαι-ήθηκα.

Rendre, v. act. στρέφω, ἐπιστρέφω-ψα, δίνω ὀπίσω. | faire, κάμνω-ἔκαμα. | donner, produire, δίδω-ἔδωσα. — l'esprit, παραδίδω, ξεψυχῶ-ησα. — de la bile, ῥίχνω-ξα, ξερνῶ-ασα. — témoignage, μαρτυρῶ-ησα. |

Digitized by Google

livrer, παραδίνω - ωσα. — (se), aller, πηγαίνω-έπηγα. | devenir, γίνομαι-έγένηκα. — (se) aux raisons, δέχομαι-χθηκα, στέργω-ξα. | n'en pouvoir plus, ἀποκάμνω-μα.

RENDU, E, part. et adj. arrivé, φθασμένος-η-ον. | fatigué, κουρασμένος-η-ον, καταπουρασμένος-η-ον.

RENDURCIR, v. a. ξανασκληρώνω, σφίγγω-ξα.

RENÉGAT, s. m. ἀποστάτης, ὁ.

RÊNES, s. fém. pl. d'une bride, τὰ λουρία · ἡνία, ἡ · φάρι, τὸ. — de l'état, ἡμόνι, τὸ.

RENFERMER, v. a. σφάλλω-λιξα μέσα, κλείω - σα. | comprendre, περιέχω. | contenir, περικρατῶ, χωρῶ-ησα.

RENFLAMMER, v. a. ξανάπω-ψα.

RENFLER, v. a. ξαναφουσκώνω-σα. — (se), en parlant d'une tumeur, ξαναφρήσκω

RENFONCER, v. a. enfoncer plus avant, ἀμπώθω-σα. | enfoncer de nouveau, ξανατήγω-ξα.

RENFORCER, v. a. ἐνδυναμώνω-ωσα. — la dépense, αὐξάνω-ησα.

RENFORT, s. m. βοήθεια, ἡ.

RENGAÎNER, v. a. βάνω εἰς τὸ φκαέι.

RENGRAISSER, v. n. ξαναπαχύνω-να.

RENIEMENT, s. m. ἀπάρνησις, ἡ · ἄρνησις, ἡ.

RENIER, v. a. ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι-ήθηκα.

RENIFLER, v. n. ῥουχουνίζω-σα.

RÉNITENCE, s. f. ἀντίσασις, ἡ.

RENOM, s. m. RENOMMÉE, s. f. φήμη, ἡ · ὄνομα, τὸ · εὐφημία, ἡ · εὐκλεια, ἡ.

RENOMMÉ, E, adj. célèbre, περίφημος-η-ον, ὀνήσιμος-η-ον, ὀνομαστὸς-ὴ-όν, εὐκλεὴς-ές.

RENOMMER, v. a. ξανασονομάζω-σα. | réélire, ξαναδιαλέγω-ξα.

RENONCEMENT, s. masc. ἀπόταξις, ἡ · ἄρνησις, ἡ · παραίτησις, ἡ.

RENONCER, v. act. et n. παραιτῶ-ησα, ἀπαρνοῦμαι.

RENONCIATION, s. f. παραίτησις, ἡ · παράτημα, τὸ.

RENOUER, v. a. nouer de nouveau, ξαναδένω-σα. — amitié, φιλιώνομαι-ήθηκα. — la conversation, ξαναπιάνω-σα, ξαναρχινῶ-σα.

RENOUVELER, v. a. ἀνανεώνω - σα, ἀνακαινουεμώνω-ωσα.

RENOUVELLEMENT, s. m. RÉNOVATION, s. f. ἀνανέωσις, ἡ · ἀνακαινουείωσις, ἡ.

RENSEIGNEMENT, s. m. εἴδησις, ἡ · γνῶσις, ἡ.

Digitized by Google

λέγωμα, τὸ. — (montre à), ὁποῦ ξαναχτυπᾶ.

Repétrir, v. a. ξαναζυμώνω-ωσα.

Repeupler, v. act. une ville, φέρνω νέους κατοίκους.

Repiler, v. a. ξανακοπανίζω-σα.

Repiquer, v. act. ξαναγκυλώνω-ωσα.

Répit, s. m. ἀναβολή, ἡ· ἄνεσις, ἡ· ἀναψυχή, ἡ.

Replacer, v. a. ξαναβάλλω-λα, ξαναβάλλω-λα.

Replanter, v. a. ξαναφυτεύω-υσα.

Replet, ète, adj. παχὺς-εῖα-ύ.

Réplétion, s. f. πλησμονή, ἡ· πλησμόνεσα, ἡ.

Repleuvoir, v. imp. ξαναβρέχει.

Repli, s. m. δίπλωμα, τὸ· ζαρωμάδα, ἡ. — du cœur, τὸ κρυφότατον.

Replier, v. act. ξαναδιπλώνω-σα. — (se), en parlant des troupes, σύρομαι-ῆκα ὀπίσω, ἀποτρέπομαι-φθηκα.

Réplique, s. f. ἀπολόγημα, τὸ. — écrite, ἀντιγραφή, ἡ.

Répliquer, v. a. ἀπολογοῦμαι-ήθηκα.

Replisser, v. a. ξανασυφρώνω-ωσα.

Replonger, v. a. βουτῶ-ηξα πάλιν, ξαναβυθίζω-σα.

Répondant, s. m. caution, κεφίλης, ὁ· ἐγγυητής, ὁ.

Répondre, v. a. ἀποκρίνομαι, ἀπολογοῦμαι. | correspondre, ἀνταποκρίνομαι-ίθηκα. | être vis-à-vis, ἀντικρύζω-σα. | être proportionné, εἶμαι κατά, avec l'acc. | être caution, μένω, εἶμαι κεφίλης, ἐγγυητής. — de, assurer, βεβαιώνω-ωσα. — (se), se promettre, πάζω τὸ ἐμαυτό.

Réponse, s. f. ἀπόκρισις, ἡ. — (rendre). Voyez *Répondre*.

Reporter, v. a. ξαναφέρνω-εγκα, ξαναφέρω-εγκα.

Repos, s. m. ἀνάπαυσις, ἡ· ἀνάπαψις, ἡ· ἄνεσις, ἡ. | tranquillité, ἡσυχία, ἡ. | cessation de mouvement, de travail, ἀκινησία, ἡ. | sommeil, ὕπνος, ὁ.

Reposer, v. a. ἀναπαύω-υσα, δίδω ἀναπαύσιν. | v. n. prendre du repos, ἀναπαύομαι. | dormir, κοιμοῦμαι-ήθηκα. | en parlant des liqueurs, καταλλάζω-ξα. — (se), ἀναπαύομαι-ύθηκα, ξεκουράζομαι-σθηκα. — (se) sur quelqu'un, παραδίνω, ἀφήνω εἰς, ἀναπαύομαι-θηκα εἰς.

Repoussant, e, adj. δυσάρεστος-η-ον.

Digitized by Google

Repóusser, v. act. ἀποκουντῶ-ησα, ἀποκρούω-σα, παρεμπόδω. | pousser en arrière, σωρώχγω-ξα ὀπίσω. | pousser de nouveau, ξανασωρώχγω-ξα. | en parlant d'une arme à feu, κλοτζῶ-ησα. — l'ennemi, ἀποδιώχγω-ξα. | en parlant des plantes, ξαναφυτρώνω-ωσα, βλασταίνω, ἀναβλασταίνω-σα, ἀναδίδω-ωσα.

Répréhensible, adject. ἐλεγκτὸς-ὴ-όν, καταγρηστὸς-ὴ-όν, μεμπτὸς-ὴ-όν, διαβλητὸς-ὴ-όν.

Répréhension, s. f. μέμψις, ἡ· ἔλεγχος, τὸ· ἐπιτίμησις, ἡ.

Reprendre, v. a. ξαναπιάνω-ασα, ξαναπέρνω-εσα. — haleine, ἀνασαίνω-ασα, ἀναπαύομαι, πέρνω ἄνεσιν, ἀναπνέω-υσα. | avertir, ἐρμηνεύω-υσα. | gronder, ἐλέγχω-ξα, μαλώνω-ωσα. | rattacher en cousant, ῥάπτω-ψα. | en parlant des plantes, ῥιζώνω πάλιν, πιάνω-σα. — (se), διορθώνω, σιάνω τὸν λόγον ὀπού μοῦ ξέφυγε.

Représailles, s. f. plur. ἀντικούρσευμα, τὸ. — (user de), ἀντικουρσεύω-υσα. | compensation, ἀμοιβή, ἡ.

Représentant, s. masc. πρεσβευτής, ὁ. — à une assemblée délibérante, βουλευτής, ὁ.

Représentatif, ive, adj. παραστατικὸς-ὴ-όν.

Représentation, s. fém. παράστασις, ἡ· παράτασις, ἡ. | remontrance, ταπεινὴ ἔκθεσις, ἡ. — en peinture et gravure, εἰκόνισμα, τὸ.

Représenter, v. a. παραστένω-νησα; ἀντιοιῶ-ησα. — dans un portrait, εἰκονίζω. | figurer, ὡσεικονίζω-σα. | exposer, ὀκνάτω-σα, ὡσβάλλω-λα. — des témoins, παρρησιάζω-σα. — (se), se figurer que, φαντάζομαι-σθηκα.

Répressif, ive, adject. ὁπού ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κρατηχῇ.

Reprêter, v. a. ξαναδανείζω-σα.

Réprimande, s. f. ἔλεγχος, ὁ· ἔλεγξις, ἡ· ἐπίτιμον, τὸ· γείνα, ἡ.

Réprimander, v. a. ἐλέγχω-ξα, μαλώνω-σα, ἐπιτιμῶ-ησα.

Réprimer, v. a. κρατῶ, συγκρατῶ-ηξα.

Reprise, s. f. ξαναπάσιμον, τὸ. — s (à plusieurs), πολλαῖς φορεσῖς. — s (à diverses), διαφορεσῖς φορεσῖς.

Réprobation, s. f. ἀποδοκιμασία, ἡ.

Reprochable, adj. ἄξιος-α-ον ὀνειδίσεως. — (témoin), ὕποπτος-η-ον.

Digitized by Google

Reproche, s. m. ὀνείδισις, ἡ· μέμψις, ἡ.

Reprocher, v. a. ὀνειδίζω-σα, προσωποδέρτω, μέμφομαι-φθηκα.

Reproduire, v. a. ξαναδίνω καρπὸν, ξαναχαρπίζω-σα.

Réprouver, v. act. les damnés, ἀποδοκιμάζω-σα, καταδικάζω - σα. | rejeter, ἀποῤῥίχνω-ξα.

Reprouver, v. a. prouver de nouveau, ξαναποδείκτω-ξα.

Reptile, s. m. ἕρπετον, τὸ· συρτόμενον, τὸ.

Repu, e, part. de *Repaître*, ὁποῦ ἔφαγε καλά.

Répudier, v. a. ἀποῤῥίχνω-ξα, ἀπολύω-σα.

Répugnance, s. f. ἀποστροφὴ, ἡ· ἐναντότης, ἡ.

Répugner, v. n. avoir de la répugnance, ἀποστρέφομαι-φθηκα, γρυκῶ ἐναντότητα. | être contraire, εἶμαι ἐναντίος-α-ον.

Répulsif, ive, adj. ὁποῦ ἀποῤῥίχνει.

Repurger, v. a. ξαναδίνω ἰατρικὸν, φοῦργαν.

Réputation, s. f. ὄνομα, τὸ· φήμη, ἡ· ἡμὴ, ἡ· ὑπόληψις, ἡ. — (perdre quelqu'un de), ἀπιμῶ-ησα, χαλῶ-ασα τὸ ὄνομα.

Réputer, v. a. νομίζω-σα, ἔχω διὰ, θαῤῥῶ-ευσα.

Requérir, v. act. ζητῶ, ὀπιζητῶ-ησα, ἀπαιτῶ-ησα.

Requête, s. f. demande, ζήτησις, ἡ· ἱκεσία, ἡ. — par écrit, ἀρτζοχάλι, ἡ· ἀναφορὰ, ἡ.

Requis, e, adj. ἀπαιτούμενος-η-ον. Voyez *Cité, Convenable, Nécessaire.*

Réquisition, s. f. ζήτησις, ἡ· αἴτησις, ἡ· ζήτημα, τὸ.

Réquisitoire, s. m. ζήτημα ἔγγραφον, τὸ.

Resaigner, v. a. ξαναφλεβοτομῶ-ησα.

Resaisir, v. a. ξαναπιάνω-σα, ξαναρπῶ-αξα.

Resaluer, v. a. ξαναχαιρετῶ-ησα.

Rescinder, v. a. Voyez *Annuller.*

Rescrit, s. m. ἀπόκρισις τῶ πάπα περὶ θεολογικῆς ζητήσεως, ἡ.

Réseau, s. m. μικρὸν δίκτυ διὰ τὰ φουλία.

Reseller, v. act. ξαναστρώνω-σα τὰ ἄλογα.

Resemer, v. a. ξαναπέρνω-ερα.

Réserve, s. f. circonspection, προφύλαξις, ἡ. | retenue, μετριότης, ἡ. | modestie, εὐταξία, ἡ. — (parler avec), κρατῶ τὴν γλῶσσαν μου. — (troupe de), τάγμα ὁποῦ φυλάγεται διὰ τὴν

Digitized by Google

ἀνάγκην. — (fruit de), φυλαγμένος-η-ον. | exception, ἐξαίρεσις, ἡ. — (à la) de, ἔξω ἀπὸ, εὐχάλοντας, πλὴν avec le génitif.

RÉSERVÉ, E, adject. modéré, μέτριος-α-ον. | circonspect, φυλακτικὸς-ἡ-όν, ὁπωσοῦν προφυλάττομαι.

RÉSERVER, v. a. tenir en réserve, φυλάττω, φυλάξω-ξα, χώνω-σα. — (se), retenir, κρατῶ-ησα-ηξα. — (se) pour une occasion, προσμένω-ενα.

RÉSERVOIR, s. m. δοχεῖον, τὸ. — d'eau, χαβούζα, ἡ. | petit étang, λιμνάκι, τὸ.

RÉSIDENCE, s. f. διατριβὴ, ἡ· καταπαία, ἡ· οἴκησις, ἡ.

RÉSIDENT, s. m. envoyé d'un prince, ἐλτζῆς, ὁ.

RÉSIDER, v. n. habiter, κατοικῶ-ησα. | rester, στέκω, στέκομαι-ἐστάθηκα.

RÉSIDU, s. m. reste, ἀποθέλοιπον, τὸ· ὑπόλοιπον, τὸ.

RÉSIGNATION, s. f. παραχώρησις ἐπαγγέλματος, ἡ. — à Dieu, παράδοσις, ἡ· ὑπόκλισις, ἡ.

RÉSIGNER, v. a. παραιτῶ εἰς κανένα τὸ. — (se) à Dieu, παραιτοῦμαι, ὑποτάσσομαι-χθηκα, παραδίνομαι.

RÉSILIATION, s. f. ἀκύρωσις, ἡ.

RÉSILIER, v. act. ἀκυρώνω-ησα, χαλῶ-ασα. — un marché, τσαβοῦμαι, τσαβιοῦμαι.

RÉSINE, s. f. ρετζίνη, ἡ· ῥητίνη, ἡ.

RÉSINEUX, EUSE, adject. ρετζινώδης-ες.

RÉSIPISCENCE, s. f. μετανόησις, ἡ· μετάνοια, ἡ. — (venir à), ἀναφρονῶ-ησα, μεταμέλομαι-έσθηκα.

RÉSISTANCE, s. f. ἀντίστασις, ἡ.

RÉSISTER, v. n. ἀντιστατῶ-ησα, ἀντιστέκομαι-σταθηκα. | endurer, ὑποφέρω-εγκα.

RÉSOLU, E, adj. et part. ἀποφασισμένος-η-ον. | constant, σταθερὸς-ἡ-όν. | courageux, θαρραλέος-α-ον.

RÉSOLUBLE, adj. ἀναλυτὸς-ἡ-όν.

RÉSOLUMENT, adv. décidément, ἐξ ἀποφάσεως. | courageusement, θαρραλέως, μὲ ἀνδρείαν.

RÉSOLUTION, s. f. ἀπόφασις, ἡ· βούλησις, ἡ· βούλημα, τὸ. — d'une difficulté, διάλυσις, ἡ. | fermeté de courage, σταθράτης, ἡ· θάρσος, τὸ· μεγαλοψυχία, ἡ. — d'un contrat, λύσις, ἡ· ἀναίρεσις, ἡ. — des nerfs, ἀπόλυσις, ἡ.

RÉSOLVANT, E, adj. διαλυτικὸς-ἡ-όν.

RÉSONNANCE, s. f. ἀντήχησις, ἡ· ἀντιβοὴ, ἡ.

Digitized by Google

RÉSONNANT, E, adj. ἠχη-πικὸς-ή-όν, ἀντηχητικὸς-ή-όν.

RÉSONNEMENT, s. masc. ἀντήχημα, τὸ· ἀντιβόημα, τὸ.

RÉSONNER, v. n. ἀντιβοῶ-ησα, ἀντηχῶ-ησα, βοῶ-ησα, ἀντιλαλῶ-ησα.

RÉSOUDRE, v. a. déterminer, décider, ἀποφασίζω-σα. | prendre résolution, ἀποφασίζομαι-σθηκα, βουλεύομαι-ύθηκα. — une difficulté, διαλύω-σα, λύω-σα. — un contrat, λύω-σα, ἀναιρῶ-ησα. | fondre, λύω-σα, λειώνω. — (se), se dissoudre, διαλύομαι-θηκα.

RÉSOUS, part. de *Résoudre*, διαλυμένος-η-ον.

RESPECT, s. m. σέβας, τὸ· εὐλάβεια, ἡ· ῥεσπέκτο, τὸ. — humain, ἀνθρωποπαρέσκεια, ἡ. — s (présenter ses), χαιρετῶ-ησα. | salut dont on charge quelqu'un, χαιρετίσμα, τὸ. — (sans), ἀπροκοτὰ, χωρὶς σέβας. — (manquer de), λείπω ἀπὸ τὸ σέβας, εὐχάζω γλώσσαν.

RESPECTABLE, adj. σεβάσμιος-α-ον, τίμιος-α-ον.

RESPECTER, v. a. avoir du respect pour, σέβομαι-άσθηκα, ἔχω σέβας, εὐλαβοῦμαι-ήθηκα, τιμῶ-ησα. | épargner, δὲν βλάπτω-φα. — (se), πολιτεύομαι κατὰ τὸ πρέπον.

RESPECTIF, IVE, adject. mutuel, ἀμοιβαῖος-α-ον, χωπικὸς-ή-όν. | propre à chacun, ἴδιος-ία-ον.

RESPECTIVEMENT, adv. mutuellement, ἀμοιβαίως.

RESPECTUEUSEMENT, adverbe, μὲ εὐλάβειαν, σέβας, τιμήν.

RESPECTUEUX, EUSE, adj. ὁποῦ σέβεται, τιμᾶ· εὐλαβητικὸς-ή-όν.

RESPIRATION, s. f. ἀναπνοὴ, ἡ· ἀναπνιὰ, ἡ· ἀνάπνευσις, ἡ· ἀνασασμὸς, ὁ.

RESPIRER, v. act. ἀναπνέω-υσα, ἀνασαίνω-ανα. | avoir du repos, λαμβάνω ἄνεσιν, ἔχω ἀνάπαυσιν. | désirer ardemment, λαχταρῶ-ησα, ποθῶ-ησα. — la guerre, le mal, στιόω-υσα. | indiquer, la joie, δείχνω-ξα, σημαδεύω-υσα.

RESPLENDIR, v. n. λάμπω, ἐκλάμπω-ψα, λαμπρύνομαι.

RESPLENDISSANT, E, adj. λαμπρὸς-ά-όν, λαμπρεσμὲς-ή-όν.

RESPONSABLE, adj. ὁποῦ ἔχει νὰ ἀποκριθῇ διὰ ἕνα πρᾶγμα, ὑπεύθυνος-η-ον. Voy. *Garant*.

RESSAUTER, v. n. ξαναπηδῶ-ησα.

RESSEMBLANCE, s. fém. ὁμοίωσις, ἡ· ὁμοιότης, ἡ.

Digitized by Google

Ressemblant, e, adj. ὁ ποῦ ὁμοιάζει, ὅμοιος-ία-ον.

Ressembler, v. n. ὁμοιάζω-σα, ὁμοιόω-σα, μοιάζω.

Ressentiment, s. masc. d'une injure, ἐνθύμησις ὑβρίσεως, ἡ· μνησικακία, ἡ. — d'une douleur, αἴσθημα, τό.

Ressentir, v. a. sentir, αἰσθάνομαι-άνθηκα. — de la douleur, de la joie, λαμβάνω, ἔχω-ἔλαβα. — le malheur d'autrui, συλλυποῦμαι-ήθηκα. — un tremblement de terre, γρυπῶ-ησα. — (se) de, avoir part à, μετέχω-λαβα. | avoir du ressentiment, ἐνθυμοῦμαι, ἔχω εἰς τὴν καρδίαν ἀπάνω, μνησικακῶ-ησα.

Resserrement, s. masc. σφίξιμον, τό· στένωσις, ἡ.

Resserrer, v. a. σφίγγω, ξανασφίγγω-ξα. | rétrécir, στενόω-σα. | renfermer, σφαλῶ, κλείω-σα. — une place, περικλείω, ἀπὸ κοντά. — le corps, σύφω-φα. — un discours, βεβαιόνω-να. | serrer, cacher de nouveau, ξαναχώνω-σα. — (se), se contenir, κρατοῦμαι-ήθηκα. | se ramasser, μαζώνομαι-χθηκα. | retrancher de la dépense, κόβγω-φα, ὀλιγοστεύω-υσα.

Ressort, s. m. ἐλατῆριον, τὸ· ἐλατήριον, τὸ· τζάρμι, τὸ· πηδητάρι, τό. | intrigue, μηχανία, ἡ· τέχνευμα, τό. | juridiction, δικαιοπραξία, ἡ.

Ressortir, v. n. ξανανγαίνω-νηκα. | dépendre pour la justice, χρεμοῦμαι ἀπό, ὑποκείμαι-ήθηκα εἰς.

Ressource, s. f. καταφύγιον, τό. | espérance, ἐλπίδα, ἡ.

Ressouvenir (se), v. pr. ἐνθυμοῦμαι-ήθηκα. | faire attention, σοχάζομαι. — (faire), ἀπομνημονεύω-υσα.

Ressouvenir, s. m. ἐνθύμησις, ἡ· μνήμη, ἡ.

Ressuer, v. n. ξανανδρώνω-ωσα.

Ressusciter, v. a. quelqu'un, ἀναζαίνω-έστησα, ξαναζωοπανεύω-σα. | revivre, ἀναζαίνομαι-στήθηκα.

Restant, s. m. Voyez *Reste*. | adj. ὑπόλοιπος-η-ον.

Restaurateur, s. masc. des sciences, ἀνακαινιστής, ὁ. | traiteur, ἑστιάτωρ, ὁ.

Restaurer, v. a. ἀνακαινίζω-σα. Voyez *Rétablir*. | fortifier, δυναμώνω-σα.

Reste, s. m. ὀπίλοιπον, τὸ· ἀποβέλοιπον, τὸ· κουσούρι, τὸ· ὑπόλοιπον, τό. — de la table, ἀποφαγί, τό. | superflu, περίσσευμα, τό. — (de), περισσός-ή-όν, παραπάνω ἀπὸ τὸ χρειαζούμενον. — (du), ὡς πόσον. — (au), ὡς πόσον. —

Digitized by Google

(être en), devoir, χρεωστῶ-ησα, μένω ὀπίσω τῶ χρέους.

RESTER, v. n. être de reste, περισσεύω-υσα. | demeurer, μνέσκω, ἀπομείνω-να, μένω, ἀπομένω-ηνα, σέ-κομαι-ϑηκα. | habiter, κατοικῶ-ησα. | s'arrêter, σταμάτῶ-ηξα. — au lit, κείτομαι-ϑηκα. — sur la place, σκοτώνομαι-ϑηκα

RESTITUER, v. a. στρέφω-ψα, γυρίζω ὀπίσω, δίνω ὀπίσω. — un texte, διορϑώνω-σα, στρέφω-ψα.

RESTITUTION, s. f. στρέψμον, τὸ· ἀπόδοσις, ἡ· γύρισμα, τὸ.

RESTREINDRE, v. a. réprimer, συγκρατῶ-ηξα. | resserrer le corps, σύβχω-ψα. | diminuer, σμικραίνω. | borner, περιορίζω-σα.

RESTRICTION, s. f. περιορισμὸς, ὁ. — mentale, ἀποσιώπησις, ἡ· ὑποσολὴ, ἡ.

RESTRINGENT, E, adject. συπλικὸς-ἡ-ὸν, συφηκὸς-ἡ-ὸν.

RÉSULTAT, s. m. ἐπόμενον, τὸ.

RÉSULTER, v. n. ἕπομαι, ἀκολουϑᾶ, συμπεραίνεται. | arriver, γίνεται. *Il en résulte du bien*, ἀπ' αὐτὸ γίνεται καλὸν.

RÉSUMÉ, s. m. ὅλιλογος, ὁ· ἀνακεφαλαίωσις, ἡ. — (en), εἰς κοντολογίαν.

RÉSUMER, v. a. ἀνακεφαλαιώνω-ωσα.

RÉSURRECTION, s. f. ἀνάστασις, ἡ· ξαναζωπάνεψις, ἡ.

RÉTABLIR, v. a. remettre en son premier état, ἀποκαταστάνω-ανα, ξαναβάλλω-λα. | guérir, ἰατρεύω-υσα. — les affaires, σιάνω, φτιάνω-σα. — (se) après une maladie, ξαναγιάνω, ὑγιαίνω-ανα.

RÉTABLISSEMENT, s. m. ἀποκατάστασις, ἡ. — de la santé, ἰατρία, ἡ· ἴαμα, τὸ. — des affaires, φτιάσιμον, τὸ· σιασμὸς, ὁ. — de la discipline, ἀνακαίνισις, ἡ.

RETAILLER, v. act. la vigne, ξανακλαδεύω-σα. Voy. *Recouper*.

RETAILLES, s. f. pl. κομμάπα, τὰ· κομμένα, τὰ.

RETARD, RETARDEMENT, s. m. ἄργπα, ἡ· ἀργοπορεία, ἡ· ἀργοπόρημα, τὸ. Voy. *Délai*.

RETARDER, v. act. ἀργῶ-ησα, ἀργοπορῶ-ησα, βραδύνω-να. — quelqu'un, κρατῶ-ηξα, σταματῶ-ησα. | différer, ἀναβάλλω-λα.

RETÂTER, v. a. le pouls, ξαναπιάνω τὸν σφυγμὸν.

RETEINDRE, v. a. teindre de nouveau, ξαναβάφω-ψα.

RÉTEINDRE, v. a. éteindre de nouveau, ξανασβύω.

Digitized by Google

RETENDRE, v. act. ξανατεντώνω-σα. — un piége, ξανασήνω-σα.

RÉTENDRE, v. a. étendre de nouveau, ξαναξαπλώνω.

RETENIR, v. act. κρατῶ-ηξα, κραπίζω-σα. | garder, βαστῶ; φυλάγω-ξα. | arrêter, σαματῶ-ηξα. — (se), s'abstenir, ἐγκραπύομαι.

RÉTENTION, s. f. κράτημα, τὸ· κράτησις, ἡ. — d'urine, σπράζουρεία, ἡ.

RETENTIR, v. n. ἀντιβοῶ-νσα, ἀντηχῶ-νσα, ἠχολογῶ-νσα.

RETENTISSEMENT, s. m. ἀντιβοή, ἡ· ἀντήχησις, ἡ· ἀντιβόημα, τὸ.

RETENU, E, part. de *Retenir*. | adj. modéré, μέτριος-α-ον, τσαχτικός-ἡ-όν, σωφρονικὸς-ἡ-όν.

RETENUE, s. f. μετριότης, ἡ· σεμνότης, ἡ· σωφροσύνη, ἡ· ἐγκράπεια, ἡ. — (sans), ἀχαλίνωτα.

RÉTICENCE, s. f. ἀποσιώπησις, ἡ.

RÉTIF, IVE, adj. ἀνυπάκουος-η-ον.

RETIREMENT, s. m. τεράβισμα, τὸ· ἀποσύρμα, τὸ.

RETIRÉ, E, part. de *Retirer*. | adj. solitaire, μονήρης-ες, ἀποσυρμένος-η-ον.

RETIRER, v. a. ἀποσύρνω-σα, ἀποβγάζω-λα. — des terres, εὐγάλω-λα, εὐγάζω-λα. | recevoir chez soi, δέχομαι-χθηκα. — sa parole, πέρνω ὀπίσω. | reprendre, ξαναπέρνω. | tirer de nouveau, ξανατεραβῶ-ηξα. — (se), aller à, ἀναχωρῶ-ησα, τεραβιοῦμαι, ἀποσύρνομαι-ήθηκα. — (se), en parlant du drap, τεραβιοῦμαι-ίχθηκα.

RETOMBER, v. n. ξαναπεύτω-σα, ἀναπίπω-σα. — malade, ξαναῤῥοστῶ-ησα.

RETONDRE, v. a. ξανακουρεύω-υσα.

RETORDRE, v. a. στρουφίζω-σα, στρίφω-σα.

RÉTORQUER, v. act. ἀντιστρέφω-ψα.

RETORS, E, adj. rusé, μαρμόλος-η-ον.

RÉTORSION, s. f. ἀντιστροφή, ἡ.

RETOUCHER, v. a. ξαναγγίζω-σα, ξαναπιάνω-σα. — un ouvrage, διορθώνω-σα.

RETOUR, s. m. ὄπισθροφή, ἡ· γύρισμα, τὸ. — de l'âge, γερόντικη ἡλικία, ἡ. — sur soi, réflexion, συλλογή, ἡ· σόχασις, ἡ. — d'un troc, τὸ παραπιάνω. | reconnaissance, εὐγνωμοσύνη, ἡ.

RETOURNER, v. n. στρέφομαι-άφηκα, γυρίζω-σα, ὄπισθρέφομαι. — à Dieu, μετανοστρέφομαι-άφηκα. — une

Digitized by Google

chose, γυρίζω-σα. — de nouveau, ξαναγυρίζω. — (se), γυρίζω-σα, ἐπιστρέφομαι.

RETRACER, v. a. dans un discours, περιγράφω-φα. | représenter, παρασταίνω ησα.

RÉTRACTER, v. act. πίσω ὀπίσω τὸν λόγον. Voyez *se Dédire.*

RETRAIT, s. m. commodités, πόρπις, ἡ· ἀνάπαψις, ἡ.

RETRAITE, s. f. ἀναχώρησις, ἡ· ἀναχωρισμὸς, ὁ. | refuge, καταφύγιον, τὸ. | solitude, μοναξιά, ἡ. — spirituelle, ἄσκησις πνευματικαῖς, ἡ. — (donner) à, δίνομαι εἰς τὸ σπίτι μου. — (aimer la), ἀγαπῶ τὴν μοναξιάν. — (signal de), ἀνακλητικὸν, τὸ.

RETRANCHEMENT, s. m. coupant, ἀποκοπὴ, ἡ. | séparation, ἀποχωρισμὸς, ὁ. | diminution, ὀλιγόστευσις, ἡ. | fortification, ὀχύρωμα, τὸ· ταμπέι, τὸ.

RETRANCHER, v. a. couper, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω-φα. — d'une somme, κόβω-φα, εὐκαίζω-σα. | séparer, ἀποχωρίζω-σα. | diminuer, ὀλιγοστεύω-υσα. | fortifier, ὀχυρώνω-ωσα. — (se), se contenter, εὐχαριστοῦμαι.

RETRAVAILLER, v. act. ξαναδουλεύω-υσα.

RÉTRÉCIR, v. a. στενύω-υσα, στενώνω-σα.

RÉTRÉCISSEMENT, s. m. στένωμα, τὸ· στένυμα, τὸ.

RETREMPER, v. act. un linge, ξαναμουσκεύω-σα. — un outil, ξανακάφω-φα. — l'ame, ἀναπάνω-σα.

RÉTRIBUTION, s. f. ἀνταπόδομὴ, ἡ· μισθὸς, ὁ· ἀνταπόδοσις, ἡ. — d'un ecclésiastique, καινονικὸν, τὸ.

RÉTROGRADATION, s. f. παλινδρομία, ἡ.

RÉTROGRADER, v. n. ὀπισύρτομαι-θηκα, πηγαίνω εἰς τὰ ὀπίσω.

RETROUSSER, v. a. ἀσυκάνω-σα, ἀσηκώνω, ἀνασκουμπώνω-σα.

RETROUVER, v. a. εὑρίσκω-ηὗρα, ξαναβρίσκω.

RETS, s. m. pl. filet, δίκτυ, τὸ· πλεμάτι, τὸ.

RÉTUDIER, v. act. ξαναασυδάζω-σα.

RÉUNION, s. f. jonction, ἕνωσις, ἡ. | réconciliation, φιλίωσις, ἡ. | assemblée, συνάθροισις, ἡ· συντροφιὰ, ἡ. — des opinions, ὁμόνοια, ἡ.

RÉUNIR, v. a. ἑνώνω-σα, σμίγω-ξα, ξαναενώνω-σα. | rassembler, μαζώνω-ξα, συναθροίζω-σα. — les esprits, φιλιώνω-σα, ἀγαπίζω-σα.

RÉUSSIR, v. n. ὀπιτυχαίνω-τυχα, καπρδώνω-σα. *L'affaire a mal réussi*, ἀχαμνὰ ἔπηγεν ἡ δουλεια.

Digitized by Google

Réussite, s. f. ὀπτύχημα, τὸ. Voyez *Succès*.

Revanche, s. fém. la pareille, ἄμυνα, ἡ· ἀμοιβή, ἡ. | seconde partie, ξαναπαίξιμον, τὸ.

Revancher (se), v. pr. ἀμύνομαι, ἀνταποδίδω - ωσα.

Rêve, s. m. ὄνειρον, τὸ· ὑπνίασμα, τὸ.

Revêche, adj. ἄγριος-α-ον.

Réveil, s. m. ἐξύπνημα, τὸ· ξύπνισμα, τὸ.

Réveille-matin, s. m. ξυπνητήρι, τὸ.

Réveiller, v. a. ἐξυπνῶ-ησα. — (se), ἐξυπνῶ, ἐξυπνοῦμαι-ήθηκα.

Révélation, s. f. ἀποκάλυψις, ἡ. — d'un secret, φανέρωσις, ἡ. | inspiration particulière, θεοφώτισις, ἡ.

Révéler, v. act. ἀποκαλύπω-ψα, φανερώνω-σα, ξεφανερώνω-σα. | divulguer, διαλαλῶ-ησα, κοινολογῶ-ησα.

Revenant, e, adject. agréable, εὐάρεστος-η-ον, χόσιμος-η-ον.

Revenant, s. m. φαντάσιον, τὸ· βρυκόλακας, ὁ.

Revenant-bon, s. masc. κέρδος, τὸ· ὄφελος, τὸ.

Revendeur, s. m. μεταπωλητής, ὁ· μεταπωλητής, ὁ.

Revendiquer, v. a. ζητῶ-ησα, ἀπαιτῶ-ησα.

Revendre, v. act. μεταπουλῶ - ησα. | vendre une seconde fois la même chose, ξαναπουλῶ-ησα.

Revenir, v. n. ξαναγυρίζω-σα, ξαναέρχομαι. — d'un endroit, γυρίζω-σα, στρέφομαι - ηκα. | repousser, en parlant des plantes, ξαναφυτρώνω - σα. — d'un évanouissement, ξελιγοθυμῶ-ησα. — d'une maladie, ξαναγιάνω - να. | se désabuser, ξαπατοῦμαι-ήθηκα. — de son sentiment, παραιτῶ-ησα. | plaire, ἀρέσκω, ἀρέσω-σα. | coûter, κοστίζω-σα. | avoir du rapport, εἶναι ἴσιά μὲ, περιάζω-σα. | sembler, ὁμοιάζω-σα. | être utile. *Que vous en revient-il?* τί ὄφελος; τί ἐκέρδεψες; *Cela ne me revient pas*, δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι.

Revente, s. f. ξαναπούλημα, τὸ· ἀναπώλησις, ἡ.

Revenu, s. m. rente, εἰσόδημα, τὸ· εἰσόδευμα, τὸ. | casuel, τυχερὸν, τὸ.

Rêver, v. n. ὀνειρεύομαι-ύθηκα, ὀνειρεύομαι - σθηκα, βλέπω-εἶδα ὄνειρον. | penser attentivement, συλλογοῦμαι, σχάζομαι-σθηκα. | radoter, παραφρονῶ-ησα.

Réverbération, s. fém. ἀνταπάκλασις, ἡ.

Réverbérer, v. a. ἀνταχλῶ-ησα.

Digitized by Google

Reverdir, v. n. ξαναφρασινίζω-σα, ἀναθάλλω-λα.

Reverdissement, s. m. ξαναφράσισμα, τὸ.

Révérence, s. f. respect, εὐλάβεια, ἡ· σέβας, τὸ. | titre que l'on donne, αἰδεσιμότης, ἡ. | salut, χαιρέτησις, ἡ· προσκύνησις, ἡ.

Révérend, e, adj. αἰδέσιμος-η-ον.

Révérer, v. a. σέβομαι, εὐλαβοῦμαι-ήθηκα, προσκυνῶ-ησα.

Rêverie, s. f. ὀνείρευμα, τὸ· ῥεμβασμός, ὁ. | délire, extravagance, παραφροσύνη, ἡ. — (enfoncé dans la), ὅλον συλλογιστικὸς-ή-όν.

Revers, s. masc. d'une chose, ἀξανάστρεφον, τὸ· ὀπίσινον μέρος, τὸ· ἀνάποδον, τὸ. — de fortune, δυστυχία, ἡ· ἀπύχημα, τὸ· de main, ξανασ[illegible]φὴ, ἡ.

Reverser, v. a. ξαναχύνω-σα.

Revêtir, v. a. ἐνδύω, ἐνδύνω-σα. — (se), ἐνδύνομαι. — (se) de, φορῶ-ησα.

Rêveur, euse, adject. συλλογιστικὸς-ή-όν, βυθισμένος-η-ον εἰς τοὺς λογισμούς του.

Reviber, v. act. ξαναχρίζω-σα, ἀναχρούομαι-ηκα.

Reviser, v. a. ἀναθεωρῶ-ησα, ἐξετάζω-ξα.

Révision, s. fém. des comptes, ἐξέταξις, ἡ· ἀναθεώρησις, ἡ.

Revivifier, v. a. ξαναζωπανεύω-υσα.

Revivre, v. n. ξαναζείω, ξαναζῶ-ησα. — (faire), les couleurs, ζωπανεύω-υσα.

Révocation, s. f. d'une loi, ἀκύρωσις, ἡ· ἀναίρεσις, ἡ.

Revoir, v. act. voir une seconde fois, ξαναβλέπω, ξαναθεωρῶ-ησα, ἀναθεωρῶ. | examiner, ἐξετάζω-ξα. — (à), ὡς καλὴν ἀπάμωσιν.

Révolte, s. f. ἐπανάστασις, ἡ· ῥεμπέλλεψις, ἡ· σασίασις, ἡ.

Révolté, e, partic. de *Révolter*, dans ses divers sens. | subst. σασιώδης, ὁ· ἐπαναστάτης, ὁ.

Révolter, v. a. παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν. | choquer, παροργίζω, κινῶ τὴν ἀγανάκτησιν. — (se), σασιάζω-σα, ἐπαναστατῶ-ησα. — (se) contre quelque chose, ἀγανακτῶ-ησα, ἀποστρέφομαι-ηκα.

Révolu, e, adj. τελειμένος-η-ον, περασμένος-η-ον. — (âge), βουλωμένος-η-ον. *Il a cinq ans révolus*, ἐβούλωσεν τοὺς πέντε χρόνους.

Révolution, s. f. μεταβολὴ, ἡ· περιπέτεια, ἡ. — des astres, ἀνακύκλωσις, ἡ. — du temps, περίοδος, ἡ.

Révoquer, v. a. une loi,

Digitized by Google

ἀνυρῶ, ἀναιρῶ-ησα. | rappeler, ἀναχαλῶ. — en doute, ἀμφιβάλλω-λα, ἀμφισβητῶ.

Revue, s. f. ἀναθεώρησις, ἡ· ἀκριβὴ ἐξέταξις, ἡ· ἔρευνα, ἡ.

Rez-de-chaussée, s. m. καπωγαῖον, τὸ.

Rhétoricien, s. m. ῥητορικὸς, ὁ.

Rhétorique, s. f. ῥητορικὴ, ἡ. — (de), adj. ῥητορικὸς-ὴ-ὸν.

Rhinocéros, s. m. ῥινόκερως, ὁ.

Rhubarbe, s. f. ῥεβέντι, τὸ· ῥαβέντι, τὸ· ῥουμπάρμπαρ, τὸ.

Rhumatisme, s. m. ῥευματισμὸς, ὁ· ῥευματικὸν, τὸ.

Rhume, s. m. ῥεῦμα, τὸ. — de cerveau, καταῤῥασιὰ, ἡ· συνάχι, τὸ. — (prendre un), συναχάζομαι-σθηκα.

Rhythme, s. m. ῥυθμὸς, ὁ.

Riant, e, adj. gai, χαρούμενος-η-ον, ἱλαρὸς-ὴ-ὸν. — (lieu), τραπεζὸς-ὴ-ὸν.

Ricaner, v. n. μισογελῶ-ασα.

Ric-à-ric, adv. σωστὰ-πα, μὲ τὸ σωστὸν.

Richard, e, adj. πλουσιώτατος-η-ον, ὑπερπλούσιος-α-ον.

Riche, adj. πλούσιος-ία-ον, εὔπορος-η-ον. — (mauvais), πλούσιος ἀσπαλήχνος, ὁ. | somptueux, πολυτελὴς-ὲς.

Richement, adv. πλουσίως, πολυτελῶς.

Richesse, s. f. πλοῦτος, ὁ.

Ride, s. f. ζαρωματὰ, ἡ· ζαρωμάδα, ἡ· κομματίασμα, τὸ· σοῦφρα, ἡ.

Rideau, s. m. παραπέτασμα, τὸ· περδὲς, ὁ· κορτίνα, ἡ· φρεσβέλι, τὸ. — (tirer le) sur un fait, ἀποσιωπῶ-ησα.

Rider, v. a. ζαρώνω-σα. — (se), κομματιάζω-σα, ζαρώνομαι.

Ridicule, adj. γελοιώδης-ες, ἀξιογέλωτος-η-ον, περιγελαστικὸς-ὴ-ὸν, καταγέλαστος-η-ον.

Ridicule, s. m. τὸ γελοιῶδες. — (en), εἰς περιγέλοιον.

Ridiculement, adv. γελοιωδῶς, γελοίως.

Ridiculiser, v. a. περιγελῶ-ασα.

Ridiculité, s. f. γελοιώδης, τὸ.

Rien, adv. et s. m. πώποτις, πώποτι, πώποτα, πώποτας, οὐδὲν, μηδὲν. — (en), εἰς πώποτις, εἰς κανένα πρᾶγμα. *Il n'y a rien qu'il n'ait fait*, δὲν εἶναι πρᾶγμα ὁποῦ νὰ μὴν ἔκαμε. *Je n'en sais rien*, δὲν ὑξεύρω. *Si peu que rien*, παρολίγον, ἕνα πώποτα. — (une chose de), abject, ποταπὸς-ὴ-ὸν· de nulle valeur, οὐδεπωποτίνιος-α-ον, μηδενικὸς-ὴ-ὸν. *Il n'a*

Digitized by Google

tenu à rien que, ὀλίγον ἔλειψεν νὰ, διὰ ὀλίγον ὀπού δὲν. | peu de chose. *Un rien le fâche, διὰ ἕνα πίπος θυμώνει.* — s (des), des bagatelles. Voyez *Bagatelle.*

RIEUR, EUSE, s. m. et f. γελαστής, ὁ, ἡ.

RIGIDE, adj. αὐστηρός-ή-όν, σκληρός-ά-όν, ἄπονος-η-ον. — (confesseur), σφικτός.

RIGIDEMENT, adv. αὐστηρά, σκληρά, σφυρτά.

RIGIDITÉ, s. f. αὐστηρότης, ἡ.

RIGOLE, s. f. αὐλάκι, τὸ· καντάκι, τὸ.

RIGORISME, s. m. Voyez *Rigidité.*

RIGORISTE, s. m. ὁπού ἔχει ἠθικὴν πολλὰ αὐστηράν.

RIGOUREUSEMENT, adv. αὐστηρῶς.

RIGOUREUX, EUSE, adj. αὐστηρός-ή-όν, σκληρός-ά-όν. — (hiver), βαρὺς χειμώνας, ὁ· δριμὺς χειμώνας, ὁ.

RIGUEUR, s. f. αὐστηρότης, ἡ· σκληρότης, ἡ· σφυφότης, ἡ. — du froid, δριμύτης, ἡ· ῥῖγος, τὸ. | exactitude, ἀκρίβεια, ἡ. — (à la), κατ' ἀκρίβειαν, σφικτά.

RIMER, v. n. ὁμοιοκαταληγῶ-ξα.

RINCER, v. a. ξεπλύνω-να.

RIPOSTER, v. n. ἀποκρίνομαι παρευθύς.

RIRE, v. n. γελῶ-ασα. — aux éclats, χαχαείζω-σα. — de quelqu'un, se moquer, πειγελῶ. | être favorable. *La fortune lui rit,* τὸν βοηθᾷ ἡ τύχη. — (se) des menaces, καταφρονῶ-ησα, περιπαίζω-ξα. — (sans), ἀγέλαστα, ἀγελαστί.

RIRE, s. m. Ris, s. m. γέλοιον, τὸ· γέλωτας, ὁ. — (éclat de), χαχάεισμα, τὸ.

RIS, s. m. de veau, βαλανείδια, ἡ· γαρδούμι, τὸ.

RISÉE, s. f. moquerie, περιγέλοιον, τὸ. — (une grande), πολλὰ γέλοια.

RISIBLE, adj. γελαστικός-ή-όν. Voyez *Ridicule.*

RISQUE, s. m. κίνδυνος, ὁ· κίνδυνον, τὸ.

RISQUER, v. act. être en risque, κινδυνεύω-υσα. | hasarder, ριζικάρω, κινδυνεύω.

RISSOLER, v. a. τζιγαρίζω-σα, τζιρουφλίζω-σα, ξερο-ψήνω.

RIT, s. m. ῥίτον, τὸ· θεσμός, ὁ.

RITUEL, s. m. τύπικον, τὸ· ριτουάλε, τὸ.

RIVAGE, s. m. ἀκροθαλασσιά, ἡ· γιαλός, ὁ· περιγιάλιον, τὸ· παραθαλάσσιον, τὸ.

RIVAL, s. m. RIVALE, s. f. ἀντίζηλος, ὁ, ἡ· ἐφάμιλλος, ὁ, ἡ. | pris adjectivement, on met au neutre la terminaison *ον.*

Digitized by Google

Rivalité, s. f. ἀνταζυλία, ἡ· ἄμιλλα, ἡ· συνέρεις, ἡ.

Rive, s. f. ὄχθος, ὁ· ὄχθα, ἡ· χεῖλος, τὸ· παραποτάμι, τὸ.

River, v. act. un clou, σλεχδώνω τὴν μύτην τῦ καρφίου.

Rivière, s. f. ποτάμιος, ὁ· ποτάμι, τὸ. — (de), ποταμίσιος-α-ον.

Rixe, s. f. Voy. *Querelle.*

Riz, s. m. ῥίζι, τὸ.

Robe, s. f. ῥοῦχον, τὸ· φουσάνι, τὸ. — (gens de), δικανικοί, οἱ.

Robinet, s. m. ὀπισόμυον, τὸ· μουσλούκι, τὸ.

Roboratif, ive, adj. ἀνδυναμωτικὸς-ἡ-όν.

Robuste, adj. εὔρωστος-η-ον, δυνατὸς-ἡ-όν, ῥωμαλέος-α-ον.

Roc, s. m. πέτρα, ἡ.

Rocaille, s. f. λιθάρια, τά.

Roche, s. fém. Rocher, s. m. πέτρα, ἡ· ἀπότομος λίθος, ὁ. — en mer, écueil, σκόπελος, ὁ· σκόγιος, ὁ. — élevé, qui forme un précipice, βεράχος, ὁ. — (de), πετρινὸς-ἡ-όν.

Rochet, s. m. κώτα, ἡ.

Rôder, v. n. περιπεριγυρίζω-σα, γυρίζω ἐδῶ ἐκεῖ, περιφέρω-σα, κλωθογυρίζω-σα.

Rôdeur, s. m. περιπεριγυρισὴς, ὁ· κλωθογυρισὴς, ὁ.

Rodomont, s. m. φαρφαρᾶς, ὁ· καυχησιάρης, ὁ. — (faire le), φαρφαρίζω-σα.

Rodomontade, s. f. καυχησία, ἡ· καύχημα, τὸ.

Rogations, s. f. pl. λιτανεῖαι, αἱ.

Rogne, s. f. ψωρὰ, ἡ.

Rogner, v. a. ἀποκόβω-ψα. — un sequin, κουρεύω.

Rogneux, euse, adject. ψωριάρικος-α-ον.

Rognon, s. m. νεφρὸς, ὁ.

Rognure, s. f. ἀποκόμματα, τὸ· ἀποματιάρικον, τὸ.

Roi, s. m. βασιλεὺς, ὁ· ῥῆγας, ὁ.

Rôle, s. m. καταίχιον, τὸ· καταλόγος, ὁ. — (jouer son), κάμνω τὸ μέρος μου. — (à tour de), μὲ τὴν ἀρχήν.

Romain, e, adj. Ῥωμαϊκὸς-ἡ-όν.

Romaine, s. f. peson, βαρύδι, τὸ· καντάρι, τὸ· ζυγὶ, τὸ.

Roman, s. m. μυθολογικὸν, τὸ· μυθιστορία, ἡ.

Romanesque, adj. μυθώδης-ες.

Romarin, s. m. δενδρολίβανον, τὸ.

Rome, s. f. Ῥωμὴ, ἡ.

Rompre, v. a. τζαπίζω-σα. — ses fers, ἐλευθερῶ-μαι-ώθηκα. — la tête, étourdir, ζαλίζω-σα. — le jeûne,

Digitized by Google

χαλῶ-ασα, παρεκβαίνω-ηκα. — à, exercer, γυμνάζω-σα, ἐξασκῶ-ησα. | se brouiller, χαλῶ τὴν φιλίαν. — (se) aux affaires, συνηθίζομαι-σθηκα. — (se), en parlant d'une corde, ἀπῶ-ασα. | crever, σκῶ-ασα. — (à tout), τὸ παρεκπίνω.

ROMPU, E, part. ἀπασμένος-η-ον, τζακισμένος-η-ον. — (non), ἀτζακιστὸς-ή-ὸν. — de fatigue, καταπεκτωμένος-η-ον, καταπονεμένος-η-ον. — s (à bâtons), à diverses reprises, πάντας τὴ ἀφήνοντας. — s (parler à bâtons), χωρὶς τάξιν.

RONCE, subst. fém. βάτος, ἡ. | difficulté, δυσκολιὰ, ἡ.

ROND, s. m. κύκλος, ὁ· γῦρος, ὁ.

ROND, E, adj. στρογγυλὸς-ή-ὸν.

RONDE, s. f. visite, ἐφοδεία, ἡ. — (faire la), περιπατεύω-σα, ἐφοδεύω-σα. | troupe, κόλι, τὸ γυκτοφρούρα, ἡ. — (à la), μὲ τὴν ἄρδαν. | autour, τριγύρου, ὁλόγυρα.

RONDEMENT, adv. sincèrement, εἰλικρινῶς. | sans détour, ἴσα, ἰσίως.

RONDEUR, s. f. στρογγυλὸτ, τὸ· στρογγυλότης, ἡ.

RONFLEMENT, s. m. ῥουχούνισμα, τὸ· ῥουχάλισμα, τὸ.

RONFLER, v. n. ῥουχαλίζω, ῥουχάζω, ῥουχουνίζω-σα. | en parlant du canon, βοῶ-ησα.

RONFLEUR, s. m. ῥουχαλιστὴς, ὁ.

RONGER, v. a. φαγώνω-σα. — des os, κοκκαλίζω-σα. — son frein, κρύπτω τὸν θυμόν μου. | tourmenter, βασανίζω-σα, πικραίνω-ησα.

RONGEUR, s. m. φαγωτὴς, ὁ. — (le ver), τὰ ἀγκυλώματα τῆς συνειδήσεως.

ROQUETTE, s. f. plante, ῥόκα, ἡ.

ROSAIRE, s. m. ῥοδάδελον, τὸ· κομπολόγι, τὸ.

ROSAT, adj. ῥοδίνος-ή-ὸν. — (miel), ῥοδομέλι, τὸ.

ROSE, s. fém. ῥόδον, τὸ· τελαντάφυλον, τὸ. — (bouton de), βαβούλι, τὸ. — (eau de), ῥοδόσαμον, τὸ· ῥοδοσάμι, τὸ. — (huile de), ῥοδέλαδον, τὸ.

ROSEAU, s. m. καλάμι, τὸ· κάλαμος, ὁ.

ROSÉE, s. fém. δρόσια, ἡ· δρόσος, ὁ· πάχνη, ἡ.

ROSIER, s. m. τελαντάφυλια, ἡ.

ROSSIGNOL, s. m. ἀηδόνι, τὸ.

ROT, s. m. renvoi, ἐρεύγμὸς, ὁ· ῥεύξιμον, τὸ. — aigre, ξυδάκια, ἡ.

Digitized by Google

ROTATION, s. f. περιφορά, ἡ· περιστροφή, ἡ.

ROTER, v. n. ῥεύζομαι· χθηκα.

RÔTI, s. m. ψητόν, τὸ· ῥοστόν, τὸ· ὀφτόν, τὸ.

RÔTIE, s. f. καυτή, ἡ.

RÔTIR, v. act. ψήνω-σα, ὀφτίζω-σα.

ROTONDE, s. f. στρόγγυλον δώμα, τὸ.

ROTULE, s. f. du genou, καρύδι, τὸ· ἐπιγονατὶς, ἡ.

ROUAGE, s. m. οἱ τροχοὶ μίας μηχανῆς· τζάρκι, τὸ.

ROUE, s. fém. τροχὸς, ὁ· ῥόδα, ἡ. — (pousser à la), βοηθῶ-ησα.

ROUER, v. a. πιωρῶ μὲ τὸν τροχὸν. — de coups, κατασκοτώνω-ωσα, παραδέρνω-εψα.

ROUET, s. m. μάγγανον, τὸ· τζικρίκι, τὸ.

ROUGE, adj. κόκκινος-η-ον, ἐρυθρὸς-ή-όν. | s. m. τὸ κόκκινον, τὸ ἐρυθρὸν. | vermillon, φλαστὶ, τὸ. | fard, κοκκινάδι, τὸ.

ROUGEÂTRE, adj. κοκκινοπίτζικος-η-ον.

ROUGEOLE, s. f. ἠλέρα, ἡ· κοκκίνα, ἡ.

ROUGET, s. m. ἐσγλή, ἡ· μπαρμπούνι, τὸ.

ROUGEUR, s. f. κοκκινάδα, ἡ· κοκκινιὰ, ἡ· ἐρυθρότης, ἡ.

ROUGIR, v. a. κοκκινίζω-σα, ἐρυθραίνω-ανα. | v. n. κοκκινίζω-σα, ἐρυθραίνομαι.

ROUI, s. m. μόσκευμα τῆς λινάρεως, τὸ.

ROUILLE, s. f. σκουριὰ, ἡ· σύελκας, ὁ· συρίκι, τὸ· ἰὸς, ὁ.

ROUILLÉ, E, part. σκουριασμένος-η-ον, ἰωμένος-η-ον.

ROUILLER, v. a. σκουριάζω, συελκιάζω-σα, ἰώνω-σα. — l'esprit, ἀμβλύνω-σα.

ROUIR, v. a. le lin, μουσκεύω, μοσκεύω-υσα.

ROULAGE, s. m. φέρσιμον τῶν πραγματείων μὲ ἁμάξι, τὸ.

ROULANT, E, adject. — (feu), continuel, ἀκαταπαύσαις πυροκλαῖς, καιωνιαῖς, ἡ.

ROULEAU, s. m. de papier, πύλιγμα, τὸ· δέμπα, τὸ. — pour la pâte, ὁμαλίστρα, ἡ· πλάστρης, ὁ.

ROULEMENT, s. m. κύλισμα, τὸ· κύλισις, ἡ· — des yeux, στρυφογύρισμα, τὸ.

ROULER, v. a. κυλίω, κυλίζω-σα, ἀνακυλῶ-ησα. — la voix, περιπίζω. — les yeux, στρυφογυρίζω. — ses eaux, en parlant d'une rivière, ῥέω-υσα. — quelque chose dans l'esprit, μελετῶ-ησα. — de mauvais projets, μηχανεύομαι. | tortiller, κουλουριάζω-σα. *Tout roule là des-*

Digitized by Google

sus, εἴκτης. | en parlant de la conversation, εἶναι πρὸς. | aller de côté et d'autre, γυρίζω, πηγαίνω πιτῶ. | v. n. se rouler, κυλιοῦμαι σῶμα.

ROULETTE, s. f. τροχίτζα, ἡ.

ROULIER, s. m. ἀγωγιάτης μὲ ἁμάξι, ὁ.

ROULIS, s. m. κύλισμα τῆ καραβίου, τὸ· σάλος, ὁ.

ROUPIE, s. f. χαλλαγμα πὰ ὁπού πύτσι ἀπὸ τὴν μιάτην. — (il a la), ἡ χαλλαγμα πὰ κρέμεται ἀπὸ τὴν μύτην του. | monnaie, ῥοῦπι, τὸ.

ROUSSEUR, s. f. ξανθοκοκκινάδα, ἡ.

ROUSSIR, v. n. devenir roux, ξανθοκοκκινίζω-σα.

ROUTE, s. fém. ὁδὸς, ἡ· σλεάτα, ἡ· δρόμος, ὁ· πορεία, ἡ.

ROUTIER, s. masc. très-habitué à, πρακτικώτατος-η-ον.

ROUTINE, s. f. συνήθεια, τὸ· ἀδέτι, τὸ.

ROUVRIR, v. a. ξανανοίγω-ξα.

ROUX, ROUSSE, adj. ξανθοκόκκινος-η-ον, ξανθὸς-ἡ-όν.

ROYAL, E, adj. βασιλικὸς-ἡ-όν.

ROYALEMENT, adv. βασιλικὰ.

ROYALISTE, s. m. ὀπαδὸς τῆ βασιλέως, ὁ· φιλοβασιλεύς, ὁ.

ROYAUME, s. m. βασίλειον, τὸ· βασιλεία, ἡ· ῥηγατὸν, τὸ.

ROYAUTÉ, s. f. βασιλικὴ ἀξία, ἡ.

RUADE, s. fém. coup de pied, λάκτισμα, τὸ· κλοτζιὰ, ἡ· τζίνισμα, τὸ.

RUBAN, s. m. λημνισκὸς, ὁ· κορδέλα, ἡ· σειρὰ, τὸ.

RUBICOND, E, adj. κοκκινωπὸς-ἡ-όν.

RUBIS, s. m. ῥουμπίνι, τὸ· ῥουμπὶ, τὸ.

RUBRIQUE, s. f. τυπικὰ, τὰ· κανόνες, οἱ.

RUCHE, s. f. μελίσσι, τὸ.

RUDE, adject. raboteux, τραχὺς-εῖα-ὺ, τραχώδης-ες, ἀνώμαλος-η-ον, ἀδρὺς-εῖα-ὺ. | austère, αὐστηρὸς-ὰ-όν. | dur, σκληρὸς-ἡ-όν. | fâcheux, πικρὸς-ὰ-όν. | pénible, δύσκολος-η-ον, κοπιαστικὸς-ἡ-όν. — (hiver), δριμὺς-εῖα-ὺ. — (devenir, rendre), ἀδρύνω-να.

RUDEMENT, adv. σκληρῶς, αὐστηρῶς, τραχέως, ἀδρυνὰ.

RUDESSE, s. f. τραχύτης, ἡ· ἀδρύτης, ἡ· σκληρότης, ἡ· αὐστηρότης, ἡ· ἀδρυσύνη, ἡ.

RUDIMENT, s. m. αἱ ἄρχαι παθῆς ἐπιστήμης.

RUE, s. f. plante, ἀπήγανος, ὁ. | chemin, δρόμος, ὁ· σλεάτα, ἡ· σοκάκι, τὸ.

Digitized by Google

RUER, v. act. λαπίζω-σα, κλοτζῶ-ησα, τζινίζω-σα. — (se), ῥίχνομαι.

RUGIR, v. n. βρυχοῦμαι-ήθηκα.

RUGISSANT, E, adj. βρυχούμενος-η-ον.

RUGISSEMENT, s. m. βρύχημα, τὸ.

RUINE, s. f. χαλασμὸς, ὁ· χάλασμα, τὸ· ἀνατροπὴ, ἡ· φθορὰ, ἡ. | désolation, ὄλεθρος, ὁ· ἀφανισμὸς, ὁ. — s, débris, ἐρείπια, τὰ· χαλασὰ, τὰ· χαλάδες, ἡ.

RUINER, v. a. χαλῶ-ασα. | détruire, καταδαφίζω-σα, ἀνατρέπω-ψα. | dévaster, ἀφανίζω-σα, ῥημάζω-ξα. — les mœurs, φθείρω-φα. — (se), χάνω-ἔχασα ὅσα ἔχω. — (se) en festins, καταπρώγω, διασκορπῶ-ησα.

RUINEUX, EUSE, adject. pernicieux, ὀλέθριος-α-ον. | dispendieux, ἀναλωπικὸς-ἡ-ὸν.

RUISSEAU, s. m. ῥεῖθρον, τὸ· ποταμάκι, τὸ· ῥιάκι, τὸ.

RUISSELER, v. n. τρέχω, ῥέω ὡς νερὸν.

RUMEUR, s. f. παραχὴ, ἡ· θόρυβος, ὁ· βοὴ, ἡ. | plainte, παράπονα, τὰ. | bruit qui court, λόγος, ὁ.

RUMINER, v. a. ἀναμασῶ-ησα, ξερομασῶ-ησα. | réfléchir, συλλογίζομαι-σθηκα.

RUPTURE, s. f. fracture, τζάκισμα, τὸ· ἀνάσιμον, τὸ. | hernie, ἀνάσιμον, τὸ· κήλη, ἡ. | séparation, χωρισμὸς, ὁ· χάσμα, τὸ. — d'un traité, παράβασις, ἡ. — d'un contrat, ἀκύρωσις, ἡ.

RURAL, E, adj. ἀγροικος-η-ον.

RUSE, s. f. μαγγολιὰ, ἡ· πανουργία, ἡ.

RUSÉ, E, adj. μαγγόλος-η-ον, πάνουργος-η-ον.

RUSER, v. n. πανουργεύομαι-θηκα, μεταχειρίζομαι μαγγολίαις.

RUSTICITÉ, s. f. ἀγριότης, ἡ· χωριανὰ, ἡ.

RUSTIQUE, adj. champêtre, χωριανὸς-ἡ-ὸν, χωρικὸς-ἡ-ὸν, ἄγροικος-η-ον. | grossier, ἀπολιτευτὸς-ἡ-ὸν.

RUSTIQUEMENT, adv. χωριανὰ, ἀπολιτεύτως, ἄγροικα.

RUSTRE, s. m. χωριάτης, ὁ· ἄγροικος, ὁ.

SAB

SABBAT, s. m. σάββατον, τὸ. | bruit avec désordre, θόρυβος, ὁ.

SABBATIQUE, adj. σαββατικὸς-ἡ-ὸν.

SABLE, s. m. ἄμμος, ἡ·

Digitized by Google

ψάμμος, ἡ. — d'or, χρύσαμμος, ἡ. — (banc de), ξέρα, ἡ.

SABLER, v. act. σκεπάζω μὲ ἄμμον.

SABLIER, s. m. ἀμμοθήκη, ἡ.

SABLON, s. masc. ἄμμος λεπτή, ἡ.

SABLONNEUX, EUSE, adj. ἀμμώδης-ες.

SABLONNIÈRE, s. f. ἀμμούδα, ἡ· ἀμμωδιά, ἡ.

SABOT, s. m. ξύλινον παπούτζι, τὸ.

SABRE, s. m. σπαθί, τὸ· ῥομφαία, ἡ· ἰατραγάνι, τὸ.

SABRER, v. a. κτυπῶ-ησα μὲ τὸ σπαθί, κατακόπω-ψα.

SAC, s. m. σακκί, τὸ· σάκκος, ὁ· σακκούλι, τὸ· σάκι, τὸ. — de crin, τζοβάλι, τὸ. — de blé, σακκὶ σιτάρι, ἀπὸ σιτάρι. — à blé, σακκὶ διὰ σιτάρι. — (cul de), σλεάτα ἀθλίξοδος, ἡ· ὁποῦ δὲν εὐγαίνει. — d'une ville, saccagement, λεπλασία, ἡ· διαγούμισμα, τὸ.

SACCAGER, v. a. piller, διαγουμίζω-σα, λεπλατῶ-ησα. | dévaster, καταχαλῶ-ασα, ἐρημαίζω-σα.

SACERDOCE, s. m. ἱερωσύνη, ἡ· ἱερατεῖον, τὸ.

SACERDOTAL, E, adject. ἱερατικὸς-ἡ-ὸν. — ES (remplir les fonctions), ἱερατεύω-υσα.

SACHET, s. m. σακκουλάκι, τὸ.

SACOCHE, s. f. δισάκι, τὸ.

SACRAMENTAL, E, SACRAMENTEL, LE, adj. μυστικὸς-ἡ-ὸν, μυστηριακὸς-ἡ-ὸν.

SACRAMENTELLEMENT, adv. μυστηριακῶς.

SACRE, s. m. d'un roi, χρίσις, ἡ. — d'un évêque, χειροτονία, ἡ.

SACRÉ, E, adj. ἱερὸς-ὰ-ὸν.

SACREMENT, s. m. μυστήριον, τὸ. — (le saint), τὸ παναγιώτατον μυστήριον, ἡ ἁγία εὐχαριστία.

SACRER, v. a. ἱερώνω-σα. — un roi, χρίζω-σα. — un évêque, χειροτονῶ-ησα. | v. n. blasphémer, βλασφημῶ.

SACRIFICATEUR, s. m. θυσιαστής, ὁ.

SACRIFICE, s. m. θυσία, ἡ. — sanglant, αἱματώδης θυσία, ἡ. — non sanglant, ἀναίμακτος θυσία, ἡ. — de propitiation, ἐξιλαστικὴ θυσία, ἡ. — d'impétration, θυσία ἀπολαύσεως, ἡ· θυσία ἐπιτυχίας, ἡ. — (faire le) de, abandonner, παραιτῶ. | se priver, ὑστερῶμαι.

SACRIFIER, v. a. θυσιάζω.

SACRILÉGE, s. m. ἱερόσυλία, ἡ. | adj. ἱερόσυλος-η-ον.

SACRILÉGEMENT, adv. ἱερόσυλως, ἱερόσυλα.

SACRISTAIN, s. m. σκευο-

Digitized by Google

φύλαξ-κος, ὁ· ἱεροφύλαξ, ὁ· σακριστάνος, ὁ.

SACRISTIE, s. f. σκευοφυλάκιον, τὸ· ἱεροφυλάκιον, τὸ.

SAFRAN, s. m. κρόκος, ὁ· σαφράν, τὸ· ζαφρᾶς, ὁ. — (de), adj. ζαφρεικὸς-ὴ-όν.

SAFRANER, v. a. ἀρτύνω μὲ σαφράν, ζαφρεικάζω-σα.

SAGACITÉ, s. f. ἀγχίνοια, ἡ.

SAGE, adj. σοφὸς-ὴ-όν, συνετὸς-ὴ-όν, φρόνιμος-η-ον.

SAGE-FEMME, s. f. μαμμή, ἡ.

SAGEMENT, adv. σοφῶς, φρονίμως, φρόνιμα.

SAGESSE, s. f. σοφία, ἡ· φρόνησις, ἡ· σύνεσις, ἡ. — (la) éternelle, ἡ αἰώνιος σοφία. — dans la conduite, φρονιμάδα, ἡ· φρονίμα, ἡ· σωφροσύνη, ἡ.

SAIGNANT, E, adj. αἱματερὸς-ὴ-όν.

SAIGNÉE, s. f. φλεβοτομία, ἡ. — d'un étang, αὐλάκι, τὸ· ἀνοιγμάδα, ἡ.

SAIGNEMENT, s. m. αἱμορραγία, ἡ.

SAIGNER, v. a. tirer du sang, φλεβοτομῶ-ησα, εὐγάζω αἷμα. | jeter du sang, τρέχει αἷμα, εὐγάλει αἷμα. — la bourse, πίρνω, εὐγάλω πολύ. *Il m'a terriblement saigné*, με ἐξέγνωσεν πλέων. — du nez, τρέχει ἡ μύτη μου. | manquer de courage, λείπει ἡ καρδία. *Le cœur me saigne*, πληγώνεται ἡ καρδία μου, παθαίνω-αθα.

SAILLANT, E, adj. ἐξωβγαλμένος-η-ον. | dans un discours, ἀξιοσύχαστος-η-ον.

SAILLIE, s. fém. repartie heureuse, λόγος ἀγχίνους, ὁ. | boutade, ὁρμή, ἡ.

SAILLIR, v. n. s'avancer en dehors, ἐξωβγαίνω-ηκα. | jaillir, ἀναβρύω-σα.

SAIN, E, adj. ὑγιὴς-ὲς, γερὸς-ὴ-όν. | salubre, γερὸς-ὴ-όν, ὑγιεινὸς-ὴ-όν. — E (la) raison, τὸ ὀρθὸν λογικὸν· ὁ ὀρθὸς λόγος. — E doctrine, ὀρθοδοξία, ἡ. — et sauf, ἀβλαβὴς-ὲς.

SAINDOUX, s. m. γουρουνοπάχος, τὸ.

SAINEMENT, adv. γερά, ὑγιῶς.

SAINT, E, adj. ἅγιος-ία-ον, ὅσιος-ία-ον. | qui se rapporte à la piété, ἁγιοπρεπὴς-ὴ-ὲς. — E (semaine), ἡ μεγάλη ἑβδομάδα. | s. m. et fém. ὅσιος, ὁ· ὁσία, ἡ. — (le) des saints, τὸ ἅγιον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων.

SAINTEMENT, adv. ἁγίως, ἅγια, ὁσίως.

SAINTETÉ, s. f. ἁγιοσύνη, ὁ· ἁγιότης, ἡ. — de la vie, ὁσιότης, ἡ. — (sa), titre du pape, ἡ ὁσιότης του.

SAISIE, s. f. πάσιμον, τὸ· ἁμάχυμα, τὸ.

Digitized by Google

Saisir, v. act. prendre, ἁρπάζω-αξα, τζακώνω-σα. | comprendre, καταλαμβάνω-λαβα, καπανῶ. — les biens, séquestrer, ἀμαχεύω-υσα. | arrêter, πάνω-σα — l'occasion, πάνωσα, ὀφελοῦμαι ἀπὸ τὴν ἀφορμήν. | en parlant de la peur, du froid, πάνει, ἀδράσει.

Saisissement, s. m. ἔκπληξις, ἡ.

Saison, s. f. καιρός, ὁ.— des vents, ἀπεμοκαιρία, ἡ.

Salade, s. f. σαλάτα, ἡ.

Saladier, s. m. σαλατιέρα, ἡ.

Salage, s. m. ἁλάτισμα, τὸ.

Salaire, s. m. μισθὸς, ὁ· πλερωμὴ, ἡ· ῥόγα, ἡ.

Salaison, s. f. ἁλατισμένα ἢ πασὰ πράγματα, τά.

Salarier, v. a. ῥογεύω-υσα, μισθόνω-σα.

Sale, adj. ῥυπαρὸς-ὴ-ὸν, ἄτζαλος-η-ον, μουρδαρεικὸς-η-ὸν. — (parole, action), ἀχρεῖος-α-ον, ἄπρεπος-η-ον, ἄχημος-η-ον, ἄτζαλος-η-ον, ἀροτζικὸς-η-ὸν, αἰσχρὸς-ὰ-ὸν. — (linge), sali, λερωμένος-η-ον.

Salé, adj. ἁλμυρὸς-ὴ-ὸν, πασὸς-ὴ-ὸν, ἁρμυρὸς-ὴ-ὸν. — (poisson), πασὸν ψάρι, τὸ.

Salement, adv. ῥυπαρῶς, ἄτζαλα.

Saler, v. act. ἁλατίζω, ἁλατώνω, ἁλμυρίζω-σα, ἁρμυρώνω-σα.— la viande, &c. pour garder, πασώνω-ωσα.

Saleté, s. f. ῥυπαρότης, ἡ· μουρδαρειὰ, ἡ. Voyez *Ordure*. — s, paroles sales, ἄπρεπα λόγια, ἀτζαλιαῖς.

Salière, s. f. ἁλατιερὸν, τὸ· ἁλατιέρι, τὸ· ἁλοδοχεῖον, τὸ.

Saline, s. f. ἁλικὴ, ἡ· ἁλατοπήγιον, τὸ.

Salir, v. a. λερώνω-ωσα, μουρδαρεύω-υσα, ῥυπαρώνω-ωσα, μαγαρίζω-σα, λυγδαίνω-ανα.

Salissant, e, adj. ὁποῦ εὔκολα λερώνεται.

Salivation, s. f. σαλίασμα, τὸ.

Salive, s. f. σάλιον, τὸ· σίελον, τὸ.

Saliver, v. n. σαλιώνω-σα, σαλίζω-σα.

Salle, s. f. σάλα, ἡ.

Salope, s. f. μουρδάρα, ἡ. Voyez *Malpropre*.

Salpêtre, s. m. νίτρον, τὸ· σάλνιτρον, τὸ.

Salsifis, s. m. σκυόλι, τὸ.

Salubre, adj. ὑγιεινὸς-ὴ-ὸν.

Salubrité, s. f. ὑγιεινὸν, τὸ.

Saluer, v. act. χαιρετῶ-ησα, ἀσπάζομαι-σθηκα, προσκυνῶ-ησα.

Salure, s. f. ἁλμύρισμα, τὸ· ἁλμυρὰδα, ἡ.

Salut, s. m. σωτηρία, ἡ·

Digitized by Google

σασμὸς, ὁ. | salutation, χαιρέπασμα, τὸ· ἄσπασμα, τὸ.

SALUTAIRE, adj. σωτηριώδης-ες. | salubre, ὑγιεινὸς-ἡ-ὸν. | utile, ὠφελιμὸς-ἡ-ὸν.

SALUTATION, s. f. χαιρεπισμὸς, ὁ· ἀσπασμὸς, ὁ. — angélique, ἀγγελικὸς χαιρεπισμὸς, ὁ.

SAMEDI, s. m. σάββατον, τὸ. — saint, τὸ μέγα σάββατον.

SANCTIFIANT, E, adject. ἁγιάζων-ουσα.

SANCTIFICATEUR, s. m. ἁγιαστὴς, ὁ.

SANCTIFICATION, s. fém. ἁγίασις, ἡ· ἁγιασμὸς, ὁ.

SANCTIFIER, v. a. ἁγιάζω-σα. — les fêtes, ἑορτάζωσα. — (se), ἁγιάζομαι-σθηκα.

SANCTION, s. f. κύρωσις, ἡ.

SANCTIONNER, v. a. κυρόω-ωσα.

SANCTUAIRE, s. m. ἅγιον βῆμα, τὸ· ἁγιαστήριον, τὸ.

SANDALE, s. f. σανδάλιον, τὸ· σανδάλι, τὸ.

SANG, s. m. αἷμα, τὸ. — (mettre à feu et à), ἐρημόω μὲ τὸ σίδηρον καὶ μὲ τὴν φωτιάν. — (homme de), αἱμοβόρος, ὁ. — (baptême de), μαρτύριον, τὸ. | famille, αἷμα, τὸ· γενεὰ, ἡ. — froid, ψυχρὰ, ἡ. — froid (de), ἐξ ὀλιγοσδὲς.

SANGLANT, E, adj. αἱματώδης-ες. | ensanglanté, αἱματωμένος-η-ον. | outrageant, βαρύτατος-η-ον.

SANGLE, s. f. λουρὶ, τὸ· ἱμὰς-άντος, ὁ.

SANGLER, v. a. δένω-σα.

SANGLIER, s. m. ἀγριοχοίρουνον, τὸ· ἀγριόχοιρος, ὁ.

SANGLOT, s. m. λυγμὸν, τὸ· λυγμασμὸς, ὁ· λυγμὸς, ὁ.

SANGLOTER, v. n. λυγκαλίζω-σα, λυγμαλίζω-σα.

SANGSUE, s. f. βδέλλα, ἡ· ἀβδέλλα, ἡ.

SANGUIN, E, adj. πολυαίματος-η-ον.

SANGUINAIRE, adj. αἱμοβόρος-η-ον, αἱμοχαρὴς-ές.

SANGUINOLENT, E, adj. ἀναπαπωμένος-η-ον μὲ αἷμα.

SANIE, s. f. pus, ἔμπυον, τὸ.

SANS, prép. χωρὶς, δίχως.

SANTÉ, s. f. ὑγιεία, ἡ· γερωσύνη, ἡ· ἰὰ, ἡ. — (à votre), μὲ τὴν ὑγιείαν σας.

SAOUL, adj. Voy. *Soul.*

SAPER, v. act. ξεσκαπίζω-σα. — une opinion, ἀνατρέπω-ψα, χαλῶ-ασα.

SAPEUR, s. masc. ξεσκαπὴς, ὁ· ἀξινοφόρος, ὁ.

SAPHIR, s. m. σάπφειρος, ὁ· ζαφίρι, τὸ.

SAPIENCE, s. f. σοφία, ἡ.

SAPIN, s. m. ἐλάτη, ἡ· ἔλατος, ἡ· τζάμι, τὸ.

SARCASME, s. m. σαρκασμὸς, ὁ.

Digitized by Google

SARCLER, v. a. ξεχορταρίζω-σα, σκαλεύω, σκαλίζω.

SARCLOIR, s. m. σκαλιστήριον, τὸ· σκαλίδα, ἡ. *

SARCLURE, s. f. σκάλευμα, τὸ.

SARDINE, s. f. σαρδέλλα, ἡ· κλημαποβέργα, ἡ.

SARMENT, s. m. κλῆμα, τὸ.

SARRIETTE, s. f. plante, θερβή, ἡ· θύμβρη, ἡ.

SAS, s. m. κοσκινὸν, τὸ.

SASSER, v. a. κοσκινίζω-σα.

SATAN, s. m. σάταναν, ὁ· σάταν, ὁ. — (de), σατανικὸς-ὴ-ὸν.

SATELLITE, s. m. ὀπαδὸς, ὁ· δορυφόρος, ὁ.

SATIÉTÉ, s. f. χόρτασις, ἡ· χόρτασμα, τὸ.

SATIN, s. m. ἀτλάζι, τὸ.

SATIRE, s. fém. σατυρικὸν ποίημα, τὸ.

SATIRIQUE, adj. σατυρικὸς-ὴ-ὸν.

SATIRIQUEMENT, adv. σατυρικῶς.

SATIRISER, v. a. χλευάζω σατυρικῶς.

SATISFACTION, s. f. contentement, εὐχαρίστησις, ἡ. — à quelqu'un, ἱκανοποίησις, ἡ.

SATISFACTOIRE, adj. ἱκανοποιητικὸς-ὴ-ὸν.

SATISFAIRE, v. a. contenter, εὐχαριστῶ. | v. n. — à son devoir, ἱκανοποιῶ-ησα, ἀποπληρώνω-σα. | payer, πληρώνω, πληρώνω-σα. — (se), εὐχαριστῶ τὴν ἐπιθυμίαν μου.

SATISFAISANT, E, adject. εὐχαριστῶν, ἀποπληρῶν.

SATISFAIT, E, part. de *Satisfaire*, εὐχαριστημένος-η-ον.

SATURNE, s. m. Σάτουρνος, ὁ.

SATYRE, s. m. σάτυρος, ὁ.

SAUCE, s. f. ἄρτυμα, τὸ· καρύκευμα, τὸ· σάλτζα, ἡ.

SAUCER, v. act. βουτῶ εἰς τὸ...

SAUCISSE, s. f. λουκάνικον, τὸ· σαλτζούνι, τὸ.

SAUCISSON, s. m. σαλτζιτζιόνον, τὸ.

SAUF, SAUVE, adj. ἀζλαβὴς-ὲς, γερὸς-ὴ-ὸν. — le respect, φυλάττοντας τὸ σέβας ὁποῦ. — conduit, ἀσφάλεια, ἡ. | excepté, ἔξω ἀπὸ.

SAUGE, s. f. plante, ἀλισφακιὰ, ἡ· ἀλιφασκιὰ, ἡ· φλασκομηλιὰ, ἡ.

SAULE, s. masc. ἐπία, ἡ· ἐπιὰ, ἡ.

SAUMÂTRE, adj. ἁλμυρὸς-ὴ-ὸν, ἁρμυρὸς-ὴ-ὸν.

SAUMON, s. m. σαλαμὸν, τὸ.

SAUMURE, s. f. ἁρμύρα, ἡ· σαλαμούρα, ἡ· ἁρμὴ, ἡ.

SAUNIER, s. m. ἁλατοπώλης, ὁ.

SAUNIÈRE, s. f. ἁλατοδοχεῖον, τὸ.

SAUT, s. m. πήδημα, τὸ.

Digitized by Google

SAUTER, v. n. πηδῶ-ησα. Voyez *Omettre*. *Cela saute aux yeux*, εἶναι φανερὸν, σαφὲς. — sur, se jeter, ὁρμῶ-ησα.

SAUTERELLE, s. f. ἀκρίδα, ἡ· ἀκρὶς, ἡ.

SAUTEUR, s. m. πηδητὴς, ὁ· σαλταδόρος, ὁ.

SAUTILLEMENT, s. masc. τζιλιπούρδημια, τὸ.

SAUTILLER, v. n. τζιλιπουρδῶ-ησα, καταπηδῶ-ησα.

SAUVAGE, adj. ἄγριος-α-ον. — (devenir), ἀγριεύω-υσα.

SAUVEGARDE, s. f. σκέπη, ἡ· διαφέντευσις, ἡ· ἀσφαλεία, ἡ.

SAUVEMENT, s. m. σωσμὸς, ὁ.

SAUVER, v. a. σώζω, σώγω-σα, λυτρώνω-σα. | garantir, φυλάττω-ξα, φυλάγω-ξα. — (se), fuir, φεύγω-ηγα, γλιτώνω-ωσα. | se retirer, vers, près de, καταφεύγω-ηγα.

SAUVEUR, s. m. σωτὴρ, ὁ· σωτῆρας, ὁ.

SAVAMMENT, adv. σοφῶς.

SAVANT, E, adj. σοφὸς-ὴ-ὸν, πεπαιδευμένος-η-ον, γεγραμματισμένος-η-ον. | habile, ἔμπειρος-η-ον. — (très), πολυμαθὴς-ὲς.

SAVATE, s. f. παλαιοπαπούτζι, τὸ.

SAVETIER, s. m. τζαγκάρης, ὁ· παπουτζομπαλωτὴς, ὁ.

SAVEUR, s. f. νοστιμάδα, ἡ· νοστιμιὰ, ἡ. — (qui a de la), νόστιμος-η-ον.

SAVOIR, v. a. ἠξεύρω, ξεύρω-εσα, κατέχω - εἶχα. — de science certaine, πληροφορῦμαι-έθηκα. | apprendre de quelqu'un, μαθαίνω, ἀκούω-σα. | pouvoir, δύναμαι-ήθηκα. — (faire), δίδω εἴδησιν, μηνῶ-ησα. *C'est à savoir si*, νὰ εἰδοῦμεν ἂν.

SAVOIR, s. m. γνώσις, ἡ· μάθησις, ἡ· γεγραμματοσύνη, ἡ.

SAVOIR, adv. à savoir, δηλαδὴ, τουτέστιν.

SAVON, s. masc. σαποῦνι, τὸ.

SAVONNER, v. a. σαπουνίζω-σα.

SAVONNERIE, s. f. σαπουναεῖον, τὸ.

SAVONNEUX, EUSE, adj. σαπουνώδης-ες.

SAVOURER, v. a. νοστιμεύομαι-ύθηκα.

SAVOUREUX, EUSE, adj. νόστιμος-η-ον.

SCABIEUX, EUSE, adject. ψωρώδης-ες.

SCABREUX, EUSE, adj. — (chemin), δύσβατος-η-ον. — E (affaire), δυσκολόπατος-η-ον. | dangereux, κινδυνώδης-ες.

SCALPEL, s. m. σμίλη, ἡ· σμίλα, ἡ.

Digitized by Google

SCAMMONÉE, s. f. σκαμωνιὰ, ἡ.

SCANDALE, s. m. σκάνδαλον, τὸ.

SCANDALEUX, EUSE, adj. σκανδαλωπιὸς-ὰ-ὸν, σκανδαλεῳὸς-ἡ-ὸν.

SCANDALISER, v. a. σκανδαλίζω-σα, δίνω-ἔδωκα σκάνδαλον. — (se), πέρνω σκάνδαλον, σκανδαλίζομαι-σθηκα.

SCAPULAIRE, s. m. ἐπώμιον, τὸ· ἐπωμὶς-ίδος, ἡ.

SCEAU, SCEL, s. m. σφραγίδα, ἡ· βοῦλλα, ἡ· βοῦλα, ἡ. — (mettre le), βάνω τὴν βοῦλαν.

SCÉLÉRAT, E, adj. κατάσχατος-η-ον, μιαιῳὸς-ἡ-ὸν, ἀπατρόπαιος-α-ον, παεξένομος-η-ον.

SCÉLÉRATESSE, s. f. παεξενομία, ἡ· κακουργία, ἡ.

SCELLÉ, s. masc. Voyez *Sceau*.

SCELLER, v. a. σφεχλίζω-σα, βουλώνω-ωσα. — un gond avec du plomb, μολυβώνω-σα.

SCÈNE, s. f. σκηνὴ, ἡ.

SCEPTIQUE, adj. σκηπτικὸς-ἡ-ὸν.

SCEPTRE, s. m. σκῆπτρον, τὸ.

SCHISMATIQUE, adj. χωματικὸς-ἡ-ὸν.

SCHISME, s. m. χάσμα, τὸ.

SCHOLASTIQUE, adj. χολαστικὸς-ἡ-ὸν.

SCHOLIE, s. f. χόλιον, τὸ· σημείωσις, ἡ.

SCIAGE, s. m. φριόνισμα, τὸ.

SCIATIQUE, s. f. σιατικὴ, ἡ· ἰσχιὰς-άδος, ἡ. | adj. ἰσχιαδικὸς-ἡ-ὸν.

SCIE, s. f. φριόνι, τὸ.

SCIEMMENT, adv. ἠξεύρωντας, εἰδότως.

SCIENCE, s. f. ἐπιστήμη, ἡ. | connaissance, γνῶσις, ἡ.

SCIENTIFIQUE, adj. ἐπιστημονικὸς-ἡ-ὸν.

SCIER, v. a. φριονίζω-σα. — le blé, θερίζω-σα.

SCIEUR, s. m. φριονιστὴς, ὁ.

SCINTILLER, v. n. ἀχπιροβολῶ-ησα.

SCISSION, s. f. χάσμα, τὸ· χάσις, ἡ.

SCIURE, s. f. τὰ τεἰμματα ἀπὸ τὸ φριόνισμα.

SCORBUT, s. m. σκέρβουτον, τὸ.

SCORBUTIQUE, adj. σκερβουτικὸς-ἡ-ὸν.

SCORPION, s. m. σκορπίδι, τὸ· σκορπιὸς, ὁ.

SCORSONÈRE, s. f. σκουλὶ, τὸ.

SCROFULAIRE, s. f. χαλώνιον, τὸ.

SCROFULEUX, EUSE, adj. χαλωνιαεμικὸς-ἡ-ὸν.

SCRUPULE, s. m. σκρούπουλον, τὸ.

SCRUPULEUSEMENT, adv.

Digitized by Google

μὲ σκρούπουλον. | avec exactitude, μὲ ἀκρίβειαν.

SCRUPULEUX, EUSE, adj. σκρουπουλόσος-η-ον. — (un soin trop), περισσὴ ἀκρίβεια, ἡ.

SCRUTER, v. a. ἐξετάζω-ξα, ἐρευνῶ-ησα.

SCRUTIN, s. m. ψῆφος, ἡ.

SCULPTÉ, E, part. γλυπτὸς-ὴ-όν.

SCULPTER, v. a. γλύπτω-ψα, σκαλίζω-σα, γλύφω-ψα.

SCULPTEUR, s. m. γλύπτης, ὁ· γλυφεύς, ὁ.

SCULPTURE, s. fém. art, γλυπτικὴ, ἡ. | chose sculptée, γλυπτὸν, τὸ· γλυφὴ, ἡ.

SCYTHIE, s. f. pays, Σκυθία, ἡ.

SE, pronom. *Voyez* la grammaire.

SÉANCE, s. f. συνέλευσις, ἡ· συνέθρωσις, ἡ.

SÉANT, E, part. assis, καθημένος-η-ον. | adj. convenable, πρεπούμενος-η-ον. | s. m. — (être sur son), κάθομαι.

SEAU, s. masc. σίκλα, ἡ· σίκλος, ὁ· κουβᾶς, ὁ· μαστραπάτζι, τὸ.

SEC, SÈCHE, adj. ξηρὸς-ὴ-όν, ξερὸς-ή-όν. | séché, στεγνὸς-ὴ-όν. | sans eau, ἄνυδρος-α-ον. | en parlant de l'air, des manières, ἄγριος-α-ον, αὔστηρος-α-ον, ἄχαρις· du poisson, φρέσκος-η-ον. *D'un œil sec*, χωρὶς νὰ λυπηθῶ. A sec, adv. — (rester), ἀπομένω στεγνὸς-η-όν.

SÈCHE, s. f. poisson, σηπία, ἡ· σουπία, ἡ.

SÈCHEMENT, adv. à sec, στεγνά. | durement, αὐστήρως, ἀγελίως.

SÉCHER, v. act. et n. ξηραίνω-να, στεγνώνω-σα, ξηραίνομαι, στεγνώνομαι-ώθηκα. — les larmes, consoler, παρηγορῶ-ησα.

SÉCHERESSE, s. f. ξηρότης, ἡ· ξεράδα, ἡ· ξερότης, ἡ. — (grande), ξηρασμάρα, ἡ. | manque de pluie, ἀνυδρία, ἡ· ἀβροχία, ἡ. — d'ame, ψυχράμα, τὸ· σκληρότης, ἡ.

SECOND, E, adj. num. δεύτερος-α-ον, δεύτερος-η-ον. | aide, συμβοηθὸς, ὁ. — en dignité, δευτερεῖος-α-ον.

SECONDAIRE, adj. δευτέρας τάξεως.

SECONDAIREMENT, adv. εἰς δεύτερον τόπον.

SECONDE, s. f. d'heure, ἑξηκοστὸν, τὸ.

SECONDEMENT, adv. δεύτερον.

SECONDER, v. a. aider, βοηθῶ-ησα.

SECOUER, v. a. πάλλω-ξα, κλονῶ-ησα, σείω-σα. — le joug, ἐλευθερῶμαι-ώθηκα.

SECOÛMENT, subst. masc.

Digitized by Google

πάγμα, τὸ· κλάνημα, τὸ· σίσμα, τὸ.

SECOURABLE, adj. βοηθητικὸς-ή-όν.

SECOURIR, v. a. βοηθῶ-ησα, συντρέχω-ξα, ἀμύνω-να.

SECOURS, s. m. βοήθεια, ἡ.

SECOUSSE, s. f. σεισμὸς, τὸ· σεισμὸς, ὁ· πάταγμα, ὁ· κλόνημα, τὸ.

SECRET, s. m. κρυφὸν, τὸ· ἀπόρρητον, τὸ· μυστικὸν, τὸ. | moyen, μέσον δι' οὗ. | recette, συκρίτο, τὸ.

SECRET, ÈTE, adj. μυστικὸς-ή-όν, κρύφιος-α-ον, κρυφὸς-ή-όν, κρουφὸς-ή-όν, ἀπόρρητος-η-ον, λαθραῖος-α-ον.

SECRÉTAIRE, s. m. σεκρετάριος, ὁ· ὁ ἐξ ἀπορρήτων. | meuble, χαρτοφυλάκιον, τὸ.

SECRÉTARIAT, s. m. σεκρεταρία, ἡ.

SECRÈTEMENT, adv. κρυφῶς, κρυφὰ, λάθρα.

SECTAIRE, s. m. ὀπαδὸς μιᾶς αἱρέσεως, ὁ.

SECTATEUR, s. m. ὀπαδὸς, ὁ.

SECTE, s. f. αἵρεσις, ἡ.

SECTION, s. f. τμῆμα, τὸ· χάσις, ἡ· διαίρεσις, ἡ.

SÉCULAIRE, adj. τῶν αἰώνος.

SÉCULIER, ÈRE, adj. κοσμικὸς-ή-όν. | s. m. non ecclésiastique, λαϊκὸς, ὁ.

SÉCURITÉ, s. fém. ἀσφάλεια, ἡ· θάρρημα, τὸ.

SÉDENTAIRE, adj. ἑδραῖος-α-ον. — (vie), οἰκουρία, ἡ.

SÉDIMENT, s. m. κατακάθισμα, τὸ· ἀμάυρωσις, ἡ.

SÉDITIEUX, EUSE, adj. στασιώδης-ες. | s. m. τζελαλὴς, ὁ.

SÉDITION, s. f. στάσις, ἡ· ἐπανάστασις, ἡ· μπουλεύκι, τὸ.

SÉDUCTEUR, s. m. ἀπατητὴς, ὁ· ξεπλανετὴς, ὁ. | corrupteur, φθορεὺς, ὁ. | adj. ἀπατηλὸς-ή-όν.

SÉDUCTION, s. f. ἀπάτησις, ἡ· ξεπλάνεσις, ἡ· πλάνη, ἡ.

SÉDUCTRICE, s. f. ἀπατήτρα, ἡ· διαφθειρούσα, ἡ.

SÉDUIRE, v. a. ἀπατῶ-ησα, πλανῶ-ησα, ξεπλανῶ-ησα. | corrompre, διαφθείρω-ρα.

SÉDUISANT, E, adj. ἀπατηλὸς-ή-όν, γελαστικὸς-ή-όν.

SEIGLE, s. m. σικάλι, ἡ· βρίζα, ἡ.

SEIGNEUR, s. m. κύριος, ὁ· αὐθέντης, ὁ· ἀφέντης, ὁ. | noble, ἄρχοντας, ὁ.

SEIGNEURIAL, E, adject. ἀφεντικὸς-ή-όν, αὐθεντικὸς-ή-όν.

SEIGNEURIE, s. f. αὐθεντικὸν, τὸ· κυριότης, ἡ. — (votre), ἡ ἀφεντιά σας.

SEIN, s. m. κόλπος, ὁ· στῆθος, τὸ. — (donner le) à un enfant, βυζαίνω-σα. | entrailles, σπλάχνα, τὰ. — (au) des plaisirs, μέσα εἰς τὰς

Digitized by Google

τρυφαῖς. — (arracher du) de quelqu'un, σύρω ἀπὸ παῖς ἀγκάλας.

Seine, s. f. fleuve, Σηκάνας, ὁ. | filet, σαγήνη, ἡ.

Seing, s. m. ὑπογραφή, ἡ.

Seize, adj. num. ἕκκαι ἕξ, δέκα ἕξη.

Seizième, adj. δέκατος ἕκτος-η-ον.

Séjour, s. m. καταπαία, ἡ· διατριβή, ἡ.

Séjourner, v. n. rester quelque temps, διημερεύω-ευσα, διαμένω-εινα. | rester habituellement, καταπαῶ-ησα.

Sel, s. m. ἅλας, τὸ· ἁλάτζι, τὸ· ἁλάπι, τὸ.

Selle, s. f. de cheval, σέλλα, ἡ. | évacuation après une purge, ἀδίασμα, τὸ· κένωμα, τὸ.

Seller, v. act. βάνω τὴν σέλλαν, σελλώνω-ωσα, σλρώνω-σα.

Sellette, s. f. σκαμνάκι, τὸ. — (mettre sur la), ἐξετάζω ἐπιμελῶς τινά.

Selon, prép. κατὰ, avec l'acc. — que, καθώς.

Semaille, s. f. σπάρσιμον, τὸ· σπάρμα, τὸ· σπορά, ἡ. | semence, σπόρος, ὁ.

Semaine, s. f. ἑβδομάς, ἡ· ἑβδομάδα, ἡ. — sainte, ἡ μεγάλη ἑβδομάδα, ἡ.

Semblable, adj. ὅμοιος-ία-ον, παρόμοιος-ία-ον.

Semblablement, adv. ὁμοίως, παρομοίως.

Semblant, s. masc. — (faire), προσποιοῦμαι-ήθηκα, καμώνομαι-ώθηκα· κάμνω, avec un adjectif verbal. — (faire) de ne pas entendre, κάμνω τὸν κουφόν.

Sembler, v. n. φαίνομαι-άνθηκα.

Semé, e, adj. et part. σπαρμένος-η-ον. | plein, de difficultés, γεμάτος-η-ον.

Semelle, s. fém. πάτος, ὁ· πατοῦνα, ἡ.

Semence, s. f. σπόρος, ὁ· σπέρμα, τὸ. | cause, αἰτία, ἡ· ἀρχή, ἡ.

Semer, v. a. σπέρνω, σπείρω-σα.

Semestre, s. m. ἑξαμηνειά, ἡ· ἑξάμηνον, τὸ. — (paie du), ἑξαμηνιατικὸν, τὸ.

Semeur, s. m. σπορεύς, ὁ· σπορέας, ὁ.

Séminaire, s. m. σεμινάριον, τὸ.

Semonce, s. f. ἐλέγμος, ὁ· ἔλεγξις, ἡ· ἐπιτίμησις, ἡ. — (donner une bonne), μαλώνω-καλά.

Semoule, s. f. σιμιδάλι, τὸ· σεμιδάλι, τὸ.

Sempiternel, le, adj. παντοτινός-ή-όν, αἰώνιος-α-ον.

Sénat, s. m. γερουσία, ἡ· βουλή, ἡ· σινάτον, τὸ.

Sénateur, s. m. συμβου-

Digitized by Google

λατύφρς, ὁ· χορυσιασής, ὁ· συνάτωρ, ὁ.

Sénatus-consulte, s. m. δόγμα, τὸ· βούλευμα, τὸ· συναπερικὴ γνώμη, ἡ.

Sénevé, s. m. σινάπι, τὸ.

Sens, s. m. du corps, αἴσθησις, ἡ. — de l'ame, νόησις, ἡ· νοητικὸν, τὸ. | opinion, γνώμη, ἡ. — (bon), γνώσις, ἡ. — (bon), opposé à la folie, φρόνησις, ἡ. — d'un auteur, νόημα, τὸ. | côté, μέρος, τὸ· πλάγιον, τὸ. — dessus dessous, ἀνωκάτω, ἀναποδογυρισμένα.

Sensation, s. f. αἴσθησις, ἡ· αἴσθημα, τὸ.

Sensé, e, adj. γνωστικὸς-ὴ-όν, φρόνιμος-η-ον.

Sensément, adv. γνωστικὰ, φρόνιμα.

Sensibilité, s. f. αἰσθητικὸν, τὸ.

Sensible, adj. αἰσθητὸς-ὴ-όν, αἰσθητικὸς-ὴ-όν. — (joie, plaisir), μεγάλος-η-ον. — (être) au froid, παθαίνω ἀπὸ.

Sensualité, s. f. τὸ ἡδονικὸν τῆς σάρκος, ἡδυπάθεια, ἡ.

Sensuel, le, adj. σαρκικὸς-ὴ-όν, ἡδονικὸς-ὴ-όν.

Sensuellement, adv. σαρκικῶς, σαρκικὰ, ἡδονικά.

Sentence, s. f. γνώμη, ἡ· ἀποφθέγμα, τὸ. — de juge, ἀπόφασις, ἡ· καταδίκη, ἡ.

Sentencieux, euse, adj. γνωμικὸς-ὴ-όν, ἀποφθεγματικὸς-ὴ-όν.

Senteur, s. f. ὀσμὴ, ἡ· μυρωδία, ἡ· εὐωδία, ἡ. — (de), μυρωδικὸς-ὴ-όν, εὐωδιαστικὸς-ὴ-όν.

Sentier, s. m. ὁδὸς, ἡ· στενοπάτι, τὸ.

Sentiment, s. m. αἴσθησις, ἡ· αἴσθησις, ἡ. | opinion, γνώμη, ἡ. *Il a perdu tout sentiment de*, ἔχασε καὶ τὴν αἴσθησιν, avec le génitif.

Sentine, s. f. σεντίνα, ἡ.

Sentinelle, s. f. φυλακὴ, ἡ· βίγλα, ἡ. — (faire), βιγλίζω-σα. — (qui est en), βιγλάτωρας, ὁ.

Sentir, v. a. avoir une sensation, αἰσθάνομαι-άνθημα. | s'apercevoir, νοιώνω-σα, γρυκῶ-ησα. *Il ne sent rien*, δὲν νοιώνει. | prendre l'odeur, μυρίζω. | exhaler l'odeur, μυρίζω-σα, ἔχω μυρωδίαν. — bon, εὐωδιάζω-σα, ἀνθοβολῶ-ησα. — mauvais, βρωμῶ-ησα. | comprendre, καταλαμβάνω-λαβα, νοῶ-ησα.

Séparable, adj. χωριστὸς-ὴ-όν, ξεχωριστὸς-ὴ-όν.

Séparation, s. f. χωρισμὸς, ὁ· χώρισις, ἡ· χωρισιὰ, ἡ· ξεχώρισις, ἡ. — totale, ἀποχώρησις, ἡ· ἀποχώρισμα, τὸ.

Digitized by Google

SÉPARÉMENT, adv. χωρὶς, κατὰ μέρος, ξεχωριστά.

SÉPARER, v. act. χωρίζω, ξεχωρίζω-σα, διαιρῶ-έσα. — entièrement, ἀποχωρίζω-σα.

SEPT, adj. num. ἑπτὰ, ἕφτα.

SEPTANTE, adj. num. ἑβδομήντα, ἑβδομήκοντα.

SEPT-CENTIÈME, adject. ἑπτακοσιοστὸς-ὴ-όν.

SEPT CENTS, adj. num. ἑφτακόσιοι-αι-α, ἑπτακόσιοι-αι-α.

SEPTEMBRE, s. m. σεπτέμβελος, ὁ.

SEPTENAIRE, adj. ὁ ἕφτα ἀεθμὸς.

SEPTENTRION, s. m. ἄρκτος, ὁ· τὸ βορειινὸν μέρος.

SEPTENTRIONAL, E, adj. ἀρκτικὸς-ὴ-όν, βόρειος-α-ον, βορεινὸς-ὴ-όν.

SEPTIÈME, adj. ἑβδομος-η-ον.— (le), τὸ ἕβδμον.

SEPTIÈMEMENT, adv. διὰ ἕβδμον, ἕβδμον.

SEPTUAGÉNAIRE, adject. ἑβδομηντάρης, ὁ· ἑβδομηντάενος-η-ον.

SEPTUPLE, adj. ἑπταπλάσιος-α-ον.

SÉPULCRAL, E, adj. τῆ μνῆματος, ἐπιτάφιος-α-ον.

SÉPULCRE, s. m. tombeau, τάφος, ὁ· μνῆμα, τὸ. — (le saint), ὁ ἅγιος τάφος.

SÉPULTURE, s. f. ἐνάψιμον, τὸ· ταφὴ, ἡ· ἐνταφιασμὸς, ὁ.

SÉQUELLE, s. f. οἱ ὀπαδοὶ, φατρία, ἡ.

SÉQUESTRE, s. m. ἀμάχυμα, τὸ· ἀμάχη, τὸ.

SÉQUESTRER, v. a. ἀμαχύω-υσα; ἀμαχοδάνω-να. | séparer, ξεχωρίζω, χωρίζω.

SEQUIN, s. m. φλουρὶ, τὸ· τζεκίνι, τὸ.

SÉRAPHIN, s. m. σεραφὶμ, τὸ.

SÉRAPHIQUE, adj. σεραφικὸς-ὴ-όν.

SEREIN, E, adj. γαλήνης-ες, γαληνὸς-ὴ-όν.— s (jours), heureux, εὐτυχισμένος-η-ον. | s. m. πάχνη, ἡ· δροσιὰ, ἡ.

SÉRÉNITÉ, s. f. γαλήνη, ἡ· εὐδία, ἡ. — de la nuit, ἀσληφεῖα, ἡ. | titre, γαληνότης, ἡ.

SÉREUX, EUSE, adj. ὀρρώδης-ες.

SERF, s. masc. δοῦλος, ὁ· σκλάβος, ὁ.

SERFOUIR, v. a. σκάπτω τὸ χωράφι.

SERGE, s. f. étoffe, σάγιον, τὸ.

SERGENT, s. m. τζαούσης, ὁ. — de compagnie, δεκαδάρχης, ὁ.

SÉRIE, s. fém. σειρὰ, ἡ· συνειρμὸς, ὁ.

SÉRIEUSEMENT, adv. σοβαρῶς. | tout de bon, χωρὶς μέτρον. | froidement, ψυχρὰ. | avec courage,

Digitized by Google

ἐνθερμῶς. | gravement, βαρέως, βαρυά.

SÉRIEUX, EUSE, adj. σοβαρὸς-ή-όν. | dangereux, κινδυνώδης-ες, βαρὺς-εῖα-ύ. | s. m. σοβαρὸν, τὸ· σοβαρότης, ἡ.

SERIN, s. m. oiseau, καναέλιον, τὸ· καναρίνι, τὸ.

SERINGUE, s. f. συρίγξ, ὁ.

SERMENT, s. m. ὅρκος, ὁ· ὄμνυσις, ἡ· ὅρκος, ὁ· ἔμμοσις, ἡ· ἐρκωμοσία, ἡ. — (prêter), βάπτω, κάμνω ὅρκον, ὁρκώνομαι-ώσθησα. — (violer son), παραβαίνω-ηκα.

SERMON, s. m. διδαχὴ, ἡ· λόγος, ὁ· ὁμιλία, ἡ.

SERMONAIRE, s. m. βίβλος διδαχῶν, ὁ.

SERPE, s. f. κλαδευτῆρα, ἡ· κλαδευτήρι, τὸ· βαπτόκοπι, τὸ.

SERPENT, s. m. ὄφις, ἡ· φίδι, τὸ· ὀφίδι, τὸ.

SERPENTAIRE, s. f. ὀφιόχορτον, τὸ· φιδόγλωσσον, τὸ.

SERPENTER, v. n. σιρυφογυρίζω-σα.

SERPETTE, s. f. κλαδευτηράκι, τὸ· κλαδευτόκοπι, τὸ.

SERPILLIÈRE, s. f. grosse toile, καναβάτζο, τὸ.

SERPOLET, s. m. plante, ἕρπυλλον, τὸ.

SERRÉ, E, part. de Serrer. | adj. dense, πυκνὸς-ή-όν. | avare, ἀκριβὸς-ή-όν.

SERREMENT, s. m. σφίξιμον, τὸ.

SERRER, v. a. σφίγγω-ξα. | cacher, κρύπτω-σα, κλείω-σα. | garder, φυλάττω-ξα. | presser, ζουλίζω-σα. — les rangs, πυκνώνω-ωσα. — l'ennemi, la ville, βάνω εἰς τὰ σπειά. — en poursuivant, καταδιώκω-ξα ἀπὸ κοντά. — (se), se réunir auprès, μαζώνομαι-ώθηκα.

SERRES, s. fém. pl. d'un oiseau, νύχια, τὰ.

SERRURE, s. f. κλειδωνιὰ, ἡ· κλειδαριὰ, ἡ.

SERRURIER, s. m. κλειδωνᾶς, ὁ· κλειδαρᾶς, ὁ· κλειδᾶς, ὁ.

SERVANTE, s. f. δούλη, ἡ· δούλευστρα, ἡ· φάντισσα, ἡ.

SERVIABLE, adj. ἕτοιμος νὰ κάμνη χάριν, νὰ ὠφελήσῃ.

SERVICE, s. m. δούλευσις, ἡ· δουλειὰ, ἡ· ὑπηρέτημα, τὸ. | usage, χρῆσις, ἡ. | utilité, ὄφελος, τὸ· ὠφέλεια, ἡ. | grâce, χάρις, ἡ· καλοσύνη, ἡ. — divin, ἱερουργία, ἡ· ἀκολουθία, αἱ. — de table, δουλίκιον, τὸ· σερβίτζιον, τὸ. — militaire, πολεμικὸν ὑπηρέτημα, τὸ· στρατεία, ἡ.

SERVIETTE, s. fém. χειρόμαντιλον, τὸ· πετσέτα, ἡ· μανδήλι, τὸ. — de toilette, πρόσωψις, ἡ.

SERVILE, adj. δουλικὸς-ὴ-

Digitized by Google

ὸν. | bas, object, πτωχὸς-ἡ-όν.

SERVILEMENT, adv. δουλικῶς.

SERVIR, v. act. δουλεύω-υσα. — Dieu, λατρεύω, δουλεύω-υσα. — un malade, παραστέκομαι-άστηκα. | être militaire, στρατεύω. | rendre un service, κάμνω χάριν, καλοσύνην. — les mets à table, φέρω, σερβίρω-ησα. | v. n. être d'usage à, χρησιμεύω-υσα. | être utile, ὠφελῶ-ησα, βοηθῶ-ησα. — de, tenir lieu de, εἶμαι διά. — (se) soi-même, δουλεύω τὸν ἐμαυτόν. | user de, μεταχειρίζομαι-ίστηκα.

SERVITEUR, s. m. δούλος, ὁ. — de Dieu, Θεοδούλος, ὁ. | domestique, δούλος, ὁ· κοπέλι, τὸ.

SERVITUDE, s. f. esclavage, σκλαβειὰ, ἡ· αἰχμαλωσία, ἡ. | assujettissement, αἰγαρεία, ἡ. — (réduire en), δουλαγώνω-σα, σκλαβώνω-σα.

SÉSAME, s. masc. σησάμι, τὸ.

SESSION, s. f. συνέλευσις, ἡ· συνέδριον, τὸ.

SEUIL, s. m. κατώφλιον, τὸ· φλιὰ, ἡ.

SEUL, E, adj. μόνος-η-ον, μοναχὸς-η-όν.

SEULEMENT, adv. μόνον, μοναχά.

SÈVE, s. fém. χύλος τῶν δενδρῶν, ὁ· ὕγρον, τὸ.

SÉVÈRE, adj. αὐστηρὸς-ἡ-όν, σκληρὸς-ἡ-όν.

SÉVÈREMENT, adv. αὐστηρά, σκληρῶς.

SÉVÉRITÉ, s. f. αὐστηρότης, ἡ. Voyez *Rigueur*.

SÉVIR, v. n. αὐστηρῶς φέρνομαι-ήνεγκα, τιμωρῶ-ησα.

SEVRER, v. a. ὑστερῶ-ησα, κόπτω-ἔκοψα τινά.

SEXE, s. m. φύσις, ἡ· γένος, τὸ. — (le), les femmes, αἱ γυναῖκες.

SEXTE, s. f. ἡ ἕκτη ὥρα.

SEXTUPLE, s. m. ἑξαπλάσιον, τὸ. | adj. ἑξαπλάσιος-α-ον.

SI, conj. ἂν, ἐὰν, ἀνίσως. | oui, ναὶ. | aussi, autant, τόσον. *Si grand qu'il soit*, ὅσον μεγάλος νὰ εἶναι. — bien que, de manière que, εἰς τρόπον ὥστε.

SIBYLLE, s. f. σιβύλλη, ἡ· σίβυλλα, ἡ.

SICAIRE, s. m. assassin, φονιὲς, ὁ· φονεὺς, ὁ.

SICLE, s. m. σίκλος, ὁ.

SIÈCLE, s. m. αἰὼν-ῶνος, ὁ· ἔτος, τὸ. | temps, καιρὸς, ὁ. | le monde, κοσμὸς, ὁ. — (les hommes du), οἱ κοσμικοὶ. — (vie du), κοσμικὸς βίος, ὁ.

SIED, il sied, 3.e pers. du présent de l'indicatif du

Digitized by Google

verbe *Seoir*, ἧσθαι. ῥᾴστον. *Cet habit ne lui sied pas*, δὲν τῷ πάγει καλά.

Siége, s. m. chaire, καθέδρα, ἡ· θρόνος, ὁ. — (le saint), ὁ ἱερὸς θρόνος τῆς Ῥώμης. — de justice, κριτήριον, τὸ. — d'une ville, πολιορκία, ἡ· ἀποφάλισμα, τὸ· παλισόρκημα, τὸ. | chaise, καρέκλα, ἡ· σκαμνί, τὸ.

Siéger, v. n. κάθημαι, κάθομαι-ῆσθην-κα.

Sien, ne, pron. ἐμός-ἡ-όν μου, του, της.

Sieur, s. m. κύριος, ὁ· κύρ, ὁ.

Sifflement, s. m. σύριγμα, τὸ· σφυριγμός, ὁ· σύριγμα, τὸ.

Siffler, v. n. συρίζω-σα, σφυρίζω-σα, τζίζω-σα. | se moquer, περιγελῶ-ασα.

Sifflet, s. masc. σφυρίστρα, ἡ· συρίστρα, ἡ.

Siffleur, s. masc. σφυριστὴς, ὁ· συριστὴς, ὁ.

Signal, s. m. σημεῖον, τὸ· σημάδι, τὸ. — d'un commandant, σενιάλε, τὸ· σημεῖον, τὸ. — (au) donné, ἀπὸ σημείου.

Signalé, e, adj. illustre, περίφημος-η-ον. | remarquable, ἀξιοσημείωτος-η-ον, ἐπίσημος-η-ον. | très-grand, μέγας-ας-η-ον.

Signalement, s. m. σημαδεύω-σα, σημαδεύω-σα. | faire connaître, donner le signalement, δίνω σημεῖα ἄνεμα. — sa valeur, ἐπιδείχνω-ξα. — (se,) γίνομαι περίφημος, λαμπρὸς· ἀποκτῶ ὄνομα, φήμην.

Signature, s. f. ὑπογραφὴ, ἡ· ἀπογραφὴ, ἡ.

Signe, s. m. σημεῖον, τὸ· σημάδι, τὸ. — de la croix, ὁ σταυρὸς, τὸ σημάδι τοῦ σταυροῦ. — que l'on fait de la main, des yeux, γνέψιμον, τὸ· νεῦσις, ἡ· γνέμα, τὸ. — (faire), γνέφω-ψα, νεύω-υσα.

Signer, v. a. ὑπογράφω-ψα, ἀπογράφω-ψα.

Signet, s. m. σημάδι εἰς ἕνα χαρτὶ, τὸ· ταινία, ἡ· σημαδολόγος, ὁ.

Significatif, ive, adj. σημαντικὸς-ἡ-όν.

Signification, s. f. σημασία, ἡ. | publication, δημοσίευσις, ἡ. | notification, δήλωσις, ἡ· δηλοποίησις, ἡ.

Signifier, v. a. σημαίνω-νω, σημαδεύω-σα. | notifier, δηλοποιῶ-ησα. | présager, προσημαίνω-σα, προσημαντῶ-ησα.

Silence, s. m. σιωπὴ, ἡ· σιγὴ, ἡ· σιώπησις, ἡ. — (passer sous), ἀποσιωπῶ-ησα. — (garder le), σιωπῶ-ησα, μυλώνω. — (faire), σωπαίνω, σι-

Digitized by Google

πῶ. | interj. σιωπὴ, σιγὰ, σύ-πα, σωπάτι. — (en), σιγὰ, σιγαρὰ, μὲ σιωπὴν.

SILENCIEUX, EUSE, adj. σιωπηλὸς-ὴ-ὸν, σιγανὸς-ὴ-ὸν.

SILLAGE, s. m. ἴχνος τῦ πλοίου, τὸ.

SILLER, v. n. κόπῶ τὰ κύματα, σχωρώνω τας.

SILLON, s. m. αὐλάκι τῦ ἀλετριοῦ, τὸ· ἀλετριά, ἡ.

SILLONNER, v. a. αὐλακίζω-σα. — les mers, ταξιδεύω-υσα, ἀρμενίζω-σα.

SIMAGRÉE, s. f. καμάρωμα, τὸ· καμάρωσις, ἡ. — s (faire des), καμαρώνω-σα.

SIMILITUDE, s. f. παρομοίωσις, ἡ· ὁμοιότης, ἡ.

SIMONIAQUE, adj. σιμωνιακὸς-ὴ-ὸν.

SIMONIE, s. f. σιμωνία, ἡ.

SIMPLE, adj. ἁπλοῦς-ὴ-οῦν, ἁπλὸς-ὴ-ὸν. | seul, μόνος-η-ον. | sans malice, ἀπονήρευτος-η-ον, ἄκακος-η-ον. | sans mélange, σκέτος-η-ον, ἄδολος-η-ον. — d'esprit, εὐήθης-ες.

SIMPLEMENT, adv. ἁπλῶς, ἁπλᾶ. | seulement, μόνον, μοναχὰ. | sans malice, χωρὶς πονηρίαν, κακίαν· ἄκακα, ἀπονήρευτα.

SIMPLES, s. masc. plur. plantes, βοτάνια, τὰ· βοτανά, τὰ.

SIMPLICITÉ, s. f. ἁπλότης, ἡ | absence de malice, ἀκακία, ἡ. — d'esprit, εὐήθεια, ἡ.

SIMPLIFIER, v. a. κάμνω ἁπλούστερον.

SIMULACRE, s. m. vaine ressemblance, ὁμοίωμα, τὸ· φάντασμα, τὸ. | idole, εἴδωλον, τὸ.

SIMULATION, s. f. ὑποκρίσις, ἡ.

SIMULÉ, E, part. προσποιήμενος-η-ον, καμωπὸς-ὴ-ὸν. | faux, ψευτικὸς-ὴ-ὸν.

SIMULER, v. a. προσποιοῦμαι-ήθηκα. Voyez *Déguiser, Feindre.*

SIMULTANÉ, E, adj. εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν.

SINCÈRE, adj. εἰλικρινὴς, ἄδολος-η-ον.

SINCÈREMENT, adv. εἰλικρινῶς, εἰλικρινὰ, ἄδολα.

SINCÉRITÉ, s. f. εἰλικρινότης, ἡ· εἰλικρίνεια, ἡ.

SINGE, s. m. μαϊμοῦ, ἡ· πίθηκος, ὁ. | qui contrefait les autres, μίμος, ὁ.

SINGERIE, s. f. μαϊμουδιὰ, ἡ.

SINGULARISER (se), v. pr. κάμνω, βράλλω ἐναυτόν εἰς τὸ συνήθ.

SINGULARITÉ, s. f. παραξενιὰ, ἡ· μεμονότης, ἡ· παράξενον, τὸ.

SINGULIER, ÈRE, adject. seul, ἕνικος-η-ον. | particulier, μεμονὸς-ὴ-ὸν. | extraordinaire, παράξενος-η-ον. |

Digitized by Google

excellent, ἔξοχος-η-ον, ἐξαίρετος-η-ον.

SINGULIÈREMENT, adv. particulièrement, μερικὰ, μερικῶς. | principalement, μαλιστὰ, ἐξόχως. | très, fort, παρα πολλά, πολλά. | d'une manière bizarre, παραξένα.

SINISTRE, adj. δυσγλώσσης, κακορρίζικος-η-ον. | contraire, ἐναντίος-α-ον. — (présage), καλὸν σημάδι, τὸ.

SINON, adv. autrement, sans quoi, ἀλλέως, ἀλλιῶς, εἰδὲ μὴ, εἰδὲ, ἂν δὲν, par contraction, ἀδὲ. | hormis, ἔξω ἀπὸ, ὄξω ἀπὸ, πλὴν. — que, παρὲξ, παρεκτὸ μόνον.

SINUEUX, EUSE, adj. σπειροφορμισμένος-η-ον, καλπώδης-ες, καλπωτὸς-ὴ-ὸν.

SINUOSITÉ, s. f. σπειροφόρισμα, τὸ· γύρος, ὁ· κόλφωσις, ἡ.

SIPHON, s. m. σιφώνιον, τὸ· σιφούνι, τὸ. — marin, trombe, σίφωνας, ὁ· ἀνεμοσπρόφιλας, ὁ.

SIRE, s. m. κύριε.

SIRÈNE, s. f. σειρὴν, ἡ.

SIROC, s. masc. sud-est, νότος, ὁ· γοπὰ, ἡ.

SIROP, s. m. συρόπι, τὸ· σουρόπι, τὸ.

SITE, s. m. τοποθεσία, ἡ.

SITUATION, s. f. τοποθεσία, ἡ· θέσις, ἡ. — de l'ame, κατάστασις, ἡ· διάθεσις, ἡ. | état, κάσιμον, τὸ· κατάστασις, ἡ.

SITUÉ, E, part. et adj. placé, θεμένος-η-ον.

SITUER, v. a. θέτω, κάζω εἰς.

SIX, adj. num. ἕξη, ἕξ.

SIX-CENTIÈME, adj. ἑξακοσιοστὸς-ὴ-ὸν.

SIX CENTS, adject. num. ἑξακόσιοι-αι-α.

SIXIÈME, adj. ἕκτος-η-ον — (le, un), s. m. τὸ ἕκτον, ἑκτημόριον, τὸ.

SIXIÈMEMENT, adv. ἕκτον, τὸ ἕκτον.

SOBRE, adj. ἐγκρατὴς-ὲς, μέτριος-α-ον, λιγοφάγος-η-ον.

SOBREMENT, adv. μετριῶς.

SOBRIÉTÉ, s. fém. ἐγκράτια, ἡ· μετριότης, ἡ· ὀλιγοφαγία, ἡ.

SOBRIQUET, s. m. παρανόμι γέλοιον, τὸ· παρατζούκλιον, τὸ· παρεπτζούσιον, τὸ.

SOC, s. m. ἀλέτρι, τὸ· νὶ, τὸ.

SOCIABLE, adj. εὐσυναλλακτικὸς-η-ον.

SOCIAL, E, adj. τῆς ἑταιρείας.

SOCIÉTÉ, s. f. ἑταιρία, ἡ· συντροφία, ἡ.

SODOMIE, s. f. σοδομία, ἡ.

SŒUR, s. f. ἀδελφὴ, ἡ. — de père et de mère, αὐτάδελφη, ἡ.

SOFA, s. m. σοφᾶς, ὁ.

Digitized by Google

Soi, pron. ἑαυτὸς-ἡ-όν, en ajoutant του, της. — (pour), διὰ τὸν ἑαυτὸ του, διὰ τῆ λόγου του, της. — même, αὐτὸς του, αὐτὴ της. — même (de), ἀπὸ λόγου του.

Soie, s. f. μεταξί, τὸ. — (qui est de), μεταξωτὸς-ἡ-όν, μεταξίπος-η-ον. — de cochon, τρίχα, ἡ. — filée, torduc, pour coudre, μπαρισίμι, τὰ. — (habillement de), μεταξοφορεσιὰ, ἡ. — (se vêtir de), μεταξοφορῶ-ησα.

Soieries, s. f. pl. μεταξωτὰ, τὰ.

Soif, s. f. δίψα, ἡ. | désir ardent, ἄκρα ἐπιθυμία, ἡ· λακαπέσα, ἡ. — (avoir), δίψω-ησα.

Soigner, v. a. φροντίζω-σα διὰ, ἐπιμελοῦμαι-ήθηκα, ἐγγοιάζομαι-σθηκα. — un malade, l'assister, παρασέκομαι-σιάσθηκα, θεραπεύω-υσα.

Soigneusement, adv. ἐπιμελῶς, μὲ ἔγνοιαν, μὲ φρόνησα.

Soigneux, euse, adject. ὀπιμελὴς-ὲς, φροντικὸς-ἡ-όν, ὀπιμελητικὸς-ἡ-όν. — (qui n'est pas), ἀφρόντιδος-η-ον.

Soin, s. m. φροντὶς, ἡ· ἔγγοια, ἡ· ἐννοια, ἡ· μέριμνα, ἡ· ἐπιμέλημα, τὸ. — (avoir), φροντίζω-σα, ἔχω ἔγνοιαν, ἐπιμελοῦμαι-ήθηκα.

Soir, s. m. ἑσπέρα, ἡ· ἀπόψε, ἡ· βεραδὺ, τὸ. — (il se fait), βραδυάζει. — (du), βεραδυνὸς-ἡ-όν, ἑσπέριος-ια-ον. — (vers le), πρὸς ἑσπέραν. — (ce), ἀπόψε, τὸ βεραδὺ. — (dès ce), ἀπὸ αὐτὴρις, ἀπὸ αὐτέρας. — (bon), καλησπέρα.

Soirée, s. f. βεραδυὰ, ἡ· βεραδυνὴ, ἡ.

Soit, adv. ἂς εἶναι. *Soit ... soit*, ἤτε ... ἤτε, ἤτοι ... ἤτοι.

Soixantaine, s. f. ἑξηνταριὰ, ἡ. — (une), πρὸς ἑξήντα.

Soixante, adject. num. ἑξήντα, ἑξήκοντα.

Soixantième, adj. ἑξηκοστὸς-ἡ-όν. — (le), τὸ ἑξηκοστὸν.

Soixante-et-dix, adj. num. ἑβδομήντα. Voyez *Septante*.

Sol, s. m. terroir, γὴ, ἡ· τόπος, ὁ. — (raser jusqu'au), ἔδαφος, τὸ. | sou, monnaie, σόλδι, τὸ.

Solaire, adj. ἡλιακὸς-ἡ-όν.

Soldat, s. m. σλεατώτης, ὁ· σολδάδος, ὁ. — (de), σλεατωτικὸς-ἡ-όν.

Solde, s. fém. μαδὸς, ὁ· ῥάγα, ἡ· σύλεφες, ὁ.

Solder, v. a. un compte, ξωφλίζω-σα, σφαλλῶ-ηξα, πληρώνω-σα, πλερώνω-σα.

Sole, s. fém. poisson, γλώσσα, ἡ.

Digitized by Google

SOLÉCISME, s. m. σολοικισμός, ὁ.

SOLEIL, s. m. ἥλιος, ὁ. — (coup de), ἡλίασις, ἡ· ἡλιόκαυμα, τὸ. | fleur, ἡλιοστρόπιον, τὸ.

SOLENNEL, LE, adj. ἑορτάσιμος-η-ον, πάνδημος-η-ον, πανηγυρικός-ή-όν. | éclatant, λαμπρὸς-ά-όν.

SOLENNELLEMENT, adv. πανδήμως, μὲ παρέλαξιν.

SOLENNISATION, s. fém. ἑόρτασις, ἡ· πανηγυρισμός, ὁ.

SOLENNISER, v. a. ἑορτάζω-σα, πανηγυρίζω-σα.

SOLENNITÉ, s. f. ἑορτή, ἡ· πανήγυρις, ὁ.

SOLIDAIRE, adj. — (obligation), χρέος καθ' ἕνος διὰ τοὺς συγχρεώστας τὸ ὅλον πληρώνουν.

SOLIDAIREMENT, adv. ὁ ἕνας διὰ τὸν ἄλλον.

SOLIDE, adj. στερεὸς-ά-όν, καθερὸς-ή-όν. | s. m. στερεόν, τὸ.

SOLIDEMENT, adv. στερεά, καθερῶς.

SOLIDITÉ, s. f. στερεότης, ἡ· καθερότης, ἡ· καθερσύνη, ἡ.

SOLILOQUE, s. m. μονομιλιά, ἡ· μονολογία, ἡ.

SOLITAIRE, s. m. μοναστής, ὁ. | anachorète, ἀναχωρήτης, ὁ· ἐρημίτης, ὁ. | adj. — (lieu), ἐρημικὸς τόπος, ὁ· παραμερισμένος τόπος, ὁ. — (ver), ταινία, ἡ.

SOLITAIREMENT, adv. κατὰ μόνας, ἐρημικά, ἐρημικά.

SOLITUDE, s. f. μοναξιά, ἡ. | désert, ἔρημος, ἡ· ἐρημία, ἡ. | ermitage, ἐρημητήριον, τὸ.

SOLIVE, s. fém. σύλος, ὁ· γρεντά, ἡ· δοκάρι, τὸ.

SOLIVEAU, s. m. petite solive, μικρὴ γρεντά, ἡ.

SOLLICITATION, s. f. de la grâce, παρακίνησις, ἡ. | prière, παράκλεσις, ἡ.

SOLLICITER, v. a. inciter, παρακινῶ-ησα. | prier, παρακαλῶ-έσα.

SOLLICITEUR, s. m. παρακινητής, ὁ· ἐπιμεληπής, ὁ.

SOLLICITUDE, s. fém. μεριμνά, ἡ· φροντίς, ἡ.

SOLSTICE, s. m. ἡλιοστάσιον, τὸ· τροπή, ἡ.

SOLSTICIAL, E, adj. τροπικὸς-ή-όν.

SOLUBLE, adj. — (substance), λυτὸς-ή-όν, λειωτὸς-ή-όν. — (question), διαλυτὸς-ή-όν.

SOLUTION, s. f. λύσις, ἡ· λειώσιμον, τὸ. — d'un problème, διάλυσις, ἡ.

SOLVABLE, adj. ὅπου ἔχει διανὰ πληρώσῃ.

SOMACHE, adj. ἀλμυρικὸς-ή-όν.

SOMBRE, adj. σκοτεινὸς-ή-όν. | mélancolique, μελαγχολικὸς-ή-όν, σκυθρωπὸς-ή-όν.

Digitized by Google

— (lueur), ὑπὸ δὲ φέγγει καλά. — (le temps est), ἐσκοτισμένος ὁ καιρός. — (couleur), μόλινος-η-ον.

SOMBRER, v. n. en parlant d'un navire, ἀναποδογυρίζομαι.

SOMMAIRE, s. m. σύνοψις, ἡ· ἐπιτομή, ἡ. | adj. συνοπτικὸς-ἡ-όν.

SOMMAIREMENT, adv. εἰς βραχυλογίαν.

SOMMATION, s. f. d'autorité, προσταγή, ἡ. | demande, ζήτημα, τὸ· αἴτησις, ἡ.

SOMME, s. f. σύμμαγμα, ὁ· πορτίς, ἡ. | charge, φορτίον, τὸ· γόμος, ὁ· γομάρι, τὸ.

SOMME, SOMMEIL, s. m. ὕπνος, ὁ. — très-léger et court, νύσταγμα, τὸ· νύσταξις, ἡ. — (qui tombe de) —, (qui aime le), ὑπνώδης-ες, ὑπνωδικὸς-ἡ-όν. — (tomber de), νυστάζω-ξα.

SOMMEILLER, v. n. νυστάζω-ξα, ὑπνῶ-ησα.

SOMMER, v. a. d'autorité, προστάζω-ξα. — une place de se rendre, δηλοποιῶ-ησα, ζητῶ-ησα. — quelqu'un de payer, ἀπαιτῶ, ἀπαιτῶ-ησα.

SOMMET, s. m. sommité, κορυφὴ, ἡ· κορφὴ, ἡ· ἀκρότης, ἡ· ἄκρα, ἡ. — des grandeurs, ἀξίωτατον, τὸ.

SOMNAMBULE, s. masc. ὑπνοβάτης, ὁ.

SOMNIFÈRE, adj. ὑπνοποιὸς-ἡ-όν.

SOMPTUAIRE, adj. κατὰ τῆς δαπάνης.

SOMPTUEUX, EUSE, adj. δαπανηρὸς-ά-όν, πολυέξοδος-η-ον. | de luxe, πολυτελὴς-ές.

SOMPTUOSITÉ, s. f. πολυξοδίασμα, τὸ. | luxe, πολυτέλεια, ἡ· ἀσωτία, ἡ.

SON, pron. του, της, après le mot. — père, ὁ πατήρ του· fém. SA. — mère, ἡ μητέρα του, της.

SON, s. masc. qui reste après la farine, πίτυρα, ἡ· πίτυρα, ἡ. | bruit, ἦχος, ὁ· βοὴ, ἡ.

SONDE, s. f. pour la mer, βολὶς, ἡ· βολίδα, ἡ. — de chirurgien, καθετὴρ, ὁ.

SONDER, v. act. la mer, βολίζω-σα. | examiner, ἐξετάζω-σα, διερευνῶ-ησα.

SONGE, s. m. σόγιαρος, τὸ· ἐνύπνιον, τὸ. — creux, ματαῖος καὶ βαθὺς λογισμὸς, ὁ. — s (avoir des), ὀνειρεύομαι-νίθημα, βλέπω ὀνείρατα, ἐνυπνιάζομαι-σθημα.

SONGER, v. n. avoir des songes, βλέπω ὀνείρατα, ἐνυπνιάζομαι-σθημα. | penser, λογιάζω-σα, ἐνθυμοῦμαι-σθημα.

SONNANT, E; adj. ἠχῶν. — à (horloge), ὑπὸ κτύπου τῶν ὡρῶν. — E (proposition

Digitized by Google

mal), ὑπῶ φαίνεται ἀχαμνή.

SONNER, v. act. σημαίνω· ἐσήμανα. — avec des chirons, κουδουνίζω· σα. | en parlant d'une horloge, κτυπῶσα. — à une porte, τρακῶ τὸ κουδούνι.

SONNERIE, s. f. σήμαντρα, ἡ.

SONNETTE, s. f. καμπανάκι, τὸ· κουδούνι, τὸ· καμπανίτσα, ἡ. | grelot, κρεμαλιά, ἡ.

SONORE, adj. ἠχώδης-ες, καλοσήμαντρος-η-ον.

SOPHISME, s. m. σόφισμα, τὸ.

SOPHISTE, s. m. σοφιστικός.

SOPHISTIQUE, adj. σοφιστικός-ή-όν.

SOPHISTIQUER, v. n. καπαμώξιμαι· ήθηκα.

SOPORATIF, IVE, SOPORIFIQUE, adj. ὑπναγωγικός-ή-όν, ὑπναρογικός-ή-όν.

SORBE, s. f. σοῦρβον, τὸ.

SORCELLERIE, s. f. μαγεία, ἡ· γοητεία, ἡ.

SORCIER, s. m. μάγος, ὁ· μαντὴς, ὁ· γόης, ὁ.

SORDIDE, adj. ῥυπαρὸς-ή-όν· μισερὸς-ή-όν.

SORDIDEMENT, adv. ῥυπαρῶς· αἰσχρῶς.

SORNETTES, s. fém. pl. φλυαρίαι, αἱ· παραλογίαις, ἡ.

SORT, s. m. τύχη, ἡ· μοῖρα, ἡ· μοῖρα, ἡ. — que l'on tire, λαχμὸς, ὁ· λαχνὸς, ὁ. | maléfice, γοητεία, ἡ· μάγεμα, τὸ. — capital, κεφάλι, τὸ· κεφάλαιον, τὸ.

SORTABLE, adj. convenable. *Voyez* ce mot.

SORTE, s. f. espèce, εἶδος, τὸ. | manière, τρόπος, ὁ. — (toute) de, καθὸ λογῆς. — (de toute), λογιῶν, τῶν λογιῶν. — (de quelle)? ποία λογῆς; — (de) que, εἰς τρόπον ὅπ..

SORTI, E, part. et adj. | issu, né, γεννημένος-η-ον, καταγομένος-η-ον.

SORTIE, s. f. ἔξοδος, ἡ. — des assiégés, ἁρμὴ, ἡ· ἀκδολὴ, ἡ. | porte, θύρα, ἡ· ἔξοδος, ἡ.

SORTILÉGE, s. m. γοητεία, ἡ· μάγεμα, τὸ.

SORTIR, v. n. εὐγαίνω· εὔγηκα. — en parlant d'une plante, ξεφυτρώνω· ωσα. — de parens illustres, καταγόμαι· χθηκα. — | avoir son effet, ἀποτελεσμαίνομαι· σθηκα. — (faire), κάνω, εὐγάζω· σα. — (au), en sortant, εὐγαίνοντας.

SOT, TE, adj. μωρὸς-ή-όν, ἀγύμναστος-η-ον, πελαλὸς-ή-όν, πλιλὸς-ή-όν. | ignorant, ἀμαθὴς-ής. — TES (paroles), ἄγνωστα λόγια, τὰ.

SOTTEMENT, adv. ἀσυντῶς, ἀγνωστὰ.

Digitized by Google

Sottise, s. f. ἀνοησία, ἡ· ἀγνωσία, ἡ· παλαβιὰ, ἡ. | injure, ὕβρεσία, ἡ. | obscénités, λόγια ἄσεμνα, τὰ.

Sou, s. m. sol, σόλδι, τὸ.

Soubresaut, s. m. σκίρτημα, τὸ.

Souche, s. f. d'arbre, κούτζουρον, τὸ.— de famille, ῥίζα, ἡ· ὁ πρῶτος τῆς γενεᾶς. | homme stupide, ἀναίσθητος-η-ον· κούτζουρον, τὸ.

Souci, s. m. ἔγνοια, ἡ· μεριμνὰ, ἡ· φροντὶς, ἡ· φροντίδα, ἡ.— (sans), ἀμέριμνος-η-ον, ἀνέγνοιαστος-η-ον.— s (qui a des), ἐγνοιασμένος-η-ον.

Soucier (se), v. pron. μεριμνῶ-ησα, μὲ κόβει.— (ne pas se), δὲν μὲ κόβει, δὲν μὲ μέλλει, δὲν μὲ ἐγνοιάζει.

Soucieux, euse, adject. Voyez *Inquiet, Pensif*.

Soucoupe, s. f. ὑποφλιτζάνι, τὸ.— d'argent, pour le café, ζάρφι, τὸ.— pour présenter les verres, παπαρέτα, τὸ.

Soudain, e, adj. αἰφνίδιος-α-ον, ἐξαφνος-η-ον, ἐξαφνικὸς-η-όν.

Soudain, Soudainement, adv. ἐξαφνα, ἄφνω, αἰφνιδίως, ἐξαφνικα.

Soude, s. f. καλιὰ, ἡ.

Souder, v. a. κολλῶ-ησα, κολλῶ-ησα.

Soudure, s. f. κόλλημα, τὸ.

Souffle, s. m. φύσημα, τὸ· φύσερμα, τὸ· πνεῦσις, ἡ.— de vie, πνεῦμα, τὸ.— du vent, ἀνεμοφυσήματα, ἡ. | respiration, πνοὴ, ἡ· ἀναπνοὴ, ἡ· ἀναπνοιὰ, ἡ.

Souffler, v. n. φυσῶ-ησα, πνέω-υσα.— étant hors d'haleine, ἀσθμαίνω-να, λαχαμάνω-να. | verbe act. inspirer, ἐμπνέω-υσα. | suggérer, συμβουλεύω, βάλλω τὸν λογισμὸν. Voyez *Suggérer*.— la discorde, ἀναπτῶ-φα. | enlever, ἀποπτώνω-ωσα, ὑψηλῶ-ησα.

Soufflet, s. m. pour souffler le feu, φυσούνι, τὸ· φυσούγι, τὸ· φυσέλι, τὸ. | coup sur la joue, ῥάπισμα, τὸ· μπατζὸς, ὁ· χαστούκι, τὸ.

Souffleter, v. a. ῥαπίζω-σα, μπατζίζω-σα· χαστουκίζω-σα.

Souffleur, s. m. φυσητὴς, ὁ. | poisson, φυσητὴς, ὁ.

Souffrance, s. f. βάσανον, τὸ· πάθημα, τὸ· κακοπάθεια, ἡ· παιρήσης, ἡ.— s de Jésus-Christ, πάθη, τὰ.— des martyrs, κολάσεις, τὰ.

Souffrant, e, adj. παθῶν, ὁ τοῦ πάσχω. | endurant, καρτερικὸς-ή-όν.

Digitized by Google

SOUFFRIR, v. n. παθῶ, παθαίνω - αθα, πατηρῶ - ησα. — de la mer, με πάνει ἡ θάλασσα. — de la part de quelqu'un, παθαίνω - αθα, βασανίζομαι. | v. a. endurer, ὑποφέρω - ρα, ὑπομένω - να, ναταγαντῶ - ησα. | permettre, ἀφήνω - κα, παραχωρῶ - ησα, συγχωρῶ - ησα. — des exceptions, δέχομαι. — (se) soi-même, παθαίνω, ὑποφέρω τὸν ἑμαυτόν.

SOUFRE, s. m. θειάφι, τὸ· σούλφανον, τὸ· πειάφι, τὸ· ἀπυρί, τό.

SOUFRER, v. a. σουλφώνω-ωσα, βάνω θειάφι. — du vin, καπνίζω μὲ θειάφι, θειαφώνω-σα.

SOUHAIT, s. m. εὐχή, ἡ· ἐπιθυμία, ἡ. — ardent, λαχτάρα, ἡ. — (à), κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν. — s (à vos), ὁλογειάς, ὁλογεία.

SOUHAITER, v. act. εὔχομαι-ήθηκα, ἐπιθυμῶ-ησα, ποθῶ-ησα. — ardemment, λαχταρῶ, λαχταρίζω-σα, ἐπιποθῶ-ησα.

SOUILLER, v. act. salir, λερώνω-ωσα, μουρδαρεύω-σα. | contaminer, μολύνω-σα, μιαίνω-ασα. | profaner, βεβηλώνω-ωσα, ἀνιερώνω-σα.

SOUILLURE, s. f. λέρωσις, ἡ. | contamination, μίασμα, τὸ· μόλυσμα, τὸ. | profanation, βεβήλωμα, τὸ· ἀνιέρωσις, ἡ.

SOUILLON, s. m. et f. μουρδάρης, ὁ.

SOUL, E, adj. rassasié, χορτασμένος-η-ον. | ivre, μεθυσμένος-η-ον. — (être) de. Voy. *s'Ennuyer de.* | s. m. — (manger son), χορτάζομαι-σθηκα.

SOULAGEMENT, s. m. ἐλάφρωμα, τὸ· ἐλάφρωσις, ἡ.

SOULAGER, v. a. ἐλαφρύνω, ἐλαφρώνω-ωσα, λαφρύνω-να. | aider, βοηθῶ-ησα.

SOULER, v. act. Voyez *Enivrer, Rassasier.*

SOULÈVEMENT, s. m. sédition, σήσις, ἡ· σεσίασις, ἡ· ἐπανάστασις, ἡ. — des flots, παροχή, ἡ· κυμάτωμα, τὸ. — d'estomac, ἀναπάτωμα, τὸ· ναυτία, ἡ. — de colère, ἀγανάκτησις, ἡ· ὀργή, ἡ.

SOULEVER, v. a. lever un peu, σηκώνω, ἀνασηκώνω-σα. — l'estomac, ἀναπατώνω-ωσα. — le cœur, παροξύνω ἀηδίαν. | élever une sédition, παρακινῶ εἰς σεσίασιν. | indigner, παροργίζω-σα, ἀγανακτίζω-σα. — (se), se révolter, σεσιάζω, ἐπαναστατῶ-ησα.

SOULIER, s. m. παπούτζι, τὸ.

SOULIGNER, v. a. ὑποσημειώνω-σα, τραβῶ μίαν γραμμὴν ἀπὸ κάτω.

Digitized by Google

SOUMETTRE, v. a. ὑποτάσσω-ξα, ὑποβάλλω-λα.

SOUMIS, E, part. et adj. ὑποτάγμενος-η-ον, ὑποτακτικὸς-ὴ-όν, ὑποκείμενος-η-ον.

SOUMISSION, s. f. ὑποταγή, ἡ· ὑπακουή, ἡ. | l'action de soumettre, ὑπόταγμα, τὸ. — (faire) de payer, πίζω-ξα.

SOUPAPE, s. f. ἐπιγλωττίδα, ἡ· γλωσσίδα, ἡ.

SOUPÇON, s. m. ὑποψία, ἡ· φώσκασα, ἡ· φώσκωσις, ἡ. — (mauvais), κακοφραστά, ἡ. — (à l'abri de tout), ἔξω πάσης ὑποψίας.

SOUPÇONNER, v. a. ὑποπτεύω-υσα, φωσκοῦμαι-άσθηκα, ἔχω ὑποψίαν. — mal, κακοφωσκοῦμαι-άσθηκα.

SOUPÇONNEUX, EUSE, adj. φαφασθέμης, ὑποψιάρης-ες.

SOUPE, s. f. ζωμίδιον, τὸ· σοῦπα, ἡ.

SOUPENTE, s. f. λουεία, τὰ.

SOUPER, s. m. δεῖπνος, ὁ.

SOUPER, v. n. δειπνῶ-ησα.

SOUPIÈRE, s. f. τρυβλιά, ἡ· σουπιέρα, ἡ.

SOUPIR, s. m. ἀναστεναγμὸς, ὁ· στέναγμα, τὸ. — (le dernier), ἡ ἐσχάτη ἀναπνοὴ· ἡ ὑστερινὴ ἀναπνοὴ· ἡ τελευταία ἀνάπνευσις.

SOUPIRAIL, s. m. pour la lumière, φεγγίτης, ὁ. — pour l'air, ἀεράγωγμα, τὸ.

SOUPIRER, v. n. στενάζω, ἀναστενάζω-ξα. — après, ἐπιθυμῶ-ησα, ποθῶ-ησα.

SOUPLE, adj. pliant, εὔκαμπτος-η-ον. | soumis, ὑπήκοος-η-ον. — (esprit), εὐάρεστος-ὴ-όν, συγκαταβατικὸς-ὴ-όν.

SOUPLEMENT, adv. adroitement, ἐπιδεξίως.

SOUPLESSE, s. f. λύγισις, ἡ· λύγισμα, τὸ. | agilité à se mouvoir, εὐκινησία, ἡ. — d'esprit, εὐαρέσκεια, ἡ. | adresse, ἐπιδεξιότης, ἡ.

SOURCE, s. f. πηγή, ἡ· βρύσις, ἡ· πουκάει, τὸ· τζήγκουνας, ὁ. — (eau de), βρυσινὸν νερὸν, τὸ. | origine, ἀρχή, ἡ· αἰτία, ἡ.

SOURCIL, s. m. φρύδι, τὸ. — s (froncer les), ζαρώνω-ωσα τὰ φρύδια.

SOURCILLER, v. n. κινῶ τὰ φρύδια.

SOURCILLEUX, EUSE, adj. Voyez *Hautain*.

SOURD, E, adj. κουφὸς-ὴ-όν, κωφὸς-ὴ-όν. — (rendre), καυφαίνω-αγα. — (bruit), μουρμούρισμα, τὸ. — (être) aux prières, δὲν εἰσακούω-σα. — E (lanterne), κλειστοφάναρον, τὸ. | caché, λανθασμένος-α-ον, κρυφὸς-ὴ-όν.

SOURDAUD, s. m. καυφαλᾶς, ὁ.

SOURDEMENT, adv. κρυφὰ, κρυφίως, λάθρα.

Digitized by Google

Spéculation, s. f. σκέψις, ἡ· θεώρησις, ἡ.

Spéculer, v. n. σκέπτομαι-φθηκα, μελετῶ-ησα.

Sphère, s. f. σφαῖρα, ἡ. — d'un homme, son esprit, αἰχίνοια, ἡ· son état, κατάστασις, ἡ· sa capacité, ἐπιτηδειότης, ἡ.

Sphérique, adj. σφαιρικὸς-ἡ-όν, σφαιροειδὴς-ές.

Sphériquement, adv. σφαιρικῶς.

Spiritualité, s. fém. τὸ πνευματικὸν. — (voies de la), ἡ πνευματικὴ ζωή.

Spirituel, le, adj. πνευματικὸς-ἡ-όν. | ingénieux, αἰχμαῦς, πολυνοῦς, ὁ, ἡ· εὐφυὴς-ές. | de dévotion, τῆς εὐλαβείας. — (père), πνευματικὸς, ὁ· ὁδηγὸς τῆς ψυχῆς.

Spirituellement, adv. μὲ πνεῦμα, πνευματικά.

Splendeur, s. f. λάμψις, ἡ· λαμπρότης, ἡ. | magnificence, μεγαλοπρέπια, ἡ.

Splendide, adj. μεγαλοπρεπὴς-ές, λαμπρὸς-ἡ-όν.

Splendidement, adv. μεγαλοπρεπῶς, λαμπρά.

Spoliateur, s. m. γδύτης, ὁ· ἁρπακτὴς, ὁ.

Spoliation, s. f. γδύσις, ἡ· γδύμα, τὸ· ἅρπαγμα, τὸ· σύλευσις, ἡ.

Spolier, v. a. ἀπογδύνω-σα, ἁρπάζω τι καλὰ πινός. *Il en a été spolié*, τῦ τὸ ἥρπαξαν.

Spongieux, euse, adj. σφογγώδης-ες.

Spontané, e, adj. ἑκούσιος-α-ον, προαιρετικὸς-ἡ-όν, θελημακὸς-ἡ-όν.

Spontanément, adv. θελημακὰ, ἑκουσίως.

Squelette, s. m. σκελετὸς, ὁ· σκελετὸν, τὸ.

Squirre, s. m. σκίρρος, ὁ.

Stabilité, s. f. σταθερσύνη, ἡ· στερεότης, ἡ· εὐσταθεια, ἡ.

Stable, adj. σταθερὸς-ἡ-όν, στερὸς-ά-όν, εὐσταθὴς-ές.

Stade, s. m. στάδιον, τὸ.

Stagnant, e, adj. ἀκίνητος-η-ον, ἀσάλευτος-η-ον, λιμνάδης-ες, στατὸς-ἡ-όν.

Stagnation, s. f. ἀκινησία, ἡ· ἀσαλευσία, ἡ. — du commerce, κεσάτι, τὸ· ἀπρασία, ἡ.

Stalle, s. m. στασίδι, τὸ.

Stance, s. f. στροφὴ, ἡ.

Station, s. f. στάσις, ἡ. — des planètes, στεγμὸς, ὁ.

Stationnaire, adj. ὁποῦ στέκεται εἰς ἕναν τόπον, στάσιμος-ἡ-ον.

Statique, s. f. στατικὴ, ἡ.

Statuaire, s. m. ἀγαλματοποιὸς, ὁ.

Statue, s. f. ἄγαλμα, τὸ· ἀνδριὰς-άντος, ὁ.

Statuer, v. a. ὑποφαί-

Digitized by Google

ζω-σα, διορίζω-σα, ψηφίζομαι-σθηκα.

STATURE, s. f. κορμοσασία, ή. — (de haute), μεγαλόσωμος-η-ον.

STATUT, s. m. θεσμός, ὁ· κανόνας, ὁ· διάταγμα, τὸ.

STÉRILE, adj. στέρος-α-ον, ἄκαρπος-η-ον, ἄγονος-η-ον.

STÉRILITÉ, s. f. ἀκαρπία, ή. — de la femme, ἀγονία, ή.

STIGMATES, s. m. pl. στίγματα, τὰ.

STIMULER, v. a. παρακινῶ-ησα, ἀγκυλώνω-σα.

STIPENDIER, v. a. ρογεύω-υσα, πληρώνω-ωσα, μαδώνω.

STIPULATION, s. f. συγγεσφή, ή· σύμβασις, ή· διομολογία, ή.

STIPULER, v. a. συμβιβάζομαι, διομολογοῦμαι-ήθηκα.

STOÏCIEN, s. m. στοϊκὸς, ὁ.

STOÏQUE, adj. στοϊκὸς-ή-όν.

STOÏQUEMENT, adv. στοϊκῶς.

STOMACHAL, E, STOMACHIQUE, adj. καλὸν διὰ τὸ στομάχι, στομαχικὸς-ή-όν.

STRATAGÈME, s. m. στρατήγημα, τὸ. | ruse, τεχνή, ή· δόλος, ὁ.

STRIBORD, s. m. τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ πλοίου.

STRICT, E, adj. σφικτὸς-ή-όν, ἀκριβὴς-ές.

STRICTEMENT, adv. σφικτὰ, ἀκριβῶς.

STROPHE, s. f. στροφή, ή.

STRUCTURE, s. f. κατασκευή, ή· οἰκοδόμησις, ή.

STUDIEUX, EUSE, adject. φιλομαθὴς-ές, ὁποῦ σπουδάζει καλὰ, σπουδαῖος-α-ον.

STUPÉFAIT, E, adj. ἐκπληγμένος-η-ον, ἐκθαμβος-η-ον, ξυπασμένος-η-ον.

STUPÉFIER, v. a. ἐκπλήττω-ξα, ἐκθαμβῶ-ησα, ξυπάζω-σα.

STUPEUR, s. f. ἔκπληξις, ή· ξυπασμὸς, ὁ· θάμβος, τὸ.

STUPIDE, adj. ἀναίσθητος-η-ον. | subst. κούτζουρον, τὸ.

STUPIDEMENT, adv. ἀναισθήτως.

STUPIDITÉ, s. f. ἀναισθησία, ή.

STYLE, s. masc. στύλος, ὁ· ὁ τῆς λέξεος τρόπος.

STYLER, v. act. former, ἐθίζω-σα, συνηθίζω-σα.

STYLET, s. masc. pour écrire, γεσφεῖον, τὸ. | poignard, στιλέτο, τὸ· ξιφύδριον, τὸ.

STYLITE, s. m. στυλίτης, ὁ.

STYPTIQUE, adj. astringent, συστηλικὸς-ή-όν.

SU, E, part. de *Savoir*. *Au su de tout le monde*, ὅλοι τὸ ἠξεύρουσι.

SUAIRE, s. m. σάβανον, τὸ· σινδόνι, τὸ· σινδόνη, ή. — (mettre dans le), σαβανώνω-σα. — (le saint), τὸ ἅγιον σουδάριον.

Digitized by Google

SUANT, E, adj. ὑφαμένος-η-ον.

SUAVE, adj. ἡσυμος-η-ον, ἡδὺς-εῖα-ύ.

SUAVITÉ, s. f. γλυκύτης, ἡ· ἡδύτης, ἡ· ἡσυμάδα, ἡ.

SUBALTERNE, adj. ὕποχος-η-ον, κατώτερος-η-ον.

SUBDÉLÉGUÉ, s. m. ὑποεπίτροπος, ὁ.

SUBDÉLÉGUER, v. a. βάνω ὑπίτροπον.

SUBDIVISER, v. act. ὑποδιαιρῶ-εσα.

SUBDIVISION, s. f. ὑποδιαίρεσις, ἡ.

SUBIR, v. a. le joug, ὑποπάσυμαι-χθηκα. | endurer, ὑποφέρω-εσα, ὑπομένω-εινα.

SUBIT, E, adj. αἰφνήδιος-α-ον, ἐξαφνος-η-ον, αἰφνήδιος-α-ον, ἐξαφνικός-η-όν.

SUBITEMENT, adv. αἰφνηδίως, ἐξαφνά, ἐξαφνικά, ἀδιανόει.

SUBJONCTIF, s. m. terme de gramm. ὑποτακτική, ἡ.

SUBJUGUER, v. act. ὑποζάλλω, ὑποτάζω-ξα, προπίνω-ωσα, καταπορθῶ.

SUBLIME, adj. ἔξοχος-η-ον, ὑψηλός-η-όν.

SUBLIMÉ, s. m. συυλημᾶς, ὁ.

SUBLIMEMENT, adv. ἐξόχως, ὑψηλά.

SUBLIMITÉ, s. f. ὑψηλότης, ἡ· ὑψηλόν, τό· ὕψος, τό. — d'esprit, ὑψηλοφροσύνη, ἡ.

SUBMERGER, v. a. inonder, πλημμυρῶ-ησα. | faire aller au fond de l'eau, καταπονηίζω-σα, βουλιάζω-σα, βυθίζω-σα. — (se), aller au fond, βουλῶ-ησα.

SUBMERSION, s. f. καταπονησμός, ὁ· βυθισμός, ὁ.

SUBORDINATION, s. fém. ὑποταγή, ἡ· ὑπακουή, ἡ.

SUBORDONNER, v. a. ὑποτάζω, ὑποκαταξαίνω-ησα.

SUBORNATION, s. f. séduction, ξεπλάνησις, ἡ· ἀπάτη μὲ δόλον, ἡ.

SUBORNER, v. a. séduire, ἀπατῶ-ησα, φθείρω-εσα. — de faux témoins, βάνω ψυδομάρτυρας.

SUBROGER, v. a. βάνω εἰς τὸν τόπον ἄλλου.

SUBSÉQUENT, E, adject. ἀκολουθός-η-όν.

SUBSIDE, s. m. secours pécuniaire, βοήθεια, ἡ.

SUBSIDIAIRE, adj. βοηθητικός-η-όν.

SUBSISTANCE, s. f. ζωοτροφία, ἡ· τροφή, ἡ· θροφή, ἡ.

SUBSISTER, v. n. exister, εἶμαι, ὑπάρχω-ξα. | rester, μένω, μετέπω-έμεινα. | vivre, ζωοτρέφομαι, ζεῖω-ησα, βιοτεύω-υσα.

SUBSTANCE, s. f. οὐσία, ἡ. | l'essentiel, τὸ οὐσιῶδες. | les biens, ὑπάρχοντα, τά·

Digitized by Google

καλὰ, τὸ *Manger la substance des pauvres*, τρώγω τὸ ψωμὶ τῶν φτωχῶν. — (en), adv. ἐν συνταμίᾳ.

SUBSTANTIEL, LE, adj. οὐσιώδης -ες. | nourrissant, τρεφικὸς-ὴ-ὸν, τροφιμος-η-ον.

SUBSTANTIELLEMENT, adverbe, οὐσιωδῶς, οὐσιακά.

SUBSTANTIF, s. m. terme de gramm. οὐσιαστικὸν, τὸ.

SUBSTANTIVEMENT, adv. οὐσιαστικῶς.

SUBSTITUER, v. a. βάνω, μεταχειρίζομαι εἰς τόπον ἄλλου.

SUBTERFUGE, s. m. φεύφασις, ἡ· ὑποφυγὴ, ἡ· ἀφυγὴ, ἡ.

SUBTIL, E, adj. fin, λεπὸς-ὴ-όν, ψιλὸς-ὴ-όν. | adroit, ἐπιδέξιος -α -ον. | pour les sens, ὀξὺς-εῖα-ὺ.

SUBTILEMENT, adv. ψιλουτζικὰ, λεπὰ. | avec adresse, μὲ ἐπιδεξιότητα. | avec esprit, μὲ ἀξχόιαν, μὲ ψιλὸν πνεύμα.

SUBTILISER, v. n. raffiner, λεπολογῶ, λεπολογοπῶ-ησα, ψιλογυρεύω-υσα, λεπολογυρεύω-υσα. | v. act. rendre subtil, λεπύνω-υνα. | tromper adroitement, πλανῶ.

SUBTILITÉ, s. fém. des choses, λεπότης, ἡ· ψιλοσύνη, ἡ. — du travail, ψιλοκοπία, ἡ. — du discours, ψιλολογία, ἡ· λεπολογία, ἡ· ψιλοκοπία, ἡ. | adresse, δεξιότης, ἡ.

SUBVENIR, v. n. à quelqu'un, βοηθῶ-ησα. — à la dépense, ἐξοδιάζω-σα.

SUBVERSIF, IVE, adj. ὁπου ἀναστρέφει, ἀναστρεπικὸς-ὴ-όν.

SUBVERSION, s. f. ἀναστροφὴ, ἡ· καταστροφὴ, ἡ.

SUBVERTIR, v. a. ἀναστρέφω, καταστρέφω-ψα.

SUC, s. m. χυλὸς, ὁ· χυμὸς, ὁ· ζουμὶ, τὸ.

SUCCÉDER, v. n. διαδέχομαι-χθηκα. | hériter, κληρονομῶ-ησα. | réussir, ἐπιτυχαίνω-υχα. — (se), suivre, ἀκολουθῶ-ησα ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον.

SUCCÈS, s. masc. issue, ἔκβασις, ἡ· ἀποβησόμενον, τὸ· ἀποβγμα, τὸ· ἐπιτυχημα, τὸ.

SUCCESSEUR, s. m. διάδοχος, ὁ.

SUCCESSIF, IVE, adj. διαδοχικὸς-ὴ-όν.

SUCCESSION, s. f. διαδοχὴ, ἡ. | héritage, κληρονομία, ἡ. — (par), κατὰ διαδοχὴν, ἀπὸ κληρονομίαν.

SUCCESSIVEMENT, adv. ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον, διαδοχικῶς.

SUCCIN, s. m. ἤλεκτρον, τὸ· κεχρυμπάρι, τὸ.

SUCCINCT, E, adj. συνεσταλμένος-η-ον. — (être), συνεσταλολογῶ-ησα.

Digitized by Google

SUCCINCTEMENT, adv. συγκόμως, εἰς βραχυλογίαν.

SUCCOMBER, v. n. ὑποπίπτω-εσα, πλακώνομαι-σθηκα. — sous les affaires, δὲν ἠμπορῶ νὰ βασταξω, καταβαρύνομαι-έσθηκα. — à la douleur, πυριεύομαι-χθηκα ἀπό. | être vaincu, νικοῦμαι, τροπώνομαι-ώθηκα.

SUCCULENT, E, adject. ζουμερὸς-ὴ-ὸν, εὔχυλος-η-ον.

SUCER, v. a. πιπιλίζω-σα.

SUCRE, s. m. ζάχαρι, τὸ· ζαχαρὴ, ἡ· ζάχαρι, τὸ. — candi, κάνδιτον, τὸ.— (de), adj. ζαχαρένιος-α-ον.

SUCRER, v. a. ζαχαρώνω.

SUCRERIES, s. f. pl. ζαχάρωτα, τὰ· ζαχαρωτικὰ, τὰ· ζαχαρικὰ, τὰ.

SUCRIN, E, adj. qui a le goût du sucre, ζαχαρόπον-η-ον.

SUD, s. m. le midi, μεσημβρία, ἡ. — (vent du), νοτιὰ, ἡ· νότος, ὁ. — est, νοτιανατολικὸς-ὴ-όν.— ouest, νοτιοδυτικὸς-ὴ-όν.— ouest (vent du), χαρμπῆς, ὁ.

SUDORIFIQUE, adj. ὑδρωτικὸς-ὴ-όν, ἱδρωτικὸς-ὴ-όν.

SUER, v. n. ὑδρώνω, ἱδρώνω-ωσα.

SUEUR, s. fém. ὕδρος, ὁ· ἵδρωτας, ὁ. — (qui est en), ὑδρωδὴς-ὲς-ον. — (à la) de son front, μὲ τὸν κόπον του.

SUFFIRE, v. n. ἀρκῶ-εσα, φθάνω-να, ἱκανεύω-σα.

SUFFISAMMENT, adv. ἀρκετὰ, ἱκανῶς, ἀρκετῶς, ἀκανετά.

SUFFISANCE, s. f. ἀρκετὸν, τὸ· ἱκανὸν, τὸ. | capacité, ἀρκετότης, ἡ· ἱκανότης, ἡ. | vanterie, καύχησις, ἡ. | vanité, οἴησις, ἡ.

SUFFISANT, E, adj. ἀρκετὸς-ὴ-όν, ἱκανὸς-ὴ-όν, ἀκανετὸς-ὴ-όν. | qui se vante, καυχησιάρης, ὁ. | orgueilleux, ὑπερήφανος-η-ον.

SUFFOCATION, s. f. πνίξιμον, τὸ· καταπνίξιμον, τὸ· πνιγμὸς, ὁ.

SUFFOCANT, E, adj. πνίγων, πνιγηρὸς-ὰ-όν.

SUFFOQUER, v. a. πνίγω, πλαντάζω-ξα, ἀποπνίγω-ξα.

SUFFRAGE, s. m. ψῆφος, ἡ.— des saints, δέησις, ἡ.

SUGGÉRER, v. a. ὑπαγορεύω-υσα, ἐμπνέω-υσα, βάλλω, δίνω ἰδέαν, λογισμὸν.

SUGGESTION, s. f. instigation, παρακίνησις, ἡ.

SUICIDE, s. m. αὐτοφονία, ἡ. | celui qui se tue, αὐτοφονεῦς, ὁ· αὐτοκτόνος, ὁ.

SUIE, s. fém. καπνιὰ, ἡ· αἰθάλη, ἡ.

SUIF, s. m. ξυγκὶ, τὸ· ἀξίγκι, τὸ. — (chandelle de), ξυγκιέρι, τὸ· γλητσιέρι, τὸ. — (enduire de), ξυγκώνω, ἀξιγκώνω-υσα.

Digitized by Google

SUINTER, v. n. σαλάζω-ξα, τρέχω-ξα.

SUITE, s. f. ἀκολουθία, ἡ. | cortége, συνοδία, ἡ· ἀκολούθημα, τὸ. | enchaînement, σειρά, ἡ. | continuation, ἐξακολούθησις, ἡ· ἀκολούθησις, ἡ. | conséquence, ἀκόλουθον, τὸ· ἐπόμενον, τὸ. | liaison, συνάφεια, ἡ· ἕνωσις, ἡ. | effet, ἀποτέλεσμα, τὸ. — (de), en se suivant, ἀκολούθως. | l'un après l'autre, κατὰ τάξιν, σειρήν. — (tout de), à l'instant, εὐθύς, παραχρῆμα. | sans interruption, ἀδιακόπως. — (à la), μετὰ.

SUIVANT, E, adject. ἀκόλουθος-η-ον. | qui suit, ἀκολουθητής, οῦ. | prép. selon, κατά. — que, καθώς.

SUIVI, part. et adj. ἀκολουθημένος-η-ον, συντροφιασμένος-η-ον. | qui a de la suite, ὅπου ἔχει συνάφειαν.

SUIVRE, v. a. ἀκολουθῆσα. | accompagner, συντροφιάζω-σα, συνοδεύω-σα. | imiter, μιμοῦμαι-ήθηκα. — ses passions, ἀφήνομαι, παραδίνομαι-άθηκα εἰς. — un orateur, συχάζω-σα. | avoir de la liaison, περιάζω-σα. | se succéder, ἀκολουθῶ, ἕνα κατόπι τοῦ ἄλλου. *Il s'ensuit*, ἕπεται, ἀκολουθᾷ.

SUJET, TE, adj. soumis, ὑποτακτικὸς-η-όν, ὑπήκοος-α-ον, ὑποχείριος-α-ον. | exposé, ὑποκείμενος-η-ον. — à, accoutumé, μαθημένος-η-ον, συνηθισμένος-η-ον. — au vice, δεμένος-η-ον.

SUJET, s. m. qui est sous la domination, ὑπήκοος, ὁ· fém. ὑπηκόη, ἡ. | personne, ὑποκείμενον, τὸ. — d'une question, ὑπόθεσις, ἡ· ὑποκείμενον, τὸ. | cause, αἰτία, ἡ· ἀφορμή, ἡ.

SUJÉTION, s. f. dépendance, ὑποταγή, ἡ. — (tenir quelqu'un dans la), κρατῶ αφεντά.

SULFUREUX, EUSE, adj. θειώδης-ες.

SULTAN, s. masc. σουλτάνος, ὁ.

SULTANE, s. f. mère du Grand Turc, σουλτάνα Βαλιδέ, ἡ.

SUPERBE, adj. orgueilleux, ὑπερήφανος-η-ον. | magnifique, ὡραιόπατος-η-ον, μεγαλοπρεπής-ές. | s. f. orgueil, ὑπερηφάνεια, ἡ.

SUPERBEMENT, adv. μεγαλοπρεπῶς. | orgueilleusement, ὑπερηφάνως.

SUPERCHERIE, s. f. ἀπάτη, ἡ· μαρμολιά, ἡ. Voyez *Fraude*. — (faire une), γελῶ, ἀπατῶ μὲ μαρμολιαῖς.

SUPERFICIE, s. f. ἐπιφάνεια, ἡ· ἐπιφάνεια, ἡ.

SUPERFICIEL, LE, adject.

Digitized by Google

ἀνθρωπόμορφος-ον, (homme), ὑπερ-εξαίρετος-η-ον, ὑπερ-ἐξοχος-η-ον, ὑπερ-ἀγαθος-η-ον.

SUPERFICIELLEMENT, adverbe, ἐλαφρῶς, ἐλαφρῶς, ἄκρως, κατὰ τὸ πολύ.

SUPERFIN, E, adj. λεπτότατος-η-ον, ψιλότατος-η-ον.

SUPERFLU, E, adj. περισσός-ή-όν, περιττός-ή-όν. | s. m. τὸ περισσόν.

SUPERFLUITÉ, s. f. περισσεία, ἡ. | vanité, ματαιότης, ἡ. —

SUPÉRIEUR, E, adj. ἀνώτερος-η-ον, ὑπέροχος-η-ον, ἄνω, avec le nom. *La Pannonie supérieure*, ἡ ἄνω Παννονία. | s. m. ἔφορος, ὁ.

SUPÉRIEUREMENT, adv. ἐξαιρέτως, ἐξόχως. — à tous, καλλιστεύοντα πάντων.

SUPÉRIORITÉ, s. f. autorité, ἐξουσία, ἡ. | excellence, ἐξοχότης, ἡ. ὑπεροχή, ἡ. | préférence, προτίμησις, ἡ. | charge, ἐπίταγμα τοῦ ἐφόρου, τό.

SUPERLATIF, IVE, adj. ὑπερθετικός-ή-όν.

SUPERLATIVEMENT, adv. ὑπερθετικῶς.

SUPERSTITIEUSEMENT, adverbe, δεισιδαιμονίως.

SUPERSTITIEUX, EUSE, adj. δεισιδαίμων, ὁ, ἡ.

SUPERSTITION, s. f. δεισιδαιμονία, ἡ.

SUPPLANTER, v. act. ἀποσκελίζω-σα μὲ πανουργίαν, ἐπιβουλεύω, ὑφαρπάζω. ἀπὸ τὸν τόπον του, ἀπὸ τὴν βουλὴν του.

SUPPLÉER, v. a. ἀναπληρῶ-ῶσα, ἀναπληρῶ-ῶσα, ἀναπληρόνω-σα. — quelqu'un, faire pour lui, κάμνω διά.

SUPPLÉMENT, s. m. πλήρωμα, τὸ. ἀναπλήρωμα, τὸ.

SUPPLIANT, s. masc. ἱκέτης, ὁ. | adj. ἱκετικός-ή-όν, ἱκετήσιος-α-ον.

SUPPLICATION, s. f. παράκλησις, ἡ. ἱκεσία, ἡ.

SUPPLICE, s. m. τιμωρία, ἡ. κολασμός, ὁ. — (mener au), φέρω εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης. | peine, chagrin, βάσανον, τό.

SUPPLIER, v. a. παρακαλῶ-ῶσα, καλαίζω-σα.

SUPPLIER, v. a. ἱκετεύω-υσα, παρακαλῶ-έσα, avec l'accus. προσδέομαι, δέομαι-ήθηκα, avec le datif.

SUPPLIQUE, s. f. ἱκετήριον γράμμα, τὸ. αἰτιζοχάρτι, τό.

SUPPORT, s. m. appui, στήριγμα, τὸ. ὑπομονή, ἡ.

SUPPORTABLE, adj. ὑποφερτός-ή-όν, βασταστός-ή-όν.

SUPPORTER, v. a. soutenir, στηρίζω-ξα, βαστάζω-ξα, σηκώνω-σα, ὑπομονίζω-σα. | endurer, ὑποφέρω-ερα, ὑπομένω.

Digitized by Google

SUPPOSÉ, E, adj. — (écrit), νόθον γεγραμμα, τὸ.

SUPPOSER, v. a. ὑποθέτω-σα. — un testament, μαντικὴν διαθήκην προβάλλω-λα.

SUPPOSITION, s. f. ὑπόθεσις, ἡ.

SUPPÔT, s. m. ὀπαδὸς, ὁ· συνεργὸς ὄπι κακοῦ. — de satan, σκεῦος τοῦ διαβόλου.

SUPPRESSION, s. f. d'une charge, ἀναίρεσις, ἡ. | retranchement, ἔξαλειψις, ἡ. | silence, ἀποσιώπησις, ἡ. — d'un livre, ἀπαγόρευσις, ἡ.

SUPPRIMER, v. act. une charge, ἀναιρῶ-ησα, συκόω. — un fait, ἀποσιωπῶ, κρύπτω-ψα. — un ouvrage, ἀπαγορεύω-υσα-λα.

SUPPURATIF, IVE, adj. μαλακτικὸς-ὴ-όν, ἐμπυαστικὸς-ὴ-όν.

SUPPURATION, s. f. ἐμπύασμα, τὸ.

SUPPURER, v. n. ἐμπυάζω-σα.

SUPPUTATION, s. f. λογαρεσμὸς, ὁ.

SUPPUTER, v. a. λογαριάζω-σα, λογίζομαι-σθηκα.

SUPRÊME, adj. ὑπέρτατος-η-ον, ἄκρος-α-ον.

SUPRÉMATIE, s. f. ὑπερξουσία, ἡ.

SUR, prép. ἀπάνω, ἀπάνω εἰς, avec l'acc.; ὄπι avec le gén. | près, συμὰ πλησίον, ἐπὶ. | dans, εἰς. — votre livre, εἰς τὸ βιβλίον σου. | pour, διὰ. | concernant, περὶ, avec le gén.; ἀπάνω, εἰς. | vers, πρὸς. — la fin, πρὸς τὸ τέλος. | à compte, ἀπὸ, avec l'acc.; εἰς ξέπισμον.

SÛR, E, adject. certain, βέβαιος-α-ον. | en sûreté, ἀσφαλὴς-ὲς, σιγουρος-η-αι. | stable, σταθερὸς-ὰ-ὸν, ταθερὸς-ὴ-ὸν. | fidèle, πιστὸς-ὴ-ὸν, βέβαιος-α-ον. — (à coup), βεβαιότατα, ἀσφαλῶς.

SURABONDANCE, s. f. περίσσευσις, ἡ· ὑπερπερίσσευμα, τὸ· ὑπερπερίσσευμα, τὸ.

SURABONDANT, E, adject. περιττὸς-ὴ-όν, περισσὸς-ὴ-όν.

SURABONDER, v. n. περισσεύω-ευσα, ὑπερπερίσσευω-υσα.

SURANNÉ, E, adj. παλαιὸς-ὰ-όν, ἀπὸ πολὺν καιρὸ ἔχει χρόνον.

SURCHARGE, s. f. ἐπιφόρτιον, τὸ· ἐπιφόρτωμα, τὸ· παραβάρημα, τὸ.

SURCHARGER, v. a. ἐπιφορτίζω-σα, παραφορτώνω-σα, παραβαρύνω-υνα.

SURCROÎT, s. m. αὔξησις, ἡ· προσθήκη, ἡ.

SURCROÎTRE, v. n. παραυξάνω-ησα.

SURDENT, s. f. παραδόντι, τὸ.

SURDITÉ, s. f. κουφάτης,

Digitized by Google

ἡ· κεύφωσις, ἡ· κουφάδα, ἡ.

Sureau, s. m. κουφοξυλιὰ, ἡ· σαμψυχὸς, ὁ· βουζυλιὰ, ἡ.

Sûrement, adv. ἀσφαλῶς, βεβαίως, σιγούρα.

Surémінence, s. fém. ὑπεροχὴ, ἡ.

Surémінent, e, adject. ὑπέροχος-η-ον.

Surérogation, s. f. — (œuvres de), ἔργα ἐπιῦ πάμενι πιὰς, χωρὶς χρέος.

Sûreté, s. f. ἀσφάλεια, ἡ. | certitude, βεβαιωσύνη, ἡ· βεβαιότης, ἡ. | garantie, ἐξγύησις, ἡ· κεφάλι, ὁ. — (en), ἀσφαλῶς· εἰς ἀσφάλειαν. — de conscience, χωρὶς φόβον κριμάτου.

Surface, s. f. ἐπιφάνεια, ἡ· ἐπιπεδιὰ, ἡ. — plane, ἐπίπεδον, τὸ.

Surfaire, v. a. ζητῶ περισσότερον ἀπὸ τὴν συνὴ τιμὴν, παραζητῶ-ηξα.

Surgeon, s. m. βλαστοσχίνι, τὸ· βλαστάρι, τὸ.

Surgir, v. n. πάιννω λιμάνα.

Surhumain, e, adj. ὑπὲρ ἀνθρωπινῆς φύσεως, ὑπεραθρωπινὸς-η-όν.

Surintendance, s. fém. ἐπισασία, ἡ.

Surintendant, s. masc. ἐπισάτης, ὁ.

Surlendemain, s. masc. τὸ μετ' αὔριον, τὴν τρίτην ἡμέραν.

Surmonter, v. a. ὑπερβαίνω-έβηκα, ὑπερέχω-σχα. | vaincre, νικῶ-ησα. | dompter, καταδαμάζω-σα. — (se), νικῶ-ησα τὸν ἐμαυτόν.

Surnager, v. n. πλέω-υσα ἐπάνω, ὑπερπλέζω-σα.

Surnaturel, le, adject. ὑπερφυσικὸς-η-όν.

Surnaturellement, adverbe, ὑπερφυσικῶς, ὑπερφυσικά.

Surnom, s. m. παρατύμι, τὸ· ὀνόμιον, τὸ.

Surnommer, v. a. ὀνομάζω-σα, παρονομάζω-σα.

Surnuméraire, adj. περιπάνω ἀπὸ τὸν ἀριθμόν.

Surpasser, v. a. ὑπερέχω, ὑπερβαίνω-ηκα, ξεπερνῶ-ασα, ἀπερνῶ-ασα.

Surpayer, v. a. παραπληρώνω-ωσα.

Surplis, s. m. ἀμφίον, ὁ· κόπα, ἡ.

Surplus, s. m. τὸ περιπάνω, τὸ περισσόν. — (au), adv. πλὴ τὸ ὑπόλοιπον, ὡς πόσον.

Surprenant, e, adject. étonnant, θαυμαστὸς-ὴ-όν, ὑπερθαυμαστικὸς-ὴ-όν, ὑπερθαύμων. — e (chose), θαύμασμα, τὸ.

Surprendre, v. a. quelqu'un, le prendre sur le fait, πιάνω-ιάς τὸ αὐτόφωρον,

Digitized by Google

πλαπλώω-ωσα. | étonner, ἐκπλήττω-ξα, θορυβέω-ησα θαυμασμόν, ταράσσω-σα. | tromper, ἀπατῶ-ησα, γελῶ-ασα. — une faveur, ἀπολαμβάνω διὰ πιστείας, μὲ κρυφοὺς τρόπους. | venir sans être attendu, ἀπροσδόκητος ἔρχομαι.

SURPRIS, E, adj. Voyez *Étonné*.

SURPRISE, s. f. étonnement, ἔκπληξις, ἡ. | admiration, θαυμασμὸς, ὁ· θαυμασὸς, ὁ. | tromperie, ἀπάτη, ἡ· δόλος, ὁ. — (par), par fraude, μὲ τέχνας, μὲ δόλον.

SURSAUT (en), adverbe, ἐξαίφνης.

SURSÉANCE, s. f. Voyez *Délai*.

SURSEOIR, v. n. différer, ἀναβάλλω-λα.

SURSIS, s. m. délai, ἀναβολὴ, ἡ· καιρὸς, ὁ· διατρία, ἡ.

SURTOUT, adv. μάλιστα, ἐξαιρέτως. | s. m. vêtement, ἀναφορὰς, τὸ.

SURVEILLANCE, s. f. ἐπιτήρησις, ἡ.

SURVEILLANT, s. m. ἐπιτηρητὴς, ὁ. | qui observe, παρατηρητὴς, ὁ· παρεμπονητὴς, ὁ. | gardien, φυλακάτωρ, ὁ· φύλακας, ὁ.

SURVEILLE, s. f. σκοπὴ, ἡ· φρουρὰ, ἡ.

SURVEILLER, v. act. une chose, ἐπιτηρῶ-ησα. | quelqu'un, ἀγρυπνῶ-ησα. | garder, φυλάττω-ξα ἐπιμελῶς.

SURVENANT, E, adj. ἐπερχόμενος-η-ον.

SURVENDRE, v. a. πωλῶ-ησα ἀκριβότερα.

SURVENIR, v. n. ἐπέρχομαι-ηρθα, παραπλακώνω-σα. *Il survient*, λαχαίνει, τυχαίνει.

SURVIVANT, E, adj. ὑπερζήσας-ασα.

SURVIVRE, v. n. ὑπερζείω-ησα.

SUSCEPTIBLE, adj. sensible, αἰσθητὸς-ὴ-όν. | qui s'offense aisément, ἁπαλὸς-ὴ-όν. — (être) de, δέχομαι.

SUSCITER, v. act. ἐγείρω-ερα. — un procès, σκαλώνω-σα.

SUSCRIPTION, s. f. adresse d'une lettre, ἐπιγραφὴ, ἡ.

SUSDIT, E, adj. ἄνωθεν, προειρημένος-η-ον, εἰρημένος-η-ον, ἀνωφερὴς-εῖσα-ὲν.

SUSPECT, E, adj. ὑποπτος-η-ον, φοβερὸς-ὴ-όν.

SUSPECTER, v. a. Voyez *Soupçonner*.

SUSPENDRE, v. a. κρεμῶ, κρεμάζω-ασα. | différer, ἀναβάλλω-λα. | arrêter les effets, κρατῶ-ησα, ἐμποδίζω-σα. | interrompre, ξεκόβω-α. — quelqu'un de ses fonctions, ἀργύω-ωσα. — son jugement, δὲν ἀποφαίζω-σα.

Digitized by Google

SUSPENS, s. m. ἄρμας, ὁ. — (en), εἰς ἀμφίλογον, ἀναποφάνιστος-η-ον.

SUSPENSE, s. f. ἀρμή, ἡ. ἀργυρικὰ, τὰ.

SUSPENSION, s. f. d'armes, ἀναχωὴ, ἡ. Voyez *Délai, Interruption*.

SUSPICION, s. f. Voyez *Soupçon*.

SUSTENTER, v. a. τρέφω-ψα.

SUTURE, s. f. ῥαφὴ, ἡ.

SYLLABE, s. f. συλλαβὴ, ἡ.

SYLLABIQUE, adj. συλλαβικὸς-ὴ-ὸν.

SYLLOGISME, s. m. συλλογισμὸς, ὁ. — s (faire des), συλλογίζω-σα.

SYLLOGISTIQUE, adj. συλλογιστικὸς-ὴ-ὸν.

SYMBOLE, s. m. σύμβολον, τὸ.

SYMÉTRIE, s. f. συμμετρία, ἡ.

SYMÉTRIQUE, adj. σύμμετρος-η-ον.

SYMPATHIE, s. f. συμπάθεια, ἡ.

SYMPATHIQUE, adj. συμπαθὴς-ὲς.

SYMPATHISER, v. n. συμπάθειαν ἔχω, περιέχομαι-σθεὶς.

SYMPHONIE, s. f. συμφωνία, ἡ.

SYMPTÔME, s. m. σύμπτωμα, τὸ. σημεῖον, τὸ.

SYNAGOGUE, s. f. συναγωγὴ, ἡ.

SYNCOPE, s. f. συγκοπὴ, ἡ. | évanouissement, λιποψυχία, ἡ.

SYNDÉRÈSE, s. fém. remords, ἀγκύλωμα, τὸ.

SYNODAL, E, SYNODIQUE, adj. συνοδικὸς-ὴ-ὸν.

SYNODE, s. m. σύνοδος, ἡ. — (en), synodalement, συνοδικῶς.

SYNONYME, adj. συνώνυμος-η-ον.

SYNOPTIQUE, adj. συνοπτικὸς-ὴ-ὸν.

SYNTAXE, s. f. σύνταξις, ἡ.

SYSTÉMATIQUE, adj. συστηματικὸς-ὴ-ὸν.

SYSTÉMATIQUEMENT, adverbe, συστηματικῶς.

SYSTÈME, s. m. σύστημα, τὸ.

SYZYGIE, s. fém. συζυγίας, ἡ.

TAB

TA, fém. de *Ton*. — main, τὴ χεῖρ σου.

TABAC, s. masc. plante, καπνὸς, ὁ. — à fumer, καπνὸς σπουδαῖος, τὸ.

TABATIÈRE, s. f. καπνοθήκη, ἡ.

Digitized by Google

TABERNACLE, s. m. σκηνή, ἡ, σκηνάδιον, τό, ἐξέδρα, ἡ, περιστόμιον, τό.

TABLATURE, s. f. (se donner de la), ἀποξένωσις, ἡ, ἀποξενίωσις, ἡ, μεμψιμοιρία, ἡ.

TABLE, s. f. τράπεζα, ἡ, πίναξ, ὁ. — (se mettre à), ἀκμπίζω. — (de sainteté), ἅγια τράπεζα. — d'un livre, πίναξ, ὁ. — (de multiplication), πολλαπλασιαστικὸς πίναξ, ὁ.

TABLEAU, s. m. εἰκονίδιον, τό, ζωγράφημα, τό. — en discours, περιγραφή, ἡ, χαρακτηρισμός, ὁ.

TABLER, v. n. parier quelque chose, τιθέναι βεβαίωσιν.

TABLETTE, s. f. de chocolat, πλάκα, ἡ. — pour écrire, πινακίδιον, τό. — s (je l'ai écrit sur mes), τὰ σημειώματά μου.

TABLIER, s. m. ποδία, ἡ, ποδιά, ἡ.

TACHE, s. f. κηλίς, ἡ, στίγμα, τό, στίγμη, ἡ, στῖγμος, ὁ, ἀμαυρότης, ἡ, ἀμαύρωμα, τό, ἀμαύρωσις, ἡ, ἀμαύρωμος, ὁ, ἀμαύρωσμος, ὁ, ἀμαύρωτον, τό, ἀμαύρωτος, ὁ, ἀμαύρωτρον, τό, ἀμαύρωτρος, ὁ, ἀμαύρωτρος, ὁ, ἀμαύρωτρος, ὁ

ture, κατασκαπή, ἡ. μπή, τὸ. — douce, gravure, χαλκογραφία, ἡ.

TAILLER, v. act. κόπτω, κόψω-ψα. — la vigne, κλαδεύω-υσα. — le sommet des arbres, κουτρουλίζω-σα. — la tête, ἀποκεφαλίζω-σα.

TAILLEUR, s. m. ῥάπτης, ὁ. ῥάφτης, ὁ. — de pierres, λιθοξόος, ὁ. πετρᾶς, ὁ.

TAILLIS, s. m. bois, δάσος διὰ ξυλοκόπημα, τὸ.

TAIRE, v. a. σιωπῶ-πησα, κρίβω-ψα, ἀποσιωπῶ-πησα. — (se), σιωπῶ, σιγάζω-σα, συναινέω-νεσα. | se tenir coi, κουλώνω-ωσα, λουφάζω-σα.

TALENT, s. m. τάλαντον, τὸ. — naturel, διάθεσις, ἡ. εὐφυία, ἡ. | capacité, ἐπιτηδειότης, ἡ.

TALION, s. m. ἡ ἐξ ἴσου ἀμοιβή.

TALOCHE, s. f. χαστουκιά, ἡ. ῥοδιὰ εἰς τὴ κεφαλή, ἡ.

TALON, s. m. πέρνα, ἡ. φέρνα, ἡ.

TALONNER, v. a. ἀκολουθῶ ἀρμὲ | presser de, βιάζω-σα.

TALUS, s. m. κατωφέρεια, ἡ. — des deux côtés, ἀμφίρωμα, τὸ. — (en) des deux côtés, ἀμφιχυτὸν-τὸν.

TAMARIN, s. m. ταμαρίνδος, ὁ.

TAMBOUR, s. m. τύμπανον, τὸ. | homme, τυμπανιστὴς, ὁ.

TAMIS, s. m. κοσκίνον, τὸ. χρυσάφι, τὸ. σίτα, ἡ. κρησέλι, τὸ.

TAMISER, v. a. κοσκίζω-σα, κρησελίζω-σα.

TAMPON, s. m. σύμμυσα, τὸ. πῶμα, τὸ.

TAMPONNER, v. a. Voyez *Boucher*.

TANCER, v. a. ἐλέγχω-ξα.

TANDIS QUE, conj. ἐξ καιρὸν ὁποῦ, ἐν ᾧ, εἰς καιρὸν ὁποῦ.

TANIÈRE, s. f. ἄντρον, τὸ. κρύπιον, τὸ.

TANNER, v. a. δεψῶ-ησα, βυρσεύω-υσα, γναφεύω-ψα.

TANNERIE, s. f. ταμπαχανὰ, ὁ.

TANNEUR, s. m. ταμπάκης, ὁ. βυρσεὺς, ὁ.

TANT, adv. τόσον, τόσσον, dénuable, plur. τόσοις-α. — que, ὅσον, ὅσσον-σα. *Tant que vous voudrez*, ὅσον θέλεις. *Tant bon que mauvais*, τόσον ὄμορφο *Il a tant de... que*, ἔχει τόσον... soit peu, τυχόν, περιπαστά, ποσοῦνα. — s'en faut..., ἀπὸ... μαλιστὰ, ἀπὸς νὰ... μακρὰ.

TANTE, s. fém. θεία, ἡ. θάια, ἡ.

TANTÔT, adv. τώρα.

TAON, s. m. βασιμιὰ, ἡ.

Digitized by Google

TARAGE, s. m. θόρυβος, ὁ· πεσχὴ, ἡ· σαμαπᾶς, ὁ.

TAPAGEUR, s. m. θορυβοποιὸς, ὁ· σαμαπατζῆς, ὁ.

TAPE, s. f. χαστουκιὰ, ἡ· μπάτζος, ὁ· ῥάπισμα, τὸ.

TAPER, v. a. ῥαπίζω-σα, χαστουκίζω-σα, μπατζίζω-σα.

TAPIR (se), v. pr. κρύπτομαι, ζαρώνομαι, μουλάζω-σα.

TAPIS, s. masc. πύκι, τὸ· πῶμα, τὸ· χαλὶ, τὸ· δάπεδον, τὸ· ἐρωαδὶ, τὸ. — (mettre une affaire sur le), τραβάλλω μίαν ὑπόθεσιν· un homme, ὁμαλῶ τινά.

TAPISSER, v. act. στολίζω με δάπεδα.

TAPISSERIE, s. f. δάπεδον, τὸ.

TAQUIN, E, adj. sordide, ἀχρεῖος-α-ον. | contrariant, πειραχτὴς-ἡ-ὸν.

TARD, adv. ἀργὰ κ' ὄλημα, βραδέως. — (sur le), τὸ ἀργὰ, τὸ ἀργὸν.

TARDER, v. n. ἀργῶ-ησα, ἀργοπορῶ-ησα. | imp. *Il me tarde*, δὲν ἐλέπω τὴν ὥραν νὰ.

TARDIF, IVE, adj. ἀργὸς-ἡ-όν, βραδὺς-εῖα-ύ. | en parlant des fruits, ὄψιμος-η-ον.

TARDIVEMENT, adv. Voy. *Tard*.

TARE, s. f. déchet des métaux, διάτεμα, τὸ. | défectuosité, ἐλάττωμα, τὸ. — d'une chose que l'on pèse dans une enveloppe, πάρα, ἡ.

TARÉ, E, adj. vicié, χαλασμένος-η-ον. | qui a mauvaise réputation, κακόφημος-η-ον.

TARGETTE, s. f. πεζάτης, ὁ· μαχλίον, τὸ· συρμὲς, ὁ.

TARGUER (se), v. pron. ἀλαζονεύομαι-εύθηκα.

TARIÈRE, s. f. τρυπέλι, τὸ· τρύπανον, τὸ.

TARIF, s. m. ταρίφα, ἡ.

TARIR, v. act. mettre à sec, ἀδειάζω-σα, ἐξαντλῶ-ησα. | v. n. rester à sec, ξηραίνομαι-άθηκα, στεγνώνω-σα, φυσικάζω-σα. | cesser, παύω. *Sa conversation ne tarit pas*, δὲν παύει νὰ λαλήσῃ. *Il ne tarit pas sur ce sujet*, εὑρίσκει πάντα νὰ λέγῃ, νὰ μιλήσῃ περὶ αὐτοῦ.

TARISSEMENT, s. m. ξήραμα, τὸ· ξήρανσις, ἡ· οὐλὴ ξερὴ, ἡ.

TARTARE, s. m. ταρτάρος, ὁ· τὸ τάρταρα. | courrier, ταρταρῆς, ὁ.

TARTE, s. f. πυρτὶ, ἡ.

TARTRE, s. m. πυελία, ἡ· τζουτζα, ἡ.

TARTUFE, s. m. Voyez *Hypocrite*.

TAS, s. m. σωρὸς, ὁ. — (mettre en), σωρεύω-σα. | multitude, πλῆθος, τὸ. — (en), σωρευμένος-η-ον.

Digitized by Google

TASSE, s. f. à café, φλιτζάνι, τό. — pour mettre de l'eau, du vin, πόσα, ἡ· κιαστίς, ὁ.

TÂTER, v. a. ψηλαφῶ-ησα, ψάχνω-ξα. — le pouls, πιάνω-σα τὸν σφυγμόν. | essayer, δοκιμάζω-ξα-σα. — quelqu'un, ἐξετάζω, ἐρευνῶ-ησα.

TÂTONNER, v. n. παραπηδῶ-ησα, χαλεύω-υσα. | hésiter, ἀπορῶ-ησα.

TÂTONS (à'), adv. παραπηδόντας, μὲ ἀβεβαιότητα.

TAUDIS, s. m. ἄχαμνον αὐτοκίνητον, τό.

TAUPE, s. f. τυφλοπόντικας, τό.

TAUREAU, s. m. ταῦρος, ὁ.

TAUX, s. m. τιμή, τὸ· τιμὴ διωρισμένη, ἡ.

TAVERNE, s. f. καπηλεῖον, τὸ· ταβέρνα, ἡ· κρασοπωλεῖον, τό.

TAVERNIER, s. m. ταβερνάρης, ὁ.

TAXE, s. f. τιμὴ διωρισμένη, ἡ· ἀπόκριση, ἡ· τάσσα, ἡ.

TAXER, v. a. διορίζω, ἀποκρίνω τὴν τιμήν. | mettre des impôts, ῥίχνω-ξα φόρους. | accuser, ἐγκαλῶ-εσα. *Il me taxe d'avarice*, μὲ λέγει φιλάργυρον.

TE, pron. Voyez *Tu*.

TECHNIQUE, adj. τεχνικός-ή-όν.

TEIGNE, s. f. κεφαλίδα, ἡ· κοτζαπίδα, ἡ. — (avoir la), καφαλιάζω-σα. | ver, μαμμοῦνι, τὸ· γαργάρι, τὸ.

TEIGNEUX, EUSE, adject. κεφαλιάρης-ες, κοτζαπιδιασμένος-η-ον.

TEINDRE, v. act. βάπτω, βάφω-ψα, μπογιατίζω-σα.

TEINTE, s. fém. βαφή, ἡ· μπογιά, ἡ· χρῶμα, τό.

TEINTURE, s. f. βαφή, ἡ· βάψιμον, τὸ· βάμμα, τὸ. | art, βαφική, ἡ. — d'une science, εἴδησις, ἡ· στοιχεῖα, τά.

TEINTURERIE, s. f. μπογιατζίδικον, τὸ· βάφειον, τὸ.

TEINTURIER, s. m. μπογιατζῆς, ὁ· βαφεύς, ὁ· βαπτής, ὁ.

TEL, LE, adj. τοιοῦτος-η-ον, τοῖος-α-ον. — que, καθώς. — quel, ἐτσί καὶ ἐτσί. — (un), τάδε, ὁ, ἡ· δεῖνας, ὁ· δεῖνα, ἡ.

TÉLESCOPE, s. m. τηλεσκόπιον, τό.

TELLEMENT, adv. τόσον, τόσον... ὅπου. — que, εἰς τοσοῦτον ὅπ. — quellement, ἐτσί καὶ ἐτσί.

TÉMÉRAIRE, adj. ἀπερίσκεπτος-η-ον· αὐθαίρετος-ες, τολμηρός-ή-όν. — (jugement), παράκρισις, ἡ· κρίσις χωρὶς δικαίωμα.

— TÉMÉRAIREMENT, adv. αὐθαιρέτως, τολμηρῶς. | sans

assez de réflexion, ἀπρονόητος, ἀβούλευτος.

TÉMÉRITÉ, s. f. παραφροσύνη, ἡ· ἀπονοία, ἡ· τόλμη, ἡ.

TÉMOIGNAGE, s. m. μαρτυρία, ἡ. | preuve, ἀπόδειξις, ἡ. | signe, σημεῖον, τό.

TÉMOIGNER, v. a. μαρτυρῶ-ρομαι. | montrer, δείκνυμι, φανερώω-ωσα. | donner des marques, δίνω σημεῖα.

TÉMOIN, s. m. μάρτυς, ὁ. — (prendre à), ἔχω μάρτυρα.

TEMPE, s. f. μέλι γαστρός, τό.

TEMPÉRAMENT, s. m. du corps, κρᾶσις, ἡ. — (bon), εὐκρασία, ἡ. | naturel, φύσις, τό· χαρακτήρ, ὁ· διάθεσις, ἡ. | moyen d'accord, τρόπος, ὁ· μέσον, τό.

TEMPÉRANCE, s. f. σωφροσύνη, ἡ· ἐγκράτεια, ἡ. | modération, μετριότης, ἡ.

TEMPÉRANT, E, adj. σώφρων, κόσμιος-α-ον· ἐγκρατής-ές.

TEMPÉRATURE, s. f. κράσις, ἡ. — douce, εὐκρασία, ἡ.

TEMPÉRER, v. a. Voyez *Modérer*, *Réprimer*. — le vin, συγκεράννυμι τὸν οἶνον.

TEMPÊTE, s. f. χειμών, ὁ· ἀνεμοζάλη, ἡ· θύελλα, ἡ· καταιγίς, ἡ· κατασκαφή, ἡ. | bourrasque, vent et pluie, ἐπίτασις, ἡ. | persécution, διωγμός, ὁ.

TEMPÊTER, v. n. μαχίζω-σα, φωνάζω-ξα, μαλώνω-σα.

TEMPLE, s. m. ναός, ὁ.

TEMPOREL, LE, adj. πρόσκαιρος-η-ον· θνητός-ή-όν.

TEMPORISER, v. n. χρονίζω-σα, ἀναβάλλομαι, πολυχρονίζω-σα.

TEMPS, s. m. καιρός, ὁ. — des verbes, χρόνος, ὁ. — (avant tous les), τῶν αἰώνων. — (en même), ἐν ταυτῷ. — (dans le même), εἰς τὸν ἴδιον καιρόν. De — en —, πρὸ ὀλίγου πρό τινος. — (de) à autre, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. — (de tout), πάντοτε, ἀπὸ παντός. — (à), εἰς καιρόν. — (en) et lieu, εἰς πάντα καὶ καιρόν. — fixé, terme, προθεσμία, ἡ. | loisir, ἄδεια, ἡ. | délai, χρόνος, ὁ· ἀναβολή, ἡ. — propre, occasion, εὐκαιρία, ἡ. — (perte de), χρονοτριβία, ἡ. — (pour un peu de), διὰ ὀλίγον καιρόν. — (long-), πολὺν καιρόν. — (quelque) avant, après, κάμποσον καιροῦ ὕστερα, ὑστέρα ἀπὸ κάμποσον καιρόν.

TENACE, adject. glu ant, ἐξώδης-ες. | avare, ἀκριβός-ή-όν, φειδολός-ή-όν. | opiniâtre, ἰσχυρογνώμων-ονος, ὁ, ἡ.

Digitized by Google

TÉNACITÉ, s. f. viscosité, ἰξώδης, τὸ. | avarice, ἀκρίζεια, ἡ. | opiniâtreté, ἰσχυρογνωμοσύνη, ἡ.

TENAILLE, s. f. τζιμπίδι, τὸ. δαγκάγεα, ἡ. ὀδοντάγεα, ἡ. τζιμπίτα, ἡ. μέγγανες, οἱ.

TENANS, s. m. plur. — (les) et les aboutissans d'une affaire, ἡ πιρὰ καὶ ἡ τάξις μίας ὑποθέσιος.

TENDANCE, s. f. κλίσις, ἡ. ἔγκλισις, ἡ.

TENDANT, E, adj. ὁπού κλίνει, ἀποβλέπει πρὸς.

TENDON, s. m. πίτωρ, ὁ. τρόμματον, τὸ.

TENDRE, adj. τρυφερός-ή-όν, ἁπαλός-ή-όν. | sensible, αἰσθητικός-ή-όν. — (pain), ψωμὸς-ή-όν, ταζέδικος-η-ον. — s (paroles), γλυκὺς-εῖα-ύ.

TENDRE, v. a. πετάνω-σα, παρδλίζω, πίνω, τζιτώνω-σα. | étendre, ἁπλώνω, ἐξαπλόνω-σα. — les mains, ὀκπίνω-να. — un piége, στήνω-σα, στευδάζω-σα. — à, προσπαθῶ διὰ, ἀποβλέπω εἰς. | incliner à, κλίνω-να.

TENDREMENT, adv. τρυφερά, φιλοστοργά.

TENDRESSE, s. f. τρυφερότης, ἡ. ἁπαλότης, ἡ. — d'un père, d'une mère, ἀγάπη, ἡ. — de l'amitié, φιλοστοργία, ἡ.

TENDRON, s. m. rejeton tendre, βλαστάρι τρυφερόν, τὸ.

TÉNÈBRES, s. f. pl. σκότος, ὁ. σκοτεινόν, τὸ.

TÉNÉBREUX, EUSE, adj. σκοτεινός-ή-όν, σκοτώδης-ες.

TENEUR, s. f. τὸ περιεχόμενον εἰς ἕνα γεγραμμα.

TENEUR, s. m. de livres, γεγραμματικός, ὁ.

TENIR, v. a. κρατῶ-ησα-ηθῆ, βαστῶ-αξα. | contenir, περιέχω, πάνω-σα, κρατῶ, χωρῶ. | prendre, recevoir, λαμβάνω, πάνω-σα. *Tenez, voilà ce que je vous dois, λάβε, ἰδού ὅ τι σοῦ χρεωστῶ.* | avoir, ἔχω. | réprimer, συγκρατῶ-ηθῆ. | garder, sa parole, στήνω εἰς, φυλάγω-ξα. — de, avoir appris de, ἤκουσα, ἔμαθα ἀπό. — pour, estimer, ἔχω διὰ, νομίζω-σα. | suivre, un chemin, ἀκολουθῶ-ησα. — des discours, προφέρω-κα, λέγω εἶπα. — de, ressembler à, ὁμοιάζω-σα. — sur les fonts de baptême, ἀναδέχομαι-χθηκα. | être ferme, βαστῶ-αξα. | être contigu, συνάπτω-ξα, συνεχὴς εἶμαι. — bon, βαστῶ, στέκομαι δυνατός. — la main à, φρονπίζω-σα, προσέχω-ξα. — pour quelqu'un, χαιρῶ διά τινα, ἐπιμαι. — tête, ἀντιστέκομαι. — compte, ἀπαιτῶ εἰς λογαριασμόν. — (ne pas)

Digitized by Google

compte de, mésestimer, δὲν ὑποφῶ-ησα. — (ne) à rien, δὲν ἔχω πλέον ἐμπόδιον. — au cœur, εὐγάζει τὴν καρδίαν. — (se), se croire, νομίζω τὸν ἐμαυτόν. — (se) à cheval, στέκομαι-έθηκα. — (se) près de, assister, παρίσταμαι. — (se) sur ses gardes, φυλάγομαι-χθηκα. — (se) honoré de, ἔχω δι' ἐμὲ πρώτ. — (s'en). *Je sais à quoi m'en tenir*, ἠξεύρω τί ἔχω νὰ κάμω, νὰ λογιάσω.

TENON, s. m. κρατημάρι, τό.

TENSION, s. f. πίπτωμα, τὸ· πίπτωσις, ἡ· τζίπωμα, τό. — dans les muscles, πτανός, ὁ. — d'esprit, ἔντασις, ἡ· ἐνοχή, ἡ.

TENTANT, E, adj. θελκτικός-ή-όν.

TENTATEUR, s. m. πειρασμός, ὁ· πειρασμός, ὁ. | le diable, ὁ διάβολος.

TENTATION, s. f. πείρα-ξις, ἡ· πειρασμός, ὁ.

TENTATIVE, s. f. δοκιμή, ἡ· πείρα, ἡ.

TENTE, s. fém. σκηνή, ἡ· πέντα, ἡ· σκέπη, τὸ· καλύβα, ἡ.

TENTER, v. act. essayer, δοκιμάζω-ξα-σα. | exciter, παρακινῶ, πειράζω, σύρω-σα. | en parlant du démon, πειράζω-ξα.

TENU, part. et adj. obligé, κρατημένος-η-ον. — (être), passer pour, νομίζομαι-σθηκα.

TENUE, s. f. d'un concile, ὁ καιρὸς. — d'une assemblée, συνέλευσις, ἡ. | fermeté, εὐσταθεια, ἡ. — (grande) d'un général, παράταξις, ἡ. Voy. *Maintien*.

TÉRÉBENTHINE, s. f. τερμίνθη, ἡ· τερμεντίνα, ἡ· τερεβινθίνη, ἡ.

TÉRÉDINTHE, s. m. τερέβινθος, ἡ· τζιουδιὰ, ἡ.

TERGIVERSER, v. n. ὑποκρεύγω-ηγα, γυρεύω νὰ μὴν κάμω, νὰ μὴν λέγω.

TERME, s. m. fin, borne, πέρας-ατος, τὸ· ὅρος, ὁ· τέλος, τὸ. | temps fixé, διορία, ἡ. | expression, λόγος, ὁ· λέξις, ἡ. | temps, καιρὸς, ὁ. — (être à son), à la mort, εἶμαι εἰς τὸ ὀλίδια.

TERMINAISON, s. f. d'un mot, λῆξις, ἡ· λήγουσα, ἡ.

TERMINÉ, E, part. τελειωμένος-η-ον, τελειωμένος-η-ον, ἀποτελειωμένος-η-ον.

— TERMINER, v. a. achever, finir, τελειώνω-σα, ἀποτελειώνω-σα, ξετελεύω-υσα-ψα. — un différent, σιάνω-σα. | borner, περιορίζω-σα. — (se), καταλήγω τέλος. | en parlant des mots, λήγω-ξα.

— TERNE, adj. σκοτεινὸς-ή-όν.

TERNIR, v. a. obscurcir, σκοτίζω, σκοτεινιάζω-σα, χάνω,

Digitized by Google

ἰόντα - σα. | noircir, ἀμαυρύνω - σα, ἀμαυρόω - σα.

TERNISSURE, s. f. ἰσμάδα, ἡ· ἰσμὸς, ὁ· ἀμαύρωσις, ἡ.

TERRAIN, s. m. τόπος, ὁ. Voyez *Sol.* | terre, terroir, χὼμα, τὸ. | possession, ὑποστατικὸν, τὸ. — (disputer le), διαφιλονικῶμαι - ὑθηκα. — (gagner du), προχωρῶ - ησα.

TERRASSE, s. f. levée de terre, χωμαποίημα, τὸ· προχώμα, τὸ. — sur une maison, δῶμα, τὸ· ἀσβεστὰ, ἡ.

TERRASSER, v. a. χωματοποιέω - σα. | renverser, quelqu'un, ἐρίχνω - ξα κατὰ γῆς. — par la frayeur, ξυπάζω - σα. | abattre, καταβάλλω - λα.

TERRE, s. fém. γῆ, ἡ. | sol, ἔδαφος, τὸ. | le monde, κόσμος, ὁ. | lieu, pays, τόπος, ὁ. — de jardin ou à cultiver, χῶμα, τὸ. — de potier, πῆλος, ὁ. — de promission, γῆ τῆς ἐπαγγελίας, ἡ. — ferme, σπρὰ, ἡ. — (remblement de), σπαμὸς, ὁ. | possession, ὑποστατικὸν, τὸ· χωράφι, τὸ. — ensemencée, σπαρτὸν, τὸ. — (prendre), en parlant d'un navire, ἀράζω - ξα. — (raser), ἀμαυρίζω κατὰ τῆς γῆς. — (vile), adj. fait de terre, χωματόπιος - α - ον· πήλινος - η - ον.

TERREAU, s. m. καφρὶ σάπια, ἡ.

TERRER (se), v. pr. χώνομαι εἰς τὴν γῆν.

TERRESTRE, adj. ὀλίγιος - α - ον, γηΐνος - η - ον.

TERREUR, s. f. τρόμος, ὁ· τρομάρα, ἡ· φόβος, ὁ. — panique, φόβος χωρὶς αἰτίαν, ἡ.

TERREUX, EUSE, adj. χωματόδης - ες.

TERRIBLE, adj. τρομερὸς - ὴ - ὸν· φρικαστικὸς - ὴ - ὸν· φοβερὸς - ὰ - ὸν. | extraordinaire, περίξενος - η - ον. | excessif, περισσεμένος - η - ον, περίσσιος.

TERRIBLEMENT, adv. φοβερὰ, τρομερῶς. | excessivement, ὑπερβολικὰ, περισσιὰ.

TERRINE, s. fém. γαβάθα, ἡ.

TERRITOIRE, s. m. περιοχὴ, ἡ· διοίκησις, ἡ. | terre, χῶμα, τὸ. — (avancer sur le) de, προχωρῶ εἰς τὰ χώματα τοῦ.

TERROIR, s. masc. γῆ, ἡ· χῶμα, τὸ.

TERTRE, s. m. λόφος, ὁ· γιόλοφον, τὸ.

TESTAMENT, s. m. διαθήκη, ἡ.

TESTAMENTAIRE, adj. τῆς διαθήκης.

TESTATEUR, s. m. διαθετικὸς, ὁ· διαθήκτης, ὁ.

Digitized by Google

TESTER, v. n. κάμνω διαθήκην.

TESTICULE, s. m. ὀρχίδι, τὸ. — s, διδύμια, τὰ.

TESTIMONIAL, E, adject. μαρτυρικὸς-ἡ-όν.

TÊTE, s. f. κεφαλὴ, ἡ· κεφάλα, τὸ. — baissée, avec courage, ἀνδρείως. — (crier à pleine), τετιτώπια. — légère, ἐλαφροκαύκαλος-η-ον. — d'un livre, ἀρχὴ, ἡ. — d'armée, ὁμοροδίνιον, τὸ. — d'une montagne, κορυφὴ, ἡ· ἀκρότης, ἡ. — de pont, ἄκρα τοῦ ἐχθροῦ. — à —, seul à seul, κατὰ μονὰς. — (en), vis-à-vis, ἀντικρὺ. — (tenir), résister, ἀντιστέκομαι-άθηκα, κάμνω μοῦτσα.

TÉTER, v. a. βυζάνω-ιτα.

TÉTON, s. m. βύζι, τὸ.

TÊTU, E, adj. πισματόδης-ες, πισματάρης-ες.

TEXTE, s. m. ῥητὸν, τὸ.

TEXTUELLEMENT, adv. κατὰ τὸ ῥητὸν, κατὰ λέξιν.

TEXTURE, s. f. ὕφασμα, τὸ | au fig. συνάρμωσις, ἡ· συνέπεια, ἡ.

THAUMATURGE, adj. θαυματουργὸς-ἡ-όν.

THÉ, s. m. τζαὶ, τὸ· τὲ, τό.

THÉÂTRAL, E, adj. θεατρικὸς-ἡ-όν.

THÉÂTRE, s. m. θέατρον, τὸ.

THÈME, s. m. θέμα, τὸ.

THÉOCRATIE, s. f. θεοκρατία, ἡ.

THÉOLOGAL, s. m. Voyez *Théologien.* | adj. Voyez *Théologique.*

THÉOLOGIE, s. f. θεολογία, ἡ.

THÉOLOGIEN, s. m. θεολόγος, ὁ.

THÉOLOGIQUE, adj. θεολογικὸς-ἡ-όν.

THÉORÈME, s. m. θεώρημα, τὸ.

THÉORIE, s. f. θεωρία, ἡ.

THÉORIQUE, adj. θεωρητικὸς-ἡ-όν.

THÉRIAQUE, s. f. θηριακὴ, ἡ.

THERMAL, E, adj. θερμαλ-ἡ-όν.

THERMOMÈTRE, s. m. θερμόμετρον, τὸ.

THÉSAURISER, v. n. θησαυρίζω-ισα.

THÈSE, s. f. θέσις, ἡ.

THON, s. m. θύννος, ὁ — marine, θύννος παιδὶ, ὁ· νέννα, ἡ.

THORAX, s. masc. θωρὰξ, ὁ.

THYM, s. m. θύμος, ὁ.

TIARE, s. f. τιάρα, ἡ.

TIC, s. masc. habitude, συνήθ, τὸ.

TIÈDE, adj. χλιὸς-ὰ-όν, χλιαρὸς-ἡ-όν, σύχλιος-ος-ον. — (personne), ψυχρὸς-ἡ-όν.

Digitized by Google

TIÈDEMENT, adv. ψυχρὰ, μὰ χλιότητα.

TIÉDEUR, s. f. χλιότης, ἡ· συχλιότης, ἡ. — d'esprit, ψυχρότης, ἡ.

TIÉDIR, v. n. χλιαίνω-αινα, συχλιαίνομαι-θηκα, ψυχραίνομαι-θηκα, συχλιάζω-σα.

TIEN, NE, pron. ἐδικός σου, ἐδική σου.

TIERCE, s. f. τρίτη ὥρα, ἡ.

TIERS, s. m. τὸ τρίτον, τὸ τρίτον μέρος. — (le) et le quart, ὁ ἕνας κὴ ὁ ἄλλος.

TIERS, ERCE, adj. troisième, τρίτος-η-ον. *Fièvre tierce*, παιάξυμος, ὁ.

TIGE, s. f. κλωνάει, τὸ· κοτζάνι, τὸ. — d'un arbre, στέλεχος, ὁ. — d'une famille, ὁ φράπος, ὁ.

TIGRE, s. masc. animal, τίγερις, ἡ· καπλάνι, τὸ. | au fig. cruel, σκληρὸς, ὁ.

TIGRÉ, E, adj. παρδαλὸς-ὴ-ὸν, παρδαλωτὸς-ὴ-ὸν, ποικίλος-η-ον.

TILLAC, s. m. τὸ ἀπάνω τῆς πλοίου, καπίστρωμα, τὸ.

TILLEUL, s. m. φλαμούρι, τὸ· ἀχλαμούες, τὸ.

TIMBALE, s. f. κύμβαλον, τὸ· τύμπανον μικρὸν, τὸ.

TIMBRE, s. m. d'une horloge, κουδούνι, τὸ. | sceau, βούλλα, ἡ· σφραγίδα, ἡ· σφραγισμὸς, ὁ. | tête, κεφάλι, τὸ· νοῦς, ὁ. *Il a le timbre fêlé*, σαλεύει ὁ νοῦς του.

TIMBRER, v. a. σφραγίζω.

TIMIDE, adj. δειλὸς-ὴ-ὸν, φοβιτζιάρης-ες, ξυπασπάρης-ρα.

TIMIDEMENT, adv. μὲ φόβον, μὲ δειλίαν.

TIMIDITÉ, s. f. δειλιὰ, ἡ.

TIMON, s. m. τιμόνι, τὸ· τιμούνι, τὸ· πηδάλιον, τὸ. — (tenir le), τιμονεύω-υσα.

TIMONNIER, s. m. τιμονιὲρης, ὁ.

TIMORÉ, E, adj. δεισιδαιμονισμένος-η-ον.

TINTAMARRE, s. m. θόρυβος, ὁ· σαματᾶς, ὁ.

TINTEMENT, s. masc. de cloche, κουδούνισμα, τὸ. — d'oreilles, βόμβος, ὁ· βόμβισμα, τὸ· βόϊσμα, τὸ.

TINTER, v. a. κουδουνίζω-σα. | en parlant des oreilles, βομβίζω, βοΐζω-σα.

TIRADE, s. f. suite de, σειρὰ, ἡ· συνεχμὸς, ὁ.

TIRAGE, s. m. τράξισμα, τὸ· σύραγμον, τὸ. — au sort, κλήρωσις, ἡ. — des métaux, συρμὸς, ὁ.

TIRAILLEMENT, s. masc. τράξιγμα, τὸ. — d'esprit, ἀδημονία, ἡ.

TIRAILLER, v. a. τραβῶ-ηξα, τραξίζω-σα.

TIRAILLEUR, s. m. d'une armée, ἀκροβολίτης, ὁ.

TIRANS, s. m. plur. d'une

Digitized by Google

bourse, σφίγξ, ὁ· κλείθρωμα, τό. — de soulier, αὐτί, τό· λωρί, τό. —

TIRELIRE, s. f. ἄρκλα, ἡ· κουμπάρος, ἡ.

TIRER, v. a. τραβῶ-ηξα, τραβήζω-σα, σύρνω-ρα. | lancer, σύρνω-ρα, ῥίχνω-ξα. | arracher, ôter, ἐγάτω, σηκώζω-λα. — de l'eau, du sang, πίρνω-ρα, ἐγάτω-λα. — vengeance, ἀκδικοῦμαι-ήθηκα. — vanité, κάνχημαι-ήθηκα. — un ouvrage, l'imprimer, ἐκτυπώνω-σα. — une conséquence, συμπεραίνω-ανα. — à conséquence, pouvoir avoir des suites, σύρνω ἀκολουθόν, ἀποτέλεσμα. — au sort, ἐγάνω λαχνοῦς, κληρώνω-ωσα. | tendre, τραβῶ, πετώνω-ωσα. — son origine, καταγόμαι, ἔρχομαι-ηρθα. — le sabre, ἐγάζω, πετῶ-αξα. — le portrait, ζωγραφίζω-σα. — le rideau sur, taire, ἀποσιωπῶ-ησα. — sur le rouge, κάνω-να, τραβῶ. — d'un livre, πίρνω-ἔπιερα. — à sa fin, εἶμαι εἰς τὸ ὀχίδια. — (se), sortir, ἐγαίνω-ηκα. — (se) d'embarras, ἐλευθερώνομαι-ώθηκα, πλυνώνω-σα.

TIRURE, s. m. ὅπου τραβᾶ, ἐγάζει, selon le sens.

TIROIR, s. m. συρτάρι, τό.

TISANE, s. f. πλίαρη, ἡ· ῥοβίνα, ἡ.

TISON, s. m. δαυλός, ὁ.

TISONNER, v. n. ξυδαυλίζω-σα, συμπῶ τοὺς δαυλούς.

TISSER, v. a. ὑφαίνω-ανα, φαδιάζω-σα. — des bas, πλέκω-ξα. | ourdir une intrigue, πλέκω-ξα.

TISSERAND, s. m. ὑφαντής, ὁ· ἀνυφαντής, ὁ.

TISSU, E, adj. ὑφασμένος-η-ον, ὑφαμμένος-η-ον, πλεγμένος-η-ον. | s. m. ὑφάσμα, τό· πλέξιμον, τό. — de crimes, πλέξιμον, τό· σιεχές, ἡ· συνέχεια, ἡ.

TISSURE, s. f. ὑφάσμα, τό· φάδιασμα, τό.

TITRE, s. m. τίτλος, ὁ. | nom, ἄνομα, τό. — s, raisons, δικαιολόγημα, τό. | droit. — (à juste), μὲ δίκαιον.

TITRER, v. a. δίνω τίτλον.

TITULAIRE, adj. ὀνοῦ ἔχει τὸν τίτλον.

TOCSIN, s. masc. κουδούνισμα, τό· κουδουνισμός, ὁ.

TOGE, s. f. τόγγος, ὁ.

TOI, pron. ἐσύ, σύ.

TOILE, s. f. πανί, τό. — de coton, μπαμπακερὸν πανί, τό. — d'argent, ἀσημόφαντον, τό. — d'or, χρυσόφαντον, τό. — d'araignée, ἀραχνιά, ἡ. — qui sert de rideau, παραπέτασμα, τό· παρδές, ὁ.

TOILERIE, s. f. πανικά, τά.

TOISE, s. f. ὀργυιά, ἡ· ὀρυιά, ἡ.

Digitized by Google

Tolerer, v. a. ἀνεχομαι, ὑπομενω.

Tolson, s. f. δέρμα, τὸ πῖλος, ὁ.

Toit, s. m. στέγη, ἡ· δῶμα, τὸ· στέγος, ὁ. — (faire le), στεγόω-σα. — (sous le même), εἰς τὸν ἴδιον οἶκον.

Toiture, s. f. στέγωμα, τὸ· στέγη, ἡ· σκεπάσματα, τὰ.

Tôle, s. f. σιδηρόφυλλον, τὸ.

Tolérable, adj. ὑποφερτὸς-ἡ-όν.

Tolérance, s. f. ἀνοχή, ἡ· συγκατάβασις, ἡ. — religieuse, ἀνεξιθρησκεία, ἡ.

Tolérant, e, adj. ἀνεξίθρησκος-η-ον.

Tolérantisme, s. masc. ἀνεξιθρησκεισμὸς, ὁ.

Tolérer, v. act. ἀνέχω, ὑποφέρω-ρομαι.

Tombe, s. fém. τύμβος, ὁ· μνῆμα, τὸ· σορὸς, ἡ. — (fouiller dans le), ἀνορύσσω τῶν μνημάτων.

Tomber, v. n. πίπτω, πίπτομαι, πεσοῦμαι. — sur, se jeter sur, ὁρμῶμαι, ῥίχνομαι-ῥιφθήσομαι. — malade, νόσῳ ἁλίσκομαι. — mort, ἀποθνήσκω-θανοῦμαι, κάμνω-κεκμήξομαι. — du haut mal, ἐπιπίπτω-πεσοῦμαι ἱερᾷ νόσῳ. — de faiblesse, λιποθυμῶ-ήσω. — en discrédit, χάνω-αθήσομαι τὴν ὑπόληψιν. — d'accord, συμφωνῶ-ήσω. — dans l'esprit, ἔρχομαι, ἐμπαίνω εἰς τὸν νοῦν. — sous les sens, ὑπόκειμαι τῶν αἰσθήσεων. | diminuer, ξηραίνομαι. | vieillir, γηράσκω-γηράσομαι. — d'un lieu élevé, ἐκπηδάω-ήσομαι. | arriver, συμβαίνω. — de son haut, ἐκπίπτομαι-πεσοῦμαι ἀφ' ὑψηλοῦ.

Tombe, s. m. πίπος, ὁ.

Ton, pron. σου-σοῦ après le nom. — Dieu, ὁ Θεός σου.

Ton, s. m. de voix, τόνος, ὁ. — de couleur, χρωματισμὸς, ὁ. | manière, τρόπος, ὁ.

Tondeur, s. m. κουρεὺς, ὁ.

Tondre, v. act. κουρεύω-εῦσω.

Tonique, adj. τονικὸς-ἡ-όν.

Tonnant, e, adj. βροντώδης-ες-ους, βροντερὸς-ἡ-όν. — (voix), φωνὴ βροντώδης, ἡ.

Tonne, s. f. — Tonneau, s. m. βουτὶς, ὁ· βαγένι, τὸ· πίθος, ὁ· βαρέλα, ἡ. — Tonnelier, s. m. βαρελτζῆς, ὁ· βαγενᾶς, ὁ· βαρελᾶρος, ὁ.

Tonnellerie, s. f. βουτζάϊσμα, τὸ.

Tonner, v. n. βροντῶ-ήσω.

Tonnerre, s. m. βροντὴ, ἡ. — (bruit du), βροντώδης, ὁ· βρόντημα, τὸ. | foudre,

πεζευτὴς, ὁ· ἀσπιδοπλάτα, τὸ. — (para-), ἀμφιξιφίσκιον, ὁ.

TONSURE, s. f. κουρὰ, ἡ· τομὴ, ἡ· κάρεικα, ἡ.

TONSURER, v. a. κατρεύω· καμνω ζιαχῶ.

TONTE, s. f. κούρευμα, τὸ.

TOPAZE, s. f. τοπάζι, τὸ.

TOPOGRAPHIE, s. f. τοπογραφία, ἡ.

TOPOGRAPHIQUE, adj. τοπογραφικὸς-ἡ-όν.

TORCHE, s. f. λαμπάδα, ἡ. Voyez *Flambeau*.

TORCHER, v. a. σφουγγίζω-σα, παστρεύω-υσα.

TORCHON, s. m. παστρεγούνα, ἡ· παστρεβοῦρα, ἡ.

TORDAGE, s. m. στρέψιμον, τὸ.

TORDRE, v. act. στρέφω-ψα, στρογγυρίζω-σα, στριφτώνω-σα. — la bouche, στρεβογυρίζω-σα. — le cou, πνίγω-ξα.

TORPEUR, s. f. μουδιασμὸς, ὁ· τάρκη, ἡ. — de l'ame, ἀπαθοθηρία, ἡ.

TORRÉFIER, v. a. φρύγω-ξα, καμινεύω-σα.

TORRENT, s. m. χειμαρρὸς, ὁ· ῥεῦμα, τὸ· σέλι, τὸ.

TORRIDE, adj. — (zone), διακεκαυμένη ζώνη, ἡ.

TORS, E, adject. tordu, στρεμμένος-η-ον.

TORT, s. m. ἄδικον, τὸ· ἀδικία, ἡ· ἀδίκημα, τὸ. | dommage, ζημία, ἡ· βλάβη, ἡ· ἀζαρίσι, τὸ. | faute, φταξιμον, τὸ. — (à), ἀδίκως. — (à) et à travers, ἀδιακρίτως. — (avoir), φταίω-ξα.

TORTICOLIS, s. m. κόρδωσμα, τὸ.

TORTILLEMENT, s. masc. στριψίμον, τὸ.

TORTILLER, v. a. στρίφω-ψα. | chercher des subterfuges, σοφίζομαι-αθηκα.

TORTU, E, adj. στραβὸς-ὴ-όν, μὴν ἴσιος-α-ον. — (bois), σκεβρὸς.

TORTUE, s. f. ἀχελώνα, ἡ· χελώνη, ἡ· χελώνι, τὸ. — (à pas de), ἀργὰ.

TORTUEUX, EUSE, adj. στριβλὸς-ὴ-όν.

TORTUOSITÉ, s. f. στριβλότης, ἡ· στραβοσύνη, ἡ· στραβάδα, ἡ.

TORTURE, s. fém. βασανίσμα, τὸ· σκεντζὲς, ὁ.

TORTURER, v. a. βασανίζω-σα, σκεντζεύω-υσα.

TOSTER, v. n. πίνω σίγα τὴν ψυχὴ σας.

TÔT, adv. promptement, ἀμὲ, γλήγωρα, ἀγλήγωρα. | bientôt, γλήγωρα, ἐνόσες· μετὰ λίγον. | sitôt que, σιὰν ὁπού.

TOTAL, E, adj. ὁλόκληρος-ον, ὁλότελος-η-ον, καθόλικος-η-ον. | s. m. ὅλον, τὸ.

TOTALEMENT, adv. ὁλο-

Digitized by Google

κλήρως, ολότηλα, μετεπείτου.

TOTALITÉ, s. f. ὁλοκληρότης, ἡ· ὁλότης, ἡ.

TOUCHANT, E, adj. qui émeut, καταγυκτικὸς-ἡ-ὸν, παθητικὸς-ἡ-ὸν. | qui touche, ἐγγίζων, συναφὴς-ὲς. | prép. sur, περὶ.

TOUCHE (pierre de), s. f. χρυσίτης, ὁ· δοκίμιον, τὸ· κάλαφος, ὁ.

TOUCHER, v. a. ἐγγίζω-ξα. — dans la main, δίδω χεῖρι. — l'ongle, παίζω-ξα. | recevoir, λαμβάνω-λαβα. | atteindre, φθάνω-ξα. | être près, approcher; κνηπεύω. | frapper, κνηπῶ-ησα. | émouvoir, κινῶ-ησα, ἐγγίζω-ξα. — légèrement, ψηλαφῶ. | être contigu, ἐγγίζω, εἶμαι κολλητὸς, συναφὴς-ὲς.

TOUCHER, s. m. le tact, ἁφὴ, ἡ· ἔγγισμα, τὸ· ἔγγιξις, ἡ.

TOUFFE, s. f. φούντα, ἡ.

TOUFFU, E, adj. φουντωτὸς-ἡ-ὸν, πυκνὸς-ἡ-ὸν.

TOUJOURS, adv. πάντοτε, ἀεὶ.

TOUPET, s. m. τζουλούφι, τὸ· πλόκη, ἡ.

TOUPIE, s. f. σβόμβος, ὁ· τούρπυλας, ὁ· σβούρλος, ὁ.

TOUR, s. fém. bâtiment élevé, πύργος, ὁ.

TOUR, s. m. γῦρος, ὁ. | niche, μάγκα, τὸ. | circonférence, περιφέρεια, ἡ. — (en un) de main, ἐν ῥοπῇ καιροῦ. — (donner un) à une affaire, γυρίζω-σα, παρεξαίνω μὲ ἄλλον τρόπον. | ruse, πανουργία, ἡ· τέχνη, ἡ. — (jouer un), παίζω ἕνα παιγνίδι; μίαν δουλειάν. — de phrase, diction, φράσις, ἡ· ῥῆσις, ἡ. | rang, ἀράδα, ἡ. — à —, adv. κατὰ διάδοχὴν, μὲ τὴν ἀράδαν. | instrument, τόρνος, ὁ. — de reins, ξεπεφρίασμα, τὸ. — de force, παλληκαριὰ, ἡ. — (faire le) de, γυρίζω, πηγαίνω τριγύρου.

TOURBE, s. f. γῆ ὀπου καύγεται. | foule, πλῆθος, τὸ.

TOURBILLON, s. m. σβρόβιλος, ὁ· ἀνεμοσβρόφιλος, ὁ· ἀνεμικὴ, ἡ. — de poussière, κονίβαλος, ὁ· κονιαρτὸς, ὁ.

TOURBILLONNER, v. n. σβρυφογυρίζομαι-σθηκα.

TOURELLE, s. f. μικρὸς πύργος, ὁ· πυργόπουλος, ὁ.

TOURMENT, s. m. βάσανον, τὸ· κολασμὸς, τὸ. | douleur, ὀδύνη, ἡ.

TOURMENTANT, E, adj. βασανιστικὸς-ἡ-ὸν, ἐνοχλητικὸς-ἡ-ὸν.

TOURMENTE, s. f. Voyez *Tempête*.

TOURMENTER, v. a. βασανίζω-σα, σκοτζεύω. | ennuyer, πειράζω-ξα, ἐνοχλῶ-ησα. | agiter, ταράττω-ξα. —

Digitized by Google

(se), se déjeter, en parlant du bois, στραβίζω-σα.

TOURNANT, s. m. d'eau, στρόβος, ὁ. — d'un chemin, ἀλκωνὴ, ἡ· γύρος, ὁ.

TOURNER, v. a. γυρίζω-σα, στρέφω-ψα. — le dos, φεύγω-ηκα. — ses pensées vers, διευθύνω-να. — en bien, en mal, expliquer, ἐξηγῶ-ησα. — quelqu'un en ridicule, περιγελῶ-ασα. — en raillerie, πέρνω διὰ μέπωρον. | travailler au tour, πρετεύω-υσα | v. neutre. *La tête me tourne*, dit une personne qui est étourdie pour avoir regardé d'un lieu trop élevé, ἀντραλώνομαι, σκοτίζω-σα, ἀντραλίζω. *La tête lui tourne*, se dit d'un homme qui devient fou, σάλευει ὁ νοῦς του. | changer de parti, γύριζω. | en parlant du lait, κόζγκαι, σκόπκε.

TOURNESOL, s. m. ἡλιοτρόπιον, τὸ.

TOURNEUR, s. m. πρετάρης, ὁ.

TOURNEVIS, s. m. στρογφεῦς τῆς βίδας, ὁ.

TOURNOIEMENT, s. masc. στρυφογύρισμα, τὸ· στρόβος, ὁ.

TOURNOYER, v. n. στρυφογυρίζω-σα.

TOURNURE, s. f. γύρισμα, τὸ· γύρος, ὁ. | manière, τρόπος, ὁ.

TOURTE, s. f. πίτα, ἡ· πύρτα, ἡ.

TOURTERELLE, s. f. τριγόνι, τὸ.

TOUSSAINT, s. f. ἡ ἑορτὴ ὅλων τῶν ἁγίων.

TOUSSER, v. n. βήχω-ξα, βηχῶ-ησα.

TOUT, E, adj. ὅλος-η-ον, πᾶς-σασ-σαν, ἅπας-ασα-αν. | chaque, πᾶς-σασ-σαν, καθέ. | s. m. τὸ ὅλον, τὸ πᾶν. | adv. ὅλως, ὁλόπλα. — de bon, μὲ τὰ σωστά. — à fait, ὁλόπλα, παντελῶς. — à l'heure, ἀποτώρα, ἀδιανόητα. — à-coup, ἀξαφνα, ἀφηνίως. — (rien du), παντελῶς ἀποτις. — (après), cependant, ὅμως. — (sur-), μάλιστα, ἀπάνω εἰς ὅλα. *C'est tout un*, τὸ ἴδιον εἶναι. — à la fois, μοναπάρω, ὅλον μαζύ. — ... que, ὅσον ... νὰ. *Tout petit qu'il est*, ὅσον μικρὸς νὰ εἶναι. *Tout blessé qu'il est*, μ' ὅλον ὁπού εἶναι λαβωμένος. *Tout ... que* employé dans la signification de *quoique*, ἀγκαλὰ νὰ. *Tout riche qu'il est*, ἀγκαλὰ νὰ εἶναι πλούσιος.

TOUTEFOIS, adv. néanmoins; ὅμως.

TOUTE-PUISSANCE, s. f. παντοδυναμία, ἡ.

TOUT-PUISSANT, E, adj.

Digitized by Google

παντοδύναμος-η-ον. | s. masc. παντοκράτωρ, ὁ.

TOUX, s. fém. βῆχας, ὁ. — de rhume, συναχώδηχας, ὁ. — sèche, ξηρόβηχας, ὁ, ἡ. | l'action de tousser, βήχημα, τὸ· βήξιμον, τὸ.

TRACAS, s. m. ταραχὴ, ἡ.

TRACASSER, v. a. συλλύζομαι-σθηκα, παράπομαι-χθηκα. — quelqu'un, ἐνοχλῶησα, πειράζω-ξα.

TRACASSERIE, s. f. καυγὰς, ὁ· μάλωμα, τὸ· ἐνόχλησις, ἡ.

TRACASSIER, s. m. καυγατζὴς, ὁ· συλλυτὴς, ὁ· ἀναπαυτὴς, ὁ.

TRACE, s. f. ἴχνος, τὸ· πατημασιὰ, ἡ. | signe, σημεῖον, τὸ.

TRACEMENT, s. m. σκεδάσμα, τὸ· διαγραφὴ, ἡ.

TRACER, v. a. ébaucher, σκελλίζω-σα, ἰχνογράφω-φα, διαγράφω-φα. | décrire, περιγράφω-φα. | montrer, δείκνω-ξα. — un chemin, ouvrir, ἀνοίγω-ξα.

TRADITION, s. f. παράδοσις, ἡ.

TRADITIONNEL, LE, adj. παραδόσιμος-η-ον.

TRADUCTEUR, s. m. μεταφραστὴς, ὁ· μεταγλωττιστὴς, ὁ.

TRADUCTION, s. f. μεταγλώττισις, ἡ· μετάφρασις, ἡ.

TRADUIRE, v. act. μεταφράζω-σα, μεταγλωττίζω-σα. — en justice, ἐγκαλῶ-εσα.

TRAFIC, s. m. ταγμάτευμα, τὸ· ταγματεία, ἡ· ἐμπορία, ἡ.

TRAFIQUER, v. n. πραγματεύομαι, κάμνω πραγματείαν.

TRAGÉDIE, s. f. τραγῳδία, ἡ.

TRAGIQUE, adj. τραγικὸς-ὴ-όν. | douloureux, θλιβερὸς-ὰ-όν.

TRAGIQUEMENT, adv. τραγικῶς.

TRAHIR, v. a. προδίδω, προδίνω, καταδίνω-δυσα. — sa conscience, παράπω, πράζω ἐναντίον τῆς συνειδήσεως.

TRAHISON, s. f. προδοσία, ἡ· καταδυσία, ἡ· πραϊτουειὰ, ἡ.

TRAIN, s. m. suite, συνοδία, ἡ· ἀλαϊ, τὸ. | équipage, καλαμπαλήκι, τὸ. — d'une chose, marche, βάδυσμα, τὸ. — (être en), εἶμαι εἰς ἔργον, εἰς διάθεσιν. — de vie, συνήθεια, ἡ· συνηθισμένος τρόπος, ὁ. — des affaires, état, κατάστασις, ἡ. — de bois, ξυλία, ἡ. — (tout d'un), ὅλον διὰ μίας. | tapage. *Voyez* ce mot.

TRAÎNANT, E, adj. ἀνειμένος-η-ον. — (discours), ἀδύνατος-η-ον, σκυρμένος-η-ον.

Digitized by Google

Traînée, s. f. σίελος, ἡ· ἀερίδα, ἡ· συμός, ὁ.

Traîner, v. a. σύρω-σα, σύρω, τραβῶ-ηξα. | différer, ἀναβάλλω, ἀργῶ. — la vie, διάγω-ξα, τραβῶ-ηξα. — en parlant, ἀργαμιλῶ-ησα. | durer, en parlant d'une maladie, βαστῶ-αξα.

Traire, v. act. ἀρμέγω-ξα.

Trait, adj. en parlant de l'or, de l'argent, συρματερός-ή-όν.

Trait, s. m. dard, σαΐτα, ἡ· ἀκοντίον, τὸ. | ligne, γράμμη, ἡ. — s du visage, σουσούμια, τά. | action, ἔργον, τὸ· φέρσιμον, τὸ. | relation, ἀναφορά, ἡ. — (d'an), εἰς μίαν φορὰν. — pour —, μὲ ἀκρίβειαν.

Traitable, adj. ἡμερός-ή-όν, καλοπαθὸς-ή-όν.

Traite, s. f. de change, πράδισμα, ἡ. | marche, en voyage, ὁδοιπορία, ἡ· πορεία, ἡ· ὁδὸς, ἡ. | négoce, ἐμπόρευμα, τὸ.

Traité, s. m. accord, συνθήκη, ἡ· σύμβασις, ἡ. — d'alliance, συμμαχία, ἡ. | ouvrage sur, ἐγχειρίδιον, τὸ· σύγγραμμα, τὸ.

Traitement, s. m. accueil, δέξιμον, τὸ· ὑποδοχὴ, ἡ. — d'un malade, ἰατρεύμα, τὸ· θεράπευμα, τὸ. | paie, salaire, μισθὸς, ὁ.

Traiter, v. a. πραγματεύομαι, διαλέγομαι-χθηκα. | parler, ὁμιλῶ-ησα. — de, parler sur, ὁμιλῶ περὶ, avec le gén. | en user bien ou mal avec quelqu'un, φέρομαι καλὰ ἢ κακὰ πρός τινα μὲ . . . — indignement, ὑβρίζω, ἀτάκτως φέρομαι. | régaler, φιλεύω-ψα, κάμνω ζιγαφέτι. — d'ignorant, λέγω-εἶπα. *Il m'a traité de fou*, μὲ εἶπεν τρελὸν. — un malade, βλέπω, ἰατρεύω-ψα, θεραπεύω-ψα. — (se bien), avoir bon ordinaire, ἔχω καλὸν τραπέζι.

Traiteur, s. m. ὀψοπώλης, ὁ· ὀψοπώλις, ὁ.

Traître, s. m. προδότης, ὁ· καταδότης, ὁ· τρεῖς πόντους, ὁ. — (en), μὲ προδοσίαν.

Trajet, s. m. πέρασμα, τὸ· ἀπέρασις, ἡ· διάβη, ἡ.

Trame, s. f. d'un tisserand, φάδι, τὸ· ὑφάδιον, τὸ· κρόκη, ἡ. | conspiration, συνωμοσία, ἡ. — (fils de la), σειρὰ, ἡ· φαδίασμα, τὸ. — des jours, ἡ ζωή.

Tramer, v. act. la toile, φαδιάζω-σα, διάζω-σα. — contre, κάμνω συνωμοσίαν πλέκω κακὸν, τραϊπουρίαν. | machiner, μηχανεύομαι.

Tramontane, s. f. βορέας, ὁ· βορειὰς, ὁ. — (perdre la), χάνω τὰ παράλια.

Digitized by Google

TRANCHANT, s. m. d'un couteau, κοφτηρὸν, τὸ· ἀθέρας, ὁ· κόψις, ἡ.—s (à deux), δίστομος-η-ον.

TRANCHANT, E, adject. κοφτερὸς-ἡ-όν. | décisif, ἀποφασιστικὸς-ἡ-όν.— E (couleur), ὀξὺς-εῖα-ύ.

TRANCHE, s. f. φέλι, τὸ.—s (couper en), φελιάζω-σα.— de livre, κόψις, ἡ.

TRANCHÉE, s. f. fossé, χανδάκι, τὸ· λάκκος, ὁ· τρόφος, τὸ.—s (faire des) autour, περιτραφίζω-σα. | douleur, καιλιοπόνος, ὁ.

TRANCHER, v. act. κόπτω-ψα, κόβγω-ψα.— la tête, ἀποκεφαλίζω-σα.— la difficulté, διαλύω-σα, κόπτω-ψα. | décider, ἀποφασίζω-σα.— du grand, μεγαλαυχῶ-ησα, καρδύνομαι-ύθηκα.— le mot, λέγω ἀποκοτά.

TRANCHET, s. m. ἄρβηλος, ὁ· κοπίδι, τὸ.

TRANQUILLE, adj. ἥσυχος-η-ον, ἀναπαυμένος-η-ον. | calme, γαλήνιος-η-ον, ἀπέρασπος-η-ον.

TRANQUILLEMENT, adv. ἡσύχως, ἀναπαυμένα, καταπαυμένα.

TRANQUILLISER, v. act. ἡσυχάζω-σα, ἀναπαύω-σα. | mettre la paix, εἰρηνεύω-υσα. Voyez *Calmer*.

TRANQUILLITÉ, s. f. ἡσυχία, ἡ. | calme, γαλήνη, ἡ· εὐδία, ἡ.

TRANSACTION, s. f. σύμβασις, ἡ· σιασμὸς, ὁ.

TRANSCENDANCE, s. fém ὑπεροχὴ, ἡ.

TRANSCENDANT, E, adj. ὑπέροχος-η-ον, ὁποῦ ὑπερβαίνει, ξεπερνᾶ.

TRANSCRIRE, v. a. ἀντιγράφω-ψα, μεταγράφω-ψα.

TRANSE, s. f. τρόμος, ὁ· φόβος, ὁ.

TRANSFÉRER, v. a. μεταφέρω-εγκα, μεταπαίζω-σα.— une fête, ἀναβάλλω-λα.

TRANSFIGURATION, s. f. μεταμόρφωσις, ἡ.

TRANSFIGURER, v. a. μεταμορφώνω-σα.

TRANSFORMER, v. a. μεταμορφώνω-σα, μεταχημαπίζω-σα.

TRANSFUGE, s. m. λειποτάκτης, ὁ· ὁποῦ περνᾶ εἰς τὸν ἐχθρὸν· αὐτόμολος, ὁ.

TRANSFUSION, s. f. μετάχυσις, ἡ.

TRANSGRESSER, v. a. παραβαίνω-ηκα.— le jeûne, χαλῶ-ησα.

TRANSGRESSEUR, s. m. παραβάτης, ὁ.

TRANSGRESSION, s. fém. παράβασις, ἡ.

TRANSIGER, v. n. συμβιβάζομαι-σθηκα.

TRANSIR, v. a. διαπερνᾶ-

Digitized by Google

σια. | v. n. être transi, de froid, ῥιγῶν-σα, τζιτζιρίζω-σα, τυρτυρίζω. — de peur, εἶμαι τρομασμένος, τρέμω-μα.

TRANSITIF, IVE, adj. μεταβατικὸς-ἡ-όν.

TRANSITION, s. f. μετάβασις, ἡ.

TRANSLATION, s. f. μετατόπισις, ἡ· ἀνακομιδή, ἡ· διακομιδή, ἡ. — de fête, μετάθεσις, ἡ.

TRANSMETTRE, v. a. διαδίδω, παραδίδω-δωσα.

TRANSMIGRATION, s. f. μετοικεσία, ἡ· μετοίκησις, ἡ.

TRANSMISSION, s. f. διάδοσις, ἡ.

TRANSMUTATION, s. fém. μεταβολή, ἡ· μετάπλασις, ἡ.

TRANSPARENCE, s. fém. διαφανὲς, τὸ· διαφάνεια, ἡ.

TRANSPARENT, E, adj. διαφανὲς-ὲς.

TRANSPERCER, v. a. διατρυπῶ-σα, διατρυπῶ-ησα.

TRANSPIRATION, s. fém. διαπνοὴ, ἡ. | sueur, ὕδρωμα, τὸ.

TRANSPIRER, v. n. διαπνέω-υσα. | suer, ὑδρόω-ωσα. | en parlant d'une nouvelle, διαλαλεῖται, εὐγαίνω-ηκα.

TRANSPLANTER, v. a. μεταφυτεύω-υσα, φυτεύω ἀλλοῦ.

TRANSPORT, s. m. μετάπεμμα, τὸ. — d'une chose, κουβάλισμα, τὸ· φόρτωμα, τὸ. — de passion, ὁρμὴ, ἡ. — au cerveau, frénésie, φρενεσία, ἡ· φρένησις, ἡ. | délire, παραφόρημα, τὸ. — d'une chose sur des animaux, ἀγωγὴ, ἡ. | le prix, ἀγωγιατικὸν, τὸ. | le travail, ἀγωγίασμα, τὸ.

TRANSPORTER, v. a. μεταφέρω-εγκα, φέρνω. — sur le dos, κουβαλῶ-ησα. — sur des animaux, ἀγωγιάζω-σα. | en parlant de la colère, σύρνω-εγκα, καταβύρνω-εγκα. — (se), aller, πηγαίνω-γα.

TRANSPOSER, v. a. μεταθέτω-σα, μεταποπίζω-σα.

TRANSPOSITION, s. f. μετάθεσις, ἡ.

TRANSSUBSTANTIATION, s. f. μετουσίωσις, ἡ.

TRANSSUBSTANTIER, v. a. μετουσιώνω-σα, μετουσιάζω-σα.

TRANSVASER, v. a. μεταχύνω-σα, ἐάνω εἰς ἄλλο σκεῦος.

TRANSVERSAL, E, adject. πλάγιος-α-ον, σταυρὸς-ἡ-όν.

TRAPPE, s. f. κλεφτὴ, ἡ. | piége, παγίδα, ἡ.

TRAPU, E, adj. κοντὸς καὶ χοντρός.

TRAVAIL, s. m. peine, fatigue, κόπος, ὁ· μοχθὸς, ὁ· πόνος, ὁ. | ouvrage, δουλειὰ, ἡ· ἐργασιὰ, ἡ. | œuvre, ἔργον, τὸ. — d'enfant, πόνος τῆς γέννας.

Digitized by Google

TRAVAILLER, v. n. δουλεύω-υσα, ἐργάζομαι. | v. a. tourmenter, βασανίζω-σα. | se fatiguer, κοπιάζω-σα, μοχθῶ-ησα. | en parlant du vin, βαρίζω-σα. | de l'estomac, πάσχει. — à, tâcher, παιδίζω-σα.

TRAVAILLEUR, s. m. ἐργάτης, ὁ· δουλευτής, ὁ.

TRAVÉE, s. fém. διαστήμα ἀνάμεσα δύο τράβαις.

TRAVERS, s. m. largeur, πλάτος, τὸ. | côté, πλάγιον, τὸ. | obliquité, λοξότης, ἡ. — d'esprit, παραξενάδα, ἡ· φαντασία, ἡ. — (de), σφαδά, ἀνάποδα. — (il prend tout de), τὰ πέρνει ἀνάποδα. — (regarder de), σλεχδικοπτόζω-ξα. — (à, au), διά, εἰς, avec l'acc.; ἀνάμεσα, avec le gén. | de part en part, ἀπὸ ἕνα μέρος εἰς τὸ ἄλλο. — (en), εἰς τὸ πλάτος.

TRAVERSE, s. f. chemin, παραδρόμι, τὸ. | obstacle, ἀναπόδισις, ἡ· ἐμπόδιον, τὸ. — (venir à la), ἐμποδίζω-σα, ἀναποδίζομαι-ίσθηκα.

TRAVERSÉE, s. f. πέρασμα, τὸ.

TRAVERSER, v. a. διαπερνῶ-ασα, πέρνω ἀπὸ τὴν μέσην. — une rivière, περνῶ-ασα. | s'opposer, φέρω ἐμπόδια, ἀναποδίζομαι-ώθηκα.

TRAVERSIER, ÈRE, adj. πλάγιος-α-ον. — s. (barque), πέραμα, τὸ· καΐκι, τὸ.

TRAVERSIN, s. m. προσκέφαλον, τὸ.

TRAVESTI, E, part. et adj. déguisé, παλλάκης-ες.

TRAVESTIR, v. a. déguiser, παρενδύω-υσα. — (se), παρενδύνομαι-θηκα, ἀλλάζω φορεσιὰ, γίνομαι παλλάκης. | feindre, προσποιοῦμαι-ήθηκα. — la vérité, διαστρέφω.

TRAVESTISSEMENT, s. m. παρένδυμα, τὸ. Voyez *Déguisement*, *Feinte*.

TRÉBUCHEMENT, s. masc. σκόντμα, τὸ.

TRÉBUCHER, v. n. σκοντάφτω-φα. | en parlant d'une balance, βαρὺ εἶναι τὸ ζύγι.

TRÉBUCHET, s. m. piége, παγίδα, ἡ. | balance pour les sequins, βεστὲς, ὁ.

TRÈFLE, s. m. τριφύλλι, τὸ.

TREILLAGE, TREILLIS, s. m. καφάσι, τὸ. — de fer, σπάρα, ἡ· κάγκελλα, τὰ.

TREILLE, s. f. κληματαριὰ, ἡ· πυργαλιὰ, ἡ.

TREIZE, adj. num. δεκατρεῖς, δεκατρία.

TREIZIÈME, adj. δέκατος τρίτος-η-ον.

TREMBLEMENT, s. masc. τρεμούρα, ἡ. — de froid, τζιτζίεσμα, τὸ. — de terre, σεισμὸς, ὁ. — de voix, rou-

Digitized by Google

lement, τρόμος, ὁ. — de peur, τρόμος, ὁ.

TREMBLER, v. n. τρέμω, τρεμουλιάζω - σα. | en parlant de la terre, σείεται ἡ γῆ. | craindre, φοβοῦμαι ἤθηκα.

TREMBLOTER, voy. n. τρεμουλιάζω - σα, τζιτζιρίζω - σα.

TRÉMIE, s. f. d'un moulin, τρέμουλα, ἡ.

TRÉMOUSSEMENT, s. m. τρόμασμα, τὸ· ἀνάρριγμα, τὸ.

TRÉMOUSSER (se), v. pr. s'agiter, σιχτιρουνοῦμαι ἤθηκα. — de peur, σπαζοκαρδίζω ἀπὸ φόβον.

TREMPE, s. f. μούσκευμα, τὸ. — du fer, βαφή, ἡ· τέμωμα, τὸ. — (de bonne), en parlant du corps, καλῆς κράσεως· du caractère, καλοκαρδίας· de l'esprit, εὐφυΐας. — (de la même), τῆς ἰδίας λογῆς.

TREMPER, v. a. mouiller, βρέχω - ξα. | mettre dans l'eau en passant, βρέχω. | rester quelque temps dans l'eau, μουσκεύω - υσα. — le fer, βάφω - φα, τὸ μάτι - σα. — dans la sauce, βουτῶ - ηξα. — la soupe en versant du bouillon tout chaud sur le pain, ζεμαλίζω - σα. — ses mains dans le sang, μιαίνω - ανα, μολύνω - υνα. — dans un crime, συνεργῶ, μετέχω.

TRENTAINE, s. f. τριακοντάς, ἡ.

TRENTE, adj. num. τριάκοντα, τριακοντα.

TRENTIÈME, adj. τριακοστὸς - ἡ - ὸν.

TRÉPAN, s. m. τρυπάνι, τὸ· τρύπανον, τὸ.

TRÉPANER, v. a. τρυπῶ - ησα, τρυπανίζω - σα.

TRÉPAS, s. m. θάνατος, ὁ· πλεῦτε, τὸ· κοίμησις, ἡ.

TRÉPASSER, v. n. ξεψυχῶ - ησα, ἀποθαίνω - να.

TRÉPASSÉS (les), s. m. pl. οἱ ἀποθαμένοι, κεκοιμημένοι.

TRÉPIED, s. m. τετράδι, τὸ· τρίφασις, τὸ· τράπεζα, ἡ.

TRÉPIGNER, v. n. κτυπῶ πόδας κατὰ γῆς.

TRÈS, adv. marque du superlatif, πολλά.

TRÉSOR, s. m. θησαυρός, ὁ· χαντές, ἁ. — (lieu du), θησαυροφυλάκιον, τὸ· χαντές, ὁ.

TRÉSORIER, s. m. θησαυροφύλαξ, ὁ· χαντεδάρης, ὁ.

TRESSAILLEMENT, s. m. σκίρτημα, τὸ. — de joie, ἀγαλλίασις, ἡ· ἀγαλλίαμα, τὸ. — de nerf, νευραλγάλκευμα, τὸ.

TRESSAILLIR, v. n. σκιρτῶ - ησα. — de joie, ἀγαλλιάζω - σα, ἀναγαλλιάζω, ἀγάλλομαι.

Digitized by Google

TRESSE, s. f. πλεξοῦδα, ἡ· πλεξούδι, τὸ· πλέγμα, τὸ. — de cheveux, πλόκαμος, ὁ.

TRESSER, v. act. πλέκω-ξα.

TRÉTEAU, s. m. ὑποπόδιον, τὸ.

TRÈVE, s. f. ἀνάπαυσις, ἡ· μεσιτεύσις, ὁ· ἐκεχειρία, ἡ. | repos, ἄτεσις, ἡ· ἀνάπαυσις, ἡ. — de raillerie, ἂς ἀφίσωμεν τὰ χωρέματα.

TRIAGE, s. m. διάλεγμα, τὸ· ὀκλογὴ, ἡ.

TRIANGLE, s. m. τρίγωνον, τὸ· τετρακέντυνον, τὸ.

TRIANGULAIRE, adj. τρίγωνος-η-ον, τετρακέντυνος-η-ον.

TRIBU, s. f. φυλὴ, ἡ.

TRIBULATION, s. f. θλίψις, ἡ· βάσανος, τὸ· πίκρα, αἱ· μπελᾶς, ὁ.

TRIBUN, s. m. du peuple, δήμαρχος, ὁ. — militaire, χιλίαρχος, ὁ.

TRIBUNAL, s. m. δικαστήριον, τὸ· κριτήριον, τὸ. — (président de), ἀρχιδικαστὴς, ὁ.

TRIBUNE, s. f. lieu élevé d'où l'on parle, ἀμβωνοστάσι, ὁ· ἄμβωνας, ὁ. — pour les femmes dans une église, καφάσια, τὰ· pour les chantres, χορωδεῖον, τὸ.

TRIBUT, s. m. φόρος, ὁ· χαράτζι, τὸ· δόσιμον, τὸ. | dette, χρέος, τὸ. — (payer le) à la nature. Voyez *Mourir*.

TRIBUTAIRE, adj. ὑποτελὴς-ές.

TRICHER, v. n. tromper au jeu, ἀπατῶ-ησα, γελῶ-ασα.

TRICHERIE, s. f. ἀπάτη, ἡ· μαρτζιολιὰ, ἡ.

TRICHEUR, s. m. γελαστὴς, ὁ.

TRICOTAGE, s. m. πλέξιμον, τὸ.

TRICOTER, v. a. πλέκω-ξα μὲ βελόναις.

TRICTRAC, s. m. ταβλὶ, τὸ.

TRIDENT, s. m. τεσπράνι, τὸ· τρίαινα, ἡ.

TRIENNAL, E, adj. τετιπὴς-ὲς, τετέχρονος-η-ον.

TRIER, v. a. ἐκλέγω, διαλέγω-ξα.

TRILATÉRAL, E, TRILATÈRE, adj. τετιπλεύρος-η-ον.

TRIMESTRE, s. m. τρίμμηνον, τὸ· τετμηνιὰ, ἡ.

TRIN ou TRINE, adj. τριαδικὸς-ὴ-ὸν.

TRINGLE, s. f. ῥάβδος σιδηρᾶ, ἡ.

TRINITÉ, s. f. Τριὰς-άδος, ἡ· Τριάδα, ἡ.

TRIOMPHAL, E, TRIOMPHANT, E, adj. θριαμβευτικὸς-ὴ-ὸν, θριαμβικὸς-ὴ-ὸν, προπομπεύχος-η-ον.

TRIOMPHATEUR, s. masc. θριαμβευτὴς, ὁ.

Digitized by Google

TRIOMPHE, s. m. θρίαμβος, ὁ· θριάμβευσις, ἡ.

TRIOMPHER, v. n. θριαμβεύω-ῶ-ῶσω. — de, νικῶ-ήσω, ὑπερβαίνω-ῆκα. | tressaillir, ἀναγαλλιάζω-άσω.

TRIPAILLE, TRIPE, s. f. ἔντερα, τὰ.

TRIPLE, adject. τριπλοῦς, τριπλάσιος-α-ον; τριπλόος-η-ον, τρίδυπλος-η-ον. | s. m. τρίδυπλον, τὸ.

TRIPLEMENT, adv. τριπλῶς.

TRIPLER, v. a. τριπλώνω-ώσω, τριπλασιάζω-άσω, τριπλόω-ώσω.

TRIPOTER, v. n. συγχύζω-ύσω, ἀκαπατῶνω-ήσω.

TRISAÏEUL, s. m. τριπάππος, ὁ.

TRISTE, adj.—(homme), πικραμμένος-η-ον, θλιμμένος-η-ον, λυπημένος-η-ον. | morne, σκυθρωπόος-η-όν, καταφὴς-ές. —(événement, chose), λυπηρός-ή-όν, θλιβερός-ή-όν, πικρός-ά-όν. — (couleur); σκοτεινός-ή-όν.

TRISTEMENT, adv. λυπηρῶς, μὲ θλῖψιν, θλιβερά.

TRISTESSE, s. f. λύπη, ἡ· θλῖψις, ἡ· πίκρα, ἡ.—mélancolique, σκυθρωπότης, ἡ· κατήφεια, ἡ.

TRITURER, v. a. τρίβω-ψω.—le blé dans l'aire, ἁλωνίζω-άσω.

TRIVIAL, E, adj. ὁποῦ θύω λογίων ἐξηγάται. | vil, χυδαῖος-αία-αῖον, τοπικὸς-ὴ-όν.

TROC, s. m. ἀλλαξιά, ἡ· δεῖσι, τὸ· ἀνταλλαγή, ἡ.

TROGNON, s. m. κούτζουρον, τὸ.

TROIS, adj. num. τρεῖς, ὁ, ἡ· τρία, τά.

TROIS-CENTIÈME, adj. τριακοσιοστὸς-ὴ-όν.

TROIS CENTS, adj. num. τριακόσιοι-αι-α.

TROISIÈME, adj. τρίτος-η-ον.

TROISIÈMEMENT, adv. τρίτον.

TROMBE, s. f. σλεφύμβος, ὁ· σίφουνας, ὁ.

TROMPE, s. f. σαλπίγγα, ἡ· σλεφύμβος, ὁ.—d'éléphant, ῥοβοσκὶς-ίδος, ἡ.

TROMPER, v. act. ἀπατῶ-ήσα, γελῶ-άσα, πλανῶ-ήσα.—(se), ἀπατοῦμαι, σφάλλω-λα, λαυθάνομαι.

TROMPERIE, s. f. ἀπάτη, ἡ· γέλασμα, τὸ· πλάνημα, τὸ.

TROMPETTE, s. f. σαλπίγγα, ἡ.—(sonner de la), σαλπίζω-σα. | s. m. τρομπέτας, ὁ.

TROMPEUR, s. m. γελαστὴς, ὁ· πλάνος, ὁ. | adj. ἀπατηλὸς-ὴ-όν.

TRONC, s. m. στέλεχος, ὁ· κορμὸς, ὁ· κούτζουρον, τὸ. — pour recevoir les aumônes, ἄφτρα, ἡ.

Digitized by Google

TRONÇON, s. m. κομμάτι, τὸ· καντζουργο, τὸ. — de poisson, φέτα, τὸ.

TRÔNE, s. m. θρόνος, ὁ· θρονί, τὸ.

TRONQUER, v. act. κολοβόω-σα, κουτζουρίζω-σα, κουτζουρώνω-ωσα. — un passage d'un auteur, φθείρω-σα, κόβω-λα.

TROP, adv. πολύ, περισσά, περισσότερον, avec le nom.

TROPE, s. m. τρόπος, ὁ.

TROPHÉE, s. m. τρόπαιον, τὸ.

TROPIQUE, s. m. τροπικὸς κύκλος, ὁ.

TROQUER, v. a. changer, κάμνω ἀλλαξίαν, ἀλλάζω-ξα.

TROTTER, v. n. περπατίζω-σα. — pour une affaire, περιπατῶ πολλὰ διά.

TROTTOIR, s. m. μονοπάτι, τὸ.

TROU, s. m. τρύπα, ἡ.

TROUBLE, s. m. ταραχή, ἡ· σύγχυσις, ἡ. | dispute, διχόνοια, ἡ· μάλωμα, τὸ. — causé par une surprise, πάτημα, τὸ.

TROUBLE, adj. qui n'est pas clair, θολός-ή-όν, θολερός-ά-όν.

TROUBLER, v. a. ταράττω, ταράζω-ξα, συγχύζω-σα, ἀναστατόνω-σα. | déranger quelqu'un, ἀνησυχῶ-ησα, πειράζω-σα. — l'eau, θολώνω-ωσα. — le vue, obscurcir, σκοτινιάζω-σα. | interrompre, συγχύζω-σα, ἀμπαίνω-λα. | étourdir, σκοτίζω, ζαλίζω-σα.

TROUER, v. a. τρυπῶ-ησα, διατρυπῶ-ησα.

TROUPE, s. f. ὄχλος, ὁ· πλήθος, τὸ. — d'éléphans, ταπάδι, τὸ. — (aller en), κοπαδιαστί. — s, soldats, οἱ σλεπέντες. — s armées, σλεπτύματα, τὰ.

TROUPEAU, s. m. κομμή, ἡ. — de bœufs, ἀγέλη, ἡ· κοπάδι, τὸ. — de brebis, μάντρα, ἡ.

TROUSSE, s. f. — (en), κατόπιν. — s (être aux) de, κυνηγῶ-ησα, κατατρέχω-ξα, διώκω-ξα.

TROUSSEAU, s. m. paquet, δεμάτι, τὸ. | habits, φορέματα, τὰ. — de clefs, σλεφος, ὁ.

TROUSSER, v. act. συκώνω τὸ φόρεμα διὰ τὰ μὴν λερωθῇ κατὰ γῆς, ἀνασκουμπώνω-σα. — bagage, φεύγω ἀφανδίως.

TROUVABLE, adj. εὑρετός-ή-όν.

TROUVAILLE, s. f. εὕρημα, τὸ· εὑρέσιμον, τὸ· εὕρεσις, ἡ· κελεπούρα, τὸ.

TROUVER, v. a. εὑρίσκω, βρίσκω-ηῦρα. — sur le fait, πλιάκωνω-ωσα. — ce que l'on ne cherche pas, λαχαίνω. — bon, κρίνω, εὑρίσκω καλόν,

Digitized by Google

εὔλογον, μεῦ καλοφαίνεται. — (se), arriver, συμβαίνει. — (se) de manque, λείπω. | se rencontrer, ἀπαντῶμαι-ῶμαι-ήθην. | être, εἶμαι. | celui qui trouve, εὑρετής, ὁ. | enfant trouvé, εὑρεσίμιον παιδί.

TRUCHEMAN, s. m. ἁρμαμάνος, ὁ.

TRUELLE, s. f. μουσλί, τὸ· παχλεί, τὸ· μαλᾶς, ὁ.

TRUIE, s. f. γουροῦνα, ἡ· σκρόφα, ἡ.

TRUITE, s. f. πρώκτης, ὁ.

TU, pron. σύ, ἐσύ.

TUBE, s. m. σωλήν, ὁ· σίφων, ὁ· μασούρι, τὸ.

TUER, v. a. σκοτώνω-σα, φονεύω-υσα; θανατώνω-ωσα. — un animal, en l'égorgeant, σφάζω-ξα. | ennuyer, καταβαρύνω-υνα, ἐνοχλῶ-ησα. — le temps, περιδιαβάζω-σα, πρὸς τὸν καιρόν, διατρίβω-ψα.

TUERIE, s. f. carnage, σκοτωμός, ὁ· σφαγή, ἡ. — pour les animaux, σφακτήριον, τὸ.

TUEUR, s. m. φονεύς, ὁ· φονευτής, ὁ.

TUF, s. m. πουρί, τὸ.

TUILE, s. f. κεραμίδι, τὸ.

TUILERIE, s. f. κεραμεῖον, τὸ.

TUILIER, s. m. κεραμεῦς, ὁ· κεραμιδᾶς, ὁ.

TULIPE, s. f. λαλέ, ὁ.

TUMEUR, s. f. φούσκωμα, τὸ· φοῦσκωμα, τὸ.

TUMULTE, s. m. θόρυβος, ὁ· ταραχή, ἡ· σύγχυσις, ἡ. — des passions, ταραχή, ἡ.

TUMULTUAIRE, adj. ἀσύντακτος-η-ον.

TUMULTUEUSEMENT, adv. θορυβώδως, μὲ σύγχυσιν.

TUMULTUEUX, EUSE, adj. θορυβώδης -ες. — (esprit), ταραχώδης-η-ον.

TUNIQUE, s. fém. χιτών, ὁ. — des diacres, σταῖον, τὸ. — de l'œil, τουνίκα, ἡ.

TURBAN, s. m. καβούκι, τὸ· σαρίκι, τὸ.

TURBULENT, E, adj. ταραχώδης-ες· ἀνακατωτής, ὁ· fém. ἀνακατωτρά, ἡ· φιλοτάραχος-η-ον.

TURC, s. m. Τοῦρκος, ὁ.

TURQUE, s. f. Τουρκέσσα, ἡ.

TURPITUDE, s. f. αἰσχρότης, ἡ· ἐντροπή, ἡ· ἀσημοσύνη, ἡ.

TUTÉLAIRE, adject. qui protége, ὑπερασπιστής-ή-όν. | protecteur, ὑπερασπιστής, ὁ.

TUTELLE, s. f. d'un enfant, ἐπιτροπή, ἡ.

TUTEUR, s. m. ἐπίτροπος, ὁ.

TUTRICE, s. fém. ἐπιτρόπισσα, ἡ.

TUTOYER, v. a. ὁμιλῶ μὲ τὸ σύ.

Digitized by Google

TUYAU, s. m. μασχάλη, τὸ· σωλήνας, ὁ. — de blé, καλάμη, τὸ· καλαμιὰ, ἡ.

TYMPAN, s. m. τύμπανον, τὸ.

TYPE, s. m. τύπος, ὁ.

TYPIQUE, adj. τυπικὸς-ἡ-όν.

TYRAN, s. m. τύραννος, ὁ.

TYRANNIE, s. f. τυραννία, ἡ· τυραννίδα, ἡ.

TYRANNIQUE, adj. τυραννικὸς-ἡ-όν.

TYRANNIQUEMENT, adv. τυραννικῶς.

TYRANNISER, v. act. τυραννῶ, τυραννίζω-σα, βασανίζω-σα.

UN UNI

ULCÈRE, s. m. ἕλκος, τὸ· πληγὴ, ἡ· γραφὴ, ὁ.

ULCÉRÉ, E, adject. — (cœur), παροξυσμένος-η-ον. — E (conscience), βασανισμένη ὑπὸ τὰ ἀγκυλώματα.

ULCÉRER, v. act. κάμνω ἕλκος, πληγήν. — le cœur, πληγώνω, παροξύνω-σα.

ULCÉREUX, EUSE, adj. ἑλκώδης-ες.

ULTÉRIEUR, E, adj. ὑστερόπρωτος-η-ον. | qui est au delà, πρωσώτερος-α-ον, πέραν avec le nom. — E (la Calabre), ἡ πέραν Καλάβρα.

ULTÉRIEUREMENT, adv. ὑστερόπρωτα.

UN, E, adj. num. εἷς, ἕνας, μία, ἕνα. — à —, ἕνας ἕνας, ἀπὸ ἕνα. — à deux, ἕνα δύω. *L'un portant l'autre*, τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον. — autre, ἄλλος ἕνας. — E autre, ἄλλη μία. | l'un, l'autre, par opposition, ἄλλος, ἄλλος. *L'un rit, l'autre pleure*, ἄλλος γελᾶ, ἄλλος κλαίει.

UNANIME, adj. ὁμόψυχος-η-ον, ὁμόγνωμος-η-ον, ὁμόθυμος-η-ον.

UNANIMEMENT, adv. ὁμοψύχως, ὁμογνώμως.

UNANIMITÉ, s. f. ὁμοψυχία, ὁ· ὁμόνοια, ἡ· ὁμογνωμία, ἡ. — de cœur, μονοκαρδία, ἡ· ὁμοκαρδία, ἡ.

UNI, E, adj. plan, ἴσος-ία-ον, ὁμαλὸς-ἡ-όν. | lisse. *Voyez* ce mot.

UNIÈME, adj. — (vingt-et-), εἷκοστος πρώτος, ὁ.

UNIFORME, adj. μονοειδὴς-ές. | semblable, παρόμοιος-α-ον. — (conduite), πανταχὸν φέρουσιν, ὁπουδὲν ἀλλάζει.

UNIFORMITÉ, s. f. ὁμοιότης, ἡ· μονοειδὲς, τὸ.

UNIMENT, adv. ἰσίως, ἴσια. | simplement, ἁπλῶς, ἁπλᾶ.

UNION, s. fém. ἕνωσις, ἡ·

Digitized by Google

σμίξιμον, τὸ · σμίξις, ή. | concorde, ὁμονοίασμα, τὸ · ὁμόνοια, ή. | connexion, συνέπεια, ή.

UNIQUE, adj. μόνος-η-ον, μονογενὴς-ή-ές. — (fils, fille), μονογενὴς, ὁ, ή. | qui excelle, ἐξοχος-η-ον.

UNIQUEMENT, adv. μόνως, μόνον, μοναχά.

UNIR, v. a. joindre, ἑνόω-σα, σμίγω-ξα. | aplanir, ἰσάζω-σα, ὁμαλίζω-σα.

UNISSON, s. m. μονοτονία, ή.

UNITÉ, s. f. μονὰς, ή · μοναύδα, ή.

UNITIF, IVE, adj. ἑνωπικὸς-ή-όν.

UNIVERS, s. m. κόσμος, ὁ · οἰκουμένη, ή.

UNIVERSALITÉ, s. f. τὸ γενικὸν, τὸ καθόλου.

UNIVERSEL, LE, adj. καθολικὸς-ή-όν, οἰκουμενικὸς-ή-όν, γενικὸς-ή-όν. — (homme), ὁπου ἡ ἐξεύρει ἀπ' ὅλα.

UNIVERSELLEMENT, adv. γενικῶς, καθῶς.

UNIVERSITÉ, s. f. ἀκαδημία, ή.

URBANITÉ, s. f. Voyez *Civilité, Politesse.*

URÈTRE, s. m. οὐρήθρα, ή · οὐρηθρον, τὸ.

URGENT, E, adj. βιαστικὸς-ή-όν.

URINE, s. fém. οὖρος, τὸ · κατούρον, τὸ.

URINER, v. n. κατουρῶ-ησα.

URNE, s. f. ὑδρία, ή · κάλπη, ή. — pour les suffrages, καδίσκος, ὁ.

USAGE, s. m. συνήθεια, τὸ · ἀδὴν, τὸ. | emploi, χρῆσις, ή. *Avoir l'usage de la raison*, ἔχω τὴν διάκρισιν. — (faire bon), καλομεταχειρίζομαι-σθηκα. — (faire mauvais), κακομεταχειρίζομαι. — (étoffe qui n'est pas de bon), δὲν βαστῶ.

USER, v. a. faire usage, χρέομαι-ήσθηκα, μεταχειρίζομαι, avec l'acc. — ses habits, τρίβω-φα, καταλύω-σα. | consumer. *Voyez* ce mot. — (en) librement avec quelqu'un, ἐλευθέρως πολιτεύομαι.

USITÉ, E, adj. συνηθισμένος-η-ον.

USTENSILE, s. m. σκεῦος, τὸ. — s, τὰ χρειαζούμενα τῦ σπιτίου.

USUEL, LE, adj. ὁποῦ εἶναι εἰς χρῆσιν · συνήθης-ες.

USUFRUIT, s. masc. χρῆσις τῶν καρπῶν, ή · ἀπολάρπωσις, ή.

USURAIRE, adj. ὁποῦ περιέχει τόκον, ζοῦσον. — (prêt), τόκισμα, τὸ.

USURE, s. f. τόκος, ὁ · διάφορον τῶν ἀσπρῶν χωρὶς νομίμην αἰτίαν, τὸ · μαμωνᾶς, ὁ ·

Digitized by Google

ζοῦρα, ἡ. — (prêter à), ζουρεύω-υσα.

USURIER, s. m. τοκιστὴς, ὁ· ζουσίτης, ὁ.

USURPATEUR, s. m. ἁρπαστὴς, ὁ· ἁρπαμανὴς, ὁ· σφετεριστὴς, ὁ.

USURPATION, s. f. ἁρπαγὴ, ἡ· ἰδιοποίησις, ἡ· σφετερισμὸς, ὁ.

USURPATRICE, s. f. ἁρπαστρια, ἡ.

USURPER, v. a. ἁρπάζω-ξα, ἰδιοποιοῦμαι τὰ ξένα, σφετερίζω-σα.

VAC

VACANCE, s. f. d'un siége épiscopal, χήρευμα, τὸ. — des colléges, σχολὴ, ἡ· σχόλασμα, τὸ.

VACANT, E, adj. κένεμ-ος-η-ον.

VACARME, s. m. θόρυβος, ὁ· ἀλαλαϊσμὸς, ὁ.

VACHE, s. f. ἀγελάδα, ἡ. — (de), ἀγελαδινὸς-η-όν.

VACHER, s. m. ἀγελαδοφύλαξ, ὁ.

VACILLANT, E, adj. ἄστατος-η-ον, ἀναποφάσιστος-η-ον.

VACILLATION, s. f. κλόνησις, ἡ· παλάντωσις, ἡ. — irrésolution, δισταμὸς, ὁ· ἀμφιβολία, ἡ.

VACILLER, v. n. κλονοῦμαι-ήθηκα, παραφέρομαι, παλαντεύω-υσα. — être indécis, διστάζω-ξα, δὲν ἀποφασίζομαι. — en parlant, φαλλόμαι.

VAGABOND, E, adj. πλανητικὸς-ὴ-όν· πλάνος, ὁ, ἡ.

VAGISSEMENT, s. m. βάγισμα, τὸ. — s (pousser des), βαγίζω-σα.

VAGUE, s. f. flot, κῦμα, τὸ. — s (agitation des), κυμάτωσις, ἡ.

VAGUE, adj. ἀδιόριστος-η-ον. — (discours), λόγια τὰ ἀέρου.

VAGUEMENT, adv. ἀδιορίστως, εἰς τὸν ἀέρα.

VAILLAMMENT, adv. ἀνδρείως, ἀνδρειωμένα, καρτερῶς.

VAILLANCE, s. f. ἀνδρεία,

UTI

UTÉRIN, E, adject. τῆς ἰδίας μητέρας, ὁμομήτριος-α-ον.

UTILE, adject. ὠφελὴς-ὲς, ὠφελιμος-η-ον, ὠφέλιμος-η-ον. — pour l'usage, χρήσιμος-η-ον. — (être), χρησιμεύω-υσα. — subst. masc. συμφέρον, τὸ.

UTILEMENT, adv. ὠφελίμως, ὠφελῶς.

UTILITÉ, s. f. ὠφέλεια, ἡ· ὄφελος, τὸ· συμφέρον, τὸ. — (cela est d'une grande), συμφέρει, χρησιμεύει.

VAI

Digitized by Google

η· καρδία, ἡ· ἀνδραγαθία, ἡ.

VAILLANT, E, adj. ἀνδρεῖος-α-ον, ἀνδρειωμένος-η-ον.

VAILLANTISE, s. f. ἀνδραγάθημα, τὸ· παλληκαριά, ἡ.

VAIN, E, adj. μάταιος-α-ον, εὔκαιρος-η-ον, ἀνωφελὴς-ές. | de nulle valeur, οὐτίδανος-η-ον. — dans ses paroles, καυχησάρης, ὁ· κενόδοξος-η-ον. | orgueilleux, ὑπερήφανος-η-ον. — (en), adv. ματαίως, εὐκαίρως, ἀνωφελῶς. — E gloire, subst. fém. κενοδοξία, ἡ. — (qui a de la), κενόδοξος-η-ον. — (avoir de la), κενοδοξεύομαι-ύθηκα.

VAINCRE, v. a. νικῶ-ησα, προτύπω-σα. | surpasser, ὑπερβαίνω-έβηκα. — ses passions, νικῶ, καταδαμάζω-σα.

VAINEMENT, adv. en vain, ματαίως, ἀνωφέλετα, εὐκαίρως.

VAINQUEUR, s. masc. νικητὴς, ὁ.

VAISSEAU, s. masc. vase, ἄγγειον, τὸ· σκεῦος, τὸ. | navire, ναῦς, ἡ· καράβι, τὸ· πλοῖον, τὸ. — de guerre, πολεμικὴ ναῦς, καράβι τῦ πολέμου. — de ligne, μεσότοιχον πλοῖον, τὸ.

VAISSELLE, s. f. τὰ σκεύη τῆς τραπέζης. — d'argent, ἀσημικὰ, τὰ.

VALABLE, adj. légitime, νόμιμος-η-ον. | admissible, ἀποδεκτὸς-ὴ-όν.

VALET, s. m. domestique, δοῦλος, ὁ· κοπέλι, τὸ. | poids pour tenir la porte fermée, βάρος, τὸ. — de chambre, καμαριέρης, ὁ.

VALÉTUDINAIRE, adject. ἀῤῥωστάρης-ες.

VALEUR, s. f. courage, ἀνδρεία, ἡ· καρδία, ἡ. | prix, τιμὴ, ἡ· παλάει, τὸ. — d'un mot, νόημα, τὸ· ἰσχὺς, ἡ· δύναμις, ἡ.

VALEUREUSEMENT, adv. ἀνδρείως, μὲ καρδίαν. Voyez *Vaillamment*.

VALIDE, adj. selon la loi, νόμιμος-η-ον, ὁποῦ βαστᾶ, ἴσχυρος-η-ον.

VALIDEMENT, adv. μὲ τρόπον ὁποῦ τὰ βαστᾶ, κατὰ τὸν νόμον.

VALIDER, v. a. κάμνω νόμιμον, κυρώνω-σα.

VALIDITÉ, s. fém. ἰσχὺς, ἡ· κῦρος, τὸ.

VALISE, s. f. δισάκι, τὸ. — de voyage, παλάει, τὸ.

VALLÉE, s. f. λαγκάδι, τὸ· κοιλάδα, ἡ.

VALOIR, v. n. ἀξίζω-σα, ἀξιεπίζω-σα. | être utile, ὠφελῶ, φελῶ-ησα. *Cela ne vaut rien*, δὲν ὠφελᾶ. | être. *Il vaut mieux*, κάλλιον εἶναι. | rapporter, produire, δίδω, καρποφορῶ-ησα. | procurer,

Digitized by Google

ισοζυγῶ-ησα. | égaler, ἰσοδυναμῶ-ησα. Voyez *Égaler*. — (faire) une terre. Voyez *Cultiver*. — (faire) sa marchandise, ἐπαινῶ-εσα. — (faire) l'argent dans le commerce, πραγματεύομαι. — (se faire), se vanter, καυχῶμαι-ήσθηκα.

VAN, s. m. δρομεύς, τὸ· ἀνεμιστήρ, τὸ· λιχνιστήρ, τὸ.

VANITÉ, s. f. ματαιότης, ἡ· εὐκαιρία, ἡ. | orgueil, ματαιοφροσύνη, ἡ· κενοδοξία, ἡ.

VANNER, v. a. ἀνεμίζω-σα, λιχνίζω-σα.

VANTER, v. a. ἐπαινῶ-εσα, ἐγκωμιάζω-σα. — (se), καυχῶμαι-ήσθηκα, κενοδοξάζομαι.

VANTERIE, s. f. καύχησις, ἡ· καύχημα, τὸ· φαρφαρισμός, ὁ.

VAPEUR, s. f. ἀτμὶς-ίδος, ἡ· ἀναθυμίασις, ἡ· ἄχνη, ἡ· ἀθμή, ἡ. — du vin, καπνός, ὁ.

VAQUER, v. n. être vacant, en parlant d'un siége, χρεύω-υσα· d'un poste, εὐκαιρὸς εἶναι. — à, καταγίνομαι, ἐναχολοῦμαι-ήσθηκα.

VARIABILITÉ, s. f. ἀκαταστασία, ἡ· ἀσυστασία, ἡ.

VARIABLE, adj. ἀκατάστατος-η-ον, ἀσύστατος-η-ον.

VARIANTE, s. f. διαφορὰ ἔκφρασις, ἡ.

VARIATION, s. f. παραλλαξις, ἡ· μεταβολὴ, ἡ. — des couleurs, ποικιλότης, ἡ.

VARIER, v. a. diversifier, μεταλλάζω-ξα, μεταβάλλω-λα, παραλλάττω-ξα. — les couleurs, ποικιλόνω-σα. | v. n. être différent, διαφέρω-σα.

VARIÉ, E, part. et adj. διαφορετικὸς-ὴ-ὸν, ποικίλος-η-ον.

VARIÉTÉ, s. f. διαφορὰ, ἡ. — des couleurs, ποικιλότης, ἡ· ποικιλία, ἡ.

VARLOPE, s. f. ῥοπάνι, τὸ· ῥυκάνη, ἡ.

VASE, s. f. boue, βούλκα, ἡ· λάσπη, ἡ· βούρκα, ἡ· πηλὸς, ὁ. | s. m. σκεῦος, τὸ· ἄγγειον, τὸ· μασίραπις, ὁ. — pour l'huile, λαδικὸν, τὸ. — s sacrés, τὰ ἱερὰ σκεύη.

VASEUX, EUSE, adj. βυλκώδης-ες, πηλώδης-ες.

VASTE, adj. εὐρύχωρος-η-ον, ἐπλόχωρος-η-ον.

VAU-L'EAU (à), adv. κατὰ τὸ ῥεῦμα.

VAURIEN, s. m. διεσκεδασμένος-η-ον.

VAUTRER (se), v. prom. κυλιοῦμαι-σθηκα. | se plonger, βυθίζομαι-σθηκα.

VAYVODE, s. m. βοεβόδας, ὁ.

VEAU, s. m. μοσχάρι, τὸ· δαναῖς, ὁ· δερμάτι, τὸ. — marin, φώκη, ἡ. — (viande de), μοσχαρίσιον, τὸ· βοδίνα, τὸ.

Digitized by Google

VÉGÉTAL, E, adj. φυτικός-ή-όν.

VÉGÉTAUX, s. m. pl. les plantes, τὰ φύτα.

VÉGÉTATION, s. f. φύτρωμα, τὸ· βλάστημα, τὸ· βλάστησις, ἡ.

VÉGÉTER, v. n. φυτρόω-σα, βλαστάνω-ησα.

VÉHÉMENCE, s. f. ὁρμὴ, ἡ· σφοδρότης, ἡ· βία, ἡ.

VÉHÉMENT, E, adj. ὁρμητικός-ή-όν, σφοδρός-ά-όν, ζέσιος-α-ον.

VEILLE, s. f. ἀγρυπνία, ἡ· ἀϋπνία, ἡ. — d'une fête, παννυχισμὸς, ὁ. — (être à la) de, εἶμαι διανὰ.

VEILLÉE, s. f. ἀγρυπνία, ἡ. — pour se divertir, παννυχισμὸς, ὁ.

VEILLER, v. n. ἀγρυπνῶ-ησα. | avoir soin, φροντίζω, φροντίζω-σα. — près d'un malade, παραγρυπνέω-ησα.

VEINE, s. fém. φλέβα, ἡ· φλέγα, ἡ. — pour le travail, διάθεσις, ἡ.

VÉLIN, s. m. λεπτότατα περγαμηναῖ, ᾱ.

VELLÉITÉ, s. f. θέλησις ἀτελὴς, ἡ.

VÉLOCITÉ, s. f. ταχύτης, ἡ· ὀγληρορρυσύνη, ἡ.

VELOURS, s. m. καπφὲς, ὁ· βελούδον, τὸ.

VELU, E, adj. μαλλιαρός-ά-όν, τριχώδης-ες.

VENAISON, s. f. ἀγείμι, τὸ.

VÉNAL, E, adj. ὠνητὸς-ή-όν, πωλητικὸς-ή-όν. — (homme), δωροδόκος-η-ον.

VENDANGE, s. f. τρύγος, ὁ· τρύγημα, τὸ· τρύγησις, ἡ.

VENDANGER, v. a. τρυγῶ-ησα, τρυγίζω, βεντεμίζω-σα.

VENDANGEUR, s. m. τρυγητὴς, ὁ· βεντεμιστὴς, ὁ.

VENDEUR, s. m. πωλητὴς, ὁ· πωλητὴς, ὁ.

VENDEUSE, s. f. πωλήτρα, ἡ.

VENDRE, v. act. πωλῶ, πωλῶ-ησα. — (chose à), διὰ πώλησιν. *Ce n'est pas vendre, mais donner*, τοῦτο δὲν εἶναι πώλημα, ἀμὴ χάρισμα.

VENDREDI, s. m. παρασκευὴ, ἡ. — saint, ἡ μεγάλη παρασκευὴ.

VÉNÉRABLE, adj. σεβάσμιος-α-ον, σεβασὸς-ή-όν, αἰδέσιμος-η-ον. | titre dans une lettre et en parlant, αἰδεσιμώτατε, ἡ αἰδεσιμότης σας. — (homme d'un air), σεμνοπρόσωπος-η-ον.

VÉNÉRATION, s. f. σέβας, τὸ· εὐλάβεια, ἡ· προσκύνησις, ἡ· προσκύνημα, τὸ.

VÉNÉRER, v. a. σέβομαι, εὐλαβοῦμαι-ήθηκα, προσκυνῶ-ησα.

VENGEANCE, s. f. ἐκδίκη-

Digitized by Google

σις, ἡ· ξεδίκησις, ἡ. — (tirer), πίρνω-ειρα ἐκδίκησιν. — (sans), non vengé, ἀνεκδίκητος-ή-όν.

VENGER, v. a. ἐκδικῶ-ησα, ξεδικῶ-ησα.

VENGERESSE, s. f. ἐκδικήτρα, ἡ.

VENGEUR, s. m. ἐκδικητὴς, ὁ.

VÉNIEL, LE, adj. ἀφεσιμὸς-ή-όν, συγχωρεπικὸς-ή-όν.

VENIMEUX, EUSE, adj. φαρμακερὸς-ή-όν.

VENIN, s. m. φαρμάκι, τὸ. | méchanceté, κακία, ἡ· κακοσύνη, ἡ.

VENIR, v. n. ἔρχομαι-ηρχόμην-ηλθα· impératif, ἔλα, ἔλατε. — à, attèindre, φθάνω-ξα. — à, suivi d'un infinitif, μοῦ κάνει νὰ. *S'il vient à le savoir*, ἂν τύχη νὰ τὸ μάθη. | dériver de, κατάγομαι-χθημα. | croître, en parlant d'un arbre, αὐξάνω-ησα. — à bout, ὁλοτυχαίνω-υχα. | finir, τελειώνω-σα. — à la traverse, ἀντικόπω-ψα. — de. *Je viens de dire*, τώρα εἶπα. *Il vient de partir*, τώρα ἔφυγε.

VENU, E, part. de *Venir*. — (soyez le bien), καλῶς ἠλθατε, καλῶς ὁρίσατε.

VENT, s. m. ἄνεμος, ὁ· ἀέρας, ὁ. | vanité, κατὸς, ὁ· ματαιότης, ἡ. | pet. *Voy.* ce mot. — violent, σφοδρὸς ἄνεμος, ὁ. — qui vient par bouffées, ἄνεμος μὲ φουρίαις. — de sud. Voyez *Sud*. — que l'on rend par la bouche, φλάτο, τὸ. — de terre qui porte au large, εὔγαλμος, ὁ. — pluvieux, ἀνεμοβροχὴ, ἡ. — fait, terme de marine, ἄνεμος γιρειὸς, ὁ.

VENTE, s. f. πούλησις, ἡ· πώλησις, ἡ. | l'action de vendre, πούλημα, τὸ. — (en), διὰ πούλημα.

VENTER, v. n. φυσῶ-ησα, φυσέω. *Il vente fort*, ὁ ἄνεμος φυσᾷ δυνατά. — le blé, λιχνίζω, ἀνεμίζω-σα.

VENTEUX, EUSE, adject. ἀνεμώδης-ες. | qui donne des vents, ὁποῦ φέρνει ἀνέμους φλάτα.

VENTILATEUR, s. m. ἀνεμιστῆρι, τὸ.

VENTOSITÉ, s. f. φλάτον, τὸ· ἄνεμος, ὁ.

VENTOUSE, s. f. βεντούσα, ἡ.

VENTRE, s. m. κοιλιὰ, ἡ· γαστὴρ, ὁ. — à terre, πρόμυτα.

VENTRICULE, s. m. γαστρίδιον, τὸ.

VENUE, s. f. ἔρχομος, ὁ· φθάσιμον, τὸ. | bonne arrivée, σῶσμα, τὸ.

VÊPRES, s. f. pl. office, ἑσπερινὸς, ὁ· ἡσπερὸς, ὁ.

Digitized by Google

VER, s. m. σκωλήκι, τὸ· μαμμούνι, τὸ· σαρσίκι, τὸ.— à soie, βομβύξ, ὁ· μαμμούνι, τὸ.— solitaire, τενία, ἡ.

VÉRACITÉ, s. f. ἀληθεια, τὸ· ἀληθεια, ἡ.

VERBAL, E, adject. de verbe, ῥηματικὸς-ἡ-ὸν. | non écrit, ἄγραφος-η-ον.— E (promesse), λόγου μόνον ὑπόσχεσις, ἡ.— (procès), ἔγγραφος ἀναφορά, ἡ.

VERBALEMENT, adv. ἀπὸ στόματος, διὰ ζωσῆς φωνῆς.

VERBE, s. m. ῥῆμα, τὸ.— de Dieu, ὁ θεῖος Λόγος. | voix, φωνὴ, ἡ.

VERBIAGE, s. m. πολυλογία, ἡ· φλυαρία, ἡ.

VERBIAGER, v. n. πολυλογῶ-ησα, φλυαρῶ-ησα.

VERBIAGEUR, s. m. πολυλογᾶς, ὁ· φλύαρος-η-ον.

VERD, VERTE, adj. Voy. Vert.

VERDÂTRE, adj. πρασοπουτζίκος-ἡ-ὸν.

VERDET, s. m. ἄνθος χαλκοῦ, τὸ.

VERDEUR, s. f. χλωρότης, ἡ· χλωρὸν, τὸ.— du vin, στυφότης, ἡ· συφάδα, ἡ.— de l'âge, ἄνθος τῆς ἡλικίας, ἡ.— dans les paroles, δριμότης, ἡ.

VERDIR, v. n. πρασίζω-ισα, χλωρίζω-ισα, χλωρεύω-να.

VERDOYANT, E, adject. πρασινουτζίκος-ἡ-ὸν, πρασερὸς-ὰ-ὸν.

VERDURE, s. f. πρασιὰ, ἡ· πρασινάδα, ἡ.

VÉREUX, EUSE, adject. σκωληκιασμένος-η-ον, σκωληκιαρικὸς-ἡ-ὸν, σκωληκιάρης-ες.

VERGE, s. f. ῥάβδος, ὁ· βίτζα, ἡ· βέργα, ἡ· ῥιγλὶ, τὸ· ῥάπη, ἡ.— E (passer par les), μαστιγώνω μὲ βέργες. | au fig. punition, παιδεία, ἡ· τιμωρία, ἡ.

VERGER, s. m. κῆπος, ὁ.

VERGETER, v. a. brosser, σκουπίζω-σα, βουρτζίζω-σα.

VERGETTE, s. f. σκοῦπα, ἡ· βούρτζα, ἡ.

VERGLAS, s. m. παχνὶ, ἡ· ψυχάλα παγωμένη, ἡ.

VERGUE, s. f. ἀντένα, ἡ.

VÉRIDIQUE, adj. ἀληθόλογος-η-ον, φιλαλήθης-ες.

VÉRIFICATION, s. f. ἀλήθευμα, τὸ.

VÉRIFIER, v. a. ἀληθεύω-ευσα, ἀποδείχνω ἀλήθειαν.— des écritures, παραβάλλω-λα.— (se), ἀληθεύω-ευσα, εὐγαίνω ἀληθινὸν, ἀληθεύω μαρτύρησα.

VÉRITABLE, adj. ἀληθὴς-ὲς, ἀληθινὸς-ἡ-ὸν. | non falsifié, γνήσιος-α-ον. | excellent en son genre, ἐξαίρετος-η-ον, γνήσιος-α-ον.

Digitized by Google

VÉRITABLEMENT, adv. ἀληθῶς, ἀληθινά.

VÉRITÉ, s. f. ἀλήθεια, ἡ. — (en), τῇ ἀληθείᾳ, ἐπ' ἀληθείας, μὲ τὸ ναί. — (à la), ἀληθινόν.

VERJUS, s. masc. ἀγουρίδα, ἡ.

VERMEIL, LE, adj. ῥοδοκόκκινος-η-ον, ῥοδαργός-ά-όν. | s. masc. ἀσήμι μαλαματικαπνισμένον, τὸ.

VERMICELLE, s. m. pâte pour la soupe, φιδὲς, ὁ.

VERMILLON, s. m. ῥοδοκόκκινον, τὸ· φυσαΐδι, τὸ· κοκκινάδι, τὸ.

VERMINE, s. fém. pou, puce, punaise, φθεῖρ-ὸς, ὁ.

VERMISSEAU, s. m. σκουλικάκι, τὸ.

VERMOULER (se), v. pr. σκεφτιάζω-σα, σκουληκοτρώγομαι.

VERMOULU, E, adj. σκουληκοφαγωμένος-η-ον, σκεφτιασμένος-η-ον.

VERMOULURE, s. f. σκουληκοφάγωμα, τὸ· σκεφτιάσμα, τὸ.

VERNAL, E, adj. ἐαρινὸς-ὴ-όν.

VERNIR, v. a. βερνικώνω.

VERNIS, s. m. enduit, βερνίκι, τὸ. | lustre, λάμψιμο, τὸ.

VERNISSER, v. a. Voyez *Vernir*.

VERNISSURE, s. f. βερνίκωμα, τὸ.

VÉROLE (petite), s. fém. εὐλογιᾶς, αἱ. — (avoir la), εὐγαίνω ταῖς εὐλογιαῖς. — (marqué de), ξυσμένος, ὁ· εὐλογιάρης, ὁ. — (marques de), βλαπομάδα, ἡ.

VERRE, s. m. γυαλὶ, τὸ· ὑάλος, ὁ· ὑαλὶ, τὸ. — (de), γυαλένιος-α-ον, γυάλινος-η-ον, ὑάλινος-η-ον. — à boire, κοῦπα, ἡ· ποτήρι, τὸ. — d'eau, ἕνα ποτήρι νερὸ.

VERRERIE, s. f. γυαλιαδικὸν, τὸ. — s., marchandises, γυαλιαδικὰ, τὰ.

VERRIER, s. m. γυαλᾶς, ὁ· ὑαλᾶς, ὁ.

VERROU, s. m. μοχλὸς, ὁ· ὄχυς, ὁ· πεζίτης, ὁ.

VERROUILLER, v. a. σφάλνω μὲ τὸν μοχλὸν, μοχλεύω-υσα.

VERS, s. m. στίχος, ὁ. | prép. πρὸς.

VERSATILE, adj. εὐμετάβλητος-η-ον, εὐμετάβολος-η-ον.

VERSE (à), adverbe. — (pluie), ραγδαῖος βροχὴ, ἡ· ρεφοκαπέλασιὰ, ἡ.

VERSÉ, E, part. et adj. — dans, instruit, διδαγμένος-η-ον, γυμνασμένος-η-ον.

VERSER, v. a. répandre, χύνω-σα. | renverser, γυρίζω-σα.

VERSET, s. m. στίχος, ὁ.

Digitized by Google

VERSIFICATEUR, s. masc. στιχουργὸς, ὁ.

VERSIFICATION, s. f. στιχουργία, ἡ· στιχοποιία, ἡ.

VERSIFIER, v. n. στιχουργῶ-ησα, κάμνω στίχους.

VERSION, s. f. μετάφρασις, ἡ· μεταγλώττησις, ἡ.

VERT, E, adj. de couleur, πράσινος-η-ον. — de mer, γαλάζιος-α-ον. | non sec, χλωρὸς-ὴ-όν. — (fruit), non mûr, ἄωρος-η-ον, συφεὸς-ὴ-όν. — (pois), νωπὸς-ὴ-όν. — (vin), συφεὸς-ὴ-όν, συφὸς-ὴ-όν. | fort, δυνατὸς-ὴ-όν, ῥωμὺς-εῖα-ύ. | s. m. la verdure, τὸ πράσινον, ἡ πρασιά.

VERTEMENT, adv. avec vigueur, δυνατὰ, μὲ ῥωμύτητα.

VERTICAL, E, adj. ὀρθὸς-ὴ-όν. — E (ligne), καθετος, ἡ.

VERTIGE, s. m. ἀνταρσία, ἡ· ζαλάδα, ἡ· ζαλισμὸς, ὁ. — s (avoir des), ζαλίζομαι-σθηκα, ἀνταρσιάζομαι.

VERTU, s. f. ἀρετὴ, ἡ. | force, δύναμις, ἡ· ἐνέργεια, ἡ. — (en) de, διὰ, κατὰ. — s (les), les anges, αἱ δυνάμεις.

VERTUEUSEMENT, adv. ἐναρέτως, ἐναρέτα.

VERTUEUX, EUSE, adj. ἐνάρετος-η-ον.

VESCE, s. f. ζεία, ἡ· λάθυρος, ὁ· βικία, ἡ.

VESSE, s. f. κουφοπορδὴ, ἡ.

VESSER, v. n. κουφοκλάνω-σα.

VESSIE, s. f. φούσκα, ἡ.

VESTE, s. f. ὑποχιτὼν, ὁ. — turque, ἀντερὶ, τὸ.

VESTIBULE, s. m. προαύλιον, τὸ. — du temple, προνάος, ὁ.

VESTIGE, s. m. ἴχνος, τὸ· πατημασιὰ, ἡ· χόπδα, τὸ· ζάλον, τὸ.

VÊTEMENT, s. m. ἔνδυμα, τὸ· φόρεμα, τὸ. — complet, μία φορεσιὰ, ἡ. — ecclésiastique, ἱμάτιον, τὸ. — des religieux, ῥάσον, τὸ. — s sacerdotaux, ἄμφια, τὰ.

VÉTILLE, s. f. bagatelle, οὐπδενότης, ἡ.

VÉTILLER, v. n. κάνομαι εἰς οὐπδένα πράγματα.

VÊTIR, v. a. ἐνδύνω-σα, ἐνδύω-σα. — (se), ἐνδυοῦμαι-ήθηκα. | être vêtu de, φορῶ-εσα. *Il est vêtu de noir*, φορεῖ μαῦρα.

VÊTURE, s. f. ῥασοφορεῖν, τὸ.

VÉTUSTÉ, s. fém. παλαιότης, ἡ.

VEUF, EUVE, adj. χήρος-α-ον, χαρεμένος-η-ον.

VEUVAGE, s. m. χήρεμα, τὸ· χηρεμὸς, ὁ.

VEXATION, s. fém. κάκωσις, ἡ· ἀγχάρεμα, τὸ.

VEXER, v. a. κακοῦ-σα,

Digitized by Google

παλαιπωρῶ - ησα, καταδυναστεύω-υσα, σκεντζεύω-σα.

VIAGER, ÈRE, adj. βιώσιμος-η-ον.

VIANDE, s. f. κρέας, τὸ. — sans os, ψαχνὸν, τὸ.

VIATIQUE, s. m. ἐφόδιον, τὸ· ὡσφαλίσεις διὰ ταξίδι. — (saint), ἡ ἁγία κοινωνία.

VIBRATION, s. fém. παλμὸς, ὁ.

VICAIRE, s. m. ὑπηρέτης, ὁ· ὑποστηρικτὴς, ὁ.

VICARIAL, E, adj. ὑπηρετικὸς-η-όν.

VICARIAT, s. m. ὑπηρετικὸν, τὸ.

VICARIER, v. n. ὑπηρετῶ-ησα.

VICE, s. masc. défaut, ἐλάττωμα, τὸ· ψεγάδι, τὸ. | disposition habituelle au mal, ἐλάττωμα, τὸ. | suivi d'un nom de dignité. Voy. *Vicaire*. On l'exprime aussi par ὑπὸ, dans certaines circonstances.

VICIÉ, E, part. et adj. gâté, χαλασμένος-η-ον, φθαρμένος-η-ον. Voyez *Vicier*.

VICIER, v. a. ἐλαττοῦ-σα, χαλῶ - σα, φθείρω - φα. | rendre nul, un contrat, ἀκυρῶ-ησα.

VICIEUX, EUSE, adject. ἐλαττωματικὸς-η-όν, δεσμένος-η-ον εἰς ἐλάττωμα, εἰς κακίαν· ὁποῦ ἔχει ἐλάττωμα, ψεγάδι. — (langage), ἀναπὸς εἰς τοὺς κανόνας τῆς διαλέκτου.

VICISSITUDE, s. f. ἀμοιβαιότης, ἡ· μεταβολὴ, ἡ. | inconstance, ἀσυστασία, ἡ.

VICTIME, subst. fém. θυσία, ἡ.

VICTOIRE, s. f. νικὴ, ἡ· πρόπωμα, τὸ.

VICTORIEUSEMENT, adv. ὡς νικητὴς, μὲ τὴν νικὴν.

VICTORIEUX, EUSE, adj. νικητὴς, ὁ· νικητρὰ, ἡ.

VIDE, adj. ἄδειος-α-ο, ἀδειανὸς-η-όν, κούφιος-α-ον, κενὸς-η-όν.

VIDER, v. act. ἀδειάζω, εὐκαιρεύω-σα, κενόνω-σα. — une difficulté, λύω-σα.

VIE, s. f. βίος, ὁ· ζωὴ, ἡ. — longue, πολυχρόνισις, ἡ· πολυχρονία, ἡ. — (eau de), ῥακὶ, τὸ. — (mener une), ζείω, avec un adverbe. *Mener une vie pauvre*, ζείω φτωχὰ· *licencieuse*, ζείω ἀπολυτα, ἀσώτως. — future, μελλοῦσα ζωὴ, ἡ. — éternelle, αἰώνιος ζωὴ, ἡ. — (gagner sa) à son métier, ζείω ἀπὸ τὴν τέχνην μου. — (à), διὰ ὅλην τὴν ζωὴν. — (de ma) je n'ai vu, εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν δὲν εἶδα. | énergie, ἐνεργεία, ἡ.

VIEIL, VIEUX, VIEILLE, adj. γέρος-η-ον, γέρου-ουσα. | ancien, παλαιὸς-ὰ-ὸν. —

Digitized by Google

(très-), λαΰφρα-α-ον, μέγαλαῖος-α-ον.

VIEILLARD, s. m. γέρων-τας, ὁ· γέρος ἄνθρωπος, ὁ.

VIEILLE, s. f. γεσσᾶ, ἡ· γρεῖα, ἡ· γερόντισσα, ἡ.

VIEILLERIES, s. f. pl. παλιουρία, ἡ.

VIEILLESSE, s. f. γεράπιον, τὸ· γεραπῖον, τὸ. | les vieillards, οἱ γέροντες.

VIEILLIR, v. n. γερᾴζω, γερᾴζω-σα. | en parlant de choses inanimées, παλαιόω-σα· d'une expression, δὲν εἶναι πλέον, συνηθισμένος-η-ον. | v. act. rendre vieux. *Les chagrins l'ont vieilli*, ἡ πίκρεις τὸν ἔκαμαν γέρον.

VIERGE, s. f. παρθένος, ἡ. — (la très-sainte), ἡ ἀειπαρθένος Μαρία. | adject. — (cire), καθὸς εὐχαίνει ἀπὸ τὸ μέλι· ἄπαλθεων κερί, τὸ.

VIEUX, adject. Voyez *Vieil*.

VIF, IVE, adj. vivant, ζωντανὸς-ή-όν. | qui a de l'activité, σερπετὸς-ή-όν. | qui se fâche facilement, ἄγλης-ες. — (froid), δριμὺς-εῖα-ύ. — (esprit), αἰχνοῦς, ὁποῦ εὐθὺς καταλαμβάνει. — (feu), à la guerre, ὁποῦ πραβοῦσα πολλὰ ἢ γλίγωσα. — E (douleur), δυναπὸς-ή-όν, διαπερατικὸς-ή-όν. — E (foi), θερμὸς-ή-όν. — E (attaque), θερμολὴ ὁρμητικὴ, ἡ. | s. m. ζωντανὸν, τὸ.

VIF-ARGENT, s. m. ὑδράργυρος, ὁ.

VIGILAMMENT, adv. avec vigilance, ἀγρυπνα.

VIGILANCE, s. f. ἀγρυπνία, ἡ· φρονίδα, ἡ· ἔγνοια, ἡ· ἀγρύπνημα, τὸ.

VIGILANT, E, adj. ἄγρυπνος-η-ον, ἐπιμελὴς-ὲς.

VIGILE, s. fém. παρέμονὴ, ἡ.

VIGNE, s. f. ἄμπελος, ὁ· ἀμπέλι, τὸ. | la plante qui porte le raisin, κλῆμα, τὸ. — (souche de), καρμούλα, ἡ· ἀμπελόῤῥιζα, ἡ.

VIGNERON, s. m. ἀμπελουργὸς, ὁ· ἀμπελάρης, ὁ.

VIGNOBLE, s. m. ἀμπέλια, τὰ. — (pays de), ἀμπελότοπος, ὁ.

VIGOUREUSEMENT, adv. ῥωμαλαίως, δυνατὰ.

VIGOUREUX, EUSE, adj. ῥωμαλαῖος-α-ον, δυνατὸς-ή-όν, νευρωμένος-η-ον.

VIGUEUR, s. f. ῥώμη, ἡ· ἰσχὺς, ἡ· δυναμὶς, ἡ· νεύρωμα, τὸ. — des lois, ἰσχὺς, ἡ.

VIL, E, adj. ἀχρεῖος-α-ον, ἄξιμος-η-ον. | de nulle valeur, ποπατὸς-ή-όν, οὐσδαπὸς-ή-όν. — (à) prix, πολλὰ φτηνὰ, πανάφτηνα.

VILAIN, E, adj. ἄξιμος-η-ον, ἀνδὴς-ὲς, ἀχαμνὸς-ή-όν.

Digitized by Google

VILAINEMENT, adv. ἀχαμὰ, αἰσχρῶς.

VILEMENT, adv. ἀχρείως, ἀπήμως, ὀντροπασμένα.

VILENIE, s. f. ῥύπος, ὁ· μουρδαλειὰ, ἡ· ῥυπαρότης, ἡ. | paroles, ἄχαμα, ἀσελγῆ λόγια. | injure, ὕβρισιὰ, ἡ. | avarice sordide, ῥυπαριὰ, ἡ. | mauvais vivres, ἀχάμνα φάγητα.

VILLAGE, s. m. χωρίον, τὸ· χωρκιὸ, τὸ.

VILLAGEOIS, E, adj. χωριανὸς-ἡ-όν, χωρικὸς-ἡ-όν, χωριάτης-ισσα.

VILLE, s. f. πόλις, ἡ· χώρα, ἡ. — capitale, βασιλεύουσα, ἡ. — (haute), ἀπάνω χώρα, ἡ. — (basse), κάτω χώρα, ἡ.

VIN, s. m. οἶνος, ὁ· κρασὶ, τὸ. — pour la messe, ἀνάθεμα, τὸ. — (un peu de), ὀλίγον κρασὶ, ἕνα κρασάκι. — doux, moût, μοῦστος, ὁ. — de deux feuilles, δύο χρόνων. — (sac à), μεθύσακας, ὁ. — (pot de), πουκάλι διὰ κρασὶ.

VINAIGRE, s. m. ὄξος, ὁ· ξίδι, τὸ· ξύδι, τὸ.

VINAIGRÉ, E, adj. ξιδάτος-η-ον.

VINDICATIF, IVE, adject. ἐκδικητικὸς-ἡ-όν.

VINGT, adject. num. εἴκοσι.

VINGTAINE, s. f. εἰκοσαεδὰ, ἡ.

VINGTIÈME, adj. εἰκοστὸς-ἡ-όν. | s. m. τὸ εἰκοστὸν.

VIOL, s. m. βία, ἡ· διάφθορα, ἡ.

VIOLATEUR, s. m. παραβάτης, ὁ.

VIOLATION, s. f. παράβασις, ἡ.

VIOLEMMENT, adverbe, βιαίως, μὲ βίαν, ζορικά.

VIOLENCE, s. f. βία, ἡ· ἀνάγκασις, ἡ· βιασμὰ, τὸ. | véhémence, σφοδρότης, ἡ· ὁρμὴ, ἡ.

VIOLENT, E, adj. βίαιος-α-ον, ῥαγδαῖος-ία-ῖον, σφοδρὸς-ἡ-όν, ὁρμητικὸς-ἡ-όν. — (caractère), ἀράθυμος-η-ον, ὀργίλος-η-ον.

VIOLENTER, v. a. βιάζωσα, δυναστεύω-υσα, ἀναγκάζω.

VIOLER, v. act. une loi, παραβαίνω-ηκα. — une église, μολύνω-σα, βεβηλώνω-σα. — les droits, φράπω ἀνατίον. — une femme, βιάζω-σα, ἀτιμῶ-ησα.

VIOLET, TE, adj. ἰοειδὴς, μόβικος-η-ον. | s. masc. ἰοειδὲς, τὸ.

VIOLETTE, s. f. μανξὲς, ὁ· αἰούλη, ἡ· βιόλα, ἡ.

VIOLON, s. m. βιολὶ, τὸ.

VIPÈRE, s. f. ἔχιδνα, ἡ· ὄχιντρα, ἡ. — (langue de), καλόλογος, ὁ.

Digitized by Google

VIRER, v. a. γυρίζω-σα, στρυφογυρίζω-σα.— de bord, ἀνακρούομαι-σθηκα.

VIRGINAL, E, adj. παρθενικὸς-ἡ-όν.

VIRGINITÉ, s. f. παρθενία, ἡ· ἡμὴ, ἡ.

VIRGULE, s. f. ὑποδιαστολὴ, ἡ.

VIRIL, E, adj. ἀνδρικὸς-ἡ-όν, ἀνδρώδης-ες. —(âge), ἀνδρεία ἡλικία, ἡ.

VIRILEMENT, adv. ἀνδρικῶς, ἀνδρείως.

VIRILITÉ, s. f. ἀνδρότης, ἡ· ἀνδρειοσύνη, ἡ.

VIRULENT, E, adj. ἐμπυώδης-ες.

VIS, s. fém. σπερφεὺς, ὁ· βίδα, ἡ.

VIS-À-VIS, prép. ἀγναίνω, ἄντικρυ, ἄντικρυς. —(être), ἀντικρύζω-σα.

VISAGE, s. m. πρόσωπον, τὸ· μούτρον, τὸ· μοῦρη, ἡ· μούει, τὸ. | aspect, ὄψις, ἡ. —(faire bon), recevoir bien, καλοδέχομαι-χθηκα.

VISCÈRE, s. m. σπλάγχνον, τὸ.

VISCOSITÉ, s. f. ἰξωδὲς, τὸ.

VISER, v. n. σκοπεύω-υσα, μαιπάζω-σα. — à, ἔχω σκοπὸν. | v. a. un passe-port, θεωρῶ καὶ ὑπογράφω.

VISIBILITÉ, s. f. ὁρατὸν, τὸ.

VISIBLE, adj. qui peut se voir, ὁρατὸς-ἡ-όν, ὀφθαλμοφανὴς-ὲς. | évident, φανερὸς-ἡ-όν, σαφὴς-ὲς.

VISIBLEMENT, adv. ὁρατῶς, ὀφθαλμοφανῶς. | évidemment, φανερὰ, σαφέστατα.

VISION, s. f. ὄρασις, ἡ· ἡ· ὅραμα, τὸ.— béatifique, ὁπτασία, ἡ. | chimère, φαντασία, ἡ.

VISIONNAIRE, adj. ὁπου φαντάζεται τὰ εἰδῆ ὅρασις.

VISITATION, s. f. de la Sainte Vierge à Sainte Élisabeth, fête, Ἀπαντασμὸς, ὁ.

VISITE, s. f. ἐπίσκεψις, ἡ· βίζιτα, ἡ· γειτόνευμα, τὸ. | inspection, ἐξέπαξις, ἡ.

VISITER, v. a. ἐπισκέπτω-ψα, ἐπισκέπτομαι-φθηκα, βιζιτάρω-ησα. | examiner, ἐξετάζω-ξα.

VISITEUR, s. m. βιζιτατόρος, ὁ.

VISQUEUX, EUSE, adject. γλοιώδης-ες, ἰξώδης-ες.

VISUEL, LE, adj. ὀπτικὸς-ἡ-όν.

VITAL, E, adj. ζωτικὸς-ἡ-όν.

VITE, adj. ταχὺς-εῖα-ύ, ὀγλίγωρος-η-ον. | adv. γλήγωρα, ὀγλιγώρως, αἶψα, ὀρτὰ, ταχέως. | tout de suite, εὐθὺς, αὖ-ψα.

VITESSE, s. f. ταχύτης, ἡ· ὀγλιγωρεμάδα, ἡ· ὀρτάτης, ἡ· ὀγλιγωρότης, ἡ.

Digitized by Google

VITEX, s. m. λυγαρεία, ἡ.

VITRAGE, s. m. τὰ ὑαλιὰ.

VITRE, s. f. ὑαλὶ, τὸ· τζάμι, τὸ.

VITRER, v. a. βάνω ὑαλιὰ, τζάμια.

VITRIER, s. m. ὑαλᾶς, ὁ· ὑαλᾶς, ὁ.

VITRIFICATION, s. f. ὑάλωσις, ἡ· ὑάλωσις, ἡ.

VITRIFIER, v. a. ὑαλώνω-σα, κάμνω ὑαλὶ, ὑαλώνω-σα.

VITRIOL, s. m. χάλκανθος, ὁ· βιτριόλι, τὸ.

VITRIOLIQUE, adj. βιτριολικὸς-ὴ-όν.

VIVACE, adj. ζωηκὸς-ὴ-όν.

VIVACITÉ, s. f. ζωηρότης, ἡ· ζωηράδα, ἡ. — d'un enfant, σφρίκια, ἡ. | empressement, προθυμία, ἡ. | emportement, ἀλλόδα, ἡ.

VIVANT, E, adj. ζωηρὸς-ὴ-όν, ζῶν-οῦσα. — E (langue), διάλεκτος ζοῦσα, ἡ. *Du vivant de*, ζώντος τοῦ, τῆς τὴ ζώντα.

VIVEMENT, adv. ζωηρὰ, ἐνθέρμως. | sensiblement, αἰσθητῶς, δυνατὰ. | beaucoup, πολλὰ, παραπολλὰ.

VIVIFIANT, E, adj. ζωοποιὸς-ὰ-όν, ζωοδότης.

VIVIFICATION, s. f. ζωοποίησις, ἡ· ζώωσις, ἡ.

VIVIFIER, v. a. ζωοποιῶ-ησα, ζωώνω-σα. | donner de la vigueur, δίνω ζωὴν, δυναμώνω-σα, ζωηραίνω-σα.

VIVIFIQUE, adj. ζωοποιητικὸς-ὴ-όν.

VIVRE, v. n. ζῶ, ζείω-ησα. — long-temps, πολυχρονῶ-ησα. — de, se nourrir de, τρέφομαι-φθηκα. — de régime, ζείω-ησα μὲ διαίταν. | se comporter, πολιτεύομαι-θηκα. — (apprendre à quelqu'un à), σωφρονίζω-σα. — (ce n'est pas) que de, ζωὴ δὲν εἶναι, τὰ.

VIVRES, s. m. pl. ὀψώνια, τὰ· φαγητὰ, τὰ· ζαιρὲς, ὁ· ζωοτροφιὰ, ἡ.

VIZIR, s. m. βεζύρης, ὁ.

VOCABULAIRE, s. m. λεξικὸν, τὸ· ὀνομασικὸν, τὸ.

VOCAL, E, adj. φωνηεντικὸς-ὴ-όν, φωνητικὸς-ὴ-όν. — E (musique), διὰ φωνῆς μουσικὴ, ἡ.

VOCALEMENT, adv. διὰ φωνῆς.

VOCATIF, s. m. κλητικὴ, ἡ.

VOCATION, s. f. κλῆσις, ἡ· κάλεσμα, τὸ· κράξιμον, τὸ.

VOCIFÉRATION, s. f. φωναῖς, αἱ· κραυγὴ, ἡ.

VOCIFÉRER, v. n. crier fort ou tumultueusement, φωνάζω-ξα, κραυγάζω-σα.

VŒU, s. m. τάξιμον, τὸ· τάμα, τὸ· ὅρκος, ὁ. — (faire), κάμνω ὅρκον, πάζω-ξα. | suf-

Digitized by Google

frage, ψῆφος, ἡ. | souhait, εὐχή, ἡ· ἐπιθυμία, ἡ.

VOGUE, s. f. réputation, ὄνομα, τὸ· ὑπόληψις, ἡ.

VOGUER, v. n. λάμνω-να, ἁρμενίζω-σα, λάμω-μα.

VOICI, prép. ἰδού, νά, ὅρσε, ἄχου, ὄεμνε.

VOIE, s. f. ὁδός, ἡ· σῖράτα, ἡ. — d'eau, dans un navire, σρύπα, ἡ. | moyen, τρόπος, ὁ. — de droit, κρίσις, ἡ. — de fait, βία, ἡ· δυνασεία, ἡ.

VOILÀ, prép. ἰδού, νά, ἴδε. — mon opinion, τοῦτη εἶναι ἡ γνώμη μου.

VOILE, s. m. κάλυμμα, τὸ· σκάλι, τὸ· μπόλια, ἡ· σκέπη, ἡ. — du temple, καταπέτασμα, τὸ· πρδές, ὁ. — de la nuit, σκότος, τὸ. | excuse, πρόφασις, ἡ· σκέπη, ἡ.

VOILE, s. f. de navire, πανί, τὸ· ἱσίον, τὸ· ἄρμενον, τὸ. — (navire à la), ἀρμενον, τὸ· πλεούμενον, τὸ. — (mettre à la), ἁρμενίζω, κάτω πανιά. — (une), un navire, ἕνα καράβι.

VOILER, v. a. καλύπτω-ψα, σκεπάζω-σα. | cacher, κρύπτω-ψα.

VOILIER, s. m. ὁποῦ ῥαμάγει τὰ πανιὰ τῶν πλοίων. — (navire bon), ὁποῦ ἁρμενίζει καλά.

VOILURE, s. f. ἄρμενα, τὰ· πανιά, τὰ.

VOIR, v. a. ὁρῶ, θεωρῶ-ησα, βλέπω-εἶδα, γλέπω-εἶδα. — de loin, βλέπω ἀπὸ μάκραν. | examiner, ἐξετάζω-ξα. | comprendre, καταλαμβάνω-λαβα. | avoir. *On voit encore les lettres de*, ἔχουσι, εἶναι, ἀκόμη ἡ γραφὲς τοῦ. — trouble, βλέπω σὰν καταχνίαν. | conjecturer, deviner, ταιώνω. — (faire), δείκτω, δείχνω-ξα. | prouver, ἀποδείχνω-ξα. | mettre en évidence, φανερώνω-σα. — (se faire), paraître, φαίνομαι. — (se) dans un miroir, κοιτάζομαι-χθηκα, βλέπω τὸν πρόσωπόν μου, τὸν ἐμαυτόν. — (se) pris, βλέπω τὸν ἐμαυτόν πασμένον. *Ils ne se voient pas, ils sont mal ensemble*, δὲν βλέπει ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

VOIRIE, s. f. σκαρωνάς, ὁ. — (jeter à la), ῥίχνω-ξα ἀπάνω.

VOISIN, E, adj. πλησίος, ία-ον, γειτονος-η-ον. — (état), συνωμοσία, ἡ. | subst. γείτονας, ὁ.

VOISINAGE, s. m. γειτονία, ἡ· γειτονιὰ, τὸ.

VOITURE, s. fém. ἅμαξα, ἡ.

VOITURER, v. a. συγκοπεύω-υσα μὲ ἁμάξι. —

Digitized by Google

VOITURIER, s. m. ἀγωγατὴς, ὁ· ἁμαξᾶς, ὁ.

VOIX, s. fém. φωνὴ, ἡ. | suffrage, ψῆφος, ἡ. | opinion, γνώμη, ἡ.— (de vive), ὁμιλοῦντας, ὃν ζούσας φωνῆς. — (à haute), ἄψα, δυνατὰ. — (à) basse, σιγὰ σιγὰ, ἀγάλι, σιγανὰ.

VOL, s. m. des oiseaux, πέταγμα, τὸ· πέταμα, τὸ. | action de dérober, κλεψιὰ, ἡ· κλέψιμον, τὸ· κλοπὴ, ἡ. | chose volée, κλεπίκιον, τὸ· κλεμμένον, τὸ.

VOLAGE, adj. ἀκαπάτος-η-ον, ἐλαφρὺς-εῖα-ὺ.

VOLAILLE, s. f. πῆνα, τὰ· ὀρνίθια, τὰ.

VOLANT, E, adj. qui peut voler, ὁποῦ πετᾶ, πέρωτος-η-ον, φτέρωτος-η-ον.

VOLATIL, E, adj. terme de chimie, ὁποῦ ξεθυμαίνει, ἐξαθμίζεται.

VOLATILE, s. m. πῆνον, τὸ· πουλὶ, τὸ.

VOLCAN, s. m. πυεμπόον ὄρος, τὸ.

VOLÉE, s. f. πέταγμα, τὸ. | oiseaux réunis qui volent, κοπάδι, τὸ. — de canons, κανονίαις πολλαῖς μαζὺ.— de coups, ῥαβδίαις, ἀξυλοκοπία, ἡ. | espèce. — (des gens de sa), τῆς καταστάσεως του; ὁποῦ τοῦ ὁμοιάζουσι.— (à la), χωρὶς τύχασιν.

VOLER, v. n. en parlant des oiseaux, πετῶ, ἀπετῶαξα. | v. a. commettre un vol, κλέπω, κλεύγω-ψα.

VOLERIE, s. f. κλέψιμον, τὸ· κλεψιὰ, ἡ.

VOLEUR, s. m. κλέπτης, ὁ· κλέφτης, ὁ.— de grands chemins, ληστὴς, ὁ.

VOLEUSE, s. f. κλέπτρια, ἡ.

VOLIÈRE, s. f. κλουβὶ μεγάλον, τὸ.

VOLONTAIRE, adj. ἑκούσιος-ία-ον, θελημαπκὸς-ὴ-όν.

VOLONTAIREMENT, adv. θελημαπκῶς, θελημαπκὰ.

VOLONTÉ, s. f. θέλησις, ἡ· θέλημα, τὸ· βούλημα, τὸ· βούλησις, ἡ. — (bonne) pour quelqu'un, εὔνοια, ἡ.

VOLONTIERS, adv. μετὰ χαρᾶς.

VOLTE, s. fém. — face (faire), στρέφω τὸ πρόσωπον, γυρίζω τὶς ἄλλο μέρος.

VOLTIGER, v. n. en parlant des oiseaux, ἀναπετῶαξα, ἀναπεταρίζω - σα. — à cheval, ἱππηλατῶ - ησα, — sur une corde, χοινοβατῶησα. | aller çà et là, γυρίζωσα ἐδῶ κὶ ὀκεῖ.

VOLUBILITÉ, s. f. εὐστροφὲς, τὸ· εὐστροφία, ἡ.— (parler avec), μιλῶ γλήγωρα, μὲ ὀγλιγώροσύνην.

VOLUME, s. m. τόμος, ὁ. | grosseur. *Voyez* ce mot.

Digitized by Google

VOLUMINEUX, EUSE, adj. πολυειλημένος-η-ον. | gros, πολὺς, πολλὴ, πολὺ. — VOLUPTÉ, s. f. ἡδονὴ, ἡ· τρυφὴ, ἡ· ἀκολασία, ἡ· ἡδυπάθεια, ἡ. — VOLUPTUEUSEMENT, adv. ἡδονικῶς, ἀσελγικῶς. VOLUPTUEUX, EUSE, adj. ἡδονικὸς-ὴ-όν, τρυφώδης-ες· ἡδυπαθὴς-ὲς. | débauché, ἀκόλαστος-ον.

VOMIR, v. a. ξεράω-σα, ἐμέω-σα. — des flammes, ἐκβάλλω-λα.

VOMISSEMENT, s. masc. ξέρασμα, τὸ· ἔμετος, ὁ.

VOMITIF, s. m. ξεραπικὸν, τὸ· ἐμετικὸν, τὸ.

VORACE, adj. ἀδηφάγος-ον, πανφάγος-ον, (homme), φαγᾶς, ὁ.

VORACITÉ, s. f. ἀδηφαγία, ἡ· πολυφαγία, ἡ.

VOTE, s. m. ψῆφος, ἡ.

VOTER, v. n. ψηφίσω-σα, δίνω τὴν γνώμην μου.

VOTIF, IVE, adj. εὐκτικὸς-ὴ-όν.

VÔTRE, pron. σου, σας, après le nom. — prend l'accent circonflexe sur l'o, quand il vient après l'article : *Le vôtre*, ὁ ἐδικός σας.

VOUER, v. act. πάζω-ξα, ὑποχρεωμαι-έθηκα, κάμνω πάμμα. | consacrer, ἀφιερώνω-σα. — (se), καθιερώνω, παραδίδω τὸν ἐμαυτόν.

VOULOIR, v. a. βούλομαι, θέλω-ησα. | consentir, συγχωρῶ. *Dieu veuille que*, μακάρι νὰ, ἄμποτε νὰ. — dire, signifier, σημαίνω-νσα. *Que veut dire cela?* τοῦτο τί σημαίνει;

VOULOIR, s. masc. θέλησις, ἡ.

VOUS, pron. σὺ, ἐσὺ au singulier, ἐσεῖς au pluriel.

VOÛTE, s. f. καμάρα, ἡ· θόλος, ὁ.

VOÛTER, v. a. καμαρώνω, θολώνω. — (se), καμπουριάζω-άσα.

VOYAGE, s. m. ταξίδι, ἡ· ἐκδημία, ἡ. — lointain, ἀποδημησις, ἡ. — d'un portefaix, σήκωσις, ἡ.

VOYAGER, v. n. ταξιδεύω-υσα, ἐκδημῶ-ησα, δρομοκοπῶ-ησα.

VOYAGEUR, s. m. ἐκδημητὴς, ὁ· ταξιδευτὴς, ὁ· ἰσπιτζῆς, ὁ· δρομοκόπος, ὁ.

VOYANT, part. de Voir. — s, s. m. pl. les prophètes, προφῆται, οἱ.

VOYELLE, s. f. φωνῆεν, gén. εντος, τὸ.

VRAI, E, adj. ἀληθινὸς-ὴ-όν, ἀληθὴς-ὲς. | qui n'est pas falsifié, γνήσιος-α-ον. | sincère, εἰλικρινὴς-ὲς. | s. m. la vérité, ἀλήθεια, ἡ· ἀλη-

Digitized by Google

Σωτον, τὸ : ἀληθὴς, τὸ : (au) τὸ σωστὸν, σωστὸ, ἀληθινὸ.

VRAIMENT, adv. ἀληθῶς, ἀληθινά.

VRAISEMBLABLE, adject. πιθανὸς-ἡ-όν.

VRAISEMBLABLEMENT, adverbe, πιθανά.

VRAISEMBLANCE, s. fém. πιθανότης, ἡ.

VUE, s. f. ὄψις, ἡ : βλέμμα, τὸ : ὄρασις, ἡ. | regard, θεωρία, ἡ : κοίτωγμα, τὸ | dessein, σκοπὸς, ὁ : γνώμη, ἡ. | tableau, θεωρίαν, τὸ | perspective, σκόπημα, ἡ.

YEU

Y, adv. ἐκεῖ. — signifiant à cela, se rend par le datif.

YEUSE, s. f. πρῖνος, ὁ

ZER

ZÉLATEUR, s. m. ζηλωτὴς, ὁ.

ZÈLE, subst. masc. ζῆλος, ὁ.

ZÉLÉ, E, adj. ζηλωτὴς-ὴ-ὸν, ζηλωτικὸς-ὴ-όν. — ZÉPHYR, s. m. ζέφυρος, ὁ : ἀπηλιώτης, ὁ : αὔρα, ἡ.

VUL

— (se pas prendre quelqu'un) de, ἀγχωνιάω τινα.

VULGAIRE, adj. κοινὸς-ἡ-όν : (vulgaire, ἰδιωτικὸς-ἡ-όν — (langue), ἑλληνιστὶ, ἑλληνικῶς, ἡ. — (expression), χυδαϊσμὸς, ὁ. | s. m. λαὸς, ὁ : χυδαῖος λαὸς, ὁ.

VULGAIREMENT, adv. κοινῶς.

VULGATE, s. f. ἡ λατινικὴ μετάφρασις τῆς ἁγίας γραφῆς ἐν χρήσει παρὰ τῶν λατίνων.

VULNÉRAIRE, adj. ἐπὶ συμφόρων διὰ πληγαῖς.

YEU

YEUX, s. m. pl. de Œil, μάτια, τὰ : ὄμματα, τὰ : ὀφθαλμοὶ, οἱ.

ZON

ZIBELINE, s. f. σαμούρι, τὸ.

ZIBELINE, s. f. ζιβελίνα, ἡ : σκανδάλον, τὸ.

ZODIAQUE, s. m. ζωδιακὸς, ὁ.

ZONE, s. f. ζώνη, ἡ.

FIN.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

SEP 14 1942

Digitized by Google